

Holy Bible

Aionian Edition®

Esperanto London Bible

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®
Esperanto London Bible
New Testament
Language: Esperanto
Europe, East Asia, South America

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2025

Source text: eBible.org

Source version: 9/10/2025

Source copyright: Public Domain

Ludvic Lazarus Zamenhof, British and Foreign Bible Society, 1910, 1926

Formatted by Speedata Publisher 5.3.10 (Pro) on 12/3/2025

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously and <https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc, <https://Nainoia-Inc.signedon.net>

All profits are given to <https://CoolCup.org>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>
Volunteer help and comments are welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Antaŭparolo

Esperanto at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation!* What is an *un-translation?* Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Please understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0/, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read at AionianBible.org, with Android, and with TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal and purple is the color of royalty! All profits are given to CoolCup.org.

History

Esperanto at AionianBible.org/History

- 06/21/75 - Two boys, P. and J., wonder if Jesus saves all and pray.
- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 09/15/18 - Aionian Bible dedicated as J. and J. pray again.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as another J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 01/23/22 - Volunteers celebrate with pie and prayer.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
- 05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
- 08/05/24 - 378 translations now available in 165 languages.
- 08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.
- 10/20/24 - Gospel Primer handout format.
- 11/24/24 - Progressive Web Application off-line format.
- 01/28/25 - All profits are given to CoolCup.org.
- 03/12/25 - 382 translations now available in 166 languages.
- 06/21/25 - 468 translations now available in 230 languages.
- 09/01/25 - 538 translations now available in 291 languages.

Enhavtabelo

NOVA TESTAMENTO

Mateo	1
Marko	28
Luko	45
Johano	74
Agoj	95
Romanoj	123
1 Korintanoj	134
2 Korintanoj	145
Galatoj	153
Efesanoj	157
Filipianoj	161
Koloseanoj	164
1 Tesalonikanoj	167
2 Tesalonikanoj	170
1 Timoteo	172
2 Timoteo	175
Tito	178
Filemon	180
Hebroj	181
Jakobo	189
1 Petro	192
2 Petro	195
1 Johano	197
2 Johano	200
3 Johano	201
Judas	202
Apokalipso	203

APENDICO

Gvidilo por Legantoj
Glosaro
Mapoj
Destino
Ilustraĵoj, Doré

NOVA TESTAMENTO

Kaj Jesuo diris: Patro, pardonu ilin; ĉar ili ne scias, kion ili faras.

Kaj dividante inter si liajn vestojn, ili ĵetis lotojn.

Luko 23:34

Mateo

1 La genealogia registro de Jesuo Kristo, filo de David, filo de Abraham. **2** Al Abraham naskiĝis Isaak, kaj al Isaak naskiĝis Jakob, kaj al Jakob naskiĝis Jehuda kaj liaj fratoj, **3** kaj al Jehuda naskiĝis Perec kaj Zeraĥ el Tamar, kaj al Perec naskiĝis Hēcron, kaj al Hēcron naskiĝis Ram, **4** kaj al Ram naskiĝis Aminadab, kaj al Aminadab naskiĝis Nāhšon, kaj al Nāhšon naskiĝis Salma, **5** kaj al Salma naskiĝis Boaz el Rāhab, kaj al Boaz naskiĝis Obed el Rut, kaj al Obed naskiĝis Jīšaj, **6** kaj al Jīšaj naskiĝis David, la reĝo. Kaj al David naskiĝis Salomonon el la edzino de Urija, **7** kaj al Salomonon naskiĝis Reħabeam, kaj al Reħabeam naskiĝis Abija, kaj al Abija naskiĝis Asa, **8** kaj al Asa naskiĝis Jehošafat, kaj al Jehošafat naskiĝis Joram, kaj al Joram naskiĝis Uzija, **9** kaj al Uzija naskiĝis Jotam, kaj al Jotam naskiĝis Āhaz, kaj al Āhaz naskiĝis Ħizkija, **10** kaj al Ħizkija naskiĝis Manase, kaj al Manase naskiĝis Amon, kaj al Amon naskiĝis Jōšija, **11** kaj al Jōšija naskiĝis Jēhonja kaj liaj fratoj, je la tempo de la transloĝiĝo en Babelon. **12** Kaj post la transloĝiĝo en Babelon, al Jēhonja naskiĝis Ŝealtiel, kaj al Ŝealtiel naskiĝis Zerubabel, **13** kaj al Zerubabel naskiĝis Abiud, kaj al Abiud naskiĝis Eljakim, kaj al Eljakim naskiĝis Azor, **14** kaj al Azor naskiĝis Cadok, kaj al Cadok naskiĝis Āhim, kaj al Āhim naskiĝis Eliud, **15** kaj al Eliud naskiĝis Eleazar, kaj al Eleazar naskiĝis Mattan, kaj al Mattan naskiĝis Jakob, **16** kaj al Jakob naskiĝis Jozef, edzo de Maria, el kiu estis naskita Jesuo, kiu estas nomata Kristo. **17** Tial ĉiuj generacioj de Abraham ĝis David estas dek kvar generacioj, kaj de David ĝis la transloĝiĝo en Babelon dek kvar generacioj, kaj de la transloĝiĝo en Babelon ĝis la Kristo dek kvar generacioj. **18** Kaj la naskiĝo de Jesuo Kristo estis tiamaniere: kiam lia patrino Maria estis fianĉinigita al Jozef, antau ol ili kunvenis, ŝi troviĝis graveda per la Sankta Spirito. **19** Kaj ŝia edzo Jozef, estante justulo, kaj ne volante meti ŝin al publika malhonoro, volis ŝin sekrete forsendi. **20** Sed kiam li pripensis tion, jen anĝelo de la Eternulo aperis al li en songo,

dirante: Jozef, filo de David, ne timu preni al vi vian edzinon Maria; ĉar tio, kio naskiĝos de ŝi, estas per la Sankta Spirito. **21** Kaj ŝi naskos filon; kaj vi nomos lin JESUO; ĉar li savos sian popolon de ĝiaj pekoj. **22** Kaj ĉio tio okazis, por ke plenumiĝu tio, kion la Eternulo parolis per la profeto, dirante: **23** Jen virgulino gravediĝos kaj naskos filon, Kaj oni donos al li la nomon Emanuel; tio estas, Dio kun ni. **24** Kaj Jozef, leviginte el sia dormo, faris, kiel ordonis al li la anĝelo de la Eternulo, kaj prenis al si sian edzinon; **25** kaj li ne ekkonis ŝin, ĝis ŝi naskis filon; kaj li donis al li la nomon JESUO.

2 Kaj kiam Jesuo estis naskita en Bet-Leħem de Judujo en la tempo de la reĝo Herodo, jen saĝuloj el la oriento venis al Jerusalem, dirante: **2** Kie estas tiu, kiu estas naskita Reĝo de la Judoj? ĉar ni vidis lian stelon en la oriento, kaj venis, por adorkliniĝi al li. **3** Kaj kiam la reĝo Herodo tion aŭdis, li maltrankviliĝis, kaj la tuta Jerusalem kun li. **4** Kaj kunveniginte ĉiujn ĉefpastrojn kaj skribistojn de la popolo, li demandis al ili, kie la Kristo devas naskiĝi. **5** Kaj ili diris al li: En Bet-Leħem de Judujo, ĉar per la profeto estas skribite jene: **6** Kaj vi, ho Bet-Leħem, lando de Judujo, Neniel estas plej malgranda inter la regantoj de Judujo; Ĉar el vi venos reganto, Kiu paštost Mian popolon Izrael. **7** Tiam Herodo sekrete venigis la saĝulojn, kaj precize sciigis de ili pri la tempo, kiam aperis la stelo. **8** Kaj li sendis ilin al Bet-Leħem, dirante: Iru kaj elserĉu zorge pri la knabeto; kaj kiam vi lin trovos, sciigu al mi, por ke mi ankaŭ venu kaj adorkliniĝu al li. **9** Kaj aŭdintre la region, ili ekvojiris; kaj jen la stelo, kiun ili vidis en la oriento, antaŭiris ilin, ĝis ĝi venis kaj staris super la loko, kie estis la junia knabeto. **10** Kaj vidante la stelon, ili ĝojis kun tre granda ĝojo. **11** Kaj veninte en la domon, ili vidis la knabeton kun lia patrino Maria, kaj adorkliniĝis al li; kaj malferminte siajn trezorojn, ili faligis sin kaj prezentis al li donacojn: oron kaj olibanon kaj mirhon. **12** Kaj avertite de Dio en songo, ke ili ne iru returne al Herodo, ili foriris per alia vojo al sia lando. **13** Kaj post ilia foriro jen anĝelo de

la Eternulo aperis en sonĝo al Jozef, dirante: el la Fariseoj kaj Sadukeoj venantajn al lia Leviĝu, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, baptado, li diris al ili: Ho vipuridoj! kiu vin kaj forrapido en Egiptujon, kaj restu tie, ĝis mi avertis forkuri de la venonta kolero? **8** Donu do parolos al vi; ĉar Herodo serĉos la knabeton, fruktojn taŭgajn por pento; **9** kaj ne pensu diri por lin pereigi. **14** Kaj li leviĝis, kaj prenis la en vi: Ni havas Abrahamon kiel patron; ĉar mi knabeton kaj lian patrinon nokte, kaj migris diras al vi, ke Dio povas el ĉi tiuj ŝtonoj starigi en Egiptujon, **15** kaj restis tie ĝis la morto de idojn al Abraham. **10** Kaj jam la hakilo kuŝas ĉe Herodo; por ke plenumiĝu tio, kion la Eternulo la radiko de la arbo; tial ĉiu arbo, kiu ne donas parolis per la profeto, dirante: El Egiptujo Mi bonan frukton, estas dehakata, kaj ĵetata en vokis Mian filon. **16** Tiam Herodo, ekvidinte, fajron. **11** Mi ja vin baptas per akvo por pento; ke li estas trompita de la saĝuloj, tre koleris; sed tiu, kiu venas post mi, estas pli potenca kaj sendinte, li mortigis ĉiujn knabojn en Betol mi; liajn ŝuojn mi ne estasinda porti; li vin Lehem kaj en ĉiuj ĝiaj ĉirkaŭaĵoj, havantajn du baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro; **12** lia jarojn aŭ malpli, laŭ la tempo, pri kiu li precize ventumilo estas en lia mano, kaj li elpurigos sciĝis de la saĝuloj. **17** Tiam plenumiĝis tio, kio sian draſejon, kaj li kolektos sian tritikon en estis dirita per la profeto Jeremia, nome: **18** Voĉo la grenejon; sed la grenventumajon li bruligos estas aŭdita en Rama, Ĝemado kaj maldolĉa per fajro neestingebla. **13** Tiam venis Jesuo el plorado, Rahel priploras siajn infanojn, Kaj ŝi Galileo al Jordan al Johano, por esti baptata ne volas konsoligi, ĉar ili forestas. **19** Sed kiam de li. **14** Sed tiu lin malakceptis, dirante: Mi Herodo mortis, jen angelo de la Eternulo aperis bezonas esti baptata de vi, kaj ĉu vi venas al en sonĝo al Jozef en Egiptujo, dirante: **20** Leviĝu, mi? **15** Sed Jesuo responde diris al li: Lasu do, kaj prenu la knabeton kaj lian patrinon, kaj ĉar tiel decas al ni plenumi ĉian justecon. Tiam iru en la landon de Izrael; ĉar mortis tiuj, kiuji li lasis lin. **16** Kaj Jesuo, baptite, supreniris tuj atencis la vivon de la knabeto. **21** Kaj li leviĝis, el la akvo; kaj jen la ĉielo malfermiĝis, kaj li kaj prenis la knabeton kaj lian patrinon, kaj vidis la Spiriton de Dio malsuprenirantan kiel venis en la landon de Izrael. **22** Sed kiam li kolombo, kaj venantan sur lin; **17** kaj jen voĉo el aŭdis, ke Arĥelao reĝas en Judujo anstataŭ sia la ĉielo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, patro Herodo, li timis iri tien; kaj avertite de en kiu Mi havas plezuron.

Dio en sonĝo, li fortiris sin en la regionojn de Galileo, **23** kaj venis al kaj loĝis en urbo nomata Nazaret, por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profetoj, ke li estos nomata Nazareto.

3 En tiuj tagoj venis Johano, la Baptisto, predikante en la dezerto de Judujo, **2** kaj dirante: Pentu, ĉar alproksimiĝis la regno de la ĉielo. **3** Ĉar li estas tiu, pri kiu estis dirite per la profeto Jesaja: Voĉo de krianto en la dezerto: Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn ireojn. **4** Kaj tiu Johano havis sian vestaĵon el kamelaj haroj, kaj ledan zonon ĉirkaŭ siaj lumboj, kaj lia nutraĵo estis akridoj kaj sovaĝa mielo. **5** Tiam eliris al li Jerusalem kaj la tutaj Judujo kaj la tutaj ĉirkaŭaĵoj de Jordan; **6** kaj ili estis baptitaj de li en la rivero Jordan, konfesante siajn pekojn. **7** Kaj vidante multajn

4 Tiam Jesuo estis kondukita supren de la Spirito en la dezerton, por esti tentata de la diablo. **2** Kaj fastinte kvardek tagojn kaj kvardek noktojn, li poste malsatis. **3** Kaj la tentanto venis, kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu, ke tiuj ŝtonoj fariĝu panoj. **4** Sed responde li diris: Estas skribite: Ne per la pano sole vivas homo, sed per ĉiu vorto, kiu eliras el la bušo de Dio. **5** Poste la diablo portis lin en la sanktan urbanon, kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo, **6** kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ĵetu vin malsupren, ĉar estas skribite: Al Siaj angeloj Li ordonas pri vi, Kaj sur la manoj ili vin portos, Por ke vi ne falpuŝiĝu sur ŝtono per via piedo. **7** Jesuo diris al li: Ankaŭ estas skribite: Ne provu la Eternulon, vian Dion. **8** Denove la diablo portis lin al monto tre alta, kaj montris al li ĉiujn regnojn de la mondo kaj

ilian gloron, **9** kaj diris al li: Ĉion tion mi donos la plorantaj, ĉar ili konsoligas. **5** Feliĉaj estas al vi, se vi faligos vin kaj adorkliniĝos al mi. **10** la humilaj, ĉar ili heredos la teron. **6** Feliĉaj Tiam Jesuo diris al li: Foriru, Satano! ĉar estas estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas justecon, ĉar skribite: Al la Eternulo, via Dio, vi adorkliniĝu, ili satiĝos. **7** Feliĉaj estas la kompatemaj, ĉar ili kaj al Li sola vi servu. **11** Tiam la diablo forlasis ricevos kompaton. **8** Feliĉaj estas la kore puraj, lin, kaj jen anĝeloj venis kaj servadis al li. **12** Kaj ĉar ili vidos Dion. **9** Feliĉaj estas la pacigantoj, aŭdinte, ke Johano estas arrestita, li foriris en ĉar filoj de Dio ili estos nomataj. **10** Feliĉaj Galileon; **13** kaj lasinte Nazareton, li venis al kaj estas tiuj, kiuj estas persekutitaj pro justeco, loĝis en Kapernaum apudmara, en la limoj de ĉar ilia estas la regno de la ĉielo. **11** Feliĉaj estas Zebulun kaj Naftali; **14** por ke plenumiĝu tio, vi, kiam oni vin riproĉos kaj persekutos kaj kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome: **15** false vin kalumnios pro mi. **12** Ĝoju kaj raviĝu, Lando de Zebulun kaj lando de Naftali, Laŭvoje ĉar via rekompenco estos granda en la ĉielo; de la maro, transe de Jordan, Galileo de la ĉar tiel oni persekutis la profetojn, kiuj estis nacioj, **16** La popolo, sidanta en mallumo, antaŭ vi. **13** Vi estas la salo de la tero; sed se Ekvidis grandan lumenon, Kaj al homoj, sidantaj la salo sengustiĝis, per kio ĝi estos salita? ĝi en lando de ombra morto, ekbrilis lumo. **17** De jam taŭgas por nenio, krom por esti eljetita kaj tiam Jesuo komencis prediki, kaj diri: Pentu, piedpremita de homoj. **14** Vi estas la lumo de ĉar la regno de la ĉielo alproksimiĝis. **18** Kaj la mondo. Urbo starigita sur monto ne povas piedirante apud la maro de Galileo, li vidis esti kaŝita. **15** Kiam oni bruligas lampon, oni du fratojn, Simonon, kiu estis nomata Petro, metas ĝin ne sub grenmezurilon, sed sur la kaj Andreon, lian fraton, ĵetantajn reton en la lampingon; kaj ĝi lumas sur ĉiujn, kiuj estas maron, ĉar ili estis fiŝkaptistoj. **19** Kaj li diris en la domo. **16** Tiel same via lumo lumu antaŭ al ili: Venu post mi, kaj mi faros vin kaptistoj homoj, por ke ili vidu viajn bonajn farojn, kaj de homoj. **20** Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj gloriĝas Patron, kiu estas en la ĉielo. **17** sekvis lin. **21** Kaj antaŭenirinte de tie, li vidis Ne pensu, ke mi venis, por detrui la legon aŭ aliajn du fratojn, Jakobon, filon de Zebedeo, la profetojn; mi venis, ne por detrui, sed por kaj Johanon, lian fraton, en la ŝipeto kun ilia plenumi. **18** Vere mi diras al vi: Ĝis la ĉielo kaj patro Zebedeo, riparantajn siajn retojn; kaj li la tero forpasos, nek unu joto nek unu streketo vokis ilin. **22** Kaj ili tuj forlasis la ŝipeton kaj forpasos de la lego, ĝis ĉio plenumiĝos. **19** Tial, sian patron, kaj sekvis lin. **23** Kaj Jesuo trairis kiu malobserveos unu el ĉi tiuj plej malgrandaj tra la tutaj Galileo, instruante en iliaj sinagogoj, ordonoj kaj tiel instruos homojn, tiu estos kaj predikante la evangelion de la regno, kaj nomata la plej malgranda en la regno de la kuracante ĉian malsanon kaj ĉian malfortaĵon ĉielo; sed kiu faros ilin kaj instruos, tiu estos inter la popolo. **24** Kaj lia famo disvastiĝis nomata granda en la regno de la ĉielo. **20** Ĉar en la tutaj Sirio; kaj oni alkondukis al li ĉiujn mi diras al vi, ke se via justeco ne superos la malsanulojn, malfortigitajn de diversaj malsanoj justecon de la skribistoj kaj la Fariseoj, vi tute kaj turmentoj, demonhavantojn, epilepsiulojn, ne eniros en la regionon de la ĉielo. **21** Vi aŭdis, kaj paralizulojn, kaj li resanigis ilin. **25** Kaj ke estas dirite al la antikvuloj: Ne mortigu, kaj grandaj homamasoj lin sekvis el Galileo kaj kiu mortigos, tiu estos en danĝero de juĝado; Dekapolis kaj Jerusalem kaj Judujo kaj el trans 22 sed mi diras al vi, ke kiu koleras kontraŭ sia frato, tiu estos en danĝero de juĝado; kaj kiu diros al sia frato: Raka, tiu estos en danĝero de la sinedrio; kaj kiu diros: Malsaĝulo, tiu estos en danĝero de Gehena de fajro. (**Geenna g1067**) **23** Tial, se vi prezentas vian oferon ĉe la altaro, kaj tie memoras, ke via frato havas ion kontraŭ vi,

5 Kaj vidinte la homamasojn, li supreniris sur la monto, kaj kiam li sidiĝis, liaj disciploj venis al li; **2** kaj malferminte la bušon, li instruis ilin, dirante: **3** Feliĉaj estas la malriĉaj en spirito, ĉar ilia estas la regno de la ĉielo. **4** Feliĉaj estas

24 lasu tie vian oferon antaŭ la altaro, kaj foriru, estu filoj de via Patro, kiu estas en la ĉielo; unue paciĝu kun via frato, kaj poste venu kaj ĉar Li levas Sian sunon sur la malbonulojn kaj prezenti vian oferon. 25 Konsentu rapide kun bonulojn, kaj sendas pluvon sur la justulojn kaj via kontraŭulo, dum vi estas kun li sur la vojo, la maljustulojn. 46 Ĉar se vi amas tiujn, kiuj por ke la kontraŭulo ne transdonu vin al la amas vin, kian rekompencon vi havas? ĉu ne jugisto, kaj la jugisto al la subulo, kaj por ke vi ne estu ĵetita en malliberejon. 26 Vere mi diras al vi, ke vi neniel eliros el tie, ĝis vi pagos la lastan kodranton. 27 Vi aŭdis, ke estas dirite: Ne adultu; 28 sed mi diras al vi, ke ĉi, kiu rigardas

virinon, por deziri ŝin, jam adultis je ŝi en sia koro. 29 Kaj se via dekstra okulo faligas vin, elſiru kaj forĵetu ĝin; ĉar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo estus ĵetita en Gehenan. (Geenna g1067) 30 Kaj se via dekstra mano faligas vin, detranĉu kaj forĵetu ĝin; ĉar estus pli bone por vi, se unu el viaj membroj pereus, ol se via tuta korpo irus en Gehenan. (Geenna g1067) 31 Estas ankaŭ dirite: Kiu forsendos sian edzinon, tiu donu al ŝi eksedzigan leteron; 32 sed mi diras al vi, ke ĉi, kiu forsendas sian edzinon, krom pro malĉasteco, igas ŝin adulti; kaj kiu edziĝos kun forsenditino, tiu adultas. 33 Plue, vi aŭdis, ke estas dirite al la antikvuloj: Ne rompu ĵurojn, sed plenumu viajn ĵurojn antaŭ la Eternulo; 34 sed mi diras al vi: Tute ne ĵuru; nek per la ĉielo, ĉar ĝi estas la trono de Dio; 35 nek per la tero, ĉar ĝi estas la benketo de Laj piedoj; nek per Jerusalem, ĉar ĝi estas urbo de la granda Reĝo. 36 Nek ĵuru per via kapo, ĉar vi ne povas fari eĉ unu haron blanka aŭ nigra. 37 Sed via parolo estu: Jes, jes, ne, ne; ĉio ekster tio estas el malbono. 38 Vi aŭdis, ke estas dirite: Okulon pro okulo, kaj denton pro dento; 39 sed mi diras al vi: Ne rezistu al malbono; sed al tiu, kiu frapas vian dekstran vangon, turnu ankaŭ la alian. 40 Kaj se iu deziras procesi kontraŭ vi, por forpreni vian tunikon, lasu lin preni ankaŭ vian mantelon. 41 Kaj se iu devigas vin iri unu mejlon, iru kun li du. 42 Donu al tiu, kiu petas de vi; kaj ne deturnu vin de tiu, kiudeziras prunti de vi. 43 Vi aŭdis, ke estas dirite: Amu vian proksimulon, kaj malamu vian malamikon; 44 sed mi diras al vi: Amu viajn malamikojn, kaj preĝu por viaj persekutantoj; 45 por ke vi

tion saman faras eĉ la impostisto? 47 Kaj se vi salutas nur sole viajn fratojn, kion ekstran vi faras? ĉu ne tion saman faras eĉ la nacianoj? 48 Estu do perfektaj, kiel ankaŭ via ĉiela Patro estas perfekta.

6 Gardu vin, ke vi ne faru vian justaĵon antaŭ homoj, por esti alrigardataj de ili; alie vi ne havas rekompencon ĉe via Patro, kiu estas en la ĉielo. 2 Tial, kiam vi donos almozon, ne sonigu trumpeton antaŭ vi, kiel faras la hipokrituloj en la sinagogoj kaj sur la stratoj, por havi gloron ĉe homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencon. 3 Sed kiam vi donas almozon, ne lasu vian maldekstran manon scii, kion faras via dekstra; 4 por ke via almozo estu en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. 5 Kaj kiam vi preĝas, ne estu kiel la hipokrituloj; ĉar ili amas preĝi, starante en la sinagogoj kaj ĉe la anguloj de la stratoj, por montri sin al homoj. Vere mi diras al vi: Ili jam ricevas sian rekompencon. 6 Sed vi, kiam vi preĝas, eniru en vian ĉambreton, kaj ŝlosinte vian pordon, preĝu al via Patro, kiu estas en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, vin rekompencos. 7 Kaj dum via preĝado ne vante ripetadu, kiel la nacianoj; ĉar ili supozas, ke ili estos aŭskultitaj pro sia multvorteco. 8 Ne estu similaj al ili; ĉar via Patro scias, kion vi bezonas, antaŭ ol vi petas de Li. 9 Vi do preĝu jene: Patro nia, kiu estas en la ĉielo, Via nomo estu sanktigita. 10 Venu Via regno, plenumiĝu Via volo, kiel en la ĉielo, tiel ankaŭ sur la tero. 11 Nian panon ĉiutagan donu al ni hodiaŭ. 12 Kaj pardonu al ni niajn ŝuldojn, kiel ankaŭ ni pardonas al niaj ŝuldantoj. 13 Kaj ne konduku nin en tenton, sed liberigu nin de la malbono. 14 Ĉar se vi pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ĉiela ankaŭ pardonos al vi. 15 Sed se vi ne pardonas al homoj iliajn kulpojn, via Patro ankaŭ ne pardonos viajn kulpojn. 16 Kaj kiam vi fastas, ne estu kiel la hipokrituloj, kun malĝoja

mieno; ĉar ili malbeligas sian vizaĝon, por ke al **7** Ne juĝu, por ke vi ne estu juĝataj. **2** Ĉar per homoj ili ŝajnu fasti. Vere mi diras al vi: Ili jam kia juĝo vi juĝos, per tia vi estos juĝitaj; kaj ricevas sian rekompencon. **17** Sed fastante, vi per kia mezuro vi mezuros, per tia oni mezuros oleu vian kapon kaj lavu vian vizaĝon; **18** por al vi. **3** Kaj kial vi rigardas la lignereton en la ke vi ne al homoj ŝajnu fasti, sed al via Patro okulo de via frato, kaj ne pripensas la trabon en en sekreto; kaj via Patro, kiu vidas en sekreto, via okulo? **4** Kiel vi diros al via frato: Lasu min vin rekompencos. **19** Ne provizu al vi trezorojn eltiri la lignereton el via okulo; kaj jen la trabo sur la tero, kie tineo kaj rusto konsumas, kaj en via propra okulo? **5** Hipokritulo, eligu unue kie ŝtelistoj trafoisas kaj ŝelas; **20** sed provizu la trabon el via okulo, kaj tiam vi klare vidos, al vi trezorojn en la ĉielo, kie nek tineo nek por eltiri la lignereton el la okulo de via frato. rusto konsumas, kaj kie ŝtelistoj nek trafoisas **6** Ne donu sanktaĵon al la hundoj, nek ĵetu viajn nek ŝelas; **21** ĉar kie estas via trezoro, tie estos perloj antaŭ la porkoj; por ke ili ne premu ilin ankaŭ via koro. **22** La lampo de la korpo estas sub la piedoj, nek poste, sin turninte, dissiru la okulo; se do via okulo estas sendifekta, via vin. **7** Petu, kaj estos donite al vi; serĉu, kaj tutu korpo estos luma. **23** Sed se via okulo estas vi trovos; frapu, kaj estos malfermite al vi; **8** malbona, via tutu korpo estos malluma. Se do **9** Neniu povas esti sklavo por homo el vi, kies filo de li petos panon, donos du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu kaj amos al li ŝtonon; **10** aŭ se li petos fiŝon, donos al li la alian, aŭ li aliĝos al unu kaj malestimos la serpenton? **11** Se do vi, estante malbonaj, scias alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono! doni bonajn donacojn al viaj filoj, kiom pli certe **25** Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, via Patro, kiu estas en la ĉielo, donos bonaĵojn kion vi manĝu, aŭ kion vi trinku; nek pri via al tiuj, kiuj petas de Li? **12** Ĉion ajn do, kion vi korpo, kion vi surmetu. Ĉu la vivo ne estas pli ol deziras, ke la homoj faru al vi, vi ankaŭ faru al nutraĵo, kaj la korpo pli ol vestaĵo? **26** Rigardu la ili; **13** Ĉar ĉi tio estas la lego kaj la profetoj. **14** Ĉar mallarĝa estas la **27** Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni unu pordo kaj malvastigita estas la vojo kondukanta ulnon al sia staturo? **28** Kaj kial vi zorgas pri al la vivo, kaj malmultaj ĝin trovas. **15** Gardu vestaĵo? Pripensu la liliojn de la kampo, kiel vin kontraŭ la falsaj profetoj, kiuj venas al vi en ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas; **29** tamen ŝafaj feloj, sed interne estas rabemaj lupoj. **16** mi diras al vi, ke eĉ Salomonon en sia tutu gloro Per iliaj fruktoj vi konos ilin. Ĉu el dormarbetoj ne estis ornamita, kiel unu el ĉi tiuj. **30** Sed se oni kolektas vinberojn, aŭ el kardoj figojn? **17** Dio tiel vestas la kampan herbaĵon, kiu ekzistas Tiel ĉiu bona arbo donas bonajn fruktojn, sed hodiaŭ, kaj morgaŭ estos jetata en fornon, kiom putra arbo donas malbonajn fruktojn. **18** Bona pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj? **31** arbo ne povas doni malbonajn fruktojn, nek Tial ne zorgu, dirante: Kion ni manĝu? aŭ: Kion putra arbo doni bonajn fruktojn. **19** Ĉiu arbo, ni trinku? aŭ: Kion ni surmetu? **32** Ĉar pri ĉio tio kiu ne donas bonan frukton, estas dehakata serĉas la nacianoj; ĉar via Patro ĉiela scias, ke vi kaj jetata en fajron. **20** Tial per iliaj fruktoj vi bezonas ĉion tion. **33** Sed celu unue Lian regnon konos ilin. **21** Ne ĉiu, kiu diras al mi: Sinjoro, kaj Lian justecon, kaj ĉio tio estos aldonita al Sinjoro, eniros en la regnon de la ĉielo; sed tiu, vi. **34** Tial ne zorgu pri la morgaŭa tago, ĉar la kiu plenumas la volon de mia Patro, kiu estas morgaŭa tago zorgos pri si mem. Sufiĉa por la en la ĉielo. **22** Multaj diros al mi en tiu tago: tago estas ĝia propra malbono.

Sinjoro, Sinjoro, ĉu ni ne profetis en via nomo, kaj en via nomo elpelis demonojn, kaj en via

nomi faris multajn potencaojn? **23** Kaj tiam Iru; kiel vi kredis, tiel estu farite al vi. Kaj lia mi konfesos al ili: Mi neniam konis vin; forigū knabo saniĝis en tiu sama horo. **14** Kaj kiam de mi, vi farantoj de maljusteco. **24** Tial ĉiu, Jesuo venis en la domon de Petro, li vidis lian kiu aŭdas ĉi tiujn miajn parolojn kaj plenumas bopatrion kiu ŝanta, malsana de febro. **15** Kaj li ilin, estos komparata al saĝa viro, kiu konstruis tuŝis ŝian manon, kaj la febro forlasis ŝin; kaj ŝi sian domon sur roko; **25** kaj falis pluvo, kaj leviĝis kaj servis al li. **16** Kaj kiam vesperiĝis, venis inundoj, kaj blovis ventoj, kaj albatis oni venigis al li multajn demonhavantojn; kaj tiu domon, kaj ĝi ne falis; ĉar ĝi estis fondita li elpelis la spiritojn per vorto, kaj sanigis sur roko. **26** Kaj ĉiu, kiu aŭdas ĉi tiujn miajn ĉiu malsanulojn; **17** por ke plenumiĝu tio, parolojn kaj ne plenumas ilin, estos komparata kio estis dirita per la profeto Jesaja, nome: Li al viro malsaga, kiu konstruis sian domon sur la mem prenis niagn malfortajojn kaj portis niagn sablo; **27** kaj falis pluvo, kaj venis inundoj, kaj malsanojn. **18** Kaj kiam Jesuo vidis ĉirkaŭ si blovis ventoj, kaj sin jetis sur tiun domon, kaj ĝi grandan homamason, li ordonis transiri al la falis; kaj granda estis ĝia falo. **28** Kaj kiam Jesuo finis tiujn parolojn, la homamasoj miregis pri li: Majstro, mi vin sekvos, kien ajan vi iros. **20** Kaj lia instruado; **29** ĉar li instruis ilin, kiel havanta Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la aŭtoritaton, kaj ne kiel iliaj skribistoj.

8 Kaj kiam li malsupreniris de la monto, lin sekvis grandaj homamasoj. **2** Kaj jen venis al li leprulo kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min purigi. **3** Kaj li etendis la manon kaj tuſis lin, dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj lia lepro estis purigita. **4** Kaj Jesuo diris al li: Zorgu, ke vi diru al nenu. Sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu la donon, kiun Moseo ordonis, por atesto al ili. **5** Kaj kiam li eniris en Kapernaumon, venis al li centresto, petante lin, **6** kaj dirante: Sinjoro, mia knabo kuſas paralizulo en la domo, kaj terure suferas. **7** Kaj li diris al li: Mi venos, kaj sanigos lin. **8** Kaj la centresto responde diris: Sinjoro, mi ne estasinda, ke vi venu sub mian tegmenton; sed nur parolu vorte, kaj mia knabo saniĝos. **9** Ĉar mi ankaŭ estas homo sub aŭtoritato, havante soldatojn sub mi; kaj mi diras al ĉi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru ĉi tion; kaj li ĝin faras. **10** Kaj kiam Jesuo tion aŭdis, li miris, kaj diris al la sekvantoj: Vere mi diras al vi, ke ĉe nenu en Izrael mi trovis tiom da fido. **11** Kaj mi diras al vi, ke multaj venos el la oriento kaj la okcidento, kaj sidiĝos kun Abraham kaj Isaak kaj Jakob en la regno de la ĉielo; **12** sed la filoj de la regno estos eljetitaj en la eksteran mallumon; tie estos la plorando kaj la grincado de dentoj. **13** Kaj Jesuo diris al la centresto:

Jesuo diris al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la ĉielo havas ripozejojn; sed la Filo de homo ne havas, kie kuſigi sian kapon. **21** Kaj alia el la disciploj diris al li: Sinjoro, permisu al mi unue iri kaj enterigi mian patron. **22** Sed Jesuo diris al li: Sekvu min, kaj lasu la mortintojn enterigi siajn mortintojn. **23** Kaj kiam li eniris en ŝipeton, liaj disciploj lin sekvis. **24** Kaj jen okazis granda malsereno sur la maro, tiel ke la ŝipeto estiskovrita de la ondoj; sed li dormadis. **25** Kaj ili venis, kaj vejis lin, dirante: Sinjoro, savu; ni pereas. **26** Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj, ho malgrandfiduloj? Tiam li leviĝis, kaj admonis la ventojn kaj la maron; kaj fariĝis granda sereno. **27** Kaj la homoj miregis, dirante: Kia estas ĉi tiu, ke eĉ la ventoj kaj la maro lin obeas? **28** Kaj kiam li venis al la alia bordo, en la landon de la Gadaranoj, lin renkontis du demonhavantoj, elvenante el inter la tomboj, tre furiozaj, tiel, ke neni povis preterpasi per tiu vojo. **29** Kaj jen ili kriis, dirante: Kio estas inter ni kaj vi, ho Filo de Dio? ĉu vi venis ĉi tien, por turmenti nin antaŭ la tempo? **30** Kaj malproksime de ili estis granda grego da porkoj, paſtiĝantaj tie. **31** Kaj la demonoj petegis lin, dirante: Se vi elpelos nin, forsendu nin en la gregon da porkoj. **32** Kaj li diris al ili: Iru. Kaj elirinte, ili foriris en la porkojn; kaj jen kuris la tut grego malsupren de la krutaĵo en la maron, kaj pereis en la akvoj. **33** Kaj la paſtistoj forkuris kaj iris en la urbon, kaj rakontis ĉion, kaj pri la

demonhavintoj. **34** Kaj jen la tuta urbo elvenis al li, dirante: Mia filino ĵus mortis; sed venu renkoncie al Jesuo; kaj vidinte lin, ili petegis, ke kaj metu vian manon sur ŝin, kaj ŝi vivos. **19**

9 Kaj enirinte en ŝipeton, li transiris, kaj venis en sian propran urbon. **2** Kaj jen oni alportis al li paralizulon, kušantan sur lito; kaj Jesuo, vidinte ilian fidon, diris al la paralizulo: Kuraĝu, filo, viaj pekoj estas pardonitaj. **3** Kaj jen iuj el la skribistoj diris en si: Ĉi tiu blasfemas. **4** Kaj Jesuo, eksciente iliajn pensojn, diris: Kial vi pensas malbonon en viaj koroj? **5** Ĉar kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri: Leviĝu kaj piediru? **6** Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas aŭtoritaton sur la tero pardonis pekojn — tiam li diris al la paralizulo: Leviĝu, prenu vian liton, kaj iru al via domo. **7** Kaj li Leviĝis, kaj iris al sia domo. **8** Kaj vidinte tion, la homamasoj timis, kaj gloris Dion, kiu donis tian aŭtoritatton al homoj. **9** Kaj Jesuo, forpasante de tie, vidis viron nomatan Mateo, sidantan ĉe la impostejo; kaj li diris al li: Sekvu min. Kaj li starigis, kaj sekvis lin. **10** Kaj dum li sidis ĉe manĝo en la domo, jen multaj impostistoj kaj pekujoj venis kaj sidiĝis tie kun Jesuo kaj liaj disiciploj. **11** Kaj vidinte tion, la Fariseoj diris al liaj disiciploj: Kial via instruisto mangas kun impostistoj kaj pekujoj? **12** Kaj aŭdintre tion, li diris: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la malsanuloj. **13** Sed iru, kaj lernu, kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; ĉar mi venis, por alvoki ne justulojn, sed pekujojn. **14** Tiam alvenis al li la disiciploj de Johano, dirante: Kial ni kaj la Fariseoj fastas ofte, sed viaj disiciploj ne fastas? **15** Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝejo povas malĝoji, dum la fianco estas kun ili? Sed venos tagoj, kiam la fianco estos prenita for de ili, kaj tiam ili fastos. **16** Kaj neniu alkudras flikajon el nefulita drapo sur malnovan veston, ĉar la plenigaĵo forprenas de la vesto, kaj pli malbona ŝraĵo fariĝas. **17** Ankaŭ oni ne enverŝas novan vinon en malnovajn felsakojn; alie la felsakoj krevos, kaj la vino elfluos, kaj la felsakoj detruigos; sed oni enverŝas novan vinon en novajn felsakojn, kaj ambaŭ konserviĝas. **18** Dum li tion parolis al ili, jen unu estro, alveninte, adorklinigis

Kaj Jesuo leviĝis, kaj sekvis lin, kaj ankaŭ liaj disiciploj. **20** Kaj jen virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, venis malantaŭ lin kaj tuŝis la randon de lia mantelo; **21** ĉar ŝi diris en si: Se mi nur tušos lian mantelon, mi estos sanigita. **22** Kaj Jesuo, sin turninte kaj vidinte ŝin, diris: Kuraĝu, filino; via fido vin savis. Kaj en tiu sama horo la virino resaniĝis. **23** Kaj Jesuo, veninte en la domon de la estro kaj vidinte la flutistojn kaj la homamasojn bruantajn, **24** diris: Foriru; ĉar la knabineto ne mortis, sed dormas. Kaj ili mokridis lin. **25** Sed kiam la homamaso estis elpelita, li eniris, kaj prenis ŝian manon; kaj la knabineto leviĝis. **26** Kaj disiris tiu famo en tiun tutan regionon. **27** Kaj kiam Jesuo foriris de tie, du blinduloj sekvis lin, kriante kaj dirante: Kompatu nin, ho filo de David. **28** Kaj kiam li venis en la domon, la blinduloj alvenis al li, kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi kredas, ke mi povas fari ĉi tion? Ili diris al li: Jes, Sinjoro. **29** Tiam li tuŝis iliajn okulojn, dirante: Estu al vi laŭ via fido. **30** Kaj iliaj okuloj malfermiĝis. Kaj Jesuo severe ordonis al ili: Gardu vin, ke neniu tion sciu. **31** Sed elirinte, ili disvastigis lian famon en tiu tutu regiono. **32** Kaj dum ili eliris, jen oni alportis al li mutan demonhavanton. **33** Kaj kiam la demono estis elpelita, la mutulo parolis; kaj la homamasoj miris, dirante: Neniam tia afero estas vidita en Izrael. **34** Sed la Fariseoj diris: Per la estro de la demonoj li elpelas demonojn. **35** Kaj Jesuo trairis ĉiujn urbojn kaj vilaĝojn, instruante en iliaj sinagogoj, kaj predikante la evangelion de la regno, kaj sanigante ĉian malsanon kaj ĉian malfortaĵon. **36** Kaj vidante la homamasojn, li estis kortuŝita pri ili, ĉar ili estis mizerigitaj kaj disigitaj, kiel ŝafoj ne havantaj paštiston. **37** Tiam li diris al siaj disiciploj: La rikolto ja estas abunda, sed la laborantoj estas malmultaj. **38** Petu do la Sinjoron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton.

10 Kaj li alvokis al si la dek du disiciplojn, kaj donis al ili aŭtoritatton super malpuraj spiritoj, por elpeli ilin, kaj por sanigi ĉian

malsanon kaj ĉian malfortaĵon. **2** Kaj la nomoj diras al vi: Vi ne trairos la urbojn de Izrael, de la dek du apostoloj estas jenaj: la unua, antaŭ ol venos la Filo de homo. **24** Disĉiplo ne Simon, kiu estis nomata Petro, kaj lia frato estas super sia instruanto, nek sklavo super sia Andreo, Jakobo, filo de Zebedeo, kaj lia frato sinjoro. **25** Sufiĉas por la disĉiplo, ke li estu kiel Johano, **3** Filipo kaj Bartolomeo, Tomaso, kaj lia instruanto, kaj la sklavo, kiel lia sinjoro. Se Mateo, impostisto, Jakobo, filo de Alfeo, kaj oni nomis la dommastron Baal-Zebub, kiom pli Tadeo, **4** Simon, la Fervorulo, kaj Judas Iskariota, ankaŭ liajn domanojn! **26** Tial ne timu ilin, ĉar kiu ankaŭ perfidis lin. **5** Ĉi tiujn dek du Jesuo nenio estas kovrita, kio ne estos elmontrita, kaj forsendis, kaj ordonis al ili, dirante: Ne iru sur nenio kaŝita, kio ne estos konigita. **27** Kion mi vojon de nacianoj, kaj ne eniru en urbon de diras al vi en la mallumo, tion parolu en la lumo; Samarianoj; **6** sed iru prefere al la perditaj kaj kion vi aŭdas en la orelon, tion proklamu sur ŝafoj de la domo de Izrael. **7** Kaj dum vi la tegmentoj. **28** Kaj ne timu tiujn, kiu mortigas iros, prediku, dirante: La regno de la ĉielo la korpon, sed ne povas mortigi la animon; sed alproksimiĝis. **8** Malsanulojn sanigu, mortintojn prefere timu Tiun, kiu povas pereigi kaj animon levu, leprulojn purigu, demonojn elpelu: donace kaj korpon en Gehena. (**Geenna g1067**) **29** Ĉu oni vi ricevis, donace donu. **9** Ne provizu oron nek ne vendas du paserojn por asaro? tamen unu arĝenton nek kupron en viajn zonojn, **10** nek el ili ne falos teren sen via Patro; **30** sed eĉ la saketon por vojaĝo, nek du tunikojn, nek ŝuojn, haroj de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj. **31** Tial nek bastonon; ĉar la laboranto meritas sian ne timu; vi valoras pli, ol multaj paseroj. **32** nutraĵon. **11** Kaj en iu ajn urbo aŭ vilago, en Ĉiun do, kiu konfesos min antaŭ homoj, mi kiun vi eniros, demandu, kiu tie estas inda; kaj ankaŭ konfesos antaŭ mia Patro, kiu estas en loĝu tie, ĝis vi foriro. **12** Kaj venante en la la ĉielo. **33** Sed kiu malkonfesos min antaŭ domon, salutu ĝin. **13** Kaj se la domo estas inda, homoj, tiun mi ankaŭ malkonfesos antaŭ mia via paco venu sur ĝin; sed se ĝi ne estas inda, Patro, kiu estas en la ĉielo. **34** Ne supozu, ke via paco revenu al vi. **14** Kaj se iu ne akceptos mi venis, por enkonduki pacon sur la teron; mi vin, nek aŭskultos viajn vortojn, tiam forirante venis, por enkonduki ne pacon, sed glavon. **35** el tiu domo aŭ tiu urbo, deskuu la polvon de viaj Ĉar mi venis, por kontraŭmeti viron kontraŭ piedoj. **15** Vere mi diras al vi: Pli elportebles estos lian patron, kaj filinon kontraŭ ŝian patrinon, por la lando de Sodom kaj Gomora en la tago kaj bofilinon kontraŭ ŝian bopatrinon; **36** kaj de ĵugado, ol por tiu urbo. **16** Jen mi forsendas la domanoj de homo estos liaj malamikoj. **37** vin kiel ŝafojn meze de lupoj; estu do prudentaj Kiu amas patron aŭ patrinon pli ol min, tiu ne kiel serpentoj, kaj simplaj kiel kolomboj. **17** Sed estas inda je mi; kaj kiu amas filon aŭ filinon gardu vin kontraŭ la homoj; ĉar ili transdonos pli ol min, tiu ne estas inda je mi. **38** Kaj kiu vin al sinedrioj, kaj en siaj sinagogoj ili vin ne prenas sian krucon kaj sekvas post mi, tiu skurĝos; **18** kaj antaŭ provincestrojn kaj reĝojn ne estas inda je mi. **39** Kiu trovas sian vivon, vi estos kondukitaj pro mi, por atesto al ili kaj tiu ĝin perdos; kaj kiu perdas sian vivon pro al la nacianoj. **19** Sed kiam ili transdonos vin, ne mi, tiu ĝin trovos. **40** Kiu vin akceptas, tiu min zorgu, kiel aŭ kion vi parolos; ĉar estos donita al akceptas; kaj kiu min akceptas, tiu akceptas vi en tiu horo tio, kion vi parolos. **20** Ĉar parolas Tiun, kiu min sendis. **41** Kiu akceptas profeton ne vi, sed la Spirito de via Patro parolas en en la nomo de profeto, tiu ricevos rekompencon vi. **21** Kaj frato transdonos fraton al morto, kaj de profeto; kaj kiu akceptas justulon en la nomo patro filon; kaj infanoj ribelos kontraŭ gepatroj de justulo, tiu ricevos rekompencon de justulo. kaj mortigos ilin. **22** Kaj vi estos malamatataj de **42** Kaj kiu trinkigos nur tason da malvarma akvo ĉiuj pro mia nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, al unu el ĉi tiuj malgranduloj en la nomo de tiu estos savita. **23** Kaj kiam oni vin persekutos disĉiplo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos en unu urbo, forkuru en alian; ĉar vere mi sian rekompencon.

11 Kaj kiam Jesuo finis siajn ordonojn al estas faritaj en vi, antaŭ longe ili jam pentus siaj dek du disĉiploj, li foriris de tie, por en sakajo kaj cindro. **22** Tamen mi diras al vi: instrui kaj prediki en iliaj urboj. **2** Kaj kiam Estos pli elporteble por Tiro kaj Cidon en la Johano aŭdis en la malliberejo pri la faroj de tago de jugado, ol por vi. **23** Kaj vi, Kapernaum! Kristo, li sendis per siaj disĉiploj, **3** por diri ĉu vi estos altigita ĝis la ĉielo? vi malsupreniĝos al li: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu ĝis Hades; ĉar se en Sodom estus faritaj tiuj alian? **4** Kaj Jesuo responde diris al ili: Iru kaj potencaĵoj, kiuj estas faritaj en vi, ĝi restus sciigu al Johano tion, kion vi aŭdas kaj vidas: **5** ĝis hodiaŭ. (**Hades g86**) **24** Tamen mi diras al vi: blinduloj ricevas vidpovon, kaj lamuloj marŝas, Estos pli elporteble por la lando de Sodom en la lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj aŭdas, kaj tago de jugado, ol por vi. **25** En tiu tempo Jesuo mortintoj leviĝas, kaj al malriĉuloj evangelio ekparolis kaj diris: Mi Vin glorias, ho Patro, estas predikata. **6** Kaj feliĉa estas ĉiu, kiu ne Sinjoro de la ĉielo kaj la tero, ke tion Vi kaſis falpuſiĝas pro mi. **7** Kaj kiam ili foriris, Jesuo for de saĝuloj kaj prudentuloj, kaj malkaſis al komencis paroli al la homamasoj pri Johano: infanoj; **26** jes, Patro, ĉar tiel estis bone antaŭ Kion vi eliris en la dezerton por rigardi? ĉu Vi. **27** Ĉio estas transdonita al mi de mia Patro, junkon skuatan de la vento? **8** Sed kion vi eliris kaj neniu konas la Filon krom la Patro, nek por vidi? ĉu homon mole vestitan? Jen tiuj, kiuj iu konas la Patron krom la Filo, kaj tiu, al kiu portas molajn vestojn, troviĝas en domoj de la Filo volas malkaſi Lin. **28** Venu al mi ĉiu, reĝoj. **9** Sed kion vi eliris por vidi? ĉu profeton? kiuj estas laborantaj kaj ŝarĝitaj, kaj mi vin Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. **10** ripozigos. **29** Metu sur vin mian jugon, kaj lernu Ĉar li estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi ĉe mi, ĉar mi estas milda kaj korhumila; kaj vi sendos Mian anĝelon antaŭ via vizago, Kaj li trovos ripozon por viaj animoj. **30** Ĉar mia jugo preparos antaŭ vi vian vojon. **11** Vere mi diras estas facila, kaj mia ŝargo estas malpeza.

al vi: Inter naskitoj de virinoj ne aperis iu pli granda ol Johano, la Baptisto; tamen tiu, kiu estas nur malgranda en la regno de la ĉielo, estas pli granda ol li. **12** Kaj de post la tagoj de Johano, la Baptisto, ĝis nun, la regno de la ĉielo estas perfektata, kaj perfultuloj kaptas ĝin. **13** Ĉar ĉiuj profetoj kaj la leĝo profetis ĝis Johano. **14** Kaj se vi volas tion ricevi, tiu estas Elija, kiu estis venonta. **15** Kiu havas orelon por aŭdi, tiu aŭdu. **16** Sed al kio mi komparu ĉi tiun generacion? Ĝi similas al infanoj, kiuj sidas sur la placoj, kaj vokas al la ceteraj, **17** dirante: Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. **18** Ĉar venis Johano, nek manĝante nek trinkante, kaj ili diras: Li havas demonon. **19** La Filo de homo venis, manĝante kaj trinkante, kaj ili diras: Jen manĝegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj pekujo! Kaj la saĝeco estas pravigita de siaj faroj. **20** Tiam li komenci riproĉi la urbojn, en kiuj estis faritaj la plej multaj el liaj potencaj faroj; ĉar ili ne pentis. **21** Ve al vi, Horazin! Ve al vi, Betsaida! Ĉar se en Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj potencaĵoj, kiuj

12 En tiu tempo Jesuo iris en sabato tra la grenkampo, kaj liaj disĉiploj malsatis, kaj komencis deſiri spikojn, kaj manĝi. **2** Sed la Fariseoj, vidinte, diris al li: Jen viaj disĉiploj faras tion, kio ne estas permesata en sabato. **3** Sed li diris al ili: Ĉu vi ne legis, kion faris David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? **4** ke li eniris en la domon de Dio, kaj mangis la panojn de propono, kiujn manĝi ne estis permesatae al li, nek al liaj kunuloj, sed nur al la pastroj? **5** Kaj ĉu vi ne legis en la leĝo, kiel en sabato la pastroj en la templo profanas la sabaton kaj estas senkulpa? **6** Sed mi diras al vi, ke alestas ĉi tie io pli granda ol la templo. **7** Sed se vi komprenus, kion signifas ĉi tio: Mi deziras bonfaradon, sed ne oferon; vi ne kondamnus la senkulpajn. **8** Ĉar la Filo de homo estas sinjoro de la sabato. **9** Kaj li foriris de tie, kaj eniris en ilian sinagogon; **10** kaj jen viro, havanta manon velkintan. Kaj oni demandis al li, dirante: Ĉu estas permesate sanigi en sabato? por ke ili povu lin akuzi. **11** Kaj li diris al ili: Kiu el vi,

havanta unu ŝafon, se ĝi falos en fosajon en la venonta. (aīōn g165) 33 Aŭ faru la arbon bona sabato, ne ekprenos kaj levos ĝin? 12 Kiom kaj ĝian frukton bona, aŭ faru la arbon malbona do viro superas ŝafon! Tial estas permesate kaj ĝian frukton malbona; ĉar la arbo estas bonfari en sabato. 13 Tiam li diris al la viro: konata per la frukto. 34 Ho vipuridoj! kiel vi Etendu vian manon. Kaj ĉi tiu etendis ĝin, kaj povas paroli bonaĵojn, estante malbonaj? ĉar el ĝi tute resaniĝis kiel la alia. 14 Sed la Fariseoj la abundo de la koro la bušo parolas. 35 La bona eliris, kaj konsiliĝis kontraŭ li, kiamaniere lin homo el sia bona trezoro elmetas bonaĵojn; pereigi. 15 Kaj Jesuo, eksciante, foriris de tie, kaj la malbona homo el sia malbona trezoro kaj multaj lin sekvis; kaj li sanigis ilin ĉiujn, elmetas malbonaĵojn. 36 Kaj mi diras al vi, ke 16 kaj admonis ilin, ke ili ne konatigu lin; 17 pro ĉiu senutila vorto, kiun homoj parolos, ili por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la donos respondon en la tago de juĝado. 37 Ĉar profeto Jesaja, nome: 18 Jen estas Mia servanto, laŭ viaj vortoj vi estos pravigitaj, kaj laŭ viaj kium Mi elektis, Mia amata, en kiu Mia animo vortoj vi estos kondamnitaj. 38 Tiam iuj el la havas plezuron. Mi metos Mian Spiriton sur lin; skribistoj kaj Fariseoj respondis al li, dirante: Kaj li proklamos justecon al la nacioj. 19 Li ne Majstro, ni deziras vidi signon de vi. 39 Sed li disputados, nek laŭte krios; Kaj oni ne aŭdos respondis kaj diris al ili: Malbona kaj adultema sur la stratoj lian voĉon. 20 Kanon rompetitan generacio serĉas signon; kaj neniu signo estos li ne rompos, Kaj meĉon senfajriĝantan li ne donita al ĝi krom la signo de la profeto Jona; 40 estingos, Ĝis li elsendos juĝon por venko. 21 ĉar kiel Jona estis tri tagojn kaj tri noktojn en la Kaj al lia nomo esperos la nacioj. 22 Tiam oni ventro de la marmonstro, tiel la Filo de homo kondukis al li demonhavanton, blindan kaj estos tri tagojn kaj tri noktojn en la koro de la mutan; kaj li sanigis lin, tiel ke la mutulo parolis tero. 41 Viroj Nineveanoj staros en la juĝado kaj vidis. 23 Kaj miris ĉiuj homamasoj, kaj diris: kun ĉi tiu generacio, kaj kondamnos ĝin; ĉar ili Ĉu ĉi tiu estas la filo de David? 24 Sed la Fariseoj, pentis pro la predikado de Jona; kaj jen iu pli aŭdinte, diris: Ĉi tiu ne elpelas demonojn krom granda ol Jona estas ĉi tie. 42 La regino de la per Baal-Zebub, estro de la demonoj. 25 Kaj sudo levigōs en la juĝado kun ĉi tiu generacio, sciante iliajn pensojn, li diris al ili: Ĉiu regno kaj kondamnos ĝin; ĉar ĝi venis el la fino de dividita kontraŭ si dezertiĝas, kaj ĉiu urbo aŭ la tero, por aŭskulti la saĝon de Salomono; kaj domo dividita kontraŭ si ne starados; 26 kaj se jen iu pli granda ol Salomono estas ĉi tie. 43 Satano elpelas Satanon, li estas dividita kontraŭ Sed kiam la malpura spirito eliras el homo, ĝi si; kiel do staros lia regno? 27 Kaj se mi per trairas tra senakvaj lokoj, serĉante ripozon, Baal-Zebub elpelas demonojn, per kiu viaj filoj sed ne trovas ĝin. 44 Tiam ĝi diras: Mi reiros elpelas ilin? tial ili estos viaj juĝantoj. 28 Sed se al mia domo, el kie mi eliris. Kaj alveninte, mi per la Spirito de Dio elpelas demonojn, tiam ĝi trovas ĝin vakanta, balaita, kaj ornamita. la regno de Dio estas veninta sur vin. 29 Kaj kiel 45 Tiam ĝi iras, kaj kunprenas al si sep aliajn oni povas eniri en la domon de la fortulo kaj spiritojn pli malbonajn ol ĝi mem, kaj ili eniras trarabi liajn posedajojn, se unue li ne ligos la kaj loĝas tie; kaj la fina stato de tiu homo fariĝas fortulon? kaj poste li trarabos lian domon. 30 pli malbona, ol la unua. Tiel estos ankaŭ al Kiu ne estas kun mi, tui estas kontraŭ mi; kaj kiu ĉi tiu malbona generacio. 46 Dum li ankoraŭ ne kolektas kun mi, tui disjetas. 31 Tial mi diras parolis al la homamasoj, jen lia patrino kaj liaj al vi: Ĉia peko kaj ĉia blasfemo estos pardonita fratoj staris ekstere, dezirantaj paroli kun li. 47 el homoj; sed la blasfemo kontraŭ la Spirito ne Kaj iu diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj estos pardonita. 32 Kaj al iu, kiu parolos vorton staras ekstere,dezirantaj paroli kun vi. 48 Sed li kontraŭ la Filo de homo, tio estos pardonita; responde diris al tiu, kiu parolis al li: Kiu estas sed al iu, kiu parolos kontraŭ la Sankta Spirito, mia patrino? kaj kiuj estas miaj fratoj? 49 Kaj tio ne estos pardonita en ĉi tiu mondo, nek en etendinte la manon al siaj disciploj, li diris: Jen

mia patrino kaj miaj fratoj! **50** Ĉar kiu ajn faros la volon de mia Patro, kiu estas en la ĉielo, tiu estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino.

13 En tiu tago Jesuo eliris el la domo kaj sidiĝis apud la maro. **2** Kaj kolektiĝis al li grandaj homamasoj, tiel ke li eniris en ŝipeton, kaj sidis; kaj la tuta homamaso staris sur la marbordo. **3** Kaj li multe parolis al ili per paraboloj, dirante: Jen semisto eliris, por semi; **4** kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formanĝis ilin; **5** kaj aliaj falis sur ŝtonajn lokojn, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, ĉar ili ne havis profundecon de tero; **6** kaj kiam la suno levigis, ili brulsekiĝis, kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis. **7** Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin; **8** kaj aliaj falis sur la bonan teron, kaj donis frukton, jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble. **9** Kiu havas orelojn, tiu aŭdu. **10** Kaj la disĉiploj venis, kaj diris al li: Kial vi parolas al ili per paraboloj? **11** Kaj li respondis kaj diris al ili: Al vi estas donite scii la misterojn de la regno de la ĉielo, sed al ili ne estas donite. **12** Ĉar kiu ajn havas, al tiu estos donite, kaj li havos abundon; sed kiu ajn ne havas, for de tiu estos prenita eĉ tio, kion li havas. **13** Tial mi parolas al ili per paraboloj; ĉar vidante, ili ne rimarkas, kaj aŭdante, ili ne aŭdas nek komprenas. **14** Kaj por ili plenumiĝis tiu profetaĵo de Jesaja, kiu diras: Aŭdante, vi aŭdos, sed ne komprenos; Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos; **15** Ĉar la koro de tiu popolo grasiĝis, Kaj iliaj oreloj aŭdas malklare, Kaj siajn okulojn ili fermis; Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, Kaj ne aŭdu per siaj oreloj, Kaj ne komprenu per sia koro, Kaj ne rekonvertiĝu, Kaj ke Mi ne sanigu ilin. **16** Sed feliĉaj estas viaj okuloj, ĉar ili vidas; kaj viaj oreloj, ĉar ili aŭdas. **17** Vere mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj justuloj deziris vidi tion, kion vi vidas, sed ili ne vidis; kaj aŭdi tion, kion vi aŭdas, sed ili ne aŭdis. **18** Vi do aŭdu la parabolon de la semisto. **19** Kiam iu aŭdas la vorton de la regno kaj ne komprenas ĝin, tiam venas la malbonulo, kaj forprenas tion, kio estas semita en lia koro. Ĉi tiu estas la ricevinta semon apud la vojo. **20**

Kaj tiu, kiu ricevis semon sur la ŝtonaj lokoj, estas tiu, kiu aŭdas la vorton kaj tuj kun ĝojo akceptas ĝin; **21** sed li ne havas radikon en si, sed restas nur portempe, kaj kiam venas sufero aŭ persekuto pro la vorto, tuj li falpuŝigas. **22** Kaj kiu ricevis semon inter la dornoj, estas tiu, kiu aŭdas la vorton; sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo de riĉo sufokas la vorton, kaj li farigas senfrukta. (*aiōn g165*) **23** Kaj kiu ricevis semon sur la bona tero, estas tiu, kiu aŭdas la vorton kaj komprenas ĝin; kaj tiu ja portas frukton, kaj donas, jen centoble, jen sesdekoble, jen tridekoble. **24** Alian parabolon li proposis al ili, dirante: La regno de la ĉielo similas al homo, kiu semis bonan semon en sia kampo; **25** sed dum homoj dormis, lia malamiko venis kaj semis lolon meze de la tritiko, kaj foriris. **26** Kaj kiam la trunketo kreskis kaj donis frukton, tiam aperis ankaŭ la lolo. **27** Kaj la sklavoj de la dommastro venis, kaj diris al li: Sinjoro, ĉu vi ne semis bonan semon en via kampo? De kie do ĝi havas lolon? **28** Kaj li diris al ili: Iu malamiko faris tion. Kaj la sklavoj diris al li: Ĉu vi do volas, ke ni iru kaj kolektu ĝin? **29** Sed li diris: Ne; por ke, kolektante la lolon, vi ne elradikigu ankaŭ la tritikon. **30** Lasu al ambaŭ kreski kune ĝis la rikolto; kaj en la tempo de la rikolto mi diros al la rikoltistoj: Kolektu unue la lolon, kaj ligu ĝin en faskojn, por bruligi ĝin; sed kolektu la tritikon en mian grenejon. **31** Alian parabolon li proposis al ili, dirante: La regno de la ĉielo similas al sinapa semeto, kiun viro prenis kaj semis en sia kampo; **32** ĝi vere estas pli malgranda ol ĉiuj semoj, sed kreskinte, ĝi estas pli granda ol la legomoj, kaj farigas arbo, tiel ke venas la birdoj de la ĉielo kaj loĝas en ĝiaj branĉoj. **33** Alian parabolon li parolis al ili: La regno de la ĉielo similas al fermentaĵo, kiun virino prenis kaj kaſis en tri mezurojn da faruno, ĝis la tuto fermentis. **34** Ĉion tion parolis Jesuo per paraboloj al la homamasoj, kaj sen parabolo li parolis nenion al ili; **35** por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome: Mi malfermos per sentenco mian bušon; Mi eldiros enigmojn el tempo antikva. **36** Tiam forsendinte la homamasojn, li

venis en la domon; kaj liaj disĉiploj venis al li, fratinoj ne estas ĉiu ĉe ni? De kie do li ĉion dirante: Klarigu al ni la parabolon pri la lolo tion havas? **57** Kaj ili ofendiĝis pro li. Sed Jesuo de la kampo. **37** Kaj responde li diris: Tiu, kiu semas la bonan semon, estas la Filo de homo; **38** en sia patrujo kaj en sia domo. **58** Kaj pro ilia kaj la kampo estas la mondo; kaj la bonaj semoj estas la filoj de la regno; kaj la lolo estas la filoj de la malbonulo; **39** kaj la malamiko, kiu ilin semis, estas la diablo; kaj la rikolto estas la fino de la mondaĝo; kaj la rikoltistoj estas angeloj. **(aiōn g165)** **40** Kiel do la lolo estas kolektita kaj bruligita per fajro, tiel estos ĉe la fino de la mondaĝo. **(aiōn g165)** **41** La Filo de homo elsendos sian angelojn, kaj ili kolektos el lia regno ĉiu falpušilon, kaj ĉiu ĉiu, kiuj faras maljustecon, **42** kaj ĵetos ilin en la fornorn de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **43** Tiam la justuloj brilos kiel la suno en la regno de sia Patro. Kiu havas orelojn, tiu aŭdu. **44** La regno de la ĉielo similas al kašita en kampo trezoro, kiun viro trovis kaj kaſis, kaj pro ĝojo li iras kaj vendas ĉion, kion li posedas, kaj aĉetas tiun kampon. **45** Cetere, la regno de la ĉielo similas al komercisto, serĉanta belajn perlojn; **46** kaj trovinte unu multevaloran perlon, li iris kaj vendis ĉion, kion li posedis, kaj aĉetas ĝin. **47** Plue, la regno de la ĉielo similas al reto, kiu estis ŝetita en la maron kaj kolektis el ĉiu speco, **48** kaj kiun, kiam ĝi pleniĝis, oni suprentiris al la marbordo; kaj sidiĝinte, ili kolektis la bonajn en ujojn, sed la malbonajn ili ĵetis eksteren. **49** Tiel estos en la fino de la mondaĝo: la angeloj eliros, kaj apartigos la malbonulojn el inter la justuloj, **(aiōn g165)** **50** kaj ĵetos ilin en la fornorn de fajro; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **51** Ĉu vi komprenis ĉion tion? Ili diris al li: Jes. **52** Kaj li diris al ili: Tial ĉiu skribisto, disĉipligita en la regnon de la ĉielo, similas al dommastro, kiu elportas el sia trezorejo objektojn novajn kaj malnovajn. **53** Kaj kiam Jesuo finis tiujn parabolojn, li foriris de tie. **54** Kaj veninte en sian patrujon, li instruis ilin en ilia sinagogo, tiel ke ili miris, kaj diris: De kie ĉi tiu viro havas tian saĝecon kaj la potencaĵojn? **55** Ĉu ĉi tiu ne estas la filo de la ĉarpentisto? ĉu lia patrino ne estas nomata Maria? kaj liaj fratoj Jakobo kaj Joses kaj Simon kaj Judas? **56** Kaj ĉu liaj

nekredemo li faris tie ne multajn potencaĵojn.

14 En tiu tempo la tetrarĥo Herodo aŭdis la famon pri Jesuo, 2 kaj diris al siaj servantoj: Tiu estas Johano, la Baptisto; li levigis el la mortintoj, kaj tial tiuj potencaĵoj energias en li. **3** Ĉar Herodo jam arestis Johanon kaj ligis lin kaj metis lin en malliberejon pro Herodias, kiu estis edzino de lia frato Filipo. **4** Ĉar Johano diris al li: Ne decas, ke vi havu ŝin. **5** Kaj dezirante mortigi lin, li timis la popolon, ĉar oni opinis lin profeto. **6** Sed kiam venis la naskotaga festo de Herodo, la filino de Herodias dancis en la mezo, kaj plaĉis al Herodo. **7** Tiam li jure promesis doni al ŝi ion ajn, kion ŝi petos. **8** Kaj ŝi, instigite de sia patrino, diris: Donu al mi ĉi tie sur plado la kapon de Johano, la Baptisto. **9** Kaj la reĝo malĝojis; tamen pro siaj juroj kaj pro la kunmanĝantoj li ordonis doni ĝin; **10** kaj sendinte, li senkapigis Johanon en la malliberejo. **11** Kaj oni alportis lian kapon sur plado, kaj donis ĝin al la knabino, kaj ŝi alportis ĝin al sia patrino. **12** Kaj liaj disĉiploj venis kaj forportis la korpon kaj enterigis ĝin, kaj ili iris kaj rakontis tion al Jesuo. **13** Kaj Jesuo, aŭdinte, foriris de tie en ŝipeto al dezerta loko aparte; kaj la homamasoj, aŭdinte, sekvis lin, piedirante el la urboj. **14** Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, kaj li kortuŝiĝis pri ili, kaj sanigis iliajn malsanulojn. **15** Kaj kiam venis la vespero, liaj disĉiploj venis al li, dirante: La loko estas dezerta, kaj la horo jam pasis; forsendu la homamason, por ke ili iru en la vilaĝojn kaj aĉetu por si manĝaĵon. **16** Sed Jesuo diris al ili: Ili ne bezonas foriri; vi donu al ili manĝi. **17** Kaj ili diris al li: Ni nenion havas ĉi tie, krom kvin panoj kaj du fișoj. **18** Kaj li diris: Alportu ilin ĉi tien al mi. **19** Kaj li ordonis al la homamasoj sidiĝi sur la herbo; kaj li prenis la kvin panojn kaj la du fișojn, kaj suprenrigardinte al la ĉielo, li benis kaj dispecigis la panojn, kaj donis al la disĉiploj, kaj la disĉiploj al la homamasoj. **20** Kaj ĉiu manĝis kaj satiĝis; kaj oni kolektis

da postrestintaj fragmentoj dek du plenajn hipokrituloj, bone profetis Jesaja pri vi, dirante: korbojn. **21** Kaj la manĝantoj estis ĉirkau kvin **8** Ĉi tiu popolo honoras Min per siaj lipoj, Sed mil viroj, krom virinoj kaj infanoj. **22** Kaj tuj ilia koro estas malproksime de Mi. **9** Sed vane ili li devigis la disĉiplojn eniri en la ŝipeton kaj Min adoras, Instruante kiel doktrinojn ordonojn iri antaŭ li al la alia bordo, ĝis li forsendos la de homoj. **10** Kaj alvokinte al si la homamason, li homamason. **23** Kaj forsendinte la homamason, diris al ili: Aŭskultu kaj komprenu: **11** Ne tio, kio li supreniris sur la monto sola, por preĝi; kaj eniras en la bušon, profanas la homon; sed kio kiam vesperiĝis, li estis tie sola. **24** Sed la ŝipeto eliras el la bušo, tio profanas la homon. **12** Tiam jam estis meze de la maro, tormentata de la veninte, la disĉiploj diris al li: Ĉu vi scias, ke ondoj; ĉar la vento estis kontraŭa. **25** Kaj en la Fariseo ĉe ofendiĝis, kiam ili audiis tiun diron? la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili, **13** Sed li responde diris: Ĉiu kreskaĵo, kiun mia irante sur la maro. **26** Sed la disĉiploj, vidante ĉielo Patro ne plantis, estos elradikigita. **14** Lasu lin iranta sur la maro, maltrankviliĝis, dirante: ilin; ili estas blindaj kondukantoj de blinduloj. Jen fantomo; kaj ili ekkriis pro timo. **27** Sed Kaj se blindulo kondukos blindulon, ambaŭ tuj Jesuo parolis al ili, dirante: Kuraĝu; ĝi estas falos en fosaĵon. **15** Kaj Petro responde diris al mi; ne timu. **28** Kaj responde al li Petro diris: li: Klarigu al ni tiun parabolon. **16** Kaj li diris: Sinjoro, se ĝi estas vi, ordonu min veni al vi Ĉu vi ankaŭ estas eĉ ankoraŭ sen kompreno? **17** sur la akvo. **29** Kaj li diris: Venu. Kaj Petro, Ĉu vi ne konscias, ke ĉio, eniranta en la bušon, malsuprenirinte el la ŝipeto, iris sur la akvo, pasas en la ventron kaj estas eljetata en apartan por veni al Jesuo. **30** Sed vidante la venton, lokon? **18** Sed tio, kio eliras el la bušo, elvenas li timis, kaj komencante subakviĝi, li ekkriis, el la koro, kaj profanas la homon. **19** Ĉar el la dirante: Sinjoro, savu min. **31** Kaj tuj Jesuo koro eliras malvirtaj pensoj, mortigoj, adultoj, etendis la manon kaj ektenis lin, dirante al li: malĉastajoj, šteлоj, falsatestoj, blasfemoj: **20** Jen Ho malgrandfidulo, kial vi dubis? **32** Kaj kiam tio, kio profanas la homon, sed manĝi kun manoj ili supreniris en la ŝipeton, la vento ĉesiĝis. nelavitaj ne profanas la homon. **21** Kaj elirinte **33** Kaj tiuj, kiuj estis en la ŝipeto, adorkliniĝis de tie, Jesuo foriris en la regionojn apud Tiro al li, dirante: Vere vi estas Filo de Dio. **34** Kaj kaj Cidon. **22** Kaj jen virino Kanaana, veninte transirinte, ili alvenis teren ĉe Genesaret. **35** Kaj el tiuj limlandoj, kriis, dirante: Ho Sinjoro, filo kiam la viroj de tiu loko ekkonis lin, ili sendis de David, kompatu min; mia filino estas terure en la tutan ĉirkauaĵon, kaj venigis al li ĉiujn tormentata de demono. **23** Sed li ne respondis malsanulojn; **36** kaj ili petis lin, ke ili nur tuſu la al ŝi eĉ unu vorton. Kaj alveninte, liaj disĉiploj randoj de lia mantelo; kaj tiuj, kiuj tuſis, estis petis lin, dirante: Forsendu ŝin, ĉar ŝi krias post tute resanigitaj.

15 Tiam alvenis al Jesuo el Jerusalem Fariseoj kaj skribistoj, dirante: **2** Kial vi aj disĉiploj transpaſas la tradicion de la antaŭuloj? ĉar ili ne lavas siajn manojn, kiam ili manĝas panon. **3** Kaj li responde diris al ili: Kial vi ankaŭ transpaſas la ordonon de Dio per via tradicio? **4** Ĉar Dio diris: Respektu vian patron kaj vian patrion; kaj: Kiu malbenas sian patron aŭ sian patrion, tiu nepre mortu. **5** Sed vi diras: Se iu diros al sia patro aŭ al sia patrino: Oferdonu estu tio, per kio vi povus profiti de mi, **6** tiu ne devas respekti sian patron aŭ sian patrion. Kaj vi vantigis la vorton de Dio per via tradicio. **7** Ho

de David, kompatu min; mia filino estas terure en la tutan ĉirkauaĵon, kaj venigis al li ĉiujn tormentata de demono. **23** Sed li ne respondis malsanulojn; **36** kaj ili petis lin, ke ili nur tuſu la al ŝi eĉ unu vorton. Kaj alveninte, liaj disĉiploj randoj de lia mantelo; kaj tiuj, kiuj tuſis, estis petis lin, dirante: Forsendu ŝin, ĉar ŝi krias post tute resanigitaj.

ni. **24** Kaj li responde diris: Mi ne estas sendita, krom al la perditaj ŝafoj el la domo de Izrael. **25** Sed ŝi venis kaj adorkliniĝis al li, dirante: Sinjoro, helpu min. **26** Sed li responde diris: Ne decas preni la panon de la infanoj kaj ĵeti ĝin al la hundetoj. **27** Sed ŝi diris: Jes, Sinjoro; ĉar eĉ la hundetoj manĝas el la panpecetoj, kiuj falas de la tablo de iliaj sinjoroj. **28** Tiam responde Jesuo diris al ŝi: Ho virino, granda estas via fido; estu al vi, kiel vi volas. Kaj ŝia filino estis sanigita de post tiu horo. **29** Kaj transirinte de tie, Jesuo venis apud la maron de Galileo; kaj suprenirinte sur la monto, li sidiĝis tie. **30** Kaj alvenis al li grandaj homamasoj, havante kun si

homojn lamajn, blindajn, mutajn, kriplajn, kun korbegoj vi kolektis? **11** Kial vi ne komprenas, multaj aliaj, kaj metis ilin apud liajn piedojn; ke ne pri panoj mi diris al vi: Gardu vin kontraŭ kaj li sanigis ilin; **31** tiel ke la homamaso la fermentaĵo de la Fariseoj kaj Sadukeoj? **12** miris, vidante mutulojn parolantaj, kriplulojn Tiam ili ekkomprenis, ke li admonis ilin sin sanaj, kaj lamulojn piedirantaj, kaj blindulojn gardi ne kontraŭ la fermentaĵo de panoj, sed vidantaj; kaj ili gloris la Dion de Izrael. **32** Kaj kontraŭ la instruado de la Fariseoj kaj Sadukeoj. Jesuo, alvokinte al si siajn disĉiplojn, diris: Mi **13** Kaj Jesuo, veninte en la regionojn de Cezarea kortuŝiĝas pro la homamaso, ĉar jam tri tagojn Filipi, demandis siajn disĉiplojn, dirante: Kiu, ili restas ĉe mi, kaj nenion havas mangâ; kaj mi diras la homoj, ke mi, la Filo de homo, estas? ne volas forsendi ilin fastantaj, por ke ili ne **14** Kaj ili diris: Laŭ iuj: Johano, la Baptisto; laŭ laciĝu sur la vojo. **33** Kaj la disĉiploj diris al li: De aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj: Jeremia, aŭ unu el la kie ni povas ricevi en la dezerto tiom da panoj, profetoj. **15** Li diris al ili: Sed vi, kiu vi diras, ke por satigi tiom da homoj? **34** Kaj Jesuo diris al mi estas? **16** Kaj responde Simon Petro diris: ili: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep, kaj Vi estas la Kristo, la Filo de la vivanta Dio. **17** kelkajn malgrandajn fiŝojn. **35** Kaj li ordonis al Kaj Jesuo responde diris al li: Feliĉa vi estas, la homamaso sidiĝi sur la tero; **36** kaj li prenis Simon Bar-Jona; ĉar ne karno kaj sango tion la sep panojn kaj la fiŝojn; kaj doninte dankon, malkaĉis al vi, sed mia Patro, kiu estas en la li dispecigis ilin, kaj donis al la disĉiploj, kaj la **18** Kaj mi diras al vi, ke vi estas Petro, kaj disĉiploj al la homamasoj. **37** Kaj ĉiuj mangâs sur ĉi tiu roko mi konstruos mian eklezion; kaj kaj satiĝis; kaj oni kolektis da postrestintaj pordegoj de Hades ne superfortos ĝin. (*Hadēs g86*) fragmentoj sep korbegojn plenajn. **38** Kaj la **19** Mi donos al vi la ŝlosilojn de la regno de la mangântoj estis kvar mil viroj, krom virinoj kaj **20** Tiam li **21** De post tiu tempo Jesuo **22** Kaj Petro prenis lin, komencis montri al siaj disĉiploj, ke li devas iri al Jerusalem, kaj multe suferi ĉe la pliaĝuloj kaj cefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la trian tagon releviĝi. **23** Sed turminte sin, li diris al Petro: Iru malantaŭ min, Satano; vi estas faligilo por mi, ĉar vi havas pensojn ne laŭ Dio, sed laŭ homoj. **24** Tiam Jesuo diris al siaj disĉiploj: Se iu volas veni post mi, li abnegaciu sin, kaj levu sian krucon, kaj sekvu min; **25** ĉar kiu volos savi sian animon, tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos sian animon pro mi, tiu ĝin trovos. **26** Ĉar kiel profitus homo, se li gajnus la tutan mondon kaj perdis sian animon? Aŭ kion homo donu interŝanĝe por sia animo? **27** Ĉar la Filo de homo venos en la gloro de sia Patro kun siaj angeloj, kaj tiam li redonas al ĉiu laŭ liaj faroj. **28** Vere mi diras al vi: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antaŭ Magadan.

16 Kaj alvenis la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj por provi lin postulis, ke li montru al ili signon el la ĉielo. **2** Kaj responde li diris al ili: Kiam vesperiĝas, vi diras: Estos bona vetero, ĉar la ĉielo ruĝiĝas; **3** kaj frumatene: Estos hodiau malbona vetero, ĉar la ĉielo ruĝiĝas kolere. La vizagoj de la ĉielo vi povas juĝi, sed la signojn de la tempo vi ne povas. **4** Generacio malbona kaj adultema serĉas signon; kaj signo ne estos donita al ĝi, krom la signo de Jona. Kaj lasinte ilin, li foriris. **5** Kaj la disĉiploj, transirinte al la alia bordo, forgesis preni panojn. **6** Sed Jesuo diris al ili: Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj kaj Sadukeoj. **7** Kaj ili diskutis inter si, dirante: Ĉar ni ne prenis panojn. **8** Sed Jesuo, eksiente tion, diris: Kial vi diskutas inter vi, ho malgrandfiduloj, pro tio, ke vi ne prenis panojn? **9** Ĉu vi ankoraŭ ne konsciatis, nek memoras la kvin panojn de la kvin mil, kaj kiom da korboj vi kolektis? **10** Nek la sep panojn de la kvar mil, kaj kiom da

ol ili vidos la Filon de homo venantan en sia kiel semero de sinapo, vi diros al ĉi tiu monto: regno.

17 Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si

Petron, kaj Jakobon, kaj Johanon, lian fraton, kaj kondukis ilin sur altan monto aparte; 2 kaj li estis aliformita antaŭ ili, kaj lia vizago lumis kiel la suno, kaj liaj vestoj fariĝis blankaj kiel la lumo. 3 Kaj jen aperis al ili Moseo kaj Elija, parolantaj kun li. 4 Kaj Petro responde diris al Jesuo: Sinjoro, estas bone por ni esti ĉi tie. Se vi volas, mi faros ĉi tie tri laŭbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. 5 Dum li ankoraŭ parolis, jen luma nubo superombris ilin; kaj jen voĉo el la nubo, dirante: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; aŭskultu lin. 6 Kaj aŭdinte tion, la disiciploj falis sur sian vizagōn, kaj tre timis. 7 Kaj Jesuo alvenis kaj ektuŝis ilin, kaj diris: Leviĝu, kaj ne timu. 8 Kaj levinte siajn okulojn, ili vidis neniu krom Jesuo sola. 9 Kaj dum ili malsupreniris de la monto, Jesuo ordonis al ili, dirante: Rakontu al neniu la vizion, ĝis la Filo de homo releviĝos el la mortintoj. 10 Kaj liaj disiciploj demandis lin, dirante: Kial do diras la skribistoj, ke Elija li starigis ĝin meze de ili, 3 kaj diris: Vere mi devas veni antaŭe? 11 Kaj li responde diris: Vere diras al vi: Se vi ne turniĝos kaj ne fariĝos kiel Elija venas antaŭe, kaj restarigos ĉion; 12 sed infanoj, vi neniel eniros en la regnon de la ĉielo. mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj oni ne 4 Kiu do humiligos sin, kiel ĉi tiu infano, tiu konis lin, sed faris al li ĉion, kion ili volis. Tiel estas la plej granda en la regno de la ĉielo. 5 Kaj ankaŭ la Filo de homo estas suferonta sub ili. 13 kiu akceptos unu tian infanon en mia nomo, tiu Tiam la disiciploj kompreenis, ke li parolis al ili malgranduloj, kiu kredas al mi, estus pli bone pri Johano, la Baptisto. 14 Kaj kiam li venis al la homamaso, venis al li viro, genuante antaŭ li, kaj dirante: 15 Sinjoro, kompatu mian filon, ĉirkaŭ lia kolo, kaj se li estus subakvigita en la ĉar li frenezas kaj forte suferas; ĉar ofte li falas en la fajron kaj ofte en la akvon. 16 Kaj mi venigis lin al viaj disiciploj, kaj ili ne povis lin sanigi. 17 Kaj Jesuo responde diris: Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis kiam mi estos kun vi? ĝis kiam mi toleros vin? venigu lin al mi ĉi tien. 18 Kaj Jesuo severe admonis lin; kaj la demono eliris el li, kaj la knabo resaniĝis en tiu sama horo. 19 Tiam la disiciploj, veninte al Jesuo aparte, diris: Pro kio ni ne povis elpeli ĝin? 20 Kaj li respondis al ili: Pro la malgrandeco de via fidio; ĉar vere mi diras al vi: Se vi havas fidon,

Translokigu tien de ĉi tie, kaj ĝi translokigos; kaj nenio estos neebla por vi. 21 Sed ĉi tiu speco ne eliras, krom per preĝado kaj fastado. 22 Kaj kiam ili kolektiĝis en Galileo, Jesuo diris al ili: La Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj; 23 kaj ili mortigos lin, kaj la trian tagon li leviĝos. Kaj ili tre malĝojis. 24 Kaj kiam ili venis en Kapernaumon, venis al Petro la ricevistoj de la du draĥmoj, kaj diris: Ĉu via majstro pagas la du draĥmojn? 25 Li respondis: Jes. Kaj kiam li venis en la domon, Jesuo unue parolis al li, dirante: Kiel ŝajnas al vi, Simon? de kiuj prenas la reĝoj de la tero imposton aŭ tributon? de siaj filoj aŭ de la fremduljo? 26 Kaj kiam li diris: De la fremduljo; Jesuo diris: Sekve la filoj estas liberaj. 27 Sed, por ke ni ne ofendu ilin, iru al la maro kaj ĵetu hoketon, kaj prenu la fiŝon unue venintan, kaj malferminte ĝian bušon, vi trovos stateron. Prenu ĝin, kaj donu al ili por mi kaj vi.

18 En tiu horo la disiciploj venis al Jesuo,

dirante: Kiu do estas la plej granda en la regno de la ĉielo? 2 Kaj alvokinte al si infanon, lin, dirante: Kial do diras la skribistoj, ke Elija li starigis ĝin meze de ili, 3 kaj diris: Vere mi devas veni antaŭe? 4 Kiu do humiligos sin, kiel ĉi tiu infano, tiu konis lin, sed faris al li ĉion, kion ili volis. Tiel estas la plej granda en la regno de la ĉielo. 5 Kaj ankaŭ la Filo de homo estas suferonta sub ili. 6 Kaj kiam li venis al la homamaso, venis al li viro, genuante antaŭ li, se granda muelštorno estus pendigita en la profunden de la maro. 7 Ve al la mondo pro faliloj! ĉar estas necese, ke venu faliloj, sed ve al tiu homo, per kiu la falilo venas! 8 Kaj se via mano aŭ via piedo faligas vin, detranĉu ĝin kaj forĵetu ĝin de vi: estas bone por vi eniri en vivon kripla aŭ lama prefere ol, havante du manojn aŭ du piedojn, esti enjetita en la eternan fajron. (aiōnios g166) 9 Kaj se via okulo faligas vin, elŝiru ĝin kaj forĵetu ĝin de vi; estas bone por vi eniri en vivon unuokula prefere ol, havante du okulojn, esti enjetita en Gehenan fajro. (Geenna g1067) 10 Gardu vin, ke vi ne

malestimu unu el tiuj malgranduloj; ĉar mi vi ŝuldas. **29** Kaj falinte antaŭ li, la kunservisto diras al vi, ke iliaj anĝeloj en la ĉielo ĉiam petegis lin, dirante: Paciencu pri mi, kaj mi rigardas la vizaĝon de mia Patro, kiu estas en pagos al vi. **30** Sed li ne volis; sed foriris kaj la ĉielo. **11** Ĉar la Filo de homo venis, por savi ĵetis lin en maliberejon, ĝis li pagos tion, kio tion, kio estis perdita. **12** Kiel vi pensas? Se viro estas ŝuldata. **31** Tiam liaj kunservistoj, vidinte havas cent ŝafojn, kaj unu el ili erarvagis, ĉu li tion, kio okazis, tre ĉagreniĝis; kaj veninte, ne lasas la naŭdek naŭ, kaj iras al la montoj, kaj rakontis al sia sinjoro ĉion, kio okazis. **32** Tiam serĉas tiun, kiu erarvagis? **13** Kaj se okazas, ke li lia sinjoro, alvokinte lin, diris: Vi malbona trovas ĝin, vere mi diras al vi, li plimulte ĝojas servisto, mi pardonis al vi tiun tutan ŝuldon, ĉar pri ĝi, ol pri la naŭdek naŭ, kiuj ne erarvagis. vi petegis min; **33** ĉu vi ankaŭ ne devis kompati **14** Tiel same ne estas la volo de via Patro, kiu estas en la ĉielo, ke unu el ĉi tiuj malgranduloj vian kunserviston, kiel mi kompatis vin? **34** estas en la ĉielo, ke unu el ĉi tiuj malgranduloj Kaj lia sinjoro koleris, kaj transdonis lin al la pereu. **15** Kaj se via frato pekos kontraŭ vi, iru tormentistoj, ĝis li pagos ĉion al li ŝuldatan. **35** kaj montru al li la kulpon inter vi kaj li sola. Se Tiel same mia ĉela Patro faros al vi, se vi ne li aŭskultos vin, vi gajnos vian fraton. **16** Sed pardonas el viaj koroj, ĉiu al sia frato. se li ne aŭskultos, prenu ankaŭ unu aŭ du kun vi, por ke per la bušo de du aŭ tri atestantoj ĉiu vorto estu konfirmita. **17** Kaj se li rifuzos aŭskulti ilin, diru la aferon al la eklezio; kaj se li ankaŭ rifuzos aŭskulti la eklezion, li estu por vi kiel fremdulo kaj impostisto. **18** Vere mi diras al vi, ke ĉio, kion vi ligos sur la tero, estos ligita en la ĉielo; kaj ĉio, kion vi malligos sur la tero, estos malligita en la ĉielo. **19** Cetere mi diras al vi, ke se du el vi konsentos sur la tero pri ia pripetota afero, ĝi estos farita al ili de mia Patro, kiu estas en la ĉielo. **20** Ĉar kie du aŭ tri kunvenas en mia nomo, tie mi estas meze de ili. **21** Tiam Petro venis kaj diris al li: Sinjoro, kiomfoje povu peki mia frato kontraŭ mi, kaj mi pardonu lin? ĝis sep fojoj? **22** Jesuo diris al li: Mi ne diras al vi: Ĝis sep fojoj; sed: Ĝis sepdekoble sep fojoj. **23** Tial la regno de la ĉielo similas al reĝo, kiu volis fari kalkulon kun siaj servistoj. **24** Kaj kiam li komencis la kunkalkuladon, oni alkondukis al li unu, kiu estis ŝuldanto por dek mil talantoj. **25** Sed ĉar li ne havis, per kio pagi, lia sinjoro ordonis, ke estu venditaj li kaj lia edzino kaj liaj infanoj, kaj ĉio, kion li posedis, kaj ke estu pago. **26** Tiam la servisto, falinte, kliniĝis antaŭ li, dirante: Sinjoro, paciencu pri mi, kaj mi pagos al vi ĉion. **27** Kaj la sinjoro de tiu servisto, kortuŝite, liberigis lin kaj pardonis al li la ŝuldon. **28** Sed elirinte, tiu servisto trovis kunserviston, kiu ŝuldis al li cent denarojn; kaj li kaptis kaj eksufokis lin, dirante: Pagu tion, kion

19 Kaj kiam Jesuo finis ĉi tiujn parolojn, li foriris el Galileo, kaj venis en la limojn de Judujo trans Jordan; **2** kaj grandaj homamasoj lin sekvis, kaj li sanigis ilin tie. **3** Kaj venis al li Fariseoj, provante lin, kaj dirante: Ĉu estas permesate forsendi sian edzinon pro ĉia kaŭzo? **4** Kaj responde li diris: Ĉu vi ne legis, ke en la komenco la Kreinto faris ilin vira kaj virina, **5** kaj diris: Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrinson, kaj aliiĝos al sia edzino; kaj ili estos unu karno? **6** Sekve ili jam estas ne du, sed unu karno. Kion do Dio kunigis, tion homo ne disigu. **7** Ili diris al li: Kial do Moseo ordonis doni eksedzigan leteron, kaj forsendi ŝin? **8** Li diris al ili: Moseo, pro la malmoleco de via koro, permesis al vi forsendi viajn edzinojn; sed ne estis tiel de la komenco. **9** Sed mi diras al vi: Kiu forsendos sian edzinon krom pro malĉasteco, kaj edziĝos kun alia, tiu adultas; kaj kiu edziĝas kun la forsenditino, tiu adultas. **10** La disĉiploj diris al li: Se tia estas la rilate de viro al virino, ne estas oportune edziĝi. **11** Sed li diris al ili: Ne ĉiu homoj akceptas ĉi tiun diiron, sed nur tiuj, al kiuj tio estas donita. **12** Ĉar estas eŭnukoj, kiuj estas naskitaj tiaj el la patrina ventro; kaj estas eŭnukoj, kiuj estis eŭnukigitaj de homoj; kaj estas eŭnukoj, kiuj eŭnukigis sin pro la regno de la ĉielo. Kiu povas tion akcepti, tiu akceptu. **13** Tiam oni venigis al li infanojn, por ke li metu la manojn sur ilin kaj preĝu; kaj la disĉiploj admonis ilin. **14** Sed Jesuo diris:

Lasu la infanojn, kaj ne malhelpu ilin, veni al ili: Vi ankaŭ iru en la vinberejon, kaj kiom mi; ĉar el tiaj estas la regno de la ĉielo. **15** Kaj estas justa, tiom mi donos al vi. Kaj ili iris. **5** metinte la manojn sur ilin, li foriris de tie. **16** Denove elirinte ĉirkau la sesa horo kaj la naŭa, Kaj jen unu viro, veninte al li, diris: Majstro, li agis simile. **6** Kaj elirinte ĉirkau la dek-unua kian bonon mi faru, por ke mi ricevu eternan horo, li trovis aliajn starantajn; kaj li diris al ili: vivon? (**aiōnios g166**) **17** Li diris al li: Kial vi min Kial vi staras ĉi tie senokupe la tutan tagon? **7** demandas pri bono? Ekzistas Uru, kiu estas Ili diris al li: Ĉar neniuj nin dungis. Li diris al bona; sed se vi deziras eniri en la vivon, observu ili: Vi ankaŭ iru en la vinberejon. **8** Kaj kiam la ordonojn. **18** Li diris al li: Kuijn? Kaj Jesuo vesperiĝis, la sinjoro de la vinberejo diris al sia diris: Ne mortigu; Ne adultu; Ne ŝtelu; Ne parolu administranto: Alvoku la laboristojn, kaj donu malveran ateston; **19** Respektu vian patron kaj al ili la salajron, komencante de la lastaj ĝis la vian patronon; kaj: Amu vian proksimulon kiel unuaj. **9** Kaj venis tiuj, kiuj estis dungitaj ĉirkau vin mem. **20** La junulo diris al li: Ĉion tion mi la dek-unua horo, kaj ili ricevis po unu denaro. observis; kio ankoraŭ mankas al mi? **21** Jesuo **10** Kaj kiam la unuaj venis, ili supozis, ke ili diris al li: Se vi deziras esti perfekta, iru, vendu ricevos pli; kaj ili ankaŭ ricevis po unu denaro. viajn posedajojn, kaj donu al malriĉuloj, kaj **11** Kaj tion ricevinte, ili murmuris kontraŭ la vi havos trezoron en la ĉielo; kaj venu, sekvu domomastro, **12** dirante: Tiuj lastaj laboris nur min. **22** Sed aŭdinte tiun diron, la junulo foriris unu horon, kaj vi faris ilin egalaj kun ni, kiu malĝoja, ĉar li havis multajn posedajojn. **23** Kaj elportis la ŝargon de la tago kaj la varmegon. **13** Jesuo diris al siaj disiciploj: Vere mi diras al vi: Sed li responde diris al unu el ili: Amiko, mi Malfacile riĉulo eniros en la regnon de la ĉielo. **24** Kaj cetere mi diras al vi: Estas pli facile por kun mi por unu denaro? **14** Prenu do la vian kaj kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol por riĉulo foriru; mi volas doni al ĉi tiu lasta tiel same, eniri en la regnon de Dio. **25** Kiam la disiciploj kiel al vi. **15** Ĉu ne estas permesata al mi, fari tion aŭdis, ili forte miregis, dirante: Kiu do kun la mia tion, kion mi volas? aŭ ĉu via okulo povas esti savita? **26** Kaj Jesuo, rigardante ilin, estas malbona tial, ke mi estas bona? **16** Tiel la diris al ili: Ĉe homoj tio estas neebla, sed ĉe Dio lastaj estos unuaj, kaj la unuaj estos lastaj. **17** Ĉio estas ebla. **27** Tiam Petro responde diris al Kaj suprenirante al Jerusalem, Jesuo prenis la li: Jen ni ĉion forlasis, kaj vin sekvis; kion do ni dek du disiciplojn aparte, kaj sur la vojo li diris havos? **28** Jesuo diris al ili: Vere mi diras al vi, al ili: **18** Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la ke vi, kiuj min sekvis, en la renaskado, kiam la Filo de homo estos transdonita al la ĉefpastroj Filo de homo sidos sur la trono de sia gloro, vi kaj skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto, ankaŭ sidos sur dek du tronoj, juĝante la dek du **19** kaj transdonos lin al la nacianoj, por moki tribojn de Izrael. **29** Kaj ĉiu, kiu forlasis domojn kaj skurĝi kaj krucumi; kaj la trian tagon li aŭ fratojn aŭ fratinojn aŭ patron aŭ patronon releviĝos. **20** Tiam venis al li la patrino de la aŭ infanojn aŭ kampojn pro mia nomo, ricevos filoj de Zebedeo, kun siaj filoj, adorkliniĝante multoble kaj heredos eternan vivon. (**aiōnios g166**) **30** Sed multaj unuaj estos lastaj, kaj lastaj estos kaj farante al li peton. **21** Li diris al ŝi: Kion vi volas? Ŝi diris al li: Ordona, ke ĉi tiuj miaj du filoj povu sidi, unu dekstre de vi kaj la dua

20 Ĉar la regno de la ĉielo similas al domomastro, kiu eliris frumatene, por dungi laboristojn por sia vinberĝardeno. **2** Kaj kontraktinte kun la laboristoj po unu denaro por la tago, li ilin sendis en sian vinberejon. **3** Kaj elirinte ĉirkaŭ la tria horo, li vidis aliajn starantajn senokupe sur la placo; **4** kaj li diris

17

Mateo

24 Kaj aŭdinte, la dek indignis kontraŭ la du homamasoj diris: Ĉi tiu estas la profeto, Jesuo fratoj. **25** Sed Jesuo, alvokinte ilin al si, diris: Vi el Nazaret en Galileo. **12** Kaj Jesuo eniris en la scias, ke la regantoj de la nacioj kondutas kiel templon de Dio, kaj elpelis ĉiujn vendantojn kaj sinjoroj super ili, kaj iliaj granduloj ekzercas aĉetantojn en la templo, kaj renversis la tablojn aŭtoritaton super ili. **26** Ne tiel estos inter vi; de la monšanĝistoj, kaj la seĝojn de la vendantoj sed kiu volas esti granda inter vi, tiu estu via de kolomboj; **13** kaj li diris al ili: Estas skribite: servanto; **27** kaj kiu volas esti la unua inter vi, Mia domo estas nomata domo de prego; sed vi tiu estu via servisto; **28** same kiel la Filo de faris ĝin kaverno de rabistoj. **14** Kaj blinduloj homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj lamuloj venis al li en la templo, kaj li sanigis kaj por doni sian vivon kiel elaceton por multaj. ilin. **15** Sed la ĉefpastroj kaj skribistoj, vidinte **29** Kaj kiam ili eliris el Jeriĥo, granda homamaso la mirindajojn, kiujn li faris, kaj la knabojn lin sekvis. **30** Kaj jen du blinduloj, sidantaj apud kriantajn en la templo, kaj dirantajn: Hosana al la vojo, aŭdinte, ke Jesuo preterpasas, ekkriis, la Filo de David, indignis, **16** kaj diris al li: Ĉu dirante: Sinjoro, kompatu nin, ho filo de David. vi aŭdas, kion ĉi tiuj diras? Kaj Jesuo diris al **31** Kaj la homamaso admonis ilin, ke ili silentu, ili: Jes; ĉu vi neniam legis: El la bušo de junaj sed ili plimulte kriis, dirante: Sinjoro, kompatu infanoj kaj suĉinfanoj Vi perfektigis laŭdon? **17** nin, ho filo de David. **32** Kaj Jesuo, haltinte, Kaj lasinte ilin, li eliris el la urbo al Betania, alvokis ilin, kaj diris: Kion vi volas, ke mi faru al kaj tie loĝis. **18** Kaj matene, dum li revenis al la vi? **33** Ili diris al li: Sinjoro, ke niaj okuloj estu urbo, li malsatis. **19** Kaj vidante figarبون apud malfermitaj. **34** Kaj Jesuo, kortuŝite, tuis iliajn la vojo, li iris al ĝi, kaj trovis sur ĝi nenion okulojn; kaj tuj ili ricevis vidpovon, kaj sekvis krom folioj; kaj li diris al ĝi: Ne plu estu frukto sur vi por eterne. Kaj tuj la figarbo forvelkis. lin.

21 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalem, kaj venis al Betfage, al la monto Olivarba, tiam Jesuo sendis du disĉiplojn, **2** dirante al ili: Iru en la vilaĝon, kiu estas kontraŭ vi, kaj vi tuj trovos azeninon ligan, kaj azenidon kun ĝi. Ilin malligu kaj alkonduku al mi. **3** Kaj se iu diros ion al vi, respondu: La Sinjoro bezonas ilin; kaj tuj li sendos ilin. **4** Kaj ĉi tio okazis, por ke plenumiĝu tio, kio estis dirita per la profeto, nome: **5** Diru al la filino de Cion: Jen via Reĝo iras al vi, Humila kaj rajdanta sur azeno, Kaj azenido, filo de ŝargobesto. **6** Kaj la disĉiploj iris, kaj faris, kiel Jesuo ordonis al ili, **7** kaj alkondukis la azeninon kaj la azenidon, kaj surmetis sur ilin siajn vestojn; kaj li sidis sur tion. **8** Kaj la pli granda parto de la homamaso sternis siajn vestojn sur la vojo; kaj aliaj detranĉis branĉojn de la arboj, kaj dismetis ilin sur la vojon. **9** Kaj la homamaso, kiu iris antaŭ li, kaj kiu sekvis lin, kriis, dirante: Hosana al la Filo de David! Estu benata tiu, kiu venas en la nomo de la Eternulo; Hosana en la supera alto! **10** Kaj li eniris en Jerusalemon, kaj la tutu urbo malkvietiĝis, dirante: Kiu estas ĉi tiu? **11** Kaj la (aiōn g165) **20** Kaj kiam la disĉiploj vidis, ili miris, dirante: Kiel rapide la figarbo forvelkis! **21** Kaj Jesuo responde diris al ili: Vere mi diras al vi: Se vi havos fidon kaj ne dubos, vi ne nur faros la aferon de la figarbo, sed eĉ se vi diros al ĉi tiu monto: Estu formovita kaj jetita en la maron; tio plenumiĝos. **22** Kaj ĉion, kion vi petos per preĝado, kredante, vi ricevos. **23** Kaj kiam li jam venis en la templon, la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo venis al li, dum li instruis, kaj ili diris: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi tion? kaj kiu donis al vi tian aŭtoritaton? **24** Kaj Jesuo responde diris al ili: Mi ankaŭ faros al vi unu demandon; kaj se vi tion diros al mi, mi ankaŭ diros al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **25** La baptado de Johano, de kie ĝi estis? El la ĉielo, aŭ el homoj? Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ĉielo, li diros al ni: Kial do vi ne kredis al li? **26** Sed se ni diros: El homoj, ni timas la popolon, ĉar ĉiuj opinias Johanon profeto. **27** Kaj ili responde diris al Jesuo: Ni ne scias. Li ankaŭ diris al ili: Kaj mi ne diras al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **28** Kiel ŝajnas al vi? Unu viro havis du

filojn; kaj li venis al la unua, kaj diris: Filo, iru **22** Kaj respondante, Jesuo denove parolis al hodiaŭ kaj laboru en la vinberĝardeno. **29** Kaj ili parbole, dirante: **2** La regno de la ĉielo li respondis kaj diris: Mi ne volas; sed poste similas al unu reĝo, kiu faris edziĝan feston por li pentis kaj iris. **30** Kaj li venis al la dua, kaj sia filo, **3** kaj sendis siajn sklavojn, por voki la diris tion saman. Kaj li responde diris: Mi iros, invititojn al la edziĝa festo; kaj ili ne volis veni. sinjoro; kaj ne iris. **31** Kiu el la du plenumis **4** Poste li sendis aliajn sklavojn, dirante: Diru la volon de la patro? Ili diris: La unua. Jesuo al la invititoj: Jen mi preparis la manĝon; miaj diris al ili: Vere mi diras al vi, ke la impostistoj bovoj kaj miaj grasigitaj brutoj estas buĉitaj, kaj malċastistinoj iras antaŭ vi en la regnon kaj ĉio estas preta; venu al la edziĝa festo. **5** de Dio. **32** Ĉar Johano venis al vi en vojo de Sed ili malatentis, kaj foriris, unu al sia bieno, justeco, kaj vi ne kredis al li; sed la impostistoj alia al sia komercado; **6** kaj la ceteraj, kaptinte kaj malċastistinoj kredis al li. Kaj vi, kiam vi liajn sklavojn, perfortis kaj mortigis ilin. **7** Kaj vidis, eĉ ne pentis poste, por kredi al li. **33** la reĝo koleris; kaj sendinte siajn armeojn, li Aŭskultu alian parabolon: Estis viro dommastro, pereigis tiujn mortigintojn kaj bruligis ilian kiu plantis vinberĝardenon, kaj ĉirkaŭmetis urbon. **8** Tiam li diris al siaj sklavoj: La edziĝa plektobarilon, kaj fosis en ĝi vinpremejon, kaj festo estas preta, sed la invititoj ne estis indaj. konstruis turon, kaj luigis ĝin al kultivistoj, **9** Iru do al la disirejoj de la vojoj, kaj ĉiujn, kaj forvojaĝis. **34** Kaj kiam alproksimiĝis la kiujn vi trovos, invitu al la edziĝa festo. **10** Kaj sezono de fruktoj, li sendis siajn sklavojn al tiuj sklavoj, elirinte sur la vojojn, kunvenigis la kultivistoj, por ricevi siajn fruktojn. **35** Kaj ĉiujn, kiujn ili trovis, malbonajn kaj bonajn; la kultivistoj, kaptinte liajn sklavojn, skurĝis kaj la edziĝa festo pleniĝis de gastoj. **11** Sed unu, kaj mortigis alian, kaj ŝtonbatis alian. **36** Li la reĝo, enveninte por rigardi la gastojn, tie sendis ankoraŭ aliajn sklavojn, pli multajn ol la vidis viron, kiu ne havis sur si edziĝofestan unuaj; kaj ili faris al ili tiel same. **37** Sed poste veston; **12** kaj li diris al li: Amiko, kiel vi envenis li sendis al ili sian filon, dirante: Ili respektos ĉi tien, ne havante edziĝofestan veston? Kaj li mian filon. **38** Sed la kultivistoj, vidante la filon, silentadis. **13** Tiam la reĝo diris al siaj servantoj: diris inter si: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni Ligu lin mane kaj piede, kaj eljetu lin en la lin mortigu, kaj prenu lian heredajon. **39** Kaj ili eksteran mallumon; tie estos la plorado kaj la kaptis lin, eljetis lin el la vinberejo, kaj mortigis grincado de dentoj. **14** Ĉar multaj estas vokitaj, lin. **40** Kiam do venos la sinjoro de la vinberejo, sed malmultaj estas elektitaj. **15** Tiam iris la kion li faros al tiuj kultivistoj? **41** Ili diris al Fariseoj, kaj konsiliĝis, kiel ili povos impliki lin: Tiujn malbonulojn li mizere pereigos, kaj per interparolado. **16** Kaj ili sendis al li siajn li luigos la vinberejon al aliaj kultivistoj, kiuj disciplojn kun la Herodanoj, por diri: Majstro, donos al li la fruktojn en iliaj sezonoj. **42** Jesuo ni scias, ke vi estas verama, kaj instruas laŭ vero diris al ili: Ĉu vi neniam legis en la Skriboj: la vojon de Dio, kaj ne zorgas pri iu ajn; ĉar vi Ŝtono, kiun malŝatis la konstruantoj, Fariĝis ne favoras la personon de homoj. **17** Diru do al Ŝtono bazangula: De la Eternulo ĉi tio fariĝis, ni, kiel ŝajnas al vi? ĉu konvenas doni tributon Kaj ĝi estas miraklo en niaj okuloj? **43** Tial mi al Cezaro, aŭ ne? **18** Sed Jesuo, sciante ilian diras al vi: La regno de Dio estos prenita for de ruzecon, diris: Kial vi min provas, hipokrituloj? vi, kaj estos donita al nacio, kiu liveros ĝiajn **19** Montru al mi la tributan moneron. Kaj ili fruktojn. **44** Kaj kiu falas sur tiun Ŝtonon, tiu alportis al li denaron. **20** Kaj li diris al ili: Kies rompiĝos; sed sur kiun ĝi falos, ĝi tiun polvigos. estas ĉi tiu bildo kaj la surskribajo? **21** Ili diris **45** Kaj la ĉefpastroj kaj la Fariseoj, aŭdinte liajn al li: De Cezaro. Tiam li diris al ili: Redonu do parabolojn, komprenis, ke li parolas pri ili. **46** al Cezaro la propraĵon de Cezaro, kaj al Dio la Kaj celante kapti lin, ili timis la popolon, ĉar propraĵon de Dio. **22** Kaj aŭdinte, ili miris, kaj lin oni opiniis lin profeto.

lasis kaj foriris. **23** En tiu sama tago alvenis al li

Sadukeoj, kiu diras, ke ne estas releviĝo; kaj ili metas ilin sur la ŝultrojn de homoj; sed ili mem demandis lin, dirante: **24** Majstro, Moseo diris: ne volas movi ilin per sia fingro. **5** Sed ĉiujn Se iu mortas, ne havante infanojn, lia frato siaj agojn ili faras, por esti rigardataj de homoj; edziĝu kun lia edzino kaj naskigu idaron al sia ĉar ili larĝigas siajn filakteriojn kaj grandigas la frato. **25** Estis ĉe ni sep fratoj; kaj la unua edziĝis franĝojn de siaj vestoj, **6** kaj amas la ĉeflokojn kaj mortis, kaj ne havante idaron, lasis sian ĉe festenoj, kaj la ĉefseĝojn en la sinagogoj, edzinon al sia frato; **26** tiel same ankaŭ la dua, **7** kaj salutojn sur la placoj, kaj esti nomataj kaj la tria, ĝis la sepa. **27** Kaj post ĉiuj la virino de homoj Rabeno. **8** Sed vi ne estu nomataj mortis. **28** En la releviĝo do, por kiu el la sep ŝi Rabeno; ĉar unu estas via instruanto, kaj vi ĉiuj estos edzino? ĉar ĉiuj ŝin havis. **29** Sed Jesuo estas fratoj. **9** Kaj nomu neniu sur la tero via responde diris: Vi eraras, ne sciante la Skribojn, patro; ĉar Unu, kiu estas en la ĉielo, estas via nek la potencon de Dio. **30** Ĉar en la releviĝo Patro. **10** Kaj ne estu nomataj edukantoj; ĉar oni nek edziĝas nek edziniĝas, sed estas kiel unu, la Kristo, estas via edukanto. **11** Sed la anĝeloj en la ĉielo. **31** Sed pri la releviĝo el la pli granda el vi estos via servanto. **12** Kaj kiu mortintoj, ĉu vi ne legis tion, kio estis dirita al sin plialtigos, tiu estos humiligit; kaj kiu sin vi de Dio, nome: **32** Mi estas la Dio de Abraham humiligos, tiu estos plialtigita. **13** Sed ve al vi, kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? Dio estas skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi ŝlosas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj. **33** la regnon de la ĉielo kontraŭ la homoj; ĉar vi Kaj kiam la homamaso tion aŭdis, ili miregis mem ne eniras, nek lasas al la enirantoj eniri. pro lia instruado. **34** Sed la Fariseoj, aŭdinte, ke **14** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! li silentigis la Sadukeojn, kune kolektiĝis. **35** ĉar vi formanĝas domojn de vidvinoj, kaj por Kaj unu el ili, legiſto, demandis lin, provante preteksto vi longe pregas; tial vi ricevos pli lin: **36** Majstro, kiu estas la granda ordono en severan kondamnon. **15** Ve al vi, skribistoj kaj la leĝo? **37** Kaj li diris al li: Amu la Eternulon, Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi ĉirkauiras maron vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta kaj teron, por varbi unu prozeliton; kaj kiam li animo kaj per via tuta meno. **38** Ĉi tiu estas tia fariĝis, vi lin faras filo de Gehena, duoble la granda kaj la unua ordono. **39** Kaj dua estas kiom vi mem. (**Geenna g1067**) **16** Ve al vi, blindaj simila al ĝi: Amu vian proksimulon kiel vin gvidantoj! kiu diras: Se iu juras per la sanktejo, mem. **40** De ĉi tiuj du ordonoj dependas la tutaj tio estas nenio; sed kiu juras per la oro de la leĝo kaj la profetoj. **41** Kaj kiam la Fariseoj jam sanktejo, tiu estas ŝuldanto. **17** Vi malsagaj kaj kunvenis, Jesuo ilin demandis, **42** dirante: Kion blindaj! ĉar kio estas pli granda, la oro, aŭ la vi pensas pri la Kristo? kies filo li estas? Ili diris sanktejo, kiu sanktigas la oron? **18** Kaj: Se iu al li: De David. **43** Li diris al ili: Kial do David, juras per la altaro, tio estas nenio; sed kiu juras en la Spirito, lin nomas Sinjoro, dirante: **44** La per la ofero, kušanta sur ĝi, tiu estas ŝuldanto. Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de **19** Vi blinduloj! ĉar kio estas pli granda, la ofero, Mi, Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por aŭ la altaro, kiu sanktigas la oferon? **20** Tiu viaj piedoj? **45** Se do David nomas lin Sinjoro, do, kiu juras per la altaro, juras per ĝi, kaj per kiel li estas lia filo? **46** Kaj neniu povis respondi ĉio, kušanta sur ĝi. **21** Kaj tiu, kiu juras per la unu vorton al li, nek iu post tiu tago plu kuraĝis fari al li demandon.

23 Tiam parolis Jesuo al la homamasoj kaj al siaj disciploj, dirante: **2** La skribistoj kaj la Fariseoj sidas sur la seĝo de Moseo: **3** Ĉion do, kion ili ordonas al vi, faru kaj observu; sed ne agu laŭ iliaj faroj, ĉar ili ordonas, sed ne faras. **4** Ili ligas pezajn ŝargojn malfacile porteblajn, kaj

Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi pagas dekonaĵojn de mento kaj de anizo kaj de kumino, kaj forlassis la pli gravajn aferojn de la leĝo: juĝon kaj kompaton kaj fidon. Sed ĉi tiujn vi devus fari, kaj la aliajn ne preterlasi.

24 Vi blindaj gvidantoj! kiuj elkribas la kulon kaj glutas la kamelon. **25** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, hipokrituloj! ĉar vi purigas la eksteron de la kaliko kaj de la plado; sed interne ili estas plenaj de rabado kaj malmodereco. **26** Vi blinda Fariseo! purigu unue la internon de la kaliko kaj de la plado, por ke ilia ekstro ankaŭ estas la Kristo; kaj ili forlogos multajn. **6** Kaj vi fariĝu pura. **27** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, aŭdos pri militoj kaj famoj de militoj. Zorgu, ke hipokrituloj! ĉar vi similas al tomboj blankigitaj, vi ne maltrankviliĝu; ĉar tio devas okazi; sed kiuj ekstere ŝajnas belaj, sed interne estas plenaj ankoraŭ ne estas la fino. **7** Ĉar leviĝos nacio de ostoj de mortintoj kaj de ĉia malpureco. **28** kontraŭ nacion, kaj regno kontraŭ region; kaj Tiel ankaŭ vi ekstere ŝajnas justaj antaŭ homoj, estos malsatoj kaj tertremoj en diversaj lokoj. **8** sed interne vi estas plenaj de hipokriteco kaj Sed ĉio tio estas komenco de sufero. **9** Tiam oni maljusteco. **29** Ve al vi, skribistoj kaj Fariseoj, transdonos vin al afliktado, kaj mortigos vin; hipokrituloj! ĉar vi konstruas la tombojn de kaj vi estos malamataj de ĉiuj nacioj pro mia la profetoj kaj ornamas la monumentojn de la nomo. **10** Tiam multaj ofendiĝos, kaj perfidos justuloj, kaj diras: **30** Se ni vivus en la tagoj unu la alian, kaj malamos unu la alian. **11** de niaj patroj, ni ne partoprenus kun ili en la Kaj multaj falsaj profetoj leviĝos, kaj forlogos sango de la profetoj. **31** Tial vi atestas pri vi multajn. **12** Kaj pro la multobligo de maljusteco, mem, ke vi estas filoj de tiuj, kiuj mortigis la la amo de la plimulto malvarmiĝos. **13** Sed kiu profetojn. **32** Vi do plenigu la mezuron de viaj persistos ĝis la fino, tiu estos savita. **14** Kaj patroj. **33** Serpentoj, vipuridoj! kiel vi povos ĉi tiu evangelio de la regno estos predikita eviti la juĝon de Gehena? (**Geenna g1067**) **34** Jen tra la tuta mondo, kiel atesto al ĉiuj nacioj; do mi sendas al vi profetojn kaj saĝulojn kaj kaj tiam venos la fino. **15** Kiam do vi vidos skribistojn; iujn el ili vi mortigos kaj krucumos, la abomenindajon de dezerteco, pri kiu estas kaj aliajn el ili vi skurĝos en viaj sinagogoj kaj dirite de la profeto Daniel, starantan sur la persekutos de urbo al urbo; **35** por ke venu sur sankta loko (la leganto komprenu), **16** tiam tiuj, vin la tuta justa sango elveršita sur la teron, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; **17** kiu de la sango de la justulo Habel ĝis la sango de estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, por Zeħarja, filo de Bereħja, kiu vi mortigis inter preni ion el sia domo; **18** kaj kiu estas sur la la sanktejo kaj la altaro. **36** Vere mi diras al kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. vi: Ĉio tio venos sur ĉi tiun generacion. **37** Ho **19** Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suċċantinoj Jerusalem, Jerusalem, kiu mortigas la profetojn, en tiuj tagoj! **20** Kaj preġu, ke via forkurado ne kaj prijetas per štonoj tiujn, kiuj estas senditaj estu en vintro nek en sabato; **21** ĉar tiam estos al ĝi! kiom ofte mi volis kolekti viajn infanojn, granda aflikto tia, kia ne estis de la komenco kiel kokino kolektas sian idaron sub la flugilojn, de la mondo ĝis nun, nek iam estos. **22** Kaj se kaj vi ne volis. **38** Jen via domo estas lasita al vi tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu karno dezerta. **39** Ĉar mi diras al vi: De nun vi ne vidos estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos min, ĝis vi diros: Estu benata tiu, kiu venas en mallongigitaj. **23** Tiam se iu diros al vi: Jen ĉi tie la Kristo, aŭ: Tie; ne kredu; **24** ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn, tiel ke ili forlogus, se eble, eĉ la elektitojn. **25** Jen mi antaŭdiris al vi. **26** Se oni do diros al vi: Jen li estas en la dezerto; ne eliru; aŭ: Jen li estas en sekretaj ĉambroj; ne kredu. **27** Ĉar kiel la fulmo venas el

24 Kaj Jesuo, elirinte, ekforiris de la templo; kaj liaj disiciploj venis al li, por montri al li la konstruaĵojn de la templo. **2** Sed li responde diris al ili: Ĉu vi ne vidas ĉion tion? vere mi diras al vi: Ne estos lasita ĉi tie štono sur ŝtono, kiu ne estos dejetita. **3** Kaj dum ili sidis sur la

monto Olivarba, la disiciploj venis aparte al li, dirante: Diru al ni, kiam tio estos? Kaj kio estas la signo de via alesto kaj de la maturiĝo de la mondaĝo? (**aiōn g165**) **4** Kaj Jesuo, respondante, diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin forlogu. **5** blinda Fariseo! purigu unue la internon de la Ĉar multaj venos en mia nomo, dirante: Mi kaliko kaj de la plado, por ke ilia ekstro ankaŭ estas la Kristo; kaj ili forlogos multajn. **6** Kaj vi fariĝu pura. **7** Ĉar leviĝos nacio de ostoj de mortintoj kaj de ĉia malpureco. **8** kontraŭ nacion, kaj regno kontraŭ region; kaj Tiel ankaŭ vi ekstere ŝajnas justaj antaŭ homoj, estos malsatoj kaj tertremoj en diversaj lokoj. **9** sed interne vi estas plenaj de hipokriteco kaj Sed ĉio tio estas komenco de sufero. **10** Tiam oni maljusteco. **11** de niaj patroj, ni ne partoprenus kun ili en la Kaj multaj falsaj profetoj leviĝos, kaj forlogos sango de la profetoj. **12** Vi do plenigu la mezuron de viaj persistos ĝis la fino, tiu estos savita. **13** Kaj patroj. **14** **33** Serpentoj, vipuridoj! kiel vi povos ĉi tiu evangelio de la regno estos predikita eviti la juĝon de Gehena? (**Geenna g1067**) **34** Jen tra la tuta mondo, kiel atesto al ĉiuj nacioj; do mi sendas al vi profetojn kaj saĝulojn kaj kaj tiam venos la fino. **15** Kiam do vi vidos skribistojn; iujn el ili vi mortigos kaj krucumos, la abomenindajon de dezerteco, pri kiu estas kaj aliajn el ili vi skurĝos en viaj sinagogoj kaj dirite de la profeto Daniel, starantan sur la persekutos de urbo al urbo; **35** por ke venu sur sankta loko (la leganto komprenu), **16** tiam tiuj, vin la tuta justa sango elveršita sur la teron, kiuj estas en Judujo, forkuru al la montoj; **17** kiu de la sango de la justulo Habel ĝis la sango de estas sur la tegmento, tiu ne malsupreniru, por Zeħarja, filo de Bereħja, kiu vi mortigis inter preni ion el sia domo; **18** kaj kiu estas sur la la sanktejo kaj la altaro. **36** Vere mi diras al kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. vi: Ĉio tio venos sur ĉi tiun generacion. **37** Ho **19** Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suċċantinoj Jerusalem, Jerusalem, kiu mortigas la profetojn, en tiuj tagoj! **20** Kaj preġu, ke via forkurado ne kaj prijetas per štonoj tiujn, kiuj estas senditaj estu en vintro nek en sabato; **21** ĉar tiam estos al ĝi! kiom ofte mi volis kolekti viajn infanojn, granda aflikto tia, kia ne estis de la komenco kiel kokino kolektas sian idaron sub la flugilojn, de la mondo ĝis nun, nek iam estos. **22** Kaj se kaj vi ne volis. **38** Jen via domo estas lasita al vi tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniu karnodezerta. **39** Ĉar mi diras al vi: De nun vi ne vidos estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos min, ĝis vi diros: Estu benata tiu, kiu venas en mallongigitaj. **23** Tiam se iu diros al vi: Jen ĉi tie la Kristo, aŭ: Tie; ne kredu; **24** ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj kaj faros grandajn signojn kaj miraklojn, tiel ke ili forlogus, se eble, eĉ la elektitojn. **25** Jen mi antaŭdiris al vi. **26** Se oni do diros al vi: Jen li estas en la dezerto; ne eliru; aŭ: Jen li estas en sekretaj ĉambroj; ne kredu. **27** Ĉar kiel la fulmo venas el

la oriento kaj montriĝas ĝis la okcidento, tiel siajn kunservistojn, kaj manĝi kaj trinki kun la ankaŭ estos la alesto de la Filo de homo. **28** Kie drinkuloj, **50** la sinjoro de tiu servisto venos en ajn estos la kadavro, tien kolektiĝos la agloj. tago, kiam li ne atendas, kaj en horo, kiam li **29** Sed tuj post la aflikto de tiuj tagoj la suno ne scias, **51** kaj distranĉos lin, kaj difinos lian mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumenon, parton kun la hipokrituloj; tie estos la plorado kaj la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj de la ĉielo ŝanceliĝos; **30** kaj tiam aperos sur la ĉielo la signo de la Filo de homo, kaj tiam ploros ĉiu gento de la tero, kaj oni vidos la Filon de homo, venantan en la nubo de la ĉielo kun potenco kaj granda gloro. **31** Kaj li elsendos siajn anĝelojn kun granda sono de trumpeteto, kaj ili kolektos liajn elektitojn el la kvar ventoj, el limo ĝis limo de la ĉielo. **32** De la figarbo lernu ĝian parabolon: kiam ĝia branĉo jam moliĝis kaj aperigas foliojn, tiam vi scias, ke la somero estas proksima; **33** tiel same vi, kiam vi vidos ĉion tion, tiam sciu, ke li estas proksima, ĉe la pordo. **34** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, ĝis ĉio tio plenumiĝos. **35** La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne forpasos. **36** Sed pri tiu tago kaj la horo scias neniu, eĉ ne la anĝeloj de la ĉielo, nek la Filo, sed la Patro sola. **37** Sed kiel la tagoj de Noa, tiel estos la alesto de la Filo de homo. **38** Ĉar kiel dum la tagoj, kiuj estis antaŭ la diluvio, oni manĝis kaj trinkis, edziĝis kaj edziniĝis, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la arkeon, **39** kaj oni ne eksiis, ĝis la diluvio venis kaj forprenis ĉiujn; tiel estos la alesto de la Filo de homo. **40** Tiam du viroj estos sur kampo: unu estos prenita, kaj la alia lasita; **41** du virinoj estos muelantaj apud muelilo: unu estos prenita, kaj la alia lasita. **42** Tial viglu; ĉar vi ne scias, en kiu tago via Sinjoro venos. **43** Sed sciu tion, ke se la dommastro scius, en kiu gardoparto venos la ŝtelisto, li viglus kaj ne lasus sian domon trafosiĝi. **44** Tial vi ankaŭ estu pretaj; ĉar en horo, kiam vi ne atendas, la Filo de homo venas. **45** Kiu do estas la fidela kaj prudenta servisto, kiun la sinjoro starigis super siajn domanojn, por doni al ili nutraĵon ĝustatempe? **46** Feliĉa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, veninte, trovos tiel faranta. **47** Vere mi diras al vi, ke super sian tutan havon li starigos lin. **48** Sed se tiu malbona servisto diros en sia koro: Mia sinjoro malfruas; **49** kaj komencos bati

siajn kunservistojn, kaj manĝi kaj trinki kun la ne scias, **50** kaj distranĉos lin, kaj difinos lian mallumiĝos, kaj la luno ne donos sian lumenon, parton kun la hipokrituloj; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj.

25 Tiam la regno de la ĉielo estos komparata al dek virgulinoj, kiuj prenis siajn lampojn kaj eliris renkonte al la fianĉo. **2** Kaj kvin el ili estis malprudentaj, kaj kvin estis prudentaj. **3** La malprudentaj, prenante la lampojn, ne prenis oleon kun si; **4** sed la prudentaj prenis oleon en la vazoj kun siaj lampoj. **5** Kaj kiam la fianĉo malfruis, ili ĉiuj malviglis kaj dormis. **6** Sed je la noktomezo estis ekkrio: Jen la fianĉo! eliru al li renkonte. **7** Tiam ĉiuj tiuj virgulinoj leviĝis, kaj ordigis siajn lampojn. **8** Kaj la malprudentaj diris al la prudentaj: Donu al ni el via oleo, ĉar niaj lampoj estingiĝas. **9** Sed la prudentaj respondis, dirante: Eble ne estos sufice por ni kaj vi; iru preferite al la vendistoj, kaj aĉetu por vi mem. **10** Kaj dum ili iris, por aĉeti, alvenis la fianĉo; kaj tiuj, kiuj estis pretaj, eniris kun li al la edziĝa festo, kaj la pordo estis fermita. **11** Poste venis ankaŭ la ceteraj virgulinoj, dirante: Sinjoro, sinjoro, malfermu al ni. **12** Sed li responde diris: Vere mi diras al vi: Mi vin ne konas. **13** Tial viglu, ĉar vi ne scias la tagon nek la horon. **14** Ĉar tiel estas, kvazaŭ viro, forvojaĝonte, alvokis siajn servistojn, kaj komisiis al ili siajn posedajojn. **15** Kaj al unu li donis kvin talantojn, al alia du, al alia unu; al ĉiu laŭ lia kapableco; kaj li tuj forvojaĝis. **16** Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, iris kaj negocadis per ili, kaj gajnis pluajn kvin talantojn. **17** Tiel same ankaŭ tiu, kiu ricevis la du, gajnis pluajn du. **18** Sed tiu, kiu ricevis la unu, foriris kaj fosis en la tero, kaj kaŝis la monon de sia sinjoro. **19** Kaj post longa tempo la sinjoro de tiuj servistoj venis, kaj faris kun ili kalkulon. **20** Kaj tiu, kiu ricevis la kvin talantojn, venis kaj alportis pluajn kvin talantojn, dirante: Sinjoro, vi komisiis al mi kvin talantojn; jen mi gajnis pluajn kvin talantojn. **21** Lia sinjoro diris al li: Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super multaj; envenu en la

ĝojon de via sinjoro. **22** Kaj venis ankaŭ tiu, ĉi tiuj miaj fratoj la plej malgrandaj, tiom vi kiu ricevis la du talantojn, kaj diris: Sinjoro, faris al mi. **41** Tiam li diros al tiuj, kiu staras vi komisiis al mi du talantojn; jen mi gajnis **maldekstre:** For de mi, vi malbenitaj, en la pluajn du talantojn. **23** Lia sinjoro diris al li: eternan fajron, kiu estas preparita por la diablo Bone, vi bona kaj fidela servisto; vi estis fidela **kaj liaj anĝeloj;** (**aiōnios g166**) **42** ĉar mi malsatis, pri malmultaj aferoj, mi starigos vin super kaj vi ne donis al mi manĝi; mi soifis, kaj vi ne multaj; envenu en la ĝojon de via sinjoro. **24** Kaj donis al mi trinki; **43** mi estis fremda, kaj vi ne venis ankaŭ tiu, kiu ricevis la unu talanton, kaj **gastigis min;** nuda, kaj vi ne vestis min; malsana diris: Sinjoro, mi sciis, ke vi estas severa homo, kaj en malliberejo, kaj vi ne vizitis min. **44** Tiam rikoltanta, kie vi ne semis, kaj kolektanta, kie ili ankaŭ respondos, dirante: Sinjoro, kiam ni vi ne dissūtis; **25** kaj mi timis, kaj foriris, kaj **vidis vin malsata,** aŭ soifanta, aŭ fremda, aŭ kaſis vian talanton en la tero; jen vi havas vian nuda, aŭ malsana, aŭ en malliberejo, kaj ne propraĵon. **26** Sed lia sinjoro responde diris al li: servis al vi? **45** Tiam li respondos al ili, dirante: Vi malbona kaj mallaborema servisto, vi sciis, Vere mi diras al vi: Kiom vi ne faris al unu el ĉi ke mi rikoltas, kie mi ne semis, kaj kolektas, kie **tiuj la plej malgrandaj,** tiom vi ne faris al mi. mi ne dissūtis; **27** pro tio vi devus doni mian **46** Kaj ĉi tiuj foriroj en eternan punon, sed la monon al la bankistoj, kaj veninte, mi ricevus justuloj en eternan vivon. (**aiōnios g166**)
28 Forprenu mian propraĵon kun procento. **29** Forprenu de li do la talanton, kaj donu ĝin al tiu, kiu havas la dek talantojn. **29** Ĉar al ĉiu, kiu havas, estos donite, kaj li havos abundegon; sed for de tiu, kiu ne havas, eĉ tio, kion li havas, estos prenita. **30** Kaj eljetu la senutilan serviston en la eksteran mallumon; tie estos la plorado kaj la grincado de dentoj. **31** Sed kiam la Filo de homo venos en sia gloro, kaj **ĉiu anĝeloj kun li,** tiam li sidos sur la trono de sia gloro; **32** kaj antaŭ li kolektiĝos **ĉiu nacioj,** kaj li apartigos ilin unu de alia, kiel paštisto apartigas la ŝafojn for de la kaproj; **33** kaj li starigos la ŝafojn dekstre de li, kaj la kaprojn maldekstre. **34** Tiam diros la Reĝo al tiuj, kiu staras dekstre de li: Venu, vi benataj de mia Patro, heredu la regnon preparitan por vi de post la komenco de la mondo; **35** ĉar mi malsatis, kaj vi donis al mi manĝi; mi soifis, kaj vi donis al mi trinki; mi estis fremda, kaj vi **gastigis min;** **36** nuda, kaj vi vestis min; mi malsanis, kaj vi vizitis min; mi estis en malliberejo, kaj vi venis al mi. **37** Tiam respondos al li la justuloj, dirante: Sinjoro, kiam ni vin **vidis malsata,** kaj vin **satigis?** aŭ soifanta, kaj **trinkigis vin?** **38** Kaj kiam ni **vidis vin fremda kaj gastigis vin?** aŭ nuda, kaj vin vestis? **39** Kaj kiam ni **vidis vin malsana** aŭ en malliberejo, kaj venis al vi? **40** Kaj la Reĝo respondos kaj diros al ili: Vere mi diras al vi: Kiom vi faris al unu el

26 Kaj kiam Jesuo finis ĉiujn tiujn vortojn, li diris al siaj disciploj: **2** Vi scias, ke post du tagoj okazos la Pasko, kaj la Filo de homo estos transdonita, por esti krucumita. **3** Tiam kunvenis la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj de la popolo, en la korto de la ĉefpastro, kies nomo estis Kajafas; **4** kaj ili konsiliĝis, por ke ili povu per ruzo kapti Jesuon, kaj mortigi lin. **5** Sed ili diris: Ne dum la festo, por ke ne levigu tumulto ĉe la popolo. **6** Kaj kiam Jesuo estis en Betania, en la domo de Simon, leprulo, **7** venis al li virino, havanta alabastran vazon da multekosta ŝmiraĵo, kaj ŝi verŝis ĝin sur lian kapon, dum li sidis ĉe manĝo. **8** Sed kiam la disciploj tion **vidis,** ili indignis, dirante: **9** Por kio estas ĉi tiu malšparo? Ĉar ĉi tiun ŝmiraĵon oni povus vendi por granda prezo, kaj doni al malriĉuloj. **10** Sed Jesuo, tion sciante, diris al ili: Kial vi ĝenas la virinon? ŝi faris bonan faron al mi. **11** Ĉar la malriĉulojn vi **ĉiam havas** kun vi, sed min vi ne **ĉiam havas.** **12** Ĉar verŝante **ci tiun ŝmiraĵon** sur mian korpon, ŝi tion faris por mia entombigo. **13** Vere mi diras al vi: Kie ajn estos predikata **ci tiu evangelio** en la tuta mondo, tio ankaŭ, kion faris **ci tiu virino,** estos priparolata, por memorajo de ŝi. **14** Tiam unu el la dek du, nomata Judas Iskariota, iris al la ĉefpastroj, **15** kaj diris: Kion vi volas doni al mi, se mi lin transdonos al vi? Kaj ili pesis por li

tridek arĝentajn monerojn. **16** Kaj de tiam li la du filojn de Zebedeo, kaj komencis malĝojo serĉis okazon, por transdoni lin. **17** Kaj en la kaj maltrankviliĝi. **38** Tiam li diris al ili: Tre unua tago de macoj la disĉiploj venis al Jesuo, malĝoja estas mia animo, eĉ ĝis morto; restu ĉi dirante: Kie vi volas, ke ni pretigu por vi, por tie, kaj viglu kun mi. **39** Kaj irinte iom antaŭen, manĝi la Paskon? **18** Kaj li diris: Iru en la urbon li falis sur sian vizaĝon, preĝante, kaj dirante: al trovotulo, kaj diru al li: La Majstro diras: Mia Ho mia Patro, se povas esti, ĉi tiu kaliko pasu tempo estas proksima; mi faros la Paskon ĉe vi, for de mi; tamen ne kiel mi volas, sed kiel Vi kun miaj disĉiploj. **19** Kaj la disĉiploj faris, kiel volas. **40** Kaj li venis al la disĉiploj kaj trovis ilin Jesuo ordonis al ili, kaj ili pretigis la Paskon. **20** dormantaj, kaj diris al Petro: Ĉu vi do ne havis Kaj kiam vesperiĝis, li sidis ĉe mangô kun la fortuna vigli kun mi eĉ unu horon? **41** Viglu kaj dek du disĉiploj; **21** kaj dum ili mangis, li diris: preĝu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito Vere mi diras al vi, ke unu el vi perfidos min. ja estas fervora, sed la karno estas malforta. **22** Kaj ili tre malĝojis, kaj ĉiu komencis diri al **42** Denove la duan fojon foririnte, li preĝis, li: Sinjoro, ĉu eble mi? **23** Kaj li respondis kaj dirante: Ho mia Patro, se ĉi tio ne povos forpasii, diris: Tiu, kiu trempis kun mi la manon en la krom se mi trinkos ĝin, Via volo plenumiĝu. **43** pladon, perfidos min. **24** La Filo de homo iros, Kaj denove reveninte, li trovis ilin dormantaj, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu viro, de kiu ĉar iliaj okuloj peziĝis. **44** Kaj li denove lasis la Filo de homo estos perfidita! se tiu homo ne ilin kaj foriris, kaj la trian fojon preĝis, denove estus naskita, estus bone por li. **25** Kaj Judas, dirante la samajn vortojn. **45** Tiam li venis al la kiu estis lin perfidonta, responde diris: Ĉu eble disĉiploj, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu: mi, Rabeno? Li diris al li: Vi diris. **26** Kaj dum jen la horo alproksimiĝis, kaj la Filo de homo ili mangis, Jesuo prenis paron, kaj beninte, estas perfidata en la manojn de pekuloj. **46** dispecigis ĝin kaj donis al la disĉiploj, kaj diris: Leviĝu, ni iru; jen mia perfidanto alproksimiĝas. Prenu, mangu; ĉi tio estas mia korpo. **27** Kaj li **47** Kaj dum li ankoraŭ parolis, jen venis Judas, prenis kalikon, kaj doninte dankon, donis al ili, unu el la dek du; kaj kun li granda homamaso dirante: Vi ĉiu trinku el ĝi; **28** ĉar ĉi tio estas kun glavo kaj bastonoj venis de la ĉefpastroj mia sango de la interligo, kiu estas elverŝata kaj pliaĝuloj de la popolo. **48** Kaj lia perfidanto por multaj, por la pardonado de pekoj. **29** Sed jam aranĝis kun ili signon, dirante: Kiun mi mi diras al vi: De nun mi ne trinkos el ĉi tiu kisos, tiu estas li; kaptu lin. **49** Kaj tuj veninte al frukto de la vinberarbo, ĝis tiu tago, kiam mi Jesuo, li diris: Saluton, Rabeno; kaj kisis lin. **50** trinkos ĝin novan kun vi en la regno de mia Kaj Jesuo diris al li: Amiko, por kio vi venis? Patro. **30** Kaj kantinte himnon, ili foriris al la Tiam ili venis, kaj metis manojn sur Jesuon monto Olivarba. **31** Tiam diris Jesuo al ili: Vi ĉiu kaj arestis lin. **51** Kaj jen unu el tiuj, kiuj estis ofendiĝos pro mi dum ĉi tiu nokto; ĉar estas kun Jesuo, etendis sian manon kaj eltiris sian skribite: Mi frapos la paštiston, kaj la ŝafoj de la glavon, kaj frapis la sklavon de la ĉefpastro, kaj grego diskuros. **32** Tamen, post mia releviĝo mi detranĉis lian orelon. **52** Tiam diris Jesuo al li: iros antaŭ vi en Galileon. **33** Sed Petro responde Remetu vian glavon en ĝian ingon; ĉar ĉiu, kiuj diris al li: Eĉ se ĉiu ofendiĝos pro vi, mi neniam glavon prenas, per glavo pereos. **53** Ĉu vi do ofendiĝos. **34** Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, supozas, ke mi ne povas alvoki mian Patron, ke en ĉi tiu nokto, antaŭ ol krios koko, vi trifoste kaj Li tuj liveros al mi pli ol dek du legiojn da malkonfesos min. **35** Petro diris al li: Eĉ se mi anĝeloj? **54** Sed kiel plenumiĝus la Skriboj, ke devos morti kun vi, mi neniel vin malkonfesos. tiel devas okazi? **55** En tiu horo Jesuo diris al Tiel same diris ĉiu disĉiploj. **36** Tiam venis la homamasoj: Ĉu vi elvenis kvazaŭ kontraŭ Jesuo kun ili al loko nomata Getsemane, kaj rabiston, kun glavo kaj bastonoj, por kapti diris al siaj disĉiploj: Sidiĝu ĉi tie, dum mi iros min? Ĉiutage mi sidis en la templo, instruante, tien, por preĝi. **37** Kaj li prenis kun si Petron kaj kaj vi ne arestis min. **56** Sed ĉio tio okazis,

por ke plenumiĝu la Skriboj de la profetoj. **27** Kaj kiam venis la mateno, ĉiu ĉefpastroj Tiam ĉiu disĉiploj forlasis lin kaj forkuris. **28** Kaj pliaĝuloj de la popolo konsiliĝis kontraŭ **57** Kaj la arrestintoj de Jesuo forkondukis lin Jesuo, por mortigi lin; **2** kaj ili ligis lin, kaj al la domo de la ĉefpastro Kajafas, kie jam forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato, kolektiĝis la skribistoj kaj pliaĝuloj. **58** Sed la provincestro. **3** Tiam Judas, lia perfidinto, Petro malproksime sekvis lin ĝis la karto de la vidinte, ke li estas kondamnita, pentis, kaj ĉefpastro, kaj eniris, kaj sidis kun la subuloj, reportis la tridek arĝentajn monerojn al la por vidi la finon. **59** Kaj la ĉefpastroj kaj la tutaj ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj, **4** dirante: Mi pekis, sinedrio serĉis malveran ateston kontraŭ Jesuo, perfidante senkulpan sangon. Sed ili diris: Kiel por ke ili povu lin mortigi; **60** kaj ne trovis, tio koncernas nin? vi zorgu pri tio. **5** Kaj li kvankam multaj malveraj atestantoj venis. Sed ĵetis la arĝentajn monerojn en la sanktejon, poste venis du, kaj diris: **61** Ĉi tiu diris: Mi povas kaj eliris; kaj foririnte, pendigis sin. **6** Kaj la detru la sanktejon de Dio, kaj rekonstrui ĝin ĉefpastroj prenis la arĝentajn monerojn, kaj en la daŭro de tri tagoj. **62** Kaj la ĉefpastro diris: Ne konvenas meti ilin en la trezorejon, stariĝis, kaj diris al li: Ĉu vi respondas nenion? ĉar tio estas prezo de sango. **7** Kaj ili konsiliĝis, kion atestas ĉi tiuj kontraŭ vi? **63** Sed Jesuo kaj aĉetis per ili la kampon de la potisto, por silentadis. Kaj la ĉefpastro diris al li: Mi ĵurligas enterigi fremdulojn. **8** Tial tiu kampo estas vin per Dio la vivanta, ke vi diru al ni, ĉu vi nomata Kampo de Sango, ankoraŭ ĝis hodiaŭ. estas la Kristo, la Filo de Dio. **64** Jesuo diris al **9** Tiam plenumiĝis tio, kio estis dirita per la li: Vi diris; tamen mi diras al vi: Poste vi vidos profeto Jeremia, nome: Kaj ili prenis la tridek la Filon de homo, sidantan ĉe la dekstra mano arĝentajn monerojn, taksoprezon de tiu, kiu de la Potenco, kaj venantan sur la nubo de la estis taksita, kiu ĵui el la filoj de Izrael taksis; ĉielo. **65** Tiam la ĉefpastro disiĝis siajn vestojn, **10** kaj donis ilin por la kampo de la potisto, dirante: Li blasfemis; por kio ni plu bezonas kiel la Eternulo difinis al mi. **11** Kaj Jesuo staris atestantojn? jen nun vi aŭdis la blasfemon: **66** antaŭ la provincestro; kaj la estro demandis kion vi opinias? Ili respondis kaj diris: Li estas lin, dirante: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? kondamninda al morto. **67** Tiam oni kraĉis sur Kaj Jesuo diris al li: Vi diras. **12** Kaj kiam la lian vizaĝon kaj vangofrapis lin, kaj ĵui frapis lin ĉefpastroj kaj pliaĝuloj akuzis lin, li respondis per la manplatoj, **68** dirante: Profetu al ni, ho nenion. **13** Tiam Pilato diris al li: Ĉu vi ne Kristo, kiu vin frapis? **69** Kaj Petro sidis ekstere aŭdas, kiom da aferoj oni atestas kontraŭ vi? sur la karto; kaj venis al li unu servantino, **14** Kaj li ne respondis al li eĉ unu vorton, tiel dirante: Vi ankaŭ estis kun Jesuo, la Galileano. ke la provincestro tre forte miris. **15** Sed ĉe **70** Sed li malkonfesis antaŭ ili ĉiu, dirante: Mi ne tiu festo la provincestro kutimis liberigi al la scias, kion vi diras. **71** Kaj post kiam li eliris en la homamaso unu malliberulon, kiun ili deziris. **16** vestiblon, alia vidis lin, kaj diris al la ĉeestantoj: Kaj oni havis tiam faman malliberulon, nomatan Ĉi tiu estis ankaŭ kun Jesuo, la Nazaretno. Barabas. **17** Kiam do ili kolektiĝis, Pilato diris **72** Kaj denove li malkonfesis kun ĵuro: Mi ne al ili: Kiun vi deziras, ke mi liberigu al vi? ĉu konas tiun homon. **73** Kaj post iom da tempo la Barabason, aŭ Jesuon, nomatan Kristo? **18** Ĉar li apudstarantoj venis, kaj diris al Petro: Vere vi sciis, ke pro envio ili transdonis lin. **19** Kaj dum ankaŭ estas el ili, ĉar via parolmaniero malkaſas li sidis sur la tribunala sego, lia edzino sendis al vin. **74** Tiam li komencis malbeni kaj ĵuri: Mi li, por diri: Nenion havu kun tui justulo, ĉar ne konas tiun homon. Kaj tuj koko kriis. **75** Kaj mi suferis multe hodiaŭ en sonĝo kaŭze de Petro rememoris la vorton, kiun Jesuo parolis: li. **20** Kaj la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj decidigis Antaŭ ol krios koko, vi trifioje malkonfesos min. la homamason postuli Barabason kaj peregi Kaj li eliris, kaj maldolē ploris. Jesuon. **21** Sed la provincestro responde diris al ili: Kiun el la du vi volas, ke mi liberigu al

vi? Kaj ili diris: Barabason. **22** Pilato diris al ili: rabistoj, kiuj estis krucumitaj kun li, tiel same Kion do mi faros al Jesuo, nomata Kristo? Ĉiuj insultis lin. **45** Kaj de post la sesa horo fariĝis diris: Li estu krucumita. **23** Kaj li diris: Kial? kian mallumo sur la tuta lando ĝis la naŭa horo. **46** malbonon li faris? Sed ili des pli ekkriis, dirante: Kaj ĉirkaŭ la naŭa horo Jesuo ekkriis per laŭta Li estu krucumita. **24** Tial Pilato, vidante, ke voĉo, dirante: Eli, Eli, lama sabahtani? tio estas: nenie prosperas al li, sed ke kontraŭe tumulto Mia Dio, mia Dio, kial Vi forlasis min? **47** Kaj leviĝas, prenis akvon kaj lavis siajn manojn iuj el la apudstarantoj, aŭdinte tion, diris: Ĉi antaŭ la homamaso, dirante: Mi estas senkulpa tiu vokas Elijan. **48** Kaj tuj unu el ili kuris kaj pri la sango de tiu justulo: vi zorgu pri ĝi. **25** Kaj prenis spongon kaj plenigis ĝin per vinagro, la tuta popolo responde diris: Lia sango estu sur kaj metinte ĝin sur kanon, donis al li trinki. **49** ni kaj sur niaj infanoj. **26** Tiam li liberigis al ili Kaj la aliaj diris: Lasu; ni vidu, ĉu venos Elij, Barabason; sed skurĝinte Jesuon, li transdonis por savi lin. **50** Kaj Jesuo, denove kriinte per lin, por esti krucumita. **27** Tiam la soldatoj laŭta voĉo, ellasis for la spiriton. **51** Kaj jen la de la provincestro, kondukinte Jesuon en la kurteno de la sanktejo dissiriĝis en du pecojn palacon, kolektis al li la tutan kohorton. **28** Kaj de supre ĝis malsupre; kaj la tero tremis; kaj la ili servestigis lin, kaj surmetis al li skarlatan rokoj diskrevis; **52** kaj la tomboj malfermiĝis, kaj mantelon. **29** Kaj ili plektis kronon el dornoj kaj multaj korpoj de dormantaj sanktuloj leviĝis, metis ĝin sur lian kapon, kaj metis kanon en **53** kaj elirinte el la tomboj post lia releviĝo, ili lian dekstran manon; kaj ili genuis antaŭ li, kaj eniris en la sanktan urbon kaj aperis al multaj. mokis lin, dirante: Saluton, Reĝo de la Judoj! **54** Kaj la centresto, kaj tiuj, kiuj estis kun li **30** Kaj ili kraĉis sur lin, kaj prenis la kanon kaj gardantaj Jesuon, kiam ili vidis la tertremon kaj frapis lian kapon. **31** Kaj mokinte lin, ili demetas la okazantaĵojn, tre timis, dirante: Vere ĉi tiu de li la mantelon, kaj surmetis al li liajn proprajn estis Filo de Dio. **55** Kaj tie estis multaj virinoj, vestojn, kaj forkondukis lin, por krucumi lin. **32** rigardantaj de malproksime, kiu sekvis Jesuon Kaj elirinte, ili trovis viron Kirenanon, nomatan el Galileo, servante al li; **56** inter kiuj estis Maria Simon; tiun ili devigis, ke li portu lian krucon. Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo kaj **33** Kaj veninte al loko nomata Golgota, tio estas, de Joses, kaj la patrino de la filoj de Zebedeo. **57** Loko de Kranio, **34** ili donis al li trinki vinon kun Kaj kiam vesperiĝis, venis riĉulo, nomata Jozef, galo enmiksita; kaj li gustumis ĝin, kaj ne volis el Arimateo, kiu mem estis disĉiplo de Jesuo: **58** trinki. **35** Kaj krucuminte lin, ili dividis inter si tiu, irinte al Pilato, petis la korpon de Jesuo. liajn vestojn, ĵetante lotojn; **36** kaj ili sidiĝis, Tiam Pilato ordonis doni ĝin. **59** Kaj Jozef prenis kaj gardis lin tie. **37** Kaj ili metis super lia kapo la korpon, kaj envolvis ĝin en pura tolajo, **60** kaj lian akuzon, skribitan: ĈI TIU ESTAS JESUO, metis ĝin en sian novan tombon, kiu jam LA REĜO DE LA JUDOJ. **38** Tiam kun li estis elhakis en la roko; kaj li alrulis grandan ŝtonon krucumitaj du rabistoj, unu dekstre kaj unu al la enirejo de la tombo, kaj foriris. **61** Kaj Maria maldekstre. **39** Kaj la preterpasantoj insultis Magdalena estis tie, kaj la alia Maria, sidantaj lin, balancante la kapon, **40** kaj dirante: Vi, kiu apud la tombo. **62** La sekvantan tagon, kiu estas detruas la sanktejon kaj rekonstruas ĝin en la la tago post la Preparado, la ĉefpastroj kaj la daŭro de tri tagoj, savu vin. Se vi estas la Filo Fariseoj kolektiĝis al Pilato, **63** dirante: Sinjoro, de Dio, deiru de la kruco. **41** Tiel same ankaŭ ni ekrememoras, ke tiu trompanto diris, dum la ĉefpastroj, mokante kun la skribistoj kaj la li ankoraŭ vivis: Post tri tagoj mi releviĝos. pliaguloj, diris: **42** Aliajn li savis; sin mem li ne **64** Ordonu do, ke oni gardu la tombon ĝis la povas savi. Li ja estas Reĝo de Izrael, li nun tria tago, por ke liaj disĉiploj ne venu kaj ne deiru de la kruco, kaj ni kredos al li. **43** Li apogis forstelu lin kaj ne diru al la popolo: Li releviĝis sin al Dio; Tiu savu lin, se Li amas lin; ĉar li el la mortintoj; kaj la lasta trompo estus pli diris: Mi estas la Filo de Dio. **44** Kaj ankaŭ la malbona, ol la unua. **65** Pilato diris al ili: Vi

havas gardistaron; iru, kaj gardu ĝin laŭ via eblo. **6** Tial ili foriris kaj gardis la tombon, sigelinte la ŝtonon, kune kun gardistaro.

28 Kaj sabate malfrue, kiam eklumis por la unua tago de la semajno, venis Maria Magdalena kaj la alia Maria, por vidi la tombon.
2 Kaj jen okazis granda tertremo; ĉar anĝelo de la Eternulo malsupreniris el la ĉielo, kaj venis kaj derulis la ŝtonon, kaj sidiĝis sur ĝi. **3** Lia aspekto estis kiel fulmo, kaj lia vestaĵo estis blanka, kiel neĝo; **4** kaj pro timo al li la gardistoj tremis, kaj fariĝis kiel malvivuloj. **5** Kaj la anĝelo responde diris al la virinoj: Ne timu; ĉar mi scias, ke vi serĉas Jesuon, la krucumitan. **6** Li ne estas ĉi tie; ĉar li leviĝis, kiel li diris. Venu, vidu la lokon, kie la Sinjoro kuſis. **7** Kaj iru rapide, kaj diru al liaj disĉiploj: Li leviĝis el la mortintoj, kaj jen li iras antaŭ vi en Galileon; tie vi vidos lin; jen mi sciigis al vi. **8** Kaj ili rapide foriris de la tombo kun timo kaj granda ĝojo, kaj kuris, por sciigi al liaj disĉiploj. **9** Kaj jen Jesuo renkontis ilin, dirante: Saluton. Kaj alveninte, ili ekprenis liajn piedojn kaj adorkliniĝis al li. **10** Tiam Jesuo diris al ili: Ne timu; iru, diru al miaj fratoj, ke ili foriru en Galileon, kaj tie ili min vidos. **11** Kaj dum ili iris, iuj el la gardistoj venis en la urbon, kaj rakontis al la ĉefastroj ĉiujn okazintajojn. **12** Kaj kunveninte kun la pliaĝuloj, ili konsiliĝis kune, kaj ili donis al la soldatoj multe da mono, **13** dirante: Diru: Liaj disĉiploj venis nokte, kaj forstelis lin, dum ni dormis. **14** Kaj se la provincestro tion aŭdos, ni konvinkos lin, kaj liberigos vin de ĉia zorgo. **15** Kaj ili prenis la monon, kaj faris, kiel ili estis instruitaj; kaj tiu diro disvastiĝis inter la Judoj ĝis hodiaŭ. **16** Sed la dek unu disĉiploj iris en Galileon, sur la monton, kiun Jesuo jam difinis al ili. **17** Kaj kiam ili vidis lin, ili adorkliniĝis al li; sed kelkaj dubis. **18** Kaj Jesuo venis al ili, kaj diris al ili: Estas donita al mi ĉia aŭtoritato en la ĉielo kaj sur la tero. **19** Iru do kaj disipligu ĉiujn naciojn, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; **20** instruante ilin observi ĉion, kion mi ordonis al vi. Kaj jen mi estas kun vi ĉiujn tagojn, ĝis la maturiĝo de la mondaĝo. (aiōn g165)

Marko

1 La komenco de la evangelio de Jesuo Kristo, la skribistoj. **2** Kaj en ilia sinagogo estis viro Filo de Dio. **3** Kiel estas skribite en la profeto kun malpura spirito; kaj li ekkriis, **4** dirante: Jesaja: Jen Mi sendas Mian anĝelon antaŭ via Kio estas inter ni kaj vi, Jesuo Nazaretno? vizago, Kaj li preparos vian vojon; **5** Voĉo de ĉu vi venis, por pereigi nin? mi scias, kiu vi krianto en la dezerto: Pretigu la vojon de la estas: la Sanktulo de Dio. **6** Kaj Jesuo severe Eternulo, Rektigui Liajn irejojn; **7** venis Johano, admonis lin, dirante: Silentu, kaj eliru el li. **8** kiu baptis en la dezerto kaj predikis la bapton de Kaj la malpura spirito konvulsigis lin, kaj, laŭte pentito por la pardonado de pekoj. **9** Kaj eliris al kriinte, eliris el li. **10** Kaj ĉiuj miregis tiom, ke li la tuta Juduja distrikto, kaj ĉiuj Jerusalemanoj; ili diskutis inter si, dirante: Kio estas ĉi tie? kaj ili estis baptitaj de li en la rivero Jordan, jen nova instruado! kun aŭtoritato li ordonas konfesante siajn pekojn. **11** Kaj Johano estis eĉ al la malpuraj spiritoj, kaj ili obeas lin. **12** vestita per kamelharaĵo kaj leda zono ĉirkaŭ siaj Kaj tuj la famo pri li disvastiĝis ĉie en la tutan lumboj, kaj li manĝadis akridojn kaj sovaĝan ĉirkaŭaĵon de Galileo. **13** Kaj tuj, elirinte el melion. **14** Kaj li predikis, dirante: Venas post mi la sinagogo, ili eniris en la domon de Simon tiu, kiu estas pli potenco ol mi; la rimenon de kaj Andreo, kun Jakobo kaj Johano. **15** Sed la liaj ŝuoj mi ne estasinda, kliniginte, malligi. **16** bopatrino de Simon kuſis malsana de febro; Mi vin baptis per akvo; sed li vin baptos per la kaj tuj oni sciigis al li pri ŝi; **17** kaj veninte, li Sankta Spirito. **18** Kaj en tiuj tagoj Jesuo venis el prenis ŝian manon kaj levis ŝin; kaj la febro Nazaret de Galileo, kaj estis baptita de Johano forlasis ŝin, kaj ŝi servis al ili. **19** Kaj vespere, en Jordan. **20** Kaj tuj kiam li eliris el la akvo, kiam la suno subiris, oni venigis al li ĉiujn, kiuj li vidis la ĉielon fenditan, kaj la Spiriton kiel kolombo malsuprenirantan sur lin; **21** kaj venis estis malsanaj kaj demonhavantaj. **22** Kaj la tuta voĉo el la ĉielo: Vi estas Mia Filo, la amata, en urbo kolektiĝis ĉe la pordo. **23** Kaj li sanigis kiu Mi havas plezuron. **24** Kaj tuj la Spirito pelis multajn, kiuj malsanis de diversaj malsanoj, kaj kiu Mi estis en la dezerton. **25** Kaj li estis en la dezerto elpelis multajn demonojn; kaj li ne permesis kvardek tagojn, tentata de Satano; kaj li estis al la demonoj paroli, ĉar ili konis lin. **26** kun la sovaĝaj bestoj, kaj la anĝeloj servadis al **27** Kaj Simon kaj liaj kunuloj elserĉis lin; **28** li. **28** Kaj post kiam Johano estis arrestita, Jesuo iris en Galileon, predikante la evangelion de Dio, **29** kaj dirante: La tempo jam plenumiĝis, kaj la regno de Dio alproksimiĝis; pentu, kaj kredu al la evangelio. **30** Kaj irante apud la Galilea Maro, li vidis Simonon, kaj Andreon, li vidis Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiuj ankaŭ estis en la ŝipeto, riparante la retojn. **31** Kaj tuj li alvokis ilin; kaj ili lasis sian patron Zebedeo en la ŝipeto kun la dungitoj, kaj foriris post li. **32** Kaj ili iris en Kapernaumon, kaj tuj en la sabato li eniris en la sinagogon kaj povas min purigi. **33** Kaj kortuŝite, li etendis de homoj. **34** Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj la manon kaj tuſis lin, kaj diris al li: Mi volas; sekvis lin. **35** Kaj irinte iom antaŭen, li vidis estu purigita. **36** Kaj tuj la lepro foriris de li, Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiuj ankaŭ estis en la ŝipeto, riparante la retojn. **37** Kaj Jesuo diris al ili: Se vi nur volas, vi Venu post mi, kaj mi igos vin fariĝi kaptistoj povas min purigi. **38** Kaj tuj la lepro foriris de li, de homoj. **39** Kaj ili tuj forlasis la retojn, kaj la manon kaj tuſis lin, kaj diris al li: Mi volas; sekvis lin. **40** Kaj venis al li leprulo, alvokante tio mi venis. **41** Kaj li iris, predikante en iliaj sinagogoj tra la tuta Galileo, kaj elpelante la demonojn. **42** Kaj venis al li leprulo, alvokante ĉar ili estis fiškaptistoj. **43** Kaj li diris al ili: Ni iru aliloken en la proksimaj urbetojn, por ke mi tie ankaŭ prediku; ĉar por tio mi venis. **44** Kaj li iris, predikante en iliaj Galilea Maro, li vidis Simonon, kaj Andreon, li vidis Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, lian fraton, kiuj ankaŭ estis en la ŝipeto, riparante la retojn. **45** Kaj tuj li alvokis ilin; kaj ili lasis sian patron Zebedeo en la ŝipeto kun la dungitoj, kaj foriris post li. **46** Kaj ili iris en Kapernaumon, kaj tuj en la sabato li eniris en la sinagogon kaj povas min purigi. **47** Kaj kortuŝite, li etendis la manon kaj tuſis lin, kaj diris al li: Mi volas; estu purigita. **48** Kaj tuj la lepro foriris de li, kaj li fariĝis pura. **49** Kaj severe avertinte lin, li tuj forsendis lin, **50** kaj diris al li: Zorgu, ke vi diru nenion al iu; sed iru, montru vin al la pastro, kaj oferu pro via purigado tion, kion Moseo ordonis, por atesto al ili. **51** Sed li eliris, kaj komencis diligente rakonti kaj disfamigi la

aferon, tiel ke Jesuo jam ne povis malkaše eniri diris al ili: Ĉu la filoj de la edziĝejo povas fasti, en urbon, sed restis ekstere en dezertaj lokoj; dum la fianĉo estas kun ili? Tiel longe, kiel ili kaj oni venis al li el ĉie.

2 Kaj kiam li revenis en Kapernaumon post kelke da tagoj, oni sciigis, ke li estas en domo. **2** Kaj multaj kunvenis, tiel ke jam ne estis loko eĉ apud la pordo; kaj li parolis al ili la vorton. **3** Kaj oni venis, alportante al li paralizulon, portatan de kvar homoj. **4** Kaj ne povante alproksimiĝi al li pro la homamaso, ili malkovris la tegmenton, kie li estis; kaj trafoſinte ĝin, ili mallevis la liton, sur kiu kuſis la paralizulo. **5** Kaj Jesuo, vidante ilian fidon, diris al la paralizulo: Filo, viaj pekoj estas pardonitaj. **6** Sed estis iuj el la skribistoj tie, sidantaj kaj diskutantaj en siaj koroj: **7** Kial tiu tiel parolas? li blasfemas: kiu povas pardonii pekojn, krom Dio sola? **8** Kaj Jesuo, tuj eksianten en sia spirito, ke tiel ili diskutas en si, diris al ili: Kial vi tion diskutas en viaj koroj? **9** Kio estas pli facile: diri al la paralizulo: Viaj pekoj estas pardonitaj; aŭ diri: Leviĝu, prenu vian liton, kaj piediru? **10** Sed por ke vi sciu, ke la Filo de homo havas aŭtoritaton sur la tero pardonii pekojn — li diris al la paralizulo: **11** Mi diras al vi: Leviĝu, prenu vian liton, kaj iru al via domo. **12** Kaj li leviĝis, kaj tuj prenis la liton, kaj eliris antaŭ ĉiuj, tiel ke ĉiuj miregis, kaj gloris Dion, dirante: Neniam ni vidiſ ion tian. **13** Kaj denove li eliris al la marbordo, kaj la tutu homamaso venis al li, kaj li instruis ilin. **14** Por ke ili povu lin akuzi. **15** Kaj li sidis oni observis lin, ĉu en la sabato li lin sanigos, kaj preterpasante, li vidis Levin, filon de Alfeo, kiu havis la velkintan manon: Stariĝu en la sidantan ĉe la impostejo, kaj li diris al li: Sekvu oni mezo. **16** Kaj li diris al ili: Ĉu estas permesate min. Kaj stariĝis, kaj sekvis lin. **17** Kaj li li bonfari en sabato, aŭ malbonfari? savi vivon, aŭ ĉe mangō en lia domo, kaj multaj impostistoj mortigi? Sed ili silentis. **18** Kaj kiam kun kolero li kaj pekujoj kunsidis kun Jesuo kaj liaj disĉiploj; ĉirkautrigardis ilin, ĉagrenite pro la obstiniĝo de ĉar ili estis multaj, kaj ili sekvis lin. **19** Kaj la Kaj li etendis ĝin, kaj lia mano resaniĝis. **6** kun la pekujoj kaj la impostistoj, diris al liaj Kaj la Fariseoj eliris, kaj tuj konsiliĝis kun la disĉiploj: Li mangas kaj trinkas kun impostistoj Herodanoj kontraŭ li, kiamaniere lin pereigi. **7** kaj pekujoj. **20** Kaj aŭdinte tion, Jesuo diris al Kaj Jesuo kun siaj disĉiploj foriris ĝis la maro; ili: Ne la sanuloj bezonas kuraciston, sed la kaj granda homamaso el Galileo sekvis lin. Kaj malsanuloj: mi venis, por alvoki ne justulojn, el Judujo **8** kaj el Jerusalem kaj el Edom kaj sed pekujojn. **19** Kaj la disĉiploj de Johano kaj el Transjordano kaj el ĉirkauĵo Tiro kaj Cidon, la Fariseoj estis fastantaj, kaj oni venis, kaj grandnombra homamaso, aŭdinte ĉion, kion li diris al li: Kial fastas la disĉiploj de Johano kaj faris, venis al li. **9** Kaj li diris al siaj disĉiploj, de la Fariseoj, sed viaj ne fastas? **19** Kaj Jesuo ke malgranda ŝipeto estu je lia dispono, pro

la homamaso, por ke oni ne premu lin; **10** ĉar al ili, dirante: Kiuj estas mia patrino kaj miaj multaj li jam sanigis, tiel ke ĉiuj, kiuj havis fratoj? **34** Kaj ĉirkaŭrigardante tiujn, kiuj ronde malsanojn, premadis sur lin, por tuši lin. **11** ĉirkaŭ li sidis, li diris: Jen mia patrino kaj miaj Kaj malpuraj spiritoj, tuj kiam ili vidis lin, falis fratoj! **35** Ĉar kiu ajn faros la volon de Dio, tiu antaŭ li, kaj kriis, dirante: Vi estas la Filo de estas mia frato kaj mia fratino kaj mia patrino. Dio. **12** Kaj li severe admonis ilin, ke ili ne konatigu lin. **13** Kaj li supreniris sur la monto, kaj alvokis tiujn, kiujn li mem volis; kaj ili venis al li. **14** Kaj li elektis dek du, kiujn ankaŭ li nomis apostoloj, por ke ili estu kun li, kaj por ke li dissendu ilin por prediki, **15** kaj por havi aŭtoritaton elpelii demonojn: **16** kaj Simonon li alnomis Petro; **17** kaj Jakobon, filon de Zebedeo, kaj Johanon, fraton de Jakobo, kaj tiujn li alnomis Boanerges, tio estas, Filoj de tondro; **18** kaj Andreon kaj Filipon kaj Bartolomeon kaj Mateon kaj Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, kaj Tadeon, kaj Simonon, la Fervorulon, **19** kaj Judason Iskariotan, kiu ankaŭ perfidis lin. Kaj li venis en domon. **20** Kaj denove la homamaso kunvenis tiel, ke ili ne povis eĉ manĝi panon. **21** Kaj liaj amikoj, aŭdinte tion, eliris, por kapti lin, ĉar ili diris: Li frenezas. **22** Kaj la skribistoj, kiuj alvenis el Jerusalem, diris: Li havas Baal-Zebubon; per la estro de la demonoj li elpelas la demonojn. **23** Kaj li alvokis ilin, kaj parolis al ili parbole: Kiel povas Satano elpelii Satanon? **24** Kaj se regno estas dividita kontraŭ si, tiu regno ne povas stari. **25** Kaj se domo estas dividita kontraŭ si, tiu domo ne povas stari. **26** Kaj se Satano ribelis kontraŭ si kaj estas dividita, li ne povas stari, sed havas finon. **27** Sed neniu povas eniri en la domon de la fortulo kaj trarabi liajn posedajojn, se unue li ne ligos la fortulon, kaj poste li trarabos lian domon. **28** Vere mi diras al vi: Ĉiuj liaj pekoj estos pardonitaj al la filoj de homoj, kaj liaj blasfemoj, per kiuj ajn ili blasfemos; **29** sed iu, kiuj blasfemos kontraŭ la Sankta Spirito, eterne ne havos pardonon, sed estas kulpa pri eterna peko; (*aiōn g165, aiōnios g166*) **30** ĉar oni diris: Li havas malpuran spiriton. **31** Kaj jen alvenis lia patrino kaj liaj fratoj, kaj starante ekstere, ili sendis al li, vokante lin. **32** Kaj homamaso sidis ĉirkaŭ li; kaj oni diris al li: Jen via patrino kaj viaj fratoj ekstere vin serĉas. **33** Kaj li respondis

4 Kaj denove li komencis instrui apud la maro. Kaj kolektiĝis al li tre granda homamaso tiel, ke li eniris en ŝipeton, kaj sidis sur la maro; kaj la tuta homamaso estis sur la tero apud la maro. **2** Kaj li multe instruis ilin per paraboloj, kaj diris al ili en sia instruado: **3** Aŭskultu: jen semisto eliris, por semi; **4** kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo, kaj la birdoj venis kaj formanĝis ilin. **5** Kaj aliaj falis sur ŝtonan lokon, kie ili ne havis multe da tero; kaj tuj ili ekkreskis, ĉar ili ne havis profundecon de tero; **6** kaj kiam la suno leviĝis, ili brulsekiĝis, kaj ĉar ili ne havis radikon, ili forvelkis. **7** Kaj aliaj falis inter dornojn, kaj la dornoj kreskis kaj sufokis ilin, kaj ili ne donis frukton. **8** Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj donis frukton, kreskante kaj multobligante, kaj produktis tridekoble kaj sesdekoble kaj centoble. **9** Kaj li diris: Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. **10** Kaj kiam li estis sola, tiuj, kiuj alestis kune kun la dek du, demandis lin pri la paraboloj. **11** Kaj li diris al ili: Al vi estas donite scii la misteron de la regno de Dio; sed al tiuj, kiuj estas ekstere, ĉio estas farata per paraboloj; **12** por ke, vidante, ili vidu, sed ne rimarku; kaj aŭdante, ili aŭdu, sed ne komprenu; por ke neniam ili konvertiĝu kaj pardoniĝu. **13** Kaj li diris al ili: Ĉu vi ne scias ĉi tiun parabolon? kiel do vi povos kompreni ĉiujn parabolojn? **14** La semisto semas la vorton. **15** Jen do tiuj, kiuj estas apud la vojo, kie estas semata la vorto; kaj kiam ili aŭdis, tuj venas Satano, kaj forprenas la vorton, en ili semitan. **16** Kaj tiel same jen la semitaj ĉe la ŝtonaj lokoj: ili aŭdas la vorton, kaj tuj kun ĝojo akceptas ĝin; **17** kaj ili ne havas en si radikon, sed restas nur portempe; kiam do venas sufero aŭ persekuto pro la vorto, tuj ili falpuŝiĝas. **18** Kaj jen la semitaj ĉe la dornoj: tiuj, kiuj aŭdis la vorton; **19** sed la zorgoj de la mondo kaj la trompo de riĉo kaj la deziroj al aliaj aferoj, enirante, sufokas la vorton, kaj ĝi fariĝas senfrukta. (*aiōn g165*) **20** Kaj

jen la semitaj ĉe la bona tero: tiuj, kiuj aŭdas la vorton kaj akceptas ĝin, kaj donas frukton, jen tridekoble, kaj jen sesdekoble, kaj jen centoble.

21 Kaj li diris al ili: Ĉu lampo enportiĝas, por esti metita sub grenmezurilon aŭ sub liton, kaj ne por stari sur la lampingo? **22** Ĉar nenio estas kaŝita krom por tio, ke ĝi estu malkaŝita; nek io estas sekreta krom por tio, ke ĝi estu aperigita.

23 Se iu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. **24** Kaj li diris al ili: Atentu, kion vi aŭdas; per kia mezuro vi mezuras, laŭ tiu sama oni mezuros al vi, kaj eĉ faros al vi aldonon. **25** Ĉar al tiu, kiu havas, estos donite; sed for de tiu, kiu ne havas, estos prenita eĉ tio, kion li havas. **26** Kaj li diris: Tia estas la regno de Dio, kvazaŭ homo ĵetus semojn sur la teron, **27** kaj dormus kaj leviĝus nokte kaj tage, kaj la semoj burgonos kaj kreskus, li ne scias kiel. **28** Aŭtomate la tero donas frukton, unue folion, poste spikon, poste plenan grenon en spiko. **29** Sed kiam la frukto estas preta, li tuj svingas la rikoltilon, ĉar venis la rikolto. **30** Kaj li diris: Al kio ni komparu la regnon de Dio? aŭ per kia parabolo ni montru ĝin? **31** Al sinapa semeto, kiu, kiam ĝi estas semita sur la teron, estas pli malgranda ol ĉiuj aliaj semoj, kiuj estas sur la tero, **32** tamen semite, kreskas kaj fariĝas pli granda ol ĉiuj legomoj, kaj elmetas grandajn branĉojn, tiel ke sub ĝia ombro povas ekloĝi la birdoj de la ĉielo. **33** Kaj per multaj tiaj paraboloj li parolis al ili la vorton laŭ tio, kiel ili povis aŭskulti; **34** kaj sen parabolo li ne parolis al ili; sed private li klarigis ĉion al siaj disciploj. **35** Kaj en tiu tago, kiam vesperiĝis, li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo. **36** Kaj forsendinte la homamason, ili kondukis lin kun si, kiel li estis en la ŝipeto. Kaj aliaj ŝipetoj akompanis lin. **37** Kaj okazis granda ventego, kaj ondoj batis en la ŝipeton, tiel ke la ŝipeto estis jam pleniĝanta. **38** Kaj li estis dormanta en la posta parto sur la kuseno; kaj ili vekis lin, kaj diris al li: Majstro, ĉu vi ne zorgas pri tio, ke ni pereas? **39** Kaj vekite, li admonis la venton, kaj diris al la maro: Silentu, kvietiĝu. Kaj la vento ĉesiĝis, kaj fariĝis granda sereno. **40** Kaj li diris al ili: Kial vi estas timemaj? ĉu vi ankoraŭ ne havas fidon? **41** Kaj ili timis treege,

kaj diris unu al alia: Kiu do estas ĉi tiu? ĉar eĉ la vento kaj la maro obeas al li.

5 Kaj ili venis trans la maron en la landon de la Gerasenoj. **2** Kaj kiam li elvenis el la ŝipeto, tuj lin renkontis el la tomboj viro, havanta malpuran spiriton, **3** kiu havis loĝejon en la tomboj, kaj jam neniu povis ligi lin eĉ per kateno; **4** ĉar li ofte estis ĉirkaŭligita per katenoj kaj ĉenoj, kaj la ĉenoj estis disŝiritaj de li kaj la katenoj frakasitaj; kaj neniu kapablis malsovaĝigi lin. **5** Kaj ĉiam, nokte kaj tage, inter la tomboj kaj sur la montoj, li kriadiĝas kaj sin tranĉis per ŝtonoj. **6** Kaj, vidinte Jesuon el malproksime, li kuris kaj adorkliniĝis al li; **7** kaj kriante per laŭta voĉo, li diris: Kio estas inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de Dio Plejalta? Mi vin ĵurpetas per Dio, ke vi ne turmentu min. **8** Ĉar li diris al li: Eliru, ho malpura spirito, el la viro. **9** Kaj li demandis lin: Kia estas via nomo? Kaj li respondis, dirante: Mia nomo estas Legio, ĉar ni estas multaj. **10** Kaj li multe petegis, ke li ne forsendu ilin el la lando. **11** Kaj estis tie sur la monto granda grego da porkoj paštigantaj. **12** Kaj ili petegis lin, dirante: Sendu nin en la porkojn, por ke ni eniru en ilin. **13** Kaj li permesis tion al ili. Kaj elirinte, la malpuraj spiritoj eniris en la porkojn; kaj la grego kuris rapide malsupren de la krutaĵo en la maron, ĉirkaŭ du miloj, kaj sufokiĝis en la maro. **14** Kaj iliaj paštistoj forkuris, kaj rakontis la aferon en la urbo kaj en la kamparo. Kaj oni venis, por vidi, kio okazis. **15** Kaj ili venis al Jesuo, kaj vidis la demonhavinton, kiu havis la legion, sidanta, vestita kaj en sana prudento; kaj ili timis. **16** Kaj la vidintoj rakontis al ili, kiamaniere tio okazis al la demonhavinto, kaj pri la porkoj. **17** Kaj ili komencis petegi lin, ke li foriru el iliaj limoj. **18** Kaj kiam li eniris en la ŝipeton, la demonhavinto petegis lin, ke li povu esti kun li. **19** Kaj li ne permesis al li, sed diris al li: Iru al via domo, al la viaj, kaj rakontu al ili ĉion, kion faris la Eternulo por vi, kaj kiel Li kompatis vin. **20** Kaj li foriris, kaj komencis famigi en Dekapolis ĉion, kion faris Jesuo por li; kaj ĉiuj miregis. **21** Kaj kiam Jesuo retransiris en la ŝipeto al la alia bordo, granda

homamaso kolektiĝis al li; kaj li estis apud la maro. **22** Kaj venis unu el la sinagogestroj, nomata Jairo, kaj ekvidinte lin, falis antaŭ liaj piedoj, **23** kaj insiste lin petegis, dirante: Mia filineto estas en lasta ekstremo; venu do kaj metu viajn manojn sur ŝin, por ke ŝi saviĝu kaj vivu. **24** Kaj li iris kun li, kaj granda homamaso sekvis lin kaj premis lin. **25** Kaj virino, kiu jam dek du jarojn havis sangofluon, **26** kaj multe suferis pro multaj kuracistoj, kaj elspezis sian tutan havon, kaj estis neniel helpita, sed kontraŭe eĉ pli malsaniĝis, **27** aŭdinte pri Jesuo, venis en la homamaso malantaŭ lin, kaj tuŝis lian mantelon. **28** Ĉar ŝi diris: Se mi nur tušos lian mantelon, mi estos sanigita. **29** Kaj tuj la fonto de ŝia sango sekiĝis, kaj ŝi korpe sentis, ke ŝi resaniĝis el sia malsano. **30** Kaj Jesuo, tuj sentante en si, ke la potenco eliris, turnis sin en la homamaso, kaj diris: Kiu tuſis mian veston? **31** Kaj liaj disĉiploj diris al li: Vi vidas la homamason, premantan vin, kaj ĉu vi diras: Kiu min tuſis? **32** Kaj li ĉirkaŭrigardis, por vidi tiun, kiu tion faris. **33** Sed la virino, timigita kaj tremanta, sciante, kio fariĝis al ŝi, venis kaj falis antaŭ li, kaj diris al li la tutan veron. **34** Kaj li diris al ŝi: Filino, via fido vin savis; iru en paco, kaj estu sana el via malsano. **35** Dum li ankoraŭ parolis, oni venis el la domo de la sinagogestro, dirante: Via filino mortis; kial vi ankoraŭ ĝenas la instruiston? **36** Sed Jesuo, ne atentante la parolon diritan, diris al la sinagogestro: Ne timu, nur kredu. **37** Kaj li ne permesis al iu sekvi kun li, krom Petro kaj Jakobo, kaj Johano, frato de Jakobo. **38** Kaj ili venis al la domo de la sinagogestro, kaj li vidis tumulton, kaj homojn plorantajn kaj funebre ĝemantajn. **39** Kaj enirinte, li diris al ili: Kial vi tumultas kaj ploras? la infanino ne mortis, sed dormas. **40** Kaj ili mokridis lin. Tamen, foriginte ĉiujn, li kondukis la patron de la infanino kaj la patrinon, kaj tiujn, kiuj estis kun li, kaj eniris tien, kie estis la infanino. **41** Kaj preninte la manon de la infanino, li diris al ŝi: Talita kumi; tio estas: Knabineto, mi diras al vi: Leviĝu. **42** Kaj tuj leviĝis la knabineto kaj piediris; ĉar ŝi estis dekdujara. Kaj ili miris kun granda mirego.

43 Kaj li severe admonis ilin, ke neniu sciigu pri tio; kaj li ordonis doni al ŝi manĝi.

6 Kaj li eliris de tie, kaj venis en sian patrujon; kaj liaj disĉiploj lin sekvis. **2** Kaj kiam venis la sabato, li komencis instrui en la sinagogo; kaj multaj, lin aŭdante, miris, dirante: De kie tiu viro havas tion? kaj: Kia estas la saĝeco donita al li? kaj iaj estas tiaj potencaĵoj farataj per liaj manoĝoj? **3** Ĉu ĝi tiu ne estas la ĉarpentisto, filo de Maria, kaj frato de Jakobo kaj Joses kaj Judas kaj Simon? kaj ĉu liaj fratinoj ne estas ĉi tie ĉe ni? Kaj ili ofendigis pro li. **4** Kaj Jesuo diris al ili: Profeto ne estas sen honoro, krom en sia patrujo kaj inter siaj parencoj kaj en sia domo. **5** Kaj li povis tie fari nenian potencaĵon, krom tio, ke li metis la manojn sur kelkajn senfortulojn kaj ilin resanigis. **6** Kaj li miris pro ilia nekredemo. Kaj li rondevizitis la vilaĝojn, instruante. **7** Kaj li alvokis al si la dek du, kaj komencis forsendi ilin duope; kaj li donis al ili aŭtoritaton super malpuraj spiritoj; **8** kaj li ordonis, ke ili portu nenion por la vojo krom nur bastono — nek panon, nek saketon, nek monon en sia zono; **9** sed ili iru piedvestitaj per sandaloj, kaj ne surmetu du tunikojn. **10** Kaj li diris al ili: Kie ajn vi eniros en domon, tie loĝu, ĝis vi foriros el tiu loko. **11** Kaj se ie ajn oni vin ne akceptos, nek vin aŭskultos, tiam el tie forirante, desku la polvon, kiu estas sub viaj piedoj, por atesto al ili. **12** Kaj foririnte, ili predikis, ke oni pentu. **13** Kaj ili elpeladis multajn demonojn, kaj ŝmiradis per oleo multajn malsanulojn kaj ilin sanigadis. **14** Kaj la reĝo Herodo aŭdis pri tio, ĉar lia nomo jam konatiĝis; kaj li diris: Johano, la Baptisto, leviĝis el la mortintoj, kaj tial tiuj potencaĵoj energias en li. **15** Sed aliaj diris: Tiu estas Elija. Kaj aliaj diris: Tiu estas profeto, kvazaŭ unu el la profetoj. **16** Sed, tion aŭdinte, Herodo diris: Johano, kiun mi senkapigis, leviĝis. **17** Ĉar Herodo mem jam sendis, kaj arestis Johanon, kaj ligis lin en malliberejo pro Herodias, kiu estis edzino de lia frato Filipo, ĉar li estis edziĝinta kun ŝi. **18** Ĉar Johano diris al Herodo: Ne decas, ke vi havu la edzinon de via frato. **19** Kaj Herodias klopodis kontraŭ li, kaj deziris mortigi lin, kaj ne povis; **20** ĉar Herodo timis

Johanon, sciante, ke li estas viro justa kaj sankta, Kaj sciiĝinte, ili diris: Kvin, kaj du fiŝojn. **39** Kaj kaj nepre gardis lin. Kaj aŭskultante lin, li li ordonis al ili, ke ĉiuj sidiĝu laŭgrupe sur la embarasiĝis, kaj aŭskultis lin volente. **21** Kaj verda herbo. **40** Kaj ili sidiĝis en aroj, centope kiam venis oportuna tago, kiam Herodo pro sia kaj kvindekope. **41** Kaj li prenis la kvin panojn naskotago faris vespermanĝon al siaj nobeloj kaj la du fiŝojn, kaj suprenrigardinte al la ĉielo, kaj milestroj kaj ĉefoj de Galileo, **22** eniris la li benis kaj dispecigis la panojn, kaj donis al la filino de Herodias mem kaj dancis, kaj ŝi plaĉis disciploj, por meti antau ilin; kaj li dividis la du al Herodo kaj al liaj kunmanĝantoj; kaj la reĝo fiŝojn inter ĉiu. **42** Kaj ĉiu manĝis kaj satiĝis. **43** diris al la knabino: Petu de mi, kion ajn vi volas, Kaj oni kolektis da fragmentoj dek du korbojn, kaj mi tion donos al vi. **23** Kaj li ĵuris al ŝi: kaj ankaŭ el la fiŝoj. **44** Kaj tiuj, kiuj manĝis la Kion ajn vi petos de mi, mi tion donos al vi, ĝis panojn, estis kvin mil viroj. **45** Kaj tuj li devigis duono de mia regno. **24** Kaj elirinte, ŝi diris al siaj disciplojn eniri en la Ŝipeton kaj iri antau sia patrino: Kion mi petu? Kaj tiu diris: La kapon li al la alia bordo, al Betsaida, dum li forsendos de Johano, la Baptisto. **25** Kaj ŝi tuj eniris rapide la homamason. **46** Kaj adiaŭinte ilin, li foriris al la reĝo, kaj petis, dirante: Mi deziras, ke vi sur la monto, por preĝi. **47** Kaj kiam vesperiĝis, tuj donu al mi sur plado la kapon de Johano, la Ŝipeto estis meze de la maro, kaj li sola sur la la Baptisto. **26** Kaj la reĝo fariĝis tre malĝoja; tero. **48** Kaj vidante ilin laborantaj en malfacila tamen pro siaj juroj kaj pro la kunmanĝantoj li remado, ĉar la vento estis kontraŭa al ili, ĉirkaŭ ne volis rifuzi al ŝi. **27** Kaj tuj la reĝo elsendis la kvara gardoparto de la nokto li venis al ili, soldaton el sia gardistaro, kaj ordonis alporti irante sur la maro, kaj li volis preterpasi ilin; **49** lian kapon; kaj elirinte, tiu senkapigis lin en la sed ili, vidante lin iranta sur la maro, supozis, malliberejo, **28** kaj alportis lian kapon sur plado, ke ĝi estas fantomo, kaj ili ekkriis; **50** ĉar ĉiu kaj donis ĝin al la knabino; kaj la knabino donis vidis lin kaj maltrankviliĝis. Sed li tuj parolis ĝin al sia patrino. **29** Kaj kiam liaj disciploj aŭdis, kun ili, kaj diris al ili: Kuraĝu; ĝi estas mi; ne ili venis kaj forportis lian korpon, kaj metis timu. **51** Kaj li supreniris al ili en la Ŝipeton, kaj ĝin en tombon. **30** Kaj la apostoloj kolektiĝis la vento ĉesiĝis; kaj ili sentis grandan miregon; al Jesuo, kaj rakontis al li ĉion, kion ili faris **52** ĉar ili ne komprenis pri la panoj, ĉar ilia koro kaj instruis. **31** Kaj li diris al ili: Venu mem estis sensenta. **53** Kaj transirinte, ili alvenis aparte en dezertan lokon, kaj iom ripozu. Ĉar teren ĉe Genesaret, kaj alligis la Ŝipeton. **54** Kaj estis multaj venantaj kaj irantaj, kaj ili ne havis kiam ili estis el Ŝipeto, tuj oni rekonis lin, oportunon eĉ por manĝi. **32** Kaj ili foriris en la **55** kaj kuris tra tiu tutaj regionoj, kaj komencis Ŝipeto al dezerta loko aparte. **33** Kaj oni vidis ĉirkaŭporti la malsanulojn sur iliaj litoj tien, ilin forirantajn, kaj multaj rekonis ilin, kaj piede kie ili aŭdis, ke li estas. **56** Kaj kien ajn li eniris, oni kuris tien el ĉiu urboj kaj antaŭenesis ilin. en vilaĝojn aŭ en urbojn aŭ sur la kamparon, ili **34** Kaj li elvenis, kaj vidis grandan homamason, demetas la malsanulojn sur la placoj, kaj petegis kaj li kortuŝiĝis pri ili, ĉar ili estis kiel ŝafoj lin, ke ili tuŝu nur la randon de lia vesto; kaj ne havantaj paštiston; kaj li komencis instrui ĉiu, kiuj tuſis, resaniĝis.

al ili multon. **35** Kaj kiam la horo jam estis malfrua, liaj disciploj venis al li, kaj diris: La loko estas dezerta, kaj la horo estas jam malfrua; **36** forsendu ilin, por ke ili iru en la ĉirkaŭajn kampojn kaj vilaĝojn kaj aĉetu por si mangajon. **37** Sed li responde diris al ili: Vi donu al ili manĝi. Kaj ili diris al li: Ĉu ni iru kaj aĉetu panojn por ducent denaroj, kaj donu al ili manĝi? **38** Kaj li diris al ili: Kiom da panoj vi havas? iru, por vidi.

7 Kaj kolektiĝis al li la Fariseoj kaj iuj el la skribisto, kiuj venis el Jerusalem, **2** kaj jam vidis, ke kelkaj el liaj disciploj manĝas panon kun manoj profanaj, tio estas nelavitaj. **3** Kaj la Fariseoj kaj ĉiu Judoj, se ili ne lavis zorge la manojn, ne manĝas, tenante la tradicion de la antaŭuloj; **4** kaj veninte el la komercejo, ili ne manĝas, ne sin lavinte; kaj estas multaj aliaj

aferoj, kiujn ili ricevis por observi, trempon virino, kies filineto havis malpuran spiriton, de pokaloj kaj mezurpotoj kaj kupraj vazoj. **5** venis kaj falis antaŭ liaj piedoj. **26** Kaj la virino Kaj lin demandis la Fariseoj kaj la skribistoj: estis Grekino, rase Sirofenika. Kaj ŝi petis lin, Kial ne faras viaj disĉiploj laŭ la tradicio de ke li elpelu la demonon el ŝia filino. **27** Kaj li la antaŭuloj, sed manĝas panon kun manoj diris al ŝi: Lasu unue satigi la infanojn, ĉar ne profanaj? **6** Kaj li diris al ili: Bone profetis Jesaja decas preni la panon de la infanoj kaj ĵeti ĝin pri vi hipokrituloj, kiel estas skribite: Ĉi tiu al la hundetoj. **28** Sed ŝi respondis kaj diris al popolo honoras Min per siaj lipoj, Sed ilia koro li: Jes, Sinjoro; ĉar eĉ la hundetoj sub la tablo estas malproksime de Mi. **7** Sed vane ili Min manĝas el la panpecetoj de la infanoj. **29** Kaj adoras, Instruante kiel doktrinojn ordonojn de li diris al ŝi: Pro ĉi tiu vorto iru vian vojon; la homoj. **8** Ĉar, forlasinte la ordonon de Dio, vi demono eliris el via filino. **30** Kaj kiam ŝi iris en tenas la tradicion de homoj. **9** Kaj li diris al sian domon, ŝi trovis la infanidon kuſigita sur ili: Efektive vi forrifuzas la ordonon de Dio, la lito, kaj la demonon foririnta. **31** Kaj denove por observi vian tradicion. **10** Ĉar Moseo diris: foririnte el la limoj de Tiro, li venis tra Cidon Respektu vian patron kaj vian patronon; kaj: al la Galilea Maro, tra la mezo de la limoj de Kiu malbenas sian patron aŭ sian patronon, Dekapolis. **32** Kaj oni kondukis al li viron surdan tiu nepre mortu. **11** Sed vi diras: Se iu diros kaj apenaŭ parolkapablan, kaj petis lin, ke li al sia patro aŭ sia patrino: Korban, tio estas metu sian manon sur lin. **33** Kaj kondukinte Oferdono, estu tio, per kio vi povus profiti de lin el la homamaso en apartan lokon, limetis mi, **12** vi jam ne permisas al li fari ion por sia siajn fingrojn en liajn orelojn, kaj kraĉinte, li patro aŭ sia patrino; **13** vantigante la vorton tuſis lian langon; **34** kaj suprenrigardinte al la de Dio per via tradicio, kiun vi transdonis; kaj ĉielo, li ĝemis, kaj diris al li: Efata, tio estas: multajn tiajn aferojn vi faras. **14** Kaj denove Malfermiĝu. **35** Kaj liaj oreloj malfermiĝis, kaj alvokinte la homamason, li diris al ili: Ĉiu ĵilige de lia lango malstreĉiĝis, kaj li parolis min aŭskultu kaj komprenu: **15** ekzistas nenio, klare. **36** Kaj li admonis ilin, ke oni diru tion al kio, enirante en homon de ekstere, povas lin neniu; sed ju pli li malpermesis, des pli multe profani; sed kio eliras el homo, tio profanas ili ĉie sciigis ĝin. **37** Kaj supermezure ili miregis, la homon. **16** Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu dirante: Li faris ĉion bone; li igas la surdulojn aŭdu. **17** Kaj kiam li eniris en domon for de la homamaso, liaj disĉiploj demandis lin pri la parabolo. **18** Kaj li diris al ili: Ĉu vi ankaŭ estas tiel sen kompreno? Ĉu vi ne konscias, ke ĉio, eniranta de ekstere en homon, ne povas profani lin; **19** ĉar ĝi eniras ne en lian koron, sed en la ventron, kaj eliras en apartan lokon? Tion li diris, indigante ĉiajn manĝaĵojn. **20** Kaj li diris: Kio elvenas el homo, tio profanas la homon. **21** Ĉar de interne, el la koro de homoj, eliras malvirtaj pensoj, malĉastaĵoj, **22** ŝteloj, mortigoj, adultoj, avideco, malindaĵoj, ruzeco, voluptoj, malica okulo, blasfemo, aroganteco, malsageco; **23** ĉiu ĵilige malbonoj elvenas de interne kaj profanas la homon. **24** Kaj irinte de tie, li venis en la limojn de Tiro kaj Cidon. Kaj enirinte en domon, li volis, ke neniu sciu; sed li ne povis esti kaſita. **25** Sed aŭdinte pri li, iu

8 En tiuj tagoj, kiam denove estis granda homamaso, kaj ili nenion havis manĝi, li alvokis al si siajn disĉiplojn, kaj diris al ili: **2** Mi kortuſiĝas pro la homamaso, ĉar jam tri tagojn ili restas ĉe mi kaj nenion havas manĝi; **3** kaj se mi forsendos ilin fastantaj al iliaj domoj, ili laciĝos sur la vojo; kaj iuj el ili venis de malproksime. **4** Kaj liaj disĉiploj respondis al li: De kie oni povos satigi ĉi tiujn homojn per panoj ĉi tie en dezerto? **5** Kaj li demandis ilin: Kiom da panoj vi havas? Kaj ili diris: Sep. **6** Kaj li ordonis al la homamaso sidiĝi sur la tero; kaj li prenis la sep panojn, kaj doninte dankon, li dispecigis ilin, kaj donis al la disĉiploj por disdoni; kaj ili disdonis al la homamaso. **7** Kaj ili havis kelkajn malgrandajn fiſojn; kaj beninte ilin, li ordonis disdoni ilin ankaŭ. **8**

Kaj ili manĝis kaj satiĝis; kaj oni kolektis da diras, ke mi estas? Petro responde diris al li: Vi postrestintaj fragmentoj sep korbegojn. **9** Kaj estas la Kristo. **10** Kaj li admonis ilin, ke ili diru ili estis proksimume kvar mil, kaj li forsendis al neniu pri li. **11** Kaj li komencis instrui al ili, ilin. **12** Kaj tuj enirinte en la ŝipeton kun siaj ke la Filo de homo devas multe suferi, kaj esti disĉiploj, li iris al la regiono Dalmanuta. **13** Kaj rifuzita de la pliaĝuloj kaj la ĉefpastroj kaj la alvenis la Fariseoj, kaj komencis diskuti kun li, skribistoj, kaj esti mortigita, kaj post tri tagoj serĉante ĉe li signon el la ĉielo, por provi lin. **14** Kaj releviĝi. **15** Kaj li parolis tiun diron malkaše. Kaj Kaj forte ĝeminte en sia spirito, li diris: Kial ĉi Petro prenis lin, kaj komencis admoni lin. **16** Sed turninte sin kaj rigardante la disĉiplojn, vi: Nenia signo estos donita al ĉi tiu generacio. li admonis Petron, dirante: Iru malantaŭ min, **17** Kaj forlasinte ilin, li denove en ŝipiĝis kaj Satano, ĉar vi havas pensojn ne laŭ Dio, sed laŭ transiris al la alia bordo. **18** Kaj ili forgesis preni homoj. **19** Kaj alvokinte al si la homamason kun panojn; kaj nur unu panon ili havis kun si en la siaj disĉiploj, li diris al ili: Se iu volas veni post Ŝipeto. **20** Kaj li admonis ilin, dirante: Zorgu, mi, li abnegaciū sin, kaj levu sian krucon, kaj gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj sekvu min. **21** Ĉar kiu volos savi sian animon, kaj la fermentaĵo de Herodo. **22** Kaj ili diskutis tiu ĝin perdos; kaj kiu perdos sian animon pro unu kun la alia, dirante: Ĉar ni ne havas panojn. mi kaj pro la evangelio, tiu ĝin savos. **23** Ĉar kiel **24** Kaj Jesuo, eksciente tion, diris al ili: Kial vi profitus homo, se li gajnus la tutan mondron kaj diskutas pro tio, ke vi ne havas panon? ĉu vi perdus sian animon? **25** Ĉar kion homo donu ankoraŭ ne konsciias nek komprenas? ĉu via interĝange por sia animo? **26** Ĉar kiu hontos pri koro estas obstinigita? **27** Okulojn havante, ĉu mi kaj miaj paroloj antaŭ ĉi tiu adultema kaj vi ne vidas? kaj orelojn havante, ĉu vi ne aŭdas? **28** Kiam mi dispecigis peka generacio, pri tiu ankaŭ hontos la Filo de kaj ĉu vi ne memoras? **29** Kiam mi dispecigis homo, kiam li venos en la gloro de sia Patro la kvin panojn por la kvin mil, kiom da korboj kun la sanktaj anĝeloj.

da fragmentoj vi kolektis? Ili respondis al li: Dek du. **30** Kaj kiam la sep por la kvar mil, kiom da korbegoj da fragmentoj vi kolektis? Kaj ili respondis al li: Sep. **31** Kaj li diris al ili: Ĉu vi ankoraŭ ne komprenas? **32** Kaj ili alvenis al Betsaida. Kaj oni alkondukis al li blindulon, kaj petegis, ke li tuŝu lin. **33** Kaj preninte la manon de la blindulo, li elkondukis lin ekster la vilaĝon; kaj kraĉinte sur liajn okulojn, kaj surmetinte la manojn sur lin, li demandis lin: Ĉu vi vidas ion? **34** Kaj li ekrigardis, kaj diris: Mi vidas homojn, ĉar mi vidas kvazaŭ arbojn irantajn. **35** Tiam denove li metis la manojn sur liajn okulojn; kaj li fikse rigardis, kaj resaniĝis, kaj vidis ĉion klare. **36** Kaj li forsendis lin al lia domo, dirante: Nepre ne eniru en la vilaĝon. **37** Kaj eliris Jesuo kaj liaj disĉiploj en la vilaĝoj de Cezarea Filipi; kaj sur la vojo li demandis siajn disĉiplojn, dirante al ili: Kiu, diras la homoj, ke mi estas? **38** Kaj ili respondis al li: Johano, la Baptisto; laŭ aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj: Unu el la profetoj. **39** Kaj li demandis ilin: Sed vi — kiu vi

40 Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la regnon de Dio venintan en potenco. **41** Kaj post ses tagoj Jesuo prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj kondukis ilin solajn sur altan monto aparte; kaj li estis aliformita antaŭ ili; **42** kaj liaj vestoj farigis brillantaj, treege blankaj, kiel fulisto sur la tero ne povas blankigi. **43** Kaj aperis al ili Elija kun Moseo, kaj ili interparoladis kun Jesuo. **44** Kaj Petro responde diris al Jesuo: Rabeno, estas bone por ni esti ĉi tie; kaj ni faru tri laŭbojn: unu por vi, kaj unu por Moseo, kaj unu por Elija. **45** Ĉar li ne sciis, kion respondi, ĉar ili tre timiĝis. **46** Kaj nubo superombredis ilin; kaj elvenis voĉo el la nubo: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata; aŭskultu lin. **47** Kaj subite, ĉirkaŭrigardinte, ili jam vidis nenion krom Jesuo sola. **48** Kaj dum ili malsupreniris de la monto, li admonis ilin, ke al neniu ili rakontu tion, kion ili vidis, ĝis la Filo de homo releviĝos el la mortintoj. **49** Kaj ili konservis la diron, demandante inter si, kion

signifas la relevigo el la mortintoj. **11** Kaj ili en la manojn de homoj, kaj ili mortigos lin; kaj, demandis lin, dirante: Kial diras la skribisto, mortigite, li leviĝos post tri tagoj. **32** Sed ili ne ke Elija devas veni antaŭe? **12** Kaj li diris al komprenis la diron, kaj timis demandi lin. **33** ili: Vere Elija venas antaŭe, kaj restarigas ĉion; Kaj ili venis al Kapernaum, kaj kiam li estis en kaj kiel estas skribite pri la Filo de homo, ke la domo, li demandis ilin: Pri kio vi diskutis sur li devas multe suferi kaj esti malestimata? **13** la vojo? **34** Sed ili silentis; ĉar ili diskutis inter si Sed mi diras al vi, ke Elija jam venis, kaj oni sur la vojo pri tio, kiu estas la plej granda. **35** faris al li ĉion, kion ili volis, kiel estas skribite Kaj sidiĝinte, li alvokis la dek du, kaj diris al pri li. **14** Kaj veninte al la disĉiploj, ili vidis ili: Se iu volas esti unua, li estos lasta el ĉiuj, grandan homamason ĉirkaŭ ili, kaj skribistojn kaj servanto de ĉiuj. **36** Kaj preninte infanojn, diskutantajn kun ili. **15** Kaj tuj la homamaso, li starigis ĝin meze de ili; kaj ĉirkaŭbrakinte vidante lin, forte miris, kaj alkuris, kaj salutis ĝin, li diris al ili: **37** Kiu akceptos unu el tiaj lin. **16** Kaj li demandis ilin: Pri kio vi diskutas infanojn en mia nomo, tiu akceptas min; kaj kiu kun ili? **17** Kaj unu el la amaso respondis al li: akceptas min, tiu akceptas ne min, sed Tiun, Majstro, mi venigis al vi mian filon, kiu havas kiu sendis min. **38** Johano diris al li: Majstro, ni mutan spiriton; **18** kaj kie ajn ĝi kaptas lin, ĝi vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; ŝiras lin, kaj li ŝaŭmas kaj grincigas la dentojn kaj ni malpermesis lin, ĉar li ne sekvas nin. **39** kaj kadukiĝas; kaj mi parolis al viaj disĉiploj, ke Sed Jesuo diris: Ne malpermisu lin; ĉar neniu, ili elpelu ĝin; kaj ili ne povis. **19** Kaj li respondis kiu faros miraklon en mia nomo, povos facile al ili, dirante: Ho senfida generacio, ĝis kiam mi paroli malbone pri mi. **40** Ĉar tiu, kiu ne estas estos kun vi? ĝis kiam mi toleros vin? venigu kontraŭ ni, estas por ni. **41** Ĉar kiu donos al vi lin al mi. **20** Kaj ili venigis lin al li; kaj vidinte trinki tason da akvo, pro tio, ke vi apartenas lin, tuj la spirito konvulsiigis lin, kaj li falis al Kristo, vere mi diras al vi, tiu neniel perdos teren kaj ruligiĝ ŝaŭmanta. **21** Kaj li demandis la sian rekompencon. **42** Kaj kiu igos fali unu el patron: De kiom da tempo okazadas ĉi tio al ĉi tiuj malgranduloj, kiuj kredas al mi, estus li? Kaj li diris: De infaneco. **22** Kaj ofte ĝi jetis pli bone por tiu, se granda muelstono estus lin en fajron kaj en akvon, por pereigi lin; sed pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj se li estus jetita se vi povas fari ion, kompatu al ni kaj helpu en la maron. **43** Kaj se via mano faligas vin, nin. **23** Kaj Jesuo diris al li: Kiel, se vi povas! detranĉu ĝin: estas bone por vi eniri en vivon Ĉio estas ebla por kredanto. **24** Tuj ekkriante, kripla prefere ol, havante du manojn, eniri en la patro de la infano diris: Mi kredas; helpu Gehenan, en la neestingebalan fajron, (**Geenna** mian nekredemon. **25** Kaj kiam Jesuo vidis, **g1067**) **44** kie ilia vermo ne pereas kaj la fajro ke homamaso alkuras, li severe admonis la ne estingiĝas. **45** Kaj se via piedo faligas vin, malpuran spiriton, dirante al ĝi: Vi muta kaj detranĉu ĝin: estas bone por vi eniri en vivon surda spirito, mi ordonas al vi: Eliru el li, kaj lama prefere ol, havante du piedojn, esti jetita ne plu eniri en lin. **26** Kaj ekkriinte, kaj multe en Gehenan, (**Geenna g1067**) **46** kie ilia vermo ne konvulsiiginte lin, ĝi eliris; kaj li fariĝis kvazaŭ pereas kaj la fajro ne estingiĝas. **47** Kaj se via surdaj spiritoj, mi ordonas al vi: Eliru el li, kaj mortinto, tiel ke la plimulto diris: Li mortis. **27** okulo faligas vin, elſiru ĝin: estas bone por vi Sed Jesuo, preninte lin je la mano, levis lin; kaj eniri en la regnon de Dio kun unu okulo preferere li starigis. **28** Kaj kiam li eniris en la domon, liaj ol, havante du okulojn, esti jetita en Gehenan, disĉiploj aparte demandis lin: Kial ni ne povis (**Geenna g1067**) **48** kie ilia vermo ne pereas kaj la elpeli ĝin? **29** Kaj li diris al ili: Ĉi tiu speco neniel fajro ne estingiĝas. **49** Ĉar ĉiu estos salita per povas eliri, krom per preĝado. **30** Kaj foririnte, fajro. **50** Salo estas bona; sed se la salo fariĝis ili trapasis tra Galileo; kaj li deziris, ke neniu nesala, kiel vi rebonigos ĝin? Havu salon en vi, tion eksci. **31** Ĉar li instruadis siajn disĉiplojn, kaj paciĝu unu kun alia. kaj diris al ili: La Filo de homo estas transdonita

10 Kaj li foriris de tie, kaj venis en la limojn de malfacile tiuj, kiuj havas riçon, eniros en la Judujo kaj trans Jordanon; kaj homamasoj regnon de Dio! **24** Kaj la disĉiploj miris pro liaj kunvenis denove al li, kaj laŭ sia kutimo li vortoj. Sed Jesuo, respondante denove, diris al instruis ilin denove. **2** Kaj Fariseoj venis, kaj ili: Infanoj, kiel malfacile estas por tiuj, kiuj demandis lin, por provi lin: Ĉu estas permesate fidas al la riĉo, eniri en la regnon de Dio! **25** al viro forsendi sian edzinon? **3** Kaj li responde Estas pli facile por kamelo iri tra trueton de diris al ili: Kion Moseo ordonis al vi? **4** Kaj ili kudrilo, ol por riĉulo eniri en la regnon de Dio. diris: Moseo permesis skribi eksedzigan leteron, **26** Kaj ili forte miregis, dirante al li: Kiu do povas kaj forsendi ŝin. **5** Sed Jesuo diris al ili: Pro la esti savita? **27** Rigardante ilin, Jesuo diris: Ĉe malmoleco de via koro li skribis por vi ĉi tiun homoj tio estas neebla, sed ne ĉe Dio; ĉar ĉio ordonon. **6** Sed de la komenco de la kreo: Li estas ebla ĉe Dio. **28** Petro ekparolis al li: Jen faris ilin vira kaj virina. **7** Tial viro forlasos sian ni ĉion forlasis kaj vin sekvis. **29** Jesuo diris: patron kaj sian patronon, kaj aliĝos al sia edzino, Vere mi diras al vi: Ekzistas neniu, kiu forlasis **8** kaj ili estos unu karno; sekve ili jam estas ne domon aŭ fratojn aŭ fratinojn aŭ patronon aŭ du, sed unu karno. **9** Kion do Dio kunigis, tion patron aŭ infanojn aŭ kampojn pro mi kaj pro homo ne disigu. **10** Kaj en la domo la disĉiploj la evangelio, **30** kaj kiu ne ricevos centoble en denove demandis lin pri la afero. **11** Kaj li diris ĉi tiu tempo, domojn kaj fratojn kaj fratinojn al ili: Kiu forsendos sian edzinon kaj edziĝos kaj patrinojn kaj infanojn kaj kampojn, kun kun alia, tiu adultas kontraŭ ŝi; **12** kaj se ŝi mem persekutado; kaj en la venonta mondo eternan forsendos sian edzon kaj edziniĝos kun alia, ŝi vivon. (*aīōn g165, aīōnios g166*) **31** Sed multaj unuaj adultas. **13** Kaj oni venigis al li infanojn, por estos lastaj, kaj lastaj estos unuaj. **32** Kaj ili ke li tuŝu ilin; kaj la disĉiploj admonis ilin. **14** estis sur la vojo suprenirantaj al Jerusalem, Sed Jesuo, vidinte tion, indignis, kaj diris al ili: kaj Jesuo iris antaŭ ili; kaj ili miregis, kaj la Lasu la infanojn veni al mi; ne malhelpu ilin, sekvantoj timis. Kaj li prenis al si denove la ĉar el tiaj estas la regno de Dio. **15** Vere mi dek du, kaj ekparolis pri tio, kio okazos al li, diras al vi: Kiu ne akceptos la regnon de Dio dirante: **33** Jen ni supreniras al Jerusalem; kaj la kiel infano, tiu neniel eniros en ĝin. **16** Kaj li Filo de homo estos transdonita al la ĉefpastroj prenis ilin en siaj brakoj, kaj benis ilin, metinte kaj la skribistoj; kaj ili kondamnos lin al morto la manojn sur ilin. **17** Kaj dum li foriris sur la kaj transdonos lin al la nacianoj; **34** kaj ili lin vojo, unu homo kuris al li kaj genuis antaŭ li, mokos kaj sur lin kraĉos kaj lin skurĝos kaj lin kaj demandis lin: Bona Majstro, kion mi faru, mortigos; kaj post tri tagoj li releviĝos. **35** Kaj por ke mi heredu eternan vivon? (*aīōnios g166*) **18** alproksimiĝis al li Jakobo kaj Johano, filoj de Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? Zebedeo, dirante al li: Majstro, ni deziras, ke, neniu estas bona krom Unu, nome Dio. **19** Vi kion ajan ni petos de vi, vi tion faru por ni. **36** scias la ordonojn: Ne mortigu; Ne adultu; Ne Kaj li diris al ili: Kion vi volas, ke mi faru por ŝtelu; Ne parolu malveran ateston; Ne rabu; vi? **37** Kaj ili diris al li: Permesu, ke ni povu sidi, Respektu vian patron kaj vian patronon. **20** unu dekstre de vi kaj la dua maldekstre, en via Kaj li responde diris al li: Majstro, ĉion tion gloro. **38** Sed Jesuo diris al ili: Vi ne scias, kion mi observis detempe de mia juneco. **21** Kaj vi petas. Ĉu vi povas trinki la kalikon, kiun mi Jesuo, rigardante lin, amis lin, kaj diris al li: trinkas? aŭ esti baptitaj per la bapteto, per kiu mi Unu mankon vi havas; iru, kaj vendu ĉion, kion estas baptata? **39** Kaj ili diris al li: Ni povas. Kaj vi havas, kaj donu al malriĉuloj, kaj vi havos Jesuo diris al ili: La kalikon, kiun mi trinkas, trezoron en la ĉielo; kaj venu, sekvu min. **22** Sed vi trinkos, kaj per la bapteto, per kiu mi estas li malgagiĝis ĉe tiu vorto, kaj foriris malĝoja; baptata, vi estos baptitaj; **40** sed sidi dekstre de ĉar li havis multajn posedajojn. **23** Kaj Jesuo mi aŭ maldekstre, tion doni ne apartenas al mi; ĉirkaurigardis, kaj diris al siaj disĉiploj: Kiel sed ĝi estas por tiuj, por kiuj ĝi estas preparita.

41 Kaj aŭdinte, la dek ekindignis kontraŭ Jakobo en la nomo de la Eternulo; **10** Estu benata la kaj Johano. **42** Kaj Jesuo, alvokinte ilin al si, venanta regno de nia patro David; Hosana en diris al ili: Vi scias, ke tiuj, kiuj pretendas regi la supera alto! **11** Kaj li eniris en Jerusalemon, la nacianojn, kondutas kiel sinjoroj super ili, en la templon; kaj kiam li ĉirkaŭrigardis ĉion, kaj iliaj granduloj ekzercas aŭtoritatlon super kaj la horo jam vesperiĝis, li foriris al Betania ili. **43** Sed ne tiel estos inter vi; sed kiu volas kun la dek du. **12** Kaj la morgaŭan tagon, post esti granda inter vi, tiu estu via servanto; **44** kaj ilia eliro el Betania, li malsatis. **13** Kaj vidinte kiu volas esti la unua inter vi, tiu estu sklavo el malproksime figarbo havantan foliojn, li de ĉiu. **45** Ĉar la Filo de homo venis, ne por aliris, por trovi, se eble, ion sur ĝi; kaj veninte esti servata, sed por servi, kaj por doni sian al ĝi, li trovis nenion krom folioj, ĉar la tempo vivon kiel elaĉeton por multaj. **46** Kaj ili venis de figoj ankoraŭ ne venis. **14** Kaj responde al Jeriho; kaj kiam li foriris el Jeriho kun siaj li diris al ĝi: Neniу por ĉiam manĝu frukton disciploj kaj granda homamaso, la filo de Timeo, el vi. Kaj aŭdis la disciploj. (aiōn g165) **15** Kaj Bartimeo, blinda almozulo, sidis apud la vojo. ili venis en Jerusalemon; kaj enirinte en la **47** Kaj aŭdinte, ke ĉeestas Jesuo, la Nazareto, templon, li komencis elpeli la vendantojn kaj li ekkriis, kaj diris: Jesuo, filo de David, kompatu la aĉetantojn en la templo, kaj renversis la min. **48** Kaj multaj admonis lin, ke li silentu; sed tablojn de la monsanĝistoj kaj la seĝojn de la li des pli forte kriis: Ho Filo de David, kompatu vendantoj de kolomboj; **16** kaj ne permesis, ke min! **49** Kaj Jesuo haltis, kaj diris: Alvoku lin. Kaj oni portu ian vazon tra la templo. **17** Kaj li oni alvokis la blindulon, dirante al li: Kuraĝu; instruis, kaj diris al ili: Ĉu ne estas skribite: Mia leviĝu, li vin alvokas. **50** Kaj li forĝetis sian domo estos nomata domo de prego por ĉiuj veston, kaj eksaltis kaj venis al Jesuo. **51** Kaj popoloj? Sed vi faris ĝin kaverno de rabistoj. **18** Jesuo responde al li diris: Kion vi volas, ke mi Kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj aŭdis tion, kaj faru al vi? Kaj la blindulo diris al li: Rabeno mia, serĉis, kiamaniere pereigi lin; ĉar ili timis lin, ke mi ricevu vidpovon. **52** Kaj Jesuo diris al li: ĉar la tuta homamaso miregis pro lia instruado. Iru; via fido vin savis. Kaj tuj li ricevis vidpovon, **19** Kaj kiam vesperiĝis, li eliris el la urbo. **20** kaj sekvis lin sur la vojo.

11 Kaj kiam ili alproksimiĝis al Jerusalemo, al Betfage kaj Betania, apud la monto Oliverba, li sendis du el siaj disciploj, **2** kaj diris al ili: Iru en la vilagón, kiu estas kontraŭ vi, kaj enirinte ĝin, vi tuj trovos azenidon alligatan, sur kiu ankoraŭ neniu iam sidis; malligu kaj alkonduku ĝin. **3** Kaj se iu diros al vi: Kial vi faras tion? respondu: La Sinjoro bezonas ĝin; kaj tuj li sendos ĝin ĉi tien. **4** Kaj ili iris, kaj trovis azenidon alligatan apud pordo ekstere sur la strato; kaj ili malligis ĝin. **5** Kaj iuj apudstarantoj diris al ili: Kion vi faras, malligante la azenidon? **6** Sed ili respondis al ili, kiel Jesuo diris; kaj ili lasis ilin. **7** Kaj ili alkondukis la azenidon al Jesuo, kaj metis sur ĝin siajn vestojn; kaj li sidis sur ĝi. **8** Kaj multaj sternis siajn vestojn sur la vojo, kaj aliaj sternis foliarojn, tranĉinte ilin el la kampo. **9** Kaj kriis la antaŭirantoj kaj la sekvantoj: Hosana! Estu benata tiu, kiu venas

Kaj matene, preterpasante, ili vidis la figarbon forvelkinta de la radikoj. **21** Kaj rememorinte, Petro diris al li: Rabeno, jen forvelkis la figarbo, kiun vi malbenis. **22** Kaj responde Jesuo diris al ili: Hau fidon al Dio. **23** Vere mi diras al vi: Se iu diros al ĉi tiu monto: Estu formovita kaj jetita en la maron, kaj ne dubos en sia koro, sed kredos, ke okazos tio, kion li diras, tiu ĝin havos. **24** Pro tio mi diras al vi: Kion ajan vi petos, preĝante, kredu, ke vi tion jam ricevis, kaj vi ĝin havos. **25** Kaj kiam vi staras preĝante, pardonu, se vi havas ion kontraŭ iu; por ke ankaŭ via Patro, kiu estas en la ĉielo, pardonu al vi viajn erarojn. **26** Sed se vi ne pardonos, ankaŭ via Patro, kiu estas en la ĉielo, ne pardonos viajn erarojn. **27** Kaj ili denove venis al Jerusalemo; kaj dum li ĉirkaŭiris en la templo, la ĉefpastroj kaj la skribistoj kaj la pliaĝuloj venis al li, **28** kaj diris al ili: Laŭ kia aŭtoritato vi faras ĉi tion? aŭ kiu donis al vi tian aŭtoritatlon, ke vi faru

ci tion? **29** Sed Jesuo diris al ili: Mi faros al vi Ĉu ni donu, aŭ ne donu? Sed li, sciante ilian unu demandon, kaj respondu al mi, kaj mi diros hipokritecon, diris al ili: Kial vi provas min? al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. **30** La alportu al mi denaron, ke mi ĝin vidu. **16** Kaj baptado de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ ili ĝin alportis. Kaj li diris al ili: Kies estas ĉi el homoj? respondu al mi. **31** Kaj ili diskutis tiu bildo kaj la surskribajo? Kaj ili diris al li: De inter si, dirante: Se ni diros: El la ĉielo, li diros: Cezaro. **17** Kaj Jesuo respondis al ili: Redonu Kial do vi ne kredis al li? **32** Sed se ni diros: El al Cezaro la propraĵon de Cezaro, kaj al Dio homoj — ili timis la popolon, ĉar ĉiu opiniis, ke la propraĵon de Dio. Kaj ili miregis pro li. **18** Johano efektive estis profeto. **33** Kaj responde Kaj venis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas ili diris al Jesuo: Ni ne scias. Kaj Jesuo diris al releviĝo; kaj ili demandis lin, dirante: **19** Majstro, ili: Kaj mi ne diras al vi, laŭ kia aŭtoritato mi Moseo skribis por ni: Se ies frato mortos kaj faras ĉi tion.

12 Kaj li komencis paroli al ili per paraboloj. Vinberĝardenon plantis unu viro, kaj ĉirkaŭmetis plektobarilon, kaj fosis vinpremejon, kaj konstruis turon, kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj forvojaĝis. **2** Kaj li sendis sklavon en la ĝusta tempo al la kultivistoj, por ricevi de la kultivistoj el la fruktoj de la vinberejo. **3** Kaj ili kaptis lin kaj skurĝis lin, kaj forsendis lin senhava. **4** Kaj poste li sendis al ili duan sklavon; kaj ili lin kapvundis kaj malhonoris. **5** Kaj li sendis alian, kaj ili mortigis lin; kaj multajn aliajn; skurĝante unujn, kaj mortigante aliajn. **6** Li havis ankoraŭ unu amatan filon: li sendis lin ankaŭ la lastan al ili, dirante: Ili respektos mian filon. **7** Sed tiuj kultivistoj diris inter si: Ĉi tiu estas la heredonto; venu, ni mortigu lin, kaj la heredajo estos nia. **8** Kaj ili kaptis kaj mortigis lin, kaj eljetis lin ekster la vinberejon. **9** Kion do faros la sinjoro de la vinberejo? li venos kaj pereigos la kultivistojn, kaj donos la vinberejon al aliaj. **10** Ĉu vi ne legis tiun skribon: Ŝtono, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis Ŝtono bazangula; **11** De la Eternulo ĉi tio fariĝis, Kaj ĝi estas miraklo en niaj okuloj? **12** Kaj ili celis kapti lin, sed ili timis la homamason; ĉar ili eksiciis, ke li parolis la parabolon kontraŭ ili; kaj forlasinte lin, ili foriris. **13** Kaj ili sendis al li iujn el la Fariseoj kaj el la Herodanoj, por impliki lin per interparolado. **14** Kaj veninte, ili diris al li: Majstro, ni scias, ke vi estas verama kaj ne zorgas pri iu ajn; ĉar vi ne favoras la personon de homoj, sed instruas laŭ vero la vojon de Dio. **15** Ĉu konvenas doni tributon al Cezaro, aŭ ne?

Ĉu ni donu, aŭ ne donu? Sed li, sciante ilian hipokritecon, diris al ili: Kial vi provas min? alportu al mi denaron, ke mi ĝin vidu. **16** Kaj ili ĝin alportis. Kaj li diris al ili: Kies estas tiu bildo kaj la surskribajo? Kaj ili diris al li: De Cezaro. **17** Kaj Jesuo respondis al ili: Redonu al Cezaro la propraĵon de Cezaro, kaj al Dio la propraĵon de Dio. Kaj ili miregis pro li. **18** Kaj venis al li Sadukeoj, kiuj diras, ke ne estas releviĝo; kaj ili demandis lin, dirante: **19** Majstro, Moseo skribis por ni: Se ies frato mortos kaj postlasos edzinon kaj ne lasos infanon, la frato de la mortinto prenu lian edzinon kaj naskigu idaron al sia frato. **20** Estis sep fratoj; kaj la unua prenis edzinon, kaj mortinte, ne lasis idaron; **21** kaj la dua prenis ŝin, kaj mortis, ne lasinte idaron; kaj la tria same; **22** kaj la sep ne lasis idaron. Laste post ĉiuj la virino ankaŭ mortis. **23** En la releviĝo, por kiu el ili ŝi estos edzino? Ĉar ĉiuj sep havis ŝin kiel edzinon. **24** Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi ne eraras pro tio, ke vi ne scias la Skribojn, nek la potencon de Dio? **25** Ĉar kiam oni leviĝos el la mortintoj, oni nek edziĝas nek edziniĝas, sed estas kiel angeloj en la cielo. **26** Sed pri la mortintoj, ke ili releviĝas, ĉu vi ne legis en la libro de Moseo ĉe la arbetajo, kiel Dio parolis al li, dirante: Mi estas la Dio de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Jakob? **27** Li estas Dio ne de la mortintoj, sed de la vivantoj: vi multe eraras. **28** Kaj unu el la skribistoj alvenis kaj aŭskultis la diskutadon, kaj rimarkis, ke li lerte respondas al ili; kaj tiu demandis lin: Kiu ordono estas la unua el ĉiuj? **29** Kaj Jesuo respondis: La unua estas: Aŭskultu, ho Izrael! la Eternulo, nia Dio, la Eternulo estas unu; **30** kaj amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta menso kaj per via tuta forto. **31** Kaj jen estas la dua: Amu vian proksimulon kiel vin mem. Pli granda ol ĉi tiuj ne estas alia ordono. **32** Kaj respondis al li la skribisto: Bone, Majstro, laŭ vero vi respondis, ke Li estas unu, kaj ne ekzistas alia krom Li; **33** kaj ami Lin per la tuta koro kaj per la tuta intelekto kaj per la tuta forto, kaj ami sian proksimulon kiel sin mem — tio multe pli valoras, ol ĉiuj bruloferoj kaj pekoferoj. **34** Kaj

Jesuo, vidante, ke li respondis prudente, diris al sinedrioj, kaj en sinagogoj vi estos skurĝitaj; kaj li: Vi ne estas malproksime de la regno de Dio. vi staros antaŭ provincestroj kaj reĝoj pro mi, Kaj nenu plu kuraĝis fari al li demandon. **35** Kaj por atesto al ili. **10** Kaj la evangelio devas antaŭe responde Jesuo diris, instruante en la templo: esti predikita al ĉiu nacioj. **11** Kaj kiam oni Kial diras la skribistoj, ke la Kristo estas Filo de forkondukos kaj transdonos vin, ne antaŭzorgu, David? **36** David mem diris per la Sankta Spirito: kion vi parolos; sed kio ajn estos donita al La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu dekstre de vi en tiu horo, tion parolu; ĉar la parolanto Mi, Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por estas ne vi, sed la Sankta Spirito. **12** Kaj frato viaj piedoj. **37** David mem nomas lin Sinjoro; kaj transdonos fraton al morto, kaj patro filon; kaj kiel do li estas lia filo? Kaj la granda homamaso leviĝos gefiloj kontraŭ gepatroj kaj mortigos aŭskultis lin plezure. **38** Kaj en sia instruado ilin. **13** Kaj vi estos malamatataj de ĉiu pro mia li diris: Gardu vin kontraŭ la skribistoj, kiuj nomo; sed kiu persistos ĝis la fino, tiu estos amas promenadi en roboj kaj salutojn sur la savita. **14** Sed kiam vi vidos la abomenindaĵon placoj, **39** kaj ĉefseĝojn en la sinagogoj, kaj de dezerteco starantan tie, kie ne decas (la ĉeflokoj ĉe festenoj; **40** kaj kiuj formanĝas la leganto komprenu), tiam kiuj estas en Judujo, domojn de vidvinoj, kaj por preteksto ili longe tiuj forkuru al la montoj; **15** kaj kiu estas sur la preĝas; ili ricevos pli severan kondamnon. **41** Kaj tegmento, tiu ne malsupreniru, nek eniru, por sidante kontraŭ la monkesto, li remarkis, kiel preni ion el sia domo; **16** kaj kiu estas sur la la homoj enjetas monerojn en la monkeston; kampo, tiu ne revenu, por preni sian mantelon. kaj multaj riĉuloj enjetis multon. **42** Kaj venis **17** Sed ve al la gravedulinoj kaj al la suĉigantinoj unu malriĉa vidvino, kaj enjetis du leptojn, kiuj en tiuj tagoj! **18** Kaj preĝu, ke tio ne okazu en faras kodranton. **43** Kaj alvokinte al si siajn vintro. **19** Ĉar tiuj tagoj estos tagoj de aflikto disciplojn, li diris al ili: Vere mi diras al vi, ke tia, kia ne estis de la komenco de la kreo, kiun tiu malriĉa vidvino enjetis pli ol ĉiuj jetantoj Dio kreis, ĝis nun, kaj neniam estos. **20** Kaj se en la monkeston; **44** ĉar ili ĉiuj enjetis el sia la Eternulo ne malplilongigas la tagojn, neniu abundo, sed ŝi el sia senhaveco jetis ĉion, kion karno estus savita; sed pro la elektitoj, kiujn Li ŝi havis, sian tutan vivrimedon.

13 Kaj dum li eliris el la templo, unu el liaj disciploj diris al li: Majstro, jen kiaj ŝtonoj kaj kiaj konstruaĵoj! **2** Kaj Jesuo diris al li: Ĉu vi vidas ĉi tiujn grandajn konstruaĵojn? ne estos lasita ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos dejetita. **3** Kaj dum li sidis sur la monto Olivarba rekte kontraŭ la templo, Petro kaj Jakobo kaj Johano kaj Andreo demandis lin aparte: **4** Díru al ni, kiam tio estos? kaj kio estas la signo, kiam ĉio tio devos plenumiĝi? **5** Kaj Jesuo ekkarolis, kaj diris al ili: Gardu vin, ke neniu vin forlogu. **6** Multaj venos en mia nomo, dirante: Mi estas; kaj ili forlogos multajn. **7** Kaj kiam vi aŭdos pri milito kaj famoj de militoj, ne maltrankviligu; tio devas okazi; sed ankorau ne estas la fino. **8** Ĉar leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ regno; estos tertremoj en diversaj lokoj, kaj estos malsatoj; tio estas komenco de sufero. **9** Sed gardu vin; ĉar oni transdonos vin al

elektis, Li malplilongigis la tagojn. **21** Kaj tiam se iu diros al vi: Jen ĉi tie la Kristo, aŭ, Jen tie; ne kredu; **22** ĉar leviĝos falsaj kristoj kaj falsaj profetoj, kaj faros signojn kaj miraklojn, por erarigi, se eble, la elektitojn. **23** Sed gardu vin; jen mi ĉion antaŭdiris al vi. **24** Sed en tiuj tagoj, post tiu aflikto, la suno mallumiĝos kaj la luno ne donos sian lumon, **25** kaj la steloj falados el la cielo, kaj la potencoj, kiuj estas en la cieloj, ŝanceliĝos. **26** Kaj tiam oni vidos la Filon de homo, venantan en nubo kun granda potenco kaj gloro. **27** Kaj tiam li elsendos la anĝelojn kaj kolektos siajn elektitojn el la kvar ventoj, de la limo de la tero ĝis la limo de la cielo. **28** De la figarbo lernu ĝian parabolon: kiam ĝia branĉo jam moliĝas kaj aperigas foliojn, vi scias, ke la somero estas proksima; **29** tiel same vi, kiam vi vidos, ke tio okazas, tiam sciu, ke li estas proksima, ĉe la pordo. **30** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu generacio ne forpasos, antaŭ ol ĉio tio

fariĝos. **31** La ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj kruĉon da akvo; **14** lin sekvu, kaj kien li eniros, vortoj ne forpasos. **32** Sed pri tiu tago kaj la tie diru al la domomastro: La Majstro diras: horo scias neniu, eĉ ne la anĝeloj en la ĉielo, Kie estas mia gastoĉambro, en kiu mi manĝos nek la Filo, sed nur la Patro. **33** Gardu vin, viglu la Paskon kun miaj disĉiploj? **15** Kaj li mem kaj preĝu; ĉar vi ne scias, kiam estos la ĝusta montros al vi grandan supran ĉambron, prete tempo. **34** Kiel homo forvojaĝinta, kiu lasis sian aranĝitan; kaj tie vi pretigu por ni. **16** Kaj foriris domon kaj donis aŭtoritaton al siaj sklavoj, la disĉiploj kaj iris en la urbon, kaj trovis tiel, al ĉiu lian propran laboron, kaj ordonis al la kiel li diris al ili; kaj ili pretigis la Paskon. **17** Kaj pordisto, ke li viglu: **35** vi do viglu; ĉar vi ne kiam vesperigis, li venis kun la dek du. **18** Kaj scias, kiam venos la domomastro, ĉu vespere, dum ili sidis kaj manĝis, Jesuo diris: Vere mi ĉu noktomeze, ĉu ĉe la kokokrio, ĉu frumatene; diras al vi, ke unu el vi perfidos min, unu, kiu **36** por ke li ne venu subite kaj ne trovu vin manĝas kun mi. **19** Kaj ili komencis malĝozi, kaj dormantaj. **37** Kaj kion mi diras al vi, tion mi diri al li unu post la alia: Ĉu eble mi? **20** Sed li diras al ĉiu: Viglu.

14 Kaj post du tagoj estis la Pasko kaj la festo de macoj; kaj la ĉefpastroj kaj skribistoj serĉis, kiamaniere ili povu per ruzo lin kapti kaj mortigi; **2** ĉar ili diris: Ne dum la festo, por ke ne estu tumulto de la popolo. **3** Kaj dum li estis en Betania, en la domo de Simon, la leprulo, kiam li sidis ĉe manĝo, venis virino, havanta alabastran vazon da pura narda ŝmirajo, tre multekosta; kaj rompinte la vazon, ŝi surverſis lian kapon. **4** Kaj iuj indignis inter si, dirante: Por kio fariĝis ĉi tiu malšparo de la ŝmirajo? **5** Ĉar ĉi tiun ŝmiraĵon oni povus vendi por pli ol tricent denaroj, kaj doni al malriĉuloj. Kaj ili murmuris kontraŭ ŝi. **6** Kaj Jesuo diris: Lasu ŝin; kial vi ĝenas ŝin? Ŝi faris bonan faron al mi. **7** Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, kaj kiam ajn vi volas, vi povas bonfari al ili; sed min vi ne ĉiam havas. **8** Kion ŝi povis, tion ŝi faris; ŝi antaŭfaris la ŝmiron de mia korpo por la entombigo. **9** Vere mi diras al vi: Kie ajn estos predikata la evangelio en la tuta mondo, tio ankaŭ, kion ŝi faris, estos priparolata, por memorajo de ŝi. **10** Kaj Judas Iskariota, kiu estis unu el la dek du, foriris al la ĉefpastroj, por transdoni lin al ili. **11** Kaj aŭdinte, ili ĝojis, kaj promesis doni al li monon. Kaj li serĉis, kiamaniere oportune transdoni lin. **12** Kaj en la unua tago de la macoj, kiam oni buĉis la Paskon, liaj disĉiploj diris al li: Kien vi volas, ke ni iru, kaj pretigu, por ke vi manĝu la Paskon? **13** Kaj li sendis du el siaj disĉiploj, kaj diris al ili: Iru en la urbon, kaj vin renkontos viro, portanta

diris al ili: Unu el la dek du, kiu trempas kun mi en la pladon. **21** La Filo de homo iros, kiel estas skribite pri li; sed ve al tiu viro, de kiu la Filo de homo estos perfidita! Se tiu homo ne estus naskita, estus bone por li. **22** Kaj dum ili manĝis, li prenis panon, kaj, beninte, dispecigis ĝin kaj donis al ili, kaj diris: Prenu; ĉi tio estas mia korpo. **23** Kaj li prenis kalikon, kaj, doninte dankon, li donis al ili; kaj ĉiuj trinkis el ĝi. **24** Kaj li diris al ili: Ĉi tio estas mia sango de la interligo, kiu estas elverſata por multaj. **25** Vere mi diras al vi: Mi ne plu trinkos el la frukto de la vinberarbo, ĝis tiu tago, kiam mi trinkos ĝin novan en la regno de Dio. **26** Kaj kantinte himnon, ili foriris al la monto Olivarba. **27** Kaj Jesuo diris al ili: Vi ĉiuj ofendiĝos; ĉar estas skribite: Mi frapos la paštiston, kaj la ŝafoj diskuros. **28** Tamen post mia releviĝo, mi iros antaŭ vi en Galileon. **29** Sed Petro diris al li: Eĉ se ĉiuj ofendiĝos, tamen ne mi. **30** Kaj Jesuo diris al li: Vere mi diras al vi, ke hodiaŭ en ĉi tiu nokto, antaŭ ol dufoje krios koko, vi trifoste malkonfesos min. **31** Sed tre insiste li diris: Eĉ se mi devos morti kun vi, mi neniel vin malkonfesos. Kaj tiel same diris ili ĉiuj. **32** Kaj ili venis al loko, kies nomo estas Getsemane; kaj li diris al siaj disĉiploj: Sidu ĉi tie, dum mi preĝos. **33** Kaj li prenis kun si Petron kaj Jakobon kaj Johanon, kaj komencis tre konsterniĝi kaj maltrankviliĝi. **34** Kaj li diris al ili: Tre malĝoja estas mia animo, eĉ ĝis morto; restu ĉi tie, kaj viglu. **35** Kaj irinte iom antaŭen, li falis sur la teron, kaj preĝis, ke, se povas esti, la horo pasu

for de li. **36** Kaj li diris: Aba, Patro, ĉio estas ebla manfaritan, kaj en la daŭro de tri tagoj mi ĉe Vi: forportu de mi ĉi tiun kalikon; tamen konstruos alian ne manfaritan. **59** Kaj eĉ tiel ilia estu ne tio, kion mi volas, sed kion Vi volas. atesto ne akordiĝis. **60** Kaj la ĉefpastro starigis **37** Kaj li venis, kaj trovis ilin dormantaj, kaj en la mezo, kaj demandis Jesuon, dirante: Ĉu vi diris al Petro: Simon, ĉu vi dormas? ĉu vi ne respondas nenion? kion atestas ĉi tiuj kontraŭ havis forton vigli eĉ unu horon? **38** Viglu kaj vi? **61** Sed li silentadis kaj respondis nenion. preĝu, por ke vi ne eniru en tenton; la spirito ja Denove la ĉefpastro demandis lin, kaj diris al li: estas fervora, sed la karno estas malforta. **39** Kaj Ĉu vi estas la Kristo, la Filo de la Benato? **62** denove foririnte, li preĝis, dirante la samajn **Kaj** Jesuo diris: Mi estas; kaj vi vidos la Filon vortojn. **40** Kaj denove reveninte, li trovis ilin de homo, sidantan dekstre de la Potenco kaj dormantaj, ĉar iliaj okuloj peziĝis; kaj ili ne venantan kun la nubo de la ĉielo. **63** Kaj la sciis, kion respondi al li. **41** Kaj li venis la trian ĉefpastro dissiris siajn vestojn, kaj diris: Pro fojon, kaj diris al ili: Dormu nun kaj ripozu; kio ni plu bezonas atestantojn? **64** Vi aŭdis la sufiĉas; venis la horo; jen la Filo de homo estas blasfemon: kion vi opinias? Kaj ili ĉiu jugis perfidata en la manojn de pekuloj. **42** Leviĝu, ni lin kondamninda al morto. **65** Kaj iuj komencis iru; jen mia perfidanto alproksimiĝas. **43** Kaj kraĉi sur lin, kaj ĉirkaŭkovri lian vizaĝon, kaj tuj, dum li ankoraŭ parolis, venis Judas, unu el vangofrapi lin, kaj diri al li: Profetu; kaj la la dek du; kaj kun li homamaso kun glavoj kaj subuloj frapis lin per la manplatoj. **66** Kaj dum bastonoj venis de la ĉefpastroj kaj la skribistoj Petro estis malsupre sur la korto, venis unu el kaj la pliaĝuloj. **44** Kaj lia perfidanto jam antaŭe la servantinoj de la ĉefpastro; **67** kaj vidante aranĝis kun ili signon, dirante: Kiun mi kisos, Petron sin varmigantan, ŝi rigardis lin, kaj tiu estas li; kaptu kaj forkonduku lin garde. **45** diris: Vi ankaŭ estis kun la Nazareto, kun Kaj veninte, li tuj iris al li, kaj diris: Rabeno; tiu Jesuo. **68** Sed li malkonfesis, dirante: Mi kaj kisis lin. **46** Kaj ili metis la manojn sur lin ne scias, nek komprenas, kion vi diras; kaj li kaj arestis lin. **47** Sed unu el tiuj, kiu staris iris en la vestiblon; kaj koko kriis. **69** Kaj lin apude, eltiris la glavon kaj frapis la sklavon de vidinte, la servantino denove komencis diri la ĉefpastro, kaj detranĉis al li la orelo. **48** Kaj al la apudstarantoj: Tiu estas el ili. **70** Kaj li Jesuo responde diris al ili: Ĉu vi elvenis, kvazaŭ denove malkonfesis. Kaj post iom da tempo la kontraŭ rabiston, kun glavoj kaj bastonoj, por apudstarantoj denove diris al Petro: Vere vi kapti min? **49** Ĉiutage mi estis inter vi en la estas el ili, ĉar vi estas ja Galileano. **71** Kaj li templo, instruante, kaj vi ne arestis min; tamen, komencis malbeni kaj ĵuri: Mi ne konas tiun ke plenumiĝu la Skriboj. **50** Kaj ĉiu forlasis lin homon, pri kiu vi parolas. **72** Kaj tuj la duan kaj forkuris. **51** Kaj sekvis lin unu junulo, vestita fojon koko kriis. Kaj Petro ekrememoris la per tolaĵo ĉirkaŭ la nuda korpo; kaj oni kaptis vorton, kiun Jesuo diris al li: Antaŭ ol dufoje lin; **52** sed lasinte la tolaĵon, li forkuris nuda. **53** krios koko, vi trifoste malkonfesos min. Kaj Kaj oni forkondukis Jesuon al la ĉefpastro; kaj pripensinte, li ekploris.

kunvenis ĉe li ĉiu ĉefpastroj kaj pliaĝuloj kaj skribistoj. **54** Kaj Petro malproksime sekvis lin ĝis interne de la korto de la ĉefpastro; kaj sidis kun la subuloj kaj sin varmigis apud la fajro. **55** Sed la ĉefpastroj kaj la tuta sinedrio serĉis ateston kontraŭ Jesuo, por lin mortigi, kaj ne trovis. **56** Ĉar multaj malvere atestis kontraŭ li, kaj iliaj atestoj ne akordiĝis. **57** Kaj elpaſis iuj, kaj malvere atestis kontraŭ li, dirante: **58** Ni aŭdis lin diri: Mi detruos ĉi tiun sanktejon

15 Tuj matene la ĉefpastroj, farinte interkonsilon kun la pliaĝuloj kaj skribistoj kaj la tuta sinedrio, ligis Jesuon kaj forkondukis lin kaj transdonis lin al Pilato. **2** Kaj Pilato demandis lin: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj responde li diris al li: Vi diras. **3** Kaj la ĉefpastroj multe lin akuzis. **4** Kaj Pilato denove lin demandis: Ĉu vi respondas nenion? vidu, pri kiom da aferoj oni vin akuzas. **5** Sed Jesuo ankoraŭ nenion respondis, tiel ke Pilato miris.

6 Ĉe tiu festo li kutimis liberigi al ili unu savu vin, deirante de la kruco. **31** Tiel same malliberulon, iun ajn, kiun ili pripetas. **7** Kaj ankaŭ la ĉefpastroj, mokante inter si kun la estis unu, nomata Barabas, katenita kun la skribistoj, diris: Aliajn li savis; sin mem li ne rivelintoj, kiuj en la ribelo faris mortigon. **8** povas savi. **32** La Kristo, la Reĝo de Izrael, deiru Kaj supreneniente, la homamaso komencis peti ja nun de la kruco, por ke ni vidu kaj kredu. Kaj lin pri tio, kion li kutimis fari por ili. **9** Kaj tiuj, kiuj estis krucumitaj kun li, insultis lin. **33** Pilato respondis al ili, dirante: Ĉu vi volas, ke Kaj kiam venis la sesa horo, fariĝis mallumo mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj? **10** Ĉar li sur la tuta lando ĝis la naŭa horo. **34** Kaj je la eksciis, ke pro envio la ĉefpastroj transdonis naŭa horo Jesuo kriis per laŭta voĉo: Eloi, Eloi, lin. **11** Sed la ĉefpastroj instigis la homamason, lama sabāhtan; tio estas: Mia Dio, mia Dio, kial ke prefere li liberigu al ili Barabason. **12** Kaj Vi forlasis min? **35** Kaj iuj el la apudstarantoj, Pilato, denove respondante, diris al ili: Kion aŭdinte, diris: Jen li vokas Elijan. **36** Kaj unu do mi faru al tiu, kiun vi nomas Reĝo de la kuris, kaj plenigis spongon per vinagro, kaj Judoj? **13** Kaj ili denove ekkriis: Krucumu lin. metinte ĝin sur kanon, donis al li trinki, dirante: **14** Kaj Pilato diris al ili: Kial? kian malbonon li Lasu; ni vidu, ĉu venos Elija, por depreni lin. faris? Sed ili des pli ekkriis: Krucumu lin. **15** **37** Sed Jesuo, eliginte laŭtan krion, ellasis for Kaj Pilato, volante kontentigi la homamason, la spiriton. **38** Kaj la kurteno de la sanktejo liberigis al ili Barabason, kaj, skurĝinte Jesuon, disīriĝis en du pecojn de supre ĝis malsupre. transdonis lin, por esti krucumita. **16** Kaj la **39** Kaj kiam la centresto, kiu apudstaris kontraŭ soldatoj forkondukis lin en la korton, kiu estas la li, vidis, ke li tiamaniere ellasis for la spiriton, Pretorio, kaj kunvokis la tutan kohorton. **17** Kaj li diris: Vere ĉi tiu viro estis Filo de Dio. **40** ili vestis lin per purpuro, kaj plektinte dornan Estis ankaŭ virinoj, rigardantaj de malproksime, kronon, surmetis ĝin al li; **18** kaj ili komencis inter kiuj estis Maria Magdalena, kaj Maria, la aklami lin: Saluton, Reĝo de la Judoj! **19** Kaj ili patrino de Jakobo la malgranda kaj de Joses, frapis lian kapon per kano, kaj kraĉis sur lin, kaj kaj Salome; **41** kiuj sekvis lin, kiam li estis en ekgenuinte, kliniĝis al li. **20** Kaj mokinte lin, ili Galileo, kaj servadis al li; kaj multaj aliaj virinoj, demetis de li la purpuran veston, kaj surmetis kiuj suprenenis kun li en Jerusalemon. **42** liajn proprajn vestojn. Kaj ili elkondukis lin, Kaj kiam jam vesperiĝis, pro tio, ke estas la por krucumi lin. **21** Kaj ili devigis al servado Preparado, tio estas, la tago antaŭ sabato, **43** unu preterpasanton, venantan de la kamparo, venis Jozef el Arimateo, honorinda konsilanto, Simonon, Kirenanon, patron de Aleksandro kiu mem atendadis la regnon de Dio; kaj li kaj Rufo, ke li portu lian krucon. **22** Kaj ili kuraĝe eniris al Pilato, kaj petis la korpon de kondukis lin al la loko Golgota, tio estas, Loko Jesuo. **44** Kaj Pilato miris, ĉu li jam mortis; kaj de Kranio. **23** Kaj ili donis al li vinon kun mirho alvokinte la centestron, li demandis lin, ĉu li enmiksite, sed li ne akceptis ĝin. **24** Kaj ili de longe estas mortinta. **45** Kaj sciĝinte de la krucumis lin kaj dividis inter si liajn vestojn, centresto, li donis al Jozef la korpon. **46** Kaj li jetante lotojn sur ili, kion ĉiu el ili ricevu. **25** aĉetis tolajon, kaj deprenis lin kaj envolvis lin Kaj estis la tria horo, kaj ili krucumis lin. **26** Kaj en la tolajo, kaj metis lin en tombon, kiu estis la surskribo de lia akuzo estis surskribita: LA elhakita el ŝonego; kaj li alrulis ŝtonon al la REĜO DE LA JUDOJ. **27** Kaj kun li ili krucumis enirejo de la tombo. **47** Kaj Maria Magdalena, du rabistojn, unu dekstre kaj unu maldekstre kaj Maria, la patrino de Joses, vidis, kien oni de li. **28** Kaj plenumiĝis la Skribo, kiu diras: metis lin.

Kaj li estis alkalkulita al krimuloj. **29** Kaj la preterpasantoj insultis lin, balancante la kapon, kaj dirante: Ha, ha! vi, kiu detruas la sanktejon kaj konstruas ĝin en la daŭro de tri tagoj, **30**

16 Kaj kiam la sabato jam pasis, Maria Magdalena, kaj Maria, la patrino de Jakobo, kaj Salome aĉetis aromaĵojn, por ke ili iru kaj

 smiru lin. 2 Kaj tre frue en la unua tago de la semajno ili venis al la tombo, kiam la suno  us levi is. 3 Kaj ili diris inter si: Kiu derulos por ni la  tonon de la enirejo de la tombo? 4 kaj suprenrigardante, ili vidis, ke la  tono estas derulita;  ar  i estis tre granda. 5 Kaj enirinte en la tombon, ili vidis junulon sidantan  e la dekstra flanko, vestitan per blanka robo; kaj ili miregis. 6 Sed li diris al ili: Ne miregu; vi ser as Jesuon, la Nazaretanon, la krucumitan: li levi is; li ne estas  i tie; jen la loko, kien oni metis lin! 7 Sed iru, diru al liaj dis iploj kaj al Petro: Li iras anta  vi en Galileon; tie vi vidos lin, kiel li diris al vi. 8 Kaj elirinte, ili forkuris de la tombo,  ar tremado kaj konfuzi o posedis ilin; kaj ili diris nenion al iu,  ar ili timis. 9 (note:

The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark

16:9-20) Sed levi inte frue en la unua tago de la semajno, li aperis unue al Maria Magdalena, el kiu li elpelis sep demonojn. 10  i iris, kaj sciigis  in al la homoj, kiuj estis kun li, dum ili mal ojis kaj ploris. 11 Kaj a dinte, ke li vivas kaj estas vidita de  i, ili ne kredis. 12 Kaj post tio li aperis sub alia formo al du el ili, dum ili piediris en la kamparon. 13 Kaj foririnte, ili sciigis al la aliaj, kaj anka  ili ne kredis. 14 Poste li aperis al la dek unu, dum ili sidis  e man o, kaj ripro is ilian nekredemon kaj korobstimon,  ar ili ne kredis tiujn, kiuj vidis lin levi intan. 15 Kaj li diris al ili: Iru en la tutan mondon, kaj prediku la evangelion al  iu kreita o. 16 Kiu kredos kaj estos baptita, tiu estos savita; sed kiu ne kredos, tiu estos kondamnita. 17 Kaj jenaj signoj sekvos la kredantojn: en mia nomo ili elpelos demonojn; ili parolos per lingvoj; 18 ili prenos en manojn serpentojn, kaj se ili trinkos ion mortigan,  i neniel difektos ilin; sur malsanulojn ili metos la manojn, kaj ili sani os. 19 Tiam la Sinjoro Jesuo, post kiam li parolis al ili, estis ricevita supren en la  ielon, kaj sidi is dekstre de Dio. 20 Kaj elirinte, ili predikis  ie, kaj la Sinjoro laboris kun ili kaj fortikigis la vorton per la signoj, kiuj sekvis. Amen.

Luko

1 Ĉar multaj jam entreprenis aranĝi historion pri la faktoj, kiuj estas konstatitaj inter komenco vidis mem kaj estis administrantoj de la vorto, 3 ŝajnis bone ankaŭ al mi, esplorinta ĉion atente de la komenco, skribi en ordo al vi, plej eminenta Teofilo, 4 por ke vi povu scii la certecon pri la aferoj, pri kiuj vi estas instruita.

5 En la tagoj de Herodo, reĝo de Judujo, estis pastro nomata Zeharja, el la dejora grupo de Abija; kaj li havis edzinon el la filinoj de Aaron, kaj ŝia nomo estis Elizabeto. **6** Kaj ambaŭ estis justaj antaŭ Dio, irantaj laŭ ĉiu ordonoj kaj instruoj de la Eternulo sen riproĉo. **7** Kaj ili ne havis infanon, ĉar Elizabeto estis senfrukta, kaj ili ambaŭ estis en profunda aĝo. **8** Kaj dum li plenumis sian pastradon antaŭ Dio en la vico de sia grupo, **9** laŭ la kutimo de la pastra ofico estis lia loto eniri en la sanktejon de la Eternulo kaj incensadi. **10** Kaj la tuta amaso de la popolo preĝis ekstere dum la horo de la incensado. **11** Kaj aperis antaŭ li angelo de la Eternulo, staranta dekstre de la altaro de incensado. **12** Kaj Zeharja maltrankviliĝis, kiam li vidis lin, kaj sur lin falis timo. **13** Sed la angelo diris al li: Ne timu, Zeharja; ĉar via preĝo estas aŭdita, kaj via edzino Elizabeto naskos al vi filon, kaj vi donos al li la nomon Johano. **14** Kaj vi havos ĝojon kaj feliĉon, kaj multaj ĝojos pro lia naskiĝo. **15** Ĉar li estos granda antaŭ la Sinjoro, kaj li ne trinkos vinon nek ebriigajon; kaj li estos plena de la Sankta Spirito jam de la ventro de sia patrino. **16** Kaj multajn el la filoj de Izrael li turnos al la Eternulo, ilia Dio. **17** Kaj li iros antaŭ Lia vizaĝo en la spirito kaj potenco de Elija, por turni la korojn de la patroj al la infanoj kaj la malobeemajn al la saĝeco de la justuloj, por pretigi por la Sinjoro popolon preparitan. **18** Kaj Zeharja diris al la angelo: Per kio mi scios tion? Ĉar mi estas maljunulo, kaj mia edzino havas profundan aĝon. **19** Kaj kaj mia scio? Ĉar mi estas sendita, por kiu staras antaŭ Dio; kaj mi estas sendita, por kiu staras antaŭ Dio; kaj mi fari al vi tiun bonan sciigon. **20** Kaj jen vi silentos kaj estos ne kapabla paroli, ĝis la tago, kiam tio okazos, ĉar vi ne kredis kaj la popolo atendis Zeharjan, kaj miris pro lia restado en la sanktejo. **22** Kaj kiam li elvenis, li ne povis paroli al ili; kaj ili eksiciis, ke li vidis vizion en la sanktejo; kaj li faradis signojn al ili, kaj restis muta. **23** Kaj kiam finiĝis la tagoj de lia pastrado, li foriris en sian domon. **24** Kaj post tiuj tagoj lia edzino Elizabeto gravediĝis, kaj kaŝis sin kvin monatojn, dirante: **25** Tiamaniere agis la Eternulo rilate al mi en la tagoj, kiam Li favore rigardis min, por forpreni mian riproĉon inter homoj. **26** Kaj en la sesa monato la angelo Gabriel estis sendita de Dio en urbon de Galileo, nomatan Nazaret, **27** al virgulino fiancînigita kun viro, kies nomo estis Jozef, el la domo de David; kaj la nomo de la virgulino estis Maria. **28** Kaj li venis al ŝi, kaj diris: Saluton al vi la grace favorita, la Eternulo estas kun vi. **29** Sed ŝi tre maltrankviliĝis ĉe tiu diro, kaj konsideris, kia povas esti tiu saluto. **30** Kaj la angelo diris al ŝi: Ne timu, Maria; ĉar vi trovis gracon antaŭ Dio. **31** Kaj jen vi gravediĝos en via ventro kaj naskos filon, kaj vi nomos lin JESUO. **32** Li estos granda, kaj estos nomata Filo de la Plejaltulo; kaj Dio, la Eternulo, donos al li la tronon de lia patro David; **33** kaj li regos super la domo de Jakob eterne, kaj lia regno ne havos finon. (aiōn g165) **34** Kaj Maria diris al la angelo: Kiel estos tio, ĉar mi ne konas viron? **35** Kaj la angelo responde diris al ŝi: La Sankta Spirito venos sur vin, kaj la potenco de la Plejaltulo superombros vin; pro kio ankaŭ la naskotajo estos nomata sankta, la Filo de Dio. **36** Kaj jen via parencino Elizabeto ankaŭ gravediĝis je filo en sia maljuneco, kaj la nuna monato estas la sesa por ŝi, kiun oni nomis senfrukta. **37** Ĉar ĉe Dio nenio estas neebla. **38** Kaj Maria diris: Jen la sklavino de la Eternulo; estu al mi laŭ via diro. Kaj la angelo foriris de ŝi. **39** Kaj en tiuj tagoj Maria levigis kaj senprokraste vojaĝis en la montan regionon, en urbom de Judujo; **40** kaj enirinte en la domon de Zeharja, ŝi salutis Elizabeton. **41** Kaj kiam Elizabeto aŭdis la saluton de Maria, la infaneto eksaltis en ŝia ventro; kaj Elizabeto pleniĝis de

la Sankta Spirito, 42 kaj ŝi levis sian voĉon per profetis, dirante: 68 Benata estu la Eternulo, laŭta krio, kaj diris: Benata vi estas inter virinoj, la Dio de Izrael, Ĉar Li vizitis Sian popolon kaj kaj benata estas la frukto de via ventro. 43 Kaj pro kio okazas al mi ĉi tio, ke la patrino de mia faris por ili elaceton, 69 Kaj levis kornon de savo Sinjoro venas al mi? 44 Ĉar jen kiam la voĉo de por ni En la domo de Sia servanto David, 70 Kiel via saluto venis en miajn orelojn, la infaneto Li parolis per la bušo de Siaj sanktaj profetoj, 71 ŝi de la Eternulo. 45 Kaj feliĉa estas ŝi, Savadon el niaj malamikoj kaj el la mano de ĉiuj ŝi de la Eternulo. 46 Kaj Maria diris: Mia animo ĉe niaj patroj, Kaj por memori Sian sanktan altigas la Eternulon, 47 Kaj mia spirito ĝojis en interligon; 73 La ĵuron, kiun Li ĵuris al nia patro Dio, mia Savanto, 48 Ĉar Li rigardis la humilecon Abraham; 74 Ke Li donos al ni, ke, liberigite el la de Sia sklavino; Ĉar jen de nun ĉiuj generacioj mano de niaj malamikoj, Ni servu Lin sentime, nomos min feliĉa. 49 Ĉar la Potenculo faris 75 En sankteco kaj justeco antaŭ Li ĉiujn niajn al mi grandaĵojn, Kaj sankta estas Lia nomo. tagojn. 76 Kaj vi, infano, estos nomata profeto 50 Kaj Lia boneco estas por ĉiuj generacioj Al de la Plejaltulo, Ĉar vi iros antaŭ la vizaĝo de la tiuj, kiuj Lin timas. 51 Li montris forton per Sinjoro, por pretigi liajn vojojn, 77 Por doni al Sia brako, Li dispelis fierulojn en la penso de lia popolo scion de savo En la pardonado de ilia koro. 52 Li malaltigis potenculojn de iliaj iliaj pekoj, 78 Pro la kompata koro de nia Dio, tronoj, Kaj Li altigis humilulojn. 53 Malsatulojn Per kiu nin vizitis la sunlevigo de supre, 79 Por Li plenigis per bonaĵo, Kaj riĉulojn Li forsendis lumi sur tiujn, kiuj sidas en mallumo kaj en la malplenaj. 54 Li helpis Sian servanton Izrael, ombro de morto, Por gvidi niajn piedojn en Memorante Sian korfavoron. 55 Kiel Li parolis al la vojojn de paco. 80 Kaj kreskis la infano kaj niaj patroj, Al Abraham kaj al lia idaro eterne. fortigis en spirito, kaj estis en la dezertoj ĝis la (aīōn g165) 56 Kaj Maria logis ĉi ŝi tri monatojn, tago de sia ekmontriĝo al Izrael.

kaj reiris al sia domo. 57 Kaj venis por Elizabeta la tempo, en kiu ŝi devis naski; kaj ŝi naskis filon. 58 Kaj ŝiaj najbaroj kaj ŝiaj parencoj aŭdis, ke la Eternulo pligrandigis Sian bonecon al ŝi; kaj ili ĝojis kun ŝi. 59 Kaj en la oka tago oni venis, por cirkumcidi la infaneton; kaj ili eknomis lin Zeharja, laŭ la nomo de lia patro. 60 Kaj lia patrino responde diris: Tute ne; sed li estos nomata Johano. 61 Kaj ili diris al ŝi: El via parenaro estas neniu, kiu estas nomata per tiu nomo. 62 Kaj ili faris signojn al lia patro pri tio, kiel li volas, ke li estu nomata. 63 Kaj li petis tabuleton, kaj skribis jene: Lia nomo estas Johano. Kaj ĉiuj miris. 64 Kaj tuj lia bušo malfermiĝis, kaj lia largo liberigis; kaj li parolis, glorante Dion. 65 Kaj timo venis sur ĉiujn, kiuj logis ĉirkaŭ ili, kaj tra la tutaj monta regiono de Juduo disvastiĝis rakonto pri ĉio tio. 66 Kaj ĉiuj aŭdantoj konservis tion en sia koro, dirante: Kia do estos ĉi tiu knabeto? Ĉar la mano de la Eternulo estis kun li. 67 Kaj lia patro Zeharja pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj

2 Kaj en tiuj tagoj eliris dekreto de Cezaro Aŭgusto, ke la tutaj mondo estu registrita. 2 Ĉi tiu estis la unua registrado, farita, kiam Kirenio estis reganto de Sirio. 3 Kaj ĉiuj iris, por esti registritaj, ĉiuj al sia urbo. 4 Kaj Jozef ankaŭ supreniris el Galileo, el la urbo Nazaret, en Judujon, al la urbo de David, kiu estas nomata Bet-Lehem, ĉar li estis el la domo kaj familio de David, 5 por esti registrita kun sia fianĉino Maria, kiu estis graveda. 6 Kaj dum ili estis tie, venis la tagoj por ŝia akuŝo. 7 Kaj ŝi naskis sian unuan filon, kaj ŝi ĉirkaŭvindis lin kaj kuŝigis lin en staltrogon, ĉar ne estis loko por ili en la gastejo. 8 Kaj en tiu sama regiono estis paštistoj, kiuj kamploĝis kaj nokte gardis sian gregon. 9 Kaj anĝelo de la Eternulo alstaris apud ili, kaj la gloro de la Eternulo brilis ĉirkaŭ ili, kaj ili timis per granda timo. 10 Kaj la anĝelo diris al ili: Ne timu; ĉar jen mi venigas al vi bonan sciigon de granda ĝojo, kiu estos al la tutaj popolo; 11 ĉar hodiaŭ estas naskita por vi, en la urbo de David, Savanto, kiu estas Kristo, la Sinjoro. 12 Kaj jen la

signo por vi: vi trovos infaneton, ĉirkaŭvinditan kaj leviĝo de multaj en Izrael, kaj por signo kaj kušantan en staltrogo. **13** Kaj subite estis kontraŭparolata; **35** kaj ankaŭ vian animon kun la anĝelo amaso de la ĉielo armeo, laŭdante glavo trapasos; por ke la pensoj de multaj koroj Dion, kaj dirante: **14** Gloro al Dio en la supera malkaŝigū. **36** Kaj estis unu profetino, Anna, alto, Kaj sur la tero paco, inter homoj Difavoro. filino de Fanuel, el la tribo de Ašer (si estis **15** Kaj kiam la anĝeloj foriris de ili en la ĉelon, grandaĝa, loĝinte sep jarojn kun sia edzo de la paštistoj diris unu al alia: Ni jam iru ĝis Bet- post sia virgeco, **37** kaj estinte vidvino okdek Lehem, kaj vidu ĉi tiun okazintajon, kiun la kvar jarojn), kiu neniam foriris el la templo, Eternulo sciigis al ni. **16** Kaj rapidante, ili iris, adorante per fastoj kaj preĝoj nokte kaj tage, kaj trovis Marian kaj Jozefon, kaj la infaneton **38** Kaj alveninte ĝuste en tiu horo, si dankis kušantan en la staltrogo. **17** Kaj tion vidinte, Dion, kaj parolis pri li al ĉiuj, kiuj atendadis ili sciigis pri la diro, kiu estis parolita al ili pri la elāĉeton de Jerusalem. **39** Kaj kiam ili jam ĉi tiu infano. **18** Kaj ĉiuj aŭdintoj miris pri tio, faris ĉion, konforme al la leĝo de la Eternulo, kion rakontis al ili la paštistoj. **19** Sed Maria ili revenis en Galileon, al sia urbo Nazaret. **40** konservis ĉiujn tiujn dirojn kaj pripensis ilin en Kaj la infano kreskadiĝis kaj fortigis, pleniĝante sia koro. **20** Kaj la paštistoj revenis, glorante kaj de saĝeco; kaj la graco de Dio estis sur li. **41** laŭdante Dion pri ĉio, kion ili aŭdis kaj vidis, Kaj liaj gepatroj iris ĉiujare al Jerusalem ĉe la kiel estis parolite al ili. **21** Kaj kiam jam pasis Paska festo. **42** Kaj kiam li estis dekdujara, ili ok tagoj por cirkumcidi lin, oni donis al li la supreniris la kutimo de la festo; **43** kaj kiam nomon JESUO, kiel li estis nomita de la anĝelo, ili jam pasigis la tagojn, ĉe ilia returniĝo la antaŭ ol li estis en la ventro. **22** Kaj kiam finiĝis knabo Jesuo restis en Jerusalem, kaj liaj gepatroj la tagoj de ilia purigado laŭ la leĝo de Moseo, tion ne sciis; **44** sed supozante, ke li estas en ili alportis lin al Jerusalem, por prezenti lin la karavano, ili iris tagan vojaĝon, kaj serĉis al la Eternulo, **23** kiel estas skribite en la leĝo lin inter siaj parencoj kaj konatoj; **45** kaj ne de la Eternulo: Ĉiu virseksulo, kiu malfermas trovinte lin, ili reiris al Jerusalem, serĉante lin. la uteron, estu dediĉita al la Eternulo; **24** kaj **46** Kaj post tri tagoj ili trovis lin en la templo, por alporti oferon laŭ tio, kio estas dirita en kie li sidis meze de la instruistoj, aŭskultante la leĝo de la Eternulo: Paron da turtoj, aŭ du ilin kaj metante al ili demandojn; **47** kaj ĉiuj, kolombidojn. **25** Kaj jen en Jerusalem estis viro, kiu aŭdis lin, miregis pro lia kompreno kaj lia kies nomo estis Simeon, kaj ĉi tiu estis justa kaj respondejo. **48** Kaj ili miris, vidante lin, kaj lia pia, attendanta la konsoladon de Izrael; kaj la patrino diris al li: Filo, kial vi tiel agis kontraŭ Sankta Spirito estis kun li. **26** Kaj estis montrite ni? jen via patro kaj mi serĉis vin kun malĝojo. al li de la Sankta Spirito, ke li ne mortos, ĝis li **49** Kaj li diris al ili: Kial vi serĉis min? ĉu vi ne vidos la Kriston de la Eternulo. **27** Kaj li venis sciis, ke mi devas esti en la domo de mia Patro? per la Spirito en la templon; kaj kiam la gepatroj **50** Kaj ili ne komprenis la diron, kiun li parolis enportis la infanon Jesuo, por fari pri li laŭ la al ili. **51** Kaj li malsupreniris kun ili, kaj venis kutimo de la leĝo, **28** tiam li ricevis lin en siajn en Nazareton, kaj li estis obeema al ili; kaj lia brakojn, kaj benis Dion, dirante: **29** Nun, ho patrino konservis ĉiujn tiujn dirojn en sia koro. Eternulo, Vi ellatas Vian servanton, Laŭ Via **52** Kaj Jesuo progresis en saĝeco kaj staturo, kaj vorto, en paco, **30** Ĉar miaj okuloj vidis Vian en graco ĉe Dio kaj homoj.

savon, **31** Kiun Vi preparis antaŭ la vizago de ĉiuj popoloj, **32** Lumon por malkašo al la gentoj, Kaj gloron de Via popolo Izrael. **33** Kaj lia patro kaj lia patrino miris pri tio, kio estis parolita pri li; **34** kaj Simeon ilin benis, kaj diris al Maria, lia patrino: Jen ĉi tiu estas metita por la falo

3 En la dek-kvina jaro de la regado de Tiberio Cezaro, kiam Pontio Pilato estis provincestro de Judujo, kaj Herodo estis tetrarĥo de Galileo, kaj lia frato Filipo tetrarĥo de la regiono Iturea kaj Trahonitis, kaj Lisanio tetrarĥo de Abilene, **2** dum la ĉepastreco de Anas kaj

Kajafas, venis la vorto de Dio al Johano, filo la tuta popolo estis baptata, Jesuo ankaŭ estis de Zeharja, en la dezerto. **3** Kaj li venis en la baptita, kaj dum li pregis, la ĉielo malfermiĝis, tutan regionon ĉirkaŭ Jordan, predikante la **22** kaj la Sankta Spirito malsupreniris sur lin en baptonto de pento por la pardonado de pekoj, **4** korpa aspekto kiel kolombo; kaj venis voĉo el kiel estas skribite en la libro de la vortoj de la ĉielo: Vi estas Mia Filo, la amata; en vi Mi profeto Jesaja: Voĉo de krianto en la dezerto: havas plezuron. **23** Kaj Jesuo mem, komencante, Pretigu la vojon de la Eternulo, Rektigu Liajn havis ĉirkaŭ tridek jarojn, estante filo (kiel oni irejojn. **5** Ĉiu valo leviĝos, Kaj ĉiu monto kaj supozis) de Jozef, de Eli, **24** de Mattat, de Levi, monteto malaltiĝos, Kaj la malebenajo fariĝos de Melhi, de Janaj, de Jozef, **25** de Matatias, de ebenaĵo, Kaj la malglataj vojoj glatiĝos; **6** Kaj Amos, de Nahum, de Esli, de Nagaj, **26** de Maat, ĉiu karno vidos la savon de Dio. **7** Li do diris al de Matatias, de Semein, de Jozef, de Joda, **27** la homamasoj, kiuj eliris, por esti baptitaj de de Johanan, de Resa, de Zerubabel, de Sealtiel, li: Ho vipuridoj! kiu vin avertis forkuri de la de Neri, **28** de Melhi, de Adi, de Kosam, de venonta kolero? **8** Donu do fruktojn taŭgajn Elmodam, de Er, **29** de Jesu, de Eliezer, de Jorim, por pento. Kaj ne komencu diri en vi: Ni havas de Mattat, de Levi, **30** de Simeon, de Jehuda, Abrahamon kiel patron; ĉar mi diras al vi, ke Dio de Jozef, de Jonam, de Eljakim, **31** de Melea, povas el ĉi tiuj ŝtonoj starigi idojn al Abraham. de Mena, de Matata, de Natan, de David, **32** de **9** Kaj la hakilo jam kuſas ĉe la radiko de la Jiſaj, de Obed, de Boaz, de Salma, de Nahson, **33** arboj; tial ĉiu arbo, kiu ne donas bonan frukton, de Aminadab, de Ram, de Hecron, de Perec, de estas dehakata, kaj ĵetata en fajron. **10** Kaj la Jehuda, **34** de Jakob, de Isaak, de Abraham, de homamasoj lin demandis, dirante: Kion do ni Teraĥ, de Nahor, **35** de Serug, de Reu, de Peleg, faru? **11** Kaj responde li diris al ili: Kiu havas de Eber, de Selah, **36** de Kenan, de Arpahšad, de du tunikojn, tiu donu al la nehavanto; kaj kiu Ŝem, de Noa, de Lemeĥ, **37** de Metušelah, de havas mangajon, tiu faru tiel same. **12** Venis fanoň, de Jared, de Mahalalel, de Kenan, **38** de ankaŭ impostistoj, por esti baptitaj, kaj ili diris Enoš, de Set, de Adam, de Dio.

al li: Majstro, kion ni faru? **13** Kaj li diris al ili: Ne postulu pli multe, ol estas ordonite. **14** Kaj ankaŭ soldatoj lin demandis, dirante: Kaj kion ni faru? Kaj li diris al ili: Ne perfortu iun, nek maljuste ion postulu, kaj estu kontentaj je via salajro. **15** Kaj kiam la popolo atendis, kaj ĉiuj diskutis en siaj koroj pri Johano, ĉu eble li estas la Kristo, **16** Johano respondis al ĉiuj, dirante: Mi ja vin baptas per akvo, sed venas tiu, kiu estas pli potenca ol mi; la rimenon de liaj ŝuoj mi ne estasinda malligi; li vin baptos per la Sankta Spirito kaj per fajro; **17** lia ventumilo estas en lia mano, por ke li elpurigu sian draſejon, kaj kolektu la tritikon en sian grenejon; sed la grenventumajon li bruligos per fajro neestingebla. **18** Kaj per multaj aliaj konsiloj li evangelis al la popolo. **19** Sed Herodo, la tetrarho, ripročite de li pri Herodias, la edzino de lia frato, kaj pri ĉiuj malbonaj, kiujn Herodo faris, **20** aldonis al ĉio ankaŭ ĉi tion, ke li enſlosis Johanon en malliberejo. **21** Kaj kiam

4 Kaj Jesuo, plena de la Sankta Spirito, revenis de Jordan, kaj estis kondukata de la Spirito en la dezerton **2** dum kvardek tagoj, tentate de la diablo. Kaj li mangis nenion en tiuj tagoj; kaj kiam ili finiĝis, li malsatis. **3** Kaj la diablo diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ordonu al ĉi tiu ŝtono, ke ĝi fariĝu pano. **4** Kaj Jesuo respondis al li: Estas skribite: Ne per la pano sole vivos homo. **5** Kaj kondukinte lin supren, li montris al li ĉiujn regnojn de la mondo en momento da tempo. **6** Kaj la diablo diris al li: Mi donos al vi la tutan ĉi tiun potencon kaj ilian gloron; ĉar ĝi estas transdonita al mi, kaj al kiu ajn mi volas, al tiu mi ĝin donas. **7** Se do vi adorkliniĝos antaŭ mi, ĉio estos via. **8** Kaj responde Jesuo diris al li: Estas skribite: Al la Eternulo, via Dio, adorklinigu, kaj al Li sola servu. **9** Kaj li kondukis lin al Jerusalem, kaj starigis lin sur la tegmenta pinto de la templo, kaj diris al li: Se vi estas Filo de Dio, ĵetu vin de ĉi tie malsupren; **10** ĉar estas skribite: Al siaj angeloj Li ordonas

pri vi, ke ili vin gardu, **11** kaj: Sur la manoj ili Kaj li instruis ilin en la sabato; **32** kaj oni miris vin portos, Por ke vi ne falpuſiĝu sur ŝtono per pro lia instruado, ĉar kun aŭtoritato estis lia via piedo. **12** Kaj responde Jesuo diris al li: Estas vorto. **33** Kaj en la sinagogo estis viro, havanta dirite: Ne provu la Eternulon, vian Dion. **13** Kaj spiriton de malpura demono; kaj li kriegis per fininte la tutan tentadon, la diablo foriris de li laŭta voĉo, **34** dirante: Hal kio estas inter ni kaj ĝis estonta tempo. **14** Kaj revenis Jesuo en la vi, Jesuo Nazareto? Ĉu vi venis, por pereigi potenco de la Spirito en Galileon; kaj eliris famo nin? Mi scias, kiu vi estas, la Sanktulo de Dio. **35** pri li tra la tuta ĉirkauaĵo. **15** Kaj li instruadis en Kaj Jesuo severe admonis lin, dirante: Silentu, iliaj sinagogoj, glorate de ĉiuj. **16** Kaj li venis al kaj eliru el li. Kaj jetinte lin en la mezon, la Nazaret, kie li estis edukita; kaj laŭ sia kutimo demono eliris el li, neniel difektinte lin. **36** li eniris en la sinagogon en la sabata tago, kaj Kaj falis miro sur ĉiujn, kaj ili kunparoladis stariĝis, por legi. **17** Kaj estis donita al li libro de inter si, dirante: Kia vorto estas ĉi tio? ĉar kun la profeto Jesaja. Kaj, malferminte la libron, li aŭtoritato kaj potenco li ordonas al la malpuraj trovis la lokon, kie estis skribite: **18** La spirito de spiritoj, kaj ili eliras. **37** Kaj famo pri li eliris al la Eternulo estas sur mi, Ĉar Li min sanktoleis, ĉiu loko de la tuta ĉirkauaĵo. **38** Kaj leviginte el por bonanonci al malriĉuloj; Li sendis min, por la sinagogo, li eniris en la domon de Simon. Kaj anonci liberecon al kaptitoj Kaj vidpovon al la bopatrino de Simon estis tenata de granda blinduloj, Por meti la vunditojn en liberecon, febro, kaj ili petis lin pri ŝi. **39** Kaj starante super **19** Por proklami favorjaron de la Eternulo. **20** Ŝi, li admonis la febron; kaj ĝi forlasis ŝin, kaj ŝi Kaj kунvolвinte la libron, kaj redoninte ĝin al tuj levigis kaj servis al ili. **40** Kaj ĉe la subiro de la subulo, li sidiĝis; kaj la okuloj de ĉiuj en la la suno ĉiuj, kiuj havis malsanulojn kun diversaj sinagogo atente lin rigardis. **21** Kaj li ekparolis al malsanoj, venigis ilin al li; kaj li metis sur ĉiun ili: Hodiaŭ tiu skribo plenumiĝas en viaj oreloj. el ili la manojn, kaj sanigis ilin. **41** Eliris ankaŭ **22** Kaj ĉiuj atestis pri li, kaj miris pro la vortoj demonoj el multaj, kriegante, kaj dirante: Vi de graco, kiuj eliris el lia bušo; kaj ili diris: Ĉu estas la Filo de Dio. Kaj severe admonante, li ne ĉi tiu ne estas la filo de Jozef? **23** Kaj li diris al permesis al ili paroli, ĉar ili sciis, ke li estas la ili: Sendube vi diros al mi la jenan sentencon: Kristo. **42** Kaj kiam tagiĝis, li eliris, kaj venis en Kuracisto, sanigu vin mem; kiajn aferojn, pri dezertantokon; kaj la homamasoj lin serĉis, kaj kiuj ni aŭdis, en Kapernaum faritajn, tajjan faru venis al li, kaj lin detenis, ke li ne foriru de ili. ĉi tie en via patrujo. **24** Kaj li diris: Vere mi **43** Sed li diris al ili: Ankaŭ al la ceteraj urboj mi diras al vi: Neniu profeto estas akceptata en sia devas prediki la evangelion de la regno de Dio; patrujo. **25** Kun vereco mi diras al vi: Estis multaj ĉar por tio mi estas sendita. **44** Kaj li predikis en vidvinoj en Izrael en la tagoj de Elija, kiam estis la sinagogo de Galileo.

Sllosita la ĉielo tri jarojn kaj ses monatojn, kiam okazis granda malsato sur la tuta lando; **26** kaj al neniu el ili Elija estis sendita, krom al Carfat en la lando Cidon, al virino vidvino. **27** Kaj estis multaj lepruloj en Izrael en la tagoj de la profeto Eliša; sed neniu el ili estis purigita, krom Naaman, la Siriano. **28** Kaj ĉiuj en la sinagogo pleniĝis de kolero, aŭdante tion; **29** kaj leviginte, ili eljetis lin ekster la urbon, kaj kondukis lin ĝis la krutaĵo de la monteto, sur kiu ilia urbo estis konstruita, por jeti lin malsupren. **30** Sed li foriris, trapasinte tra ilia mezo. **31** Kaj li malsupreniris al Kapernaum, urbo Galilea.

5 Kaj dum la homamaso ĉirkau-premis lin kaj aŭskultis la vorton de Dio, li staris apud la lago Genesaret; **2** kaj li vidis du ŝipetojn starantajn apud la lago, sed la fiŝkaptistoj ĵus eliris el ili, kaj lavis la retojn. **3** Kaj li eniris en unu el la ŝipetoj, kiu apartenis al Simon, kaj petis, ke li forſovu iom for de la bordo. Kaj li sidiĝis, kaj instruis la homamason el la ŝipeto. **4** Kaj kiam li ĉesis paroli, li diris al Simon: Forſovu ĝis la profundo, kaj mallevu la retojn por akirado. **5** Kaj responde Simon diris: Estro, ni jam laboris la tutan nokton kaj kaptis nenion; tamen laŭ via diro mi mallevos la

retojn. **6** Kaj tion farinte, ili enfermis grandan aŭ diri: Leviĝu kaj piediru? **24** Sed por ke vi amason da fișoj, kaj iliaj retoj ekrompiĝis; **7** kaj sciu, ke la Filo de homo havas aŭtoritaton sur ili geste signis al siaj kompanianoj en la alia la tero pardoni pekojn – li diris al la paralizulo: Ŝipeto, ke ili venu kaj helpu ilin. Kaj ili venis, Mi diras al vi: Leviĝu, kaj prenu vian liteton, kaj plenigis ambaŭ ŝipetojn, ĝis ekprofundiĝo. kaj iru al via domo. **25** Kaj tuj li leviĝis antaŭ **8** Sed Simon Petro, tion vidinte, falis teren ili, kaj prenis tion, sur kio li kuŝis, kaj iris al antaŭ la genuoj de Jesuo, dirante: Foriru de sia domo, glorante Dion. **26** Kaj mirego kaptis mi, ho Sinjoro, ĉar mi estas pekulo. **9** Ĉar pro ĉiujn, kaj li gloris Dion; kaj ili pleniĝis de timo, la preno de fișoj, kiun ili akiris, miro kaptis dirante: Ni vidis mirindajojn hodiaŭ. **27** Kaj lin, kaj ĉiujn, kiuj estis kun li, **10** kaj tiel same post tio li eliris, kaj vidis impostiston, nomatan Jakobon kaj Johanon, filojn de Zebedeo, kiuj Levi, sidantan ĉe la impostejo, kaj diris al li: estis kompanianoj de Simon. Kaj Jesuo diris al Sekvu min. **28** Kaj li forlasis ĉion, kaj leviĝis, kaj Simon: Ne timu; de nun vi estos kaptisto de sekvis lin. **29** Kaj Levi faris grandan festemon homoj. **11** Kaj kiam ili surbordigis siajn ŝipetojn, por li en sia domo, kaj estis granda amaso da ili forlasis ĉion, kaj sekvis lin. **12** Kaj dum li estis impostistoj kaj aliaj, kiuj sidis ĉe manĝo kun ili, en unu el la urboj, jen viro plena de lepro; kaj **30** Kaj la Fariseoj kaj iliaj skribistoj murmuris vidante Jesuon, li falis sur la vizaĝon kaj petegis kontraŭ liaj disĉiploj, dirante: Kial vi manĝas lin, dirante: Sinjoro, se vi volas, vi povas min kaj trinkas kun impostistoj kaj pekuoj? **31** Kaj purigi. **13** Kaj li etendis la manon kaj tuŝis lin, Jesuo responde diris al ili: Ne la sanuloj bezonas dirante: Mi volas; estu purigita. Kaj tuj la lepro kuraciston, sed la malsanuloj. **32** Mi venis, por foriris de li. **14** Kaj li ordonis al li, ke li diru al alvoki ne justulojn, sed pekuojn al pento. **33** neniу: Sed foririnte, montru vin al la pastro Kaj ili diris al li: La disĉiploj de Johano ofte kaj tiele oferu pro via purigado, kiel ordonis fastas kaj faras pregojn, kaj tiel same ankaŭ la Moseo, por atesto al ili. **15** Sed la famo pri li des disĉiploj de la Fariseoj; sed la viaj manĝas kaj pli multe disvastiĝis; kaj grandaj homamasoj trinkas. **34** Kaj Jesuo diris al ili: Ĉu vi povas igi kunvenis, por aŭskulti kaj por esti sanigitaj la filojn de la edziĝejo fasti, dum la fianĉo estas je siaj malsanoj. **16** Sed li fortiris sin en la kun ili? **35** Sed venos tagoj; kaj kiam la fianĉo dezertojn, kaj preĝadis. **17** Kaj en unu el tiuj estos prenita for de ili, tiam ili fastos en tiuj tagoj li estis instruanta; kaj ĉeestis Fariseoj kaj tagoj. **36** Kaj li ankaŭ parolis al ili parabolon: leginstruistoj, sidantaj, kiuj alvenis el ĉiu vilaĝo Neniu ŝiras pecon el nova vesto kaj alkudras ĝin de Galileo kaj el Judujo kaj el Jerusalem; kaj la sur malnovan veston; ĉar alie li ŝirus la novan, potenco de la Eternulo alestis, por sanigi ilin. kaj ankaŭ la flikajo el la nova ne harmonius kun **18** Kaj jen viroj alportis sur lito viron, kiu estis la malnova. **37** Kaj neniу enveršas novan vinon paralizita; kaj ili penis enporti lin kaj meti lin en malnovajn felsakojn; ĉar alie la nova vino antaŭ li. **19** Kaj ne trovinte, kiamaniere ili povas krevigus la felsakojn, kaj ĝi mem elfluus, kaj enporti lin, pro la homamaso, ili supreniris sur la felsakoj detruigus. **38** Sed novan vinon oni la tegmenton, kaj mallevis lin tra la tegoloj, devas enverŝi en novajn felsakojn. **39** Kaj neniу, kun la liteto, en la mezon antaŭ Jesuo. **20** Kaj trinkinte malnovan vinon, deziras novan; ĉar li vidante ilian fidon, li diris: Ho viro, viaj pekoj estas al vi pardonitaj. **21** Kaj la skribistoj kaj Fariseoj komencis diskuti inter si, dirante: Kiu estas ĉi tiu, kiu parolas blasfemojn? kiu povas pardoni pekojn krom Dio sola? **22** Sed Jesuo, eksciant iliajn pensojn, responde diris al ili: Kial vi diskutas en viaj koroj? **23** Kio estas pli facila, diri: Viaj pekoj estas al vi pardonitaj,

diras: La malnova estas preferinda.

6 Kaj en sabato li iris tra la grenkampoj, kaj liaj disĉiploj deſiris la spikojn, kaj manĝis, frotante ilin en la manoj. **2** Sed iuj el la Fariseoj diris: Kial vi faras tion, kion fari en sabato ne estas permesate? **3** Kaj Jesuo, respondante al ili, diris: Ĉu vi eĉ ne legis, kion faris David, kiam malsatis li kaj liaj kunuloj? **4** ke li eniris en la

domon de Dio, kaj prenis kaj manĝis kaj donis rekompenco estas granda en la ĉielo; ĉar tiel ankau al siaj kunuloj la panojn de propono, same faris iliaj patroj kontraŭ la profetoj. **24** Sed kiujn manĝi ne estas permesate, krom nur al ve al vi riĉuloj! ĉar vi jam ricevis vian konsolon. la pastroj? **5** Kaj li diris al ili: La Filo de homo **25** Ve al vi satigitaj! ĉar vi malsatos. Ve al vi, estas sinjoro de la sabato. **6** Kaj en alia sabato kiuj nun ridas! ĉar vi malĝojos kaj ploros. **26** li eniris en la sinagogon kaj instruadis; kaj tie Ve, kiam ĉiu homoj parolos bone pri vi! ĉar estis viro, kies dekstra mano estis velkinta. **7** tiel same faris iliaj patroj al la falsaj profetoj. Kaj la skribistoj kaj Fariseoj observis lin atente, **27** Sed mi diras al vi, kiuj aŭdas: Amu viajn ĉu li sanigos en la sabato, por ke ili trovu, kiel malamikojn, faru bonon al viaj malamantoj; **28** lin akuzi. **8** Sed li sciis iliajn pensojn, kaj li diris benu tiujn, kiuj vin malbenas; preĝu por tiuj, al la viro, kiu havis la manon velkintan: Leviĝu, kiuj kun insulto vin atakas. **29** Al tiu, kiu frapas kaj stariĝu en la mezo. Kaj li leviĝis kaj stariĝis. vin sur la vango, prezantu ankaŭ la alian; kaj **9** Kaj Jesuo diris al ili: Mi vin demandas: ĉu estas de tiu, kiu prenas vian mantelon, ne detenu permesate bonfari en sabato, aŭ malbonfari? vian tunikon. **30** Donu al ĉiu, kiu petas de vi; Savi vivon, al ĝin pereigi? **10** Kaj ĉirkaŭrigardinte kaj de tiu, kiu forprenas viajn posedajojn, ne ĉiu, li diris al li: Etendu vian manon. Kaj li repostulu ilin. **31** Kaj kiel vi volas, ke la homoj tion faris, kaj lia mano resaniĝis. **11** Sed ili faru al vi, faru ankaŭ al ili tiel same. **32** Kaj se pleniĝis de frenezo, kaj interparoladis inter vi amas tiujn, kiuj amas vin, kian dankon vi si, kion ili faru al Jesuo. **12** Kaj en tiuj tagoj li havas? ĉar eĉ la pekuoj amas tiujn, kiuj ilin foriris sur la monton, por preĝi; kaj li pasigis la amas. **33** Kaj se vi bonfaras al viaj bonfarantoj, tutan nokton en preĝado al Dio. **13** Kaj kiam kian dankon vi havas? ĉar eĉ la pekuoj tiel tagiĝis, li alvokis siajn disciplojn, kaj elektis same faras. **34** Kaj se vi pruntas al tiuj, de kiuj el ili dek du, kiujn li ankaŭ nomis apostoloj: vi esperas ricevi, kian dankon vi havas? eĉ **14** Simonon, kiun li ankaŭ nomis Petro, kaj pekuoj pruntas al pekuoj, por egale rericovi. Andreon, lian fraton, kaj Jakobon kaj Johanon **35** Sed amu viajn malamikojn, kaj bonfaru, kaj kaj Filipon kaj Bartolomeon **15** kaj Mateon pruntedonu, pri neniu perdante esperon; kaj via kaj Tomason, kaj Jakobon, filon de Alfeo, kaj rekompenco estos granda, kaj vi estos filoj de la Simonon, nomatan Fervorulo, **16** kaj Judason Plejalta; ĉar Li estas bona al la nedankemuloj de Jakobo, kaj Judason Iskariotan, kiu fariĝis kaj malbonuloj. **36** Estu kompatemaj, kiel via perfidulo. **17** Kaj li malsupreniris kun ili, kaj Patro estas kompatema. **37** Kaj ne juĝu, kaj staris sur ebena loko, kaj granda amaso de liaj vi ne estos juĝitaj; kaj ne kondamnu, kaj vi disciploj, kaj granda nombro de la popolo el la ne estos kondamnitaj; liberigu, kaj vi estos tuta Judujo kaj Jerusalem, kaj el la marbordo liberigitaj; **38** donu, kaj estos donite al vi; bonan de Tiro kaj Cidon, kiuj alvenis, por aŭskulti mezuron, premitan, kunkuitan, superfluantan, lin kaj saniĝi je siaj malsanoj; **18** kaj tiuj, kiuj oni donos en vian sinon. Ĉar per kia mezuro vi estas turmentataj de malpuraj spiritoj, estis mezuras, per tia oni remezuros al vi. **39** Kaj li sanigitaj. **19** Kaj la tuta homamaso volis tuŝi lin, parolis ankaŭ al ili parabolon: Ĉu blindulo povas ĉar potenco eliris el li kaj sanigis ĉiujn. **20** Kaj gvidi blindulon? ĉu ne falos ambaŭ en fosajon? li levis siajn okulojn al siaj disciploj, kaj diris: **40** Disciplo ne estas super sia instruisto; sed Feliĉaj estas vi malriĉuloj, ĉar via estas la regno perfektigite, ĉiu estos kiel lia instruisto. **41** Kaj de Dio. **21** Feliĉaj estas vi, kiuj nun malsatas, ĉar kial vi rigardas la lignereton, kiu estas en la vi satiĝos. Feliĉaj estas vi, kiuj nun ploras, ĉar vi okulo de via frato, kaj ne pripensas la trabon, kiu ridos. **22** Feliĉaj vi estas, kiam oni vin malamos estas en via propra okulo? **42** Kiel vi povas diri kaj vin izolos kaj vin riproĉos, kaj eljetos vian al via frato: Frato, lasu min eltiri la lignereton, nomon kial malbonan, pro la Filo de homo. **23** kiu estas en via okulo; dum vi ne pripensas Ĝoju en tiu tago, kaj pro ĝojo saltu, ĉar jen via la trabon en via propra okulo? Hipokritulo!

eltiru unue la trabon el via okulo, kaj tiam vi en Izrael mi ne trovis tiom da fido. **10** Kaj la klare vidos, por eltiri la lignereton, kiu estas en senditoj, reveninte al la domo, trovis la sklavon la okulo de via frato. **43** Ĉar ne ekzistas bona sana. **11** Kaj post nelonge li iris al urbo nomata arbo, kiu donas putran frukton; nek putra arbo, Nain, kaj akompanis lin liaj disĉiploj kaj granda kiu donas bonan frukton. **44** Ĉar ĉiu arbo estas homamaso. **12** Kaj kiam li alproksimiĝis al la konata per sia propra frukto. Ĉar el dornarbetoj pordego de la urbo, jen oni elportis mortinton, oni ne kolektas figojn, nek el rubusujo oni la solan filon de lia patrino, kaj ŝi estis vidvino; rikoltas vinberojn. **45** Bona homo el la bona kaj granda homamaso el la urbo estis kun ŝi. **13** trezorejo de sia koro liveras bonon, kaj malbona Kaj kiam la Sinjoro ŝin vidis, li kortuŝiĝis pri ŝi, homo el la malbona trezorejo liveras malbonon; kaj diris al ŝi: Ne ploru. **14** Kaj li alproksimiĝis, ĉar el la abundo de la koro parolas lia bušo. **46** kaj tuſis la portilon, kaj la portantoj haltis. Kaj Kaj kial vi min vokas: Sinjoro, Sinjoro; kaj ne li diris: Junulo, mi diras al vi: Leviĝu. **15** Kaj la faras tion, kion mi diras? **47** Pri ĉiu, kiu venas mortinto side leviĝis kaj komencis paroli. Kaj al mi, kaj aŭdas miajn parolojn, kaj plenumas li donis lin al lia patrino. **16** Kaj timo kaptis ilin, mi montros al vi, al kiu li similas: **48** li ĉiu; kaj ili gloris Dio, dirante: Granda profeto similas al viro, kiu, konstruante domon, fosis leviĝis inter ni; kaj: Dio vizitis Sian popolon. **17** kaj profunde kavigis, kajmetis fundamenton Kaj ĉi tiu famo pri li eliris tra la tutaj Juduoj, sur la roko; kaj kiam okazis inundo, la rivero kaj tra la tutaj ĉirkauaĵoj. **18** Kaj la disĉiploj de sin jetis kontraŭ tiun domon, kaj ne povis ĝin Johano sciigis lin pri ĉio tio. **19** Kaj Johano, ŝanceli; ĉar ĝi estis bone konstruita. **49** Sed tiu, alvokinte al si du el siaj disĉiploj, sendis ilin al kiu aŭdas kaj ne plenumas, similas al viro, kiu la Sinjoro, por diri: Ĉu vi estas la venonto, aŭ konstruis sur la tero sen fundamento domon; ĉu ni atendu alian? **20** Kaj kiam la viroj alvenis kontraŭ kiun la rivero sin jetis, kaj ĝi tuj enfalis, al li, ili diris: Johano, la Baptisto, sendis nin kaj la ruino de tiu domo estis granda.

al vi, por diri: Ĉu vi estas la venonto, aŭ ĉu ni atendu alian? **21** En tiu horo li sanigis multajn je malsanoj kaj pestoj kaj malbonaj spiritoj; kaj al multaj blinduloj li redonis vidpovon. **22** Kaj li respondis kaj diris al ili: Iru kaj sciigu Johanon pri tio, kion vi vidis kaj aŭdis: blinduloj vidas, lamuloj marĝas, lepruloj estas purigitaj, kaj surduloj aŭdas, mortintoj leviĝas, al malriĉuloj evangelio estas predikata. **23** Kaj feliĉa estas ĉiu, kiu ne falpuŝiĝas pro mi. **24** Kaj kiam la senditoj de Johano foriris, li komencis paroli al la homamasoj pri Johano: Kion vi eliris en la dezerton, por rigardi? ĉu junkon skuanat de la vento? **25** Sed kion vi eliris, por vidi? ĉu homon per mola vestaro vestitan? Jen tiuj, kiuj portas luksan vestaron kaj delikate vivadas, troviĝas en domoj de reĝoj. **26** Sed kion vi eliris, por vidi? ĉu profeton? Jes, mi diras al vi, kaj multe pli ol profeton. **27** Ĉar li estas tiu, pri kiu estas skribite: Jen Mi sendos Mian anĝelon antaŭ via vizaĝo, Kaj li preparos antaŭ vi vian vojon. **28** Mi diras al vi: Inter naskitoj de virinoj estas neniu pli granda ol Johano; tamen tiu,

7 Fininte ĉiujn siajn dirojn en la oreloj de la popolo, li eniris en Kapernaumon. **2** Kaj sklavo de unu centestro, kiu estis kara por li, estis malsana kaj preskaŭ mortanta. **3** Kaj aŭdinte pri Jesuo, tiu sendis al li pliaĝulojn de la Judoj, por peti, ke li venu, por savi lian sklavon. **4** Kaj veninte al Jesuo, ili insistis petegis, dirante: Li estasinda, ke vi faru al li tiun komplezon; **5** ĉar li amas nian nacion, kaj li mem konstruigis por ni la sinagogon. **6** Kaj Jesuo ekiris kun ili. Kaj kiam li estis ne malproksime de la domo, la centestro sendis al li amikojn, por diri al li: Sinjoro, ne ĝenu vin; ĉar mi ne estasinda, ke vi venu sub mian tegmenton; **7** pro tio mi ne opiniis min inda veni al vi. Sed vorton parolu, kaj mia knabo saniĝos. **8** Ĉar mi ankau estas homo metita sub aŭtoritato, havante sub mi soldatojn; kaj mi diras al ĉi tiu: Iru; kaj li iras; kaj al alia: Venu; kaj li venas; kaj al mia sklavo: Faru ĉi tion; kaj li ĝin faras. **9** Kaj kiam Jesuo tion aŭdis, li miris pri li, kaj sin turninte, diris al la homamaso, lin sekvanta: Mi diras al vi: Eĉ

kiu estas nur malgranda en la regno de Dio, piedojn per ŝmiraĵo. **47** Pro tio mi diras al vi: estas pli granda ol li. **29** Kaj la tuta popolo kaj Ŝiaj pekoj, kiu estas multaj, estas pardonitaj; la impostistoj, aŭdinte, pravigis Dion, ĉar ili ĉar ŝi multe amis; sed al kiu malmulto estas ricevis la baptonto de Johano. **30** Sed la Fariseoj pardonita, tiu malmulte amas. **48** Kaj li diris al kaj la legistoj rifuzis por si la intencon de Dio, ŝi: Viaj pekoj estas pardonitaj. **49** Kaj tiuj, kiuĉ ĉar ili ne estis baptitaj de li. **31** Al kio do mi sidis ĉe manĝo kun li, komencis diri inter si: komparos la homojn de ĉi tiu generacio? kaj Kiu estas ĉi tiu, kiu eĉ pardonas pekojn? **50** Kaj al kio ili similas? **32** Ili similas al infanoj, kiuĉ li diris al la virino: Via fido vin savis; iru en sidas sur la placo kaj vokas unu al alia, dirante: pacon.

Ni flutis al vi, kaj vi ne dancis; ni lamentis, kaj vi ne ploris. **33** Ĉar Johano, la Baptisto, venis, nek manĝante panon nek trinkante vinon; kaj vi diras: Li havas demonon. **34** La Filo de homo venis, manĝante kaj trinkante; kaj vi diras: Jen manĝegulo kaj vindrinkulo, amiko de impostistoj kaj pekululo! **35** Kaj la saĝeco estas pravigita de ĉiuj siaj infanoj. **36** Kaj unu el la Fariseoj petis lin, ke li manĝu kun li. Kaj li eniris en la domon de la Fariseo, kaj sidiĝis ĉe manĝo. **37** Kaj jen estis en la urbo virino pekulino; kaj kiam ŝi eksciis, ke Jesuo sidas ĉe manĝo en la domo de la Fariseo, ŝi alportis alabastran vazon da ŝmiraĵo, **38** kaj starante malantaŭe ĉe liaj piedoj, plorante, ŝi komencis priverŝi liajn piedojn per ŝiaj larmoj, kaj viŝis ilin per la haroj de sia kapo, kaj kisadis liajn piedojn, kaj ŝmiris ilin per la ŝmiraĵo. **39** Kaj kiam la Fariseo, kiu lin invitis, tion vidis, li parolis en si, dirante: Ĉi tiu, se li estus profeto, ja scius, kiu kaj kia virino lin tuſas, ke ŝi estas pekulino. **40** Kaj responde Jesuo diris al li: Simon, mi havas ion diri al vi. Kaj li diris: Majstro, parolu. **41** Unu pruntedoninto havis du ŝuldantojn; unu ŝuldis kvincent denarojn, kaj la alia kvindek. **42** Kiam ili havis nenion, per kio pagi, li pardonis al ambaŭ la ŝuldon. Kiu el ili do lin pli amos? **43** Simon responde diris: Tiу, mi supozas, al kiu li pardonis la pli grandan ŝuldon. Kaj li diris al li: Vi prave juĝis. **44** Kaj sin turnante al la virino, li diris al Simon: Ĉu vi vidas ĉi tiun virinon? Mi eniris en vian domon, vi ne donis al mi akvon por la piedoj; sed ŝi priverŝis miajn piedojn per siaj larmoj kaj viŝis ilin per siaj haroj. **45** Vi ne donis al mi kison; sed ŝi, de la tempo, kiam mi eniris, ne ĉesis kisadi miajn piedojn. **46** Vi ne ŝmiris mian kapon per oleo; sed ŝi ŝmiris miajn

8 Kaj post ne longe li vojiradis tra urboj kaj vilaĝoj, predikante kaj alportante la evangeliон de la regno de Dio, kaj kun li la dek du, 2 kaj iuj virinoj, kiuĉ estis resanigitaj je malbonaj spiritoj kaj malsanoj: Maria, kiu estis nomata Magdalena, el kiu eliris sep demonoj, 3 kaj Joana, edzino de Fluzas, la ĉambelano de Herodo, kaj Susana, kaj multaj aliaj, kiuĉ faris al ili helpan servadon per sia havo. **4** Kaj kiam granda homamaso kolektiĝis, kaj homoj el ĉiu urbo venis al li, li diris per parabolo: **5** La semisto eliris, por semi sian semon; kaj dum li semis, iuj semoj falis apud la vojo kaj estis piedpremitaj, kaj la birdoj de la ĉielo formanĝis ilin. **6** Kaj aliaj falis sur ŝtonan lokon, kaj kreskinte, velkis, ĉar ili ne havis malsekaĵon. **7** Kaj aliaj falis meze inter dornojn; kaj la dornoj kunkreskis, kaj sufokis ilin. **8** Kaj aliaj falis en la bonan teron, kaj kreskinte, produktis frukton centoble. Dirinte tion, li kriis: Kiu havas orelojn por aŭdi, tiu aŭdu. **9** Kaj liaj disciploj demandis al li, kia estas ĉi tiu parabolo. **10** Kaj li diris: Al vi estas donite scii la misterojn de la regno de Dio; sed al la aliaj per paraboloj, por ke, vidante, ili ne rimarku, kaj aŭdante, ili ne komprenu. **11** La parabolo estas jena: La semo estas la vorto de Dio. **12** Kaj la falintaj apud la vojo estas tiuj, kiuĉ aŭdis; tiam venas la diablo, kaj forprenas la vorton el ilia koro, por ke ili ne kredas kaj ne estu savitaj. **13** Kaj la falintaj sur la ŝtonan lokon estas tiuj, kiuĉ, aŭdinte, kun ĝojo akceptas la vorton; sed ili ne havas radikon, kaj kredas nur portempe, kaj en tempo de tento ili defalas. **14** Kaj tio, kio falis inter dornojn, estas tiuj, kiuĉ aŭdis, kaj dum sia irado sufokiĝas per zorgoj kaj riĉo kaj plezuroj de la vivo, kaj ne perfektigas frukton. **15** Kaj tio, kio falis en la

bonan teron, estas tiuj, kiuj en bela kaj bona (Abyssos g12) 32 Kaj estis tie granda grego da koro, aŭdinte la vorton, konservas ĝin, kaj kun porkoj, paštigantaj sur la monto; kaj ili petegis pacienco donas frukton. 16 Kaj ekbruliginte lin, ke li permesu al ili eniri en la porkojn. Kaj li lampon, oni ne kovras ĝin per vazo, aŭ foršovas tion permesis al ili. 33 Kaj elirinte el la viro, ĝin sub liton; sed metas ĝin sur lampingon, la demonoj eniris en la porkojn; kaj la grego por ke la enirantoj povu vidi la lumon. 17 kuris de la krutaĵo en la lagon, kaj sufokiĝis. 34 Ĉar estas kaŝita nenio, kio ne malkaŝiĝos; kaj Kaj kiam iliaj paštistoj vidis la okazintajon, ili ne estas io sekreta, kio ne koniĝos kaj klare forkuris, kaj rakontis ĝin en la urbo kaj en la elmontriĝos. 18 Atentu do, kiamaniere vi aŭdas; kamparo. 35 Kaj oni eliris por vidi, kio okazis; ĉar kiu ajn havas, al tiu estos donite; kaj kiu ajn kaj ili venis al Jesuo, kaj trovis la viron, el kiu ne havas, de tiu estos forprenita eĉ tio, kion eliris la demonoj, sidanta, vestita kaj en sana li ŝajne havas. 19 Kaj alvenis al li lia patrino prudento, ĉe la piedoj de Jesuo, kaj ili timis. kaj liaj fratoj, kaj ili ne povis lin atingi pro la 36 Kaj la vidintoj rakontis al ili, kiamaniere la homamaso. 20 Kaj oni sciigis lin: Via patrino kaj demonhavinto saniĝis. 37 Kaj la tuta homamaso, viaj fratoj staras ekstere, kaj deziras vin vidi. el la ĉirkauĵo de la Gerasenoj, petis lin foriri 21 Sed respondante, li diris al ili: Mia patrino de ili; ĉar ili estis tenataj de granda timo; kaj kaj miaj fratoj estas tiuj, kiuj aŭdas la vorton li eniris en ŝipeton kaj returne veturis. 38 Sed de Dio, kaj ĝin plenumas. 22 Kaj en unu el tiuj la viro, el kiu eliris la demonoj, petis lin, ke li tagoj eniris en ŝipeton li kaj liaj disĉiploj; kaj povu esti kun li; sed li forsendis lin, dirante: li diris al ili: Ni transiru al la alia bordo de la 39 Reiru al via domo, kaj rakontu ĉion, kion lago; kaj ili surmariĝis. 23 Sed dum ili veturis, li Dio faris por vi. Kaj li foriris, famigante tra la endormiĝis; kaj falis ventego sur la lagon; kaj ili tuta urbo ĉion, kion Jesuo faris por li. 40 Kaj tute pleniĝis de akvo, kaj estis en danĝero. 24 kiam Jesuo revenis, la homamaso bonvenigis Kaj ili venis al li, kaj vejis lin, dirante: Estro, lin, ĉar ĉiuj atendis lin. 41 Kaj jen venis viro, estro, ni pereas. Kaj li leviĝis, kaj admonis la nomata Jairos, kaj li estis sinagogestro; kaj li sin venton kaj la furiozon de la akvo; kaj ili ĉesiĝis, ĵetis antaŭ la piedojn de Jesuo, kaj petegis lin, kaj fariĝis sereno. 25 Kaj li diris al ili: Kie estas ke li venu en lian domon; 42 ĉar li havis unu via fido? Kaj ili timis kaj miris, dirante unu al la solan filinon, proksimume dekdujaran, kaj ŝi alia: Kiu do estas ĉi tiu? ĉar li ordonas eĉ al la estis mortanta. Kaj dum li iris, la homamaso ventoj kaj al la akvo, kaj ili obeas al li. 26 Kaj ĉirkau-premis lin. 43 Kaj virino, kiu jam dek ili ŝipveturis al la lando de la Gerasenoj, kiu du jarojn havis sangofluon, kaj elsppezis sian estas kontraŭ Galileo. 27 Kaj kiam li surbordiĝis, tutan havon por kuracistoj, kaj ne povis esti renkontis lin el la urbo viro, havanta demonojn; resanigita de iu, 44 venis malantaŭ lin, kaj tuŝis kaj jam de longe li ne portis vestojn, kaj logis la randon de lia vestaĵo; kaj tuj ŝia sangofluo ne en domo, sed en la tomboj. 28 Kaj vidinte ĉesiĝis. 45 Kaj Jesuo diris: Kiu min tuší? Kaj Jesuon, li ekkriis kaj falis antaŭ li, kaj laŭtvoće kiam ĉiuj neis, Petro diris: Estro, la homamaso diris: Kio estas inter mi kaj vi, ho Jesuo, Filo de ĉirkauas kaj premas vin. 46 Sed Jesuo diris: Iu Dio Plejalta? mi petas vin, ne turmento min. min tuší; ĉar mi sentis, ke de mi eliris potenco. 29 Ĉar li ordonis al la malpura spirito eliri el 47 Kaj kiam la virino ekvidis, ke ŝi ne estas la homo. Ĉar ĝi ofte kaptis lin, kaj li estis sub kaŝita, ŝi venis tremanta, kaj, sin ĵetante antaŭ gardantaro, kaj ligita per ĉenoj kaj katenoj; kaj lin, sciigis antaŭ la tuta popolo, pro kia motivo disrompinte la ligilojn, li estis peladata de la ŝi tuší lin, kaj kiel ŝi estas tuj sanigita. 48 Kaj demono en la dezertojn. 30 Kaj Jesuo demandis li diris al ŝi: Filino, via fido vin savis; iru en lin: Kia estas via nomo? Kaj li diris: Legio; ĉar pacon. 49 Dum li ankoraŭ parolis, jen iu venis multaj demonoj eniris en lin. 31 Kaj ili petegis de la domo de la sinagogestro, dirante: Via lin, ke li ne ordonu al ili foriri en la abismojn. filino jam mortis; ne ĝenu la instruiston. 50 Sed

Jesuo, aŭdinte tion, respondis al li: Ne timu; nur manĝajon por ĉi tiu tuta homomulto. **14** Ĉar kredu, kaj ŝi estos savita. **51** Kaj kiam li venis ĉeestis proksimume kvin mil viroj. Kaj li diris al al la domo, li permesis al neniu eniri kun li, siaj disĉiploj: Sidigu ilin en aroj, po proksimume krom Petro kaj Johano kaj Jakobo kaj la patro kvindek. **15** Kaj tion ili faris, kaj sidigis ĉiujn. kaj la patrino de la knabino. **52** Kaj ĉiuj ploris **16** Kaj li prenis la kvin panojn kaj la du fiŝojn, kaj ĝemis pro ŝi; sed li diris: Ne ploru; ĉar ŝi kaj suprenrigardinte al la ĉielo, li ilin benis kaj ne mortis, sed dormas. **53** Kaj ili mokridis lin, dispecigis, kaj donis al la disĉiploj, por meti sciante, ke ŝi mortis. **54** Sed li, preninte ŝian antaŭ la homamason. **17** Kaj ili manĝis, kaj manon, vokis ŝin, dirante: Knabino, levigu. **55** ĉiuj satigis; kaj oni kolektis da postrestintaj Kaj ŝia spirito revenis, kaj ŝi tuj stariĝis; kaj li fragmentoj dek du korbojn. **18** Kaj dum li ordonis, ke oni donu al ŝi manĝi. **56** Kaj ŝiaj preĝis en soleco, la disĉiploj estis kun li; kaj gepatroj estis mirigitaj; sed li ordonis, ke ili li demandis ilin, dirante: Kiu, diras la popolo, diru al neniu tion, kio estis farita.

9 Kaj li kunvokis la dek du, kaj donis al ili potencon kaj aŭtoritaton super ĉiuj demonoj, kaj por forigi malsanojn. **2** Kaj li forsendis ilin, por prediki la regnon de Dio, kaj por sanigi la malsanulojn. **3** Kaj li diris al ili: Portu nenion por la vojo — nek bastonon, nek saketon, nek panon, nek monon; kaj ne havu du tunikojn. **4** Kaj en kiun ajn domon vi eniros, tie loĝu, kaj el tie ekvojaĝu. **5** Kaj se ie oni vin ne akceptos, tiam, forirante el tiu urbo, desku la polvon de viaj piedoj, por atesto kontraŭ ili. **6** Kaj ili, foririnte, trairis la vilaĝojn, ĉie predikante la evangelion kaj sanigante. **7** Kaj la tetrarĥo Herodo aŭdis pri ĉio, kio fariĝis; kaj li embarasiĝis, ĉar iuj diris, ke Johano leviĝis el la mortintoj; **8** kaj aliaj, ke Elija aperis; kaj aliaj, ke unu el la antikvaj profetoj releviĝis. **9** Kaj Herodo diris: Johanon mi senkapigis, sed kiu estas ĉi tiu, pri kiu mi aŭdas tiajn aferojn? Kaj li deziris vidi lin. **10** Kaj la apostoloj, reveninte, rakontis al li ĉion, kion ili faris. Kaj li kondukis ilin, kaj foriris aparte al urbo, nomata Betsaida. **11** Sed la homamaso, eksciinte tion, sekvis lin; kaj li akceptis ilin, kaj parolis al ili pri la regno de Dio, kaj tiujn, kiuj bezonis kuracon, li resanigis. **12** Kaj ekvesperiĝis; kaj la dek du, alveninte, diris al li: Forsendu la homamason, por ke ili iru en la ĉirkauajn vilaĝojn kaj kampojn, por trovi ripozejojn kaj nutraĵon; ĉar ĉi tie ni estas en dezerta loko. **13** Sed li diris al ili: Vi donu al ili manĝi. Kaj ili diris: Ni havas ne pli ol kvin panojn kaj du fiŝojn, se ni ne irus kaj aĉetus

ke mi estas? **19** Kaj ili responde diris: Laŭ iuj Johano, la Baptisto; sed laŭ aliaj: Elija; kaj laŭ aliaj, ke unu el la antikvaj profetoj releviĝis. **20** Sed li diris al ili: Sed vi — kiu vi diras, ke mi estas? Kaj Petro responde diris: La Kristo de Dio. **21** Sed li per severa ordono admonis, ke ili diru ĉi tion al neniu; **22** dirante: La Filo de homo devas multe suferi, kaj esti rifuzita de la pliaĝuloj kaj ĉefpastroj kaj skribistoj, kaj esti mortigita, kaj la trian tagon releviĝi. **23** Kaj li diris al ĉiuj: Se iu volas veni post mi, li abnegaci sin, kaj levu sian krucon ĉiutage, kaj sekvu min. **24** Ĉar kiu volos savi sian animon, tiu ĝin perdos; sed kiu perdos sian animon pro mi, tiu ĝin savos. **25** Ĉar kiel profitus homo, se li gajnus la tutan mondron kaj sin perdius aŭ pereigus? **26** Ĉar kiu hontos pri mi kaj pri miaj paroloj, pri tiu hontos la Filo de homo, kiam li venos en sia gloro, kaj la gloro de la Patro kaj de la sanktaj angeloj. **27** Sed mi diras al vi certe: Inter la ĉi tie starantaj estas iuj, kiuj neniel gustumos morton, antaŭ ol ili vidos la regnon de Dio. **28** Kaj pasis post tiuj diroj ĉirkau ok tagoj, kaj li prenis kun si Petron kaj Johanon kaj Jakobon, kaj supreniris sur la monton, por preĝi. **29** Kaj dum li preĝis, la aspekto de lia vizaĝo aliiĝis, kaj lia vestaro fariĝis blanka kaj fulme brilanta. **30** Kaj jen interparolis kun li du viroj, kiuj estis Moseo kaj Elija, **31** kiuj montriĝis en gloro, kaj parolis pri lia foriro, kiun li estis plenumonta en Jerusalem. **32** Sed Petro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, estis subpremataj de dormo; sed vekiĝinte, ili vidis lian gloron, kaj la du virojn, kiuj staris kun li. **33** Kaj dum ili foriris de

li, Petro diris al Jesuo: Estro, estas bone por ni li firmigis sian vizaĝon, por iri al Jerusalem, esti ĉi tie; kaj ni faru tri laŭbojn: unu por vi, kaj **52** kaj sendis senditojn antaŭ sia vizaĝo; kaj ili unu por Moseo, kaj unu por Elija; li ne sciis, kion iris, kaj eniris en vilagón de la Samarianoj, por li diras. **34** Kaj dum li tion diris, nubo venis kaj pretigi por li. **53** Kaj tiuj lin ne akceptis, ĉar superombriſ ilin; kaj ili timis, kiam ili eniris en lia vizaĝo estis direktata al Jerusalem. **54** Kaj la nubon. **35** Kaj el la nubo venis voĉo, diranta: liaj disĉiploj Jakobo kaj Johano, tion vidinte, Ĉi tiu estas Mia Filo, Mia elektito; lin auskultu. diris: Sinjoro, ĉu vi volas, ke ni ordonu fajron **36** Kaj dum la voĉo ankoraŭ sonis, Jesuo troviĝis malsuprenveni el la ĉielo kaj ekstermi ilin? **55** sola. Kaj ili silentis, kaj al neniun en tiuj tagoj Sed li sin turnis kaj admonis ilin; kaj li diris: Vi rakontis ion, kion ili vidis. **37** Kaj la sekvantan mem ne scias, laŭ kia spirito vi estas. **56** Ĉar la tagon, post kiam ili malsupreniris de la monto, Filo de homo venis, ne por pereigi animojn de granda homamaso renkontis lin. **38** Kaj jen unu homoj, sed por savi. Kaj ili iris en alian vilagón. viro el la homamaso ekkriis, dirante: Majstro, **57** Kaj dum ili vojaĝis, sur la vojo iu diris al li: Mi mi petegas vin rigardi mian filon, ĉar li estas vin sekvos, kien ajan vi iros. **58** Kaj Jesuo diris mia sola infano; **39** kaj jen spirito kaptas lin, al li: La vulpoj havas kavojn, kaj la birdoj de la kaj subite li ekkrias, kaj ĝi konvulsiigas lin kun ĉielo havas ripozejojn; sed la Filo de homo ne buša ŝaŭmo, kaj malfacile lasas lin, kontuzinte havas, kie kuŝigi sian kapon. **59** Kaj li diris al lin. **40** Kaj mi petis viajn disĉiplojn, ke ili elpelu alia: Sekvu min. Sed li diris: Sinjoro, permesu ĝin; sed ili ne povis. **41** Kaj Jesuo respondis kaj al mi unue iri kaj enterigi mian patron. **60** Sed diris: Ho senfida kaj perversa generacio, ĝis li diris al li: Lasu la mortintojn enterigi siajn kiam mi estos kun vi kaj vin toleros? venigu ĉi mortintojn; sed vi iru kaj proklamu la regnon tien vian filon. **42** Kaj dum li venis, la demono de Dio. **61** Kaj ankoraŭ alia diris: Mi vin sekvos, lin jetis sur la teron kaj lin konvulsiigis. Sed Sinjoro; sed unue permesu al mi adiaŭi tiujn, Jesuo severe admonis la malpuran spiriton, kaj kiuj estas en mia domo. **62** Sed Jesuo diris al sanigis la knabon kaj redonis lin al la patro. **43** li: Neniu, metinte sian manon al la plugilo kaj Kaj ĉiuj miregis pro la majesto de Dio. Sed dum rigardante malantaŭen, taŭgas por la regno de ĉiuj miris pri ĉio, kion li faris, li diris al siaj Dio.

disĉiploj: **44** Penetrigu ĉi tiujn vortojn en viajn orelojn: ĉar la Filo de homo estos transdonita en la manojn de homoj. **45** Sed ili ne komprenis tiun diiron, kaj ĝi estis kaŝita for de ili, por ke ili ne sciu ĝian signifon; kaj ili timis demandi al li pri tiu diro. **46** Kaj komenciĝis diskutado inter ili pri tio, kiu el ili estos la plej granda. **47** Sed Jesuo, vidinte la diskutadon de iliaj koroj, prenis infanon, kaj starigis lin apud si, **48** kaj diris al ili: Kiu akceptos ĉi tiun infanon en mia nomo, tiu min akceptas; kaj kiu min akceptos, tiu akceptas Tiun, kiu min sendis; ĉar kiu estas plej malgranda inter vi ĉiuj, tiu estas granda. **49** Kaj Johano respondis kaj diris: Estro, ni vidis iun elpelantan demonojn en via nomo; kaj ni malpermesis lin, ĉar li ne sekvas kun ni. **50** Sed Jesuo diris al li: Ne malpermese; ĉar tiu, kiu ne estas kontraŭ vi, estas por vi. **51** Kaj kiam la tagoj maturiĝis por lia suprenakcepto,

10 Kaj post tio la Sinjoro elektis sepdek aliajn, kaj ilin forsendis duope antaŭ sia vizaĝo en ĉiun urbon kaj ĉiun lokon, kien li mem estis venonta. **2** Kaj li diris al ili: La rikolto estas granda, sed la laborantoj estas malmultaj; petu do la Estron de la rikolto, ke Li sendu laborantojn en Sian rikolton. **3** Iru; jen mi sendas vin kiel ŝafidojn meze de lupoj. **4** Ne portu monujon, nek saketon, nek ŝuojn; kaj salutu nenion sur la vojo. **5** Kaj en kiun ajan domon vi eniros, unue diru: Paco al ĉi tiu domo. **6** Kaj se tie estos filo de paco, via paco restos sur li; sed se ne, ĝi revenos al vi. **7** Kaj en tiu sama domo restu, manĝante kaj trinkante tion, kion ili havas; ĉar la laboranto meritas sian salajron. Ne transiru de domo en domon. **8** Kaj en kiun ajan urbon vi eniros, kaj oni vin akceptos, manĝu tion, kion oni metos antaŭ vin; **9** kaj sanigu la tieajn malsanulojn, kaj diru al ili: La regno de

Dio alproksimiĝis al vi. **10** Sed en kiun ajan urbon kaj vian proksimulon kiel vin mem. **28** Kaj li vi eniros, kaj oni ne akceptos vin, eliru sur ĝiajn diris al li: Vi prave respondis; tion faru, kaj vi stratojn, kaj diru: **11** Eĉ la polvon de via urbo, vivos. **29** Sed li, dezirante pravigi sin, diris al kiu sin tenas al niaj piedoj, ni deviĝas kontraŭ Jesuo: Kaj kiu estas mia proksimulo? **30** Jesuo vin; tamen sciu, ke la regno de Dio alproksimiĝis respondis kaj diris: Unu homo malsupreniris de al vi. **12** Mi diras al vi: Estos pli elporteble Jerusalem al Jeriĥo; kaj li falis en la manojn de en tiu tago por Sodom, ol por tiu urbo. **13** rabistoj, kiuj lin senvestigis kaj batis, kaj foriris, Ve al vi, Horazin! ve al vi, Betsaida! ĉar se en lasante lin duone senviva. **31** Kaj laŭ okazo unu Tiro kaj Cidon estus faritaj tiuj potencaj faroj, pastro malsupreniris la saman vojon; kaj lin kiuj fariĝis en vi, ili jam antaŭ longe pentus, vidinte, li preterpasis aliflanke. **32** Kaj tiel same sidante en sakajo kaj cindro. **14** Tamen estos pli unu Levido, veninte al la loko kaj lin vidinte, elporteble por Tiro kaj Cidon en la juĝado, ol preterpasis aliflanke. **33** Sed unu Samariano, por vi. **15** Kaj vi, Kapernaum, ĉu vi estos altigita vojaĝante, alvenis tien, kie li estis, kaj lin ĝis la ĉielo? vi ja malsupreniros ĝis Hades. (**Hades** ekvidinte, li kortuŝiĝis, **34** kaj alproksimiĝis, **g86**) **16** Kiu vin aŭskultas, tiu min aŭskultas; kaj bandagiĝis liajn vundojn, kaj surveršis oleon kiu vin malšatas, tiu min malšatas; kaj kiu min kaj vinon; kaj li metis lin sur sian beston, kaj malšatas, tiu malšatas Tiun, kiu min sendis. **17** kondukis lin al gastejo, kaj zorgis pri li. **35** Kaj Kaj la sepdek revenis kun ĝojo, dirante: Sinjoro, la morgaŭan tagon li elprenis du denarojn kaj eĉ la demonoj submetiĝas al ni per via nomo. donis ilin al la gastejestro, kaj diris: Zorgu pri **18** Kaj li diris al ili: Mi vidis Satanon falanta li, kaj kion pli vi elspezos, mi tion repagos al de la ĉielo, kiel fulmo. **19** Jen mi donis al vi vi, kiam mi revenos. **36** Kiu el tiuj tri, laŭ via aŭtoritaraton piedpaŝi sur serpentoj kaj skorpioj, opinio, sin montris proksimulo de tiu, kiu falis kaj sur la tuta potenco de la malamiko; kaj en la manojn de la rabisto? **37** Kaj li diris: nenio iel vin difektos. **20** Tamen ne ĝoju pri tio, Tiu, kiu faris al li kompaton. Kaj Jesuo diris ke la spiritoj submetiĝis al vi; sed ĝoju, ke viaj al li: Iru vi, kaj faru tion saman. **38** Kaj dum nomoj estas skribitaj en la ĉielo. **21** En tiu sama ili vojaĝis, li eniris en unu vilaĝon; kaj virino, horo li ĝojis en la Sankta Spirito, kaj diris: Mi nomata Marta, akceptis lin en sian domon. **39** Vin glorias, ho Patro, Estro de la ĉielo kaj la tero, Kaj ŝi havis fratinon, nomatan Maria, kaj ĉi tie ke Vi kaŝis ĉi tion for de saĝuloj kaj prudentuloj, sidis apud la piedoj de la Sinjoro, kaj aŭskultis kaj malkaŝis al infanetoj; jes, Patro, ĉar al Vi lian parolon. **40** Sed Marta estis distrata pro tio bone plaĉis. **22** Ĉio estas transdonita al mi multo da servado; kaj ŝi alproksimiĝis, kaj diris: de mia Patro; kaj neniu scias, kiu estas la Filo, Sinjoro, ĉu vi ne zorgas pri tio, ke mia fratinino krom la Patro; nek kiu estas la Patro, krom la lasis al mi servi sola? diru do al ŝi, ke ŝi min Filo, kaj tiu, al kiu la Filo volas malkaŝi Lin. **23** helpu. **41** Sed la Sinjoro respondis kaj diris al Kaj sin turninte al la disciploj, li flanke diris: ŝi: Marta, Marta, vi zorgas kaj klopodadas pri Feliĉaj estas la okuloj, kiuj vidas tion, kion vi multaj aferoj; **42** sed unu afero estas necesa; vidas; **24** ĉar mi diras al vi, ke multaj profetoj kaj Maria elektis la bonan parton, kiu ne estos kaj reĝoj deziris vidi tion, kion vi vidas, kaj ili prenita for de ŝi.

ne vidis; kaj aŭdi tion, kion vi aŭdas, kaj ili ne aŭdis. **25** Kaj jen unu leĝisto starigis, kaj tentis lin, dirante: Majstro, kion mi faru, por heredi eternan vivon? (**aiōnios g166**) **26** Kaj li diris al li: Kio estas skribita en la leĝo? kiel vi legas? **27** Kaj li responde diris: Amu la Eternulon, vian Dion, per via tuta koro kaj per via tuta animo kaj per via tuta forto kaj per via tuta meno,

11 Kaj li preĝis en iu loko; kaj kiam li ĉesis preĝi, unu el liaj disciploj diris al li: Sinjoro, instruu nin preĝi, kiel ankaŭ Johano instruis siajn disciplojn. **2** Kaj li diris al ili: Kiam vi pregas, diru: Patro, Estu sanktigita Via nomo. Venu Via regno. **3** Donu al ni tagon post tago nian ĉiutagan panon. **4** Kaj pardonu al ni niajn pekojn, ĉar ni ankaŭ pardonas al ĉiu, kiu ŝuldas

al ni. Kaj ne konduku nin en tenton. **5** Kaj li trovante ĝin, diras: Mi reiros al mia domo, el kie diris al ili: Kiu el vi havos amikon, kaj iros al mi eliris. **25** Kaj alveninte, ĝi trovas ĝin balaita li noktomeze, kaj diros al li: Amiko, pruntu al kaj ornamita. **26** Tiam ĝi iras kaj alprenas al si mi tri panojn; **6** ĉar amiko mia venis al mi post sep aliajn spiritojn pli malbonajn ol ĝi mem, kaj vojaĝo, kaj mi ne havas, kion meti antaŭ lin; ili, enirinte, logas tie; kaj la fina stato de tiu **7** kaj tiu de interne respondos kaj diros: Ne homo fariĝas pli malbona, ol la unua. **27** Kaj dum ĝenu min; la pordo estas jam fermita, kaj miaj li ĉi tion parolis, unu virino el la homamaso infanoj kun mi estas en lito; mi ne povas min levis sian voĉon, kaj diris al li: Feliĉaj estas la Levi kaj doni al vi? **8** Mi diras al vi: Kvankam li ventro, kiu naskis vin, kaj la mamoj, kiujn vi ne volos pro sia amikeco al li levigis kaj doni al suĉis. **28** Sed li diris: Sed pli ĝuste, feliĉaj estas li, tamen, pro ĉi ties persisteco li levigis kaj tiuj, kiuj aŭdas la vorton de Dio kaj observas donos al li tiom, kiom li bezonas. **9** Kaj mi diras ĝin. **29** Kaj kiam la homamaso kolektiĝis al al vi: Petu, kaj al vi estos donite; serĉu, kaj vi li, li ekparolis, dirante: Ĉi tiu generacio estas trovos; frapu, kaj al vi estos malfermite. **10** Ĉar malbona generacio; ĝi serĉas signon, kaj signo ĉiu petanto ricevas; kaj la serĉanto trovas; kaj ne estos donita al ĝi, krom la signo de Jona. **30** al la frapanto estos malfermite. **11** Kaj de kiu el Ĉar kiel Jona estis signo por la Nineveanoj, tiel vi, kiu estas patro, filo petos panon, kaj li donos ankaŭ estos la Filo de homo por ĉi tiu generacio. al li ŝtonon? aŭ se li petas fiŝon, ĉu li anstataŭ **31** La regno de la sudo levigis en la juĝado kun fiŝo donos al li serpenton? **12** Aŭ se li petos la viroj de ĉi tiu generacio, kaj ilin kondamnos; ovon, ĉu li donos al li skorpion? **13** Se vi do, ĉar ŝi venis el la finoj de la tero, por aŭskulti estante malbonaj, scias doni bonajn donacojn la saĝon de Salomonon; kaj jen iu pli granda al viaj infanoj, des pli via Patro ĉiela donos la Salomonon estas ĉi tie. **32** Viroj Nineveanoj Sanktan Spiriton al tiuj, kiuj petos al Li. **14** Kaj staros en la juĝado kun ĉi tiu generacio, kaj li estis elpelanta demonon, kiu estis muta. Kaj ĝin kondamnos; ĉar ili pentis pro la predikado kiam la demono eliris, la mutulo parolis; kaj la de Jona; kaj jen iu pli granda ol Jona estas ĉi homamaso miregis. **15** Sed iuj el ili diris: Per tie. **33** Kiam oni ekbruligis lampon, oni metas Baal-Zebub, la estro de la demonoj, li elpelas ĝin ne en kašejon, nek sub grenmezurilon, sed demonojn. **16** Kaj aliaj, tentante lin, postulis sur la lampingon, por ke la enirantoj povu de li signon el la ĉielo. **17** Sed li, sciante iliajn vidi la lumon. **34** La lampo de via korpo estas pensojn, diris al ili: Ĉiu regno, dividita kontraŭ via okulo; kiam via okulo estas sendifekta, si, dezertiĝas; kaj domo, dividita kontraŭ domo, via tuta korpo estas luma; sed kiam ĝi estas falas. **18** Kaj se ankaŭ Satano dividiĝas kontraŭ malbona, via korpo ankaŭ estas malluma. **35** si, kiel staros lia regno? ĉar vi diras, ke per Baal- Tial viglu, ke la lumo, kiu estas en vi, ne estu Zebub mi elpelas demonojn. **19** Kaj se per Baal- mallumo. **36** Tial, se via tuta korpo estas luma, Zebub mi elpelas demonojn, per kiu viaj filoj havante nenian malluman parton, ĝi estos tute ilin elpelas? tial ili estos viaj juĝantoj. **20** Sed lumplena, kiel kiam la lampo lumas al vi per sia se per la fingro de Dio mi elpelas demonojn, brilo. **37** Kaj dum li parolis, unu Fariseo invititis tiam la regno de Dio jam venis sur vin. **21** Kiam lin matenmanĝi kun li; kaj li eniris kaj sidiĝis. fortulo plene armita gardas sian palacon, en **38** Kaj la Fariseo, ekvidinte, miris, ke li ne lavis paco estas liaj posedajoj; **22** sed kiam venas iu sin antaŭ la matenmanĝo. **39** Kaj la Sinjoro pli forta ol li kaj venkos lin, li forprenas lian diris al li: Vi Fariseoj purigas la eksteron de plenarmilaron, al kiu li fidis, kaj disdonas lian kaliko kaj plado, sed via interno estas plena de havon. **23** Kiu ne estas kun mi, tiu estas kontraŭ rabado kaj malvirtuo. **40** Malsaguloj! ĉu Tiu, kiu mi; kaj kiu ne kolektas kun mi, tiu disjetas. **24** faris la eksteron, ne faris ankaŭ la internon? **41** Kiam la malpura spirito eliris el homo, ĝi trairas Tamen, uzu por almozo la internaĵojn, kaj jen tra senakvaj lokoj, serĉante ripozon; kaj ne ĉio estas al vi pura. **42** Sed ve al vi, Fariseoj! ĉar

vi pagas dekonajojn de mento kaj ruto kaj ĉiu vi: Tiun timu. (**Geenna g1067**) 6 Ĉu oni ne vendas vegetaĵo, kaj preterlasas juĝon kaj amon al Dio; kvin paserojn por du asaroj? kaj eĉ unu el ili ĉi tion vi devus fari, kaj tion ne preterlasi. 43 Ve ne estas forgesita antaŭ Dio. 7 Sed eĉ la haroj al vi, Fariseoj! ĉar vi amas la ĉefseĝojn en la de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj. Ne timu; vi pli sinagogoj, kaj la salutojn sur la placoj. 44 Ve valoras ol multaj paseroj. 8 Kaj mi diras al vi: al vi! ĉar vi similas tombojn ne vidatajn; kaj la Ĉiun, kiu konfesos min antaŭ la homoj, la Filo homoj, kiuj iras super ili, ne scias. 45 Kaj unu el de homo ankaŭ konfesos antaŭ la anĝeloj de la legistoj responde diris al li: Majstro, dirante Dio; 9 sed kiu malkonfesos min antaŭ la homoj, ĉi tion, vi ankaŭ nin riproĉas. 46 Kaj li diris: tiu estos malkonfesita antaŭ la anĝeloj de Dio. Ve ankaŭ al vi, legistoj! ĉar vi ŝargas homojn 10 Kaj por ĉiu, kiu parolos vorton kontraŭ la per ŝargoj malfacile porteblaj, kaj vi mem ne Filo de homo, estos pardonata; sed por tiu, kiu tuſas eĉ per unu el viaj fingoj la ŝargojn. 47 blasfemas kontraŭ la Sankta Spirito, ne estos Ve al vi! ĉar vi konstruas la tombojn de la pardonata. 11 Kaj kiam oni kondukos vin antaŭ profetoj, kiujn viaj patroj mortigis. 48 Tial vi la sinagogojn kaj regantojn kaj aŭtoritatulojn, estas atestantoj, kaj konsentas al la faroj de viaj ne zorgu, kiel aŭ kion respondi, aŭ kion diri; patroj; ĉar ili mortigis ilin, kaj vi konstruas la 12 ĉar la Sankta Spirito instruos al vi en tiu tombojn. 49 Tial ankaŭ diris la saĝo de Dio: Mi horo mem tion, kion vi devas diri. 13 Kaj unu sendos al ili profetojn kaj apostolojn, kaj iujn el la homamaso diris al li: Majstro, diru al mia el tiuj ili mortigos kaj persekutos; 50 por ke frato, ke li dividu kun mi la heredaĵon. 14 Sed la sango de ĉiuj profetoj, kiu estis elverŝita de li diris al li: Ho viro, kiu starigis min super vi post la komenco de la mondo, estu postulita kiel juĝanton aŭ dividanton? 15 Kaj li diris al ili: el ĉi tiu generacio, 51 de la sango de Habel ĝis Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ ĉia avideco, ĉar la la sango de Zeħarja, kiu pereis inter la altaro vivo de homo ne konsistas en la abundeco de kaj la sankta domo; jes, mi diras al vi: Ĝi estos liaj posedajoj. 16 Kaj li parolis al ili parabolon, postulita el ĉi tiu generacio. 52 Ve al vi, legistoj! dirante: La bieno de unu riĉulo donis abunde; ĉar vi forprenis la ŝlosilon de la scio; vi mem 17 kaj li konsideris, dirante: Kion mi faru, ĉar ne eniris, kaj vi malhelpis la enirantajn. 53 Kaj mi ne havas lokon, kie mi povas amasigi miajn kiam li eliris el tie, la skribistoj kaj la Fariseoj fruktojn? 18 Kaj li diris: Jen kion mi faros: atakis lin insiste, kaj instigis lin paroli pri multaj aferoj; 54 insidente kontraŭ li, por kapti ion el miaj posedajoj. 19 Kaj mi diros al mia animo: Animo, vi havas multajn posedajojn, provizitajn por multaj jaroj; ripozu, manĝu, trinku, estu gaja. 20 Sed Dio diris al li: Ho senprudentulo! ĉi tiun nokton oni postulas de vi vian animon; kies estos tio, kion vi preparis? 21 Tia estas tiu, kiu kolektas por si trezoron, kaj ne estas riĉa rilate Dion. 22 Kaj li diris al siaj disciploj: Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi manĝu; nek pri via korpo, kion vi surmetu. 23 Ĉar la vivo estas pli ol nutraĵo, kaj la korpo pli ol vestaĵo. 24 Pripensu la korvojn, ke ili ne semas, nek rikoltas, kaj ne havas provizejon nek grenejon; kaj Dio nutras ilin; kiom pli vi valoras, ol la birdoj! 25 Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni unu ulnon al sia staturo? 26 Se do vi ne

12 Dume, kiam la miriadoj de la homamaso kunkolektiĝis tiel, ke ili piedpremis unu la alian, li ekparolis al siaj disiciploj, dirante unue: Gardu vin kontraŭ la fermentaĵo de la Fariseoj, kiu estas hipokriteco. 2 Sed estas nenio kovrita, kio ne estos elmontrita; kaj nenio kaŝita, kio ne estos sciata. 3 Tial, kion vi diris en la mallumo, tio estos aŭdita en la lumo; kaj kion vi parolis en orelon en internaj ĉambroj, tio estos proklamita sur la tegmentoj. 4 Kaj mi diras al vi, miaj amikoj: Ne timu tiujn, kiuj mortigas la korpon, kaj poste ne povas fari ion plu. 5 Sed mi montros al vi, kiun vi devas timi: Timu Tiun, kiu, mortiginte, plue havas aŭtoritaton enjeti en Gehenan; jes, mi diras al

vi: Tiun timu. (**Geenna g1067**) 6 Ĉu oni ne vendas vegetaĵo, kaj preterlasas juĝon kaj amon al Dio; kvin paserojn por du asaroj? kaj eĉ unu el ili ĉi tion vi devus fari, kaj tion ne preterlasi. 43 Ve ne estas forgesita antaŭ Dio. 7 Sed eĉ la haroj al vi, Fariseoj! ĉar vi amas la ĉefseĝojn en la de via kapo estas ĉiuj kalkulitaj. Ne timu; vi pli sinagogoj, kaj la salutojn sur la placoj. 44 Ve valoras ol multaj paseroj. 8 Kaj mi diras al vi: al vi! ĉar vi similas tombojn ne vidatajn; kaj la Ĉiun, kiu konfesos min antaŭ la homoj, la Filo homoj, kiuj iras super ili, ne scias. 45 Kaj unu el de homo ankaŭ konfesos antaŭ la anĝeloj de la legistoj responde diris al li: Majstro, dirante Dio; 9 sed kiu malkonfesos min antaŭ la homoj, ĉi tion, vi ankaŭ nin riproĉas. 46 Kaj li diris: tiu estos malkonfesita antaŭ la anĝeloj de Dio. Ve ankaŭ al vi, legistoj! ĉar vi ŝargas homojn 10 Kaj por ĉiu, kiu parolos vorton kontraŭ la per ŝargoj malfacile porteblaj, kaj vi mem ne Filo de homo, estos pardonata; sed por tiu, kiu tuſas eĉ per unu el viaj fingoj la ŝargojn. 47 blasfemas kontraŭ la Sankta Spirito, ne estos Ve al vi! ĉar vi konstruas la tombojn de la pardonata. 11 Kaj kiam oni kondukos vin antaŭ profetoj, kiujn viaj patroj mortigis. 48 Tial vi la sinagogojn kaj regantojn kaj aŭtoritatulojn, estas atestantoj, kaj konsentas al la faroj de viaj ne zorgu, kiel aŭ kion respondi, aŭ kion diri; patroj; ĉar ili mortigis ilin, kaj vi konstruas la 12 ĉar la Sankta Spirito instruos al vi en tiu tombojn. 49 Tial ankaŭ diris la saĝo de Dio: Mi horo mem tion, kion vi devas diri. 13 Kaj unu sendos al ili profetojn kaj apostolojn, kaj iujn el la homamaso diris al li: Majstro, diru al mia el tiuj ili mortigos kaj persekutos; 50 por ke frato, ke li dividu kun mi la heredaĵon. 14 Sed la sango de ĉiuj profetoj, kiu estis elverŝita de li diris al li: Ho viro, kiu starigis min super vi post la komenco de la mondo, estu postulita kiel juĝanton aŭ dividanton? 15 Kaj li diris al ili: el ĉi tiu generacio, 51 de la sango de Habel ĝis Zorgu, kaj gardu vin kontraŭ ĉia avideco, ĉar la la sango de Zeħarja, kiu pereis inter la altaro vivo de homo ne konsistas en la abundeco de kaj la sankta domo; jes, mi diras al vi: Ĝi estos liaj posedajoj. 16 Kaj li parolis al ili parabolon, postulita el ĉi tiu generacio. 52 Ve al vi, legistoj! dirante: La bieno de unu riĉulo donis abunde; ĉar vi forprenis la ŝlosilon de la scio; vi mem 17 kaj li konsideris, dirante: Kion mi faru, ĉar ne eniris, kaj vi malhelpis la enirantajn. 53 Kaj mi ne havas lokon, kie mi povas amasigi miajn kiam li eliris el tie, la skribistoj kaj la Fariseoj fruktojn? 18 Kaj li diris: Jen kion mi faros: atakis lin insiste, kaj instigis lin paroli pri multaj aferoj; 54 insidente kontraŭ li, por kapti ion el miaj posedajoj. 19 Kaj mi diros al mia animo: Animo, vi havas multajn posedajojn, provizitajn por multaj jaroj; ripozu, manĝu, trinku, estu gaja. 20 Sed Dio diris al li: Ho senprudentulo! ĉi tiun nokton oni postulas de vi vian animon; kies estos tio, kion vi preparis? 21 Tia estas tiu, kiu kolektas por si trezoron, kaj ne estas riĉa rilate Dion. 22 Kaj li diris al siaj disiciploj: Tial mi diras al vi: Ne zorgu pri via vivo, kion vi manĝu; nek pri via korpo, kion vi surmetu. 23 Ĉar la vivo estas pli ol nutraĵo, kaj la korpo pli ol vestaĵo. 24 Pripensu la korvojn, ke ili ne semas, nek rikoltas, kaj ne havas provizejon nek grenejon; kaj Dio nutras ilin; kiom pli vi valoras, ol la birdoj! 25 Kaj kiu el vi per zorgado povas aldoni unu ulnon al sia staturo? 26 Se do vi ne

povas fari eĉ la plej malgrandan aferon, kial vi knabinojn, kaj manĝos kaj trinkos kaj ebriiĝos, zorgas pri la ceteraj? **27** Pripensu la liliojn, kiel **46** la sinjoro de tiu servisto alvenos en tago, ili kreskas; ili ne laboras, nek ŝpinas; tamen mi kiam li ne atendas, kaj en horo, pri kiu li ne diras al vi: Eĉ Salomonon en sia tuta gloro ne scias; kaj tranĉe skurĝos lin, kaj difinos por li estis ornamita tiel, kiel unu el ĉi tiuj. **28** Sed se parton kun la senfiduloj. **47** Kaj tiu servisto, Dio tiel vestas la kampan herbaĵon, kiu hodiaŭ kiu sciis la volon de sia sinjoro, kaj nenion ekzistas, kaj morgaŭ estos ĵetata en fornون, pretigis, nek faris laŭ lia volo, suferos multajn kiom pli certe Li vestos vin, ho malgrandfiduloj! batojn; **48** sed tiu, kiu ne sciis, kaj laŭ siaj agoj **29** Kaj ne serĉu, kion vi manĝos, kaj kion vi meritis batojn, suferos malmultajn batojn. Kaj trinkos, kaj ne estu dubemaj. **30** Ĉar pri ĉio tio al kiu multo estas donita, el tiu estos multo serĉas la nacioj de la mondo; sed via Patro scias, postulata; kaj al kiu oni multon komisiis, el tiu ke vi tion bezonas. **31** Sed celu Lian regnon, oni des pli multon postulos. **49** Mi alvenis, por kaj ĉio tio estos aldonita al vi. **32** Ne timu, ĵeti fajron sur la teron; kaj kion mi volas, se jam malgranda grego; ĉar bone plaĉis al la Patro ĝi ekbruluis? **50** Sed mi havas baptonto, per kiu doni al vi la regnon. **33** Vendu viajn posedajojn, esti baptita; kaj kiel mi premiĝas, ĝis ĝi estos kaj donu almozon; faru por vi monuojn, kiuj plenumita! **51** Ĉu vi supozas, ke mi alvenis, ne fariĝos malnovaj, trezoron ne mankontan por doni pacon sur la tero? Mi diras al vi: Ne; en la ĉielo, kie ŝtelisto ne alproksimiĝas kaj sed pli vere disigon; **52** ĉar de nun estos kvin tineo ne detruas. **34** Ĉar kie estas via trezoro, el unu domo disigitaj, tri kontraŭ du, kaj du tie estos ankaŭ via koro. **35** Viaj lumboj estu kontraŭ tri. **53** Estos disigitaj patro kontraŭ filo, zonitaj, kaj viaj lampoj estu brulantaj; **36** kaj kaj filo kontraŭ patro; patrino kontraŭ filino, vi mem estu similaj al viroj, kiuj atendas sian kaj filino kontraŭ patrino; bopatrino kontraŭ sinjoron, kiam li revenos de la edziĝa festo; bofilino, kaj bofilino kontraŭ bopatrino. **54** Kaj por ke ili tuj malfermu al li, kiam li venos kaj li diris al la homamasoj: Kiam vi vidas nubon frapos. **37** Feliĉaj estas tiuj servistoj, kiujn la levigantaj en la okcidento, vi tuj diras: Venos sinjoro, kiam li venos, trovos vigilaj; vere mi pluveto; kaj tiel fariĝas. **55** Kaj kiam blovas la diras al vi, ke li sin zonas, kaj sidigos ilin por suda vento, vi diras: Estos varmego; kaj tiel manĝi, kaj mem venos kaj servos al ili. **38** Kaj fariĝas. **56** Ho hipokrituloj! vi scias esplori la se li alvenos nokte dum la dua gardoparto, aspekton de la tero kaj de la ĉielo; sed kial vi ne aŭ dum la tria gardoparto, kaj tiel ilin trovos, scias esplori ĉi tiun tempon? **57** Kaj kial eĉ per vi feliĉaj estas tiuj servistoj. **39** Sed sciu, ke se la mem vi ne juĝas, kio estas justa? **58** Ĉar dum vi domomastro scius, je kioma horo la ŝtelisto iradas kun via kontraŭulo al la reganto, survoje venos, li maldormus kaj ne lasus sian domon klopodu liberiĝi de li; por ne lasi, ke li tenu vin trafosiĝi. **40** Vi ankaŭ estu pretaj, ĉar en tiu al la juĝisto, kaj la juĝisto vin transdonu al la horo, kiun vi ne pripensas, la Filo de homo oficisto de la tribunalo, kaj la oficisto vin ĵetu venos. **41** Kaj Petro diris: Sinjoro, ĉu vi parolas en malliberejon. **59** Mi diras al vi: Vi neniel el ĉi tiun parabolon por ni, aŭ ankaŭ por ĉiuj? **42** tie eliros, ĝis vi pagos la lastan leptona.

Kaj la Sinjoro diris: Kiu do estas la fidela kaj saĝa administranto, kiun lia sinjoro starigos super sia servantaro, por doni al ili ĝustatempe ilian porcion da nutraĵo? **43** Feliĉa estas tiu servisto, kiun lia sinjoro, veninte, trovos aganta tiel. **44** Vere mi diras al vi, ke li starigos lin super ĉio, kion li havas. **45** Sed se tiu servisto diros en sia koro: Mia sinjoro prokrastas sian alvenon; kaj komencos batigi la knabojn kaj la

13 Kaj ĉeestis en tiu sama tempo iuj, kiuj rakontis al li pri tiuj Galileanoj, kies sangon Pilato miksis kun iliaj oferaĵoj. **2** Kaj responde li diris al ili: Ĉu vi pensas, ke tiuj Galileanoj estis pekujoj pli ol ĉiuj Galileanoj, pro tio, ke ili tion suferis? **3** Mi diras al vi: Neniel; sed se vi ne pentos, vi ĉiuj tiel same pereos. **4** Aŭ pri tiuj dek ok, sur kiujn falis la turo en

Ŝiloah kaj ilin mortigis, ĉu vi pensas, ke ili diris al ili: **24** Strebu eniri tra la mallarĝa pordo; estis pekuloj pli ol ĉiuj homoj, kiuj logis en ĉar multaj, mi diras al vi, deziros eniri kaj ne Jerusalem? **5** Neniel, mi diras al vi; sed se vi povos. **25** Kiam la domomastro leviĝos kaj ŝlosos ne pentos, vi ĉiuj ankaŭ pereos. **6** Kaj li parolis la pordon, kaj vi komencos starri ekstere kaj la jenan parabolon: Unu viro havis figarbon, frapi sur la pordon, dirante: Sinjoro, malfermu plantitan en lia vinberĝardeno, kaj li venis, al ni; kaj li respondos kaj diros al vi: Mi ne serĉante frukton sur ĝi, kaj ne trovis. **7** Kaj li scias, de kie vi estas; **26** tiam vi ekparolos: Ni diris al la vinberisto: Jen tri jarojn mi venas, manĝis kaj trinkis antaŭ vi, kaj sur niaj stratoj vi serĉante frukton sur ĉi tiu figarbo, kaj mi ne instruadis; **27** kaj li parolos, kaj diros al vi: Mi ne trovas; elhaku ĝin; kial ĝi senutiligas ankaŭ la scias, de kie vi estas; foriru de mi, ĉiuj farantoj teron? **8** Sed li responde diris: Sinjoro, lasu ĝin de maljusteco. **28** Tie estos la plorado kaj la resti ankaŭ ĉi tiun jaron, ĝis mi fosos ĉirkaŭ grincado de dentoj, kiam vi vidos Abrahamon ĝi kaj metos sterkon; **9** kaj se ĝi poste donos kaj Isaakon kaj Jakobon kaj ĉiujn profetojn en la frukton, bone; sed se ne, vi elhakos ĝin. **10** Kaj li regno de Dio, kaj vin mem forpelitaj eksteren. instruadis en unu el la sinagogoj en la sabato. **29** Kaj oni venos el oriento kaj el okcidento, kaj **11** Kaj jen virino, kiu dum dek ok jaroj havis el nordo kaj el sudo, kaj sidiĝos en la regno de spiriton de malforteco; kaj ŝi estis kunkurbita Dio. **30** Kaj jen estas lastaj, kiuj estos unuaj; kaj kaj neniel povis leviĝi. **12** Kaj vidinte ŝin, Jesuo estas unuaj, kiuj estos lastaj. **31** En tiu sama vokis ŝin, kaj diris: Virino, vi estas liberigita horo alvenis iuj Fariseoj, kaj diris al li: Eliru kaj el via malforteco. **13** Kaj limetis sur ŝin la foriru de ĉi tie, ĉar Herodo volas mortigi vin. **32** manojn, kaj ŝi tuj rektigis kaj gloris Dion. **14** Kaj Kaj li diris al ili: Iru, kaj diru al tiu vulpo: Jen mi la sinagogestro, indignante, ke Jesuo resanigis elpelas demonojn kaj faras sanigojn hodiaŭ kaj en la sabato, respondis kaj diris al la homamaso: morgaŭ, kaj la trian tagon mi estos perfektigita. Ekzistas ses tagoj, en kiuj oni devas labori; en ili **33** Sed mi devas iradi hodiaŭ kaj morgaŭ kaj do venu, por esti resanigitaj, kaj ne en la sabata postmorgaŭ, ĉar ne povas esti, ke profeto pereos tago. **15** Sed la Sinjoro respondis al li kaj diris: ekster Jerusalem. **34** Ho Jerusalem, Jerusalem, Ho hipokrituloj! ĉu ne ĉiu el vi en la sabato kiu pereigas la profetojn kaj ŝtonmortigas tiujn, malligas sian bovon aŭ sian azenon el la stalo, kiuj estas senditaj al ĝi! kiom ofte mi deziris kaj forkondukas ĝin, por trinkigi? **16** Kaj ĉu ne kolekti viajn infanojn, kiel kokino kolektas sian devis ĉi tiu virino, estante filino de Abraham, idaron sub la flugilojn, kaj vi ne volis! **35** Jen vi ligite de Satano jen dek ok jarojn, esti malligita domo estas lasita al vi dezerta; kaj mi diras al el ĉi tiu kateno en la sabata tago? **17** Kaj kiam vi: Vi min ne vidos, ĝis vi diros: Estu benata tiu, li tion diris, ĉiuj liaj kontraŭuloj hontiĝis; kaj kiu venas en la nomo de la Eternulo.

la tuta homamaso ĝojis pro ĉiuj gloraj agoj, faritaj de li. **18** Kaj li diris: Al kio similas la regno de Dio? kaj al kio mi ĝin komparu? **19** Ĝi estas simila al sinapa semeto, kiun viro prenis kaj ĵetis en sian ĝardenon; kaj ĝi kreskis kaj fariĝis arbo; kaj la birdoj de la ĉielo logis en ĝiaj branĉoj. **20** Poste li diris: Al kio mi komparu la regnon de Dio? **21** Ĝi estas simila al fermentaĵo, kiun virino prenis kaj kaſis en tri mezuroj da faruno, ĝis la tuto fermentis. **22** Kaj li iris tra urboj kaj vilaĝoj, instruante kaj irante ĉiam pluen al Jerusalem. **23** Kaj iu diris al li: Sinjoro, ĉu malmultaj estas la savataj? Kaj li

14 Kaj kiam li eniris en sabato en la domon de unu reganto de la Fariseoj, por manĝi panon, ili lin observis. **2** Kaj jen antaŭ li estis unu hidropsulo. **3** Kaj respondante, Jesuo parolis al la legistoj kaj la Fariseoj, kaj diris: Ĉu estas permesate sanigi en sabato, aŭ ne? **4** Sed ili silentis. Kaj li prenis lin kaj sanigis lin, kaj forliberigis lin. **5** Kaj li diris al ili: Kiu el vi havos azenon aŭ bovon, falintan en puton, kaj ne tuj eltiros ĝin en sabata tago? **6** Kaj ili ne povis respondi al tio. **7** Kaj li parolis parabolon al la invititoj, vidinte, kiel ili elektas la ĉefajn sidlokojn; li diris al ili: **8** Kiam vi estas invitita de

iu al edziĝa festo, ne sidiĝu en la ĉefa loko, por venas al mi, kaj ne malamas sian patron kaj sian ke ne okazu, ke iu, pli honorinda ol vi, estas de patrinon kaj sian edzinon kaj siajn infanojn kaj li invitita; **9** kaj tiu, kiu invititis vin kaj lin, venos, fratojn kaj fratinojn, kaj eĉ ankaŭ sian vivon, kaj diros al vi: Cedu lokon al ĝi tiu; kaj tiam li ne povas esti mia disĉiplo. **27** Kiu ne portas vi komencos kun honto preni la lastan lokon. sian krucon kaj ne sekvas min, tiu ne povas **10** Sed kiam vi estas invitita, iru kaj sidiĝu en esti mia disĉiplo. **28** Ĉar kiu el vi, dezirante la lasta loko; kaj tiel, kiam venos tiu, kiu vin konstrui turon, unue ne sidiĝas, por kalkuli invititis, li diros al vi: Amiko, iru pli alten; tiam vi la koston, ĉu li havas sufice, por fini ĝin? **29** havos honoron antaŭ ĉiuj, kiuj sidas kun vi. **11** Por ke, kiam li metis la fundamenton kaj ne Ĉar ĝiu, kiu sin altigas, estos humiligit, kaj kiu povas ĝin fini, ĉiuj vidantoj ne komencu moki sin humiligas, tiu estos altigita. **12** Kaj li diris lin, **30** dirante: Ĝi tiu homo komencis konstrui, al tiu, kiu lin invititis: Kiam vi faras tagmanĝon sed ne povis fini. **31** Kaj kiu reĝo, ekirante, por aŭ vespermanĝon, ne voku viajn amikojn, nek renkonti en batalo alian regionon, unue ne sidiĝos, viajn fratojn, nek viajn parencojn, nek viajn por konsiliĝi, ĉu li povas kun dek mil renkonti riĉajn najbarojn, por ke ne okazu, ke ili ankaŭ tiun, kiu venas kontraŭ li kun dudek mil? **32** invititos vin, kaj vi ricevos rekompencon. **13** Aŭ alie, dum la alia estas tre malproksime, li Sed kiam vi faras festenon, invituu malriĉulojn, alsendas ambasadorojn kaj demandas pri paco. kriplulojn, lamulojn, blindulojn; **14** kaj vi estos **33** Kiu do el vi ne forlasas ĉiujn siajn posedajojn, feliĉa, ĉar ili ne povas rekompenci vin, sed vi tiu ne povas esti mia disĉiplo. **34** Salo do estas rekompenciĝos en la releviĝo de la justuloj. **15** bona, sed se eĉ la salo sengustiĝis, per kio ĝi Kaj aŭdinte tion, unu el la kunsidantoj diris al li: estos spicata? **35** Ĝi taŭgas nek por la tero nek Feliĉa estas tiu, kiu manĝos panon en la regno por sterkejo; oni ĝin forĝetas. Kiu havas orelojn de Dio. **16** Sed li diris al li: Unu viro faris grandan por aŭdi, tiu aŭdu.

vespermanĝon, kaj invititis multajn; **17** kaj en la horo de la festeno li elsendis sian serviston, por diri al la invititoj: Venu, ĉar ĝio estas jam preta.

18 Kaj ĉiuj tiel same komencis peti pri indulgo.

La unua diris al li: Mi aĉetis kampon, kaj mi nepre devas eliri, por ĝin vidi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. **19** Alia diris: Mi aĉetis kvin jugojn da bovoj, kaj mi iras, por ilin provi; mi petas, kalkulu al mi indulgon. **20** Kaj alia diris:

Mi edziĝis kun edzino, kaj tial mi ne povas veni.

21 Kaj la servisto revenis, kaj rakontis tion al sia mastro. Tiam ekkoleris la mastro, kaj diris al sia servisto: Eliru rapide sur la stratojn kaj irejojn de la urbo, kaj alkonduku ĝi tien la malriĉulojn kaj kriplulojn kaj blindulojn kaj lamulojn. **22**

Kaj la servisto diris: Sinjoro, estas farita tio, kion vi ordonis, kaj ankoraŭ estas loko. **23** Kaj la sinjoro diris al la servisto: Eliru sur la vojojn kaj kamplimojn, kaj devigu ilin enveni, por ke mia domo pleniĝu. **24** Ĉar mi diras al vi,

ke neniu el tiuj viroj invititaj gustumos mian vespermanĝon. **25** Kaj grandaj homamasoj iris kun li, kaj li sin turnis, kaj diris al ili: **26** Se iu

15 Kaj ĉiuj impostistoj kaj pekuoj alproksimiĝis al li, por aŭskulti lin. **2** Kaj murmuris la Fariseoj kaj la skribistoj, dirante: Ĝi tiu akceptas pekuojn kaj manĝas kun ili. **3** Kaj li parolis al ili la jenan parabolon, dirante: **4** Kiu el vi, havante cent ŝafojn kaj perdinte unu el ili, ne forlasas la naŭdek naŭ sur la stepo, kaj iras, por serĉi tiun, kiun li perdis, ĝis li ĝin trovos? **5** Kaj trovinte, li ĝin metas sur siajn ŝultrojn, ĝojante. **6** Kaj reveninte domen, li kunvokas siajn amikojn kaj siajn najbarojn, dirante al ili: Ĝoju kun mi, ĉar mi trovis mian ŝafon, la perditan. **7** Mi diras al vi, ke tiel same estos ĝojo en la ĉielo pro unu pekuulo, kiu pentas, pli ol pro naŭdek naŭ justuloj, kiuj ne bezonas penton. **8** Kiu virino, havante dek draĥmojn, se ŝi perdis unu draĥmon, ne ekbruligas lampon kaj balaas la domon kaj serĉas diligente, ĝis ŝi ĝin trovos? **9** Kaj trovinte, ŝi kunvokas siajn amikinojn kaj siajn najbarinojn, dirante: Ĝoju kun mi, ĉar mi trovis la draĥmon, kiun mi perdis. **10** Tiel same, mi diras al vi, estas ĝojo

antaŭ la anĝeloj de Dio pro unu pekulo, kiu vian havon kun malĉastistinoj, vi buĉis por li la pentas. **11** Kaj li diris: Unu viro havis du filojn; grasigita bovidon. **31** Kaj li diris al li: Filo, vi estas ĉiam kun mi, kaj ĉio mia estas via. **32** Sed mi la heredotan parton de la havo. Kaj li dividis konvenis esti gajaj kaj ĝozi; ĉar ĉi tiu via frato inter ili siajn vivrimedojn. **13** Kaj post ne multaj estis mortinta, kaj denove vivas; li estis perdita, tagoj la pli juna, kolektinte ĉion, forvojaĝis al kaj estas trovita.

malproksima lando; kaj tie li disperdis sian havon per diboĉa vivado. **14** Kaj kiam li jam elspezis ĉion, forta malsato okazis en tiu lando, kaj li komencis havi mankon. **15** Kaj li iris, kaj aliĝis al unu el la loĝantoj de tiu lando; kaj ĉi tiu lin sendis sur siajn kampojn, por paŝti porkojn. **16** Kaj li deziris plenigi sian ventron per la karobo, kiujn la porkoj mangis; kaj neniu donis al li. **17** Sed reveninte al si, li diris: Kiom da dungitoj de mia patro havas panon abunde, sed mi ĉi tie pereas de malsato! **18** Mi levigos, kaj iros al mia patro, kaj mi diros al li: Patro, mi pekis kontraŭ la ĉielo kaj antaŭ vi; **19** mi jam ne meritas esti nomata via filo; faru min kiel unu el viaj dungitoj. **20** Kaj li levigis, kaj iris al sia patro. Sed kiam li estis ankorau malproksime, lia patro lin vidis kaj kortuŝigis, kaj kurinte, falis sur lian kolon kaj lin kisadis. **21** Kaj la filo diris al li: Patro, mi pekis kontraŭ la ĉielo kaj antaŭ vi, kaj mi jam ne meritas esti nomata via filo. **22** Kaj diris la patro al siaj servistoj: Alportu rapide la ĉefan robon, kaj lin vestu, kaj metu ringon sur lian manon kaj ŝuojn sur liajn piedojn; **23** kaj alportu la grasigitan bovidon kaj buĉu ĝin, kaj ni manĝu kaj estu gajaj; **24** ĉar ĉi tiu mia filo estis mortinta, kaj denove vivas; li estis perdita, kaj estas trovita. Kaj ili komencis esti gajaj. **25** Sed la pli maljuna filo estis sur la kampo; kaj kiam li venis kaj alproksimiĝis al la domo, li aŭdis muzikon kaj dancardon. **26** Kaj li alvokis unu el la knaboj, kaj demandis lin, kio estas tio. **27** Kaj li diris al li: Via frato venis, kaj via patro buĉis la grasigitan bovidon, ĉar li ricevis lin sana. **28** Sed li koleris, kaj ne volis eniri; kaj lia patro elvenis, kaj lin petegis. **29** Sed li responde diris al sia patro: Jen tiom da jaroj mi servas al vi, kaj neniam mi malobeis vian ordonon, tamen vi neniam donis al mi kapridon, por ke mi estu gaja kun miaj amikoj; **30** sed kiam venis ĉi tiu via filo, kiu formanĝis

vian havon kun malĉastistinoj, vi buĉis por li la estas ĉiam kun mi, kaj ĉio mia estas via. **32** Sed mi la heredotan parton de la havo. Kaj li dividis konvenis esti gajaj kaj ĝozi; ĉar ĉi tiu via frato inter ili siajn vivrimedojn. **13** Kaj post ne multaj estis mortinta, kaj denove vivas; li estis perdita, tagoj la pli juna, kolektinte ĉion, forvojaĝis al kaj estas trovita.

16 Kaj li diris ankaŭ al siaj disciploj: Estis unu riĉa homo, kiu havis administranton; kaj ĉi tiu estis denuncita al li, ke li disperdas lian havon. **2** Kaj li alvokis lin, kaj diris al li: Kio estas tio, kion mi aŭdas pri vi? donu al mi konton de via administrado, ĉar vi ne plu povas administradi. **3** Tiam la administranto diris en si: Kion mi faru? ĉar mia sinjoro deprenas de mi la administradon; fosi mi ne povas, kaj mi hontas peti almozon. **4** Mi decidis, kion mi faros, por ke oni akceptu min en siajn domojn, kiam mi estos eksigita el la administra ofico. **5** Kaj alvokinte al si ĉiun el la ŝuldantoj de sia sinjoro, li diris al la unua: Kiom vi ŝuldas al mia sinjoro? **6** Kaj li diris: Cent bat'ojn da oleo. Kaj li diris al li: Prenu vian kalkulon, kaj tuj sidiĝu kaj skribu kvindek. **7** Tiam li diris al alia: Kaj kiom vi ŝuldas? Kaj li diris: Cent kor'ojn da tritiko. Li diris al li: Prenu vian kalkulon, kaj skribu okdek. **8** Kaj tiu sinjoro laŭdis la maljustan administranton, ĉar li prudente agis; ĉar la filo de ĉi tiu mondo estas en sia generacio pli prudentaj, ol la filoj de la lumo. (*aiōn g165*) **9** Kaj mi diras al vi: Faru al vi amikojn per la mamono de maljusteco, por ke, kiam ĝi mankos, oni akceptu vin en eternajn loĝejojn. (*aiōnios g166*) **10** Kiu estas fidela en la plej malgranda afero, tiu estas fidela ankaŭ en multo; kaj kiu estas maljusta en la plej malgranda, tiu estas ankaŭ maljusta en multo. **11** Se do vi ne estis fidelaj en la maljusta mamono, kiu konfidos al vi la veran riçon? **12** Kaj se vi ne estis fidelaj en tio, kio apartenas al alia homo, kiu donos al vi tion, kio estas via propra? **13** Nenia servanto povas servi al du sinjoroj; ĉar aŭ li malamos unu kaj amos la alian, aŭ li aliĝos al unu kaj malestimos la alian. Vi ne povas servi al Dio kaj al Mamono! **14** Kaj la Fariseoj ankaŭ, kiuj estis monavidaj, aŭdis cion tion, kaj ili lin mokis. **15** Kaj li diris al ili: Vi estas tiuj, kiuj ŝajnigas sin justaj antaŭ homoj,

sed Dio scias viajn korojn; ĉar kio estas altigita estus pendigita ĉirkaŭ lia kolo, kaj se li estus inter homoj, tio estas abomenaĵo antaŭ Dio. ĵetita en la maron, ol se li metus falilon por unu
16 La leĝo kaj la profetoj estis ĝis Johano; de el ĉi tiuj malgranduloj. **3** Gardu vin; se via frato post tiu tempo la evangelio de la regno de Dio pekos, admonu lin; kaj se li pentos, pardonu estas predikata, kaj ĉiu al ĝi sin perforte aligas. lin. **4** Kaj se li pekos kontraŭ vi sep fojojn en la
17 Sed estas pli facile por la ĉielo kaj la tero tago, kaj sep fojojn turniĝos al vi, dirante: Mi forpasi, ol por unu punkteto de la leĝo fali. **18** pentas; vi lin pardonu. **5** Kaj la apostoloj diris al Ĉiu, kiu forsendas sian edzinon kaj edziĝas kun la Sinjoro: Aldonu al ni fidon. **6** Kaj la Sinjoro alia, adultas; kaj kiu edziĝas kun tiu, forsendita diris: Se vi havus fidon kiel semeron de sinapo, de sia edzo, tiu adultas. **19** Estis unu riĉulo, vi dirus al ĉi tiu morusarbo: Estu elradikigita, kiu estis vestita per purpuro kaj bisino, kaj kaj estu plantita en la maron; kaj ĝi obeus al festis lukse ĉiutage; **20** kaj apud lia pordego vi. **7** Sed kiu el vi, havante serviston plugantan estis kušigita almozulo, nomata Lazaro, kiu aŭ paštantan, diros al li, kiam li envenis de la havis ulcerojn, **21** kaj deziris esti nutrata per la kampo: Tuj venu, kaj sidiĝu, por manĝi? **8** Ĉu panpecetoj, kiuj falis de la tablo de la riĉulo; kaj li ne diros al li prefere: Preparu ion, por ke eĉ venis la hundoj kaj lekis liajn ulcerojn. **22** Kaj mi verspermanĝu, kaj zonus vin, kaj servu al la almozulo mortis, kaj li estis forportita de la mi, dum mi manĝos kaj trinkos; kaj poste vi anĝeloj sur la sinon de Abraham; la riĉulo ankaŭ manĝos kaj trinkos? **9** Ĉu li dankas la serviston, mortis, kaj estis enterigita. **23** Kaj en Hades li ĉar li faris tion, kio estis ordonita? **10** Tiel ankaŭ levis siajn okulojn, estante en turmentoj, kaj vi, kiam vi faris ĉion, kio estas ordonita al vi, vidis Abrahomon malproksime kaj Lazaron sur diru: Ni estas senutilaj servistoj; ni faris tion, lia sino. (*Hades g86*) **24** Kaj li ekkriis, kaj diris: Patro kion fari estis nia devo. **11** Kaj dum ili vojiris al Abraham, kompatu min, kaj sendu Lazaron, Jerusalem, li trapasis tra la mezo de Samario por ke li trempu en akvon la pinton de sia kaj de Galileo. **12** Kaj kiam ili eniris en unu fingro, por malvarmigi mian langon; ĉar mi tre világón, renkontis lin dek lepruloj, kiuj staris suferas en ĉi tiu flamo. **25** Sed Abraham diris: malproksime; **13** kaj ili levitis sian voĉon, dirante: Filo, memoru, ke dum via vivo vi ricevis viajn Jesuo, estro, kompatu nin. **14** Kaj vidinte ilin, li bonajojn, kaj Lazaro tiel same malbonajojn; sed diris al ili: Iru, kaj montru vin al la pastroj. Kaj nun li ricevas konsolon, kaj vi suferas. **26** Kaj dum ili iris, ili fariĝis puraj. **15** Kaj unu el ili, krom ĉio tio staras granda abismo inter ni kaj vidinte, ke li resaniĝis, revenis, glorante Dion vi, tiel ke tiuj, kiuj volus iri de ĉi tie al vi, ne per laŭta voĉo, **16** kaj falis sur sian vizaĝon ĉe povas, kaj oni ne povas transiri de tie al ni. **27** Iaj piedoj kaj dankis lin; kaj li estis Samariano. Kaj li diris: Tial mi petas, patro, ke vi sendu **17** Kaj Jesuo responde diris: Ĉu ne la dek estis lin al la domo de mia patro, **28** ĉar mi havas purigitaj? sed kie estas la naŭ? **18** Ĉu ne troviĝis kvin fratojn, por ke li atestu al ili, por ke ili revenantoj, por doni gloron al Dio, krom ĉi tiu ne venu ankaŭ en ĉi tiun lokon de turmento. fremdulo? **19** Kaj li diris al li: Leviĝu kaj iru; via **29** Sed Abraham diris: Ili havas Moseon kaj la fido vin savis. **20** Kaj kiam la Fariseoj demandis profetojn; ili aŭskultu ilin. **30** Sed li diris: Ne, al li, kiam venos la regno de Dio, li respondis patro Abraham; sed se unu venos al ili el la al ili, dirante: La regno de Dio ne venas kun mortintoj, ili pentos. **31** Kaj li diris al li: Se ili ne observado; **21** kaj oni ne diros: Jen ĉi tie, aŭ: aŭskultas Moseon kaj la profetojn, ili ne kredos, Jen tie! ĉar jen la regno de Dio estas inter vi. **22** eĉ se iu Leviĝus el la mortintoj.
17 Kaj li diris al siaj disciploj: Ne povas esti, Kaj li diris al la disciploj: Venos tagoj, kiam vi deziruos vidi unu el la tagoj de la Filo de homo, ke faliloj ne venos, sed ve al tiu, per kiu ili kaj vi ne vidos. **23** Kaj ili diros al vi: Jen tie! Jen venos! **2** Pli bone estus por tiu, se muelstono ĉi tie! Ne foriru, nek sekvu; **24** ĉar kiel la fulmo, kiam ĝi fulmas el unu subĉielo flanko, lumas ĝis

alia subĉielo flanko, tiel estos la Filo de homo por preĝi; unu estis Fariseo, kaj la alia estis en sia tago. **25** Sed unue li devas multon suferi, impostisto. **11** La Fariseo, starante, preĝis kun si kaj esti malSATata de ĉi tiu generacio. **26** Kaj kiel jene: Ho Dio, mi Vin dankas, ke mi ne estas kiel estas en la tagoj de Noa, tiel estos en la tagoj de la ceteraj homoj, rabemaj, maljustaj, adultemaj, la Filo de homo. **27** Oni mangis, trinkis, edziĝis, nek eĉ kiel ĉi tiu impostisto. **12** Mi fastas edziniĝis, ĝis la tago, kiam Noa eniris en la dufoje en semajno; mi donas dekonajojn el ĉio, arkeon, kaj venis la dilubo kaj pereigis ĉiujn. kion mi akiras. **13** Sed la impostisto, starante **28** Ankaŭ tiel same, kiel estas en la tagoj de malproksime, ne volis eĉ levi la okulojn al la Lot; oni mangis, trinkis, aĉetis, vendis, plantis, ĉielo, sed batadis sian bruston, dirante: Ho Dio, konstruis; **29** sed en la tago, kiam Lot eliris estu favora al mi pekulo. **14** Mi diras al vi: Ĉi el Sodom, fajro kaj sulfuro falis el la ĉielo kaj tiu malsupreniris al sia domo, pravigita pli ol pereigis ĉiujn; **30** tiel same estos en tiu tago, tiu; ĉar ĉiu, kiu sin altigas, estos humiligit; sed kiam la Filo de homo malkaŝigos. **31** Kiu estos kiu sin humiliges, tiu estos altigita. **15** Kaj oni sur la tegmento en tiu tago, kun liaj havajoj en venigis al li ankaŭ siajn infanetojn, por ke li la domo, tiu ne malsupreniru, por ilin forporti; tuŝu ilin; kaj la disĉiploj, vidinte, admonis ilin, kaj kiu estas sur la kampo, tiu ankaŭ ne revenu. **16** Sed Jesuo alvokis ilin al si, dirante: Lasu la **32** Memoru la edzinon de Lot. **33** Kiu penos gajni infanojn veni al mi, kaj ne malhelpu ilin; ĉar el sian animon, tiu ĝin perdos; sed kiu ĝin perdos, tiaj estas la regno de Dio. **17** Vere mi diras al vi: tiu savos ĝin viva. **34** Mi diras al vi: En tiu nokto Kiu ne akceptos la regnon de Dio kiel infano, estos du viroj sur unu lito; unu estos prenita, tiu neniel eniros en ĝin. **18** Kaj unu reganto kaj la alia lasita. **35** Du virinoj estos muelantaj demandis al li, dirante: Bona Majstro, kion mi kune; unu estos prenita, kaj la alia lasita. **36** Du faru, por heredi eternan vivon? (**aŭñios g166**) **19** viroj estos sur kampo; unu estos prenita, kaj Kaj Jesuo diris al li: Kial vi nomas min bona? la alia lasita. **37** Kaj ili responde diris al li: Kie, neniu estas bona krom Unu, nome Dio. **20** Vi Sinjoro? Kaj li diris al ili: Kie estas la kadavro, scias la ordonojn: Ne adultu; Ne mortigu; Ne ŝtelu; Ne parolu malveran ateston; Respektu vian patron kaj vian patrinon. **21** Kaj li diris: Ĉion tion mi observis detempe de mia juneco. **22** Kaj Jesuo, aŭdinte, diris al li: Ankoraŭ unu mankon vi havas: vendu ĉion, kion vi posedas, kaj disdonu al malriĉuloj, kaj vi havos trezoron en la ĉielo; kaj venu, sekvu min. **23** Sed aŭdinte tion, li fariĝis tre malĝoja; ĉar li estis tre riĉa. **24** Kaj Jesuo, lin rigardante, diris: Kiel malfacile tiuj, kiuj havas riĉon, eniros en la regnon de Dio! **25** Ĉar estas pli facile por kamelo iri tra trueton de kudrilo, ol por riĉulo eniri en la regnon de Dio. **26** Kaj tiuj, kiuj tion aŭdis, diris: Kiu do povos esti savita? **27** Sed li diris: Kio estas neebla ĉe homoj, tio estas ebla ĉe Dio. **28** Kaj Petro diris: Jen ni forlasis niajn propraĵojn, kaj sekvis vin. **29** Kaj li diris al ili: Vere mi diras al vi: Estas neniu, kiu forlasis domon aŭ edzinon aŭ fratojn aŭ gepatrojn aŭ infanojn pro la regno de Dio, **30** kaj kiu ne ricevos multoble en ĉi tiu tempo, kaj en la venonta mondo vivon

18 Kaj li parolis al ili parabolon pri tio, ke oni devas ĉiam preĝi kaj ne laciĝi, **2** dirante: En unu urbo estis juĝisto, kiu ne timis Dion, nek respektis homon; **3** kaj estas vidvino en tiu urbo, kaj ŝi venadis al li, dirante: Faru por mi justecon kontraŭ mia kontraŭulo. **4** Kaj li ne volis dum kelka tempo, sed poste li diris en si: Kvankam mi ne times Dion, nek respektas homon, **5** tamen, ĉar ĉi tiu vidvino min ĝenas, mi faros por ŝi justecon, por ke ŝi ne malfortigu min per sia ĉama venado. **6** Kaj la Sinjoro diris: Aŭskultu, kion diras la maljusta juĝisto. **7** Kaj ĉu Dio ne faros justecon por Siaj elektitoj, kiuj tage kaj nokte krias al Li, kvankam Li longe pri ili pacientas? **8** Mi diras al vi: Rapide Li faros por ili justecon. Tamen kiam venos la Filo de homo, ĉu li trovos fidon sur la tero? **9** Kaj li parolis la jenan parabolon, ankaŭ por iuj, kiuj fidis al si, ke ili estas justuloj, kaj malestimis la ceterajn: **10** Du homoj supreniris en la templon,

eternan. (aiōn g165, aiōnios g166) **31** Kaj preninte ke la regno de Dio tuj aperos. **12** Li do diris: Unu al si la dek du, li diris al ili: Jen ni supreniras nobelo forvojaĝis en malproksiman landon, por al Jerusalem; kaj ĉio skribita per la profetoj ricevi al si regnon, kaj reveni. **13** Kaj vokinte al estos plenumita al la Filo de homo. **32** Ĉar li si dek siajn servistojn, li donis al ili dek min'ojn, estos transdonita al la nacianoj, kaj mokita kaj kaj diris al ili: Negocadu, ĝis mi revenos. **14** Sed perfornita kaj surkraĉita; **33** kaj ili skurĝos kaj liaj regnanoj lin malamis, kaj sendis delegitaron mortigos lin; kaj la trian tagon li relevigos. **34** post li, dirante: Ni ne volas, ke tiu viro reĝu Kaj ili komprenis nenion el tio, kaj ĉi tiu parolo super ni. **15** Kaj kiam li revenis, ricevinte la estis kaŝita for de ili, kaj ili ne sciis la dirojn. **35** regnon, li ordonis voki al li tiujn servistojn, al Kaj kiam li alproksimiĝis al Jeriĥo, unu blindulo kiuj li donis la monon, por ke li sciigu, kiom ili sidis apud la vojo, petante almozojn; **36** kaj gajnis per negocado. **16** Kaj venis la unua, kaj aŭdinte homamason preterirantan, li demandis, diris: Sinjoro, via min'o produktis dek min'ojn. kio estas tio. **37** Kaj oni diris al li, ke Jesuo, la **17** Kaj li diris al li: Bonege, bona servisto; ĉar Nazaretno, preteriras. **38** Kaj li kriis, dirante: vi estis fidela en tre malgranda afero, havu Jesuo, filo de David, kompatu min. **39** Kaj la aŭtoritaton super dek urboj. **18** Kaj venis la dua, antaŭirantoj admonis lin, ke li silentu; sed li des kaj diris: Sinjoro, via min'o faris kvin min'ojn. pli forte kriis: Ho filo de David, kompatu min! **19** Li diris ankaŭ al tiu: Vi ankaŭ estu super kvin **40** Kaj Jesuo haltis, kaj ordonis alkonduki lin; kaj urboj. **20** Kaj alia venis, kaj diris: Sinjoro, jen kiam li alproksimiĝis, li lin demandis: **41** Kion vi via min'o, kiun mi konservis, flankemetitan en volas, ke mi faru al vi? Kaj li diris: Sinjoro, ke mi viŝtuko; **21** ĉar mi vin timis, ĉar vi estas homo ricevui vidpovon. **42** Kaj Jesuo diris al li: Ricevu severa; vi prenas tion, kion vi ne demetas, kaj vidpovon; via fido vin savis. **43** Kaj li tuj ricevis rikoltas tion, kion vi ne semis. **22** Li diris al li: vidpovon, kaj sekvis lin, glorante Dion; kaj la El via propra bušo mi vin juĝos, vi malbona tutu popolu, vidinte tion, donis laŭdon al Dio. servisto. Vi sciis, ke mi estas homo severa, kiu prenas tion, kion mi ne demetas, kaj rikoltas tion, kion mi ne semis; **23** kial do vi ne donis mian monon en bankon, por ke, reveninte, mi postulu ĝin kun procento? **24** Kaj li diris al la apudstarantoj: Forprenu de li la min'on, kaj donu ĝin al tiu, kiu havas la dek min'ojn. **25** (Kaj ili diris al li: Sinjoro, li havas dek min'ojn.)

19 Kaj li eniris en Jeriĥon kaj ĝin trapasis. **2** Kaj jen viro, nomata Zakheo; kaj li estis ĉefimpostisto, kaj li estis riĉa. **3** Kaj li penis vidi Jesuon, kia homo li estas; kaj li ne povis pro la homamaso, ĉar li estis malgranda je staturo. **4** Kaj antaŭkurinte antaŭen, li supreniris sur sikomorarbon, por lin vidi; ĉar li estis preterpasonta tie. **5** Kaj kiam Jesuo venis al la loko, li suprenrigardis, kaj diris al li: Zakheo, rapide malsupreniru, ĉar hodiaŭ mi devas loĝi en via domo. **6** Kaj li rapide malsupreniris, kaj akceptis lin ĝoje. **7** Kaj vidinte, ĉiuj murmuris, dirante: Ĉe pekujo li eniris, por gastii. **8** Kaj Zakheo, starante, diris al la Sinjoro: Jen duonon de miaj posedajoj, Sinjoro, mi donacas al la malriĉuloj; kaj se el iu mi maljuste eldevigis ion, mi redonas kvaroblon. **9** Kaj Jesuo diris al li: Hodiaŭ venis savo al ĉi tiu domo, ĉar li ankaŭ estas filo de Abraham. **10** Ĉar la Filo de homo venis, por serĉi kaj savi la perditajon. **11** Kaj kiam oni aŭdis tion, li parolis ankorau parabolon, ĉar li estis proksime al Jerusalem, kaj oni supozis,

Kaj li diras al vi, ke al ĉiu, kiu havas, estos donite; kaj for de tiu, kiu ne havas, estos prenita ĉe tio, kion li havas. **27** Cetere tiujn miajn malamikojn, kiuj ne volis, ke mi reĝu super ili, konduku ĉi tien, kaj mortigu ilin antaŭ mi. **28** Kaj tion dirinte, li ekiris antaŭe, suprenirante al Jerusalem. **29** Kaj kiam li alproksimiĝis al Betfage kaj Betania, apud la monto nomata Oliverba, li sendis du el siaj disciploj, **30** dirante: Iru en la kontraŭan vilaĝon, en kiu, enirante, vi trovos azenidon ligitan, sur kiu neniu iam ankoraŭ sidis; ĝin malligu kaj alkonduku. **31** Kaj se iu demandos al vi: Kial vi ĝin malligas? parolu jene: La Sinjoro ĝin bezonas. **32** Kaj la senditoj foriris, kaj trovis, ĝuste kiel li diris al ili. **33** Kaj

dum ili malligis la azenidon, ĝiaj posedantoj nin, ĉar ili estas konvinkitaj, ke Johano estis diris al ili: Kial vi malligas la azenidon? **34** profeto. **7** Kaj ili respondis, ke ili ne scias, de Kaj ili diris: La Sinjoro ĝin bezonas. **35** Kaj ili kie ĝi estis. **8** Kaj Jesuo diris al ili: Kaj mi ne alkondukis ĝin al Jesuo; kaj setinte siajn vestojn diras al vi, laŭ kia aŭtoritato mi faras ĉi tion. sur la azenidon, ili sidigis Jesuon sur ĝin. **36** Kaj **9** Kaj li komencis paroli al la popolo la jenan dum li iris, ili sternis siajn vestojn sur la vojo. **37** parabolon: Unu viro plantis vinberĝardenon, Kaj kiam li jam alproksimiĝis, malsuprenironte kaj luigis ĝin al kultivistoj, kaj forvojaĝis por la deklivon de la monto Oliverba, la tuta amaso longa tempo. **10** Kaj en la ĝusta tempo li sendis de la disĉiploj komencis ĝozi kaj laŭdi Dion per sklavon al la kultivistoj, por ke ili donu al li laŭta voĉo pro ĉiu potencajo, kiujn ili vidis; el la frukto de la vinberejo; sed la kultivistoj **38** dirante: Estu benata la Reĝo, kiu venas en skurĝis lin, kaj forsendis lin senhava. **11** Kaj la nomo de la Eternulo; paco en la ĉielo kaj li sendis ankoraŭ alian sklavon, kaj lin ankaŭ gloro en la supera alto. **39** Kaj iuj Fariseoj el la ili skurĝis kaj malhonoris, kaj forsendis lin homamaso diris al li: Majstro, admonu viajn senhava. **12** Kaj li sendis ankoraŭ trian, kaj lin disĉiplojn. **40** Kaj responde li diris: Mi diras al ankaŭ ili vundis kaj eljetis. **13** Kaj la sinjoro vi, ke se ĉi tiu silentos, la ŝtonoj ekkrios. **41** Kaj de la vinberejo diris: Kion mi faru? Mi sendos kiam li alproksimiĝis, li rigardis la urbon, kaj mian amatan filon; eble lin ili respektos. **14** Sed ploris pro ĝi, **42** dirante: Ho, se vi mem scius kiam la kultivistoj lin vidis, ili diskutis unu kun en ĉi tiu tago la aferojn apartenantajn al paco! alia, dirante: Ĉi tiu estas la heredonto; ni lin sed nun ili estas kaŝitaj for de viaj okuloj. **43** mortigu, por ke la heredajo fariĝu nia. **15** Kaj Ĉar venos sur vin tagoj, kiam viaj malamikoj ili eljetis lin el la vinberejo kaj lin mortigis. Ĉirkaubaros vin per palisaro, kaj ronde ĉirkauos Kion do faros al ili la sinjoro de la vinberejo? vin, kaj ĉiuflanke premos vin, **44** kaj detruos ĝis **16** Li venos kaj pereigos ĉi tiujn kultivistojn, la tero vin, kaj viajn infanojn en vi, kaj ne lasos kaj donos la vinberejon al aliaj. Kaj aŭdinte en vi ŝtonon sur ŝtono, pro tio, ke vi ne sciis tion, ili diris: Ne tiel estu. **17** Sed li, rigardante la tempon de via vizitado. **45** Kaj enirinte en ilin, diris: Kio do estas la jena skribitaĵo: Ŝtono, la templon, li komencis elpeli la vendantojn, kiun malſatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono **46** dirante al ili: Estas skribite: Mia domo estos bazangula? **18** Ĉiu, kiu falas sur tiun ŝtonon, domo de prego; sed vi faris ĝin kaverno de rompiĝos; sed sur kiun ĝi falos, tiun ĝi polvigos. rabistoj. **47** Kaj li instruis tagon post tago en la **19** Kaj la skribistoj kaj ĉefpastroj celis meti templo. Sed la ĉefpastroj kaj la skribistoj kaj la manoj sur lin en tiu sama horo, kaj ili timis la ĉefoj de la popolo penadis lin pereigi, **48** kaj ne popolon; ĉar ili eksiciis, ke kontraŭ ili li parolis trovis, kion fari, ĉar la tuta popolo tre atente **ci** tiun parabolon. **20** Kaj ili observis lin, kaj aŭskultis lin.

20 Kaj en unu el la tagoj, dum li instruis la popolon en la templo kaj predikis la evangelion, la ĉefpastroj kaj la skribistoj venis kun la pliaĝuloj; **2** kaj ili ekparolis, dirante al li: Diru al ni: Laŭ kia aŭtoritato vi ĉi tion faras? aŭ kiu estas tu, kiu donis al vi tian aŭtoritatlon? **3** Kaj responde li diris al ili: Mi ankaŭ faros al vi demandon, kaj diru al mi: **4** La baptado de Johano, ĉu ĝi estis el la ĉielo, aŭ el homoj? **5** Kaj ili diskutis inter si, dirante: Se ni diros: El la ĉielo; li diros: Kial vi ne kredis al li? **6** Sed se ni diros: El homoj; la tuta popolo ŝtonmortigos **elsendis spionojn, kiuj ŝajnis sin justaj, por ke ili ekkaptu lian parolon, celante transdoni lin al la potenco kaj aŭtoritato de la provincestro. **21** Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, ni scias, ke vi prave parolas kaj instruas, kaj ne akceptas ies personon, sed instruas laŭ vero la vojon de Dio: **22** Ĉu konvenas al ni doni tributon al Cezaro, aŭ ne? **23** Sed sciante ilian ruzecon, li diris al ili: **24** Montru al mi denaron. Kies bildon kaj surskribajon ĝi portas? Kaj ili respondis: De Cezaro. **25** Kaj li diris al ili: Tial redonu al Cezaro la propraĵon de Cezaro, kaj al Dio la propraĵon de Dio. **26** Kaj ili ne povis ekkapti la diron antaŭ**

la popolo; kaj ili miris pro lia responde, kaj la tutan vivrimedon, kiun ŝi havis. **5** Kaj kiam iuj silentis. **27** Kaj venis iuj el la Sadukeoj, kiuj parolis pri la templo, ke ĝi estas ornamita per diras, ke ne estas releviĝo; kaj ili demandis lin, belaj ŝtonoj kaj oferdonoj, li diris: **6** Rilate al tio, **28** dirante: Majstro, Moseo skribis por ni, ke, se kion vi vidas, venos tagoj, en kiuj ne estos lasita ies frato mortos, havante edzinon, kaj li estas ĉi tie ŝtono sur ŝtono, kiu ne estos dejetita. **7** seninfana, lia frato prenu la edzinon kaj naskigu Kaj ili demandis lin, dirante: Majstro, kiam do idaron al sia frato. **29** Estis do sep fratoj; kaj la tio estos? kaj kio estos la signo, kiam tio estos unua edziĝis, kaj mortis seninfana; **30** ankaŭ la proksima? **8** Kaj li diris: Gardu vin, ke vi ne dua; **31** kaj la tria ŝin prenis; kaj tiel same ankaŭ estu erarigitaj; ĉar multaj venos en mia nomo, la sep ne lasis infanojn, kaj mortis. **32** Laste dirante: Mi estas; kaj: La tempo proksimiĝis; ne mortis ankaŭ la virino. **33** En la releviĝo do por sekvu ilin. **9** Kaj kiam vi aŭdos pri militoj kaj kiu el ili ŝi estos edzino? ĉar la sep havis ŝin kiel tumultoj, ne teruriĝu; ĉar tio devas okazi unue, edzinon. **34** Kaj Jesuo diris al ili: La filoj de ĉi tiu sed ne tuj estos la fino. **10** Tiam li diris al ili: mondo edziĝas kaj estas edzigataj; (**aīōn g165**) **35** Leviĝos nacio kontraŭ nacio, kaj regno kontraŭ sed kiuj estas juĝitaj indaj atingi tiun mondron regno; **11** kaj estos grandaj tertremoj, kaj en kaj la releviĝon el la mortintoj, tiuj nek edziĝas diversaj lokoj malsatoj kaj pestoj; kaj estos nek edziniĝas; (**aīōn g165**) **36** ĉar ili ne plu povas teruraĵoj kaj grandaj signoj el la ĉielo. **12** Sed morti; ĉar ili estas egalaj kun la angeloj, kaj antaŭ ĉio oni metos sur vin siajn manojn kaj estas filoj de Dio, estante filoj de la releviĝo. **37** persekutos vin, transdonante vin al la sinagogoj Sed ke la mortintoj levigas, Moseo mem montris kaj malliberejoj, kaj kondukante vin antaŭ en la arbetajo, kiam li nomis la Eternulon la Dio reĝojn kaj provincestrojn pro mia nomo. **13** de Abraham kaj la Dio de Isaak kaj la Dio de Tio fariĝos por vi atesto. **14** Decidu tial en viaj Jakob. **38** Li estas Dio ne de mortintoj, sed de koroj, ne prizorgi antaŭe pri pleda responde; **15** la vivantoj, ĉar ĉiu vivas al Li. **39** Kaj iuj el la ĉar mi donos al vi bušon kaj saĝon, kiun ĉiu skribisto responde diris: Majstro, vi bone diris. viaj atakantoj ne povos rezisti nek kontraŭdiri. **40** Kaj ili ne plu kuraĝis fari al li demandon. **41** **16** Sed vi estos transdonitaj eĉ de gepatroj kaj Kaj li diris al ili: Kiel oni diras, ke la Kristo estas fratoj kaj parencoj kaj amikoj; kaj iujn el vi oni filo de David? **42** Ĉar David mem diras en la mortigos. **17** Kaj vi estos malamataj de ĉiu Psalmaro: La Eternulo diris al mia Sinjoro: Sidu pro mia nomo. **18** Kaj eĉ unu haro de via kapo dekstre de Mi, **43** Ĝis Mi faros viajn malamikojn ne pereos. **19** Per via pacienco vi akiruos viajn benketo por viaj piedoj. **44** Tial David nomas animojn. **20** Sed kiam vi vidos Jerusalemon lin Sinjoro, kaj kiamañiere li estas lia filo? **45** Ĉirkauitan de armeoj, tiam sciu, ke ĝia ruiniĝo Kaj dum la tuta popolo aŭskultis, li diris al siaj alproksimiĝis. **21** Tiam, kiuj estas en Judujo, tiuj disciploj: **46** Gardu vin kontraŭ la skribistoj, kiuj forkuris al la montoj; kaj kiuj estas en ĝia mezo, amas promenadi en roboj kaj amas salutojn tiuj elmigris; kaj kiuj estas sur la kamparo, tiuj sur la placoj, kaj ĉefseĝojn en la sinagogoj, kaj ne eniru tien. **22** Ĉar tiuj estas tagoj de punado, ĉeflokojn ĉe festenoj; **47** kaj kiuj formanĝas por ke plenumiĝu ĉio, kio estas skribita. **23** Ve domojn de vidvinoj, kaj por preteksto longe al la gravedulinoj kaj al la suĉigantinoj en tiuj preĝas. Ĉi tiuj ricevos pli severan kondamnon. tagoj! ĉar estos granda manko sur la tero, kaj kolero kontraŭ ĉi tiu popolo. **24** Kaj ili falos per tranĉando de glavo, kaj forkaptiĝos en ĉiuj naciojn; kaj Jerusalem estos piedpremata de la nacianoj, ĝis plenumiĝos la tempoj de la nacianoj. **25** Kaj estos signoj en la suno kaj la luno kaj la steloj, kaj sur la tero mizero de nacioj, konsternitaj de la muĝado de la maro kaj

21 Kaj ekrigardante, li vidis riĉulojn enjetantajn siajn donacojn en la monkeston. **2** Kaj li vidis unu malriĉan vidvinon enjetantan tien du leptojn. **3** Kaj li diris: Vere mi diras al vi: Ĉi tiu malriĉa vidvino enjetis pli multe ol ĉiuj; **4** ĉar ĉiuj tiuj el sia abundo enjetis en la donacaron; sed ŝi el sia malmultego enjetis

la ondegoj; **26** homoj malfortiĝos de timo kaj de Paskon kun miaj disĉiploj? **12** Kaj li montros atendado de dio, kio venos sur la mondon; ĉar al vi grandan supran ĉambron aranĝitan; tie la potenco de la cielo ŝanceliĝos. **27** Kaj tiam pretigu. **13** Kaj ili iris kaj trovis tiel, kiel li diris oni vidos la Filon de homo, venantan en nubo al ili; kaj ili pretigis la Paskon. **14** Kaj kiam kun potenco kaj granda gloro. **28** Sed kiam tio alvenis la horo, li sidiĝis, kaj la apostoloj kun li. komencos okazi, rigardu supren kaj levu viajn **15** Kaj li diris al ili: Kun deziro mi deziris manĝi kapojn, ĉar via elaceto alproksimiĝas. **29** Kaj li ĉi tiun Paskon kun vi, antaŭ ol mi suferos; **16** parolis al ili parabolon: Rigardu la figarbon kaj ĉar mi diras al vi: Mi ne manĝos ĝin, antaŭ ĉiuj arbojn; **30** kiam ili ekkreskigas foliojn, ol ĝi plenumiĝos en la regno de Dio. **17** Kaj vi ekvidas, kaj el vi mem scias, ke la somero ricevinte kalikon, kaj doninte dankon, li diris: jam estas proksima. **31** Tiel same vi, kiam vi Ĉi tion prenu kaj dividu inter vi; **18** ĉar mi vidos, ke tio okazas, tiam sciū, ke la regno de Dio estas proksima. **32** Vere mi diras al vi: Ĉi tiu de la vinberarbo, ĝis venos la regno de Dio. **19** generacio ne forpasos, ĝis ĉio plenumiĝos. **33** La Kaj li prenis panon, kaj doninte dankon, li ĝin ĉielo kaj la tero forpasos, sed miaj vortoj ne dispeticigis kaj donis al ili, dirante: Ĉi tio estas forpasos. **34** Sed gardu vin, por ke viaj koroj ne mia korpo, kiu estas donita por vi; ĉi tion faru estu ŝarĝitaj de trosatiĝo kaj ebrieco kaj zorgoj por memorigo pri mi. **20** Sammaniere ankaŭ pri vivrimedo, kaj por ke tiu tago ne venu al vi la kalikon post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu subite; **35** ĉar kiel kaptilo ĝi venos sur ĉiujn, kiuj kaliko estas la nova interligo en mia sango, kiu loĝas sur la supraĵo de la tero. **36** Sed viglu en estas elverŝata por vi. **21** Sed jen la mano de tui, ĉiu tempo, preĝante, ke prosperu al vi saviĝe kiu min perfidas, estas apud mi sur la tablo. **22** ĉio, kio okazos, kaj starī antaŭ la Filo de homo. Ĉar la Filo de homo ja iros, laŭ la antaŭdecido; **37** Kaj dum la tagoj li instruis en la templo, sed ve al tiu viro, de kiu li estos perfidata! **23** Kaj kaj ĉiunokte li eliris, kaj loĝis sur la monto ili komencis diskuti inter si: kiu el ili faros tion. nomata Olivarba. **38** Kaj la tuta popolo venis al **24** Kaj fariĝis ankaŭ inter ili disputo: kiu el ili li frumatene en la templo, por aŭskulti lin. **25** Kaj li diris al ili: oni opinias la plej granda.

22 Jam alproksimiĝis la festo de macoj, kiu estas nomata la Pasko. **2** Kaj la ĉefpastroj kaj la skribistoj serĉis, kiamaniere ili povu mortigi lin, ĉar ili timis la popolon. **3** Kaj Satano eniris en Judason, nomatan Iskariota, kiu estis el la nombro de la dek du. **4** Kaj li foriris kaj interparolis kun la ĉefpastroj kaj kapitanoj, kiamaniere transdoni lin al ili. **5** Kaj ili ĝojis, kaj konsentis doni al li monon. **6** Kaj li promesis, kaj serĉis okazon transdoni lin al ili, for de la homamaso. **7** Kaj venis la tago de macoj, kiam oni devis buĉi la Paskon. **8** Kaj li sendis Petron kaj Johanon, dirante: Iru kaj pretigu por ni la Paskon, por ke ni ĝin manĝu. **9** Kaj ili diris al li: Kie vi volas, ke ni pretigu? **10** Kaj li diris al ili: Jen kiam vi estos enirintaj en la urbon, vin renkontos viro, portanta krucon da akvo; lin sekvu en la domon, en kiun li eniros. **11** Kaj vi diros al la domomastro: La Majstro diras: Kie estas la gastoĉambro, en kiu mi manĝos la

La reĝoj de la nacionoj faras sin sinjoroj super ili; kaj tiujn, kiuj potencias inter ili, oni nomas Bonfarantoj. **26** Sed vi ne estu tiaj; sed kiu estas la pli granda el vi, tiu fariĝu kiel la pli junu; kaj tiu, kiu estas ĉefa, kiel la servanto. **27** Ĉar kiu estas la pli granda, la sidanto ĉe manĝo, aŭ la servanto? ĉu ne la sidanto ĉe manĝo? sed mi estas meze de vi kiel la servanto. **28** Sed vi estas tiuj, kiuj restadis apud mi en miaj tentoj; **29** kaj mi difinas por vi regnon, kiel mia Patro difinis por mi; **30** por ke vi manĝu kaj trinku ĉe mia tablo en mia regno, kaj sidu sur tronoj, jugante la dek du tribojn de Izrael. **31** Simon, Simon, jen Satano postulis vin ĉiujn, por kribri kiel tritikon; **32** sed mi preĝis por vi, ke via fido ne ŝanceliĝu; kaj vi, kiam vi konvertiĝos, firmigu viajn fratojn. **33** Kaj li diris al li: Sinjoro, vin mi estas preta akompani eĉ al malliberejo kaj al morto. **34** Kaj li diris: Mi diras al vi, Petro, koko ne krios hodiaŭ, antaŭ ol vi trifioje malkonfesos,

ke vi min konas. **35** Kaj li diris al ili: Kiam mi kaj unu servantino, vidante lin sidantan en la vin elsendis sen monujo kaj sako kaj ūoj, ĉu fajrolumo, kaj fikse rigardinte lin, diris: **57** Ĉi tiu io mankis al vi? **36** Kaj ili diris: Nenio. Kaj li ankaŭ estis kun li. Sed li malkonfesis, dirante: diris al ili: Sed nun kiu havas monujon, tiu Virino, mi lin ne konas. **58** Kaj post iom da prenu ĝin, kaj ankaŭ sakon; kaj kiu ne havas, tempo alia vidis lin, kaj diris: Vi ankaŭ estas el tiu vendu sian mantelon kaj aĉetu glavon. **37** ili. Sed Petro diris: Viro, mi ne estas. **59** Kaj post Ĉar mi diras al vi, ke tio, kio estas skribita, la daŭro de unu horo proksimume, alia asertis devas plenumiĝi pri mi: Kaj li estis alkalkulita persiste, dirante: Vere, ĉi tiu ankaŭ estis kun li, al krimuloj; ĉar tio, kio rilatas al mi, havas ĉar li estas Galileano. **60** Sed Petro diris: Viro, mi sian finon. **38** Kaj ili diris: Sinjoro, jen estas du ne scias, kion vi diras. Kaj tuj, dum li ankoraŭ glavoj; kaj li diris al ili: Sufiĉas. **39** Kaj elirinte, li parolis, la koko kriis. **61** Kaj la Sinjoro sin turnis, iris laŭ sia kutimo al la monto Olivarba, kaj la kaj alrigardis Petron. Kaj Petro ekmemoris la disciploj lin sekvis. **40** Kaj veninte al la loko, vorton de la Sinjoro, ke li diris al li: Antaŭ ol li diris al ili: Preĝu, ke vi ne eniru en tenton. koko krios hodiaŭ, vi trifoste min malkonfesos. **41** Kaj li iris for de ili proksimume ŝtonjeton, **62** Kaj li eliris, kaj maldolĉe ploris. **63** Kaj tiuj, kaj li genuis, kaj preĝis, **42** dirante: Patro, se kiuj gardis Jesuon, lin mokis kaj batis. **64** Kaj Vi volas, formetu de mi ĉi tiun kalikon; tamen ili ĉirkaŭkovris lin, kaj demandis lin, dirante: plenumiĝu ne mia volo, sed Via. **43** Kaj aperis Profetu, kiu vin frapis? **65** Kaj per multaj aliaj antaŭ li anĝelo el la ĉielo, fortigante lin. **44** insultoj ili parolis kontraŭ li. **66** Kaj tuj kiam Kaj estante en agonio, li preĝis pli fervore, kaj tagiĝis la pliaĝularo de la popolo kunvenis, kaj lia ŝvito fariĝis kiel gutoj da sango, defalantaj ĉefpastroj kaj skribistoj, kaj ili forkondukis lin sur la teron. **45** Kaj leviĝinte post la preĝo, li antaŭ sian sinedrion, kaj diris: **67** Se vi estas la venis al la disciploj kaj trovis ilin dormantaj Kristo, diru al ni. Sed li diris al ili: Se mi diros al de malĝojo, **46** kaj diris al ili: Kial vi dormas? vi, vi ne kredos; **68** kaj se mi demandos, vi ne leviĝu kaj preĝu, ke vi ne eniru en tenton. **47** respondos. **69** Tamen, de nun la Filo de homo Dum li ankoraŭ parolis, jen homamaso; kaj sidos dekstre de la Potenco de Dio. **70** Kaj ili tiu, kiu estis nomata Judas, unu el la dek du, ĉiuj demandis: Ĉu vi do estas la Filo de Dio? iris antaŭ ili, kaj alproksimiĝis al Jesuo, por Kaj li respondis: Vi diras, ke mi estas. **71** Kaj ili kisi lin. **48** Sed Jesuo diris al li: Judas, ĉu vi diris: Pro kio ni bezonas pluan atestardon? ĉar perfidas per kiso la Filon de homo? **49** Kaj kiam ni mem aŭdis el lia propra bušo.

tiuj, kiuj ĉirkaŭis lin, vidis, kio sekvos, ili diris: **23** Kaj la tuta ĉeestantaro leviĝis, kaj kondukis lin antaŭ Pilaton. **2** Kaj ili komencis akuzi lin, dirante: Ni trovis ĉi tiun viiron erariganta nian nacion, kaj malpermesanta pagi tributon al Cezaro, kaj diranta, ke li mem estas Kristo, reĝo. **3** Kaj Pilato demandis lin, dirante: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? Kaj li responde al li diris: Vi diras. **4** Kaj Pilato diris al la ĉefpastroj kaj homamasoj: Mi trovas nenian kulpon en ĉi tiu viro. **5** Sed ili insistis, dirante: Li malkvietigas la popolon, instruante tra la tuta Juduo, kaj komencante de Galileo, eĉ ĝis ĉi tie. **6** Sed kiam Pilato tion aŭdis, li demandis, ĉu la viro estas Galileano. **7** Kaj kiam li sciigis, ke li estas el sub la aŭtoritato de Herodo, li sendis lin al Herodo, kiu ankaŭ ĉeestis en Jerusaleм en tiu tago. **8**

Sed Herodo, vidinte Jesuon, treege ĝojis; ĉar sur nin; kaj al la montetoj: Kovru nin. **31** Ĉar se de longe li deziris vidi lin, ĉar li jam aŭdis pri oni tiel agas en la suka ligno, kiel oni agos en li, kaj li esperis vidi ian signon, faritan de li. la sekva? **32** Kaj estis kondukataj kun li ankaŭ **9** Kaj li demandis lin per multaj vortoj, sed li aliaj du, krimuloj, por esti mortigitaj. **33** Kaj respondis al li nenion. **10** Kaj la ĉepastroj kaj kiam ili alvenis al la loko nomata Kranio, tie la skribistoj staris, forte lin akuzante. **11** Kaj ili krucumis lin, kaj la krimulojn, unu dekstre Herodo kaj liaj soldatoj malhonoris lin kaj mokis kaj unu maldekstre. **34** Kaj Jesuo diris: Patro, lin, kaj vestinte lin per brilaj vestoj, li resendis pardonus ilin; ĉar ili ne scias, kion ili faras. Kaj lin al Pilato. **12** Kaj Herodo kaj Pilato fariĝis dividante inter si liajn vestojn, ili jetis lotojn. **35** amikoj unu kun la alia en tiu sama tago; ĉar Kaj la popolo staris, rigardanta. Kaj la regantoj antaŭ ili havis inter si malamon. **13** Kaj Pilato, ankaŭ mokis lin, dirante: Aliajn li savis: li savu kunvokinte la ĉepastrojn kaj la regantojn kaj la sin mem, se ĉi tiu estas la Kristo de Dio, la popolon, **14** diris al ili: Vi alkondukis antaŭ min elektito. **36** Kaj ŝercis pri li ankaŭ la soldatoj, ĉi tiun viron, kiel erarigantan la popolon; kaj venante al li kaj proponante al li vinagron, **37** jen ekzameninte lin antaŭ vi, mi trovis nenian kaj dirante: Se vi estas la Reĝo de la Judoj, savu kulpon en ĉi tiu viro rilate tion, pri kio vi lin vin. **38** Kaj estis ankaŭ surskribo super li: ĈI TIU akuzas; **15** nek Herodo ankaŭ, ĉar li resendis lin ESTAS LA REĜO DE LA JUDOJ. **39** Kaj unu el la al ni; kaj jen nenio inda je morto estas farita pendigitaj krimuloj insultis lin, dirante: Ĉu vi de li. **16** Tial mi lin skurĝos kaj liberigos. **17** ne estas la Kristo? savu vin kaj nin. **40** Sed la Ĉar li devis liberigi unu al ili dum la festo. alia responde admonis lin, dirante: Ĉu vi eĉ ne **18** Sed amase ili kriis, dirante: Forigu lin, kaj timas Dion? ĉar vi estas en la sama kondamno. liberigu al ni Barabason; **19** kiu pro ribelado **41** Kaj ni ja juste, ĉar ni ricevas rekompencon, farita en la urbo, kaj pro mortigo, estis jetita merititan pro niaj faroj; sed ĉi tiu faris nenion en malliberejon. **20** Kaj Pilato, volante liberigi malbonan. **42** Kaj li diris: Jesuo, memoru min, Jesuon, denove parolis al ili; **21** sed ili laŭte kiam vi venos en vian regnon. **43** Kaj li diris al kriis, dirante: Krucumu, krucumu lin. **22** Kaj la li: Vere mi diras al vi: Hodiaŭ vi estos kun mi en trian fojon li diris al ili: Kial? kian malbonon Paradizo. **44** Kaj jam estis ĉirkaŭ la sesa horo, faris ĉi tiu? mi trovis en li nenion indan je kaj fariĝis mallumo sur la tuta lando ĝis la naŭa, morto; mi do lin skurĝos kaj liberigos. **23** Sed ili ĉar la sunlumo mankis; **45** kaj la kurteno de la insistis per grandaj krioj, postulante krucumi sanktejo disiĝiĝis en la mezo. **46** Kaj kriinte per lin. Kaj iliaj krioj superfortis. **24** Kaj Pilato laŭta voĉo, Jesuo diris: Patro, en Viajn manojn donis ĵugon, ke plenumiĝu ilia postulo. **25** Kaj mi transdonas mian spiriton, kaj tion dirinte, li li liberigis tiun, kiu pro ribelado kaj mortigo ellasis for la spiriton. **47** Kaj kiam la centresto estis jetita en malliberejon, kaj kiun ili postulis; vidis la okazantajon, li gloris Dion, dirante: Ĉi sed Jesuon li transdonis al ilia volo. **26** Kaj tiu estis ja justulo. **48** Kaj ĉiuj homamasoj, kiuj kiam ili forkondukis lin, ili kaptis Simonon, kunvenis al ĉi tiu spektaklo, kiam ili vidis la Kirenanon, venantan de la kamparo, kaj metis okazintajn, reiris, frapante al si la bruston. **49** sur lin la krucon, por porti ĝin post Jesuo. **27** Kaj ĉiuj liaj konantoj, kaj la virinoj, kiuj sekvis Kaj sekvis lin granda amaso de la popolo, kaj lin el Galileo, staris malproksime, vidante tion. de virinoj, kiuj ĝemis kaj lamentis pro li. **28** **50** Kaj jen viro nomata Jozef, kiu estis konsilanto, Sed Jesuo, turninte sin al ili, diris: Filinoj de viro bona kaj justa **51** (li ne konsentis al ilia Jerusalem, ne ploru pro mi, sed ploru pro vi intenco kaj faro), el Arimateo, urbo de la Judoj, kaj pro viaj infanoj. **29** Ĉar jen venas tagoj, kiu atendis la regnon de Dio, **52** irinte al Pilato, kiam oni diros: Feliĉaj estas la senfruktaj, kaj la petis la korpon de Jesuo. **53** Kaj li deprenis ventroj ne naskintaj, kaj la mamoj ne nutrintaj. ĝin kaj envolvis ĝin en tolaĵo, kaj metis lin **30** Tiam oni komencos diri al la montoj: Falu en tombo, elhakita el ŝtono, kie neniu antaŭe

kušis. **54** Kaj estis la tago de la Preparado, kaj kondamno al morto, kaj lin krucumis. **21** Sed ni la sabato eklumis. **55** Kaj la virinoj, kiuj venis esperis, ke li estas tiu, kiu elācetos Izraelon. Kaj kun li el Galileo, sekvis, kaj vidis la tombon, plie, krom ĉio tio, hodiaŭ estas jam la tria tago, kaj kiamaniere la korpo estis metita. **56** Kaj ili de kiam tio okazis. **22** Ankaŭ mirigis nin iuj reiris, kaj preparis aromajojn kaj ŝimraĵojn. Kaj virinoj el inter ni, kiuj estis frumatene apud la tombo, **23** kaj ne trovinte lian korpon, revenis, dirante, ke ili ankaŭ vidis vizion de anĝeloj, kiuj diris, ke li vivas. **24** Kaj iuj el nia kunularo iris al la tombo, kaj trovis tiel, kiel diris la virinoj; sed lin ili ne vidis. **25** Kaj li diris al ili: Ho malsaguloj kaj kore malviglaj por kredi ĉion, kion la profetoj antaŭparolis! **26** Ĉu la Kristo ne devis suferi ĉion tion, kaj eniri en sian gloron? **27** Kaj komencante de Moseo kaj de ĉiuj profetoj, li klarigis al ili el ĉiuj Skriboj la dirojn pri li mem. **28** Kaj ili alproksimiĝis al la vilaĝo, kien ili iris, kaj li ŝajnigis al ili, kvazaŭ li pluen iros. **29** Kaj ili retenis lin, dirante: Restu ĉe ni, ĉar estas preskaŭ vespero, kaj la tago jam malkreskas. Kaj li eniris, por resti ĉe ili. **30** Kaj dum li sidis kun ili ĉe manĝo, li prenis panon, kaj ĝin benis kaj dispecigis kaj donis al ili. **31** Kaj iliaj okuloj malfermiĝis, kaj ili rekonis lin, kaj li fariĝis nevidebla por ili. **32** Kaj ili diris unu al alia: Ĉu nia koro ne brulis en ni, dum li parolis kun ni sur la vojo, dum li klarigis al ni la Skribojn? **33** Kaj leviĝinte en tiu sama horo, ili reiris al Jerusalem, kaj trovis la dek unu kunvenintaj, kun siaj kunuloj, kaj dirantaj: **34** La Sinjoro vere leviĝis, kaj aperis al Simon. **35** Kaj ili rakontis tion, kio okazis sur la vojo, kaj kiamaniere li rekonigis al ili en la dispecigo de pano. **36** Kaj dum ili priparolis tion, li mem staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. **37** Sed terurite kaj timigite, ili supozis, ke ili vidas spiriton. **38** Kaj li diris al ili: Kial vi maltrankviliĝas? kaj kial diskutoj leviĝas en viaj koroj? **39** Vidu miajn manojn kaj miajn piedojn, ke ĝi estas mi mem; palpu min kaj vidu; ĉar spirito ne havas karnon kaj ostojn, kiel vi vidas min havanta. **40** Kaj tion dirinte, li montris al ili siajn manojn kaj siajn piedojn. **41** Kaj dum ili ankoraŭ ne kredis pro ĝojo, kaj miris, li demandis ilin: Ĉu vi havas ian mangājon ĉi tie? **42** Kaj ili donis al li pecon de rostita fiŝo. **43** Kaj li prenis, kaj manĝis antaŭ ili. **44** Kaj li diris al ili: Jen estas miaj vortoj, kiujn

24 Kaj la unuan tagon de la semajno, ĉe frua tagiĝo, ili venis al la tombo, alportante la aromajojn, kiujn ili preparis. **2** Kaj ili trovis la ŝtonon derulita for de la tombo. **3** Kaj enirinte, ili ne trovis la korpon de la Sinjoro Jesuo. **4** Kaj dum ili embarasiĝis pri tio, jen apud ili staris du viroj en brilaj vestoj; **5** kaj dum ili timis kaj kliniĝis vizaĝaltere, tiuj demandis ilin: Kial vi serĉas la vivanton inter la mortintoj? **6** Li ne estas ĉi tie, sed leviĝis; memoru, kiamaniere li parolis al vi, kiam li estis ankoraŭ en Galileo, **7** dirante, ke la Filo de homo devas esti transdonita en la manojn de pekuloj kaj esti krucumita, kaj la trian tagon releviĝi. **8** Kaj ili rememoris liajn vortojn; **9** kaj reveninte de la tombo, ili rakontis ĉion tion al la dek unu kaj al ĉiuj ceteraj. **10** Kaj ili estis Maria Magdalena, kaj Joana, kaj Maria, la patrino de Jakobo; kaj la ceteraj virinoj kun ili rakontis tion al la apostoloj. **11** Kaj tiuj vortoj ŝajnis al ili kiel babilado, kaj ili ne kredis al la virinoj. **12** Sed Petro leviĝis kaj kuris al la tombo, kaj kliniĝinte, vidis la tolajojn solajn, kaj li foriris, mirante en si pri tio, kio okazis. **13** Kaj jen du el ili iris en tiu sama tago al vilaĝo nomata Emaus, kiu estas malproksime de Jerusalem sesdek stadiojn. **14** Kaj ili interparolis inter si pri ĉio tio, kio okazis. **15** Kaj dum ili interparolis kaj diskutis inter si, Jesuo mem alproksimiĝis kaj iris kun ili. **16** Sed iliaj okuloj estis malhelpataj tiel, ke ili lin ne rekonis. **17** Kaj li diris al ili: Kiaj vortoj estas tiuj, kiujn vi interŝanĝas, dum vi iras? Kaj ili haltis, kun malgaja mieno. **18** Kaj unu el ili, nomata Kleopas, responde diris al li: Ĉu nur vi sola loĝas en Jerusalem, kaj ne scias tion, kio tie okazis en ĉi tiuj tagoj? **19** Kaj li diris al ili: Kion? Kaj ili diris al li: Pri Jesuo, la Nazaretno, kiu estis profeto potenca age kaj parole antaŭ Dio kaj la tutu popolo; **20** kaj kiel la ĉefpastroj kaj niaj regantoj transdonis lin por

mi parolis al vi, kiam mi ankoraŭ estis ĉe vi, ke devas plenumiĝi ĉio, kio estas skribita pri mi en la leĝo de Moseo kaj en la profetoj kaj en la psalmoj. **45** Tiam li malfermis ilian menson, por ke ili komprenu la Skribojn; **46** kaj li diris al ili: Tiel estas skribite, ke la Kristo devas suferi, kaj leviĝi el la mortintoj la trian tagon; **47** kaj ke penti kaj pardonado de pekoj estu predikataj en lia nomo al ĉiuj nacioj, komencante ĉe Jerusalem. **48** Vi estas atestantoj pri tio. **49** Kaj jen mi elsendos sur vin la promeson de mia Patro; sed restu en la urbo, ĝis vi vestiĝos per potenco de supre. **50** Kaj li elkondukis ilin ĝis apud Betania, kaj, levinte siajn manojn, li benis ilin. **51** Kaj dum li benis ilin, li foriĝis de ili kaj estis suprenportita en la ĉielon. **52** Kaj adorkliniĝinte al li, ili revenis al Jerusalem kun granda ĝojo; **53** kaj estis konstante en la templo, glorante Dion.

Johano

1 En la komenco estis la Vorto, kaj la Vorto estis kun Dio, kaj la Vorto estis Dio. **2** Tiu estis en la komenco kun Dio. **3** Ĉio estiĝis per li; transe de Jordan, kie Johano baptadis. **4** En sekvantan tagon li vidis Jesuon venanta al li, li estis la vivo, kaj la vivo estis la lumo de la homo. **5** Kaj la lumo brilas en la mallumo, kaj la pekon de la mondo! **6** Li estas tiu, pri kiu la mallumo ĝin ne venkis. **7** De Dio estis sendita mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita viro, kies nomo estis Johano. **8** Tiu venis kiel super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **9** Kaj atestanto, por atesti pri la lumo, por ke ĉiuj mi lin ne konis; sed por ke li estu montrita per li kredu. **10** Li ne estis la lumo, sed li venis, al Izrael, tial mi venis, baptante per akvo. **11** Por atesti pri la lumo. **12** Tio estis la vera lumo, Kaj Johano atestis, dirante: Mi vidis la Spiriton kiu lumas al ĉiu homo, venanta en la mondon. **13** Sankta Spirito. **14** Kaj mi vidis, kaj atestis, ke ĉiuj naskiĝis nek el sango, nek el volo de karno, tiu estas la Filo de Dio. **15** Denove la sekvantan nek el volo de homo, sed el Dio. **16** Kaj la Vorto tagon staris Johano, kaj du el liaj disĉiploj; **17** fariĝis karno kaj logis inter ni, kaj ni vidis lian glorion, glorion kvazaŭ de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. **18** Johano atestis paroli, kaj sekvis Jesuon. **19** Kaj Jen estas **20** Kaj li konfesis kaj ne kaŝis: **21** Kaj ili demandis lin: Kio do? Ĉu vi estas Elija? **22** Ili do diris al li: Kiu vi estas? **23** Li diris: Mi estas la sino de la Patro, Lin deklaris. **24** Kaj li respondis: Ne. **25** Kaj ili diris post mi, kiu venas post mi, kiu estas metita viro, kies nomo estis Johano. **26** Johano respondis al ili, dirante: Mi baptas per akvo; meze de vi staras tiu, kiu vi ne konas, **27** kiu venas post mi; la rimenon de lia ŝuo mi ne estasinda malligi. **28** Tio okazis en Betania. **29** La kaj aparte de li estiĝis nenio, kio estiĝis. **30** Li estas tiu, pri kiu la mallumo ĝin ne venkis. **31** Kaj mi diris: Post mi venas viro, kiu estas metita viro, kies nomo estis Johano. **32** Tiu venis kiel super mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **33** Kaj mi lin ne konis; sed kiu estas la Filo de Dio. **34** Kaj mi vidis, kaj atestis, ke ĉiuj naskiĝis nek el sango, nek el volo de karno, tiu estas la Filo de Dio. **35** Denove la sekvantan nek el volo de homo, sed el Dio. **36** Kaj la du disĉiploj aŭdis lin kaj rigardante Jesuon promenantan, li diris: Jen glorion, glorion kvazaŭ de la solenaskita de la Patro, plena de graco kaj vero. **37** Kaj la du disĉiploj aŭdis lin kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion diris: Kiu venas post mi, kiu estas metita super vi serĉas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **38** Kaj Jesuo sin turnis, pri li, kaj kriis, dirante: Ĉi tiu estas li, pri kiu mi kaj vidis ilin sekvantajn, kaj diris al ili: Kion diris: Kiu venas post mi, kiu estas metita super vi serĉas? Kaj ili diris al li: Rabeno (tio estas, mi, ĉar li ekzistis pli frue ol mi. **39** Kaj el lia Majstro), kie vi loĝas? **40** Li diris al ili: Venu, kaj pleneco ni ĉiuj ricevis, kaj gracon post graco. **41** Tiu unue trovis sian propran fraton Simon, la atesto de Johano, kiam la Judoj sendis al li kaj diris al li: Ni trovis la Mesion (tio estas, pastrojn kaj Levidojn el Jerusalem, por demandi Kriston). **42** Li kondukis lin al Jesuo. Jesuo lin kaj diris: Vi estas Simon, filo de Jona; **43** La kaj diris: Vi estas Simon, filo de Petro. **44** La demandis lin: Kio do? Ĉu vi estas Elija? **45** Filipo trovis Natanaelon, kaj diris al li: Ni trovis tiun, pri kiu skribis Moseo en la voĉo de krianto en la dezerto: Rektigu la vojon de la Eternulo, kiel diris la profeto Jesaja. **46** Kaj Natanael diris al li: Ĉu io bona Kaj tiuj estas senditaj de la Fariseoj. **47** Kaj ili povas esti el Nazaret? Filipo diris al li: Venu kaj demandis lin, kaj diris al li: Kial do vi baptas, se vidu. **48** Jesuo vidis Natanaelon venanta al li, kaj vi ne estas la Kristo, nek Elija, nek la profeto? **49** Kaj diris pri li: Jen vera Izraelido, en kiu ne estas

ruzeco! **48** Natanael diris al li: Per kio vi min de mia Patro domo de komerco. **17** La disĉiploj konas? Jesuo respondis kaj diris al li: Antaŭ ol rememoris, ke estis skribite: Fervoro pri Via Filipo vin vokis, kiam vi estis sub la figarbo, mi domo min konsumis. **18** La Judoj do respondis vin vidis. **49** Natanael respondis kaj diris al li: kaj diris al li: Kian signon vi montras al ni, ĉar Rabeno, vi estas la Filo de Dio; vi estas Reĝo de vi faras tion? **19** Respondis Jesuo kaj diris al ili: Izrael! **50** Jesuo respondis kaj diris al li: Ĉu vi Detruu ĉi tiun sanktejon, kaj mi levos ĝin en la kredas pro tio, ke mi diris al vi: Mi vin vidis sub daŭro de tri tagoj. **20** La Judoj diris: Kvardek la figarbo? vi vidos pli grandajn aferojn ol ĉi ses jarojn ĉi tiu sanktejo estis konstruata; ĉu tio. **51** Kaj li diris al li: Vere, vere, mi diras al vi, vi levos ĝin en la daŭro de tri tagoj? **21** Sed li vi vidos la ĉielon malfermita kaj la angelojn de parolis pri la sanktejo de sia korpo. **22** Kiam do Dio suprenirantaj kaj malsuprenirantaj sur la li levigis el la mortintoj, la disĉiploj rememoris, Filon de homo.

2 La trian tagon okazis edziĝo en Kana Galilea, kaj la patrino de Jesuo ĉeestis tie; **2** ankaŭ Jesuo kaj liaj disĉiploj estis invititaj al la edziĝo. **3** Kaj kiam mankis vino, la patrino de Jesuo diris al li: Ili ne havas vinon. **4** Kaj Jesuo diris al ŝi: Kio estas inter mi kaj vi, virino? mia horo ankoraŭ ne venis. **5** Lia patrino diris al la servantoj: Kion ajn li diros al vi, tion faru. **6** Kaj estis tie ses akvokuvoj ŝtonaj, metitaj laŭ la purigo de la Judoj, enhavantaj po du ĝis tri metroj. **7** Jesuo diris al ili: Plenigu la akvokuvojn per akvo. Kaj tiuj signojn, kiujn vi faras, se Dio ne estas oni plenigis ilin ĝis la rando. **8** Kaj li diris al kun li. **3** Jesuo respondis kaj diris al li: Vere, ili: Ĉerpu nun, kaj alportu al la festenestro. Kaj vere, mi diras al vi: Se homo ne estas denove oni alportis. **9** Kiam la festenestro gustumis la akvon, nun fariĝintan vino, kaj ne sciis, de kie ĝi estas (sciis tamen la servantoj, kiuj ĉerpis la akvon), la festenestro alvokis la fiancon, **10** kaj diris al li: Ĉiu homo prezentas unue la bonan Jesuo respondis: Vere, vere, mi diras al vi: Se vinon, kaj kiam oni jam drinkis, tiam la malpli bonan; sed vi rezervis la bonan vinon ĝis nun. **11** Ĉi tiun komencon de signoj Jesuo faris en Kana Galilea, kaj elmontris sian gloron, kaj liaj disĉiploj kredis al li. **12** Post tio li malsupreniris al Kapernaum, kaj kun li lia patrino kaj liaj fratoj kaj tie ili restis ne multajn tagojn. **13** Kaj la Pasko de la Judoj alproksimiĝis, kaj kien ĝi iras; tia estas ĉiu, kiu estas naskita kaj Jesuo supreniris al Jerusalem. **14** Kaj li trovis en la templo vendistojn de bovoj kaj ŝafoj kaj kolomboj, kaj la monsanĝistojn sidantajn; **15** kaj diris al li: Vi estas la instruisto de Izrael, kaj farinte skurĝon el la ŝnuretoj, li elpelis ĉiujn el la templo, ŝafojn kaj bovojn; kaj elŝutis la tablojn; **16** kaj al la vendistoj de la kolomboj li diris: Forportu tion de ĉi tie; ne faru la domon

3 Estis viro el la Fariseoj, nomata Nikodemo, ĉeesto inter la Judoj; **2** tiu venis al li nokte, kaj diris al li: Rabeno, ni scias, ke vi estas instruisto, veninta de Dio; ĉar neniu povas fari kaj diris al li: Rabeno, ni scias, ke vi estas naskita, li ne povas vidi la regnon de Dio. **4** Nikodemo diris al li: Kiel povas homo naskiĝi, kiam li estas maljuna? ĉu li povas eniri denove kio naskiĝas el la karno, estas karno; kaj tio, kio naskiĝas de la Spirito, estas spirito. **7** Ne disĉiploj kredis al li. **8** La vento blovias, kie ĝi volas, kaj ĝian kaj liaj disĉiploj; kaj tie ili restis ne multajn vocon vi aŭdas, sed vi ne sciias, de kie ĝi venas tagojn. **9** Nikodemo respondis kaj diris de la Spirito. **9** Nikodemo respondis kaj diris en la templo vendistojn de bovoj kaj ŝafoj kaj al li: Kiel povas tio fariĝi? **10** Jesuo respondis kolomboj, kaj la monsanĝistojn sidantajn; **15** kaj diris al li: Vi estas la instruisto de Izrael, kaj farinte skurĝon el la ŝnuretoj, li elpelis ĉiujn kaj ĉu vi ne sciias tion? **11** Vere, vere, mi diras el la templo, ŝafojn kaj bovojn; kaj elŝutis la al vi: Kion ni sciias, tion ni parolas, kaj kion ni monerojn de la monsanĝistojn kaj renversis la vidis, tion ni atestas; kaj vi homoj ne akceptas tablojn; **16** kaj al la vendistoj de la kolomboj li nian ateston. **12** Se mi aferojn surterajn diris

al vi, kaj vi ne kredas, kiel vi kredos, se mi Kiu akceptis lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio diros enĉielajn? **13** Kaj neniу supreniris en la estas vera. **34** Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la ĉielon, krom tiu, kiu malsupreniris de la ĉielo, vortojn de Dio; ĉar ne laŭmezure Li donas la la Filo de homo, kiu estas en la ĉielo. **14** Kaj Spiriton. **35** La Patro amas la Filon, kaj donis kiel Moseo levis la serpenton en la dezerto, tiel ĉion en li, fidanta al li, havu eternan vivon. (aiōnios g166) **16** **36** Kiu fidas al la Filo, tiu Ĉar Dio tiel amis la mondron, ke Li donis Sian solenaskitan Filon, por ke ĉiu, kiu fidas al li, ne pereu, sed havu eternan vivon. (aiōnios g166) **17** Ĉar Dio sendis Sian Filon en la mondron, ne por juĝi la mondron, sed por ke la mondo per li estu savita. **18** Kiu fidas al li, tiu ne estas juĝata; sed la nekredanto jam estas juĝita, ĉar li ne fidas al la nomo de la solenaskita Filo de Dio. **19** Kaj jen estas la juĝo: ke la lumo venis en la mondron, kaj la homoj amis la mallumon pli ol la lumon, ĉar iliaj faroj estis malbonaj. **20** Ĉar ĉiu, kiu faradas malbonon, malamas la lumon, kaj ne venas al la lumo, por ke liaj faroj ne estu malaprobitaj. **21** Sed tiu, kiu faras la veron, venas al la lumo, por ke liaj faroj estu montrataj, ke ili estas faritaj en Dio. **22** Post tio venis Jesuo kun siaj disĉiploj en la landon Judujo, kaj restis tie kun ili kaj baptadis. **23** Johano ankaŭ baptadis en Enon, proksime de Salim, ĉar estis tie multe da akvoj; kaj oni alvenis kaj estis baptitaj. **24** Ĉar Johano ankoraŭ ne estis jetita en malliberejon. **25** Fariĝis do diskutado inter la disĉiploj de Johano kaj iu Judo pri la puriĝo. **26** Kaj ili venis al Johano, kaj diris al li: Rabeno, tiu, kiu estis kun vi transe de Jordan, kaj pri kiu vi atestis, jen tiu sama baptas, kaj ĉiuj venas al li. **27** Johano respondis kaj diris: Homo ne povas ion ricevi, se ĝi ne estas donita al li el la ĉielo. **28** Vi mem atestas pri mi, ke mi diris: Mi ne estas la Kristo, sed mi estas sendita antaŭ li. **29** Kiu havas la fianĉinon, tiu estas la fianĉo; sed la amiko de la fianĉo, kiu staras kaj lin aŭdas, tre ĝojas pro la voĉo de la fianĉo; ĉi tiu mia ĝojo do plenumiĝis. **30** Li devas altiĝi, sed mi devas malaltiĝi. **31** Kiu de supre venas, tiu estas super ĉiuj; kiu estas el la tero, tiu el la tero estas, kaj el la tero parolas; kiu venas de la ĉielo, tiu estas super ĉiuj. **32** Kion li vidis kaj aŭdis, tion li atestas; kaj neniу akceptas lian ateston. **33** Kiu akceptis lian ateston, tiu jam sigelis, ke Dio estas vera. **34** Ĉar tiu, kiun Dio sendis, parolas la vortojn de Dio; ĉar ne laŭmezure Li donas la Spiriton. **35** La Patro amas la Filon, kaj donis tiu havas eternan vivon; sed kiu ne obeas al la Filo, tiu ne vidos vivon, sed la kolero de Dio sur li restas. (aiōnios g166)

4 Kiam do la Sinjoro sciis, ke la Fariseoj aŭdis, ke Jesuo faras kaj baptas pli multe da disĉiploj, ol Johano **2** (kvankam baptadis ne Jesuo mem, sed liaj disĉiploj), **3** li foriris el Judujo kaj reiris al Galileo. **4** Kaj li devis trairi tra Samario. **5** Li alvenis do al unu urbo Samaria, nomata Siħar, apud la terpeco, kiun Jakob donis al sia filo Jozef; **6** kaj la fonto de Jakob estis tie. Jesuo do, lacigita de sia vojirado, sidiĝis tiamaniere apud la fonto. Estis ĉirkaŭ la sesa horo. **7** Venis virino Samaria, por ĉerpi akvon; Jesuo diris al ŝi: Donu al mi trinki. **8** Ĉar liaj disĉiploj jam foriris en la urbon, por aĉeti nutraĵojn. **9** La Samarianino do diris al li: Kiel vi, estante Judo, petas trinki de mi, kiu estas Samarianino? (Ĉar la Judoj ne interrilatas kun la Samarianoj.) **10** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Se vi scius la donacon de Dio, kaj kiu estas tiu, kiu diras al vi: Donu al mi trinki, vi petus lin, kaj li donus al vi vivan akvon. **11** La virino diris al li: Sinjoro, vi nenian ĉerpilon havas, kaj la puto estas profunda; de kie do vi havas tiun vivan akvon? **12** Ĉu vi estas pli granda ol nia patro Jakob, kiu donis al ni la puton, kaj trinkis mem el ĝi, kiel ankaŭ liaj filoj kaj liaj brutoj? **13** Jesuo respondis kaj diris al ŝi: Ĉiu, kiu trinkas el ĉi tiu akvo, denove soifos; **14** sed kiu trinkos el la akvo, kiun mi donos al li, tiu neniam soifos; sed la akvo, kiun mi donos al li, fariĝos en li fonto de akvo, ŝprucanta supren por eterna vivo. (aiōn g165, aiōnios g166) **15** La virino diris al li: Sinjoro, donu al mi ĉi tiun akvon, por ke mi ne plu soifu, kaj ne devu traveni ĉi tien, por ĉerpi. **16** Jesuo diris al ŝi: Foriru, voku vian edzon, kaj revenu ĉi tien. **17** La virino respondis kaj diris al li: Mi ne havas edzon. Jesuo diris al ŝi: Vi prave diris: Mi ne havas edzon; **18** ĉar vi havis kvin edzojn; kaj tiu, kiun vi nun havas, ne estas via edzo; ĉi tion vi diris vere. **19** La

virino diris al li: Sinjoro, mi ekvidas, ke vi estas via diro ni kredas, ĉar ni mem aŭdis lin; kaj profeto. **20** Niaj patroj adoradis sur ĉi tiu monto; ni scias, ke ĉi tiu estas vere la Savanto de la kaj vi diras, ke en Jerusalem estas la loko, kie mondo. **43** Kaj post la du tagoj li foriris de tie en oni devas adori. **21** Jesuo diris al ŝi: Kredu al Galileon. **44** Ĉar Jesuo mem atestis, ke profeto mi, virino; venas la horo, kiam nek sur ĉi tiu ne havas honoron en sia propra lando. **45** Kiam monto, nek en Jerusalem, vi adoros la Patron. do li venis en Galileon, la Galileanoj akceptis lin, **22** Vi adoras tion, kion vi ne konas; ni adoras ĉar ili jam vidis ĉion, kion li faris en Jerusalem tion, kion ni konas; ĉar el la Judoj estas la savo. dum la festo; ĉar ili ankaŭ iris al la festo. **46** Li **23** Sed venas la horo, kaj jam estas, kiam la veraj revenis en Kanan Galilean, kie li faris la akvon adorantoj adoros la Patron laŭ spirito kaj vero; vino. Kaj estis unu kortegano, kies filo estis ĉar la Patro serĉas tiajn por esti Liaj adorantoj. malsana en Kapernaum. **47** Kiam li aŭdis, ke **24** Dio estas Spirito: kaj Liaj adorantoj devas Jesuo alvenis el Judujo en Galileon, li iris al li, adori Lin laŭ spirito kaj vero. **25** La virino diris al kaj petis lin malsupreniri kaj resanigi lian filon; li: Mi scias, ke venas la Mesio (kiu estas nomata ĉar li preskaŭ mortis. **48** Jesuo do diris al li: Kristo); kiam tiu alestos, li anoncos al ni ĉion. Se vi ne vidas signojn kaj mirindajojn, vi tute **26** Jesuo diris al ŝi: Tiu estas mi, kiu parolas ne kredos. **49** La kortegano diris al li: Sinjoro, kun vi. **27** Kaj ĉe tio venis liaj disĉiploj, kaj ili malsupreniru, antaŭ ol mia fileto mortos. **50** miris, ke li parolas kun virino; tamen neniu Jesuo diris al li: Foriru, via filo vivas. La viro diris: Kion vi volas? aŭ: Kial vi parolas kun ŝi? kredis la vorton, kiun Jesuo parolis al li, kaj li **28** La virino do lasis sian akvokrucon, kaj foriris foriris. **51** Dum li ankoraŭ malsupreniris, liaj en la urbon, kaj diris al la homoj: **29** Venu, vidu sklavoj lin renkontis, dirante: Via filo vivas. **52** Li homon, kiu rakontis al mi ĉion, kion mi faris; demandis al ili pri la horo, kiam li ekresanigis. ĉu eble ĉi tiu estas la Kristo? **30** Ili eliris el la Ili respondis al li: Hieraŭ je la sepa horo la febro urbo, kaj venis al li. **31** Dume la disĉiploj petis lin forlasis. **53** Tial la patro sciis, ke tio estis en lin, dirante: Rabeno, manĝu. **32** Sed li diris al tiu sama horo, en kiu Jesuo diris al li: Via filo ili: Por manĝi mi havas nutraĵon, pri kiu vi vivas; kaj kredis li mem kaj lia tuta domo. **54** Ĉi ne scias. **33** La disĉiploj do diris inter si: Ĉu iu tiun jam la duan signon faris Jesuo, veninte el alportis al li ion por manĝi? **34** Jesuo diris al ili: Judujo en Galileon.

Mia nutraĵo estas plenumi la volon de Tiu, kiu min sendis, kaj fini Lian laboron. **35** Ĉu vi ne diras: Estas ankoraŭ kvar monatoj, kaj venas la rikolto? jen mi diras al vi: Levu viajn okulojn kaj rigardu la kampojn, ke ili jam estas blankaj por la rikolto. **36** La rikoltanto ricevas salajron, kaj kolektas frukton por eterna vivo, por ke ĝoju kune la semanto kaj la rikoltanto. (**aiōnios g166**) **37** Ĉar en ĉi tio estas vera la proverbio: Unu semas, alia rikoltas. **38** Mi vin sendis, por rikolti tion, kion vi ne prilaboris; aliaj laboris, kaj vi eniris en ilian laboron. **39** Kaj el tiu urbo multaj el la Samarianoj kredis al li pro la diro de la virino, kiu atestis: Li rakontis al mi ĉion, kion mi faris. **40** Kiam do la Samarianoj venis al li, ili petis, ke li restu ĉe ili; kaj li restis tie du tagojn. **41** Kaj multe pli multaj kredis pro lia vorto, **42** kaj diris al la virino: Jam ne pro

5 Post tio estis festo de la Judoj, kaj Jesuo supreniris al Jerusalem. **2** En Jerusalem apud la Pordego de Ŝafoj estas lageto, nomata en la Hebreia lingvo Betesda, havanta kvin portikojn. **3** En tiuj kuŝis amaso da malsanuloj, blinduloj, lamuloj, velkintoj, kiuj atendis la ekmovon de la akvo; **4** ĉar angelo de la Eternulo malsupreniris iafoje en la lageton kaj movis la akvon; kiu ajn do unua post la movado de la akvo enpaſis, tiu resaniĝis, tute egale, de kia malsano li suferis. **5** Kaj tie estis unu viro, kiu estis tridek ok jarojn en sia malforteco. **6** Kiam Jesuo vidis lin kuſantan, kaj sciis, ke li jam de longe malsanas, li diris al li: Ĉu vi volas fariĝi sana? **7** La malsanulo respondis: Sinjoro, mi ne havas iun por enjeti min en la lageton, kiam la akvo moviĝis; sed dum mi venas, alia paſas malsupren antaŭ mi. **8** Jesuo diris al li: Leviĝu, prenu vian liton, kaj

iru. **9** Kaj la viro tuj fariĝis sana, kaj prenis sian sed la farintoj de malbono, al releviĝo por juĝo. liton, kaj iris. Kaj estis la sabato en tiu tago. **10** Mi ne povas per mi mem fari ion; kiel mi **10** La Judoj do diris al la resanigito: Estas la aŭdas, tiel mi juĝas; kaj mia juĝo estas justa, ĉar sabato, kaj al vi ne konvenas porti vian liton. **11** mi celas ne mian propran volon, sed la volon Li respondis: Tiu, kiu min sanigis, diris al mi: de Tiu, kiu min sendis. **31** Se mi atestus pri mi Prenu vian liton, kaj iru. **12** Ili demandis lin: Kiu mem, mia atesto ne estus vera. **32** Estas alia, estas tiu homo, kiu diris al vi: Prenu kaj iru? **13** kiu atestas pri mi; kaj mi scias, ke vera estas Sed la resanigito ne sciis, kiu tiu estas; ĉar Jesuo la atesto, kiun li atestas pri mi. **33** Vi sendis al jam formoviĝis pro la tiea homamaso. **14** Poste Johano, kaj li atestis pri la vero. **34** Sed la atesto, Jesuo trovis lin en la templo, kaj diris al li: Jen vi kiun mi ricevas, ne estas el homo, tamen mi fariĝis sana; ne plu peku, por ke io pli malbona tion diras, por ke vi estu savitaj. **35** Li estis la ne okazu al vi. **15** La viro foriris, kaj diris al la lampo, kiu brulas kaj lumas; kaj vi volis ĝozi Judoj, ke Jesuo estas tiu, kiu lin sanigis. **16** Kaj la kelkajn tempon en lia lumo. **36** Sed la atesto, Judoj persekutis Jesuon pro tio, ke li tion faris kiun mi havas, estas pli granda ol la atesto de en sabato. **17** Sed Jesuo respondis al ili: Mia Johano; ĉar la laboroj, kiujn la Patro donis al Patro ĝis nun laboras, kaj mi laboras. **18** Pro tio mi por fini, tiuj samaj laboroj, kiujn mi faras, do la Judoj des pli celis mortigi lin, pro tio, ke li atestas pri mi, ke la Patro min sendis. **37** Kaj ne nur malobservis la sabaton, sed ankaŭ diris, la Patro, kiu min sendis, atestis pri mi. Vi nek ke Dio estas lia propra Patro, kaj pretendis esti aŭdis iam Lian voĉon, nek vidis Lian formon. **38** egala al Dio. **19** Jesuo do respondis kaj diris al ili: Kaj vi ne havas Lian vorton restantan en vi, ĉar Vere, vere, mi diras al vi: La Filo ne povas per si vi ne kredas al tiu, kiun Li sendis. **39** Vi esploras mem fari ion, krom tio, kion li vidas la Patron la Skribojn, ĉar vi opinias, ke en ili vi havas faranta; ĉar kion ajan Li faras, tion la Filo tiel eternan vivon; kaj ili estas tio, kio atestas pri same ankaŭ faras. **20** Ĉar la Patro amas la Filon, mi; (*aiōnios g166*) **40** kaj vi ne volas veni al mi, por kaj montras al li ĉion, kion Li mem faras; kaj Li havi vivon. **41** De homoj mi ne prenas gloron. montros al li farojn pli grandajn ol ĉi tio, por ke **42** Sed mi vin scias, ke vi ne havas en vi la amon vi miru. **21** Ĉar kiel la Patro levas la mortintojn al Dio. **43** Mi venis en la nomo de mia Patro, kaj kaj ilin vivigas, tiel ankaŭ la Filo vivigas tiujn, vi min ne akceptas; se alia venos en sia propra kiujn li volas. **22** Ĉar la Patro juĝas nenium, sed nomo, vi lin akceptos. **44** Kiel povas kredi vi, Li donis ĉian juĝon al la Filo, **23** por ke ĉiuj kiuj prenas gloron unu de alia, kaj la gloron, kiu honoru la Filon tiel same, kiel ili honoras la venas de la sola Dio, vi ne serĉas? **45** Ne pensu, Patron. Kiu ne honoras la Filon, tiu ne honoras la Patron, kiu lin sendis. **24** Vere, vere, mi diras al vi: Kiu aŭskultas mian vorton, kaj kredas al Tiu, kiu min sendis, tiu havas eternan vivon kaj ne venas en juĝon, sed jam pasis de morto en vivon. (*aiōnios g166*) **25** Vere, vere, mi diras al vi: Venas horo kaj jam estas, kiam la mortintoj aŭdos la voĉon de la Filo de Dio; kaj la aŭdintoj vivos. **26** Ĉar kiel la Patro havas en Si mem vivon, tiel Li donis al la Filo ankaŭ, ke ĉi tiu havu en si mem vivon; **27** kaj Li donis al li la rajton fari juĝon, ĉar li estas la Filo de homo. **28** Ne miru pro tio; ĉar venas horo, en kiu ĉiuj, kiuj estas en la tomboj, aŭdos lian voĉon, **29** kaj eliros; la farintoj de bono, al releviĝo por vivo;

6 Poste Jesuo foriris trans la maron de Galileo, tio estas de Tiberias. **2** Kaj granda homamaso lin sekvis, ĉar ili vidis la signojn, kiujn li faris por la malsanuloj. **3** Kaj Jesuo supreniris sur la monto, kaj tie li sidis kun siaj disĉiploj. **4** Kaj la Pasko, la festo de la Judoj, estis proksima. **5** Jesuo do, levinte siajn okulojn, kaj ekvidinte, ke granda homamaso venas al li, diris al Filipo: De kie ni aĉetu panojn, por ke ĉi tiuj manĝu? **6** Tion li diris, por provi lin; ĉar li mem sciis, kion li

faros. 7 Filipo respondis al li: Panoj por ducent satigis. 27 Laboru ne por la pereema nutrajo, denaroj ne suficius por ili, por ke ĉiu iometon sed por la nutrajo, kiu restas ĝis eterna vivo, ricevu. 8 Unu el liaj disĉiploj, Andreo, frato de kiun la Filo de homo donos al vi; ĉar lin Dio, Simon Petro, diris al li: 9 Ĉi tie estas knabo, kiu la Patro, sigelis. (aiōnios g166) 28 Ili do diris al li: havas kvin hordeajn panojn kaj du malgrandajn Kiel ni agu, por ke ni faru la farojn de Dio? 29 fiŝojn; sed kio estas tio por tiom da homoj? Jesuo respondis kaj diris al ili: Jen la faro de 10 Jesuo diris: Sidigu la homojn. Kaj estis tie Dio: kredi al tiu, kiun Li sendis. 30 Ili do diris al multe da herbo. La viroj do sidiĝis, nome li: Kian signon vi montras, por ke ni vidu kaj ĉirkaŭ kvin mil. 11 Kaj Jesuo prenis la panojn, kredus al vi? kion vi faras? 31 Niaj patroj mangiĝis kaj doninte dankon, disdonis al la sidiĝintoj; kaj la manaon en la dezerto, kiel estas skribite: Li tiel same el la fiŝoj tiom, kiom oni deziris. 12 Kaj donis al ili ĉielan panon por mangi. 32 Jesuo do kiam ili satiĝis, li diris al siaj disĉiploj: Kolektu diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ne Moseo la postrestantajn fragmentojn, por ke nenio donis al vi tiun ĉielan panon; sed mia Patro perdigu. 13 Ili do kolektis ilin, kaj plenigis dek donas al vi la veran ĉielan panon. 33 Ĉar la du korbojn per la fragmentoj de la kvin hordeaj pano de Dio estas tiu, kiu malsupreniras de panoj, kiuj postrestis al la mangintoj. 14 Kiam la ĉielo kaj donas vivon al la mondo. 34 Ili do do la homoj vidis la signon, kiun Jesuo faris, diris al li: Sinjoro, ĉiam donu al ni tiun panon. ili diris: Ĉi tiu estas vere la profeto, kiu devis 35 Jesuo diris al ili: Mi estas la pano de vivo; veni en la mondono. 15 Tial Jesuo, eksciente, ke kiu venas al mi, tiu neniam malsatos, kaj kiu oni celas veni kaj kapti lin, por fari lin reĝo, kredas al mi, tiu neniam soifos. 36 Sed mi diris denove fortiris sin sola al la monto. 16 Kaj al vi, ke vi min vidis, kaj tamen vi ne kredas. 37 kiam vesperiĝis, liaj disĉiploj malsupreniris al Ĉio, kion la Patro donas al mi, venos al mi; kaj la maro; 17 kaj en ŝipiĝinte, ili veturis trans la tiun, kiu venas al mi, mi ja ne eljetos. 38 Ĉar mi maron al Kapernaum. Kaj jam estis mallume, malsupreniris de la ĉielo, por plenumi ne mian kaj Jesuo ankoraŭ ne venis al ili. 18 Kaj la maro volon, sed la volon de Tiu, kiu min sendis. 39 Kaj malsereniĝis de forta vento, kiu blovis. 19 Kiam estas la volo de Tiu, kiu min sendis, ke el ĉio, do ili remis proksimume dudek kvin ĝis tridek kion Li donis al mi, mi ne perdu ion, sed relevu stadiojn, ili ekvidis Jesuon iranta sur la akvo, ĝin en la lasta tago. 40 Ĉar estas la volo de mia kaj proksimiĝanta al la ŝipo; kaj ili timis. 20 Sed Patro, ke ĉiu, kiu vidas la Filon kaj kredas al li, li diris al ili: Gi estas mi; ne timu. 21 Tiam ili havu eternan vivon; kaj mi levos tiun en la lasta volonte ricevis lin en la ŝipon, kaj tuj la ŝipo tago. (aiōnios g166) 41 La Judoj do murmuris pri li, albordiĝis tien, kien ili veturis. 22 La sekvantan ĉar li diris: Mi estas la pano, kiu malsupreniris tagon, kiam la homamaso, kiu restis trans la de la ĉielo. 42 Kaj ili diris: Ĉu ĉi tiu ne estas maro, vidis, ke nenia ŝipeto estas tie krom unu, Jesuo, filo de Jozef, kies patron kaj patronon kaj ke Jesuo ne eniris kun la disĉiploj en la ni konas? kiel do li diras: Mi malsupreniris de ŝipon, sed la disĉiploj solaj veturis 23 (venis la ĉielo? 43 Jesuo respondis kaj diris al ili: Ne tamen ŝipetoj el Tiberias proksime al la loko, murmuru inter vi. 44 Neniu povas veni al mi, kie oni mangiĝas la panon, post kiam la Sinjoro se la Patro, kiu min sendis, ne tiros lin; kaj mi donis dankon) — 24 kiam do la homamaso vidis, levos tiun en la lasta tago. 45 Estas skribite en ke Jesuo ne estas tie, nek liaj disĉiploj, ili ankaŭ la profetoj: Kaj ĉiu estos instruitaj de Dio. Ĉiu eniris la ŝipetojn kaj veturis al Kapernaum, do, kiu aŭdis de la Patro kaj lernis, venas al mi. serĉante Jesuon. 25 Kaj trovinte lin trans la 46 Neniu vidis la Patron, krom tiu, kiu estas de maro, ili diris al li: Rabeno, kiam vi venis ĉi Dio; li vidis la Patron. 47 Vere, vere, mi diras al tien? 26 Jesuo respondis al ili kaj diris: Vere, vi: Kiu kredas, tiu havas vivon eternan. (aiōnios vere, mi diras al vi: Vi min serĉas, ne ĉar vi g166) 48 Mi estas la pano de vivo. 49 Viaj patroj vidis signojn, sed ĉar vi mangiĝas el la panoj kaj mangiĝas la manaon en la dezerto, kaj mortis.

50 Jen la pano, kiu malsupreniris de la ĉielo,
por ke oni manĝu el ĝi kaj ne mortu. **51 Mi**
estas la viva pano, kiu malsupreniris de la ĉielo;
se iu manĝos el ĉi tiu pano, tiu vivos eterne;
kaj la pano, kiun mi donos, estas mia karno,
por la vivo de la mondo. (aiōn g165) **52 La Judoj**
do disputis inter si, dirante: Kiel ĉi tiu povas
diris al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Se vi ne
sangon, tiu havas eternan vivon; kaj mi levos
tiun en la lasta tago. (aiōnios g166) **55 Ĉar mia**
karno estas vera mangajo, kaj mia sango estas
sangon, tiu havas manĝas mian karnon kaj trinkas mian
trinkas mian sangon, tiu restas en mi, kaj mi
en li. **57 Kiel la vivanta Patro** min sendis, kaj
kiu manĝas ĉi tiun panon, tiu vivos eterne. (aiōn
g165) **59 Tion** li diris en la sinagogo, instruante
en Kapernaum. **60 Multaj** do el liaj disiciploj,
diris: Malfacila estas tia parolo; antaŭ la Judoj.
61 Sed Jesuo, sciante en Jesuo supreniris en la templon kaj instruis.
si mem, ke liaj disiciploj pri tio murmuris, diris **13 Tamen** neniu parolis malkaše pri li, pro timo
aŭdinte tion, diris: Ĉar Jesuo sciis de la komenco, kiu
ne plu akompanis. **67 Jesuo** do diris al la dek
du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? **68 Simon Petro**
respondis al li: Sinjoro, al kiu ni iru? vi havas
la vortojn de eterna vivo. (aiōnios g166) **69 Kaj** ni
70 Respondis al ili Jesuo: Ĉu mi ne elektis vin la
dek du, kaj unu el vi estas diablo? **71 Li** parolis
pri Judas Iskariota, filo de Simon; ĉar tiu, unu el
la dek du, estis perfidonta lin.

7 Kaj post tio Jesuo iradis en Galileo; ĉar li
ne volis iradi en Judujo, ĉar la Judoj celis
mortigi lin. **2 La festo** de la Judoj, nomata la
festo de la ūboj, proksimiĝis. **3 Liaj** fratoj do
diris al li: Transiru de ĉi tie, kaj iru en Judujon,
por ke viaj disiciploj ankaŭ vidu viajn farojn,
kiujn vi faras. **4 Ĉar** neniu faras ion sekrete, kaj
celas mem esti publike konata. Se vi faras tiajn
tempo ankoraŭ ne venis; sed via tempo ĉiam
estas preta. **7 La** mondo ne povas vin malami;
sed min ĝi malamas, ĉar mi atestas pri ĝi, ke
Ĝiaj faroj estas malbonaj. **8 Supreniru** vi al la
festo; mi ankoraŭ ne supreniras al la festo, ĉar
mia tempo ankoraŭ ne maturiĝis. **9 Dirinte** tion
al ili, li restis ankoraŭ en Galileo. **10 Sed** kiam
liaj fratoj supreniris al la festo, tiam li ankaŭ
supreniris, ne malkaše, sed kvazaŭ sekrete. **11**
La Judoj do serĉis lin ĉe la festo, kaj diris: Kie
vivos pro mi. **12 Kaj** fariĝis multe da murmurado
inter la homamasoj pri li. Unuj diris: Li estas
Tion li diris en la sinagogo, instruante bonulo; aliaj diris: Ne, sed li erarigas la amason.
Filon de homo supreniranta tien, kie li antaŭe
nenion utilas; la vortoj, kiujn mi diris al vi, estas
volon, tiu scios pri la instruado, ĉu ĝi estas de
spiritu kaj estas vivo. **14 Sed** estas iuj el vi, kiuj Dio, aŭ ĉu mi parolas nur el mi mem. **18 Kiu**
ne kredas. **15 Kaj** la Judoj miris, dirante: Kiel ĉi tiu scias
al ili: Ĉu tio faligas vin? **16 Jesuo** respondis
al ili kaj diris: Mia instruado estas ne mia, sed
estis? **17 Se** iu volas plenumi Lian
Ties, kiu min sendis. **18 Se** iu volas plenumi Lian
volon, tiu scios pri la instruado, ĉu ĝi estas de
spiritu kaj estas vivo. **19 mi,** se tio ne estas donita al li de mia Patro. **66 Ĉu** Moseo ne donis al vi la legon? kaj neniu el vi
Ĉe tio multaj el liaj disiciploj iris returne kaj lin observas la legon. Kial vi celas mortigi min? **20**
ne plu akompanis. **67 Jesuo** do diris al la dek
du: Ĉu vi ankaŭ volas foriri? **68 Simon Petro** celas mortigi vin? **21 Jesuo** respondis kaj diris
al ili: Mi faris unu faron, kaj vi ĉiuj miras pro
la vortojn de eterna vivo. (aiōnios g166) **69 Kaj** ni
tio. **22 Moseo** donis al vi cirkumcidon (tamen
ekkredis kaj scias, ke vi estas la Sanktulo de Dio. ĝi estas ne de Moseo, sed de la patroj); kaj
70 Respondis al ili Jesuo: Ĉu mi ne elektis vin la
dek du, kaj unu el vi estas diablo? **71 Li** parolis
estas cirkumcidata en la sabato, por ke oni ne
malobeu al la Mosea lego, ĉu vi koleras kontraŭ
mi pro tio, ke mi tute sanigis viron en sabato?

24 Ne juĝu laŭ ŝajno, sed juĝu justan juĝon. **25** oficistoj: Ankoraŭ neniam tiel parolis homo. **47** Tiam kelkaj el la Jerusalemanoj diris: Ĉu li ne La Fariseoj do respondis al ili: Ĉu vi ankaŭ estas estas tiu, kiun oni celas mortigi? **26** Kaj jen li erarigitaj? **48** Ĉu kredis al li iu el la regantoj, aŭ parolas maltime, kaj ili diras al li nenion. Ĉu el la Fariseoj? **49** Sed tiu homamaso, kiu ne scias eble la estraro certe scias, ke ĉi tiu estas la la leĝon, estas malbenita. **50** Tiam Nikodemo Kristo? **27** Tamen ni scias, de kie ĉi tiu estas; sed (tiu, kiu venis nokte al Jesuo, estante unu el ili) kiam la Kristo venos, neniu scios, de kie li estas. diris al ili: **51** Ĉu nia leĝo juĝas iun, se antaŭe **28** Jesuo do, instruante en la templo, ekkriis kaj oni ne aŭskultis lin, kaj ne sciigis, kion li faras? diris: Vi jam min konas, kaj vi ankaŭ scias, de **52** Ili respondis kaj diris al li: Ĉu vi ankaŭ estas el kie mi estas; kaj mi ne venis de mi mem; sed Galileo? Esploru, kaj vidu, ke neniam el Galileo Tiu, kiu min sendis, estas vera, sed Lin vi ne venas profeto. **53** Kaj ĉiu iris al sia domo; konas. **29** Mi Lin konas, ĉar mi estas de Li; kaj Li min sendis. **30** Oni do celis kapti lin; sed neniu metis sur lin sian manon, ĉar lia horo ankoraŭ ne venis. **31** Kaj multaj el la homamaso kredis al li, kaj diris: Kiam la Kristo venos, ĉu li faros pli multe da signoj, ol ĉi tiu faris? **32** La Fariseoj aŭdis la amason murmuranta tion pri li, kaj la ĉefpastroj kaj la Fariseoj sendis oficistojn, por kapti lin. **33** Jesuo do diris al ili: Ankoraŭ iom da tempo mi estas kun vi, kaj mi foriras al Tiu, kiu min sendis. **34** Vi min serĉos kaj ne trovos; kaj kie mi estas, vi ne povas tien veni. **35** Tial la Judoj inter si diris: Kien ĉi tiu iros, ke ni lin ne trovos? ĉu li iros al la disĝettoj inter la Grekoj kaj instruoj la Grekojn? **36** Kia diro estas tio, kion li diris: Vi min serĉos kaj ne trovos, kaj: Kie mi estas, vi ne povas tien veni? **37** En la lasta tago, la granda tago de la festo, Jesuo staris kaj kriis, dirante: Se iu soifas, tiu venu al mi kaj trinku. **38** Kiu kredas al mi, kiel la Skribo diris, el ties ventro fluos riveroj da viva akvo. **39** Sed tion li diris pri la Spirito, kiun estis ricevontaj tiuj, kiuj kredis al li; ĉar la Spirito ankoraŭ ne estis donita, ĉar Jesuo ankoraŭ ne estis glorita. **40** Iuj do el la homamaso, aŭdinte tiujn vortojn, diris: Vere ĉi tiu estas la Profeto. **41** Aliaj diris: Ĉi tiu estas la Kristo. Sed kelkaj diris: Tamen ĉu el Galileo la Kristo venas? **42** Ĉu la Skribo ne diris, ke la Kristo venas el la idaro de David kaj el la vilaĝo Bet-Lehem, kie David estis? **43** Tiel fariĝis pro li malkonsento inter la homamaso. **44** Kaj iuj el ili volis kapti lin, sed neniu metis sur lin la manojn. **45** Tiam la oficistoj revenis al la ĉefpastroj kaj Fariseoj, kaj ĉi tiuj diris al ili: Kial vi lin ne alkondukis? **46** Respondis la

8 sed Jesuo iris al la monto Olivarba. **2** Kaj li revenis frumatene en la templon, kaj la tuta popolo venis al li; kaj li sidiĝis, kaj instruadis ilin. **3** Kaj la skribistoj kaj Fariseoj alkondukis virinon, kaptitan en adulto; kaj stariginte ŝin en la mezo, **4** ili diris al li: Majstro, ĉi tiu virino estas kaptita adultante, en la faro mem. **5** En la leĝo Moseo ordonis al ni tiajn ŝtonmortigi; sed kion vi diras? **6** Kaj tion ili diris, provante lin, por povi lin akuzi pri io. Sed Jesuo sin klinis, kaj per fingro skribis sur la tero. **7** Kiam ili ankoraŭ demandis lin, li levigis, kaj diris al ili: Kiu el vi estas senpeka, tiu unua ĵetu sur ŝin ŝtonon. **8** Kaj denove li sin klinis kaj skribis sur la tero. **9** Sed aŭdinte tion, ili eliris unu post alia, komencante de la plej maljunaj kaj ĝis la lastaj; kaj restis Jesuo sola, kaj la virino staranta en la mezo. **10** Kaj Jesuo levigis, kaj diris al ŝi: Virino, kie ili estas? ĉu neniu vin kondamnis? **11** Kaj ŝi diris: Neniu, Sinjoro. Jesuo diris al ŝi: Ankaŭ mi vin ne kondamnas; iru, kaj de nun ne plu peku.] **12** Jesuo denove parolis al ili, dirante: Mi estas la lumo de la mondo; kiu min sekvas, tiu ne iros en mallumo, sed havos la lumon de la vivo. **13** La Fariseoj do diris al li: Vi atestas pri vi mem; via atesto ne estas vera. **14** Jesuo respondis kaj diris al ili: Kvankam mi atestas pri mi mem, tamen mia atesto estas vera; ĉar mi scias, de kie mi venis, kaj kien mi iras; sed vi ne scias, de kie mi venis, nek kien mi iras. **15** Vi juĝas laŭ la karno; mi juĝas neniu. **16** Tamen, eĉ se mi juĝas, mia juĝo estas vera; ĉar mi ne estas sola, sed mi kaj la Patro, kiu min sendis. **17** Estas ja skribite en via leĝo, ke la atesto de du homoj estas vera. **18**

Mi estas atestanto pri mi mem, kaj la Patro, kiu farojn de Abraham. **40** Sed nun vi celas mortigi min sendis, atestas pri mi. **19** Ili do diris al li: min, homon, kiu parolis al vi la veron, kiun Kie estas via Patro? Respondis Jesuo: Vi konas mi aŭdis de Dio; tion Abraham ne faris. **41** Vi nek min, nek mian Patron; se vi konus min, faras la farojn de via patro. Tiam ili diris al li: vi konus ankaŭ mian Patron. **20** Tiujn vortojn Ni ne naskiĝis per malĉasteco; unu Patron ni Jesuo parolis en la trezorejo, dum li instruis havas, Dion. **42** Jesuo diris al ili: Se Dio estus via en la templo; kaj neniu arestis lin, ĉar lia horo Patro, vi min amus; ĉar de Dio mi elvenis, kaj ankoraŭ ne venis. **21** Jesuo do denove diris al ili: estas veninta; ĉar mi ne venis de mi mem, sed Mi foriras, kaj vi serĉos min, kaj vi mortos en Li min sendis. **43** Kial vi ne komprenas mian via peko; kien mi iras, tien vi ne povas veni. **22** parolon? Tial, ke vi ne povas aŭdi mian vorton. La Judoj do diris: Ĉu li sin mortigos? ĉar li diras: **44** Vi estas de patro, la diablo, kaj vi volas fari la Kien mi iras, tien vi ne povas veni. **23** Kaj li diris dezirojn de via patro. Li estis hommortiganto al ili: Vi estas de malsupre, mi estas de supre; de la komenco, kaj ne staras en la vero, ĉar vi estas de ĉi tiu mondo, mi ne estas de ĉi tiu vero ne estas en li. Kiam li parolas mensogon, li mondo. **24** Mi tial diris al vi, ke vi mortos en parolas sian propraĵon, ĉar li estas mensoganto, viaj pekoj; ĉar se vi ne kredos, ke mi estas, vi kaj la patro de ĝi. **45** Sed tial, ke mi parolas la mortos en viaj pekoj. **25** Ili do diris al li: Kiu vi veron, vi ne kredas al mi. **46** Kiu el vi pruvas estas? Jesuo diris al ili: Laŭ tio, kion mi diradis kontraŭ mi pekon? Se mi diras la veron, kial al vi de la komenco. **26** Mi havas multon por vi ne kredas al mi? **47** Kiu estas de Dio, tiu diri kaj juĝi pri vi; sed Tiu, kiu min sendis, estas aŭskultas la vortojn de Dio; vi ne aŭskultas, ĉar vera; kaj tion, kion mi aŭdis de Li, mi parolas al vi ne estas el Dio. **48** La Judoj respondis kaj diris la mondo. **27** Ili ne komprenis, ke li parolas al ili al li: Ĉu ne prave ni diras, ke vi estas Samariano pri la Patro. **28** Jesuo do diris: Kiam vi levos la kaj havas demonon? **49** Jesuo respondis: Mi ne Filon de homo, tiam vi scios, ke mi estas, kaj ke havas demonon; sed mi honoras mian Patron, mi ne faras ion per mi mem; sed kiel la Patro kaj vi min malhonoras. **50** Sed mi ne serĉas mian instruis min, tion mi parolas. **29** Kaj Tiu, kiu gloron: estas Unu, kiu serĉas kaj juĝas. **51** Vere, min sendis, estas kun mi; Li ne lasis min sola; vere, mi diras al vi: Se iu observos mian vorton, ĉar mi ĉiam faras tion, kio plaĉas al Li. **30** Dum tiu la morton neniam vidos. (aiōn g165) **52** La Judoj li parolis tion, multaj kredis al li. **31** Jesuo do diris al li: Nun ni scias, ke vi havas demonon. diris al la Judoj, kiu kredis al li: Se vi restos en Mortis Abraham, kaj la profetoj; kaj vi diras: Se mia vorto, vi estas vere miaj disĉiploj; **32** kaj iu observos mian vorton, tiu la morton neniam vi scios la veron, kaj la vero vin liberigos. **33** gustumos. (aiōn g165) **53** Ĉu vi estas pli granda ol Ili respondis al li: Ni estas idaro de Abraham, nia patro Abraham, kiu mortis? kaj la profetoj kaj ankoraŭ al neniu ni estis sklavoj; kial vi mortis; kiu vi pretendas esti? **54** Jesuo respondis: diras: Vi estos liberigitaj? **34** Jesuo respondis Se mi gloros min mem, mia gloro estas nenio; al ili: Vere, vere, mi diras al vi: Ĉiu, kiu faras Tiu, kiu min glorias, estas mia Patro, pri kiu vi pekon, estas sklavo de peko. **35** Kaj la sklavo ne diras, ke Li estas via Dio; **55** kaj vi Lin ne konis, ĉiam restas en la domo, sed la filo ĉiam restas. sed mi Lin konas; kaj se mi diros, ke mi Lin ne (aiōn g165) **36** Se do la Filo vin liberigos, vi estos konas, mi estos, kiel vi, mensoganto; sed mi Lin efektive liberaj. **37** Mi scias, ke vi estas idaro konas, kaj observes Lian vorton. **56** Via patro de Abraham; sed vi celas mortigi min, ĉar mia Abraham ĝojege vidi mian tagon, kaj li vidis vorto ne progresas en vi. **38** Mi parolas tion, kaj estis ravita. **57** Tiam la Judoj diris al li: Vi kion mi vidis ĉe mia Patro; kaj vi ankaŭ faras ankoraŭ ne estas kvindekjara, kaj ĉu vi vidis tion, kion vi vidis ĉe via patro. **39** Ili respondis Abrahamon? **58** Jesuo diris al ili: Vere, vere, kaj diris al li: Nia patro estas Abraham. Jesuo mi diras al vi: Antaŭ ol naskiĝis Abraham, mi diris al ili: Se vi estus Abrahamidoj, vi farus la

ekzistas. **59** Tiam ili prenis ŝtonojn, por ĵeti sur lin; sed Jesuo sin kaſis, kaj eliris el la templo.

9 Kaj preterirante, li vidis viron blindan de post la naskiĝo. **2** Kaj liaj disĉiploj demandis lin, dirante: Rabeno, kiu do pekis, ĉi tiu viro, aŭ liaj gepatroj, ke li naskiĝis blinda? **3** Jesuo respondis: Nek ĉi tiu viro pekis, nek liaj gepatroj; sed por ke la faroj de Dio aperu en li. **4** Dum estas tago, mi devas prilabori la farojn de Tiu, kiu min sendis; venas la nokto, kiam neniu povas labori. **5** Dum mi estas en la mondo, mi estas la lumo de la mondo. **6** Dirinte tion, li kraĉis sur la teron, kaj faris el la kraĉajo koton, kaj ŝmiris per la koto la okulojn de la blindulo, **7** kaj diris al li: Iru, lavu vin en la lageto de Ŝiloah (tio estas, Sendito). Li do foriris, kaj sin lavis, kaj revenis vidanta. **8** La najbarojo do, kaj tiuj, kiuj antaŭe vidis lin, ke li estas almozulo, diris: Ĉu ĉi tiu ne estas tiu, kiu sidis kaj petis almozojn? **9** Unuj diris: Li estas; aliaj diris: Ne, sed li estas simila al tiu. Li diris: Tiu mi estas. **10** Ili do diris al li: Kiamaniere viaj okuloj malfermiĝis? **11** Li respondis kaj diris: La homo, nomata Jesuo, faris koton kaj ŝmiris miajn okulojn, kaj diris al mi: Iru al Ŝiloah, kaj vin lavu; kaj mi iris, kaj lavis min, kaj mi ricevis vidpovon. **12** Tiam ili diris al li: Kie li estas? Li diris: Mi ne scias. **13** Ili kondukis al la Fariseoj la iam blindan viron. **14** Sed estis sabato la tago, en kiu Jesuo faris la koton kaj malfermis liajn okulojn. **15** La Fariseoj do denove demandis lin, kiamaniere li ricevis vidpovon. Kaj li diris al ili: Li metis koton sur miajn okulojn, kaj mi lavis min, kaj mi vidas. **16** Unuj do el la Fariseoj diris: Ĉi tiu homo ne estas de Dio, ĉar li ne observas la sabaton. Aliaj diris: Kiel povas homo pekulo fari tiajn signojn? Kaj malkonsento estis inter ili. **17** Denove ili diris al la blindulo: Kion vi diras pri li rilate tion, ke li malfermis viajn okulojn? Li diris: Li estas profeto. **18** La Judoj ne kredis pri li, ke li estis antaŭe blinda, kaj ke li ricevis vidpovon, ĝis ili alvokis la gepatrojn de tiu, kiu ricevis vidpovon, **19** kaj demandis ilin, dirante: Ĉu ĉi tiu estas via filo, kiu, vi diras, naskiĝis blinda? kiel do li nun vidas? **20** Liaj gepatroj respondis kaj diris: Ni scias, ke ĉi tiu estas nia filo, kaj ke li naskiĝis

blinda; **21** sed kial li nun vidas, ni ne scias; kaj kiu malfermis liajn okulojn, ni ne scias; demandu lin, li havas plenaĝon; li pri si mem parolos. **22** Tion diris la gepatroj, ĉar ili timis la Judojn; ĉar la Judoj jam interkonsentis, ke se iu konfesos, ke li estas la Kristo, tiu estu forigita el la sinagogo. **23** Tial la gepatroj diris: Li havas plenaĝon, demandu lin. **24** Ili do denove alvokis la viron, kiu estis blinda, kaj diris al li: Donu gloron al Dio; ni certe scias, ke tiu homo estas pekulo. **25** Li do respondis: Ĉu li estas pekulo, mi ne scias; unu aferon mi scias, ke mi estis blinda kaj nun vidas. **26** Tiam ili diris al li denove: Kion li faris al vi? kiamaniere li malfermis viajn okulojn? **27** Li respondis al ili: Mi ĵus diris al vi, kaj vi ne atentis; kial vi volas denove ĝin aŭdi? ĉu vi ankaŭ volas fariĝi liaj disĉiploj? **28** Tiam ili insultis lin, kaj diris: Vi estas lia disĉiplo, sed ni estas disĉiploj de Moseo. **29** Ni scias, ke Dio parolis al Moseo; sed pri ĉi tiu, ni ne scias, de kie li estas. **30** La viro respondis kaj diris al ili: Jen la mirindajo, ke vi ne scias, de kie li estas, kaj tamen li malfermis miajn okulojn. **31** Ni scias, ke Dio ne atentas pekulojn; sed se iu estas adoranto de Dio kaj plenumas Lian volon, tiun Li atentas. **32** De la komenco de la mondo oni neniam aŭdis, ke iu malfermis la okulojn de homo, kiu naskiĝis blinda. (aiōn g165) **33** Se ĉi tiu homo ne estus de Dio, li nenion povus fari. **34** Ili respondis kaj diris al li: Vi tute naskiĝis en pekoj, kaj ĉu vi nin instruas? Kaj ili forpelis lin eksteren. **35** Jesuo aŭdis, ke ili forpelis lin; kaj trovinte lin, li diris al li: Ĉu vi kredas al la Filo de Dio? **36** Li respondis kaj diris: Kiu li estas, Sinjoro, por ke mi kredu al li? **37** Jesuo diris al li: Vi lin vidis; kaj li estas tiu, kiu parolas kun vi. **38** Kaj li diris: Sinjoro, mi kredas. Kaj li adorkliniĝis al li. **39** Kaj Jesuo diris: Por juĝo mi venis en ĉi tiun mondon, por ke la nevidantoj vidu, kaj ke la vidantoj fariĝu blindaj. **40** Kaj tion aŭdis tiuj el la Fariseoj, kiuj estis kun li; kaj ili diris al li: Ĉu ni ankaŭ estas blindaj? **41** Jesuo diris al ili: Se vi estus blindaj, vi ne havus pekon; sed nun vi diras: Ni vidas; via peko do restas.

10 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu eniras en la ŝafejon ne tra la pordo, sed alioke

suprengrimpas, tiu estas ŝtelisto kaj rabisto. **2** Salomon. **24** La Judoj do ĉirkaŭis lin, kaj diris Sed kiu eniras tra la pordo, tiu estas la paštisto al li: Ĝis kiam vi tenas en dubo nian animon? Se de la ŝafoj. **3** Al tiu la pordisto malfermas; kaj vi estas la Kristo, diru al ni malkaše. **25** Jesuo la ŝafoj aŭskultas lian voĉon, kaj li alvokas la ŝafojn, kaj elkondukas la faroj, kiujn mi faras en la nomo de mia Patro, ilin. **4** Kaj kiam li kondukis eksteren siajn ŝafojn, atestas pri mi. **26** Sed vi ne kredas, ĉar vi ne li iras antaŭ ili, kaj la ŝafoj lin sekvas, ĉar ili estas el miaj ŝafoj. **27** Miaj ŝafoj aŭskultas mian konas lian voĉon. **5** Kaj fremdulon ili ne sekvos, voĉon, kaj mi ilin konas, kaj ili min sekvas; **28** sed forkuros de li, ĉar ili ne konas la voĉon de kaj mi donas al ili eternan vivon; kaj ili neniam fremduloj. **6** Tiun alegorion Jesuo diris al ili; **29** (aiōn g165, aiōnios g166) Mia Patro, kiu donis pereos, kaj neniu ilin forkaptos el mia mano. sed ili ne komprenis, kiajn aferojn li parolas **30** Mi kaj la Ĉiuj, kiuj venis pli frue ol mi, estas ŝtelistoj kaj Patro estas unu. **31** Tiam la Judoj denove prenis rabistoj; sed la ŝafoj ne aŭskultis ilin. **9** Mi estas ŝtonojn, por ŝtonmortigi lin. **32** Jesuo respondis la pordo; se iu tra mi eniras, tiu estos savita; al ili: Multajn bonajn farojn mi montris al vi kaj li eniros kaj eliros, kaj trovos paštajon. **10** de mia Patro; pro kiu el ili vi volas ŝtonmortigi La ŝtelisto ne venas, krom por ŝteli kaj bući min? **33** La Judoj respondis: Ne pro bona faro ni kaj pereigi; mi venis, por ke ili havu vivon, kaj volas ŝtonmortigi vin, sed pro blasfemo, kaj ĉar havu ĝin abunde. **11** Mi estas la bona paštisto; la vi, estante homo, pretendas esti Dio. **34** Jesuo bona paštisto demetas sian vivon por la ŝafoj. respondis: Ĉu ne estas skribite en via leĝo: Mi **12** La dungito, kaj tiu, kiu ne estas paštisto, diris: Vi estas dioj? **35** Se li nomis dioj tiujn, kies propraĵo la ŝafoj ne estas, ekvidas la lupon al kiuj venis la vorto de Dio (kaj la Skribo ne venanta kaj lasas la ŝafojn kaj forkuras; kaj la povas esti nuligita), **36** ĉu vi diras pri tiu, kiun lupo ilin kaptas kaj dispelas; **13** li forkuras tial, la Patro konsekris kaj sendis en la mondon: Vi ke li estas dungito kaj ne zorgas pri la ŝafoj. blasfemas; ĉar mi diris: Mi estas Filo de Dio? **37** **14** Mi estas la bona paštisto, kaj mi konas la Se mi ne faras la farojn de mia Patro, ne kredu miajn, kaj la miaj min konas **15** tiel same, kiel la al mi. **38** Sed se mi faras ilin, kvankam vi ne Patro min konas, kaj mi konas la Patron; kaj mi kredas al mi, kredus la farojn, por ke vi sciu kaj demetas mian vivon por la ŝafoj. **16** Kaj aliajn komprenu, ke la Patro estas en mi, kaj mi en la ŝafojn mi havas, kiuj ne estas de ĉi tiu gregejo; Patro. **39** Ili denove celis kapti lin, sed li iris for ilin ankaŭ mi devas alkonduki, kaj ili aŭskultos de ilia mano. **40** Li foriris denove trans Jordanon mian voĉon; kaj estos unu grego, unu paštisto. tien, kie Johano unue baptis, kaj tie li restadis. **17** Pro tio la Patro min amas, ke mi demetas **41** Kaj multaj venis al li, kaj diris: Johano ja ne mian vivon, por ke mi ĝin reprenu. **18** Neniu ĝin faris signon; sed ĉio, kion Johano diris pri ĉi tiu, forprenas de mi, sed mi ĝin demetas memvole. estis vera. **42** Kaj tie multaj kredis al li.

Mi havas la rajton ĝin demeti, kaj mi havas la rajton ĝin repreni. Ĉi tiu ordonon mi ricevis de mia Patro. **19** Denove fariĝis malkonsento inter la Judoj pro tiuj diroj. **20** Kaj multaj el ili diris: Li havas demonon kaj estas frenze; kial vi lin aŭskultas? **21** Aliaj diris: Tiuj ne estas diroj de demonhavanto. Ĉu demono povas malfermi la okulojn de blinduloj? **22** Okazis la festo de inaŭguro en Jerusalem, kaj estis vintro; **23** kaj Jesuo promenis en la templo, en la portiko de

11 Kaj estis unu malsanulo, nomata Lazaro, el Betania, la vilaĝo de Maria kaj ŝia fratino Marta. **2** Tiu Maria, kies frato Lazaro estis malsana, estis tiu sama, kiu ŝmiris la Sinjoron per ŝmiraĵo kaj višis liajn piedojn per siaj haroj. **3** La fratinoj do sendis al li, dirante: Sinjoro, jen tiu, kiun vi amas, estas malsana. **4** Sed Jesuo, aŭdinte tion, diris: Ĉi tiu malsano estas ne por la morto, sed por la gloro de Dio, por ke la Filo de Dio estu per ĝi glorata. **5** Kaj Jesuo amis

Martan kaj ŝian fratinon kaj Lazaron. **6** Kaj kiam vidinte, ke Maria leviĝis subite kaj eliris, sekvis li sciigis, ke tiu estas malsana, li restis ankoraŭ ŝin, dirante: Si iras al la tombo, por plori tie. **32** du tagojn en la loko, kie li estis. **7** Poste li diris Kiam Maria alvenis al la loko, kie Jesuo estis, al la disĉiploj: Ni iru returne en Judujon. **8** La kaj lin vidis, ŝi falis antaŭ liaj piedoj, dirante: disĉiploj diris al li: Rabeno, la Judoj jūs celis Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne estus ŝtonmortigi vin; kaj ĉu vi denove iras tien? **9** mortinta. **33** Kiam do Jesuo vidis ŝin ploranta Jesuo respondis: Ĉu ne estas dek du horoj en la kaj la Judojn ankaŭ, kiuj venis kun ŝi, plorantaj, tago? Se iu iras dum la tago, li ne faletas, ĉar li li ĝemis en la spirito kaj maltrankviliĝis, **34** kaj vidas la lumon de ĉi tiu mondo. **10** Sed se iu diris: Kie vi lin kuŝigis? Ili diris al li: Sinjoro, iras dum la nokto, li faletas, ĉar en li ne estas la venu kaj vidu. **35** Jesuo larmis. **36** La Judoj do lumo. **11** Tion li parolis, kaj poste li diris al ili: diris: Jen kiel li lin amis! **37** Sed kelkaj el ili Nia amiko Lazaro endormiĝis, sed mi iras, por diris: Ĉu ĉi tiu, kiu malfermis la okulojn de la veki lin el lia dormo. **12** La disĉiploj do diris: blindulo, ne povus kaŭzi ankaŭ, ke ĉi tiu homo Sinjoro, se li endormiĝis, li resaniĝos. **13** Jesuo ne mortu? **38** Tiam Jesuo, denove ĝemante parolis pri lia morto; sed ili supozis, ke li parolas en si, venis al la tombo. Ĝi estis kaverno, kaj pri ripozo en dormo. **14** Tiam Jesuo diris al ili sur ĝi kuŝis ŝtono. **39** Jesuo diris: Forprenu la klare: Lazaro jam mortis. **15** Kaj pro vi mi ĝojas, ŝtonon. Marta, la fratino de la mortinto, diris ke mi ne ĉeestis tie, por ke vi kredus; tamen al li: Sinjoro, li jam malbonodoras, ĉar li estis ni iru al li. **16** Tiam Tomaso, nomata Didimo, tie kvar tagojn. **40** Jesuo diris al ŝi: Ĉu mi ne diris al siaj kundisĉiploj: Ni ankaŭ iru, por ke ni diris al vi, ke se vi kredos, vi vidos la gloron de mortu kun li. **17** Kiam Jesuo alvenis, li trovis Dio? **41** Oni do forprenis la ŝtonon. Kaj Jesuo lin jam kvar tagojn entombigita. **18** Kaj Betania levis siajn okulojn, kaj diris: Patro, mi dankas estis proksime de Jerusalem, en la distanco de Vin, ke Vi min aŭskultis. **42** Kaj mi scis, ke Vi ĉirkaŭ dek kvin stadioj; **19** kaj multaj el la Judoj ĉiam aŭskultas min; sed pro la ĉirkaŭstaranta jam venis al Marta kaj Maria, por konsoli ilin pri homamaso mi tion diris, por ke ili kredus, ke ilia frato. **20** Marta do, kiam ŝi eksciis, ke Jesuo Vi min sendis. **43** Kaj dirinte tion, li kriis per alproksimiĝas, iris al li renkonte; sed Maria laŭta voĉo: Lazaro, elvenu. **44** Kaj la mortinto ankoraŭ sidis en la domo. **21** Tiam diris Marta elvenis, kun la manoj kaj piedoj ligitaj per al Jesuo: Sinjoro, se vi estus ĉi tie, mia frato ne tombotuko; kaj lia vizaĝo estis ĉirkaŭligita per estus mortinta. **22** Sed eĉ nun mi scias, ke kion viŝtuko. Jesuo diris al ili: Malligu lin, kaj lasu ajn vi petos de Dio, tion Dio donos al vi. **23** Jesuo lin iri. **45** Tiam multaj el la Judoj, kiuj venis al diris al ŝi: Via frato releviĝos. **24** Marta diris al li: Maria, kaj vidis, kion li faris, kredis al li. **46** Sed Mi scias, ke li releviĝos ĉe la releviĝo en la lasta kelkaj el ili foriris al la Fariseoj, kaj rakontis al tago. **25** Jesuo diris al ŝi: Mi estas la releviĝo kaj ili tion, kion Jesuo faris. **47** Tial la ĉepastroj la vivo; kiu kredas al mi, eĉ se li estos mortinta, kaj la Fariseoj kunvenigis sinedrion, kaj diris: tiu vivos, **26** kaj ĉiu, kiu vivas kaj kredas al mi, Kion ni faras? ĉar ĉi tiu homo faras multajn por ĉiam ne mortos. Ĉu vi tion kredas? (*aīōn g165*) signoj; **48** se ni lasos lin tiel, ĉiuj kredos al li, **27** Ŝi diris al li: Jes, Sinjoro, mi jam kredas, ke kaj la Romanoj venos kaj forigos nian lokon kaj vi estas la Kristo, la Filo de Dio, la venanta en nian nacion. **49** Sed unu el ili, Kajafas, ĉepastro la mondon. **28** Kaj dirinte tion, ŝi foriris, kaj en tiu sama jaro, diris al ili: Vi scias nenion, **50** vokis sekrete sian fratinon Maria, dirante: La nek konsideras, ke bone estas por vi, ke unu Majstro ĉeestas, kaj vokas vin. **29** Kaj ŝi, aŭdinte homo mortu por la popolo, kaj ke la tutaj nacioj, leviĝis rapide kaj iris al li. **30** (Sed Jesuo ne pereu. **51** Sed li diris tion ne de si mem; sed ankoraŭ ne eniris en la vilaĝon, sed estis en la estante ĉepastro en tiu jaro, li profetis, ke Jesuo loko, kie Marta lin renkontis.) **31** La Judoj do, mortos por la nacio; **52** kaj ne nur por la nacio, kiuj estis kun ŝi en la domo kaj konsolis ŝin, sed ankaŭ por ke li kunvenigu en unu la ĉie

disjētitajn filojn de Dio. **53** De post tiu tago do ili **16** Tion la disĉiploj unue ne komprenis; sed konsiliĝis, por lin mortigi. **54** Tial Jesuo ne plu post la gloriĝo de Jesuo ili rememoris, ke tie iris publike inter la Judoj, sed foriris de tie en la estis skribita pri li kaj ke oni faris al li tion. kamparon apud la dezerto, en urbon nomatan **17** La homamaso do, kiu ĉeestis kun li, kiam Efraim; kaj tie li restadis kun la disĉiploj. **55** li elvokis Lazaron el la tombo, kaj levis lin el Kaj la Pasko de la Judoj proksimiĝis, kaj multaj la mortintoj, atestis pri li. **18** Pro tio ankaŭ la supreniris el la kamparo al Jerusalem antaŭ la homamaso iris al li renkonte, ĉar ili sciigis, ke li Pasko, por sin sanktigi. **56** Ili do serĉis Jesuon, faris tiun signon. **19** La Fariseoj do diris inter si: kaj parolis inter si, starante en la templo: Kion Vidu, kiel nenio prosperis al vi; jen la mondo vi pensas? Ĉu ke li ne venos al la festo? **57** Kaj la eliris post li. **20** Kaj inter tiuj, kiuj alvojaĝis por ĉefpastroj kaj la Fariseoj jam antaŭe ordonis, ke adorkliniĝi ĉe la festo, estis iuj Grekoj; **21** tiuj do se iu scias, kie li estas, tiu montru tion, por ke venis al Filipo, kiu estis el Betsaida Galilea, kaj oni lin kaptu.

12 Jesuo do ses tagojn antaŭ la Pasko venis

al Betania, kie estis Lazaro, kiun Jesuo relevis el inter la mortintoj. **2** Oni do pretigis por li tie vespermanĝon, kaj Marta servadis; sed Lazaro estis unu el tiuj, kiuj sidis kun li ĉe manĝo. **3** Tiam Maria prenis funton da pura narda ŝmiraĵo tre multekosta, ŝmiris la piedojn de Jesuo, kaj viŝis liajn piedojn per siaj haroj; kaj la domo pleniĝis de la odoro de la ŝmiraĵo. **4** Sed diris Judas Iskariota, unu el liaj disĉiploj, kiu estis lin perfidonta: **5** Kial oni ne vendis ĉi tiun ŝmiraĵon por tricent denaroj kaj donis al malriĉuloj? **6** Tion li diris, ne ĉar li zorgis pri la malriĉuloj; sed ĉar li estis ŝtelisto, kaj havis la monujon kaj forprenadis tion, kion oni metis en ĝin. **7** Sed Jesuo diris: Lasu ŝin konservi ĝin por la tago de mia entombigo. **8** Ĉar la malriĉulojn vi ĉiam havas kun vi, sed min vi ne ĉiam havas. **9** La amaso de la Judoj do sciigis, ke li estas tie; kaj ili venis ne nur pro Jesuo, sed ankaŭ por vidi Lazaron, kiun li levis el la mortintoj. **10** Sed la ĉefpastroj konsiliĝis, ke ili mortigu ankaŭ Lazaron; **11** ĉar pro li multaj Judoj foriris, kaj kredis al Jesuo. **12** En la sekanta tago granda homamaso, veninte al la festo, kaj sciiginte, ke Jesuo venas al Jerusalem, **13** prenis branĉojn de la palmoj, kaj iris al li renkonte, kaj kriis: Hosana! Estu benata la Reĝo de Izrael, kiu venas en la nomo de la Eternulo! **14** Kaj Jesuo, trovinte junan azenon, sidis sur ĝi, kiel estas skribite: **15** Ne timu, filino de Cion: jen via Reĝo venas, sidanta sur ido de azeno.

post la gloriĝo de Jesuo ili rememoris, ke tie iris publike inter la Judoj, sed foriris de tie en la estis skribita pri li kaj ke oni faris al li tion. kamparon apud la dezerto, en urbon nomatan **17** La homamaso do, kiu ĉeestis kun li, kiam Efraim; kaj tie li restadis kun la disĉiploj. **55** li elvokis Lazaron el la tombo, kaj levis lin el Kaj la Pasko de la Judoj proksimiĝis, kaj multaj la mortintoj, atestis pri li. **18** Pro tio ankaŭ la supreniris el la kamparo al Jerusalem antaŭ la homamaso iris al li renkonte, ĉar ili sciigis, ke li Pasko, por sin sanktigi. **56** Ili do serĉis Jesuon, faris tiun signon. **19** La Fariseoj do diris inter si: kaj petis lin, dirante: Sinjoro, ni volas vidi Jesuon. **22** Filipo venis kaj sciigis Andreon; kaj poste Andreo kaj Filipo venis kaj sciigis Jesuon. **23** Sed Jesuo respondis al ili, dirante: Venis la horo, por ke la Filo de homo estu glorata. **24** Vere, vere, mi diras al vi: Se la tritika grenero ne falas en la teron kaj ne mortas, ĝi restas sola; sed se ĝi mortas, ĝi donas multe da frukto. **25** Kiu amas sian vivon, tiu ĝin perdas; kaj kiu malamas sian vivon en ĉi tiu mondo, tiu ĝin konservos ĝis eterna vivo. (*aiōnios g166*) **26** Se iu min servas, tiu sekvu min; kaj kie mi estas, tie ankaŭ estos mia servo; se iu min servas, tiun la Patro honoros. **27** Nun maltrankviliĝas mia animo; kaj kion mi diru? Patro, savu min el ĉi tiu horo. Sed por tio mi venis ĝis ĉi tiu horo. **28** Patro, gloru Vian nomon. Tiam voĉo venis el la cielo: Mi jam gloris ĝin kaj denove gloros. **29** Do la apudstaranta homamaso, aŭdinte, diris, ke tondris; aliaj diris: Anĝelo parolis al li. **30** Jesuo respondis kaj diris: Ne por mi venis tiu voĉo, sed por vi. **31** Nun estas la juĝo de ĉi tiu mondo; nun la estro de ĉi tiu mondo estos elpelita. **32** Kaj mi, se mi estos suprenlevita de sur la tero, altiros al mi ĉiujn homojn. **33** Tion li diris, per aludo montrante, per kia morto li mortos. **34** La homamaso respondis al li: Ni aŭdis el la leĝo, ke la Kristo restados por ĉiam; kaj kiel vi diras: La Filo de homo devas esti suprenlevita? Kiu estas ĉi tiu Filo de homo? (*aiōn g165*) **35** Jesuo do diris al ili: Ankoraŭ mallongan tempon estas la lumo kun vi. Iradu, dum vi havas la lumon, por ke la mallumo ne venu sur vin; ĉar tiu, kiu iradas en mallumo, ne scias, kien li iras. **36** Dum

vi havas lumen, kredu al la lumo, por ke vi Tiam li venis al Simon Petro. Ĉi tiu diris al li: fariĝu filoj de lumo. Tion parolis Jesuo, kaj li Sinjoro, ĉu vi lavas al mi la piedojn? 7 Jesuo foriris, kaj sin kaſis for de ili. 37 Sed kvankam li respondis kaj diris al li: Kion mi faras, vi nun ne jam faris tiom da signoj antaŭ ili, tamen ili ne scias, sed poste vi komprenos. 8 Petro diris al li: kredis al li; 38 por ke plenumiĝu la vorto de la Vi ja neniam lavos miajn piedojn. Respondis al li profeto Jesaja, kiun li parolis: Ho Eternulo, kiu Jesuo: Se mi ne lavas vin, vi ne partoprenas kun kredis nian raporton? Kaj super kiu malkaſiĝis mi. (aiōn g165) 9 Simon Petro diris al li: Sinjoro, la brako de la Eternulo? 39 Pro tio ili ne povis ne nur miajn piedojn, sed ankaŭ la manojn kaj kredi, ĉar Jesaja diris plue: 40 Li blindigis iliajn la kapon. 10 Jesuo diris al li: Kiu sin jam banis, okulojn kaj sensentigis ilian koron, Por ke ili tiu bezonas nur, ke oni lavu la piedojn, kaj li ne vidu per siaj okuloj, kaj ke ili ne komprenu estas tuta pura; kaj vi estas puraj, tamen ne per sia koro, Kaj ke ili ne konvertiĝu, Kaj ke Mi ĉiuj. 11 Ĉar li konis tiun, kiu perfidos lin; tial li ilin ne sanigu. 41 Tion diris Jesaja, ĉar li vidis diris: Vi ne ĉiuj estas puraj. 12 Kiam do li jam lian gloron kaj parolis pri li. 42 Tamen eĉ el la lavis iliajn piedojn kaj surmetis siajn vestojn kaj regantoj multaj kredis al li; sed pro la Fariseoj denove sidiĝis, li diris al ili: Ĉu vi scias, kion mi ili ne konfesis lin, por ke ili ne estu elpelitaj el faris al vi? 13 Vi nomas min Majstro kaj Sinjoro; la sinagogo; 43 ĉar ili ŝatis la laŭdon de homoj kaj prave vi diras, ĉar tia mi estas. 14 Se do mi, pli, ol la gloron de Dio. 44 Kaj Jesuo kriis kaj la Sinjoro kaj la Majstro, lavis viajn piedojn, diris: Kiu kredas al mi, tiu kredas ne al mi, sed vi ankaŭ devas inter vi lavi la piedojn. 15 Ĉar al Tiu, kiu min sendis. 45 Kaj kiu vidas min, tiu mi donis al vi ekzempon, por ke vi ankaŭ faru vidas ankaŭ Tiun, kiu min sendis. 46 Mi venis tion, kion mi faris al vi. 16 Vere, vere, mi diras lumo en la mondon, por ke ĉiu, kiu kredas al al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro; mi, ne restadu en mallumo. 47 Kaj se iu aŭdas nek estas la sendito pli granda ol la sendinto. miajn dirojn kaj ne plenumas ilin, mi lin ne 17 Se ĉi tion vi scias, vi estas felicaj, se tion vi juĝas; ĉar mi venis, ne por juĝi la mondon, sed faras. 18 Ne pri vi ĉiuj mi parolas; mi scias, kiujn por savi la mondon. 48 Tiu, kiu forrifuzas min mi elektis; sed por ke plenumiĝu la Skribo: Tiu, kaj ne akceptas miajn dirojn, havas juĝonton; la kiu mangas mian panon, levis kontraŭ min la vorto, kiu mi parolis, juĝos lin en la lasta tago. pionon. 19 De nun mi parolas al vi pri tio, antaŭ 49 Ĉar mi ne parolis de mi mem; sed la Patro, kiu ol ĝi okazos, por ke, kiam ĝi okazos, vi kredus, sendis min, mem ordonis al mi, kion mi parolu, ke mi estas. 20 Vere, vere, mi diras al vi: Kiu kaj kion mi diru. 50 Kaj mi scias, ke Lia ordono akceptas tiun, kiu mi sendas, tiu akceptas min; estas eterna vivo; kion do mi parolas, ĝuste kiel kaj kiu min akceptas, tiu akceptas Tiun, kiu min la Patro diris al mi, tiel mi parolas. (aiōnios g166)

13 Kaj antaŭ la Paska festo Jesuo, sciante, ke lia horo venis, por ke li transiru el ĉi tiu mondo al la Patro, aminte siajn proprulojn, kiuj estis en la mondo, amis ilin ĝis la fino. 2 Kaj dum la vespermanĝo, kiam la diablo jam metis en la koron de Judas Iskariota, filo de Simon, la intencis perfidi lin, 3 Jesuo, sciante, ke la Patro donis ĉion en liajn manojn, kaj ke li venis de Dio kaj iras al Dio, 4 leviĝis de la vespermanĝo kaj demetas siajn vestojn; kaj li prenis vištukon, kaj sin zonis. 5 Poste li verŝis akvon en la pelvon, kaj komencis lavi la piedojn de la disĉiploj kaj viŝi ilin per la tuko, per kiu li estis zonita. 6

28 Sed neniу el la kunmanĝantoj sciis, kial li estas en la Patro, kaj la Patro en mi; aŭ almenaŭ diris al li tion. **29** luј pensis, ĉar Judas havis la kredу al mi pro la faroj mem. **32** Vere, vere, mi monujon, ke Jesuo diris al li: Aĉetu tion, kion diras al vi: Kiu kredas al mi, tiu ankaŭ faros la ni bezonas por la festo; aŭ ke li donu ion al farojn, kiujn mi faras; kaj li faros pli grandajn la malriĉuloj. **30** Li do, ricevinte la pecon, tuj ol tiuj, ĉar mi iras al la Patro. **31** Kaj kion ajn eliris; kaj estis nokto. **31** Kiam li eliris, Jesuo vi petos en mia nomo, tion mi faros, por ke diris: Nun la Filo de homo estas glorata, kaj Dio la Patro estu glorata en la Filo. **34** Se vi petos estas glorata en li; **32** kaj Dio gloros lin en Si ion de mi en mia nomo, tion mi faros. **35** Se mem, kaj tuj Li gloros lin. **33** Infanoj, ankoraŭ vi min amas, vi observos miajn ordonojn. **16** mallongan tempon mi estas kun vi. Vi min Kaj mi petos la Patron, kaj Li donos al vi alian serĉos; kaj kiel mi diris al la Judoj: Kien mi iras, Parakleton, por ke li restadu kun vi por ĉiam; tien vi ne povas veni, tiel ankaŭ al vi mi nun (**aīōn g165**) **17** tiu estas la Spirito de la vero, kiun la diras. **34** Novan ordonon mi donas al vi, ke vi mondo ne povas akcepti, ĉar ĝi lin ne vidas nek amu unu alian; kiel mi amis vin, tiel vi ankaŭ konas; vi lin konas, ĉar li restadas kun vi kaj amu unu alian. **35** Per tio ĉiuj homoj scios, ke estos en vi. **18** Mi ne lasos vin orfaj; mi venas al vi estas miaj disĉiploj, se vi havos amon unu vi. **19** Ankoraŭ iom da tempo, kaj la mondo ne al alia. **36** Simon Petro diris al li: Sinjoro, kien plu vidos min, sed vi vidos min; ĉar mi vivas, vi iras? Jesuo respondis: Kien mi iras, vi ne tial vi ankaŭ vivos. **20** En tiu tago vi scios, ke mi povas min sekvi nun, sed poste vi min sekvos. estas en mia Patro, kaj vi en mi, kaj mi en vi. **37** Petro diris al li: Sinjoro, kial mi ne povas vin **21** Kiu havas miajn ordonojn kaj observas ilin, sekvi nun? mi demetas por vi mian vivon. **38** tiu estas, kiu min amas; kaj kiu min amas, tiu Jesuo respondis al li: Ĉu vi demetas por mi vian estos amata de mia Patro, kaj mi amos lin, kaj vivon? Vere, vere, mi diras al vi: La koko ne elmontros min al li. **22** Judas (ne la Iskariota) krios, antaŭ ol vi min malkonfesos tri fojojn. diris al li: Sinjoro, kio okazis, ke vi elmontros vin al ni, kaj ne al la mondo? **23** Jesuo respondis kaj diris al li: Se iu min amas, tiu observos mian vorton; kaj mia Patro lin amos; kaj ni venos al li kaj faros loĝon kun li. **24** Kiu min ne amas, tiu ne observas miajn vortojn; kaj la vorto, kiun vi aŭdas, estas ne mia, sed de la Patro, kiu min sendis. **25** Tion mi parolis al vi, dum mi ĉe vi restas. **26** Sed la Parakleto, la Sankta Spirito, kiun la Patro sendos en mia nomo, instruos vin pri ĉio, kaj vin rememorigos pri ĉio, kion mi diris al vi. **27** Pacon mi lasas al vi; mian pacon mi donas al vi; ne kiel la mondo donas, mi donas al vi. Ne maltrankviliĝu via koro, nek senkuraĝiĝu. **28** Vi aŭdis, ke mi diris al vi: Mi foriras, kaj mi revenas al vi. Se vi min amus, vi ĝojus pro tio, ke mi iras al la Patro, ĉar la Patro estas pli granda ol mi. **29** Kaj nun mi diris al vi, antaŭ ol ĝi okazos, por ke vi kredu, kiama ĝi okazos. **30** De nun mi jam ne multe parolos kun vi; ĉar la estro de la mondo venas; kaj li havas nenion en mi; **31** sed por ke la mondo sciu, ke

14 Ne maltrankviliĝu via koro; vi kredas al Dio, kredu ankaŭ al mi. **2** Ĉe la domo de mia Patro estas multe da loĝejoj; se ne tiel estus, mi dirus al vi; mi iras, por pretigi por vi lokon. **3** Kaj se mi iros kaj pretigos por vi lokon, mi revenos kaj ricevos vin al mi mem, por ke vi ankaŭ estu tie, kie mi estas. **4** Kaj kien mi iras, vi scias, kaj vi konas la vojon. **5** Tomaso diris al li: Sinjoro, ni ne scias, kien vi iras; kiel ni konas la vojon? **6** Jesuo diris al li: Mi estas la vojo kaj la vero kaj la vivo; neniу venas al la Patro krom per mi. **7** Se vi min konus, vi konus ankaŭ mian Patron; kaj de nun vi konas Lin kaj Lin vidis. **8** Filipo diris al li: Sinjoro, montru al ni la Patron, kaj por ni tio suficios. **9** Jesuo diris al li: Ĉu mi estas kun vi tiel longan tempon, kaj vi min ne konas, Filipo? tiu, kiu vidis min, vidis ankaŭ la Patron; kiel vi diras: Montru al ni la Patron? **10** Ĉu vi ne kredas, ke mi estas en la Patro kaj la Patro en mi? la vortojn, kiujn mi parolas al vi, mi parolas ne de mi mem; sed la Patro, restanta en mi, faras Siajn farojn. **11** Kredu al mi, ke mi

mi amas la Patron, kaj kiel la Patro ordonis al mi, tiel mi faras. Leviĝu; ni foriru de ĉi tie.

15 Mi estas la vera vinberarbo, kaj mia Patro estas la kultivisto. **2** Ĉiun nefruktodonan branĉon en mi Li forprenas; kaj ĉiun fruktodonan branĉon Li purigas, por ke ĝi donu pli da frukto. **3** Jam vi estas puraj pro la vorto, kiun mi parolis al vi. **4** Restadu en mi, kaj mi en vi. Kiel la branĉo ne povas de si mem doni frukton, se ĝi ne restas en la vinberarbo, tiel ankaŭ vi ne povas, se vi ne restas en mi. **5** Mi estas la vinberarbo; vi estas la branĉoj; kiu restadas en mi, kaj mi en li, tiu donas multe da frukto; ĉar sen mi vi nenion povas fari. **6** Se iu ne restas en mi, tiu estas eljetita, kiel la branĉo, kaj sekigas; kaj oni ilin kolektas kaj jetas en fajron, kaj ili brulas. **7** Se vi restadas en mi, kaj miaj vortoj restadas en vi, petu kion ajn vi volos, kaj tio estos farita por vi. **8** En tio mia Patro estas glorata, ke vi donas multe da frukto; kaj vi estos miaj disĉiploj. **9** Kiel la Patro min amis, tiel mi ankaŭ vin amis; restadu en mia amo. **10** Se vi observos miajn ordonojn, vi restados en mia amo tiel same, kiel mi observis restados en mia amo tiel same, kiel mi parolis al vi, por ke vi rememoru, kiam ĝia tempo venos, ke mi ĝin antaŭdiris al vi. Sed la ordonojn de mia Patro kaj restadas en Lia en la komenco mi ne diris al vi tion, ĉar mi amo. **11** Tion mi parolis al vi, por ke mia ĝojo en estis kun vi. **5** Sed nun mi foriras al Tiu, kiu vi restadu, kaj via ĝojo estu plena. **12** Jen estas min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien mia ordono: ke vi amu unu alian tiel same, kiel mi vin amis. **13** Neniu havas amon pli grandan plenigis vian koron. **7** Tamen mi diras al vi la ol tio, ke iu demetus sian vivon por siaj amikoj. veron: Estas bone por vi, ke mi foriros; ĉar se **14** Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi mi ne foriros, la Parakleto ne venos al vi; sed al vi ordonas. **15** Mi jam ne nomas vin sklavoj, se mi foriros, mi sendos lin al vi. **8** Kaj kiam ĉar la sklavo ne scias, kion lia sinjoro faras; sed li alvenos, li pruvos la mondon kulpa rilate mi nomis vin amikoj, ĉar ĉion, kion mi atūdis de pekon kaj justecon kaj juĝon: **9** rilate pekon, mia Patro, mi sciigis al vi. **16** Vi ne elektis min, ĉar ili ne kredas al mi; **10** rilate justecon, ĉar sed mi elektis vin, kaj starigis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj ke via frukto daŭru; por kaj la Patro donu al vi ĉion ajn, kion vi petos de Li en mia nomo. **17** Tion mi ordonas al vi, por ke vi amu unu la alian. **18** Se la mondo malamas vi scias, ke ĝi malamis min pli frue, ol vin. **19** Se vi estus el la mondo, la mondo amus siajn mem; sed kion ajn li aŭdos, tion li parolos; kaj li proprajn; sed ĉar vi ne estas el la mondo, kaj mi anoncos al vi venontajn aferojn. **14** Li gloros elektis vin for de la mondo, tial la mondo vin min, ĉar li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. malamas. **20** Memoru la vorton, kiun mi diris al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro. Se ili

min persekutis, vin ankaŭ ili persegukos; se ili observis mian vorton, ankaŭ vian ili observos.

21 Sed ĉion ĉi tion ili faros al vi pro mia nomo, ĉar ili ne konas Tiun, kiu min sendis. **22** Se mi ne estus veninta kaj parolinta al ili, ili ne havus pekon; sed nun ili ne havas pretekston por sia peko. **23** Tiu, kiu min malamas, malamas ankaŭ mian Patron. **24** Se mi ne estus farinta inter ili farojn, kiajn neniu alia faris, ili ne havus pekon; sed nun ili vidis kaj malamis min kaj ankaŭ mian Patron. **25** Sed tio okazas, por ke plenumiĝu la vorto skribita en ilia lego: Ili malamis min senkauze. **26** Sed kiam venos la Parakleto, kiu mi sendos de la Patro al vi, la Spirito de la vero, kiu devenas de la Patro, tiu pri mi atestos; **27** kaj vi ankaŭ atestas, ĉar vi estis kun mi de la komenco.

16 Tion mi parolis al vi, por ke vi ne falpuŝigu.

2 Ili forpelos vin el la sinagogoj; eĉ venas la horo, kiam iu, kiu mortigos vin, opinios, ke li faras servon al Dio. **3** Kaj tion ili faros pro tio, ke ili ne konis la Patron, nek min. **4** Sed tio min amis, tiel mi ankaŭ vin amis; restadu en mia amo. **10** Se vi observos miajn ordonojn, vi restados en mia amo tiel same, kiel mi parolis al vi, por ke vi rememoru, kiam ĝia tempo venos, ke mi ĝin antaŭdiris al vi. Sed la ordonojn de mia Patro kaj restadas en Lia en la komenco mi ne diris al vi tion, ĉar mi amo. **11** Tion mi parolis al vi, por ke mia ĝojo en estis kun vi. **5** Sed nun mi foriras al Tiu, kiu vi restadu, kaj via ĝojo estu plena. **12** Jen estas min sendis; kaj neniu el vi demandas min: Kien mia ordono: ke vi amu unu alian tiel same, kiel mi vin amis. **13** Neniu havas amon pli grandan plenigis vian koron. **7** Tamen mi diras al vi la ol tio, ke iu demetus sian vivon por siaj amikoj. veron: Estas bone por vi, ke mi foriros; ĉar se **14** Vi estas miaj amikoj, se vi faras tion, kion mi mi ne foriros, la Parakleto ne venos al vi; sed al vi ordonas. **15** Mi jam ne nomas vin sklavoj, se mi foriros, mi sendos lin al vi. **8** Kaj kiam ĉar la sklavo ne scias, kion lia sinjoro faras; sed li alvenos, li pruvos la mondon kulpa rilate mi nomis vin amikoj, ĉar ĉion, kion mi atūdis de pekon kaj justecon kaj juĝon: **9** rilate pekon, mia Patro, mi sciigis al vi. **16** Vi ne elektis min, ĉar ili ne kredas al mi; **10** rilate justecon, ĉar sed mi elektis vin, kaj starigis vin, por ke vi iru kaj donu frukton, kaj ke via frukto daŭru; por kaj la Patro donu al vi ĉion ajn, kion vi petos de Li en mia nomo. **17** Tion mi ordonas al vi, por ke vi amu unu la alian. **18** Se la mondo malamas vi scias, ke ĝi malamis min pli frue, ol vin. **19** Se vi estus el la mondo, la mondo amus siajn mem; sed kion ajn li aŭdos, tion li parolos; kaj li proprajn; sed ĉar vi ne estas el la mondo, kaj mi anoncos al vi venontajn aferojn. **14** Li gloros elektis vin for de la mondo, tial la mondo vin min, ĉar li ricevos el miaj kaj anoncos al vi. malamas. **20** Memoru la vorton, kiun mi diris al vi: Sklavo ne estas pli granda ol lia sinjoro. Se ili mi diris, ke li ricevos el miaj kaj anoncos al vi.

16 Mallongan tempon, kaj vi jam ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos. **17** Iuj do el liaj disĉiploj diris al aliaj: Kio estas ĉi tio, kion li diras al ni: Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj denove mallongan tempon, kaj vi min vidos; kaj: Ĉar mi foriras al la Patro? **18** Ili do diris: Kio estas ĉi tio, kion li diras: Mallongan tempon? Ni ne komprenas lian diron. **19** Jesuo ekvidis, ke ili deziras demandi lin, kaj li diris al ili: Ĉu vi donis al mi por fari. **20** Vere, vere, mi diras al vi, ke vi ploros kaj lamentos, sed la mondo ĝojos; vi estos malĝojaj, kaj ili konservis Vian vorton. **21** Virino, kiam ŝi ke ĉio ajn, kion Vi donis al mi, estas de Vi; **22** Vi do ankaŭ havas nun malĝojon; Mi preĝas por ili; mi preĝas ne por la mondo, sed mi revidos vin, kaj via koro ĝojos, kaj neniu sed por tiuj, kiujn Vi donis al mi, ĉar ili estas forprenos de vi vian ĝojon. **23** Kaj en tiu tago vi Viaj; **24** Ĝis nun vi petis nenion en venas al Vi. Patro Sankta, gardu en Via nomo mia nomo; petu, kaj vi ricevos, por ke via ĝojo tiujn, kiujn Vi donis al mi, por ke ili estu unu estu plena. **25** Ĉi tion mi parolis al vi alegorie; tiel same, kiel ni. **26** En tiu tago vi petos en mia nomo; kaj krom la filo de perdiĝo, por ke plenumiĝu la mi ne diras, ke mi petos de la Patro pro vi; **27** Skribo. **28** Mi elvenis ĝis pleneco en si mem. **29** Liaj estas el la mondo, kiel mi ne estas el la mondo. disĉiploj diris: Jen nun vi parolas malkaše, kaj nenian alegorion diras. **30** Nun ni scias, ke vi sed ke Vi gardu ilin kontraŭ la malbono. **31** Jesuo mondo. **32** Jen venas estas vero. **33** Tion mi estu konsekritaj en la vero. **34** Kaj mi preĝas ne parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. En nur por ili, sed ankaŭ por tiuj, kiuj kredos al mi la mondo vi havos suferadon; sed kuraĝu; mi pro ilia vorto; **35** por ke ili ĉiuj estu unu; kiel Vi, venkis la mondon.

17 Tion Jesuo parolis; kaj levinte la okulojn al la ĉielo, li diris: Patro, la horo venis; glori Vian Filon, por ke la Filo Vin gloru; **2** kiel Vi donis al li aŭtoritaton super ĉiu karno, por ke li donu eternan vivon al ĉiuj tiuj, kiujn Vi donis al li. (aiōnios g166) **3** Kaj jen estas la eterna vivo, ke ili konu Vin, la sole veran Dion, kaj tiun, kiun Vi sendis, Jesuon Kriston. (aiōnios g166) **4** Mi gloris Vin sur la tero, plenuminte la faron, kiun Vi serĉas inter vi klarigon pri tio, kion mi diris: min kun Vi, per la gloro, kiun mi havis kun Mallongan tempon, kaj vi ne rigardas min; kaj Vi, antaŭ ol la mondo ekzistis. **5** Kaj nun, ho Patro, glori denove mallongan tempon, kaj vi min vidos? Vian nomon al la homoj, kiujn Vi donis al mi el kiam ŝi naskis la infaneton, ŝi jam ne memoras mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi sian doloregon, pro ĝojo, ĉar homo naskiĝis en elvenis de Vi; kaj ili kredas, ke Vi min sendis. **6** la mondon. **7** Nun ili scias, sed via malĝojo fariĝos ĝojo. **8** akuŝas, havas malĝojon, ĉar ŝia horo venis; sed ĉar mi donis al ili la vortojn, kiujn Vi donis al kiam ŝi naskis la infaneton, ŝi jam ne memoras mi; kaj ili akceptis ilin, kaj scias vere, ke mi sian doloregon, pro ĝojo, ĉar homo naskiĝis en elvenis de Vi; kaj ili kredas, ke Vi min sendis. **9** la mondon. **10** kaj ĉio mia estas Via, kaj Via estas mia; demandos min pri nenio. Vere, vere, mi diras al kaj mi estas glorita per ili. **11** Mi jam ne estas en vi, se vi petos ion de la Patro, Li donos ĝin al la mondo, kaj ĉi tiuj estas en la mondo, kaj mi vi en mia nomo. **12** Dum mi estis kun ili, mi sed venas la horo, kiam mi jam ne parolos al konservis en Via nomo tiujn, kiujn Vi donis al vi alegorie, sed anoncos al vi malkaše pri la mi; kaj mi gardis ilin, kaj neniu el ili pereis, Patro. **13** Sed nun mi venas al Vi; kaj tion mi ĉar la Patro mem vin amas tial, ke vi min amis, parolas en la mondo, por ke ili havu mian ĝojon kaj kredis, ke mi elvenis de Dio. **14** Mi donis al ili Vian de la Patro, kaj alvenis en la mondon; denove vorton; kaj la mondo malamis ilin, ĉar ili ne mi lasas la mondon, kaj iras al la Patro. **15** Mi petas, ne ke Vi forigu ilin el la mondo, nenian alegorion diras. **16** Ĉion scias, kaj ne bezonas, ke iu demandu vin; Ili ne estas el la mondo, kiel mi ne estas el la pro tio ni kredas, ke vi elvenis de Dio. **17** Konsekru ilin en la vero; Via vorto respondis al ili: Ĉu vi nun kredas? **18** Jen venas estas vero. **19** Kiel Vi min sendis en la mondon, la horo, kaj eĉ jam venis, kiam vi disiĝos, ĉiu al tiel ankaŭ mi ilin sendis en la mondon. **20** Kaj sia loko, kaj vi lasos min sola; kaj tamen mi ne por ili mi konsekras min, por ke ili mem ankaŭ estas sola, ĉar la Patro estas kun mi. **21** Tion mi estu konsekritaj en la vero. **22** Kaj mi preĝas ne parolis al vi, por ke en mi vi havu pacon. En nur por ili, sed ankaŭ por tiuj, kiuj kredos al mi la mondo vi havos suferadon; sed kuraĝu; mi pro ilia vorto; **23** por ke ili ĉiuj estu unu; kiel Vi, Patro, estas en mi, kaj mi en Vi, tiel ili ankaŭ

estu en ni; por ke la mondo kredus, ke Vi min sekvis Jesuon, kaj ankaŭ alia disĉiplo. Ĉi tiu sendis. **22** Kaj la gloron, kiun Vi donis al mi, mi disĉiplo estis konata de la ĉefpastro, kaj eniris donis al ili; por ke ili estu unu tiel same, kiel kun Jesuo en la korton de la ĉefpastro; **16** sed ni estas unu; **23** mi en ili, kaj Vi en mi, por ke Petro staris ekstere apud la pordo. Kaj la alia ili perfektiĝu en unu; por ke la mondo sciu, ke disĉiplo, kiu estis konata de la ĉefpastro, eliris Vi min sendis, kaj ke Vi ilin amis, kiel Vi min kaj parolis kun la pordistino, kaj enirigis Petron. amis. **24** Patro, pri tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi **17** La sklavino pordistino diris al Petro: Ĉu vi ne volas, ke ili ankaŭ estu kun mi tie, kie mi estas; estas ankaŭ el la disĉiploj de tiu homo? Li diris: por ke ili vidu mian gloron, kiun Vi donis al mi; Mi ne estas. **18** La sklavoj kaj la oficistoj, farinte ĉar Vi amis min antaŭ la fondo de la mondo. **25** karban fajron (ĉar estis malvarme), staris kaj Ho Patro justa, la mondo Vin ne konis, tamen sin varmigis; Petro ankaŭ estis kun ili, starante mi Vin konis; kaj ĉi tiuj scias, ke Vi min sendis; kaj sin varmigante. **19** La ĉefpastro demandis **26** kaj al ili Vian nomon mi konigis kaj ankoraŭ Jesuon pri liaj disĉiploj kaj pri lia instruado. **20** konigos, por ke la amo, per kiu Vi amis min, Jesuo respondis al li: Mi parolis malkaše al la estu en ili, kaj mi en ili.

18 Parolinte tiujn vortojn, Jesuo foriris kun siaj disĉiploj trans la torrenton Kidron, kie estis ĝardeno, en kiun li eniris kune kun siaj disĉiploj. **2** Kaj Judas, lia perfidanto, konis la lokon; ĉar Jesuo ofte venis tien kun siaj disĉiploj. **3** Judas do, ricevinte la kohorton kaj oficistojn, senditajn de la ĉefpastro kaj Fariseoj, venis tien kun lanternoj kaj torĉoj kaj bataliloj. **4** Jesuo do, sciante ĉion, kio venos al li, paſis antaŭen, kaj diris al ili: Kiun vi serĉas? **5** Ili respondis al li: Jesuo Nazaretan. Jesuo respondis: Mi estas tiu. Kaj Judas, lia perfidanto, staris kun ili. **6** Kiam do li diris al ili: Mi estas tiu, ili malantaŭen ekpaſis kaj falis sur la teron. **7** Tiam denove li demandis ilin: Kiun vi serĉas? Ili diris: Jesuo Nazaretan. **8** Jesuo respondis: Mi ĵus diris al vi, ke mi estas tiu; se do vi min serĉas, lasu ĉi tiujn foriri; **9** por ke plenumiĝu la vorto, kiun li diris: El tiuj, kiujn Vi donis al mi, mi perdis nenium. **10** Simon Petro do, havante glavon, eltiris ĝin, kaj frapis sklavon de la ĉefpastro kaj detranĉis lian dekstran orelon. La nomo de la sklavo estis Maŭho. **11** Jesuo do diris al Petro: Metu la glavon en ĝian ingon; la kalikon, kiun la Patro donis al mi, ĉu mi ne trinkos? **12** La kohorto kaj la milistro kaj la oficistoj de la Judoj kaptis do Jesuon kaj ligis lin, **13** kaj kondukis lin unue al Anas; ĉar ĉi tiu estis bopatro de Kajafas, kiu estis ĉefpastro en tiu jaro. **14** Kajafas estis tiu, kiu donis konsilon al la Judoj, ke estos bone, ke unu homo mortu por la popolo. **15** Kaj Simon Petro

staris kaj sin varmigis; Petro ankaŭ estis kun ili, starante mi Vin konis; kaj ĉi tiuj scias, ke Vi min sendis; kaj sin varmigante. **19** La ĉefpastro demandis Jesuo pri liaj disĉiploj kaj pri lia instruado. **20** konigos, por ke la amo, per kiu Vi amis min, Jesuo respondis al li: Mi parolis malkaše al la mondo; mi ĉiam instruis en la sinagogoj kaj en la templo, kie ĉiu Judoj kunvenas; kaj sekrete mi nenion parolis. **21** Kial vi min demandas? demandu tiujn, kiuj aŭdis, kion mi parolis al ili; ili ja scias, kion mi diris. **22** Kaj kiam li parolition, unu el la apude starantaj oficistoj per la manplato frapis Jesuon, dirante: Ĉu tiel vi respondas al la ĉefpastro? **23** Respondis Jesuo al li: Se mi malbone parolis, atestu pri la malbono; sed se bone, kial vi min frapas? **24** Anas sendis lin ligitan al la ĉefpastro Kajafas. **25** Simon Petro staris kaj sin varmigis. Oni do diris al li: Ĉu vi estas unu el liaj disĉiploj? Li neis, dirante: Mi ne estas. **26** Unu el la sklavoj de la ĉefpastro, estante parenco de tiu, kies orelon Petro detranĉis, diris: Ĉu mi ne vidis vin kun li en la ĝardeno? **27** Petro do denove neis; kaj tuj la koko ekkriis. **28** Kaj oni kondukis Jesuon de Kajafas en la palacon; estis frumatene; kaj ili ne eniris en la palacon, por ke ili ne malpurigu, sed povu mangi la Paskon. **29** Pilato do eliris al ili, kaj diris: Kian akuzon vi prezentas kontraŭ ĉi tiu viro? **30** Ili respondis kaj diris al li: Se li ne estus malbonfaranto, ni ne transdonus lin al vi. **31** Pilato do diris al ili: Vi mem prenu lin, kaj juĝu lin laŭ via lego. La Judoj diris al li: Ne estas permesate al ni mortigi homon; **32** por ke plenumiĝu la vorto de Jesuo, kiun li parolis, montrante, per kia morto li mortos. **33** Pilato do reeniris en la palacon, kaj alvokis Jesuon, kaj diris al li: Ĉu vi estas la Reĝo de la Judoj? **34** Jesuo respondis: Ĉu vi tion diras de vi

mem, aŭ ĉu aliaj diris ĝin al vi pri mi? **35** Pilato ĉiu, kiu pretendas esti reĝo, parolas kontraŭ respondis: Ĉu mi estas Judo? Via propra nacio Cezaro. **13** Kiam do Pilato aŭdis tiun vorton, li kaj la ĉefpastroj transdonis vin al mi; kion vi elkondukis Jesuon, kaj sidiĝis sur tribunala seĝo faris? **36** Jesuo respondis: Mia regno ne estas en loko nomata La Pavimo, sed en la Hebreo el ĉi tiu mondo; se mia regno estus el ĉi tiu lingvo Gabata. **14** Estis la Preparado de la Pasko, mondo, miaj servantoj bataladus, por ke mi ĉirkaŭ la sesa horo. Kaj li diris al la Judoj: Jen via ne transdoniĝu al la Judoj; sed nun mia regno Reĝo! **15** Ili kriegis: Forigu, forigu, krucumu lin. ne estas el ĉi tie. **37** Pilato demandis lin: Ĉu vi Pilato diris al ili: Ĉu mi krucumu vian Reĝon? La do estas reĝo? Jesuo respondis: Vi diras, ke mi ĉefpastroj respondis: Ni ne havas reĝon krom estas reĝo. Por tio mi naskigis kaj venis en la Cezaro. **16** Tiam do li transdonis lin al ili, por mondon, ke mi atestu pri la vero. Ĉiu, kiu estas esti krucumita. **17** Kaj ili prenis Jesuon; kaj li el la vero, aŭskultas mian voĉon. **38** Pilato diris eliris, portante sian krucon, al la loko nomata al li: Kio estas la vero? Kaj dirinte tion, li eliris Loko de Kranio, kiu estas en la Hebreo lingvo denove al la Judoj, kaj diris al ili: Mi trovas en li Golgota; **18** tie ili krucumis lin, kaj kun li du nenian kulpon. **39** Sed estas ĉe vi kutime, ke aliajn, ĉiuflanke po unu, kaj Jesuon meze. **19** Kaj mi liberigu al vi unu dum la Pasko: ĉu vi do Pilato ankaŭ skribis titolon, kaj surmetis ĝin sur volas, ke mi liberigu al vi la Reĝon de la Judoj? la krucon. Kaj estis skribite: JESUO NAZARETA, **40** Kaj ili kriis denove, dirante: Ne ĉi tiun, sed LA REĜO DE LA JUDOJ. **20** Tiun titolon multaj Barabason. Barabas estis rabisto.

19 Tiam do Pilato prenis Jesuon kaj lin skurĝigis. **2** Kaj la soldatoj plektis kronon el dornoj kaj metis ĝin sur lian kapon, kaj vestis lin per purpura mantelo; **3** kaj venis al li, kaj diris: Saluton, Reĝo de la Judoj! kaj ili frapis lin per la manplatoj. **4** Pilato do denove eliris, kaj diris al ili: Jen mi elkondukas lin al vi, por ke vi sciu, ke mi trovas en li nenian kulpon. **5** Jesuo do eliris, portante la dornan kronon kaj la purpuran mantelon. Pilato diris al ili: Jen la homo! **6** Kiam do la ĉefpastroj kaj oficistoj lin vidis, ili kriis: Krucumu, krucumu lin. Pilato diris al ili: Mem prenu lin kaj krucumu lin, ĉar mi trovas en li nenian kulpon. **7** La Judoj respondis al li: Ni havas leĝon, kaj laŭ tiu leĝo li devas morti tial, ke li pretendis esti Filo de Dio. **8** Kiam do Pilato aŭdis tiun diron, li des pli timis; **9** kaj reenirinte en la palacon, li diris al Jesu: De kie vi estas? Sed Jesuo nenion respondis. **10** Tiam diris Pilato al li: Ĉu vi ne parolas al mi? ĉu vi ne scias, ke mi havas povon krucumi vin, kaj povon liberigi vin? **11** Jesuo respondis: Vi havus nenian povon kontraŭ mi, se ĝi ne estus donita al vi de supre; tial tiu, kiu transdonis min al vi, havas la pli grandan pekon. **12** Ĉe tio Pilato penis liberigi lin; sed la Judoj kriis, dirante: Se vi liberigos tiun, vi ne estas amiko de Cezaro;

el la Judoj legis; ĉar la loko, kie Jesuo estis krucumita, estis proksime de la urbo; kaj ĝi estis skribita Hebreo kaj Latine kaj Greke. **21** Tiam la ĉefpastroj de la Judoj diris al Pilato: Ne skribu: La Reĝo de la Judoj; sed, ke li diris: Mi estas Reĝo de la Judoj. **22** Respondis Pilato: Kion mi skribis, tion mi skribis. **23** Kaj la soldatoj, kiam ili krucumis Jesuon, prenis liajn vestojn, kaj dividis ilin en kvar partojn, po unu parto por ĉiu soldato; kaj la tunikon; sed la tuniko estis senkudra, desupre teksita tra la tuto. **24** Ili do diris unu al alia: Ni ne disŝiru ĝin, sed lotu pri ĝi, kies ĝi estos; por ke plenumiĝu la Skribo, kiu diras: Ili dividis miajn vestojn inter si. Pri mia tuniko ili lotis. Tion la soldatoj faris. **25** Sed apud la kruco de Jesuo staris lia patrino, kaj la fratino de lia patrino, Maria, la edzino de Klopas, kaj Maria Magdalena. **26** Jesuo, rigardante sian patrinon, kaj la apudstarantan disĉiplon, kiun li amis, diris al sia patrino: Virino, jen via filo! **27** Tiam li diris al la disĉiplo: Jen via patrino! Kaj de post tiu horo la disĉiplo akceptis ŝin en sian domon. **28** Jesuo, sciante, ke ĉio jam finiĝis, por ke plenumiĝu la Skribo, diris: Mi soifas. **29** Kuŝis tie vazo plena de vinagro; oni do metis spongon, plenigitan per la vinagro, sur hisopon, kaj levis ĝin al lia bušo. **30** Kiam do Jesuo ricevis la vinagron, li diris: Estas finite; kaj, klininte sian

kapon, li ellasis for la spiriton. **31** La Judoj, ĉar kunvolvitaj en aparta loko. **8** Tiam eniris do la estis la Preparado, por ke la korpoj ne restadu alia disĉiplo, kiu unua alvenis al la tombo, kaj li sur la krucoj dum la sabato (ĉar la tago de tiu vidis kaj kredis. **9** Ĉar ili ankoraŭ ne komprendis sabato estis granda tago), petis Pilaton, ke oni la Skribon, ke li devas releviĝi el la mortintoj. rompu iliajn krurojn, kaj forportu ilin. **32** Tiam **10** Kaj la disĉiploj iris returne hejmen. **11** Sed la soldatoj venis, kaj rompis la krurojn de la Maria staris ekstere apud la tombo, plorante; unua kaj de la alia krucumita kun li; **33** sed kiam kaj dum ŝi ploris, ŝi klinigis, kaj enrigardis en la ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, tombon; **12** kaj ŝi vidis du anĝelojn en blankaj ili ne rompis liajn krurojn; **34** tamen unu el la vestoj, sidantajn, unu ĉe la kaploko kaj unu soldatoj per lanco pikis lian flankon, kaj tuj ĉe la piedloko, kie la korpo de Jesuo antaŭe elvenis sango kaj akvo. **35** Kaj la vidinto atestis, kuŝis. **13** Kaj ili diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kaj vera estas lia atesto; kaj li scias, ke li diras. **Si respondis:** Ĉar oni forprenis mian Sinjoron, la veron, ke vi ankaŭ kredu. **36** Ĉar tio okazis, kaj mi ne scias, kien oni lin metis. **14** Dirinte por ke plenumiĝu la Skribo: Osto en li ne estos tion, ŝi sin turnis malantaŭen, kaj vidis Jesuon rompita. **37** Kaj ankoraŭ alia Skribo diras: Ili staranta, kaj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **15** Jesuo rigardos tiun, kiun ili trapikis. **38** Post tio, Jozef diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kiun vi serĉas? el Arimateo, kiu estis disĉiplo de Jesuo, sed Ŝi, supozante, ke li estas la ĝardenisto, diris al sekrete pro timo antaŭ la Judoj, petis Pilaton, li: Sinjoro, se vi forportis lin, sciigu min, kien vi ke li povu forpreni la korpon de Jesuo; kaj Pilato metis lin, kaj mi lin forprenos. **16** Jesuo diris al permesis. Li do venis kaj forprenis lian korpon. **Si:** Maria. **Si** sin turnis, kaj diris al li Hebrelingve: **39** Venis ankaŭ Nikodemo (tiu, kiu unue venis Raboni; tio estas Majstro. **17** Jesuo diris al ŝi: Ne al Jesuo nokte), portanta miksaĵon de mirho tušu min; ĉar mi ankoraŭ ne supreniris al la kaj aloo, ĉirkaŭ cent funtoj. **40** Ili do prenis la Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi korpon de Jesuo, kaj ĉirkaŭvindis ĝin per tolajoj supreniras al mia Patro kaj via Patro, kaj al mia kun aromaĵoj, laŭ la kutimo de la Judoj por Dio kaj via Dio. **18** Maria Magdalena venis al entombigo. **41** Kaj estis ĝardeno en la loko, kie li la disĉiploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; kaj estis krucumita, kaj en la ĝardeno nova tombo, ke li tion diris al ŝi. **19** Kiam do estis vespero en kiun ankoraŭ neniu estis metita. **42** Tien do, en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj pro la Preparado de la Judoj (ĉar la tombo estis proksima) ili enmetis Jesuon.

20 La unuan tagon de la semajno Maria

Magdalena venis frue, dum estis ankoraŭ mallume, al la tombo, kaj vidis la ŝtonon prenita for de la tombo. **2** Si do kuris kaj venis al Simon Petro kaj al tiu alia disĉiplo, kiun Jesuo amis, kaj ŝi diris al ili: Oni forprenis el la tombo la Sinjoron, kaj ni ne scias, kien oni lin metis. **3** Eliris do Petro kaj la alia disĉiplo, kaj iris al la tombo. **4** Kaj ambaŭ ekkuris kune; kaj la alia disĉiplo kuris antaŭen pli rapide ol Petro, kaj unua alvenis al la tombo; **5** kaj kliniginte, li enrigardis, kaj vidis la tolajojn kušantajn; tamen li ne eniris. **6** Kaj poste venis Simon Petro, sek�ante lin, kaj eniris en la tombon; kaj li vidis la tolajojn kušantajn, **7** kaj la vištukon, kiu estis sur lia kapo, ne kušantan kun la tolajoj, sed

kunvolvitaj en aparta loko. **8** Tiam eniris do la estis la Preparado, por ke la korpoj ne restadu alia disĉiplo, kiu unua alvenis al la tombo, kaj sur la krucoj dum la sabato (ĉar la tago de tiu vidis kaj kredis. **9** Ĉar ili ankoraŭ ne komprendis sabato estis granda tago), petis Pilaton, ke oni la Skribon, ke li devas releviĝi el la mortintoj. rompu iliajn krurojn, kaj forportu ilin. **32** Tiam **10** Kaj la disĉiploj iris returne hejmen. **11** Sed la soldatoj venis, kaj rompis la krurojn de la Maria staris ekstere apud la tombo, plorante; unua kaj de la alia krucumita kun li; **33** sed kiam kaj dum ŝi ploris, ŝi klinigis, kaj enrigardis en la ili venis al Jesuo, kaj vidis, ke li jam mortis, tombon; **12** kaj ŝi vidis du anĝelojn en blankaj ili ne rompis liajn krurojn; **34** tamen unu el la vestoj, sidantajn, unu ĉe la kaploko kaj unu soldatoj per lanco pikis lian flankon, kaj tuj ĉe la piedloko, kie la korpo de Jesuo antaŭe elvenis sango kaj akvo. **35** Kaj la vidinto atestis, kuŝis. **13** Kaj ili diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kaj vera estas lia atesto; kaj li scias, ke li diras. **Si respondis:** Ĉar oni forprenis mian Sinjoron, la veron, ke vi ankaŭ kredu. **36** Ĉar tio okazis, kaj mi ne scias, kien oni lin metis. **14** Dirinte por ke plenumiĝu la Skribo: Osto en li ne estos tion, ŝi sin turnis malantaŭen, kaj vidis Jesuon rompita. **37** Kaj ankoraŭ alia Skribo diras: Ili staranta, kaj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **15** Jesuo rigardos tiun, kiun ili trapikis. **38** Post tio, Jozef diris al ŝi: Virino, kial vi ploras? kiun vi serĉas? el Arimateo, kiu estis disĉiplo de Jesuo, sed Ŝi, supozante, ke li estas la ĝardenisto, diris al sekrete pro timo antaŭ la Judoj, petis Pilaton, li: Sinjoro, se vi forportis lin, sciigu min, kien vi ke li povu forpreni la korpon de Jesuo; kaj Pilato metis lin, kaj mi lin forprenos. **16** Jesuo diris al permesis. Li do venis kaj forprenis lian korpon. **Si:** Maria. **Si** sin turnis, kaj diris al li Hebrelingve: **39** Venis ankaŭ Nikodemo (tiu, kiu unue venis Raboni; tio estas Majstro. **17** Jesuo diris al ŝi: Ne al Jesuo nokte), portanta miksaĵon de mirho tušu min; ĉar mi ankoraŭ ne supreniris al la kaj aloo, ĉirkaŭ cent funtoj. **40** Ili do prenis la Patro; sed iru al miaj fratoj, kaj diru al ili: Mi korpon de Jesuo, kaj ĉirkaŭvindis ĝin per tolajoj supreniras al mia Patro kaj via Patro, kaj al mia kun aromaĵoj, laŭ la kutimo de la Judoj por Dio kaj via Dio. **18** Maria Magdalena venis al entombigo. **41** Kaj estis ĝardeno en la loko, kie li la disĉiploj, sciigante: Mi vidis la Sinjoron; kaj estis krucumita, kaj en la ĝardeno nova tombo, ke li tion diris al ŝi. **19** Kiam do estis vespero en kiun ankoraŭ neniu estis metita. **42** Tien do, en tiu sama tago, la unua de la semajno, kaj proksima ili enmetis Jesuon.

estis, pro timo antaŭ la Judoj, Jesuo venis kaj staris meze de ili, kaj diris al ili: Paco al vi. **20** Kaj dirinte tion, li montris al ili siajn manojn kaj sian flankon. La disĉiploj do ĝojis, vidante la Sinjoron. **21** Jesuo denove diris al ili: Paco al vi; kiel la Patro sendis min, tiel ankaŭ mi vin sendas. **22** Kaj dirinte tion, li elspiris sur ilin, kaj diris: Ricevu la Sanktan Spiriton: **23** kies pekojn vi pardonos, al tiuj ili estas pardonitaj; kies vi retenos, ili estas retenitaj. **24** Sed Tomaso, unu el la dek du, nomata Didimo, ne ĉeestis kun ili, kiam Jesuo venis. **25** La aliaj disĉiploj do diris al ili: Ni vidis la Sinjoron. Sed li diris al ili: Se mi ne vidos en liaj manoj la truon de la najloj, kaj se mi ne metos mian fingron en la lokon de la najloj, kaj ne metos mian manon en lian flankon, mi tute ne kredos. **26** Kaj post ok tagoj

la disĉiploj denove estis interne, kaj Tomaso sciante, ke ĝi estas la Sinjoro. **13** Jesuo venis kaj kun ili. Kaj Jesuo venis, kiam la pordoj estis prenis la panon kaj donis al ili, kaj tiel same la fermitaj, kaj staris en la mezo, kaj diris: Paco al fiŝon. **14** Tiu estas jam la tria fojo, kiam aperis vi. **27** Tiam li diris al Tomaso: Etendu ĉi tien Jesuo al siaj disĉiploj, post sia releviĝo el la vian fingron kaj vidu miajn manojn; kaj etendu mortintoj. **15** Post la matenmanĝo Jesuo diris al vian manon kaj enmetu ĝin en mian flankon; Simon Petro: Simon, filo de Jona, ĉu vi amas kaj ne estu nekredema, sed estu kredanta. **28** min pli, ol tiuj? Li diris al li: Jes, Sinjoro; vi Tomaso respondis al li kaj diris: Mia Sinjoro kaj scias, ke mi vin amas. Li diris al li: Paštū miajn mia Dio. **29** Jesuo diris al li: Ĉar vi vidis min, ŝafidojn. **16** Li diris al li ankoraŭ la duan fojon: vi kredas; feliĉaj estas tiuj, kiuj ne vidis, kaj Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? Li diris tamen kredas. **30** Jesuo faris antaŭ la disĉiploj al li: Jes, Sinjoro; vi scias, ke mi vin amas. Li multajn aliajn signojn, kiuj ne estas skribitaj en diris al li: Zorgu pri miaj ŝafoj. **17** Li diris al li la ĉi tiu libro; **31** sed ĉi tiuj estas skribitaj, por ke trian fojon: Simon, filo de Jona, ĉu vi min amas? vi kredu, ke Jesuo estas la Kristo, la Filo de Dio, Petro ĉagreniĝis, ke li diris al li la trian fojon: kaj ke kredante, vi havu vivon en lia nomo.

21 Post tio Jesuo denove sin montris al la disĉiploj apud la maro de Tiberias; kaj li montris sin jene. **2** Estis kune Simon Petro, kaj Tomaso, nomata Didimo, kaj Natanael el Kana Galilea, kaj la filoj de Zebedeo, kaj aliaj du el liaj disĉiploj. **3** Simon Petro diris al ili: Mi iras, por fiŝkapti. Ili diris al li: Ni ankaŭ iras kun vi. Ili do eliris, kaj iris sur la ŝipon; kaj tiun nokton ili nenion kaptis. **4** Sed ĉe la tagiĝo Jesuo staris sur la marbordo; tamen la disĉiploj ne sciis, ke ĝi estas Jesuo. **5** Tiam Jesuo diris al ili: Infanoj, ĉu vi havas ian mangājon? Ili respondis al li: Ne. **6** Kaj li diris al ili: Ĵetu la reton ĉe la dekstra flanko de la ŝipo, kaj vi trovos. Ili do ĝin eljetis; kaj pro la multeco de la fiŝoj ili ne plu povis ĝin treni. **7** Tiu disĉiplo, kiun Jesuo amis, diris al Petro: Ĝi estas la Sinjoro. Kiam do Simon Petro aŭdis, ke ĝi estas la Sinjoro, li alzonis al si sian kitelon (ĉar li estis nuda) kaj ĵetis sin en la maron. **8** Sed la aliaj disĉiploj venis en la ŝipeto (ĉar ili estis ne malproksime de la tero, sed nur ĉirkau ducent ulnoj), trenante la reton plenan de fiŝoj. **9** Kaj kiam ili eliris sur la teron, ili vidis fajron karban aranĝitan tie, kaj fiŝon kušantan sur ĝi, kaj panon. **10** Jesuo diris al ili: Alportu el la fiŝoj, kiujn vi ĵus kaptis. **11** Simon Petro iris sur la ŝipon, kaj tiris la reton al la tero, plenan de grandaj fiŝoj, cent kvinded tri; kaj kvankam estis tiel multaj, tamen la reto ne dissiriĝis. **12** Jesuo diris al ili: Venu, matenmanĝu. Kaj neniu el la disĉiploj kuraĝis lin demandi: Kiu vi estas?

Ĉu vi min amas? kaj respondis al li: Sinjoro, vi scias ĉion; vi scias, ke mi vin amas. Jesuo diris al li: Paštū miajn ŝafojn. **18** Vere, vere, mi diras al vi: Kiam vi estis juna, vi zonis vin, kaj iris, kien vi volis; sed kiam vi maljuniĝos, vi etendos viajn manojn, kaj alia vin zonas, kaj portos vin, kien vi ne volos. **19** Tion li diris, montrante per aludo, per kia morto li gloros Dion. Kaj dirinte tion, li diris al li: Sekvu min. **20** Petro, sin turninte, vidis malantaŭe la disĉiplon, kiun Jesuo amis (kiu ankaŭ klinis sin al lia brusto dum la vespermanĝo, kun la diro: Sinjoro, kiu estas la perfidanta vin?). **21** Petro do, vidinte lin, diris al Jesuo: Sinjoro, kaj kion pri ĉi tiu? **22** Jesuo diris al li: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? vi sekvu min. **23** Tial inter la fratoj disiris la famo, ke tiu disĉiplo ne mortos; tamen Jesuo ne diris al li, ke li ne mortos, sed: Se mi volas, ke li restu, ĝis mi venos, kio estas al vi? **24** Tiu estas la disĉiplo, kiu atestas pri tio kaj skribis tion: kaj ni scias, ke lia atesto estas vera. **25** Estas ankaŭ multaj aliaj faroj, kiujn Jesuo faris; kaj mi supozas, ke se ĉiu el ili estus skribita detale, la tutmondo ne havus lokon por la skribotaj libroj.

Agoj

1 La unuan historion mi faris, ho Teofilo, pri
cio, kion Jesuo komencis fari kaj instrui, **2** ĝis
la tago, kiam li estis akceptita supren, doninte
ordonon per la Sankta Spirito al la apostoloj,
kiujn li elektis; **3** al kiuj ankaŭ post sia suferado
li montris sin vivanta per multaj pruvoj, dum
kvardek tagoj aperante al ili kaj parolante pri la
aferoj de la regno de Dio; **4** kaj kunestante, li
admonis ilin ne foriri el Jerusalem, sed atendi
tiun promeson de la Patro, pri kiu (li diris)
vi aŭdis de mi; **5** ĉar kiel Johano baptis per
akvo, vi baptiĝos per la Sankta Spirito post ne
multe da tagoj. **6** Ili do, kunveninte, demandis
lin, dirante: Sinjoro, ĉu en ĉi tiu tempo vi
restarigas la regadon al Izrael? **7** Kaj li diris al
ili: Ne apartenas al vi scii tempojn aŭ epokojn,
kiujn la Patro rezervis en Sia aŭtoritato. **8** Sed vi ricevos povon, kiam la Sankta Spirito
venos sur vin; kaj vi estos miaj atestantoj en
Jerusalem kaj en la tuta Judujo kaj Samario kaj
ĉiuj la plej malproksima parto de la tero. **9** Kaj
tion dirinte, li suprenleviĝis, ankorau dum ili
rigardis, kaj nubo ricevis lin for de iliaj okuloj.
10 Kaj dum ili fikse rigardis al la ĉielo, kiam
li foriris, jen staris apud ili du viroj blanke
vestitaj; **11** kiuj ankaŭ diris: Viroj Galileanoj,
kial vi staras rigardantaj al la ĉielo? ĉi tiu Jesuo,
kiu estas prenita supren for de vi en la ĉielon,
tiel same revenos, kiel vi vidis lin iranta en la
ĉielon. **12** Tiam ili iris returne al Jerusalem de la
monteto nomata Olivarba, kiu estas proksime
de Jerusalem, en la distanco de sabata vojaĝo. **13**
Kaj kiam ili envenis, ili supreniris en la supran
ĉambron, kie logiĝis Petro kaj Johano kaj Jakobo
kaj Andreo, Filipo kaj Tomaso, Bartolomeo
kaj Mateo, Jakobo, filo de Alfeo, kaj Simon, la
Fervorulo, kaj Judas, filo de Jakobo. **14** Ĉiuj ĉi tiuj
unuaniime persistis en preĝado kaj petado, kun
la virinoj, kaj Maria, la patrino de Jesuo, kaj kun
liaj fratoj. **15** Kaj en tiuj tagoj Petro, stariginte
meze de la fratoj, diris (kaj multego da personoj
estis kune, ĉirkaŭ cent dudek): **16** Fratoj, estis
necese, ke plenumiĝu tiu Skribo, kiun la Sankta
Spirito antaŭparolis per la bušo de David pri

Judas, kiu fariĝis gvidanto al tiuj, kiuj kaptis
Jesuon. **17** Ĉar li estis kalkulita inter ni kaj ricevis
sian parton en ĉi tiu servado. **18** (Tiu ja akiris
kampon per la rekompenco de sia maljusteco,
kaj falinte kapantaue, li diskrevis meze, kaj ĉiuj
liaj internaĵoj el ŝutiĝis. **19** Kaj tio fariĝis sciata
al ĉiuj loĝantoj en Jerusalem, tiel ke en ilia
dialektlo kampo estas nomita Akeldama, tio
estas, Kampo de Sango.) **20** Ĉar estas skribite en
la Psalmaro: Lia loĝejo dezertiĝu, Kaj en ĝi ne
ekzistu loĝanto; kaj: Lian oficon ricevu alia. **21**
El tiuj viroj do, kiuj nin akompanis dum la tuta
tempo, en kiu la Sinjoro Jesuo eniris kaj eliris
inter ni, **22** komencante de la bapto de Johano
ĝis la tago, kiam li estis akceptita supren for
de ni, unu devas esti atestanto kun ni pri lia
relevigo. **23** Kaj ili starigis du: Jozefon, nomatan
Barsabas, kies alnomo estis Justo, kaj Mattiason.
24 Kaj preĝante, ili diris: Vi, ho Sinjoro, kiu
konas la korojn de ĉiuj, elmontru, kiun el ĉi tiuj
du Vi elektis, **25** por ricevi la parton en ĉi tiu
servado kaj apostoleco, de kiu Judas forfalis, por
iri al sia propra loko. **26** Kaj ili lotis pri tio, kaj
la loto falis por Mattias; kaj li estis alkalkulita al
la dek unu apostoloj.

2 Kaj kiam venis la Pentekosta tago, ili ĉiuj
estis unuaniime en unu loko. **2** Kaj subite
venis el la ĉielo sono kvazaŭ blovego de fortaj
ventoj, kaj ĝi plenigis la tutan domon, kie ili
sidis. **3** Kaj al ili aperis disirantaj langoj kvazaŭ
el fajro, kaj sidiĝis sur ĉiun el ili. **4** Kaj ĉiuj
plenigis de la Sankta Spirito, kaj komencis
paroli aliajn lingvojn, kiel la Spirito donis al ili
parolpovon. **5** Kaj en Jerusalem tiam logiĝis pliaj
Judeoj el ĉiu nacio sub la ĉielo. **6** Kaj kiam aŭdiĝis
tiu sono, la homamaso kunvenis kaj miregis,
ĉar ĉiu aparte aŭdis ilin paroli per lia propra
dialekto. **7** Kaj ĉiuj konfuziĝis kaj miris, dirante
unu al alia: Rigardu! ĉu ne estas Galileanoj ĉiuj
tiuj parolantoj? **8** Kiel do ni aŭdas ĉiuj en sia
dialekto, en kiu ni naskiĝis? **9** Partoj kaj Medoj
kaj Elamanoj, kaj loĝantoj en Mezopotamio,
Judujo, Kapadokio, Ponto kaj Azio, **10** Frigio
kaj Pamfilio, Egiptujo kaj la partoj de Libio
apud Kireno, kaj pasloĝantaj Romanoj, Judeoj kaj
prozelitoj, **11** Kretanoj kaj Araboj – ni aŭdas ilin

paroli en niaj lingvoj la mirindaĵojn de Dio. **12** **g86** **32** Ĉi tiun Jesuon relevis Dio, pri kio ni Kaj ĉiuj konfuziĝis kaj embarasiĝis, dirante unu ĉiuj estas atestantoj. **33** Levite do ĝis dekstre al alia: Kion ĉi tio signifas? **13** Sed aliaj moke de Dio, kaj ricevinte de la Patro la promeson diris: Ili estas plenaj de mosto. **14** Sed Petro, de la Sankta Spirito, li elveršis tion, kion vi stariginte kun la dek unu, levis sian vocon kaj vidas kaj aŭdas. **34** Ĉar David ne supreniris en la parolis al ili, dirante: Ho Judoj kaj ĉiuj loĝantaj ĉielojn; sed li mem diris: La Eternulo diris al en Jerusalem, ĉi tio estu al vi sciata, kaj aŭskultu mia Sinjoro: Sidu dekstre de Mi, **35** Ĝis Mi faros miajn vortojn. **15** Ĉar ĉi tiuj ne estas ebriaj, kiel viajn malamikojn benketo por viaj piedoj. **36** vi supozas, ĉar estas la tria horo de la tago; **16** Kun certeco do sciu la tutu domo de Izrael, ke sed jen tio, kio estis dirita per la profeto Joel: tiun Jesuon, kiun vi krucumis, Dio faris Sinjoro **17** Kaj en la lasta tempo, diras Dio, Mi elveršos kaj Kristo. **37** Kaj aŭdinte tion, ili estis pikitaj en Mian spiriton sur ĉiun karnon; Kaj viaj filoj la koro, kaj diris al Petro kaj la aliaj apostoloj: kaj viaj filinoj profetos, Kaj viaj junuloj havos Kion ni faru, fratoj? **38** Kaj Petro diris al ili: viziojn, Kaj viaj maljunuloj havos sonĝojn; **18** Ekpentu, kaj baptigu ĉiu el vi en la nomo de Kaj eĉ sur Miajn sklavojn kaj Miajn sklavinojn Jesuo Kristo por forigo de pekoj, kaj vi ricevos la en tiu tempo Mi elveršos Mian spiriton, Kaj donacon de la Sankta Spirito. **39** Ĉar la promeso ili profetos. **19** Kaj Mi donos miraklojn en la estas por vi kaj por viaj infanoj, kaj por ĉiuj ĉielo supre, Kaj signoj sur la tero malsupre: ĝis malproksime, kiujn alvokos la Eternulo, nia Sangon, fajron, kaj vaporon de fumo; **20** La Dio. **40** Kaj per multaj aliaj paroloj li atestis kaj suno fariĝos malluma, Kaj la luno fariĝos sanga, alvokis ilin, dirante: Savu vin el ĉi tiu perversa Antaŭ ol venos la granda kaj majesta tago de generacio. **41** Tiuj do, kiuj akceptis lian parolon, la Eternulo; **21** Kaj ĉiu, kiu vokos la nomon de baptigis, kaj en tiu tago aldonigis ĉirkau tri mil la Eternulo, saviĝos. **22** Izraelidoj, aŭskultu la animoj. **42** Kaj ili persistis en la instruo de la jenajn vortojn: Jesuon, la Nazaretanon, viron apostoloj kaj en la kunuleco, en la dispecigo de Dio, elmontritan al vi per potencajo kaj de pano kaj en pregoj. **43** Kaj ĉiu animo havis mirakloj kaj signoj, kiujn Dio faris per li meze de timon, kaj multaj mirakloj kaj signoj fariĝis per vi, kiel vi mem scias, **23** lin, laŭ la difinita intenco la apostoloj. **44** Kaj ĉiuj kredantoj estis kune, kaj antaŭscio de Dio transdonitan, vi per la kaj havis ĉion komuna; **45** kaj ili vendis siajn manoj de senleĝuloj krucumis kaj mortigis; **24** havojn kaj posedaĵojn, kaj dividis ilin al ĉiuj laŭ lin Dio levis, malliginte la suferojn de morto, ĉies aparta bezono. **46** Kaj ĉiutage, vizitadante ĉar estis needle, ke li estu tenata de ĝi. **25** Ĉar unuanime la templon, kaj dispecigante panon David diris pri li: Ĉiam mi vidis la Eternulon dome, ili prenis sian nutraĵon kun ĝojo kaj antaŭ mi, Ĉar Li estas ĉe mia dekstra mano, por unueco de koro, **47** laŭdante Dion kaj havante ke mi ne falu; **26** Tial ĝojis mia koro, ravigis mia favoron ĉe la tutu popolo. Kaj la Sinjoro aldonis lango, Eĉ mia karno ripozas en espero; **27** Ĉar Vi ĉiutage al la eklezio la savatojn.

ne lasos mian animon al Ŝeol, Vi ne permesos, ke Via sanktulo forputru. (**Hadēs g86**) **28** Vi konigis al mi la vojojn de la vivo, Vi plenigos min per ĝojo antaŭ Vi. **29** Fratoj, mi povas libere paroli al vi pri la patriarko David, ke li mortis kaj estis enterigita, kaj lia tombo estas ĉe ni ĝis la nuna tago. **30** Estante do profeto, kaj sciante, ke Dio juris al li per juro, sidigi sur lia trono iun el la frukto de liaj lumboj, **31** li, antaŭvidante, parolis pri la relevo de la Kristo, ke li ne estos lasita al Ŝeol, kaj lia karno ne forputros. (**Hadēs**

3 Kaj Petro kaj Johano estis suprenirantaj en la templon je la horo de preĝado, la naŭa. **2** Kaj unu viro, lama de la patrina ventro, estis portata; oni lin metis ĉiutage apud tiu pordego de la templo, kiu estas nomata La Bela, por ke li petu pri almozoj la enirantojn en la templon; **3** tiu, vidante Petron kaj Johanon enirontajn en la templon, petis almozon. **4** Kaj Petro, fiksante rigardante lin, kun Johano, diris: Rigardu nin. **5** Kaj li atentis ilin, atendante ricevi ion de ili. **6** Kaj Petro diris: Nek arĝentajon nek

oraĵon mi havas, sed kion mi havas, tion mi antaŭanonicis ankaŭ tiujn tagojn. **25** Vi estas la donas al vi. En la nomo de Jesuo Kristo, la filo de la profetoj, kaj de la interligo, kiun Dio Nazaretno, piediru. **7** Kaj li prenis lin per la faris kun viaj patroj, dirante al Abraham: Kaj dekstra mano kaj lin levis; kaj tuj liaj plandoj beniĝos per via idaro ĉiuj gentoj de la tero. **26** kaj liaj maleolostoj fortigis. **8** Kaj li suprensalte Al vi unue Dio, relevinte Sian Servanton, sendis starigis, kaj piediris; kaj li eniris kun ili en la templon, piedirante kaj saltante, kaj laŭdante liaj pekoj.

Dion. **9** Kaj la tuta popolo vidis lin piedirantan kaj laŭdantan Dion; **10** kaj ili rekonis lin, ke li estas tiu, kiu sidis por almozo apud la Bela Pordego de la templo, kaj ili pleniĝis de mirego kaj konfuziĝo pri tio, kio okazis al li. **11** Kaj dum li tenis Petron kaj Johanon, la tuta popolo kunkuris al ili en la portiko nomata Salomona, miregante. **12** Kaj Petro, vidante tion, respondis al la popolo: Izraelidoj, kial vi miras pri ĉi tio? kaj kial vi fikse rigardas nin, kvazaŭ per propra potenco aŭ pieco ni igis lin piediri? **13** La Dio de Abraham kaj de Isaak kaj de Jakob, la Dio de niaj patroj, gloris Sian Servanton Jesuo, kiun vi transdonis, kaj malkonfesis antaŭ la vizaĝo de Pilato, kiam ĉi tiu decidis liberigi lin. **14** Sed vi malkonfesis la Sanktulon kaj Justulon, kaj petis, ke mortiginto estu donita al vi, **15** kaj mortigis la Estron de la vivo, kiun Dio relevis el la mortintoj, pri kio ni estas atestantoj. **16** Kaj lia nomo, per fido en lia nomo, fortigis ĉi tiun, kiun vi vidas kaj konas; kaj la fido, kiun estas per li, donis al li ĉi tiun plensanecon antaŭ vi ĉiuj. **17** Kaj nun, fratoj, mi scias, ke vi agis de nescio, kiel ankaŭ viaj regantoj. **18** Sed tiel Dio plenumis tion, kion Li antaŭanonicis per la bušo de ĉiuj profetoj, ke Lia Kristo suferos. **19** Pentu do, kaj konvertigu, por ke viaj pekoj estu forviŝitaj, por ke venu tempoj de refreſiĝo de la vizaĝo de la Eternulo, **20** kaj por ke Li sendu la por vi difinitan Kriston, Jesuon, **21** kiun la ĉielo devas ricevi ĝis la tempoj de restarigo de ĉio, pri kiu parolis Dio per la bušo de Siaj sanktaj profetoj jam de antikva tempo. (aiōn g¹⁶⁵) **22** Ĉar Moseo diris: Profeton el viaj fratoj, similan al mi, starigos por vi la Eternulo, via Dio; lin aŭskultu pri ĉio ajn, kion li al vi parolos. **23** Kaj ĉiu animo, kiu ne aŭskultos tiun profeton, ekstermiĝos el la popolo. **24** Kaj ĉiuj profetoj de post Samuel kaj liaj posteuloj, kiu parolis,

4 Kaj dum ili parolis al la popolo, venis sur ilin la ĉepastroj, la kapitano de la templo, kaj la Sadukeoj, **2** ĉagrenate, ke ili instruas la popolon kaj proklamas per Jesuo la releviĝon el la mortintoj. **3** Kaj ili metis sur ilin la manojn, kaj metis ilin en gardejon ĝis la sekvanta tago; ĉar estis jam vespero. **4** Tamen multaj el tiuj, kiuj aŭdis la vorton, kredis; kaj la nombro de la viroj estis proksimume kvin mil. **5** Kaj en la sekvanta tago kunvenis en Jerusalema regantoj kaj pliaŭuloj kaj skribistoj **6** kaj Anas, la ĉepastro, kaj Kajafas kaj Johano kaj Aleksandro, kaj ĉiuj, kiuj estis de la ĉepastrala parenco. **7** Kaj stariginte ilin en la mezo, tiuj demandis: Per kia potenco aŭ per kia nomo vi faris tion? **8** Tiam Petro, plenigite de la Sankta Spirito, diris al ili: Regantoj de la popolo kaj pliaŭuloj, **9** se ni hodiaŭ estas eldemandataj pri la bonfaro al la senfortulo, per kio li resaniĝis, **10** estu sciante al vi ĉiuj kaj al la tuta popolo Izraela, ke en la nomo de Jesuo Kristo, la Nazaretno, kiun vi krucumis, kiun Dio levis el la mortintoj, ĉi tiu staras sana antaŭ vi. **11** Tiu estas la ŝtono, kiun vi konstruantoj malŝatis, kaj kiu fariĝis ŝtono bazangula. **12** Kaj en neniu alia estas savo; ĉar ne estas sub la ĉielo alia nomo, donita inter homoj, per kiu ni devas esti savitaj. **13** Sed kiam ili rimarkis la kuragojn de Petro kaj Johano, kaj komprenis, ke ili estas malkleruloj kaj nesciuloj, ili miris, kaj rekonis ilin, ke ili estis kun Jesuo. **14** Kaj vidante la resanigiton starantan apud tiuj, ili ne havis, kion kontraŭdiri. **15** Sed ordoninte ilin foriri el la sinedrio, ili interkonsiliĝis, **16** dirante: Kion ni devas fari al ĉi tiuj homoj? ĉar estas videble por ĉiuj logantoj en Jerusalemo, ke rimarkinda signo fariĝis per ili, kaj nei ĝin ni ne povas. **17** Sed por ke ĝi ne plu disvastiĝu inter la popolo, ni minacu ilin, ke ili de nun ne parolu al iu ajn en ĉi tiu nomo. **18** Kaj ili

vokis ilin, kaj ordonis al ili tute ne paroli nek la prezon kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la instrui en la nomo de Jesuo. **19** Sed Petro kaj apostoloj.

Johano responde diris al ili: Ĉu estas juste antaŭ Dio aŭskulti vin prefere ol Dion, vi juĝu; **20** ĉar ni ne povas ne paroli pri tio, kion ni vidis kaj aŭdis. **21** Kaj ili, denove minacinte, liberigis ilin, trovinte nenion, pro kio ili povus ilin puni, pro la popolo; ĉar ĉiuj gloris Dion pro la faritaĵo. **22** Ĉar estis pli ol kvardekjara la viro, sur kiu fariĝis ĉi tiu signo resaniga. **23** Kaj liberigite, ili venis al siaj kunuloj kaj rakontis ĉion, kion la ĉefpastroj kaj pliaĝuloj diris al ili. **24** Kaj aŭdinte, ili levis la voĉon al Dio unuanime, kaj diris: Ho Plejpotenculo, kiu faris la ĉielon kaj la teron kaj la maron, kaj ĉion, kio estas en ili, **25** kaj kiu per la Sankta Spirito, per la bušo de nia patro David, Via servanto, diris: Kial tumultas popoloj, Kaj gentoj pripensas vanaĵon? **26** Leviĝis la reĝo de la tero, Kaj la regantoj kolektiĝis kune, Kontraŭ la Eternulo kaj kontraŭ Lia Sanktoleito; **27** ĉar vere en ĉi tiu urbo kolektiĝis kontraŭ Via sankta Servanto Jesuo, kiun Vi sanktoleis, kune Herodo kaj Pontio Pilato kun la gentoj kaj la popoloj de Izrael, **28** por fari ĉion, kion Via mano kaj Via intenco antaŭdifinis. **29** Kaj nun, ho Eternulo, rigardu iliajn minacojn; kaj donu al Viaj sklavoj paroli Vian vorton kun plena kuraĝo, **30** dum Vi etendos Vian manon por sanigado, kaj signoj kaj mirakloj fariĝos per la nomo de Via sankta Servanto Jesuo. **31** Kaj post ilia preĝado skuiĝis la loko, en kiu ili kolektiĝis; kaj ili ĉiuj pleniĝis de la Sankta Spirito, kaj parolis kuraĝe la vorton de Dio. **32** Kaj la anaro de la kredantoj estis unukora kaj unuanima, kaj neniu diris, ke io el lia havaĵo estas propra al li; sed ĉe ili ĉio estis komuna. **33** Kaj kun granda potenco la apostoloj atestis pri la releviĝo de la Sinjoro Jesuo; kaj granda graco estis sur ĉiuj. **34** Inter ili neniu havis mankon, ĉar ĉiuj posedantoj de bienoj aŭ domoj vendis ilin, kaj alportis la prezon de la venditaĵoj. **35** kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj; kaj estis disdonate al ĉiu laŭ ĉies aparta bezono. **36** Kaj Jozef, kiu de la apostoloj estis alnomita Barnabas (tio estas, Filo de Konsolo), Levido, Kiprano laŭ sia naskiĝo, **37** posedante kampon, vendis ĝin, kaj alportis

la prezon kaj metis ĝin antaŭ la piedoj de la apostoloj. **5** Sed unu viro, nomata Ananias, kun sia edzino Sapfira vendis posedaĵon, **2** kaj retenis iom el la prezo, kun la konsento de sia edzino, kaj iun parton alportis kaj metis antaŭ la piedoj de la apostoloj. **3** Sed Petro diris: Ananias, kial Satano plenigis vian koron tiel, ke vi mensogas al la Sankta Spirito kaj retenas iom el la prezo de la bieno? **4** Dum ĝi restis, ĉu ĝi ne estis via? kaj post la vendo, ĉu ĝi ne estis en via rajto? Kial do ĉi tiun faron vi celis en via koro? vi mensogis ne al homoj, sed al Dio. **5** Kaj aŭdante ĉi tiujn vortojn, Ananias falis kaj senspiriĝis; kaj granda timo venis sur ĉiujn aŭdantojn. **6** Kaj la junuloj levigis, kaj lin ĉirkaŭvindis, kaj forportis kaj enterigis. **7** Kaj post paso de ĉirkaŭ tri horoj eniris lia edzino, ne sciante, kio okazis. **8** Kaj Petro ŝin demandis: Diru al mi, ĉu por tiom vi vendis la bienon? Kaj ŝi respondis: Jes, por tiom. **9** Kaj Petro respondis al ŝi: Kial estis interkonsento inter vi, por inciti la Spiriton de la Eternulo? jen la piedoj de tiuj, kiuj enterigis vian edzon, estas apud la pordo, kaj ili vin forportos. **10** Kaj ŝi tuj falis apud liaj piedoj kaj senspiriĝis; kaj la junuloj eniris, kaj trovis ŝin mortinta, kaj ŝin forportis kaj enterigis apud ŝia edzo. **11** Kaj granda timo venis sur la tutan eklezion kaj sur ĉiujn aŭdantajn pri tio. **12** Kaj per la manoj de la apostoloj estis faritaj multaj signoj kaj mirindajoj meze de la popolo; kaj ili ĉiuj estis unuanime en la portiko Salomona. **13** Sed el la ceteraj neniu kuraĝis aliĝi al ili; tamen la popolo gloris ilin; **14** kaj kredantoj pligrandnombre aldoniĝis al la Sinjoro, amaso da viroj kaj virinoj; **15** tiel, ke oni elportis la malsanulojn sur la stratojn kaj kuŝigis ilin sur litoj kaj kanapoj, por ke ĉe la preterpaso de Petro, almenaŭ lia ombro ombru iun el ili. **16** Kunvenis ankaŭ en Jerusalemon la amaso el la ĉirkaŭaj urboj, portante malsanulojn kaj la turmentatajn de malpuraj spiritoj, kaj ĉiuj estis sanigitaj. **17** Sed starigis la ĉefpastro, kaj ĉiuj, kiuj estis kun li (tio estas la sekto de la Sadukeoj), kaj ili pleniĝis de jaluzo, **18** kaj jetis manojn sur la apostolojn, kaj metis ilin en la

publikan gardejon. **19** Sed anĝelo de la Eternulo viroj, ĉirkaŭ kvarcent; kaj li pereis; kaj ĉiuj, kiuj nokte malfermis la pordojn de la karcero, kaj lin obeis, dispeliĝis kaj nuliĝis. **20** Post tiu levigis elkondukis ilin, kaj diris: **21** Iru, kaj staru kaj Judas, Galileano, en la tagoj de la registrado, kaj parolu en la templo al la popolo ĉiujn vortojn fortiris post si homojn; li ankaŭ pereis, kaj ĉiuj, pri ĉi tiu Vivo. **22** Kaj tion aŭdinte, ili eniris ĉe la tagiĝo en la templon kaj ekinstruis. Sed venis la al vi: Detenu vin de ĉi tiuj homoj, kaj lasu ilin; **23** ĉepastro, kaj tiuj, kiuj estis kun li, kaj kunkonsilis ĉar, se ĉi tiu intenco aŭ ĉi tiu laboro estas de la sinedrion kaj la tutan senaton de la Izraelidoj, homoj, ĝi renversiĝos; **24** sed se ĝi estas de Dio, kaj sendis al la malliberejo, por ilin venigi. **25** Sed la oficistoj venis, kaj ne trovis ilin en la batalantaj kontraŭ Dio. **26** Kaj ili konsentis kun karcero, kaj ili revenis kaj rakontis, **27** dirante: Ni ja trovis la malliberejon ŝlosita tute fortike, ordonis, ke ili ne parolu en la nomo de Jesuo, kaj la gardistojn starantaj antaŭ la pordo; sed kaj liberigis ilin. **28** Sed ili foriris de antaŭ la malferminte, ni trovis interne neniu. **29** Kiam sinedrio, ĝojante, ke ili estis juĝitaj indaj suferi do la kapitano de la templo kaj la ĉepastroj malhonoron pro la Nomo. **30** Kaj ĉiutage en la aŭdis ĉi tiujn vortojn, ili embarasiĝis pri ili, kio templo kaj dome ili ne ĉesis instrui kaj prediki fariĝos el tiu afero. **31** Tiam iu venis, kaj sciigis Jesuon, la Kriston.

al ili: Jen la viroj, kiujn vi metis en la karceron, estas en la templo, kaj staras kaj instruas la popolon. **32** Tiam foriris la kapitano kun la oficistoj, kaj alkondukis ilin sen perforto; ĉar ili timis la popolon, por ke ili ne estu prijetitaj per ŝtonoj. **33** Kaj oni alkondukis ilin kaj starigis ilin antaŭ la sinedrio. Kaj la ĉepastro ilin demandis, **34** dirante: Ni severe ordonis al vi, ke vi ne instruu en ĉi tiu nomo; kaj jen vi plenigis Jerusalemon per via instruado, kaj intencas survenigi sur nin la sangon de tiu homo. **35** Tiam Petro kaj la apostoloj responde diris: Oni devas obei Dion prefere ol homojn. **36** La Dio de ni aj patroj levis Jesuon, kiun vi pereigis, pendigante lin sur lignaĵo. **37** Lin altigis Dio per Sia dekstra mano, por esti Estro kaj Savanto, por doni al Izrael penton kaj pardonadon de pekoj. **38** Kaj ni estas atestantoj de ĉi tiuj vortoj, kiel ankaŭ estas la Sankta Spirito, kiun Dio donis al tiuj, kiuj Lin obeas. **39** Kaj ili, aŭdinte tion, estis pikataj en la koro, kaj ili konsiliĝis, por pereigi ilin. **40** Sed unu Fariseo, nomata Gamaliel, legiinstruisto honorata ĉe la tuta popolo, ekstaris en la sinedrio, kaj ordonis, ke oni eksteren forigu la homojn por kelka tempo. **41** Kaj li diris al ili: Izraelidoj, estu singardaj rilate al ĉi tiuj homoj pri tio, kion vi celas fari. **42** Ĉar antaŭ ĉi tiuj tagoj levigis Teŭdas, dirante, ke li estas ia persono; kaj al li aliĝis nombro da

6 Kaj en tiuj tagoj, kiam la nombro de la disĉiploj multiĝis, fariĝis murmurado de la Grekaj Judoj kontraŭ la Hebreaj pro tio, ke iliaj vidvinoj estas preterlasataj en la ĉiutaga servado. **7** Kaj la dek du, alvokinte la amason de la disĉiploj, diris: Ne estas dezirinde, ke ni forlasu la vorton de Dio, por servi ĉe tabloj. **8** Tial elserĉu, fratoj, el inter vi sep homojn, bone atestatajn, plenajn de la Spirito kaj de saĝo, kiujn ni difinos por tiu afero. **9** Sed ni persistos en preĝado kaj la servado de la Vorto. **10** Kaj tiu diro plaĉis al la tuta amaso; kaj ili elektis Stefanon, viron plenan de fido kaj de la Sankta Spirito, kaj Filipon kaj Prohonoron kaj Nikanoron kaj Timonon kaj Parmenason, kaj Nikolaon, prozeliton el Antioĥio; **11** tiuj ili starigis antaŭ la apostoloj; kaj ĉi tiuj, preĝinte, metis sur ilin la manojn. **12** Kaj la vorto de Dio kreskis, kaj la nombro de la disĉiploj multiĝis treege en Jerusalem, kaj granda aro el la pastroj obeis al la fido. **13** Kaj Stefano, plena de graco kaj potenco, faris grandajn mirindajojn kaj signojn inter la popolo. **14** Sed starigis iuj el la sinagogo nomata la Sinagogo de la Liberigoj, kaj el la Kirenanoj kaj el la Aleksandrianoj kaj el la homoj el Kilikio kaj Azio; kaj ili diskutis kun Stefano. **15** Kaj ili ne povis rezisti al la saĝeco kaj la Spirito, per kiu li parolis. **16** Tiam ili subinstigis virojn, kiuj diris: Ni aŭdis lin paroli blasphemajn vortojn

kontraŭ Moseo kaj kontraŭ Dio. **12** Kaj ili incitis kvin animojn. **15** Kaj Jakob venis en Egiptujon, la popolon kaj la pliaĝulojn kaj la skribistojn, kaj kaj mortis li mem kaj niaj patroj; **16** kaj ili venis sur lin kaj kaptis lin, kaj kondukis lin al la estis transportitaj al Ŝeħem kaj metitaj en la sinedrio, **13** kaj starigis mensogajn atestantojn, tombon, kiun Abraham aĉetis por prezo arĝenta kiu diris: Ĉi tiu homo ne ĉeses paroli vortojn de la filoj de Ħamor en Ŝeħem. **17** Sed kiam kontraŭ ĉi tiu sankta loko kaj la leĝo; **14** ĉar ni alproksimiĝis la tempo de la promeso, kiun aŭdis lin diri, ke ĉi tiu Jesuo, la Nazaretno, Dio juris al Abraham, la popolo diskreskis kaj detruos ĉi tiun lokon, kaj ĝangos la kutimojn, multiĝis en Egiptujo, **18** ĝis aperis alia reĝo, kiu kiu diris Moseo transdonis al ni. **15** Kaj ĉiuj, kiu sidis en la sinedrio, fikse rigardante lin, vidis lian vizaĝon kvazaŭ vizaĝon de anĝelo.

7 Tiam diris la ĉefpastro: Ĉu ĉi tiuj aferoj estas tiel? **2** Kaj tiu diris: Fratoj kaj patroj, aŭskultu. La Dio de gloro aperis al nia patro Abraham, kiam li estis en Mezopotamio, antaŭ ol li loĝis en Ħaran, **3** kaj diris al li: Iru el la via lando kaj de via parenčaro, kaj venu en tiun landon, kiun Mi montros al vi. **4** Tiam li iris el la lando de la Ħaldeoj, kaj loĝis en Ħaran; kaj el tie, post la morto de lia patro, Li transloĝigis lin en ĉi tiun landon, kie vi nun loĝas; **5** kaj Li donis al li nenian heredajon en ĝi, eĉ ne piedspacon, sed Li promesis doni ĝin al li por posedajo kaj al lia idaro post li, kiam li ankoraŭ ne havis infanon. **6** Kaj Dio parolis jene: ke lia idaro loĝos en fremda lando, kaj ke oni sklavigos kaj turmentos ilin dum kvarcent jaroj. **7** Kaj la popolon, ĉe kiu ili estos sklavoj, Mi juĝos, diris Dio; kaj poste ili eliros kaj faros servon al Mi sur ĉi tiu loko. **8** Kaj Li donis al li la interligon de cirkumcido; kaj tiel Abraham naskigis Isaakon kaj cirkumcidis lin en la oka tago, kaj Isaak naskigis Jakobon, kaj Jakob la dek du patriarkojn. **9** Kaj la patriarkoj, envianti Jozefon, lin vendis en Egiptujon; kaj Dio estis kun li, **10** kaj liberigis lin el ĉiuj liaj suferoj, kaj donis al li favoron kaj saĝecon antaŭ Faraono, reĝo de Egiptujo; kaj ĉi tiu estrigis lin super Egiptujo kaj super lia tuta domo. **11** Kaj venis malsato sur la tutan landon Egiptujon kaj Kanaanon, kaj granda sufero; kaj niaj patroj ne trovis nutraĵon. **12** Sed kiam Jakob aŭdis, ke estas greno en Egiptujo, li sendis unue niajn patrojn. **13** Kaj la duan fojon Jozef rekoniĝis al siaj fratoj, kaj la gento de Jozef estis montrita al Faraono. **14** Kaj Jozef sendis, kaj alvokis sian patron Jakob, kaj la tutan parenčaron, sepdek

siajn infanojn, por ke ili ne vivadu. **20** En tiu tempo Moseo naskiĝis, kaj estis eksterordinare bela; kaj li estis nutrata tri monatojn en la domo de sia patro; **21** kaj kiam oni lin eljetis, prenis lin la filino de Faraono kaj lin nutris kiel sian filon. **22** Kaj Moseo estis instruita en la tuta saĝeco de la Egiptoj, kaj estis potenca per siaj vortoj kaj agoj. **23** Sed kiam li jam havis la agon de kvardek jaroj, venis en lian koron la penso viziti siajn fratojn, la Izraelidojn. **24** Kaj vidinte unu el ili suferi maljustecon, li defendis kaj venigis la premiton, batante la Egipton; **25** kaj li supozis, ke liaj fratoj komprenos, ke Dio per lia mano donas al ili savon, sed ili ne komprenis. **26** Kaj en la sekvanta tago li aperis al ili, dum ili malpacis, kaj li deziris repacigi ilin, dirante: Ho viroj, vi estas fratoj; kial vi malbonfaras unu al alia? **27** Sed la ofendanto de sia proksimulo forpuis lin, dirante: Kiu faris vin estro kaj juganto super ni? **28** Ĉu vi celas mortigi min, kiel vi mortigis la Egipton hieraŭ? **29** Kaj ĉe tiu parolo Moseo forkuris kaj ekloĝis en la lando Midjana, kie li naskigis du filojn. **30** Kaj post paso de kvardek jaroj anĝelo aperis al li en la dezerto apud monto Sinaj, en flama fajro en arbetaĵo. **31** Kaj kiam Moseo ĝin vidis, li miris pri la fenomeno; kaj kiam li alproksimiĝis, por rigardi, venis al li voĉo de la Eternulo: **32** Mi estas la Dio de viaj patroj, la Dio de Abraham, kaj de Isaak, kaj de Jakob. Kaj Moseo tremis, kaj ne kuraĝis rigardi. **33** Kaj la Eternulo diris al li: Deprenu la ŝuojn de viaj piedoj; ĉar la loko, sur kiu vi staras, estas tero sankta. **34** Mi rigardis, kaj vidis la mizeron de Mia popolo, kiu estas en Egiptujo, kaj Mi aŭdis ĝian ĝemadon, kaj Mi malsupreniris, por savi ĝin; venu do, kaj

Mi vin sendos en Egiptujon. **35** Tiun Moseon, el la profetoj viaj patroj ne persekutis? kaj ili kiun ili malakceptis, dirante: Kiu faris vin estro mortigis tiujn, kiu antaŭmontris pri la alveno kaj juganto? tiun Dio sendis, por esti estro kaj de la Justulo, de kiu vi nun fariĝis la perfidintoj savanto, per la mano de la anĝelo, kiu aperis al kaj mortigintoj; **53** vi, kiu ricevis la legon, kiel li en la arbetajo. **36** Tiu elkondukis ilin, farinte anoncitan per anĝeloj, sed ĝin ne obsevis. **54** mirindaĵojn kaj signojn en Egiptujo, kaj en la Kaj aŭdante tion, ili kolerigis en la koro, kaj Ruĝa Maro, kaj en la dezerto dum kvardek jaroj. grincigis kontraŭ li siajn dentojn. **55** Sed li, **37** Ĝi estis tiu Moseo, kiu diris al la Izraelidoj: plena de la Sankta Spirito, rigardis fikse al la Profeton el viaj fratoj, similan al mi, starigos por ĉielo, kaj vidis la gloron de Dio, kaj Jesuon vi la Eternulo, via Dio. **38** Li estis tiu, kiu estis starantan dekstre de Dio, **56** kaj diris: Jen mi en la komunumo en la dezerto kun la anĝelo, vidas la ĉielon malfermitan kaj la Filon de homo kiu parolis kun li sur la monto Sinaj, kaj estis starantan dekstre de Dio. **57** Sed ili ekriis kun niaj patroj; kaj ricevis vivajn orakolojn, per laŭta voĉo, kaj fermis siajn orelojn, kaj por doni al ni; **39** al tiu niaj patroj ne volis esti kuregis sur lin unuanime, **58** kaj elpelis lin el la obeemaj, sed forpuŝis lin, kaj returnigis en sia urbo, kaj ĵetis sur lin ŝtonojn; kaj la atestantoj koro al Egiptujo, **40** dirante al Aaron: Faru al ni demetas siajn vestojn apud la piedoj de junulo, diojn, kiu irus antaŭ ni; ĉar pri tiu Moseo, kiu nomata Saŭlo. **59** Kaj ili ŝtonmortigis Stefanon, elkondukis nin el la lando Egipta, ni ne scias, kio vokant kaj dirantan: Jesuo, Sinjoro, akceptu okazis al li. **41** Kaj ili faris bovidon en tiuj tagoj, mian spiriton. **60** Kaj li genuigis, kaj kriis per kaj alportis oferon al la idolo, kaj ĝojis pri la laŭta voĉo: Sinjoro, ne metu sur ilin ĉi tiun faritaĵo de siaj manoj. **42** Tiam Dio turnigis, kaj pekon. Kaj tion dirinte, li endormigis.

lasis ilin servi al la armeo de la ĉielo, kiel estas skribite en la libro de la profetoj: Ĉu vi alportis al Mi buĉitajn bestojn kaj oferojn Dum kvardek jaroj en la dezerto, ho domo de Izrael? **43** Kaj vi portis la tabernaklon de Moleĥ Kaj la stelon de la dio Refan, La figuraĵojn, kiujn vi faris, por adorklinigi al ili; Kaj Mi elpatrujigos vin preter Babelon. **44** Kun niaj patroj en la dezerto estis la tabernaklo de atesto, kiel ordonis Tiu, kiu parolis al Moseo, ke li konstruui ĝin laŭ la modelo, kiun li vidis. **45** Ĝin ankaŭ niaj patroj siavice enportis kun Josuo, kiam ili eniris en la posedaĵon de la nacioj, kiujn Dio forpuŝis antaŭ niaj patroj, ĝis la tagoj de David; **46** kiu trovis favoron antaŭ Dio, kaj petis trovi loĝejon por la Dio de Jakob. **47** Sed Salomonon konstruis por Li domon. **48** Tamen la Plejaltulo ne logas en manfaritaj temploj, kiel diris la profeto: **49** La ĉielo estas Mia trono, Kaj la tero estas Mia piedbenketo; Kian domon vi konstruos por Mi? diras la Eternulo; Kaj kia estas la loko por Mia ripozo? **50** Ĉu ne faris Mia mano ĉion tion? **51** Vi malmolnukaj, vi necirkumciditaj je koro kaj oreloj, vi ĉiam rezistas al la Sankta Spirito; kiel viaj patroj, tiel ankaŭ vi. **52** Kiun

8 Kaj Saŭlo konsentis al lia mortigo. Kaj en tiu tago komenciĝis granda persekutado kontraŭ la eklezio, kiu estis en Jerusalem; kaj ĉiuj estis dispelitaj tra la regionoj de Judujo kaj Samario, kun escepto de la apostolaro. **2** Kaj piuloj enterigis Stefanon, kaj faris pri li grandan funebron. **3** Sed Saŭlo atakis la eklezion, enirante en ĉiun domon, kaj li trenis virojn kaj virinojn, kaj transdonis ilin en malliberejon. **4** Sed la dispelitoj trairis, predikante la vorton. **5** Kaj Filipo, malsuprenirinte en la urbon Samario, proklamis al ili la Kriston. **6** Kaj la homamaso unuanime atentis la parolojn de Filipo, kiam ili lin aŭdis kaj vidis la signojn, kiujn li faris. **7** Ĉar el multaj el ili, kiuj havis malpurajn spiritojn, ĉi tiuj elvenis, kriante per laŭta voĉo; kaj multaj paralizuloj kaj lamuloj resaniĝis. **8** Kaj estis granda ĝojo en tiu urbo. **9** Sed unu viro, nome Simon, jam antaŭe faradis magion en la urbo kaj sorĉadis la popolon de Samario, dirante, ke li estas iu granda; **10** al li atentadis ili ĉiuj, de la malgrandaj ĝis la grandaj, dirante: Ĉi tiu homo estas la granda potenco de Dio. **11** Kaj ili atentadis lin, ĉar li jam de longe sorĉis ilin per magiaj. **12** Sed kiam ili kredis al Filipo,

predikanta la evangelion pri la regno de Dio jena: Li estis kondukata kiel ŝafo al la buĉo; kaj la nomo de Jesuo Kristo, ili baptiĝis, viroj Kaj kiel ŝafido muta antaŭ sia tondanto, Li ne kaj virinoj. **13** Kaj Simon mem ankaŭ kredis; malfermis sian buŝon; **33** En lia humiliĝo lia juĝo kaj kiam li baptiĝis, li forte aliĝis al Filipo, kaj estis deprenita; Pri lia generacio kiu rakontos? vidante signojn kaj grandajn miraklojn farataj, Ĉar lia vivo estas prenita for de la tero. **34** Kaj li konfuziĝis. **14** Kaj la apostoloj en Jerusalem, la eŭnuko responde al Filipo diris: Mi petas aŭdinte, ke Samario akceptis la vorton de vin, pri kiu parolis la profeto ĉi tion? ĉu pri Dio, sendis al ili Petron kaj Johanon; **15** kiuj, si, aŭ pri iu alia? **35** Kaj Filipo malfermis sian alveninte, preĝis por ili, ke ili ricevu la Sanktan buŝon, kaj komencante de tiu Skribo, predikis Spiriton, **16** ĉar ankoraŭ sur neniu el ili li falis; al li Jesuon. **36** Kaj dum ili iris sur la vojo, ili ili nur baptiĝis en la nomon de la Sinjoro Jesuo. alvenis al iu akvo; kaj la eŭnuko diris: Jen estas **17** Tiam ili metis la manojn sur ilin, kaj ili ricevis akvo; kio malhelpas min baptiĝi? **37** Kaj Filipo la Sanktan Spiriton. **18** Kaj kiam Simon vidis, ke diris: Se vi kredas per via tutaj koroj, tio estas la Sankta Spirito estis donata per la surmetado permesata. Kaj li respondis: Mi kredas, ke Jesuo de la manoj de la apostoloj, li proponis al ili Kristo estas la Filo de Dio. **38** Kaj li ordonis, ke monon, **19** kaj diris: Donu ankaŭ al mi ĉi tiun la ĉaro haltu, kaj ili ambaŭ malsupreniris en rajton, por ke ĉiu ajn, sur kiun mi metos la akvon, Filipo kaj la eŭnuko; kaj li baptis lin. manojn, ricevu la Sanktan Spiriton. **20** Sed Petro **39** Kaj kiam ili supreniris el la akvo, la Spirito diris al li: Via argento iru kun vi en pereon, ĉar de la Eternulo forkaptis Filipon; kaj la eŭnuko vi pensis ricevi per mono la donacon de Dio. **21** Ne plu lin vidis, kaj li iris sian vojon, ĝojante. Vi havas nek parton nek loton en tiu afero, ĉar **40** Sed Filipo troviĝis en Ašdod; kaj trapasante, via koro ne estas rekta antaŭ Dio. **22** Pentu do li predikis la evangelion en ĉiuj urboj, ĝis li pri tiu via malboneco, kaj preĝu al la Eternulo, alvenis en Cezarean.

se eble la penso de via koro estu pardonita al vi. **23** Ĉar mi vidas, ke vi estas en la galo de maldolĉeco kaj en la kateno de maljusteco. **24** Kaj Simon responde diris: Preĝu vi al la Eternulo por mi, ke trifu min neniom el tio, pri kio vi parolis. **25** Ili do, atestinte kaj parolinte la vorton de la Sinjoro, revenis al Jerusalem, kaj predikis la evangelion al multaj vilaĝoj de la Samarianoj. **26** Sed angelo de la Eternulo parolis al Filipo, dirante: Leviĝu, kaj iru suden ĝis la vojo, kiu kondukas de Jerusalem al Gaza; tio estas dezerto. **27** Kaj li Leviĝis, kaj ekiris; kaj jen viro, Etiopo, eŭnuko, potenculo sub Kandake, regno de la Etiopoj, kaj kiu estis super ŝia tutaj trezoro, jam venis al Jerusalem, por adorkliniĝi; **28** tiu vojaĝis returne, kaj, sidante en sia ĉaro, legis la profeton Jesaja. **29** Kaj la Spirito diris al Filipo: Aliru, kaj aliĝu al tiu ĉaro. **30** Kaj Filipo alkuris, kaj aŭdis lin legi la profeton Jesaja, kaj diris: Ĉu vi komprenas tion, kion vi legas? **31** Kaj tiu diris: Kiel mi povas, se neniu min gvidas? Kaj li petis Filipon, ke li supreniru kaj sidiĝu kun li. **32** La peco de la Skribo, kiun li legis, estis

9 Kaj Saŭlo, ankoraŭ spirante minacojn kaj mortigon kontraŭ la disciploj de la Sinjoro, iris al la ĉefpastro, **2** kaj petis de li leterojn al la sinagogoj en Damasko, por ke, se li eble trovos homojn, aliĝintajn al la Vojo, ĉu virojn aŭ virinojn, li alkonduku ilin katenitajn al Jerusalem. **3** Kaj dum li vojaĝis, li alproksimiĝis al Damasko; kaj subite ekbrilegis ĉirkau li lumo el la ĉielo; **4** kaj li falis sur la teron, kaj aŭdis voĉon dirantan al li: Saŭlo, Saŭlo, kial vi min persekutas? **5** Kaj li diris: Kiu vi estas, ho Sinjoro? Kaj tiu diris: Mi estas Jesuo, kiun vi persekutas; **6** sed Leviĝu, kaj eniru en la urbon, kaj estos dirite al vi, kion vi devas fari. **7** Kaj liaj kunvojaĝantoj staris mutaj, aŭdante la voĉon, sed vidante nenion. **8** Kaj Saŭlo Leviĝis de la tero; kaj kiam liaj okuloj malfermiĝis, li vidis nenion; kaj ili kondukis lin je la mano, kaj venigis lin en Damaskon. **9** Kaj li estis sen vidpovo tri tagojn; kaj ne mangis, nek trinkis. **10** Kaj en Damasko estis unu disciplo nomata Ananias; kaj la Sinjoro diris al li en vizio: Ananias. Kaj

li respondis: Jen mi, Sinjoro. **11** Kaj la Sinjoro **29** kaj sentime predikante en la nomo de la diris al li: Leviĝu, kaj iru sur la straton, kiun Sinjoro; kaj li parolis kaj disputadis kontraŭ la oni nomas Rekta, kaj serĉu en la domo de Judas Grekaj Judoj; sed ili entreprenis mortigi lin. viron, nomatan Saŭlo, el Tarso; ĉar jen li preĝas; **30** Kaj la fratoj, eksciinte tion, kondukis lin al **12** kaj li vidis viron, nomatan Ananias, enirantan Cezarea, kaj forsendis lin al Tarso. **31** Kaj la kaj metant sur lin la manojn, por ke li ricevu eklezio tra la tuta Judujo kaj Galileo kaj Samario vidpovon. **13** Sed Ananias respondis: Sinjoro, mi havis pacon kaj ricevis edifon; kaj iradante en aŭdis de multaj pri ĉi tiu viro, kiom da malbono la timo de la Sinjoro kaj en la konsolo de la li faris kontraŭ viaj sanktuloj en Jerusalem; **14** Sankta Spirito, ĝi kreskis. **32** Kaj dum Petro kaj ĉi tie li havas de la ĉefpastroj aŭtoritaton traoris ĉiujn regionojn, li ankaŭ malsupreniris kateni ĉiujn, kiuj vokas vian nomon. **15** Sed la al la sanktuloj loĝantaj en Lida. **33** Kaj tie li Sinjoro diris al li: Ekiru, ĉar li estas elektita ilo trovis unu viron, nomatan Eneas, kiu kuŝadis por mi, por porti mian nomon antaŭ la nacianoj en sia lito jam ok jarojn; ĉar li estis paralizulo. kaj la rego kaj la Izraelidoj; **16** ĉar mi montros **34** Kaj Petro diris al li: Eneas, Jesuo Kristo vin al li, kiom li devas suferi pro mia nomo. **17** sanigas; levigis, kaj ordigu vian liton. Kaj li tuj Kaj Ananias ekiris, kaj eniris en la domon, kaj levigis. **35** Kaj ĉiuj loĝantoj en Lida kaj en Ŝaron metinte sur lin la manojn, diris: Frato Saŭlo, lin vidis, kaj turnigis al la Sinjoro. **36** Kaj estis min sendis la Sinjoro Jesuo, kiu aperis al vi en Jafo unu disĉiplo, nomata Tabita, kiu laŭ en la vojo, laŭ kiu vi venis, por ke vi ricevu traduko estas nomata Dorkas; ĝi estis plena de vidpovon kaj pleniĝu de la Sankta Spirito. **18** Kaj bonfaroj kaj almozoj, kiujn ĝi faris. **37** Kaj en tuj falis de liaj okuloj kvazaŭ skvamoj; kaj li tuj tiu tempo ĝi malsaniĝis, kaj mortis; kaj ili ŝin ricevis vidpovon, kaj levigis kaj baptigis; **19** kaj lavis kaj metis en supran ĉambron. **38** Kaj ĉar preninte nutraĵon, li refortigis. Kaj dum kelke Lida estis proksime de Jafo, la disĉiploj, aŭdinte, da tagoj li restis kun la disĉiploj en Damasko. ke Petro estas tie, sendis al li du virojn, por **20** Kaj en la sinagogoj li tuj proklamis Jesuon, petegi lin: Ne prokrastu veni al ni. **39** Kaj Petro ke li estas la Filo de Dio. **21** Kaj miregis ĉiuj, levigis kaj iris kun ili. Kaj kiam li alvenis, ili kiuj lin aŭdis, kaj ili diris: Ĉu li ne estas tiu, kiu lin kondukis en la supran ĉambron; kaj alestis en Jerusalem pereigis tiujn, kiuj vokis ĉi tiun apud li ĉiuj vidvinoj, plorante kaj montrante nomon? kaj li venis ĉi tien por tio, ke li konduku tunikojn kaj vestojn, kiujn Dorkas faris, kiam ĝi ilin katenitajn antaŭ la ĉefpastrojn. **22** Sed estis ankoraŭ kun ili. **40** Sed Petro, formetinte Saŭlo des pli fortigis, kaj li konfuzis la Judojn ĉiujn, genuigis kaj preĝis, kaj, turninte sin al la loĝantajn en Damasko, pruvante, ke tiu estas la korpo, li diris: Tabita, levigis. Kaj ĝi malfermis Kristo. **23** Kaj post la paso de multaj tagoj, la siajn okulojn, kaj, vidinte Petron, ĝi side levigis. Judoj kune konsiliĝis, por lin mortigi; **24** sed ilia **41** Kaj li donis al ĝi la manon kaj starigis ŝin, kaj, konspiro sciigis al Saŭlo. Kaj ili observadis la vokinte la sanktulojn kaj vidvinojn, li prezantis pordegojn tage kaj nokte, por lin mortigi; **25** Ŝin vivanta. **42** Kaj tio fariĝis sciata tra la tuta sed liaj disĉiploj prenis lin nokte, kaj mallevis Jafo, kaj multaj kredis al la Sinjoro. **43** Kaj dum lin tra la urba muro, malsupren lasante lin en multe da tagoj li loĝis en Jafo ĉe unu Simon, korbego. **26** Kaj kiam li venis en Jerusalemon, li tanisto.

provis aliĝi al la disĉiploj; kaj ĉiuj lin timis, ne kredante, ke li estas disĉiplo. **27** Sed Barnabas prenis lin, kaj kondukis lin al la apostoloj, kaj rakontis al ili, kiel li sur la vojo vidis la Sinjoron, kiu ankaŭ parolis al li, kaj kiel en Damasko li sentime parolis en la nomo de Jesuo. **28** Kaj li estis kun ili, enirante kaj elirante en Jerusalemon,

10 En Cezarea estis unu viro, nomata Kornelio, centresto de la kohorto nomata la Itala, **2** viro pia, kiu timis Dion kune kun sia tuta familio, kaj donis multajn almozojn al la popolo, kaj preĝis al Dio konstante. **3** Tiu vidis klare en vizio, ĉirkaŭ la naŭa horo de la tago, angelon de Dio, alvenantan al li, kaj dirant al li:

Kornelio. **4** Kaj ĉi tiu, fikse rigardante lin kaj parencojn kaj intimajn amikojn. **5** Kaj kiam timante, diris: Kio estas, Sinjoro? Kaj li diris al Petro estis eniranta, Kornelio lin renkontis, kaj, li: Viaj preĝoj kaj viaj almozoj supreniris kiel falinte antaŭ liaj piedoj, adorkliniĝis al li. **6** Sed memorajo antaŭ Dio. **7** Kaj nun sendu virojn al Petro lin levis, dirante: Starigū; mi mem ankaŭ Jafo, kaj venigu Simonon, kiu estas alnomata estas homo. **8** Kaj interparolante kun li, li Petro; **9** li gasteras ĉe unu Simon, tanisto, kies eniris, kaj trovis multajn kunvenintajn; **10** kaj li domo estas apud la marbordo. **11** Kaj kiam foriris diris al ili: Vi mem scias, kiel kontraŭleĝe estas la angelo, kiu parolis al li, li alvokis du el siaj por Judo kamaradiĝi aŭ aliri al alinaciano; sed domservantoj, kaj pian soldaton el tiuj, kiuj Dio min admonis, ke mi ne nomu ian homon ĉiam deĵoris apud li; **12** kaj klariginte ĉion al ili, profana aŭ malpura; **13** tial, kiam mi estis vokita, li sendis ilin al Jafo. **14** Kaj en la sekvanta tago, mi alvenis sen kontraŭdiro. Mi do demandas, kiam ili vojaĝis kaj alproksimiĝis al la urbo, por kio vi min venigis? **15** Kaj Kornelio diris: Petro supreniris sur la tegmenton, por preĝi, Antaŭ kvar tagoj ĝis ĉi tiu horo, mi pregis la ĉirkau la seso horo; **16** kaj li fariĝis malsata, kaj naŭahoran preĝon en mia domo; kaj jen antaŭ deziris manĝi; sed dum oni pretigis, falis sur lin mi staris viro hele vestita, **17** kaj diris: Kornelio, ekstazo; **18** kaj li vidis la ĉielon malfermitan, via prego estas aŭdita, kaj viaj almozoj estas kaj ian ujon malsuprenirantan, kvazaŭ grandan memoritaj antaŭ Dio. **19** Sendu do al Jafo, kaj tukon, mallevatan per la kvar anguloj sur la invitita al vi Simonon, kiu estas alnomata Petro; teron; **20** kaj en ĝi troviĝis ĉiaj kvarpiedaj bestoj li gasteras en la domo de Simon, tanisto, apud kaj rampaĵoj de la tero kaj birdoj de la ĉielo. la marbordo. **21** Tial mi tuj sendis al vi; kaj vi **22** Kaj venis voĉo al li: Leviĝu, Petro; buĉu kaj bone faris, ke vi venis. Nun do ni ĉiu alestas ĉi manĝu. **23** Sed Petro diris: Ho ne, Sinjoro, ĉar mi tie antaŭ Dio, por audi ĉion, kio estas ordonita neniam manĝis ion profanan aŭ malpuran. **24** Kaj Petro malfermis sian Kaj voĉo venis al li denove duan fojon: Kion Dio buŝon, kaj diris: Vere mi ekkomprenas, ke Dio purigis, tion vi ne nomu profana. **25** Kaj tio estis ne privilegias personojn; **26** sed en ĉiu nacio farita trifajo; kaj la ujo estis tuj prenita for en la tiu, kiu timas Lin kaj agas juste, estas akceptata ĉielon. **27** Kaj dum Petro spirite embarasiĝis, de Li. **28** Vi konas tiun vorton, kiun Li sendis al kia povas esti la vizio, kiun li vidis, jen la viroj la Izraelidoj, predikante la evangelion de paco senditaj de Kornelio, eldemandinte pri la domo per Jesuo Kristo (li estas Sinjoro de ĉiuj); **29** de Simon, staris antaŭ la pordo, **30** kaj vokis kaj vi konas tiun diron, kiu estas disvastigita tra demandis, ĉu Simon, kiu estas alnomata Petro, la tutaj Judujo, komencante de Galileo, post la tie gasteras. **31** Kaj dum Petro pripensis pri la bapteto, kiun predikis Johano — **32** Jesuon, la vizio, la Spirito diris al li: Jen tri viroj vin serĉas. Nazaretonon, kiun Dio sanktoleis per la Sankta **33** Sed leviĝu, kaj malsupreniru, kaj vojaĝu kun Spirito kaj potenco; li ĉirkaŭiris, bonfarante kaj ili, tute ne hezitante; ĉar mi ilin sendis. **34** Kaj sanigante ĉiujn premegatajn de la diablo, ĉar Petro malsupreniris al la viroj, kaj diris: Jen mi Dio estis kun li. **35** Kaj ni estas atestantoj pri estas tiu, kiun vi serĉas; kia estas la kaŭzo, pro ĉio, kion li faris en la lando de la Judoj kaj en kiu vi venis? **36** Kaj ili diris: Kornelio, centrestro, Jerusalem; lin oni mortigis, pendigante lin sur viro justa kaj timanta Dion, kaj bone atestata de lignaĵo. **37** Lin Dio levis en la tria tago, kaj donis, la tutaj nacio de la Judoj, estas avertita de sankta ke li estu videbla, **38** ne al la tutaj popolo, sed al angelo, ke li venigu vin al sia domo kaj aŭdu atestantoj, kiuj estis elektitaj antaŭe de Dio, al parolojn de vi. **39** Tial li envokis kaj gastigis mi, kiuj manĝis kaj trinkis kun li post lia releviĝo ilin. Kaj en la sekvanta tago li leviĝis, kaj foriris el la mortintoj. **40** Kaj li ordonis al ni prediki al kun ili, kaj iuj fratoj el Jafo lin akompanis. **41** la popolo, kaj atesti, ke li estas la difinito de Kaj la morgaŭan tagon ili eniris en Cezarean. Dio, por esti la juĝisto de la vivantoj kaj de la Kaj Kornelio atendis ilin, kunvokinte siajn mortintoj. **42** Pri li ĉiuj profetoj atestas, ke per

lia nomo ĉiu kredanta al li ricevos pardonadon diris: Johano ja baptis per akvo; sed vi baptigos de pekoj. **44** Dum Petro parolis tiujn vortojn, per la Sankta Spirito. **17** Se do al ili Dio donis la la Sankta Spirito falis sur ĉiujn, kiuj aŭdis la saman donacon, kiel al ni, kiam ni ekkreditis al diron. **45** Kaj ĉiuj el la cirkumcido kredantoj, la Sinjoro Jesuo Kristo, kia homo mi estis, ke mi kiuj venis kun Petro, miregis pri tio, ke ankaŭ povus kontraŭstari al Dio? **18** Kiam ili tion aŭdis, sur la nacianojn estis surverŝata la donaco de la ili silentiĝis, kaj gloris Dion, dirante: Ankaŭ Sankta Spirito. **46** Ĉar ili aŭdis ilin paroli per do al la nacianoj Dio donacis penton por vivo. lingvoj kaj glori Dion. Tiam respondis Petro: **47** **19** Tiuj do, kiuj dispeliĝis pro la suferado, kiu Ĉu iu povas malpermesi la akvon, ke ne baptigu okazis pro Stefano, vojaĝis ĝis Fenikio kaj Kipro ĉi tiuj, kiuj ricevis la Sanktan Spiriton tiel same, kaj Antioĥia, priparlante la vorton al neniu kiel ni? **48** Kaj li ordonis, ke ili baptigu en la krom nur Judoj. **20** Sed iuj el ili, viroj el Kipro nomo de Jesuo Kristo. Tiam ili petis, ke li restu kaj Kireno, veninte en Antioĥian, parolis al la ankoraŭ kelkajn tagojn.

11 Kaj la apostoloj kaj la fratoj, kiuj estis

en Judojo, aŭdis, ke la nacianoj ankaŭ ricevis la vorton de Dio. **2** Kaj kiam Petro venis al Jerusalem, tiuj, kiuj estis el la cirkumcido, disputis kun li, **3** dirante: Vi eniris al viroj ne cirkumciditaj, kaj manĝis kun ili. **4** Sed Petro klarigis la aferon al ili orde, dirante: **5** Dum mi preĝis en la urbo Jafo, en ekstazo mi vidis vizion, ujon malsuprenirantan, kvazaŭ grandan tukon, mallevatan el la ĉielo per la kvar anguloj; kaj ĝi venis ĝis mi; **6** kun fiksa rigardo mi ĝin observis, kaj vidis kvarpiedajn bestojn de la tero kaj sovaĝajn bestojn kaj rampaĵojn kaj birdojn de la ĉielo. **7** Kaj mi aŭdis voĉon dirantan al mi: Leviĝu, Petro; buĉu kaj manĝu. **8** Sed mi diris: Ho ne, Sinjoro, ĉar nenio profana aŭ malpura eniris iam en mian bušon. **9** Sed voĉo respondis al mi la duan fojon el la ĉielo: Kion Dio purigis, tion vi ne nomu profana. **10** Ĉi tio farigis trifioje, kaj ĉio estis retirata en la ĉielon. **11** Kaj jen antaŭ la domo, en kiu mi estis, tuj staris tri viroj senditaj el Cezarea al mi. **12** Kaj la Spirito ordonis, ke mi iru kun ili, tute ne hezitante. Kaj ĉi tiuj ses fratoj min akompanis, kaj ni eniris en la domon de la viro; **13** kaj li diris al ni, ke li vidis en sia domo la anĝelon starantan, kaj dirantan: Sendu al Jafo, kaj venigu Simonon, kies alnomo estas Petro, **14** kiu parolos al vi vortojn, per kiuj vi kaj via tuta familio saviĝos. **15** Kaj dum mi komencis paroli, la Sankta Spirito malsupreniris sur ilin tiel same, kiel sur nin en la komenco. **16** Kaj mi rememoris la vorton de la Sinjoro, ke li

diris: Johano ja baptis per akvo; sed vi baptigos de pekoj. **17** Se do al ili Dio donis la la Sankta Spirito falis sur ĉiujn, kiuj aŭdis la saman donacon, kiel al ni, kiam ni ekkreditis al diron. **18** Kiam ili tion aŭdis, sur la nacianojn estis surverŝata la donaco de la ili silentiĝis, kaj gloris Dion, dirante: Ankaŭ Sankta Spirito. **19** Tiuj do, kiuj dispeliĝis pro la suferado, kiu Ĉu iu povas malpermesi la akvon, ke ne baptigu okazis pro Stefano, vojaĝis ĝis Fenikio kaj Kipro ĉi tiuj, kiuj ricevis la Sanktan Spiriton tiel same, kaj Antioĥia, priparlante la vorton al neniu kiel ni? **20** Sed iuj el ili, viroj el Kipro nomo de Jesuo Kristo. Tiam ili petis, ke li restu kaj Kireno, veninte en Antioĥian, parolis al la Grekoj ankaŭ, predikante la Sinjoron Jesu. **21** Kaj la mano de la Sinjoro estis kun ili; kaj granda nombro kredis kaj turniĝis al la Sinjoro. **22** Kaj la raporto pri tio estis aŭdita de la eklezio, kiu estis en Jerusalem; kaj ili forsendis Barnabason ĝis Antioĥia; **23** li, veninte, kaj vidante la gracon de Dio, ĝojis; kaj li admonis ilin ĉiujn, ke kun kofirmeco ili restu fidelaj al la Sinjoro; **24** ĉar li estis bona viro, kaj plena de la Sankta Spirito kaj de fido; kaj multo da homoj aldoniĝis al la Sinjoro. **25** Kaj li iris al Tarso, por serĉi Saŭlon; **26** kaj trovinte, li kondukis lin al Antioĥia. Kaj dum tuta jaro ili kunvenadis kun la eklezio, kaj instruis grandan aron da homoj; kaj en Antioĥia la disĉiploj unue nomiĝis Kristanoj. **27** Kaj en tiuj tagoj profetoj el Jerusalem vojaĝis al Antioĥia. **28** Kaj stariĝis unu el ili, nomata Agabo, kaj deklaris per la Spirito, ke estos granda malsato tra la tuta mondo; kaj tio okazis en la tagoj de Klaudio. **29** Kaj la disĉiploj decidis, ke ĉiu laŭ sia bonstato sendu helpon al la fratoj, kiuj loĝis en Judojo; **30** tion ankaŭ ili faris, sendante al la presbitero per la manoj de Barnabas kaj Saŭlo.

12 Kaj ĉirkaŭ tiu tempo la reĝo Herodo etendis siajn manojn, por premi iujn el la eklezianoj. **2** Kaj li mortigis per glavo Jakobon, la fraton de Johano. **3** Kaj vidinte, ke tio plaĉas al la Judoj, li plue aldonis la areston de Petro. Kaj tiam estis la tagoj de macoj. **4** Kaj kaptinte lin, li metis lin en malliberejon, transdonante lin al kvar kvaroj da soldatoj, por gardi lin, intencante elkonduki lin post la Pasko al la popolo. **5** Tial Petro estis gardata en la malliberejo; sed prego por li estis fervore farata de la eklezio

al Dio. **6** Kaj kiam Herodo intencis elkonduki lin, en tiu sama nokto Petro dormis inter du antaŭ la pordo gardis la malliberejon. **7** Kaj ili. **22** Kaj la popolo kriis: Ĝi estas voĉo de dio, jen apudstaris anĝelo de la Eternulo, kaj lumo kaj ne de homo. **23** Kaj anĝelo de la Eternulo ekbrilis en la ĉambro; kaj li frapis la flankon de tuj frapis lin, pro tio, ke li ne donis al Dio la Petro, kaj vekis lin, dirante: Leviĝu rapide. Kaj gloron; kaj manĝate de vermoj, li senspirigis. **24** liaj katoj defalis de liaj manoj. **8** Kaj la anĝelo diris al li: Zonu vin, kaj alligu viajn sandalojn. Kaj Barnabas kaj Saŭlo revenis de Jerusalem, Kaj li faris tion. Kaj li diris al li: Ĵetu ĉirkaŭ vin plenuminte sian servadon, kondukante kun si vian mantelon kaj sekvu min. **9** Kaj li eliris, kaj Johanon, kiu estis alnomata Marko.

sekvis; kaj li ne sciis, ke reala estas tio, kion faris la anĝelo, sed li pensis, ke li vidas vizion. **10** Kaj trapasinte la unuan postenon kaj la duan, ili venis al la fera pordego, kiu kondukas en la urbon; kaj ĝi malfermis al ili propramove; kaj ili eliris, kaj pasis laŭlonge de unu strato; kaj la anĝelo tuj foriris de li. **11** Kaj Petro, rekonsciiginte, diris: Nun mi certe scias, ke la Eternulo elsendis Sian anĝelon kaj liberigis min el la mano de Herodo kaj el la tuta atendado de la popolo Juda. **12** Kaj pripensinte, li venis al la domo de Maria, la patrino de Johano, alnomata Marko, kie estis multaj kunvenintaj kaj preĝantaj. **13** Kaj kiam li frapis ĉe la pordo de la pordego, venis knabino nomata Roda, por aŭskulti, **14** kaj rekonante la vocon de Petro, ŝi pro ĝojo ne malfermis la pordegon, sed enkuris, kaj diris, ke Petro staras antaŭ la pordego. **15** Kaj oni diris al ŝi: Vi frenezas. Sed ŝi persiste certigis, ke tiel estas. Kaj ili diris: Ĝi estas lia anĝelo. **16** Sed Petro daŭrigis la frapadon; kaj ili, malferminte, vidis lin, kaj miregis. **17** Sed li gestis per la mano, ke ili silentu, kaj rakontis al ili, kiamaniere la Eternulo elkondukis lin el la malliberejo. Kaj li diris: Sciigu pri tio Jakobon kaj la fratojn. Kaj li foriris, kaj iris al alia loko. **18** Kaj kiam tagiĝis, fariĝis inter la soldatoj ne malgranda ekscitigo, kio fariĝis kun Petro. **19** Kaj Herodo, serĉinte kaj ne trovinte lin, ekzamenis la gardistojn, kaj ordonis forkonduki lin al morto. Kaj li vojaĝis el Judujo al Cezarea, kaj tie restis iom da tempo. **20** Kaj li estis tre kolera kontraŭ la homoj de Tiro kaj Sidon; kaj ili venis unuanime al li, kaj, akirinte la favoron de Blasto, la reĝa ĉambelano, petis pacon, ĉar

21 Kaj en difinita tago Herodo, vestita en regaj soldatoj, ligite per du katoj; kaj gardistoj vestoj, sidis sur tribunala seĝo kaj deklamis al ilia lando estis nutrata de la lando de la reĝo. **22** Kaj la popolo kriis: Ĝi estas voĉo de dio, Sed la vorto de Dio kreskis kaj pligrandiĝis. **25** Kaj Barnabas kaj Saŭlo revenis de Jerusalem, Kaj li faris tion. Kaj li diris al li: Ĵetu ĉirkaŭ vin plenuminte sian servadon, kondukante kun si vian mantelon kaj sekvu min. **9** Kaj li eliris, kaj Johanon, kiu estis alnomata Marko.

13 Kaj en Antioĥia, en la tiea eklezio, estis profetoj kaj instruistoj, Barnabas, kaj Simeon, nomata Niger, kaj Lucio, la Kirenano, kaj Manaen, kunvartito de la tetrarho Herodo, kaj Saŭlo. **2** Kaj dum ili faris servon al la Sinjoro kaj fastis, la Sankta Spirito diris: Apartigu al mi Barnabason kaj Saŭlon por tiu laboro, al kiu mi ilin vokis. **3** Tiam, fastinte kaj preĝinte kaj metinte sur ilin la manojn, ili forsendis ilin. **4** Kaj ĉi tiuj, forkondukitaj de la Sankta Spirito, malsupreniris al Seleŭkia; kaj de tie ili ŝipiris al Kipro. **5** Kaj estante en Salamis, ili proklamis la vorton de Dio en la sinagogoj de la Judoj; kaj ili havis Johanon kiel helpanton. **6** Kaj trairente la tutan insulon ĝis Pafos, ili trovis unu magiiston, Judan falsan profeton, kies nomo estis Bar-Jesuo, **7** kiu estis kun la prokonsulo Sergio Paŭlo, prudenta viro. Ĉi tiu venigis al si Barnabason kaj Saŭlon, kaj deziris audi la vorton de Dio. **8** Sed kontraŭstaris al ili Elimas, la magiisto (ĉar tion signifas lia nomo), penante deturni la prokonsulon for de la fido. **9** Sed Saŭlo, kiu estas Paŭlo, plenigite de la Sankta Spirito kaj fikse rigardante lin, **10** diris: Ho vi, plena de ĉia trompo kaj ruzemeco, filo de diablo, malamiko de ĉia justeco, ĉu vi ne ĉesos defleksi la rektajn vojojn de la Sinjoro? **11** Kaj nun jen la mano de la Sinjoro estas sur vi, kaj vi estos blinda, ne vidante la sunon dum kelka tempo. Kaj tuj falis sur lin nebulo kaj mallumo, kaj ĉirkaŭvagante, li serĉis mankondukojn. **12** Tiam la prokonsulo, vidinte la okazintajon, kredis, mirigite de la instruado de la Sinjoro. **13** Sed Paŭlo kaj liaj akompanantoj ekŝipiris de Pafos kaj venis al Perga en Pamfilio; kaj Johano

forlasis ilin kaj reiris al Jerusalem. **14** Sed ili, tion al ni, la filoj, relevinte Jesuon, kiel ankaŭ trapasante de Perga venis al Antioĥia en Pisidio; estas skribite en la dua psalmo: Vi estas Mia kaj en la sabato ili eniris en la sinagogon, kaj Filo, hodiaŭ Mi vin naskis. **34** Kaj pri tio, ke sidiĝis. **15** Kaj post la legado de la leĝo kaj la Li relevis lin el la mortintoj, jam ne venontan profetoj, la sinagogestroj sendis al ili, dirante: en forputron, Li parolis jene: Mi donos al vi Fratoj, se estas ĉe vi vorto de admono por la fidindajn favorkorajojn de David. **35** Ĉar li la popolo, parolu. **16** Kaj Paŭlo, stariĝinte kaj ankaŭ diris en alia psalmo: Vi ne permesos, ke gestinte per la mano, diris: Izraelidoj, kaj vi, Via sanktulo forputru. **36** Ĉar David, servinte en kiuj timas Dion, aŭskultu. **17** La Dio de ĉi tiu sia generacio al la intenco de Dio, ekdormis, kaj popolo Izrael elektis niajn patrojn, kaj altigis alkolektiĝis al siaj patroj kaj vidis forputron; **37** la popolon dum la loĝado en Egiptujo, kaj per sed tiu, kiun Dio relevis, ne vidis forputron. **38** alta brako elkondukis ilin el tie. **18** Kaj en la Estu do sciate al vi, fratoj, ke per ĉi tiu estas daŭro de ĉirkaŭ kvardek jaroj Li toleris ilian proklamata al vi pardonado de pekoj; **39** kaj konduton en la dezerto. **19** Kaj ekstermine ĉiu kredanto al li estas pravigita pri ĉio, pri sep naciojn en la lando Kanaana, Li donis al ili kio vi ne povis esti pravigitaj per la leĝo de ilian landon kiel heredon por ĉirkaŭ kvarcent Moseo. **40** Gardu vin do, ke ne venu sur vin kvindek jaroj; **20** kaj post tio Li donis juĝistojn tio, kio estas dirita en la profetoj: **41** Rigardu, ĝis la profeto Samuel. **21** Kaj poste ili petis vi malestimentoj, kaj miru, kaj malaperu, Ĉar region; kaj Dio donis al ili Saulon, filon de Kiš, en via tempo Mi faras ion, Kion vi ne kredus, viron el la tribo de Benjamen, por kvardek jaroj. se oni rakontus al vi. **42** Kaj dum ili eliris el **22** Kaj formetinte lin, Li levis al ili Davidon kiel la sinagogo, oni petegis, ke ĉi tiuj vortoj estu region, pri kiu Li parolis, atestante: Mi trovis parolataj al ili la venontan sabaton. **43** Kaj kiam Davidon, filon de Jišaj, viron laŭ Mia koro; li la sinagogo disiĝis, multaj el la Judoj kaj el la pliaj plenumos Mian tutan volon. **23** El lia idaro Dio prozelitoj sekvis Paŭlon kaj Barnabason, kiuj, laŭ promeso venigis al Izrael Savanton, Jesuon, alparolante ilin, urĝe admonis ilin persisti en la **24** kiam Johano jam predikis antaŭ lia alveno graco de Dio. **44** En la sekvanta sabato preskaŭ la bapton de pento al la tutu popolo Izrael. **25** la tutu urbo kolektiĝis, por audi la vorton de Kaj dum Johano plenumis sian kuradon, li diris: Dio. **45** Kaj la Judoj, vidante la homamasojn, Kiu vi supozas, ke mi estas? mi ne estas tiu. pleniĝis de ĵaluzo, kaj kontraŭdiris la dirojn de Sed jen venas post mi unu, al kiu mi ne estas Paŭlo, kaj blasfemis. **46** Kaj Paŭlo kaj Barnabas, inda malligi la sandalojn de la piedoj. **26** Fratoj, parolante kuraĝe, diris: Estis necese paroli al idoj el la raso de Abraham, kaj tiuj inter vi, kiuj vi unue la vorton de Dio. Sed ĉar vi forpuis timas Dion, al ni estas sendita la vorto de ĉi ĝin kaj ne jugas vin indaj je la eterna vivo, jen tiu savo. **27** Ĉar la loĝantoj en Jerusalem kaj ni turnas nin al la nacianoj. (aiōnios g166) **47** Ĉar iliaj regantoj ne konis lin; kaj kondamnante lin, tiel ordonis al ni la Sinjoro: Mi vin metis kiel ili plenumis la voĉojn de la profetoj ĉiusabate lumen por la nacioj, Por ke vi estu por savo legatajn. **28** Kaj trovinte en li nenian kaŭzon de ĝis la plej malproksima parto de la tero. **48** morto, ili tamen petis Pilaton mortigi lin. **29** Kaj audiinte tion, la nacianoj ĝojis, kaj gloris la Kaj plenuminte ĉion, kio estis skribita pri li, vorton de Dio; kaj el ili kredis ĉiuj, kiuj estis ili forprenis lin de la lignaĵo kaj metis lin en difinitaj por eterna vivo. (aiōnios g166) **49** Kaj la tombon. **30** Sed Dio levis lin el la mortintoj; vorto de la Sinjoro estis disportata tra la tutu **31** kaj li estis vidata multajn tagojn de tiuj, regiono. **50** Sed la Judoj incitis la pli jani virinojn kiuj venis kun li el Galileo en Jerusalemon, bonfamaj kaj la ĉefojn de la urbo, kaj instigis kaj ili nun estas liaj atestantoj ĉe la popolo. persekutadon kontraŭ Paŭlo kaj Barnabas, kaj **32** Kaj ni alportas al vi bonan sciigon pri la forpelis ilin el siaj limoj. **51** Sed ili forskuis promeso farita al la patroj, **33** ke Dio plenumis la polvon de siaj piedoj kontraŭ ili, kaj iris al

Ikonio. **52** Kaj la disciploj pleniĝis de ĝojo kaj de kaj Ikonio, kaj, instiginte la amazon, ili prijetis la Sankta Spirito.

14 Kaj en Ikonio ili ambaŭ eniris en la sinagogon de la Judoj, kaj tiel parolis, ke granda amaso da Judoj kaj Grekoj kredis. **2** Sed la nekredantaj Judoj ekscitis kaj malbonigis la animojn de la nacianoj kontraŭ la fratoj. **3** Tial ili restis longan tempon tie, sentime parolante en la Sinjoro, kiu atestadis pri la vorto de Sia graco, lasante, ke signoj kaj mirakloj fariĝu per iliaj manoj. **4** Sed la loĝantaro de la urbo dividiĝis; unuj estis kun la Judoj, kaj aliaj kun la apostoloj. **5** Kaj kiam fariĝis atenco de la nacianoj kaj ankaŭ de la Judoj kun iliaj regantoj, por ataki kaj ŝtonmortigi ilin, **6** sciiginte pri ĝi, ili forsvasis sin en la urbojn de Likaonio — Listran kaj Derben kaj la ĉirkauĵon; **7** kaj tie ili proklamis la evangelion. **8** Kaj en Listra sidadis unu viro senforta en la piedoj, kiu estis lama de la patrina ventro, kaj neniam piediris. **9** Li aŭdis Paŭlon paroli; kaj ĉi tiu, fikse rigardante lin, kaj vidante, ke ili havas fidon por esti sanigita,

10 diris per laŭta voĉo: Stariĝu rekte sur viaj piedoj. Kaj li salte leviĝis kaj piediris. **11** Kaj

la homamaso, vidinte tion, kion Paŭlo faris, laŭ la moro de Moseo, vi ne povas savigi. **2** Kaj levis sian voĉon, kaj diris en la Likaonia lingvo:

kiam Paŭlo kaj Barnabas havis ne malgrandan La dioj en homa formo malsupreniris al ni.

12 Kaj Barnabason ili nomis Zeŭs, kaj Paŭlon aranĝis, ke Paŭlo kaj Barnabas kaj aliaj tieuloj Hermes, ĉar ĉi tiu estis la ĉefa parolanto. **13** iru Jerusalemon al la apostoloj kaj presbiteroj

Kaj la pastro de la Zeŭs, kiu estis antaŭ la urbo, pri tiu demando. **3** Ili do, forkondukite de alkondukis bovojn kaj girlandojn al la pordegoj, la eklezio, trairis Fenikion kaj Samarion,

kaj volis oferi kun la homamasoj. **14** Sed la anoncante la konvertadon de la nacianoj, kaj apostoloj Paŭlo kaj Barnabas, aŭdinte, disiĝis faris grandan ĝojon al ĉiuj fratoj. **4** Kaj alveninte siajn vestojn, kaj antaŭensaltis en la amason, en Jerusalemon, ili estis akceptitaj de la eklezio kriante, **15** kaj dirante: Ho viroj, kial vi tion kaj apostoloj kaj presbiteroj, kaj raportis ĉion, faras? Ni ankaŭ estas homoj, samsentaj kiel vi, kion Dio faris per ili. **5** Sed leviĝis iuj kredantoj kaj ni alportas al vi evangelion, por turni vin el la sekto de la Fariseoj, dirante: Estas necese de ĉi tiuj vantajoj al la vivanta Dio, kiu faris la cirkumcidi ilin, kaj ordoni, ke ili observu la ĉielon kaj la teron kaj la maron kaj ĉion en ili; **16** legon de Moseo. **6** Kaj kunvenis la apostoloj kaj kaj kiu en la pasintaj generacioj permesis, ke ĉiuj presbiteroj, por esplori tiun aferon. **7** Kaj post nacioj iru siajn proprajn vojojn. **17** Tamen Li ne multe da diskutado, Petro starigis, kaj diris al ili: lasis Sin sen atesto, ĉar Li bonfaris, donante al Fratoj, vi scias, ke jam antaŭ longe Dio elektis vi pluvojn el la ĉielo kaj fruktoportajn sezonojn, min el inter vi, por ke per mia bušo la nacianoj plenigante viajn korojn per nutraĵo kaj feliĉo. **18** Kaj tiel dirante, ili apenaŭ retenis la amasonj Dio, kiu konas la korojn, atestis al ili, donante al de oferado al ili. **19** Sed alvenis Judoj el Antioĥia ili la Sanktan Spiriton tiel same, kiel al ni; **9** kaj

Paŭlon per ŝtonoj, kaj trenis lin ekster la urbon, pensante, ke li mortis. **20** Sed kiam la disciploj staris ĉirkaŭ li, li leviĝis, kaj eniris en la urbon; kaj en la sekvanta tago li eliris kun Barnabas al Derbe. **21** Kaj proklaminte la evangelion al tiu urbo, kaj varbinte multajn disciplojn, ili revenis al Listra kaj Ikonio kaj Antioĥia, **22** firmigante la animojn de la disciploj, kaj admonante, ke ili restu en la fido, kaj ke tra multaj suferoj ni devas eniri en la regionon de Dio. **23** Kaj elektinte presbiterojn por ili en ĉiu eklezio, kaj preĝinte kun fastado, ili rekondidis ilin al la Sinjoro, al kiu ili ekkredis. **24** Kaj trairente Pisdion, ili venis en Pamfilion. **25** Kaj parolinte la vorton en Perga, ili malsupreniris al Atalia; **26** kaj de tie ili ŝipiris al Antioĥia, de kie ili estis konfiditaj al la graco de Dio por la laboro, kiun ili plenumis. **27** Kaj kiam ili alvenis, ili kunvenigis la eklezion, kaj rakontis ĉion, kion Dio per ili faris, kaj ke Li malfermis al la nacianoj pordon de fido. **28** Kaj ili restis kelkan tempon kun la disciploj.

15 Kaj iuj homoj vojaĝis tien el Judujo, kaj instruis la fratojn: Se vi ne cirkumcidiĝos

Kaj la pastro de la Zeŭs, kiu estis antaŭ la urbo, pri tiu demando. **3** Ili do, forkondukite de alkondukis bovojn kaj girlandojn al la pordegoj, la eklezio, trairis Fenikion kaj Samarion,

kaj volis oferi kun la homamasoj. **14** Sed la anoncante la konvertadon de la nacianoj, kaj apostoloj Paŭlo kaj Barnabas, aŭdinte, disiĝis faris grandan ĝojon al ĉiuj fratoj. **4** Kaj alveninte siajn vestojn, kaj antaŭensaltis en la amason, en Jerusalemon, ili estis akceptitaj de la eklezio kriante, **15** kaj dirante: Ho viroj, kial vi tion kaj apostoloj kaj presbiteroj, kaj raportis ĉion, faras? Ni ankaŭ estas homoj, samsentaj kiel vi, kion Dio faris per ili. **5** Sed leviĝis iuj kredantoj kaj ni alportas al vi evangelion, por turni vin el la sekto de la Fariseoj, dirante: Estas necese de ĉi tiuj vantajoj al la vivanta Dio, kiu faris la cirkumcidi ilin, kaj ordoni, ke ili observu la ĉielon kaj la teron kaj la maron kaj ĉion en ili; **16** legon de Moseo. **6** Kaj kunvenis la apostoloj kaj kaj kiu en la pasintaj generacioj permesis, ke ĉiuj presbiteroj, por esplori tiun aferon. **7** Kaj post nacioj iru siajn proprajn vojojn. **17** Tamen Li ne multe da diskutado, Petro starigis, kaj diris al ili: lasis Sin sen atesto, ĉar Li bonfaris, donante al Fratoj, vi scias, ke jam antaŭ longe Dio elektis vi pluvojn el la ĉielo kaj fruktoportajn sezonojn, min el inter vi, por ke per mia bušo la nacianoj plenigante viajn korojn per nutraĵo kaj feliĉo. **18** Kaj tiel dirante, ili apenaŭ retenis la amasonj Dio, kiu konas la korojn, atestis al ili, donante al de oferado al ili. **19** Sed alvenis Judoj el Antioĥia ili la Sanktan Spiriton tiel same, kiel al ni; **9** kaj

Li faris nenan diferencon inter ni kaj ili, per la kaj de sufokitaĵoj kaj de malĉasteco; se vi vin fido puriginte iliajn korojn. **10** Nun do kial vi gardos kontraŭ tio, vi bone agos. Adiaŭ! **30** Ili do, incitas Dion, dezirante meti sur la kolon de la forsendite, iris al Antioĥia; kaj kunveniginte la disĉiploj jugon, kiun povis porti nek niaj patroj, amason, ili transdonis la leteron. **31** Kaj leginte nek ni? **11** Sed ni kredas pri nia savo per la graco ĝin, ili ĝojis pro la konsolo. **32** Kaj Judas kaj de la Sinjoro Jesuo tiel same, kiel ankaŭ ili. **12** Silas, kiuj estis ankaŭ mem profetoj, konsolis la Kaj silentis la tuta amaso; kaj ili aŭskultis, dum fratojn per multe da parolo kaj firmigis ilin. **33** Paŭlo kaj Barnabas rakontis, kiom da signoj kaj Kaj pasiginte kelkan tempon, ili kun paco foriris mirakloj Dio faris ĉe la nacianoj per ili. **13** Kaj de la fratoj al siaj forsendintoj. **34** Tamen plaĉis kiam ili ĉesis paroli, Jakobo respondis, dirante: al Silas tie restadi.) **35** Sed Paŭlo kaj Barnabas Fratoj, aŭskultu min; **14** Simeon rakontis, kiel restis en Antioĥia, instruante kaj predikante, unue Dio vizitis nacianojn, por elekti el ili kun multaj aliaj, la vorton de la Sinjoro. **36** Kaj popolon por Sia nomo. **15** Kaj al tio konsentas post kelke da tagoj Paŭlo diris al Barnabas: Ni la vortoj de la profetoj, kiel estas skribite: reiru, kaj vizitu niajn fratojn en ĉiu urbo, kie **16** Post tio Mi revenos, Kaj Mi restarigos la ni proklamis la vorton de la Sinjoro, kaj vidu, falintan tabernaklon de David, Mi restarigos la kiel ili fartas. **37** Kaj Barnabas konsilis kunpreni detruitajojn, Kaj Mi rekonstruos ĝin; **17** Por ke Johanon, alnomatan Marko. **38** Sed Paŭlo ne strebu al la Eternulo la ceteraj homoj Kaj ĉiu aprobis kunpreni tiun, kiu sin fortiris de ili en nacioj, inter kiuj estas proklamata Mia nomo, Pamfilio, kaj ne kuniris en la laboron. **39** Kaj Diras la Eternulo, **18** Kiu tion faras jam de la fariĝis disputo, tiel ke ili disiĝis unu de la alia; tempo antikva. (aīon g165) **19** Tial mi decidas, ke kaj Barnabas, kunprenante Markon, ŝipiris al ni ne ĝenu tiujn el la nacianoj, kiuj turniĝas al Kipro; **40** sed Paŭlo, elektinte Silason, foriris, Dio; **20** sed ni admonui lin, ke ili detenu sin de konfidite de la fratoj al la graco de Dio. **41** Kaj li malpuriĝo ĉe idoloj kaj de malĉasteco kaj de sufokitaĵoj kaj de sango. **21** Ĉar de post antikvaj generacioj Moseo havas en ĉiu urboj tiujn, kiuj lin predikas, legate en la sinagogoj ĉiusabate. **22** Tiam al la apostoloj kaj presbiteroj kun la tuta eklezio ŝajnis bone elekti virojn el inter si kaj sendi ilin al Antioĥia kun Paŭlo kaj Barnabas: nome Judas, alnomata Barsabas, kaj Silas, viroj konataj inter la fratoj; **23** kaj ili sendis per ili la jenan leteron: La apostoloj kaj presbiteroj, al la fratoj, kiuj estas el la nacianoj en Antioĥia kaj Sirio kaj Kilikio, kun saluto: **24** Ĉar ni aŭdis, ke iuj el ni ĝenis vin per vortoj malrankvilibraj por viaj animoj, al kiuj ni ne ordonis tion, **25** ŝajnis bone al ni unuanime, ke ni elektu virojn kaj sendu ilin al vi kun niaj amataj Barnabas kaj Paŭlo, **26** homoj, kiuj riskis siajn vivojn pro la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **27** Ni do sendis Judason kaj Silason, kiuj ankaŭ mem buše diros tion saman. **28** Ĉar al la Sankta Spirito kaj al ni ŝajnis bone meti sur vin nenan alian ŝargon, krom la jenaj necesaj aferoj: **29** ke oni sin detenu de idoloferitaĵoj kaj de sango

16 Kaj li venis al Derbe kaj Listra; kaj jen tie estis unu disĉiplo, nomata Timoteo, filo de kredanta Judino kaj de Greka patro. **2** Tiu estis bone atestata de la fratoj en Listra kaj Ikonio. **3** Tiun Paŭlo deziris, ke li foriru kun li, kaj li prenis kaj cirkumcidis lin pro la Judoj, kiuj estis en tiuj regionoj; ĉar ĉiu sciis, ke lia patro estas Greko. **4** Kaj dum ili trapasis la urbojn, ili transdonis al ili por observado la dekretojn, deciditajn de la apostoloj kaj presbiteroj en Jerusalemi. **5** Tiel la eklezioj firmigis en la fido, kaj kreskis laŭnombre ĉiutage. **6** Kaj ili trairis la Frigian kaj Galatujan regionon, malpermesite de la Sankta Spirito priparoli la vorton en Azio; **7** kaj veninte apud Misia, ili klopodis eniri en Bitinion, kaj la Spirito de Jesuo tion ne permesis al ili; **8** kaj pasinte preter Misia, ili malsupreniris al Troas. **9** Kaj vizio aperis al Paŭlo dum la nokto: viro Makedona staris, kaj petegis lin, dirante: Transpasu al Makedonujo, kaj nin helpu. **10** Kaj post kiam li vidis la vizion, ni tuj penis foriri en Makedonujon, konkлюдinte,

ke Dio vokis nin, por prediki al ili la evangelion. **27** Kaj la malliberejestro, vekiĝinte, kaj vidante **11** Tial, ekŝipirinte de Troas, ni rekte veturis al la pordojojn de la karcero malfermitaj, eltriris Samotrake, kaj la sekvantan tagon al Neapolis; sian glavon kaj volis mortigi sin, supozante, **12** kaj de tie al Filipi, kiu estas kolonio, ĉefurbo ke la malliberuloj forkuris. **28** Sed Paŭlo vokis de la Makedonuja provinco; kaj en tiu urbo ni per lauta voĉo, dirante: Nenian malbonon faru restis dum kelke da tagoj. **13** Kaj en la sabato al vi, ĉar ni ĉiuj estas ĉi tie. **29** Kaj veniginte ni eliris ekster la pordegojn apud rivero, kie, lumilon, li ensaltis, kaj, tremante de timo, ni supozis, estis kunveneo por preĝado; kaj kliniĝis antaŭ Paŭlo kaj Silas, **30** kaj kondukis ni sidiĝis, kaj parolis al la virinoj kunvenintaj. ilin eksteren, kaj diris: Sinjoroj, kion mi devas **14** Kaj unu virino, nomata Lidia, vendistino de fari, por esti savita? **31** Kaj ili diris: Kredu al purpuro, el la urbo Tiatira, adorantino de Dio, la Sinjoro Jesuo, kaj vi estos savita, vi kaj via nin aŭdis; ŝian koron la Sinjoro malfermis, por familio. **32** Kaj ili parolis la vorton de la Sinjoro atenti la parolojn de Paŭlo. **15** Kaj kiam ŝi estis al li kaj al ĉiuj en lia domo. **33** Kaj li kondukis baptita, kun sia familio, ŝi nin petegis, dirante: ilin en tiu sama nokta horo kaj lavis al ili la Se vi juĝas min fidela al la Sinjoro, venu, kaj batovundojn; kaj baptiĝis senprokraste li kaj loĝu en mia domo. Kaj ŝi devigis nin. **16** Kaj kiam ĉiuj liaj domanoj. **34** Kaj li kondukis ilin en sian ni iris al la kunveneo por preĝado, renkontis domon, kaj aranĝis por ili manĝotablon, kaj nin unu knabino, kiu havis orakolan spiriton tre ĝojis kun sia tuta domanaro, ekkredinte al kaj kiu per aŭgurado alportadis al siaj mastroj Dio. **35** Sed kiam tagiĝis, la urbestroj sendis la multan gajnon. **17** Ŝi sekvis Paŭlon kaj nin, kaj liktorojn, por diri: Forliberigu tiujn homojn. kriadis, dirante: Tiuj homoj estas servistoj de **36** Kaj la malliberejestro raportis la vortojn Dio la Plejalta, kiuj proklamas al vi vojon de al Paŭlo: La urbestroj ĵus sendis, por ke vi savo. **18** Kaj tion ŝi faris dum multe da tagoj. forliberiĝu; tial nun elvenu kaj foriru pace. **37** Sed Paŭlo, ĉagrenite, turnis sin, kaj diris al la **19** Sed Paŭlo diris al ili: Ili publike vergobatis nin spirito: Mi ordonas al vi en la nomo de Jesuo ne kondamnitajn, kvankam ni estas Romanoj, Kristo, ke vi eliru el ŝi. Kaj ĝi eliris en tiu sama kaj nin ĵetis en malliberejon; kaj ĉu ili nun horo. **20** Kaj la malliberejestro, vidinte, ke eliris la eljetas nin kaše? tute ne; ili mem venu kaj espero de ilia gajno, kaptis Paŭlon kaj Silason, forkonduku nin. **38** Kaj la liktoroj raportis tiujn kaj trenis ilin en la placon al la regantoj, **21** vortojn al la urbestroj; kaj ĉi tiuj timis, aŭdante, kaj kondukinte ilin al la urbestroj, diris: Ĉi ke ili estas Romanoj; **39** kaj ili venis kaj petegis tiuj homoj treege malrankvilibas nian urbon, ilin, kaj, elkondukinte ilin, petis, ke ili foriru estante Judoj, **22** kaj ili proklamas morojn, kiujn de la urbo. **40** Kaj ili eliris el la malliberejo, ne decas akcepti nek fari por ni, kiuj estas kaj eniris en la domon de Lidia; kaj vidinte kaj Romanoj. **23** Kaj la popolo amase sin kolektis konsolinte la fratojn, ili foriris.

kontraŭ ili; kaj la urbestroj, forſirinte de ili la vestojn, ordonis, ke oni vergobatu ilin. **23** Kaj metinte sur ilin multajn batojn, ili ĵetis ilin en malliberejon, ordonante al la estro de la malliberejo, ke li forte gardu ilin; **24** kaj li, ricevinte tiun ordonon, ĵetis ilin en la internan karceron kaj fiksos iliajn piedojn en la trabon. **25** Sed ĉirkaŭ la noktomezo Paŭlo kaj Silas preĝis kaj himnis al Dio, kaj la katenitoj aŭskultis ilin; **26** kaj subite fariĝis granda tertremo, tiel ke la fundamentoj de la malliberejo skuiĝis; kaj tuj ĉiuj pordo malfermiĝis, kaj ĉies katenoj falis.

17 Kaj vojaĝinte tra Amfipolis kaj Apolonia, ili alvenis en Tesalonikon, kie estis sinagogo de la Judoj; **2** kaj laŭ sia kutimo Paŭlo eniris al ili, kaj dum tri sabatoj li rezonadis kun ili el la Skriboj, **3** klarigante kaj montrante, ke la Kristo devis suferi kaj releviĝi el la mortintoj, kaj dirante: Ĉi tiu Jesuo, kiun mi predikas al vi, estas la Kristo. **4** Kaj unuj el ili estis konvinkitaj, kaj kunsortiĝis kun Paŭlo kaj Silas; kaj el la piaj Grekoj granda amaso, kaj el la ĉefaj virinoj ne malmultaj. **5** Sed la Judoj, envianti, varbis kelkajn malnoblulojn el la popolaĉo, kaj,

kolektinte homamason, entumultigis la urbon; rimarkas, ke vi estas ĉiurilate tro servemaj al kaj atakinte la domon de Jason, ili klopojis diajōj. **23** Ĉar preterpasante kaj rigardante viajn elkonduki ilin al la popolo. **6** Sed ne trovinte ilin, adoratajōjn, mi trovis ankaŭ altaron, sur kiu ili trenis Jasonon kaj kelkajn fratojn antaŭ la estis skribite: AL DIO NEKONATA. Kiun do vi urbestrojn, kriante: Tiuj samaj, kiuj renversis la nekonante adoras, Tiun mi predikas al vi. **24** tutan mondon, alestas ankaŭ ĉi tie; **7** ilin Jason La Dio, kiu faris la mondon kaj ĉion, kio estas akceptis; kaj ili ĉiuj agas kontraŭ la dekretoj en ĝi, estante per Si mem Sinjoro de la ĉielo de Cezaro, dirante, ke estas alia reĝo, Jesuo. kaj la tero, ne loĝas en manfaritaj temploj; **25** **8** Kaj ili maltrankviligis la homamason kaj la kaj ne estas servata de homaj manoj, kvazaŭ Li urbestrojn, kiuj tion aŭdis. **9** Kaj ĉi tiuj, ricevinte ion bezonus, ĉar Li mem donas al ĉiuj vivon kaj garantiaĵon de Jason kaj la aliaj, liberigis ilin. spiron kaj ĉion; **26** kaj el unu origino Li faris **10** Kaj la fratoj tuj forsendis Paŭlon kaj Silason ĉiujn naciojn de la homoj, por loĝi sur la tuta nokte al Berea; kaj alveninte tien, ili iris en la supraĵo de la tero, difininte ordigitajn epokojn sinagogon de la Judoj. **11** Kaj ĉi tiuj estis pli kaj la limojn de iliaj loĝejoj; **27** por ke ili seru noblaj ol la Tesalonikanoj, ĉar ili akceptis la Dion, se eble ili povus ĉirkaupalpi kaj trovi Lin, vorton kun plena fervoro, kaj ĉiutage esploris la kvankam Li ne estas malproksime de ĉiu el ni; Skribojn, por konstati, ĉu tiuj aferoj estas veraj. **28** Ĉar en Li ni vivas kaj moviĝas kaj ekzistas, kiel **12** Tial multaj el ili kredis, kaj ne malmultaj el la ankaŭ iuj viaj poetoj diris: Ĉar ni estas ankaŭ Grekaj virinoj honorindaj kaj el la viroj. **13** Sed Lia idaro. **29** Tial ni, estante idaro de Dio, devas kiam la Judoj en Tesaloniko sciigi, ke ankaŭ ne opinii la Diecon simila al oro aŭ arĝento aŭ en Berea la vorto de Dio estas proklamita de ŝtono, gravurajo de homa arto kaj imagado. **30** Paŭlo, ili venis ankaŭ tien, maltrankviligante Kaj la tempojn de nesciado preterrígardis Dio, kaj ekscitante la homamason. **14** Kaj tiam la sed nun Li proklamas al ĉiuj homoj, ke ili pentu; fratoj tuj forsendis Paŭlon, por ke li iru ĝis la **31** tial Li difinis tagon, en kiu Li jugos la mondon marbordo; sed Silas kaj Timoteo restis ankoraŭ en justeco per tiu viro, kiun Li elektis, doninte tie. **15** Kaj la gvidantoj de Paŭlo kondukis lin garantion pri tio al ĉiuj homoj per tio, ke Li ĝis Ateno, kaj ricevinte komision al Silas kaj relevi lin el la mortintoj. **32** Kaj aŭdinte pri Timoteo, ke ili venu al li kiel eble plej rapide, releviĝo de la mortintoj, unuj mokis; sed aliaj ili foriris. **16** Kaj dum Paŭlo atendis ilin en diris: Ni aŭskultos vin denove pri tio. **33** Kaj tiel Ateno, lia spirito ĉagreniĝis en li, kiam li vidis Paŭlo eliris el inter ili. **34** Sed iuj viroj aliĝis al li la urbon idolplena. **17** Tial li rezonadis en la kaj kredis, inter kiuj estis Dionisio, Areopagano, sinagogoj kun la Judoj kaj la diotimantoj, kaj kaj virino, nomata Damaris, kaj aliaj kun ili. sur la placo ĉiutage kun la renkontitoj. **18** Kaj iuj el la Epikuranaj kaj Stoikaj filozofoj lin renkontis. Kaj unuj diris: Kion volus diri ĉi tiu vortutanto? aliaj diris: Li ŝajnas esti proklamanto de fremdaj diajōj; ĉar li predikis Jesuon kaj la releviĝon. **19** Kaj ili prenis lin, kaj kondukis lin al la Areopago, dirante: Ĉu ni povas scii, kio estas tiu nova instruo, priparolata de vi? **20** Ĉar fremdaĵojn vi portas al niaj oreloj; ni do volas scii, kion signifas tiuj aferoj. **21** (Ĉiuj Atenanoj kaj la tie loĝantaj fremduloj pasigadis la tempon ĉe nenio alia, krom diri aŭ audi ion plej novan.) **22** Kaj Paŭlo staris meze de la Areopago, kaj diris: Atenanoj, mi

18 Post tio li foriris el Ateno kaj alvenis en Korinton. **2** Kaj li trovis Judon, nomatan Akvila, Pontanon laŭ gento, antaŭ ne longe venintan el Italuj, kaj Priskilan, lian edzinon, ĉar Klaŭdio jam ordonis, ke ĉiuj Judoj foriru el Romo; kaj li iris al ili; **3** kaj, ĉar li estis sammetiisto, li loĝis ĉe ili, kaj ili laboris, ĉar ili estis laŭ metio tendofaristoj. **4** Kaj li diskutadis en la sinagogo ĉiusabate, kaj penis konvinki Judojn kaj Grekojn. **5** Kiam do Silas kaj Timoteo alvenis el Makedonujo, Paŭlo estis premata per la predikado, atestante al la Judoj, ke Jesuo estas la Kristo. **6** Sed kiam ili kontraŭstaris kaj

blasfemis, li elskuis siajn vestojn, kaj diris al ili: tiu jam estis instruita pri la vojo de la Sinjoro; Via sango estu sur viaj kapoj; mi estas pura; de kaj estante fervora en spirito, li paroladis kaj nun mi iros al la nacianoj. **7** Kaj foririnte de tie, instruadis precize pri Jesuo, konante nur la li iris en la domon de homo nomata Tito Justo, baptonto de Johano; **26** kaj li komencis paroli kiu adoris Dion, kaj kies domo estis tuj apud la sentime en la sinagogo. Sed Akvila kaj Priskila, sinagogo. **8** Kaj Krispo, la sinagogestro, kredis aŭdinte lin, alprenis lin al si, kaj klarigis al li al la Sinjoro kune kun ĉiuj siaj domanoj; kaj pli precize la vojon de Dio. **27** Kaj kiam li volis multaj Korintanoj, aŭdinte, kredis kaj baptiĝis. transiri en la Aĥajan landon, la fratoj kuraĝigis **9** Kaj la Sinjoro diris per vizio nokte al Paŭlo: lin, kaj skribis al la disciploj, ke ili akceptu lin; Ne timu, sed parolu, kaj ne silentu; **10** ĉar mi kaj alveninte, li multe helpis tiujn, kiuj kredis estas kun vi, kaj neniu vin atakos, por fari al per graco; **28** ĉar konvinke li refutis la Judojn vi malbonon; ĉar mi havas multe da homoj publike, pruvante per la Skriboj, ke Jesuo estas en ĉi tiu urbo. **11** Kaj li loĝis tie jaron kaj ses monatojn, instruante inter ili la vorton de Dio.

12 Sed kiam Galiono estis prokonsulo de la Aĥaja lando, la Judoj leviĝis unuanime kontraŭ Paŭlo, kaj kondukis lin al la tribunala seĝo, **13** dirante: Kontraŭ la leĝo ĉi tiu instigas homojn adori Dion. **14** Sed kiam Paŭlo estis malfermonta la bušon, Galiono diris al la Judoj: Se vere tio estus ia maljustaĵo aŭ malbonega kanajlaĵo, ho Judoj, estus racie, ke mi vin toleru; **15** sed se prezentiĝas demandoj pri vortoj kaj nomoj kaj via propra leĝo, vi mem ĝin atentu; pri tiaj aferoj mi ne volas esti juganto. **16** Kaj li forpelis ilin de la tribunala seĝo. **17** Kaj ili ĉiuj ekkaptis Sosteneson, la sinagogestron, kaj batis lin antaŭ la tribunala seĝo. Kaj Galiono atentis nenion el tio. **18** Kaj Paŭlo, restinte post tio ankoraŭ dum multe da tagoj, adiaŭis la fratojn, kaj de tie ŝipiris al Sirio, kaj kun li Priskila kaj Akvila; sed li razis sian kapon en Kenkrea, ĉar li faris sanktan promeson. **19** Kaj ili alvenis en Efeson, kaj li lasis ilin tie; sed li mem eniris en la sinagogon, kaj diskutis kun la Judoj. **20** Kaj kiam ili petis lin restadi pli longe, li ne konsentis; **21** sed adiaŭinte ilin, kaj dirinte: Mi denove revenos al vi, se plaĉos al Dio — li ekŝipiris el Efeso. **22** Kaj elŝipiĝinte en Cezarea, li supreniris kaj salutis la eklezion, kaj poste vojaĝis al Antioĥia. **23** Kaj pasiginte iom da tempo tie, li foriris, kaj trapasis laŭvice la Galatujan kaj Frigian regionon, fortikigante ĉiujn disciplojn. **24** Kaj unu Judo, nomata Apolos, Aleksandriano laŭ gento, viro klera, venis al Efeso; kaj li estis potenca en la Skriboj. **25** Ĉi

19 Kaj dum Apolos estis en Korinto, Paŭlo, trapasinte la supran regionon, venis al Efeso, kaj trovinte iujn disciplojn, **2** li diris al ili: Ĉu vi ricevis la Sanktan Spiriton, kiam vi ekkredis? Kaj ili diris al li: Ni ankoraŭ eĉ ne aŭdis, ĉu estas Sankta Spirito. **3** Kaj li diris al ili: En kion do vi baptiĝis? Kaj ili diris: En la baptonto de Johano. **4** Kaj Paŭlo diris: Johano baptis per la baptoto de pento, dirante al la popolo, ke ili kredus al tio, kiu venos post li, tio estas al Jesuo. **5** Kaj tion aŭdinte, ili baptiĝis en la nomon de la Sinjoro Jesuo. **6** Kaj kiam Paŭlo metis siajn manojn sur ilin, la Sankta Spirito venis sur ilin; kaj ili ekparolis per lingvoj kaj ekprofetis. **7** Kaj ili ĉiuj estis ĉirkaŭ dek du viroj. **8** Kaj li emiris en la sinagogon, kaj parolis sentime en la daŭro de tri monatoj, diskutante kaj rezonante rilate la regnon de Dio. **9** Sed kiam kelkaj obstiniĝis kaj malobeis, kalumniante la Vojon antaŭ la homamaso, li foriris de ili, kaj forigis la disciplojn, kaj diskutis ĉiutage en la lernejo de Tiranos. **10** Kaj tio daŭris dum du jaroj; tiel ke ĉiuj loĝantoj en Azio, Judoj kaj Grekoj, aŭdis la vorton de la Sinjoro. **11** Kaj Dio faris per la mano de Paŭlo eksterordinarajn miraklojn; **12** tiel ke al la malsanuloj oni alportis de lia korpo vištukojn aŭ vestotukojn, kaj la malsanoj forlasis ilin, kaj la malbonaj spiritoj eliris. **13** Sed ankaŭ kelkaj el la vagemaj Judoj, ekzorcistoj, entreprenis nomi super tiujn, kiuj havis la malbonajn spiritojn, la nomon de la Sinjoro Jesuo, dirante: Mi ekzorcas vin per

Jesuo, kiun Paŭlo predikas. **14** Kaj sep filoj de popolon, la disĉiploj tion ne permesis al li. **31** unu Judo, Skeva, ĉefpastro, tion faris. **15** Kaj la Kaj ankaŭ kelkaj el la ĉefoj de Azio, kiuj estis malbona spirito responde diris al ili: Jesuon mi liaj amikoj, sendis al li, kaj petegis lin ne riski konas, kaj Paŭlon mi konas; sed kiuj estas vi? **16** sin en la teatron. **32** Kriadis ili do diverse ion Kaj la viro, en kiu estis la malbona spirito, sin kaj alion, ĉar la kunveno estis konfuzita; kaj la jetis sur ilin, kaj venkis kaj superfortis ilin, tiel plimulto ne scis, kial ili kunvenis. **33** Kaj el la ke ili forkuris el tiu domo nudaj kaj vunditaj. homamaso ili elpaŝigis Aleksandron, kiun la **17** Kaj tio sciigis al ĉiuj, kiuj logis en Efeso, Judoj pušis antaŭen. Kaj Aleksandro gestis per Judoj kaj Grekoj; kaj timo falis sur ilin ĉiujn, la mano, kaj ekprovis pledi antaŭ la popolo. kaj la nomo de la Sinjoro Jesuo grandigis. **18** **34** Sed sciiginte, ke li estas Judo, ĉiuj unuvoĉe Multaj ankaŭ el la kredantoj venis, kaj konfesis, en la daŭro de ĉirkaŭ du horoj kriadis: Granda montrante siajn agojn. **19** Kaj ne malmultaj estas Artemis de la Efesanoj! **35** Kaj kiam la el tiuj, kiuj praktikis magiajn artojn, alportis urboskribisto kvietigis la amason, li diris: Ho amase siajn librojn, kaj bruligis ilin antaŭ la Efesanoj, ĉu do ekzistas homo nescianta, ke la okuloj de ĉiuj; kaj oni kalkulis ilian valoron, kaj urbo de la Efesanoj estas tempogardanto de trovis ĝin kvindek miloj da moneroj arĝentaj. Artemis la granda kaj de la elciela falintajo? **20** Tiel forte kreskis la vorto de la Sinjoro kaj **36** Ĉar tio do ne estas kontraŭdirebla, vi devas sukcesi. **21** Kaj kiam tio finigis, Paŭlo intencis esti trankvilaj, kaj fari nenion senpripense. **37** en la spirito, trapasinte Makedonujon kaj la Ĉar vi alkondukis ĉi tiujn virojn, kiuj estas nek Ahajan landon, vojaĝi al Jerusalem, kaj li diris: templorabistoj nek blasphemantoj de nia diino. Post kiam mi iros tien, mi devos ankaŭ vidi **38** Se do Demetrio kaj la kun li metiistoj havas Romon. **22** Kaj sendinte en Makedonujon du plendaferon kontraŭ iu, la juĝejoj estas je ilia el siaj helpservantoj, Timoteon kaj Eraston, li dispono, kaj ekzistas prokonsuloj; ili procesu mem restis iom da tempo en Azio. **23** Kaj ĉirkaŭ unu kontraŭ alia. **39** Sed se vi faras esploron tiu tempo leviĝis ne malgranda ekscitigo pri pri io alia, tio decidiĝos en la laŭleĝa kunveno. la Vojo. **24** Ĉar unu viro, nomata Demetrio, **40** Ĉar estas danĝero, ke oni akuzos nin pri arĝentajisto, kiu faradis arĝentajn templeteojn tumulto rilate la hodiaŭan aferon, pro manko de Artemis, liveris al la metiistoj multe da de motivo; kaj rilate ĝin, ni ne povos pravigi okupo; **25** kaj li kunvenigis ilin, kune kun la ĉi tiun homamasiĝon. **41** Kaj tion dirinte, li samokupaj laboristoj, kaj diris: Ho viroj, vi scias, dissendis la kunvenintojn.

ke per ĉi tiu metio ni havas bonajn enspezojn. **26** Kaj vi vidas kaj aŭdas, ke ne sole en Efeso, sed ankaŭ tra preskaŭ la tuta Azio, ĉi tiu Paŭlo jam influis kaj forturnis multe da homoj, dirante, ke tio, kio estas manfarita, estas ne-dioj; **27** kaj estas danĝero, ne sole ke ĉi tiu nia metio estos malestimata, sed ankaŭ ke la templo de la granda diino Artemis estos malšatata; kaj eble estos senigita je sia majesto tiu, kiun la tuta Azio kaj la tuta mondo adoras. **28** Aŭdinte tion, ili pleniĝis de kolero, kaj ekkriis, dirante: Granda estas Artemis de la Efesanoj. **29** Kaj la urbo pleniĝis de tumulto; kaj oni kure kolektiĝis unuanime en la teatron, ekkaptinte Gajon kaj Aristarhon, Makedonojn, kunvojaĝantojn de Paŭlo. **30** Kaj kiam Paŭlo volis eniri antaŭ la

20 Kaj kiam la tumulto ĉesiĝis, Paŭlo, veniginte al si kaj admoninte la disĉiplojn, adiaŭis ilin, kaj foriris, por iri en Makedonujon. **2** Kaj trairente tiujn regionojn, kaj per multaj paroloj kuragiĝinte la tieulojn, li venis en Grekujon. **3** Kaj pasiginte tie tri monatojn, post konspiro farita de la Judoj kontraŭ li, kiam li volis ŝipiri al Sirio, li decidis reveni tra Makedonujo. **4** Kaj ĝis Azio akompanis lin Sopater el Berea, la filo de Pirho; kaj el la Tesalonikanoj, Aristarho kaj Sekundo; kaj Gajo el Derbe, kaj Timoteo; kaj Tihiiko kaj Trofimo, Azianoj. **5** Sed ĉi tiuj, antaŭirinte, atendis nin en Troas. **6** Kaj ni ŝipiris de Filipi post la tagoj de macoj, kaj alvenis al ili en Troas post kvin tagoj, kaj tie ni restis sep tagojn. **7** Kaj en la unua tago

de la semajno, kiam ni kunvenis, por dispecigi graco de Dio. **25** Kaj nun jen mi scias, ke vi panon, Paŭlo paroladis al ili, intencante foriri en ĉiuj, inter kiuj mi iradis, predikante la regnon, la sekanta tago; kaj li daŭrigis sian paroladon ne plu vidos mian vizagón. **26** Tial mi atestas ĝis noktomezo. **8** Kaj estis multaj lumiloj al vi hodiaŭ, ke mi estas pura pri la sango de en la supra ĉambro, kie ni kunvenis. **9** Kaj ĉiuj homoj. **27** Ĉar mi ne hezitis anonci al vi sur la fenestro sidis junulo, nomata Eūtiĥo, la tutan intencion de Dio. **28** Gardu vin kaj la premegata de profunda dormo; kaj dum Paŭlo tutan gregon, en kiu la Sankta Spirito faris vin ankoraŭ longe paroladis, tiu, venkite de la episkopoj, por nutri la eklezion de Dio, kiun dormo, falis malsupren de la tria etaĝo, kaj li aĉetis per sia propra sango. **29** Mi scias, ke estis levita malviva. **10** Kaj Paŭlo malsupreniris, post mia foriro eniros inter vi kruelaj lupoj, kaj falis sur lin, kaj ĉirkaŭpreninte lin, diris: ne lasante la gregon sendifekta; **30** kaj eĉ el Ne maltrankviliĝu; ĉar lia vivo estas en li. **11** inter vi mem leviĝos viroj perverse parolantaj, Kaj suprenirinte, kaj dispeciginte la panon, por forlogi post si la disciplojn. **31** Tial gardu kaj manĝinte, kaj parolinte kun ili longe, ĝis vin, memorante, ke dum tri jaroj mi ne ĉesis la tagiĝo, fine li foriris. **12** Kaj ili alkondukis admoni ĉiun nokte kaj tage kun larmoj. **32** Kaj la knabon vivantan, kaj multe konsoliĝis. **13** nun mi vin rekomedas al Dio kaj al la vorto de Sed ni, irinte pli frue al la ŝipo, ekveturis Lia graco, kiu povas vin edifi kaj doni al vi la al Asos, por tie enŝipigi Paŭlon; ĉar tiel li heredon inter ĉiuj sanktigitoj. **33** Mi ne deziras aranĝis, intencante mem piediri. **14** Kaj kiam li ies arĝenton, nek oron, nek vestaron. **34** Vi mem renkontis nin en Asos, ni enŝipigis lin, kaj venis scias, ke ĉi tiuj manoj servadis al miaj bezonoj al Mitilene. **15** Kaj de tie ŝiprinte, ni alvenis la kaj al miaj kunuloj. **35** En ĉio mi montris al vi, sekvantan tagon kontraŭ Hios; kaj la duan tagon ke tiel laborante, vi devas helpi la malfortulojn, ni atingis Samoson; kaj la trian tagon ni alvenis kaj memori la vortojn de la Sinjoro Jesuo, kiujn en Miletone. **16** Ĉar Paŭlo decidis preterveturi li mem diris: Pli feliĉe estas doni, ol ricevi. **36** Efeson, por ne perdi tempon en Azio; ĉar li Kaj tiel dirinte, li genuiĝis, kaj preĝis kun ili rapidis, por esti en Jerusalem, se li nur povos, ĉiuj. **37** Kaj ĉiuj ploregis, kaj falis sur la kolon de en la Pentekosta tago. **17** Kaj de Mileto li sendis Paŭlo kaj lin kisis, **38** malĝojante precipe pro al Efeso, kaj alvokis al si la presbiterojn de la la vorto, kiun li diris, ke ili ne plu vidos lian eklezion. **18** Kaj kiam ili alvenis, li diris al ili: vizagón. Kaj ili akompanis lin ĝis la ŝipo.

Vi mem scias de post la tago, kiam mi unue enpaſis en Azion, kiamaniere mi kondutis inter vi dum la tuta tempo, **19** servante la Sinjoron kun ĉia humileco, kaj ĉe larmoj kaj ĉe tentoj, kiuj okazis al mi per la konspiroj de la Judoj; **20** kaj ke mi ne hezitis deklari al vi ĉion utilan, instruante vin publike, kaj de domo al domo, **21** ateston farante al Judoj kaj Grekoj pri pento antaŭ Dio kaj pri fido al nia Sinjoro Jesuo Kristo. **22** Kaj nun jen, enkatenite en spirito, mi iras al Jerusalem, ne sciante, kio okazos al mi tie, **23** krom tio, ke la Sankta Spirito atestas al mi en ĉiu urbo, dirante, ke katenoj kaj afliktoj min atendas. **24** Sed mi takosas je nenio mian vivon kiel al mi mem karan, se nur mi povos plenumi mian kuradon, kaj la komision, kiun mi ricevis de la Sinjoro Jesuo, atesti la evangelion de la

21 Kaj kiam ni, apartiĝinte de ili, ekŝipiris, ni rekte veturis al Kos, kaj en la sekanta tago al Rodo, kaj de tie al Patara; **2** kaj trovinte ŝipon transirontan al Fenikio, ni enŝipiĝis kaj ekveturis. **3** Kaj ekvidinte Kipron kaj lasinte ĝin maldekstre, ni veturis al Sirio, kaj elsiĝis en Tiro; ĉar tie la ŝipo devis senŝarĝiĝi. **4** Kaj trovinte la disciplojn, ni restis tie sep tagojn; kaj tiuj diris al Paŭlo per la Spirito, ke li ne aliru Jerusalemon. **5** Kaj pasiginte la tagojn, ni eliris kaj ekvojaĝis; kaj ili ĉiuj kune kun edzinoj kaj infanoj akompanis nin ĝis ekster la urbo; kaj genuiĝinte sur la marbordo, ni preĝis; **6** kaj adiaŭinte unuj aliajn, ni enŝipiĝis, kaj ili returne iris hejmen. **7** Kaj fininte la marvojaĝon de Tiro, ni alvenis ĉe Ptolemais; kaj ni salutis la fratojn, kaj restis kun ili unu tagon. **8** Kaj en la sekanta

tago ni foriris, kaj alvenis en Cezarean; kaj Paŭlo alprenis al si la virojn, kaj, sanktiginte enirinte en la domon de la evangeliisto Filipo, sin kun ili, en la sekanta tago li eniris en la kiu estis unu el la sepo, ni restis ĉe li. **9** Ĉi tiu templon, kaj deklaris la plenumon de la tagoj havis kvar filinojn virgulinojn, kiuj profetadis. de la purigado, ĝis la oferaĵo estos alportita **10** Kaj dum ni restis tie ankoraŭ dum kelke da por ĉiu el ili. **27** Kaj kiam la sep tagoj preskaŭ tagoj, unu profeto, nomata Agabo, alvojaĝis el finiĝis, la Judoj el Azio, vidinte lin en la templo, Judujo. **11** Kaj veninte al ni, li prenis la zonon incitis la tutan homamason, kaj lin kaptis, **28** de Paŭlo, kaj ligis siajn piedojn kaj manojn, kaj ekkriante: Izraelidoj, helpu: Jen estas la viro, kiu diris: Tiele diras la Sankta Spirito: Tiamaniere ĉie instruadas ĉiujn kontraŭ la popolo kaj la leĝo la Judoj en Jerusalem ligos la viron, kies estas kaj ĉi tiu loko, kaj ankaŭ li kondukis Grekojn ĉi tiu zono, kaj ili transdonos lin en la manojn en la templon kaj profanis ĉi tiun sanktan de la nacianoj. **12** Kaj aŭdinte tion, ni kaj la lokon. **29** Ĉar ili antaŭe vidiĝis kun li en la urbo tieuloj petis lin, ke li ne aliru Jerusalemon. **13** la Efesanon Trofimo; kaj ili supozis, ke Paŭlo Sed Paŭlo respondis: Kion vi faras, plorante kaj kondukis lin en la templon. **30** Kaj la tuta urbo disprenante mian koron? ĉar mi estas preta ne eksitiĝis, kaj la popolo kunkuris; kaj preninte nur esti ligita, sed ankaŭ morti en Jerusalem Paŭlon, oni trenis lin ekster la templon; kaj pro la nomo de la Sinjoro Jesuo. **14** Kaj kiam li ne tuj la pordo estis ŝlositaj. **31** Kaj dum ili penis konsentis, ni silentis, dirante: Plenumiĝu la volo lin mortigi, famo venis al la ĉefkapitano de la de la Sinjoro. **15** Kaj post tiuj tagoj ni pretigis kohorto, ke la tuta Jerusalem tumultas. **32** Kaj niajn pakajojn, kaj supreniris al Jerusalem. **16** li tuj kunvokis soldatojn kaj centrestrojn, kaj Kaj iris ankaŭ kun ni kelkaj el la disĉiploj el kuris malsupren sur ilin; kaj ĉi tiuj, vidinte la Cezarea, kunkondukte Mnasonon, Kipranon, ĉefkapitanon kaj soldatojn, ĉesis bati Paŭlon. **33** unuatempan disĉiplon, ĉe kiu ni devis loĝadi. **17** Tiam la ĉefkapitano alproksimiĝis, kaj arestis Kaj kiam ni alvenis en Jerusalemon, la fratoj nin lin, kaj ordonis, ke oni ligu lin per du katenoj, ĝoje akceptis. **18** Kaj la sekvantan tagon Paŭlo kaj demandis, kiu li estas, kaj kion li faris. **34** akompanis nin al Jakobo, kaj ĉiu presbiteroj Kaj la amaso kriadis diverse ion kaj alion; kaj, ĉeestis. **19** Kaj salutinte ilin, li rakontis detale ne povante konстатi la ĝuston pro la tumulto, li ĉion, kion Dio faris inter la nacianoj per lia ordonis, ke oni konduku lin en la fortikaĵon. **35** servado. **20** Kaj tion aŭdinte, ili gloris Dion; Kaj kiam li venis sur la ŝuparon, li estis portata kaj ili diris al li: Vi vidas, frato, kiom da miloj de la soldatoj pro la perfarto de la amaso; **36** da kredantoj estas el inter la Judoj, kaj ili ĉiu ĉar la multego de la popolo sekvis, kriante: estas fervoruloj por la leĝo; **21** kaj oni raportis Forigu lin! **37** Kaj Paŭlo, jam enkondukota en al ili pri vi, ke vi instruas ĉiujn Judojn, kiuj la fortikaĵon, diris al la ĉefkapitano: Ĉu estas estas inter la nacianoj, forlas Moseon, dirante, permesate al mi diri ion al vi? Kaj li diris: Ĉu ke ili ne cirkumcidu la infanojn, nek sekvu la vi scias la Grekan lingvon? **38** Ĉu vi ne estas la kutimojn. **22** Kio do estas? nepre ili aŭdos, ke Egipto, kiu antaŭ kelka tempo ekmovis rivele vi venis. **23** Faru do tion, kion ni diras al vi: Ni kaj elkondukis en la dezerton la kvar mil virojn havas kvar virojn, kiuj faris sanktan promeson; de la Sikarioj? **39** Sed Paŭlo diris: Mi estas Judo **24** prenu ĉi tiujn, sanktigu vin kun ili, kaj pagu el Tarso en Kilikio, burgo de urbo ne malnobla; iliajn elspezojn, por ke ili razu sian kapon; kaj kaj mi petas vin, permesu al mi paroli al la ĉiuj scios, ke nenia vero estas en tio, kion oni popolo. **40** Kaj kiam li tion permesis, Paŭlo, raportis pri vi, sed ke vi mem ankaŭ iradas starante sur la ŝuparo, gestis per la mano al orde, observante la leĝon. **25** Sed koncerne la popolo; kaj kiam fariĝis granda silento, li la nacianojn, kiuj ekkredis, ni jam skribis, parolis al ili en la Hebrea lingvo, dirante: decidante, ke ili gardu sin kontraŭ idoloferitajoj **26** Tiam **22** Fratoj kaj patroj, aŭskultu la pledon, kiun kaj sango kaj sufokitaĵo kaj malĉasteco. **26** Tiam **22** Fratoj kaj patroj, aŭskultu la pledon, kiun mi faras nun antaŭ vi. **2** Kaj kiam ili aŭdis,

ke li parolas al ili en la Hebrea lingvo, ili des pli Stefano, mi ankaŭ staris apude kaj konsentis, silentigis; kaj li diris: **3** Mi estas Judo, naskita kaj gardis la vestojn de tiuj, kiuj lin mortigis. en Tarso en Kilikio, sed edukita en ĉi tiu urbo **21** Kaj li diris al mi: Foriru; ĉar mi vin sendos ĉe la piedoj de Gamaliel, kaj instruita laŭ la malproksimen al la nacianoj. **22** Ili aŭskultis preciza maniero de nia prapatra leĝo, kaj mi lin ĝis tiu vorto, sed tiam ili levis sian vocon, estis fervora pro Dio, kiel vi ĉiu estas hodiaŭ. **4** dirante: Forigu tian homon de sur la tero; ĉar ne Kaj mi persekutis ĉi tiun Vojon ĝis la morto, decas, ke li vivu. **23** Kaj dum ili kriis kaj forĝetis katenante kaj en karcerojn transdonante virojn siajn vestojn kaj ĵetis polvon en la aeron, **24** la kaj virinojn. **5** Kiel ankaŭ atestas pri mi la ĉefkapitano ordonis konduki lin en la fortikajon, ĉefpastro kaj la tuta pliaĝularo, de kiuj mi kaj diris, ke oni ekzamenu lin per skurĝado, por ankaŭ ricevis leterojn por la fratoj, kaj iris ke li sciigis, kial oni tiel forte kriis kontraŭ li. **25** al Damasko, por konduki tiujn, kiuj tie estis, Kaj kiam ili ligis lin per rimenoj, Paŭlo diris al la katenitajn al Jerusalem, por puniĝi. **6** Kaj dum apudstaranta centresto: Ĉu estas laŭleĝe por vi mi vojaĝis kaj alproksimiĝis al Damasko, ĉirkaŭ skurĝi Romanon ne kondamnitan? **26** Kaj kiam tagmezo subite ekbrilis el la ĉielo granda lumo la centresto tion aŭdis, li iris al la ĉefkapitano ĉirkaŭ mi. **7** Kaj mi falis sur la teron, kaj aŭdis kaj raportis, dirante: Kion vi celas fari? ĉar ĉi tiu vocon dirantan al mi: Saŭlo, Saŭlo, kial vi min viro estas Romano. **27** Kaj la ĉefkapitano venis, persekutas? **8** Kaj mi respondis: Kiu vi estas, kaj diris al li: Diru al mi, ĉu vi estas Romano? Sinjoro? Kaj li diris al mi: Mi estas Jesuo, la Kaj li diris: Jes. **28** Kaj la ĉefkapitano respondis: Nazareto, kiun vi persekutas. **9** Kaj tiuj, kiuj Per granda sumo mi akiris tiun civitanecon. estis kun mi, vidis ja la lumon, sed ne aŭdis Kaj Paŭlo respondis: Sed mi naskiĝis tia. **29** la vocon de tiu, kiu parolis al mi. **10** Kaj mi Tiuj do, kiuj devis ekzameni lin, tuj foriris de diris: Kion mi faru, Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris li; kaj la ĉefkapitano ankaŭ timis, konstatinte, al mi: Leviĝu, kaj iru al Damasko; kaj tie vi ke tiu estas Romano, kaj ke li lin ligis. **30** Sed ricevos informon pri ĉio, kio estas difinita, ke en la sekvanta tago, ĉar li volis certiĝi, pri kio vi ĝin faru. **11** Kaj, ĉar mi ne povis vidi pro la Judoj lin akuzis, li malligis al li la katenojn, la gloro de tiu lumo, mi eniris en Damaskon kaj ordonis, ke la ĉefpastroj kaj la tuta sinedrio mane kondukata de tiuj, kiuj estis kun mi. **12** kunvenu; kaj li kondukis Paŭlon malsupren, kaj Kaj unu Ananias, piulo laŭ la leĝo, bone atestata starigis lin antaŭ ili.

de ĉiu Judoj tie loĝantaj, **13** venis al mi, kaj apudstarante, diris al mi: Frato Saŭlo, ricevu vian vidpovon. Kaj en tiu sama horo mi ekvidis, kaj lin rigardis. **14** Kaj li diris: La Dio de niaj patroj difinis vin, por ke vi sciu Lian vojon kaj vidu la Justulon kaj aŭdu vocon el lia bušo. **15** Ĉar vi estos lia atestanto antaŭ ĉiu homo pri ĉio, kion vi vidis kaj aŭdis. **16** Kaj nun kial vi prokrastas? Leviĝu, kaj baptiĝu, kaj forlavu viajn pekojn, yokante lian nomon. **17** Kaj reveninte al Jerusalem kaj preĝante en la templo, mi estis en ekstazo, **18** kaj mi vidis lin dirantan al mi: Rapido, kaj eliru tuj el Jerusalem, ĉar ili ne akceptos vian ateston pri mi. **19** Kaj mi diris: Sinjoro, ili mem scias, ke mi malliberigis kaj batis en ĉiu sinagogoj tiujn, kiuj kredas al vi; **20** kaj kiam estis verŝata la sango de via martiro

23 Kaj Paŭlo, fiksante rigardante la sinedrion, diris: Fratoj, mi vivadis antaŭ Dio laŭ tute bona konscienco ĝis la nuna tago. **2** Kaj la ĉefpastro Ananias ordonis al la apudstarantoj frapi lian bušon. **3** Tiam diris Paŭlo al li: Dio vin frapos, vi kalkeblanka muro; ĉu vi sidas, por juĝi min laŭ la leĝo, kaj kontraŭ la leĝo ordonas, ke oni min frapu? **4** Kaj la apudstarantoj diris: Ĉu vi insultas la ĉefpastron de Dio? **5** Kaj Paŭlo diris: Mi ne sciis, fratoj, ke li estas ĉefpastro; ĉar estas skribite: Estron de via popolo ne insultu. **6** Sed kiam Paŭlo eksciis, ke unu parto konsistas el Sadukeoj, kaj la alia el Fariseoj, li ekkriis en la sinedrio: Fratoj, mi estas Fariseo, filo de Fariseo; pri la espero kaj la releviĝo de la mortintoj mi estas jugata. **7** Kaj kiam li tion diris, malpaco okazis inter la Fariseoj kaj la Sadukeoj, kaj la

ĉeestantaro dividiĝis. **8** Ĉar la Sadukeoj diras, Kaj alvokinte du el la centestro, li diris: Pretigu ke ne estas releviĝo, nek anĝelo, nek spirito; ducent soldatojn, por ke ili iru ĝis Cezarea, kun sed la Fariseoj konfesas ambaŭ. **9** Kaj fariĝis sepdek rajdistoj kaj ducent lancistoj, je la tria bruego; kaj kelkaj skribistoj el la partio de la horo nokte; **24** kaj provizu bestojn, por sidigi Fariseoj starigis, kaj forte insistis, dirante: Ni Paŭlon kaj konduki lin sendangere al Felikso, trovas nenian malbonon en ĉi tiu viro; kaj kio, la provincastro. **25** Kaj li skribis leteron laŭ se parolis al li spirito aŭ anĝelo? **10** Kaj kiam jena formo: **26** Klaŭdio Lisiias al lia ekselenco fariĝis granda malpaco, la ĉefkapitano, timante, Felikso, la provincastro, saluton. **27** Ĉi tiu viro ke Paŭlo estos dispiritita de ili, ordonis al la estis kaptita de la Judoj, kaj ili volis mortigi lin; soldataro malsupreniri kaj forkapti lin perforte sed mi alvenis kun la soldataro kaj forsalvis lin, el la mezo de ili, kaj konduki lin en la fortikaĵon. sciiginte, ke li estas Romano. **28** Kaj dezirante **11** Kaj la sekvantan nokton la Sinjoro staris apud scii la kaŭzon, pro kio ili lin akuzas, mi lin li, kaj diris: Kuraĝu; ĉar kiel vi jam atestis pri enkondukis en ilian sinedron; **29** kaj mi trovis mi en Jerusalem, tiel vi devas atesti ankaŭ en lin akuzata pri demandoj rilatantaj al ilia leĝo, Romo. **12** Kaj je la tagiĝo la Judoj konspiris, sed havanta nenian akuzon meritantan morton kaj per solena ĵuro sin ligis, dirante, ke ili nek aŭ katenojn. **30** Kaj ĉar oni montris al mi, ke mangos nek trinkos, ĝis ili mortigos Paŭlon. **13** estos konspiro kontraŭ la viro, mi tuj sendis lin Kaj pli ol kvardek estis la tiel kunjurintaj. **14** Kaj al vi, ordonante ankaŭ, ke liaj akuzantoj atestu ili venis al la ĉefpastroj kaj la pliaĝuloj, kaj diris: kontraŭ li antaŭ vi. **31** Tial la soldatoj, kiel estis Ni per solena ĵuro ligis nin gustumi nenion, ĝis ordonite al ili, prenis Paŭlon kaj kondukis lin ni mortigos Paŭlon. **15** Nun do vi kune kun la nokte al Antipatris. **32** Kaj en la sekventa tago ili sinedrio instigu la ĉefkapitanon, ke li konduku lasis la rajdistojn iri kun li, kaj ili ekiris returne lin al vi, kvazaŭ vi volus juĝi pri la afero pli al la fortikaĵo; **33** sed tiuj, enirinte en Cezarean precize; kaj ni, antaŭ ol li alproksimiĝos, estos kaj transdoninte la leteron al la provincastro, pretaj pereigi lin. **16** Sed la filo de la fratino de enkondukis ankaŭ Paŭlon antaŭ lin. **34** Kaj kiam Paŭlo, enveninte, aŭdis pri la embusko, kaj li li ĝin legis, li demandis, el kiu provinco li venas; iris en la fortikaĵon, kaj pri tio sciigis Paŭlon. kaj kiam li sciigis, ke li estas el Kilikio, **35** li **17** Kaj Paŭlo alvokis unu el la centestro, kaj diris: Mi aŭskultos vian proceson, kiam viaj diris: Konduku ĉi tiun junulon al la ĉefkapitano, akuzantoj ankaŭ ĉeestos; kaj li ordonis, ke oni ĉar li havas ion por diri al li. **18** Li do prenis gardu lin en la palaco de Herodo.

lin kaj kondukis lin al la ĉefkapitano, kaj diris: La katenito Paŭlo min alvokis, kaj petis, ke mi konduku al vi ĉi tiun junulon, kiu havas ion por diri al vi. **19** Kaj la ĉefkapitano prenis lian manon, kaj, flankenirante, demandis lin aparte: Kio estas tio, kion vi havas por diri al mi? **20** Kaj li diris: La Judoj interkonsentis peti, ke vi konduku Paŭlon malsupren morgaŭ en la sinedron, kvazaŭ ili intencus fari pri li esploron iom pli precizan. **21** Sed ne konsentu al ili, ĉar embuskas kontraŭ li pli ol kvardek el ili, kiuj per solena ĵuro sin ligis nek mangi nek trinki, ĝis ili lin pereigos; kaj nun ili estas pretaj, kaj atendas de vi la promeson. **22** Tiam la ĉefkapitano forsendis la junulon, ordonante al li: Eldiru al neniuj, ke vi sciigis min pri ĉi tio. **23**

24 Kaj post kvin tagoj la ĉefpastro Ananias malsupreniris tien kun kelkaj pliaĝuloj, kaj unu advokato, nomata Tertulo; kaj ili faris denuncon antaŭ la provincastro kontraŭ Paŭlo. **2** Kaj kiam ĉi tiu estas vokita, Tertulo komencis akuzi lin, dirante: Ĉar ni ĝuadas grandan frankvilecon per vi, kaj malbonaĵoj estas ĝustigitaj por ĉi tiu nacio per via antaŭzorgeco, **3** ni akceptas tion, ĉiel kaj ĉie, plej nobla Felikso, kun plena dankemeco. **4** Sed (por ke mi vin ne tro tedu) mi vin petegas aŭskulti nin mallonge, laŭ via bonkoreco. **5** Ĉar ni trovis ĉi tiun viron pestulo, kaj incitanta al ribelado inter ĉiuj Judoj tra la tutmondo, kaj ĉeesto de la Nazaretana sekto; **6** li provis ankaŭ profani la templon; kaj ni arestis lin kaj volis juĝi lin laŭ nia leĝo. **7**

Sed la ĉefkapitano Lisias venis, kaj per granda kaj respondis: La nunan fojon foriru; kiam mi perfarto forprenis lin el niaj manoj, **8** kaj havos oportunan tempon, mi alvokos vin al mi. ordonis al liaj akuzantoj veni antaŭ vin; kaj **26** Li ankaŭ esperis, ke mono estos donita de nun, ekzamenante lin, vi mem povos certigi pri Paŭlo al li, por ke li lin liberigu; tial li des pli ĉio, pro kio ni lin akuzas. **9** Kaj la Judoj ankaŭ ofte venigis Paŭlon kaj interparoladis kun li. **27** konsentis, dirante, ke ĉi tio estas vera. **10** Tiam Sed post du jaroj Felikso estis anstataŭita de Paŭlo, kiam la provinco signis, ke li parolu, Porcio Festo; kaj Felikso, dezirante akiri favoron respondis: Sciente, ke jam de multaj jaroj vi ĉe la Judoj, lasis Paŭlon ligita.

estas juĝisto por ĉi tiu nacio, mi des pli volonte min defendas; **11** ĉar vi povas certigi, ke pasis ne pli ol dek du tagoj, de kiam mi supreniris al Jerusalem, por adorkliniĝi; **12** kaj ili ne trovis min disputanta kun iu aŭ incitanta la popolon en la templo, nek en la sinagogoj, nek en la urbo. **13** Kaj ili ne povas pruvi la aferojn, pri kiuj ili nun akuzas min. **14** Sed mi konfesas al vi jenon: ke laŭ tiu Vido, kiun ili nomas sekto, mi adoras la Dion de miaj patroj, kredante ĉion, kio estas laŭ la leĝo, kaj ĉion skribitan en la profetoj; **15** kaj mi havas tiun esperon al Dio, kiun ili mem ankaŭ akceptas, ke estos iam releviĝo de la justuloj kaj de la maljustuloj. **16** En ĉi tio ankaŭ mi min ekzercadas, havi ĉiam konscienccon neriproĉeblan antaŭ Dio kaj homoj. **17** Kaj post multe da jaroj mi alvenis, por alporti al mia nacio almozojn kaj oferojn; **18** ĉe tiaj okupoj ili trovis min sanktigitan en la templo, ne kun homamaso, nek kun tumulto; sed ĉeestis iuj Judoj el Azio, **19** kiuj devus esti ĉi tie antaŭ vi kaj fari akuzon, se ili havus ion kontraŭ mi. **20** Alie ĉi tiuj mem diru, kian malbonfaron ili trovis en mi, kiam mi staris antaŭ la sinedrio, **21** krom eble pri unu vorto, kiun mi jene kriis, starante inter ili: Pri la releviĝo de la mortintoj mi estas juĝata de vi hodiaŭ. **22** Sed Felikso, konante iom precize la Vojon, prokrastis rilate ilin, kaj diris: Kiam alvenos la ĉefkapitano Lisias, tiam mi decidos vian aferon. **23** Kaj li ordonis al la centresto gardi Paŭlon kun malsevereco, kaj ne malpermisi al iu ajn el liaj amikoj lin viziti kaj helpi. **24** Kaj post kelke da tagoj, Felikso venis kun sia edzino Drusila, kiu estis Judino, kaj li venigis al si Paŭlon kaj aŭskultis lin pri la fido al Kristo Jesuo. **25** Kaj dum Paŭlo rezonis pri justeco, sinregado, kaj la juĝo estonta, Felikso timiĝis,

25 Festo do, veninte en la provincon, post tri tagoj supreniris de Cezarea al Jerusalem. **2** Kaj la ĉefpastro kaj la ĉefoj de la Judoj faris denuncon al li kontraŭ Paŭlo, kaj lin instigis, **3** petante de li favoron kontraŭ Paŭlo, ke li venigu lin al Jerusalem; ĉar ili aranĝis embuskon, por mortigi lin sur la vojo. **4** Tamen Festo respondis, ke Paŭlo estas gardata en Cezarea, kaj ke li mem baldaŭ iros tien. **5** Tial, li diris, la eminentuloj el vi tien iru kun mi, kaj se estas io krima en la viro, ili lin akuzu. **6** Kaj restinte inter ili ne pli ol ok aŭ dek tagojn, li iris al Cezarea; kaj en la sekvanta tago li sidiĝis sur la tribunala seĝo, kaj ordonis, ke oni alkonduku Paŭlon. **7** Kaj kiam li alestis, la Judoj, kiuj malsupreniris de Jerusalem, staris ĉirkaue, akuzante lin pri multaj kaj gravaj kulpoj, kiujn ili ne povis pruvi; **8** tiam Paŭlo responde pledis: Nek kontraŭ la leĝo de la Judoj, nek kontraŭ la templo, nek kontraŭ Cezaro mi iamaniere ofendis. **9** Sed Festo, dezirante akiri favoron ĉe la Judoj, respondis al Paŭlo, dirante: Ĉu vi volas supreniri al Jerusalem, kaj tie esti juĝata antaŭ mi pri ĉi tiuj aferoj? **10** Sed Paŭlo diris: Mi staras antaŭ la tribunalo de Cezaro, kie mi devas esti juĝata; kontraŭ la Judoj mi faris nenian malbonon, kiel ankaŭ vi tre bone scias. **11** Se do mi estas krimulo, kaj faris ion meritantan morton, mi ne rifuzas morti; sed se estas vera nenio el tiuj aferoj, pri kiuj ili min akuzas, neniu povas cedi min al ili. Mi apelacias al Cezaro. **12** Tiam Festo, kunparolinte kun la konsilantaro, respondis: Vi apelaciis al Cezaro; al Cezaro vi devos iri. **13** Kaj post paso de kelke da tagoj, la reĝo Agripo kaj Bernike venis al Cezarea kaj salutis Feston. **14** Kaj dum ili restis tie multajn tagojn, Festo montris al la reĝo la aferon de Paŭlo, dirante: Felikso lasis katenita unu viron, **15** pri kiu, kiam mi estis

en Jerusalem, la ĉefpastro kaj pliaĝuloj de la Judoj sciigis min, postulante jugon kontraŭ Judoj; tial mi petegas vin aŭskulti min pacience. **16** Al ili mi respondis, ke ĉe la Romanoj ne estas moro transdoni iun al morto, antaŭ ol la estis de la komenco en mia nacio, en Jerusalem, akuzito havos la akuzantojn vizaĝon kontraŭ ĉiu Judoj scias, **5** konante min jam longe, kaj vizaĝo, kaj ricevos permeson defendi sin pri sciente (se ili volus atesti), ke laŭ la plej severa la akuzo. **17** Kiam do ili kunvenis ĉi tie, mi sekto de nia religio mi vivis Fariseo. **6** Kaj faris nenian prokraston, sed en la sekanta nun mi staras ĉi tie jugota pro la espero de la tago mi sidiĝis sur la tribunala sego kaj ordonis promeso farita de Dio al niaj patroj, **7** al kiu alkonduki la viron. **18** La akuzantoj, stariginte, promeso niaj dek du triboj, fervore servante prezentis pri li nenian kulpigon tian, kian mi Dion nokte kaj tage, esperas atingi. Kaj pri tiu atendis, **19** sed havis kelkajn demandojn kontraŭ espero mi estas akuzita de la Judoj, ho reĝo! **8** li pri sia propra religio, kaj pri unu Jesuo, kiu Kial oni ĉe vi opinias nekredinde, ke Dio levos mortis, kaj pri kiu Paŭlo asertis, ke li vivas. la mortintojn? **9** Mi mem ja pensis en mi, ke mi **20** Kaj mi, en embaraso, kiel fari ekzamenon devas fari multajn agojn kontraŭ la nomo de pri tio, demandis, ĉu li volas iri al Jerusalem Jesuo, la Nazaretno. **10** Kaj tion mi ankaŭ faris kaj tie esti jugata koncerne tiun aferon. **21** Sed en Jerusalem; kaj multajn el la sanktuloj en kiam Paŭlo apelaciis, ke li estu rezervata por karcerojn mi enšlosis, ricevinte de la ĉefpastroj la decido de lia Imperiestra Moŝto, mi ordonis la aŭtoritaton, kaj ĉe ilia mortigado mi ilin gardi lin, ĝis mi povos lin sendi al Cezaro. **22** per voĉdono kondamnis. **11** Kaj punante ilin Kaj Agripo diris al Festo: Volonte ankaŭ mi tre ofte en ĉiu sinagogo, mi penis devigi ilin aŭskultus tiun viron. Morgaŭ, li diris, vi lin blasfemi; kaj forte furiozante kontraŭ ili, mi aŭskultos. **23** Tial en la sekanta tago, kiam persekutis ilin eĉ ĝis fremdaj urboj. **12** Por tiaj venis Agripo kaj Bernike kun grandioza parado, celoj vojaĝante al Damasko kun aŭtoritato kaj kaj ili eniris en la aŭditorion kun la ĉefkapitanoj komisio de la ĉefpastroj, **13** mi vidis tagmeze, ho kaj la eminentuloj el la urbo, Festo ordonis, kaj reĝo, sur la vojo lumon el la ĉielo, superantan oni enkondukis Paŭlon. **24** Kaj Festo diris: Reĝo la helecon de la suno, brilantan ĉirkau mi kaj Agripo, kaj ĉiu viroj, kiuj ĉeestas kun ni, vi vidas miaj kunvojaĝantoj. **14** Kaj kiam ni ĉiu falis ĉi tiun, pri kiu la tuta amaso de la Judoj instigis sur la teron, mi aŭdis vocon, dirant al mi min en Jerusalem kaj ankaŭ ĉi tie, kriante, ke en la Hebrea lingvo: Saŭlo, Saŭlo, kial vi min ne decas, ke li vivu plu. **25** Sed mi trovis, ke li persekutas? estas malfacile por vi piedbati ne faris ion meritantan morton; kaj ĉar li mem kontraŭ la pikiloj. **15** Kaj mi diris: Kiu vi estas, apelaciis al lia Imperiestra Moŝto, mi decidis Sinjoro? Kaj la Sinjoro diris: Mi estas Jesuo, sendi lin. **26** Sed pri li mi havas nenion precizan kiun vi persekutas. **16** Sed leviĝu, kaj starigu por skribi al mia sinjoro. Tial mi elkondukis sur viaj piedoj; ĉar por tio mi aperis al vi, por lin antaŭ vin ĉiujn, kaj precipite antaŭ vin, reĝo difini vin kiel servanton al mi kaj atestanton Agripo, por ke post ekzameno mi havu ion pri la cirkonstancoj, en kiuj vi jam vidis min, por skribi. **27** Ĉar ŝajnas al mi senracie, sendi kaj ankaŭ en kiuj mi poste aperos al vi; **17** arrestiton, kaj ne klarigi la akuzojn kontraŭ li liberigante vin de la popolo kaj de la nacianoj, al kiuj mi vin sendas, **18** por malfermi iliajn okulojn, ke ili sin turnu de mallumo al lumo, kaj de la aŭtoritato de Satano al Dio, por ke ili ricevu pardonon de pekoj, kaj heredajon inter tiuj, kiuj sanktiĝis per fido al mi. **19** Tial, ho reĝo Agripo, mi ne iĝis malobeema al la ĉielo vizio; **20** sed proklamis unue al la Damaskanoj,

26 Kaj Agripo diris al Paŭlo: Estas permesate al vi paroli por vi mem. Tiam Paŭlo, etendinte sian manon, responde pledis: **2** Mi min trovas feliĉa, reĝo Agripo, ke mi respondos antaŭ vi hodiaŭ rilate ĉion, pri kio mi estas akuzita de la Judoj; **3** precipe ĉar vi estas klera

kaj en Jerusalem, kaj tra la tuta regiono de Pamfilio, ni alvenis al Mira en Likio. **6** Kaj Judujo, kaj ankaŭ al la nacianoj, ke ili pentu la centrestro, trovinte tie ĝipon Aleksandrian kaj sin turnu al Dio, farante farojn indajn je veturnontan al Italujon, enirigis nin en Ĝin. **7** Kaj pento. **21** Pro ĉi tio la Judoj kaptis min en la veturante malrapide dum multe da tagoj kaj templo kaj celis mortigi min. **22** Ricevinte do la venkinte kun malfacileco proksime al Knido (ĉar helpon, kiu estas de Dio, mi staras ĝis la nuna la vento ne permesis al ni atingi Ĝin), ni veturnis tago, atestante al malgranduloj kaj granduloj, sub la ŝirmo de Kreto, apud Salmone; **8** kaj kun dirante nenion krom tio, kion la profetoj kaj malfacileco veturninte preter la marbordo, ni Moseo anoncis kiel venontan: **23** ke la Kristo alvenis al loko, nomata Belaj Havenoj, proksime devas suferi, kaj ke li unua per la revivigado de kiu estas la urbo Lasaja. **9** Kaj kiam pasis de mortintoj proklamas lumon al la popolo kaj multe da tempo, kaj la vojaĝo jam fariĝis al la nacianoj. **24** Kaj dum li tiel pledis, Festo danĝera, ĉar jam pasis la Fasto, Paŭlo avertis diris per laŭta voĉo: Paŭlo, vi frenezas; multe ilin, **10** dirante al ili: Ho viroj, mi ekvidas, ke da studado vin frenezigas. **25** Sed Paŭlo diris: Mi la vojaĝo estos kun difekto kaj multa perdo, ne frenezas, plej nobla Festo, sed mi malkaše ne nur de la ŝarĝo kaj de la ŝipo, sed ankaŭ parolas vortojn de vero kaj prudento. **26** Ĉar de niaj vivoj. **11** Sed la centrestro atentis pli la tiujn aferojn tre bone scias la reĝo, al kiu mi konsilon de la direktorio kaj la posedanto de parolas maltime; ĉar mi konvinkiĝis, ke nenio la ŝipo, ol la parolon de Paŭlo. **12** Kaj ĉar la el ĉi tio estas kaŝita for de li, ĉar ĉi tio ne estas haveno ne estis sufiĉe vasta, por tie travintri, farita en angulo. **27** Reĝo Agripo, ĉu vi kredas la plimulto konsilis ŝipri de tie, se eble ili la profetojn? mi ja scias, ke vi kredas. **28** Kaj povos atingi Fenikson, havenon de Kreto, kiu Agripo diris al Paŭlo: En mallonga tempo vi rigardas en la direkto al la nordokcidenta kaj konvinkos min fariĝi Kristano. **29** Kaj Paŭlo la sudokcidenta ventoj, por tie travintri. **13** diris: Mi volus preĝi al Dio, ke, ĉu en mallonga Kaj kiam la suda vento blovis malpli forte, ili aŭ en longa, ne nur vi, sed ankaŭ ĉiuj, kiuj supozis, ke ili atingis sian celon, kaj levinte la aŭskultas min hodiaŭ, fariĝu tiaj, kia mi estas, ankrojn, ili preterveturis Kreton tre proksime. krom ĉi tiuj katojn. **30** Kaj stariĝis la reĝo kaj **14** Sed post mallonga tempo atakis nin el Ĝi la provinestro kaj Bernike kaj la kunsidantoj; uragana vento, kiu estas nomata Eŭrakilo; **15** **31** kaj apartiĝinte, ili parolis inter si, dirante: kaj kiam la ŝipo estis kaptita kaj ne povis Tiu viro faris nenion meritantan morton aŭ kontraŭstari al la vento, ni cedis kaj estis pelataj, katojn. **32** Kaj Agripo diris al Festo: Tiu viro **16** Kaj kurinte sub la ŝirma flanko de insuleto, povus esti tuj liberigita, se li ne apelacius al nomata Kaŭda, ni kun granda klopodo apenaŭ povis savi la boaton; **17** kaj suprenlevinte Ĝin, oni uzis helpilojn, por subzoni la ŝipon; kaj timante, ke ni estos ĵetataj sur la Sirtison, oni mallevis la ilaron kaj tiel estis pelataj. **18** Kaj kiam ni estis treege premataj de la ventego, la sekvantan tagon ili komencis eljetadon; **19** kaj la trian tagon oni eljetis per siaj proprej manoj la ekipaĵon de la ŝipo. **20** Kaj kiam dum multe da tagoj nek suno nek steloj ekbrilis sur nin, kaj uragano nemalgranda ĉirkauis nin, fine ĉia espero pri nia savo estis forprenita. **21** Kaj kiam ili jam de longe nenion manĝis, Paŭlo, stariĝinte meze de ili, diris: Ho viroj, vi devis aŭskulti min, kaj ne ŝipri el Kreto, kaj ne suferi ĉi tiun Kaj transveturinte la maron apud Kilikio kaj

27 Kaj kiam estis decidite, ke ni ŝipri al Italujon, oni transdonis Paŭlon kaj kelkajn aliajn malliberulojn al centrestro, nomata Julio, el la Aŭgusta kohorto. **2** Kaj enirinte en ŝipon el Adramitio, veturnontan al la lokoj ĉe la marbordo de Azio, ni ekveturis sur la maron, havante kun ni Aristarhon, Makedonon el Tesaloniko. **3** Kaj la sekvantan tagon ni vizitis Cidonon; kaj Julio kondutis afable rilate Paŭlon, kaj permesis al li iri al siaj amikoj kaj refreŝiĝi. **4** Kaj irinte de tie sur la maron, ni preterveturis sub la ŝirmo de Kipro, ĉar la ventoj estis kontraŭaj. **5** Kaj transveturinte la maron apud Kilikio kaj

difikton kaj perdon. **22** Kaj nun mi admonas vin esti kuraĝaj; ĉar estos neniу perdo de vivo inter vi, sed nur de la ŝipo. **23** Ĉar en tiu nokto staris apud mi anĝelo de la Dio, kies mi estas kaj al kiu mi servas, **24** dirante: Paŭlo, ne timu; vi devas stari antaŭ Cezaro; kaj jen Dio donacis kredas al Dio, ke la afero estos tiel, kiel estas dirite al mi. **25** Tamen ni devas esti ĵetitaj sur ian insulon. **27** Sed kiam venis la dek-kvara nokto, kaj ni estis ĉirkaŭpelataj en la Adria maro, la maristoj eksentis ĉirkaŭnoktomezo, ke ili alproksimiĝas al ia lando; **28** kaj sondinte, ili trovis dudek klaptojn; kaj post mallonga interspaco ili ree sondis, kaj trovis dek kvin klaptojn. **29** Kaj timante, ke ni falos sur malmolajn lokojn, ili ĵetis kvar ankrojn el la ŝipmalantaŭo, kaj preĝis, ke tagiĝu. **30** Kaj kiam la maristoj serĉis rimedon forkuri el la ŝipo, kaj jam mallevis la boaton en la maron sub preteksto, ke ili demetas ankrojn el la antaŭo, **31** Paŭlo diris al la centresto kaj la soldatoj: Se ĉi tiuj ne restos en la ŝipo, vi ne povas saviĝi. **32** Tiam la soldatoj detranĉis la ŝnurojn de la boato, kaj lasis ĝin defali. **33** Sed ĝis venis la tagiĝo, Paŭlo petis ĉiujn, ke ili prenu iom da nutraĵo, kaj li diris: La nuna tago estas la dekkvara, en kiu vi daŭre atendas kaj fastadas, preninte nenion. **34** Tial mi petas vin preni nutraĵon, ĉar ĉi tio koncernas vian savon; ĉar eĉ unu haro ne pereos el la kapo al vi ĉiuj. **35** Kaj dirinte tion kaj preninte panon, li donis dankon al Dio antaŭ ĉiuj; kaj dispeciginte ĝin, li komencis manĝi. **36** Tiam ili ĉiuj kuraĝiĝis, kaj ankaŭ mem prenis nutraĵon. **37** Kaj ni ĉiuj en la ŝipo estis ducent sepdek ses animoj. **38** Kaj manĝinte ĝissate, ili malpezigis la ŝipon, eljetante la tritikon en la maron. **39** Kaj kiam plene tagiĝis, ili ne rekonis la landon; sed ili ekvidis unu golfeton kun sablaĵo, kaj ili konsiliĝis inter si, ĉu ili povos surpeli sur ĝin la ŝipon. **40** Kaj forlasinte la ankrojn, ili lasis ilin en la maro, kaj samtempe malligis la ŝnurojn de la direktiloj; kaj suprenlevinte la antaŭvelon kontraŭ la vento, ili sin direktis al la sablaĵo. **41** Sed trafinte lokon, kie du marmovoj sin

renkontas, ili surterigis la ŝipon; kaj la antaŭo fiksigeis kaj restis nemovebla, sed la malantaŭo rompiĝis de la forto de la ondoj. **42** Kaj fariĝis intenco ĉe la soldatoj mortigi la malliberulojn, kaj ke tiu decido, kaj ordonis, ke tiuj, kiuj povas kuraĝi; ĉar mi kredas al Dio, ke la afero estos naĝi, forĝetu sin unuaj kaj iru al la tero; **44** kaj ke tiel, kiel estas dirite al mi. **26** Tamen ni devas ke la ceteraj sin savu, jen sur tabuloj, jen sur esti ĵetitaj sur ian insulon. **27** Sed kiam venis diversaj objektoj el la ŝipo. Kaj tiamaniere ĉiuj la dek-kvara nokto, kaj ni estis ĉirkaŭpelataj saviĝis sur la teron.

28 Kaj kiam ni saviĝis, tiam ni sciigis, ke la insulo estas nomata Melita. **2** Kaj la barbaroj montris al ni neordinaran bonecon; ĉar ili ekbruligis fajron kaj akceptis nin ĉiujn pro la tiama pluvo kaj pro la malvarmeco. **3** Sed kiam Paŭlo kolektis faskon da vergo kaj metis ĝin sur la fajron, vipuro, elveninte de la varmo, alkrociĝis al lia mano. **4** Kaj kiam la barbaroj vidis la beston pendantan de lia mano, ili diris unu al alia: Sendube ĉi tiu viro estas mortiginto, al kiu, kvankam li saviĝis de la maro, tamen Justeco ne permisas vivi. **5** Sed li forskuis la beston en la fajron, kaj ne suferis malbonon. **6** Sed ili atendis, ke li ŝvelos aŭ falos subite mortinta; sed longe atendinte, kaj vidinte, ke nenia malbono okazas al li, ili ŝanĝis sian opinion, kaj diris, ke li estas dio. **7** Proksime de tiu loko estis bieno, apartenanta al la estro de la insulo; lia nomo estis Publio; li akceptis nin kaj amike gastigis nin tri tagojn. **8** Kaj la patro de Publio kuŝis malsana de febro kaj disenterio; al li Paŭlo emiris, kaj preĝis, kaj, metinte la manojn sur lin, sanigis lin. **9** Kaj post tiu faro, ankaŭ ceteraj insulanoj, kiuj havis malsanojn, venis kaj estis sanigitaj; **10** ĉi tiuj ankaŭ honoris nin per multaj honoroj; kaj kiam ni ekveturis, ili sur ŝipigis ĉion, kion ni bezonis. **11** Kaj post tri monatoj ni ekveturis en ŝipo Aleksandria, kiu travintris ĉe la insulo; kaj ĝia insigno estis la Ĝemeloj. **12** Kaj albordiĝinte ĉe Sirakuso, ni restis tie tri tagojn. **13** Kaj de tie ni ĉirkaŭiris kaj alvenis en Region; kaj post unu tago ekblovis suda vento, kaj la duan tagon ni venis al Puteoli, **14** kie ni trovis fratojn kaj estis petataj resti ĉe ili sep tagojn, kaj tiel poste ni

vojaĝis al Romo. **15** Kaj de tie la fratoj, aŭdinte predikante la regnon de Dio, kaj instruante la pri ni, venis al ni renkontra ĝis la Vendejo de aferojn pri la Sinjoro Jesuo Kristo kun plena Apio kaj la Tri Gastejoj; kaj vidante ilin, Paŭlo maltimo, malhelpate de neniu.

dankis Dion, kaj kuraĝigis. **16** Kaj kiam ni eniris en Romon, al Paŭlo estis permesate logi sola kun la soldato, kiu lin gardis. **17** Kaj post tri tagoj, li kunvokis tiujn, kiuj estis eminentuloj inter la Judoj; kaj kiam ili kunvenis, li diris al ili: Fratoj, kvankam mi faris nenion kontraŭ la popolo nek kontraŭ la moroj de niaj patroj, tamen mi estis transdonita kiel malliberulo el Jerusalem en la manojn de la Romanoj, **18** kiuj, ekzameninte min, volis liberigi min, ĉar en mi estis nenio meritanta morton. **19** Sed kiam la Judoj kontraŭparolis, tiam mi estis devigata apelacii al Cezaro; ne kvazaŭ mi havis ion, pri kio akuzi mian nacion. **20** Pro tio do mi petis vin viziti min kaj kunparoli, ĉar pro la espero de Izrael mi portas ĉi tiun katenon. **21** Kaj ili diris al li: Ni ne ricevis el Judujo leterojn pri vi, kaj neniu el la fratoj, alveninte, raportis aŭ parolis pri vi ion malbonan. **22** Sed ni deziras aŭdi de vi, kion vi opinias; ĉar pri tiu sekto ni scias, ke ĉie oni kontraŭparolas al ĝi. **23** Kaj difininte tagon por li, ili grandnombre venis al li en lian loĝejon; kaj li faris al ili klarigon, atestante la regnon de Dio, kaj penante konvinki ilin pri Jesuo, el la lego de Moseo kaj el la profetoj, de mateno ĝis vespero. **24** Kaj unuj kredis la parolitaĵojn, kaj aliaj ne kredis. **25** Kaj ne konsentante inter si, ili foriris, post kiam Paŭlo parolis unu vorton: Bone parolis la Sankta Spirito per la profeto Jesaja al viaj patroj, **26** dirante: Iru al tiu popolo, kaj diru: Aŭdante, vi aŭdos, sed ne komprenos; Kaj vidante, vi vidos, sed ne rimarkos; **27** Ĉar la koro de tiu popolo grasiĝis, Kaj iliaj oreloj aŭdas malklare, Kaj siajn okulojn ili fermis, Por ke ili ne vidu per siaj okuloj, Kaj por ke ili ne aŭdu per siaj oreloj, Kaj por ke ili ne komprenu per sia koro, Kaj por ke ili ne konvertiĝu, Kaj por ke Mi ne sanigu ilin. **28** Certiĝu do al vi, ke ĉi tiu savado de Dio estas sendata al la nacianoj, kaj ili aŭskultos. **29** Kaj kiam li diris tion, la Judoj foriris, havante inter si multe da disputado. **30** Kaj li logadis tutajn du jarojn en sia propra loĝejo, kaj li akceptis ĉiujn, kiuj eniris al li, **31**

Romanoj

1 Paŭlo, servisto de Jesuo Kristo, apostolo vokita, apartigita al la evangelio de Dio, **2** kiun Li promesis antaŭe per Siaj profetoj en la sanktaj skriboj, **3** pri Sia Filo, kiu naskiĝis el la idaro de David laŭ la karno, **4** la difinita Filo de Dio en potenco laŭ la Spirito de sankteco per la releviĝo de la mortintoj — Jesuo Kristo, nia Sinjoro, **5** per kiu ni ricevis gracon kaj apostolecon por obeemo de fido ĉe ĉiu nacioj pro lia nomo, **6** inter kiuj estas ankaŭ vi, vikitaj de Jesuo Kristo; **7** al ĉiu, kiuj estas en Romo, amataj de Dio, vikitaj sanktuloj: Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **8** Unue mi dankas al mia Dio per Jesuo Kristo por vi ĉiu, ke via fido estas proklamata tra la tuta mondo. **9** Ĉar mia atestanto estas Dio, kiun mi servas en mia spirito en la evangelio de Lia Filo, ke mi senĉese memorigas pri vi en miaj preĝoj, **10** ĉiam petante, ke iel al mi jam fine prosperos veni al vi per la volo de Dio. **11** Ĉar mi soperas vin vidi, por ke mi transdonu al vi ian spiritan donacon, por ke vi estu firmigitaj; **12** tio estas, por ke estu inter ni reciproka kuraĝigo, per la komuna fido, egale via kaj mia. **13** Kaj mi ne volas, ke vi nesciu, fratoj, ke ofte mi celis veni al vi (sed mi estas malhelpita ĝis nun), por ke mi havu iom da frukto ĉe vi, kiel ankaŭ ĉe la aliaj nacioj. **14** Mi estas ŝuldanto al Grekoj kaj al Barbaroj, al saĝuloj kaj al senprudentuloj. **15** Tial laŭ mia eblo mi estas fervora prediki la evangelion ankaŭ al vi, kiuj estas en Romo. **16** Ĉar mi ne hontas pri la evangelio; ĉar ĝi estas la potenco de Dio al savo por ĉiu, kiu kredas, al la Judoj unue, kaj ankaŭ al la Grekoj. **17** Ĉar la justeco de Dio malkaŝiĝas en ĝi de fido al fido, kiel estas skribite: La virtulo vivos per sia fideleco. **18** Ĉar la kolero de Dio malkaŝiĝas el la ĉielo kontraŭ ĉia malpieco kaj maljusteco de homoj, kiuj tenas la veron en maljusteco; **19** ĉar la scio pri Dio estas elmontrita ĉe ili, ĉar Dio elmontris ĝin al ili. **20** Ĉar Liaj nevideblaj ecoj de post la kreado de la mondo fariĝas videblaj, sentate per Liaj faritajoj, nome, Lia eterna potenco kaj dieco; tial al ili mankas

defenda pledo; (aīdios g126) **21** ĉar konante Dion, ili ne gloris Lin kiel Dion, nek estis dankemaj, sed vaniĝis per diskutadoj, kaj ilia sensaĝa koro mallumiĝis. **22** Pretendante esti saĝaj, ili malsaĝiĝis, **23** kaj ŝanĝis la gloron de la senmorta Dio en bilden de morta homo kaj de birdoj kaj kvar piedaj bestoj kaj rampaĵoj. **24** Tial Dio fordonis ilin al la voluptoj de iliaj koroj, al malpureco, por ke iliaj korpoj malhonoriĝu inter ili mem; **25** kiuj ŝanĝis la veron de Dio en mensogon, kaj adoris kaj servis la kreitaĵojn preferante ol la Kreinton, kiu estas eterne benata. Amen. (aīōn g165) **26** Tial Dio fordonis ilin al malhonoraj pasioj; ĉar iliaj virinoj ŝanĝis la naturan uzadon en kontraŭnaturan; **27** kaj tiel same ankaŭ la viroj, forlasante la naturan uzadon de la virino, brulis en sia volunto unu al alia, kaj viroj kun viroj faris hontindaĵon kaj ricevis en si mem la taŭgan rekompencon de sia malvirto. **28** Kaj ĉar ili malſatis teni Dion en sia konado, Dio fordonis ilin al malaprobinda mento, por ke ili faru nedecaĵojn; **29** plenigite de ĉia maljusteco, malvirteco, avideco, malboneco; plenaj de envio, mortigo, malpaco, ruzo, malico; flustrantaj, **30** kalumniantaj, Dimalalamantaj, insultantaj, arogantaj, fanfaronemaj, elpensantaj malbonaĵojn, malobeemaj al gepatroj, **31** senprudentaj, nefidindaj, neparencamaj, senkompataj; **32** kiuj, sciante pri la juĝo de Dio, ke la farantoj de tiaj agoj meritas morton, ne nur mem faras ilin, sed ankaŭ konsentas al la farantoj de ili.

2 Sekve, vi estas nedefendebla, ho ĉiu homo juĝanta; ĉar dum vi juĝas alian, vi kondamnas vin mem, ĉar vi, la juĝanto, faradas la samajn agojn. **2** Kaj ni scias, ke la juĝo de Dio estas laŭ vero kontraŭ tiuj, kiuj faradas tiajn agojn. **3** Kaj ĉu vi kalkulas, ho homo, kiu juĝas la farantojn de tiaj agoj kaj faras la samajn, ke vi evitos la juĝon de Dio? **4** Aŭ ĉu vi malestimas la riĉecon de Lia boneco kaj toleremeco kaj pacienco, ne sciante, ke la boneco de Dio alkondukas vin al pento? **5** sed laŭ via obstineco kaj senpenta koro vi amasigas por vi koleron en la tago de kolero kaj malkaŝigo de la justa juĝo de Dio, **6** kiu redonas

al ĉiu homo laŭ liaj faroj; 7 al tiuj, kiuj per pacienco en bonfarado celas al gloro kaj honoro kaj senmorteco, eternan vivon; (aiōnios g166) 8 sed al tiuj, kiuj estas malpacemaj kaj ne obeas al la vero, sed obeas al maljusteco, koleron kaj indignon, 9 aflikton kaj maltrankvilon, sur ĉiun animon de homo, kiu faras malbonon, de Judo unue kaj de Greko; 10 sed gloron kaj honoron kaj pacon al ĉiu, kiu faras bonon, al Judo unue kaj al Greko; 11 ĉar ne estas personfavorado ĉe Dio. 12 Ĉar ĉiu, kiu pekis sen leĝo, ankaŭ pereos sen leĝo; kaj ĉiu, kiu pekis sub leĝo, estos jugata per leĝo; 13 ĉar ne la aŭskultantoj de leĝo estos justaj antaŭ Dio, sed la plenumantoj de leĝo estos pravigitaj 14 ĉar kiam la nacianoj, kiuj ne havas la leĝon, faras nature la aferojn de la leĝo, ĉi tiuj, ne havante leĝon, estas leĝo por si mem; 15 kiuj elmontras la faradon de la leĝo skribita en iliaj koroj, kiam ilia konscienco kunatestaras, kaj iliaj rezonoj inter si akuzas aŭ defendas ilin.) 16 en la tago, kiam Dio juĝos la sekretojn de homoj, laŭ mia evangelio, per Jesuo Kristo. 17 Sed se vi estas nomata Judo, kaj apogas vin sur la leĝon, kaj fieras pri Dio, 18 kaj konas Lian volon, kaj aprobas la aprobindaĵojn, kaj estas instruita el la leĝo, 19 kaj estas konvinkita, ke vi mem estas gvidantoj por la blinduloj, lumo por tiuj, kiuj estas en mallumo, 20 edukanto por la senprudentuloj, instruanto por infanoj, havante en la leĝo la formon de la scio kaj la vero; 21 vi, kiu instruas alian, ĉu vi ne instruas vin mem? vi, kiu predikas: Ne ŝtelu, ĉu vi ŝtelas? 22 vi, kiu diras: Ne adultu; ĉu vi adultas? vi, kiu abomenas idolojn, ĉu vi prirabas templojn? 23 vi, kiu fieras pri la leĝo, ĉu vi malhonoras Dion per via transpašo de la leĝo? 24 Ĉar pro vi, la nomo de Dio estas blasfemata inter la nacianoj, kiel estas skribite. 25 Ĉar cirkumcidado vere utilas, se vi estas faranto de la leĝo; sed se vi estas pekanto kontraŭ la leĝo, via cirkumcidado fariĝas necirkumcidado. 26 Se do necirkumcidulo plenumas la ordonojn de la leĝo, ĉu lia necirkumcidado ne kalkuliĝos kiel cirkumcidado? 27 kaj ĉu la laŭnatura necirkumcidulo, se li plenumas la leĝon, ne juĝos vin, kiu kun la skribo kaj cirkumcidado transpaſas la leĝon? 28

Car Judo estas ne tiu, kiu estas ekstere tia, kaj cirkumcidado estas ne tio, kio estas tia ekstere en la karno; 29 sed Judo estas tiu, kiu estas interne tia, kaj cirkumcidado estas en la koro, laŭ la spirito, ne laŭ la litero, kies laŭdo estas ne de homoj, sed de Dio.

3 Kia do estas la supereco de la Judoj? aŭ kia estas la utilo de cirkumcidado? 2 Multa en ĉiu rilato: unue, ke al ili estis konfiditaj la orakoloj de Dio. 3 Ĉu do estas grave, se kelkaj ne fidis? Ĉu ilia senfideco vantigas la fidelecon de Dio? 4 Nepre ne! Dio montriĝu vera, sed ĉiu homo mensoganto, kiel estas skribite: Ke Vi estu justa en Via vorto Kaj pura en Via juĝo. 5 Sed se nia maljusteco rekondendas la justecon de Dio, kion ni diros? Ĉu maljusta estas Dio, kiu alportas koleron? (Mi parolas kiel homo.) 6 Nepre ne! ĉar kiel Dio juĝus la mondona? 7 Ĉar se la vero de Dio per mia mensogo abundis al Lia gloro, kial mi estas ankoraŭ jugata, kiel pekinto? 8 kaj kial ne (kiel ni estas kalumniataj, kaj kelkaj asertas, ke ni diras): Ni faru malbonon, por ke venu bono? ilia kondamno estas justa. 9 Kio do? Ĉu ni nin senkulpigas? Tute ne: ĉar ni jam akuzis egale Judojn kaj Grekojn, ke ĉiuj estas sub peko; 10 kiel estas skribite: Ne ekzistas justulo, ne eĉ unu; 11 Ne ekzistas prudentulo, Ne ekzistas iu, kiu serĉas Dion; 12 Ĉiuj devojiĝis, ĉiuj senutiliĝis; Ekzistas neniu, kiu faras bonon, ne eĉ unu; 13 Malfermita tombo estas ilia gorĝo; Per sia lango ili hipokritis; Veneno de vipuro estas sub iliaj lipoj; 14 Ilia bušo estas plena de malbenado kaj malico; 15 Iliaj piedoj rapidas, por verſi sangon; 16 Ruinigo kaj pereigo estas sur iliaj vojoj; 17 Kaj vojon de paco ili ne konas; 18 Antaŭ iliaj okuloj ne ekzistas timo antaŭ Dio. 19 Sed ni scias, ke ĉion ajn, kion la leĝo diras, ĝi parolas al tiuj, kiuj estas sub la leĝo; ke ĉiu bušo fermiĝu, kaj ke la tuta mondo submetiĝu sub la juĝon de Dio; 20 ĉar per la faroj de la leĝo neniu karno pravigas antaŭ Li; ĉar per la leĝo venas konscio pri peko. 21 Sed nun, ekster la leĝo, justeco de Dio montriĝis, atestata per la leĝo kaj la profetoj; 22 nome, la justeco de Dio, per fido al Jesuo Kristo, por ĉiuj kredantoj, ĉar ne ekzistas diferencigo; 23 ĉar ĉiuj pekis kaj maltrafis la

gloron de Dio; **24** pravigite donace de Lia graco, havis dum sia necirkumcido. **13** Ĉar ne per la per la elāceto, kiu estas en Kristo Jesuo; **25** kiun leĝo fariĝis la promeso al Abraham aŭ al lia Dio antaŭdifinis kiel repacigilon per fido en idaro, ke li estos heredanto de la mondo, sed lia sango, por la elmontrado de Sia justeco per la virto el fido. **14** Ĉar se tiuj, kiu estas la pardon de la pekoj, antaŭe faritaj laŭ la laŭ la leĝo, estas heredantoj, la fido nuliĝis, toleremeco de Dio; **26** por la elmontrado de Lia kaj la promeso vantigis; **15** ĉar la leĝo elfaras justeco en la nuna tempo, kaj ke Li estas mem koleron; sed kie ne ekzistas leĝo, tie ankaŭ ne justa, kaj estas la praviganto de tiu, kiu havas ekzistas transpašo. **16** Ĝi do estas el fido por fidon en Jesuo. **27** Kie do estas la fanfaronado? tio, ke ĝi estu laŭ graco; por ke la promeso Ĝi estas esceptita. Per kia leĝo? de faroj? Ne; sed estu firma al la tuta idaro, ne nur al tiu, kiu per la leĝo de fido. **28** Ni do konkludas, ke homo estas el la leĝo, sed ankaŭ al tiu, kiu estas el pravigas per fido, ekster la faroj de la leĝo. **29** la fido de Abraham, kiu estas la patro de ni Ĉu Dio estas nur Dio de la Judoj? ĉu ne ankaŭ de ĉiu **17** (kiel estas skribite: Mi faris vin patro de la nacianoj? Jes, ankaŭ de la nacianoj; **30** ĉar Dio multe da popoloj) antaŭ Tiu, al kiu li kredis, estas unu, kaj Li pravigos la cirkumcidularon nome Dio, kiu vivigas la mortintojn, kaj vokas pro fido kaj la necirkumcidularon per fido. **31** la neekzistantojn, kvazaŭ ili ekzistus. **18** Li Ĉu ni do per fido vantigas la leĝon? Nepre ne! ekster espero kredis en espero, por ke li fariĝu sed ni firmigas la leĝon.

4 Kion do, ni diros, trovis Abraham, nia praavo laŭ la karno? **2** Ĉar se Abraham pravigis per faroj, li havas ion, pri kio fieri, sed ne antaŭ Dio. **3** Ĉar kion diras la Skribo? Kaj Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virto. **4** Al tiu, kiu laboras, la salajro estas kalkulata ne kiel favoro, sed kiel ūndo. **5** Sed al tiu, kiu ne laboras, sed kredas al Tiu, kiu pravigas la malpiulon, lia fido estas kalkulata kiel virto. **6** Kiel David ankaŭ pridiras la felicō de la homo, al kiu Dio kalkulas virton ekster faroj, **7** dirante: Feliĉaj estas tiuj, kies krimoj estas pardonitaj, Kies pekoj estas kovritaj. **8** Feliĉa estas la homo, al kiu la Eternulo ne kalkulas lian kulpon. **9** Ĉu do ĉi tiu felicō apartenas al la cirkumcidularo, aŭ al la necirkumcidularo ankaŭ? Ĉar ni diras, ke al Abraham la fido estis kalkulita kiel virto. **10** Kiel ankaŭ ni ricevis enkondukon per fido en ĉi tiun do ĝi estis kalkulita? kiam li estis en cirkumcido, gracon, en kiu ni staras; kaj ni ĝoju pro espero aŭ en necirkumcido? Ne en cirkumcido, sed de la gloro de Dio. **3** Kaj krome ni ĝoju ankaŭ pro en necirkumcido; **11** kaj li ricevis la signon de la afliktoj, sciant, ke aflikto faras paciencon; **4** cirkumcido, kiel sigelon de la virto de la fido, kaj pacienco provitecon, kaj proviteco esperon; kiu ekzistas en lia necirkumcido; por ke li estu **5** kaj la espero ne hontigas, ĉar la amo de Dio la patro de ĉiuj, kiu ankoraŭ en necirkumcido estas verŝita en niajn korojn per la Sankta kredas, por ke virto estu kalkulata al ili; **12** kaj Spirito, donita al ni. **6** Ĉar kiam ni ankoraŭ estis la patro de cirkumcido al tiuj, kiu ne nur estas senfortaj, tiam Kristo ĝustatempe mortis pro anoj de la cirkumcido, sed kiu ankoraŭ sekvas malpiulon. **7** Ĉar apenaŭ pro justulo iu mortus; la pašojn de tiu fido, kiu nia patro Abraham ĉar pro bonulo eble iu kuraĝus morti. **8** Sed Dio

patro de multe da popoloj, laŭ la diritaĵo: Tiel estos via idaro. **19** Kaj ne senfortigite en fido, li pripensis sian propran korpon jam pereintan (estante preskaŭ centjara), kaj la servivecon de la utero de Sara; **20** tamen pri la promeso de Dio li ne ŝanceligis en nekredemo, sed fortigis per fido, donante la gloron al Dio, **21** kaj plene certigite, ke tion, kion Li promesis, Li povas ankaŭ fari. **22** Tial ĝi estis kalkulita al li kiel virto. **23** Kaj ne por li sola estis skribite, ke ĝi estis kalkulita al li; **24** sed ankaŭ por ni, al kiu ĝi estis kalkulata, kaj kiu kredas al Tiu, kiu levis el la mortintoj Jesuon, nian Sinjoron, **25** kiu estis transdonita pro niaj pekoj kaj estis relevita por nia pravigo.

5 Tial ni, pravigite per fido, havu pacon kun Dio per nia Sinjoro Jesuo Kristo, **2** per kiu ankaŭ ni ricevis enkondukon per fido en ĉi tiun do ĝi estis kalkulita, gracon, en kiu ni staras; kaj ni ĝoju pro espero aŭ en necirkumcido; **3** Kaj krome ni ĝoju ankaŭ pro de la gloro de Dio. **3** Kaj krome ni ĝoju ankaŭ pro la afliktoj, sciant, ke aflikto faras paciencon; **4** cirkumcido, kiel signo de la virto de la fido, kaj pacienco provitecon, kaj proviteco esperon; kiu ekzistas en lia necirkumcido; por ke li estu **5** kaj la espero ne hontigas, ĉar la amo de Dio la patro de ĉiuj, kiu ankoraŭ en necirkumcido estas verŝita en niajn korojn per la Sankta kredas, por ke virto estu kalkulata al ili; **12** kaj Spirito, donita al ni. **6** Ĉar kiam ni ankoraŭ estis la patro de cirkumcido al tiuj, kiu ne nur estas senfortaj, tiam Kristo ĝustatempe mortis pro anoj de la cirkumcido, sed kiu ankoraŭ sekvas malpiulon. **7** Ĉar apenaŭ pro justulo iu mortus; la pašojn de tiu fido, kiu nia patro Abraham ĉar pro bonulo eble iu kuraĝus morti. **8** Sed Dio

rekomendas al ni Sian amon en dio, ke dum ni vivo. **5** Ĉar se ni jam kuniĝis al la simileco de lia ankorau estis pekuloj, Kristo mortis por ni. **9** morto, ni tiel same kuniĝos al la simileco de Des plimulte do ni, jam pravigite per lia sango, lia releviĝo, **6** sciante, ke nia malnova homo estos per li savitaj el la kolero. **10** Ĉar se ni, estas kun li krucumita, por ke la korpo de peko estante malamikoj, estas repacigitaj kun Dio per estu neniuigita, por ke ni jam ne estu sklavoj al la morto de Lia Filo, des plimulte, repacigite, peko; **7** ĉar tiu, kiu mortis, estas pravigita pri ni estos savitaj per lia vivo; **11** kaj krom tio ni peko. **8** Sed se ni mortis kun Kristo, ni kredas, fieras ankaŭ en Dio pro nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke ni ankaŭ vivos kun li; **9** sciante, ke Kristo, per kiu ni jam ricevis la repacigon. **12** Pro tio, levite el la mortintoj, ne plu mortas; la morto kiel per unu homo peko eniris en la mondon, ne plu lin regas. **10** Ĉar mortante, li mortis al kaj morto per peko, kaj tiel morto atingis ĉiujn peko unufoje por ĉiam; sed vivante, li vivas al homojn pro tio, ke ĉiujn pekis; **13** ĉar ĝis la Dio. **11** Tial ankaŭ vi vin kalkulu mortintoj al leĝo peko estis en la mondo, sed peko ne estas peko, sed vivantoj al Dio en Kristo Jesuo. **12** alkalkulata, kiam ne ekzistas leĝo. **14** Sed morto Tial peko ne regu en via morta korpo tiel, ke regis de post Adam ĝis Moseo, eĉ super tiuj, vi obeu al ĝiaj deziroj; **13** ankaŭ ne prezantu kiuoj ne pekis simile al la transpašo de Adam, viajn membrojn iloj de maljusteco al peko, sed kiu estis la tipo de la venonto. **15** Sed ne kia la prezantu vin al Dio vivantoj el la mortintoj, kaj eraro, tia estas la donaco. Ĉar se per la eraro de viajn membrojn iloj de justeco por Dio. **14** Ĉar unu mortis la multaj, des plimulte abundis al la peko ne regos vin, ĉar vi estas ne sub la leĝo, multaj la graco de Dio kaj la donaco per la graco sed sub graco. **15** Kio do? ĉu ni peku, pro tio, ke de la unu homo Jesuo Kristo. **16** Kaj la donaco ni estas ne sub leĝo, sed sub graco? Nepre ne! ne estis laŭ la unu pekinta; ĉar la jugo venis **16** Ĉu vi ne scias, ke kiam vi vin prezantas, kiel el unu ĝis kondamno, sed la donaco venis el sklavoj al iu por obeado, vi estas sklavoj de tiu, multaj eraroj ĝis pravigo. **17** Ĉar se, per la eraro al kiu vi obeas, ĉu de peko por morto, aŭ de de la unu, morto regis per unu, des plimulte obeemeco por justeco? **17** Sed danko estu al Dio, regos en vivo per la unu Jesuo Kristo tiuj, kiuoj ke kvankam vi estis la sklavoj de peko, vi tamen ricevis abundon de la graco kaj de la donaco fariĝis kore obeemaj al tiu tipo de instruado, al de justeco. **18** Tial, kiel per unu eraro venis kiu vi estas kondukitaj; **18** kaj liberigite el peko, jugo al ĉiuj homoj ĝis kondamno, tiel same per vi sklavigis al justeco. **19** Mi parolas home pro unu justaĵo venis la donaco al ĉiuj homoj ĝis la malforteco de via karno; ĉar kiel vi prezantis pravigo de vivo. **19** Ĉar kiel per la malobeo de viajn membrojn sklavoj al malpureco kaj al unu la multaj fariĝis pekuloj, tiel per la obeo maljusteco ĝis maljusteco, tiel nun prezantu de unu la multaj fariĝos justaj. **20** Kaj la leĝo viajn membrojn sklavoj al justeco ĝis sanktigo. eniris, por ke la eraro plimultiĝu; sed kie peko **20** Ĉar kiam vi estis sklavoj de peko, vi estis plimultiĝis, graco multe pli superabundis, **21** liberaj de justeco. **21** Kian frukton do vi havis por ke tiel same, kiel la peko regis en morto, la graco regu per justeco ĝis eterna vivo per Jesuo Kristo, nia Sinjoro. (*aiōnios g166*)

6 Kion do ni diru? Ĉu ni restu en peko, por ke graco abundu? **2** Nepre ne! Ĉu ni, kiuoj mortis al peko, ankorau vivus en ĝi? **3** Ĉu vi ne scias, ke ni ĉiuj, kiuoj baptigis al Jesuo Kristo, baptigis al lia morto? **4** Ni do estas entombigitaj kun li per bapto al morto, por ke, kiel Kristo estas levita el la mortintoj per la gloro de la Patro, tiel same ni ankaŭ iradu en noveco de

kiel sklaviginte al Dio, vi havas vian frukton ĝis sanktiĝo, kaj por fino eternan vivon. (*aiōnios g166*) **23** Ĉar la salajro de peko estas morto; sed la donaco de Dio estas eterna vivo en Kristo Jesuo, nia Sinjoro. (*aiōnios g166*)

7 Aŭ ĉu vi ne scias, fratoj (ĉar mi parolas al konantoj de la leĝo), ke la leĝo regas la homon tiel longe, kiel li vivas? **2** Ĉar la

edzinigita virino estas leĝe alligita al sia edzo dum lia vivo; sed se la edzo mortas, ĝi liberigas el la leĝo de la edzo. **3** Se do, dum la edzo ĉe mi. **22** Ĉar mi ĝojas en la leĝo de Dio laŭ la vivas, ĝi kuniĝas kun alia viro, ĝi estos nomata adultulino; sed se la edzo mortis, ĝi estas libera de la leĝo, kaj ne estas adultulino, kvankam kuniĝinte kun alia viro. **4** Tiel, miaj fratoj, vi same mortis al la leĝo per la korpo de Kristo, por kuniĝi kun alia, nome kun tiu, kiu levigis el ĉi tiu morto? **25** Danko estu al Dio, per Jesuo la mortintoj, por ke ni donu frukton al Dio. **5** Kristo, nia Sinjoro. Per la menso do mi mem Ĉar dum ni estis en karno, la laŭpekaj pasioj, kiuj estis per la leĝo, energias en niaj membroj, por doni frukton al morto. **6** Sed ni jam liberigis el la leĝo, mortinte rilate tion, en kio ni estis tenataj, por ke ni servu en noveco de spirito, kaj ne en malnoveco de litero. **7** Kion do ni diru? Ĉu la leĝo estas peko? Nepre ne! Tamen mi ne konus pekon, krom per la leĝo; ĉar mi ne konus deziron, se la leĝo ne dirus: Ne deziru; **8** sed la peko, trovante pretekston, estigis en mi per la ordono ĉian deziremon, ĉar ekster leĝo la peko estas senviva. **9** Kaj iam mi vivadis ekster la leĝo; sed kiam la ordono venis, la peko vivigis, kaj mi mortis; **10** kaj tiun ordonon, kiu estas por vivo, mi trovis por morto; **11** ĉar la peko, trovinte pretekston, per la ordono min trompis, kaj per ĝi min mortigis. **12** Tiel la leĝo estas sankta, kaj la ordono estas sankta kaj justa kaj bona. **13** Ĉu do tio, kio estas bona, fariĝis morto por mi? Nepre ne! Sed la peko, por ke ĝi montriĝu peko, estigante morton en mi per la bono — por ke per la ordono la peko fariĝu treege peka. **14** Ĉar ni scias, ke la leĝo estas spirita; sed mi estas karna, vendite sub pekon. **15** Ĉar mi ne havas certecon pri tio, kion mi faradas; ĉar mi ne agas laŭ tio, kion mi volas; sed kion mi malamas, tion mi faras. **16** Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, mi konsentas al la leĝo, ke ĝi estas bona. **17** La faranto do estas jam ne mi, sed la peko, loganta en mi. **18** Ĉar mi scias, ke en mi (tio estas, en mia karno) bono ne logas; ĉar ĉe mi estas la volo, sed ne la elfaro de la bono. **19** Ĉar la bonon, kiun mi volas fari, mi ne faras; sed la malbonon, kiun mi ne volas fari, mi faradas. **20** Sed se mi faras tion, kion mi ne volas fari, faras ĝin jam ne mi, sed la peko, loganta en mi. **21** Mi do trovas leĝon, interna homo; **23** sed mi vidas alian leĝon en miaj membroj, militantan kontraŭ la leĝo de mia meno, kaj forkaptantan min sub la leĝon de la peko, kiu estas en miaj membroj. **24** Ho ve, mi malfeliĉulo! kiu min liberigos el la korpo de la peko?

8 Ekzistas do jam nenia kondamno kontraŭ tiuj, kiuj estas en Kristo Jesuo. **2** Ĉar la leĝo de la Spirito de vivo en Kristo Jesuo liberigis min de la leĝo de peko kaj morto. **3** Ĉar kiam la leĝo trovigis nekapabla pro tio, ke ĝi estas malforta pro la karno, Dio, sendante Sian propran Filon en simileco de peka karno kaj pro peko, kondamnis la pekadon en la karno; **4** por ke la postulo de la leĝo plenumiĝu en ni, kiuj iradas ne laŭ la karno, sed laŭ la spirito. **5** Ĉar kiuj estas laŭ la karno, tiuj sin interesas pri la aferoj de la karno; sed kiuj estas laŭ la spirito, pri la aferoj de la spirito. **6** Ĉar la intereso de la karno estas morto, sed la intereso de la spirito estas vivo kaj paci; **7** ĉar la intereso de la karno estas malamikeco kontraŭ Dio, ĉar ĝi ne obeas al la leĝo de Dio, kaj ĝi ja ne povas obei; **8** kaj tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas plaĉi al Dio. **9** Sed vi estas ne en la karno, sed en la spirito, se vere la Spirito de Dio logas en vi. Sed se ui ne havas la Spiriton de Kristo, tiu ne estas lia. **10** Kaj se Kristo estas en vi, la korpo malvivas pro peko, sed la spirito estas vivo pro justeco. **11** Kaj se la Spirito de Tiu, kiu levis Jesuon el la mortintoj, logas en vi, tiam la Levinto de Kristo Jesuo el la mortintoj vivigas eĉ viajn mortajn korpojn per Sia Spirito, loganta en vi. **12** Tial do, fratoj, ni estas ŝuldantoj, ne al la karno, por vivi laŭ la karno; **13** ĉar se vi vivas laŭ la karno, vi mortos; sed se per la spirito vi malvivigas la farojn de la korpo, vi vivos. **14** Ĉar ĉiuj, kiuj estas kondukataj de la Spirito de Dio, estas filoj de Dio. **15** Ĉar vi ne ricevis la spiriton de sklavoco denove al timo; sed vi ricevis la spiriton de

adopti, per kiu ni krias: Aba, Patro. **16** La Spirito nudeco, aŭ danĝero, aŭ glavo? **36** Kiel estas mem kunatestas kun nia spirito, ke ni estas idoj skribite: Pro Vi ni estas mortigataj ĉiutage; Oni de Dio; **17** kaj se idoj, tial heredantoj, heredantoj rigardas nin kiel ŝafojn por buĉo. **37** Sed en de Dio, kunheredantoj kun Kristo, se vere ni ĉio tio ni supervenkas per tiu, kiu nin amis. **38** suferas kun li, por ke ni estu glorataj kun li. Ĉar mi konvinkiĝis, ke nek morto, nek vivo, **18** Ĉar mi kalkulas, ke la suferoj de la nuna nek anĝeloj, nek aŭtoritatoj, nek estantaĵoj, tempo ne indas komparon kun la gloro, kiu nek estontaĵoj, nek potenco, **39** nek alteco, nek estas malkaŝota al ni. **19** Ĉar la fervora sapiro profundeco, nek iu alia kreitaĵo povos apartigi de la kreitaro atendas la malkaſon de la filo de nin de la amo de Dio, kiu estas en Kristo Jesuo, Dio. **20** Ĉar la kreitaro subiĝis sub la vanecon, ne nia Sinjoro.

volonte, sed, pro la subiganto, kun espero, **21** ke la kreitaro mem ankaŭ liberigos el la sklaveco de pereo en la liberecon de la gloro de la idoj de Dio. **22** Ĉar ni scias, ke la tuta kreitaro kune ĝemas kaj naskodoloras ĝis nun. **23** Kaj krom tio, ni mem, kiuj havas la unuaĵon de la Spirito, ĝemas en ni, atendante nian adopton, nome la elaceton de nia korpo. **24** Ĉar per espero ni estas savitaj; sed la espero, kiu estas vidata, ne estas espero; ĉar kiu esperas al tio, kion li vidas? **25** Sed, se ni esperas al tio, kion ni ne vidas, tiam ni ĝin atendas pacience. **26** Kaj tiel same la Spirito ankaŭ helpas nian malfortecon; ĉar ni ne scias, kiel preĝi dece, sed la Spirito mem propetas por ni per ĝemoj neeldireblaj; **27** kaj Tiu, kiu esploras la korojn, scias, kio estas la penso de la Spirito, ĉar li propetas por la sanktuloj laŭ la volo de Dio. **28** Kaj ni scias, ke por tiuj, kiuj amas Dion, por tiuj, kiuj estas vokitaj laŭ Lia intenco, ĉio kunlaboras al bono. **29** Ĉar kiujn Li antaŭkonis, tiujn Li antaŭdifenis kiel konformajn al la bildo de Lia Filo, por ke ĉi tiu estu la unuenaskita inter multaj fratoj; **30** kaj kiujn Li antaŭdifenis, tiujn Li ankaŭ vokis; kaj kiujn Li vokis, tiujn Li ankaŭ justigis; kaj kiujn Li justigis, tiujn Li ankaŭ gloris. **31** Kion do ni diru pri ĉi tio? Se Dio estas por ni, kiu estas kontraŭ ni? **32** Ĉu Tiu, kiu ne indulgis Sian propran Filon, sed fordonis lin por ni ĉiuj, ne donos al ni libere ĉion kun li? **33** Kiu akuzos la elektitojn de Dio? Dio estas la justiganto; **34** kiu estas la kondamnanto? Kristo estas tiu, kiu mortis, sed leviĝis el la mortintoj, kiu estas dekstre de Dio, kaj ankaŭ propetas por ni. **35** Kiu apartigas nin de la amo de Kristo? ĉu aflikto, aŭ turmento, aŭ persekutado, aŭ malsato, aŭ

9 Mi diras la veron en Kristo, mi ne mensugas, kaj mia konscienco atestas kun mi per la Sankta Spirito, **2** ke mi havas grandan malĝojon kaj senĉesan doloron en la koro. **3** Ĉar mi volus, ke mi estu anatemita for de Kristo por miaj fratoj, miaj parencoj laŭ la karno; **4** kiuj estas Izraelidoj, kies estas la adopto kaj la gloro kaj la interligo kaj la leĝdono kaj la Diservo kaj la promesoj; **5** kies estas la patroj, kaj el kiuj laŭ la karno estas Kristo, kiu estas super ĉiuj, Dio benata eterne. Amen. (aiōn g165) **6** Sed la afero ne estas, kvazaŭ la vorto de Dio estus neniiĝinta. Ĉar ne ĉiuj estas Izrael, kiuj estas el Izrael; **7** nek, ĉar ili estas idoj de Abraham, ĉiuj estas filoj, sed: Per Isaak oni nomos vian idaron. **8** Tio estas, ne la filoj de la karno estas la filoj de Dio, sed la filoj de la promeso estas rigardataj kiel idaro. **9** Ĉar jen estas la vorto de promeso: En la sama jartempo Mi venos, kaj estos filo ĉe Sara. **10** Kaj plue, kiam Rebeka ankaŭ gravediĝis per unu, nia patro Isaak **11** (ĉar la infanoj ankoraŭ ne naskiĝis, nek faris ion bonan aŭ malbonan, por ke la intenco de Dio restu laŭ elekto, ne pro faroj, sed pro la alvokanto), **12** estis dirite al ŝi: La pli granda servos la malpli grandan. **13** Kiel estas skribite: Mi ekamis Jakobon, sed Esavon Mi malamisis. **14** Kion do ni diru? Ĉu estas maljusteco ĉe Dio? Nepre nel **15** Ĉar Li diris al Moseo: Mi favorkoros tiun, kiun Mi favorkoros, kaj Mi kompatos tiun, kiun Mi kompatos. **16** Tial do tio apartenas ne al tiu, kiu volas, nek al tiu, kiu kuras, sed al Dio, kiu kompatas. **17** Ĉar la Skribo diras al Faraono: Nur por tio Mi vin konservis, ke Mi montru sur vi Mian forton, kaj por ke oni rakontu pri Mia nomo sur la tutatero. **18** Tial Li favorkoras ĉiun, kiun Li volas; kaj

ĉiu, kiun Li volas, Li obstinigas. **19** Vi do diras diru en via koro: Kiu suprenirus en la ĉielon? al mi: Kial Li ankoraŭ riproĉas? Ĉar kiu rezistas (tio estas, por malsuprenigi Kriston), **7** nek: Kiu al Lia volo? **20** Sed antaŭ tio, ho viro, kiu vi malsuprenirus en la abismo? (tio estas, por estas, ke vi respondas kontraŭ Dio? Ĉu faritaĵo suprenkonduki Kriston el la mortintoj). (*Abyssos* diros al sia farinto: Kial vi faris min tiel? **21** Aŭ **912**) **8** Sed kion ĝi diras? La afero estas proksime ĉu la potfaristo ne havas rajton super la argilo, de vi, en via bušo kaj en via koro; tio estas, la el la sama maso fari jen vazon por honoro, kaj vorto de fido, kiun ni predikas; **9** ĉar se vi per jen vazon por malhonoro? **22** Kiel do, se Dio, via bušo konfesas Jesuon Sinjoro, kaj kredas volante elmontri Sian koleron kaj konatigi Sian en via koro, ke Dio lin levis el la mortintoj, vi potencon, toleris kun plena pacienco vazojn saviĝos; **10** ĉar per la koro la homo kredas ĝis de kolero, taŭgajn por pereo; **23** kaj por ke Li justeco, kaj per la bušo konfesas ĝis savo. **11** konatigu la riĉon de Sia gloro sur vazojn de Ĉar la Skribo diras: Ĉiu, kiu fidas al li, ne estos favoro, kiujn Li antaŭe pretigis por gloro, **24** hontigita. **12** Ĉar estas nenia diferencigo inter nome nin, kiujn Li ankaŭ vokis, ne nur el la Judo kaj Greko, ĉar unu sama estas Sinjoro de Judoj, sed ankaŭ el la nacianoj? **25** Kiel Li diras ĉiu, kaj estas riĉa por ĉiu, kiuj lin vokas; **13** ankaŭ en Hošeа: La popolon ne Mian Mi nomos ĉar: Ĉiu, kiu vokos la nomon de la Eternulo, Mia popolo, Kaj la neamatinon amatino. **26** Kaj saviĝos. **14** Kiel do ili vokos Tiun, al kiu ili ne sur la sama loko, kie estis al ili dirite: Vi ne kredis? kaj kiel ili kredos al Tiu, pri kiu ili ne estas Mia popolo, Tie oni nomos ilin infanoj de aŭdis? kaj kiel ili aŭdos sen predikanto? **15** kaj la vivanta Dio. **27** Kaj Jesaja krias pri Izrael: Se kiel oni predikos, se ili ne estos senditaj? kiel la nombro de la filoj de Izrael eĉ estos kiel la estas skribite: Kiel ĉarmaj estas la piedoj de la apudmara sablo, la restintoj saviĝos; **28** ĉar la anoncantoj de la evangelio de bono! **16** Sed ne Sinjoro efektivigos Sian vorton en la mondo, ĉiu aŭskultis la evangelion. Ĉar Jesuo diris: Ho akcelante kaj tranĉe mallongigante ĝin. **29** Kiel Eternulo! kiu kredus al tio, kion ni aŭdis? **17** Jesaja diris antaŭe: Se la Eternulo Cebaot ne La fido venas do per aŭdado, kaj aŭdado per la lasus al ni restajon, Ni fariĝus kiel Sodom, ni vorto de Kristo. **18** Sed mi diras: Ĉu ili ne aŭdis? similiĝus al Gomora. **30** Kion do ni diru? Ke Certe: Tra la tuta mondo iris iliaj sono, Kaj ĝis la la nacianoj, kiuj ne sekvis justecon, atingis fino de la tero iris iliaj vortoj. **19** Sed mi diras: justecon, la justecon, kiu estas el fido; **31** sed ke Ĉu Izrael ne sciis? Unue Moseo diris: Mi incitos Izrael, sekvante la leĝon de justeco, ne atingis vin per ne-popolo, Per popolo malnobla Mi vin tiun leĝon. **32** Kial? Ĉar ili sekvis ĝin ne per kolerigos. **20** Kaj Jesaja estis tre kuraĝa, kaj diris: fido, sed kvazaŭ per faroj. Ili falpuŝiĝis ĉe la Mi estas trovebla por tiuj, kiuj Min ne serĉis; Mi ŝtono de falpuŝiĝo; **33** kiel estas skribite: Jen Mi montris Min al tiuj, kiuj pri Mi ne demandis. **21** kuŝigas en Cion ŝtonon de falpuŝiĝo kaj rokon Sed pri Izrael li diris: Ĉiutage Mi etendis Mian de alfrapiĝo; Kaj tiu, kiu fidos al li, ne estos manojn al popolo malobeema kaj obstina. hontigita.

11 Mi do diras: Ĉu Dio forpuŝis Sian popolon?

10 Fratoj, la deziro de mia koro kaj mia prego Nepre nel! Ĉar ankaŭ mi estas Izraelido, el la al Dio pri ili estas por ilia savado. **2** Ĉar idoj de Abraham, el la tribo de Benjamen. **2** Dio mi atestas pri ili, ke ili havas fervoron al Dio, ne forpuŝis Sian popolon, kiun Li antaŭkonis, sed ne laŭ scio. **3** Ĉar nesciante la justecon de Aŭ ĉu vi ne scias, kion la Skribo diras pri Dio, kaj penante starigi sian propran justecon, Elija? kiel li pledis ĉe Dio kontraŭ Izrael: **3** Ho ili ne subiĝis al la justeco de Dio. **4** Ĉar Kristo Eternulo, oni mortigis Viajn profetojn, detruis estas la fino de la leĝo por justeco por ĉiu, Viajn altarojn; kaj mi sola restis, kaj oni serĉas kiu kredas. **5** Ĉar Moseo skribis, ke tiu, kiu mian animon. **4** Sed kion diras al li la orakolo plenumas la justecon de la leĝo, vivos per ĝi. **6** de Dio? Mi restigis por Mi sep mil virojn, kies Sed la justeco, kiu estas el fido, diras jene: Ne genuoj ne fleksiĝis antaŭ Baal. **5** Tiel same do

estas ankaŭ nuntempe restaĵo laŭ la elektado fratoj, ke vi ne sciu ĉi tiun misteron, por ke de graco. **6** Sed se per graco, ne plu el faroj; alie vi ne opiniu vin saĝaj, ke laŭparta obstinigo graco jam ne estus graco. **7** Kion do? Kion Izrael okazis al Izrael, ĝis la pleneco de la nacianoj serĉadas, tion li ne atingis, sed la elektitaro envenos; **26** kaj tiamaniere la tuta Izrael saviĝos, atingis ĝin, kaj la restaĵo estis obstinigita; **8** kiel estas skribite: El Cion venos la Liberiganto; kiel estas skribite: Dio donis al ili spiriton de Li deturnos de Jakob malpiecon; **27** Kaj ĉi tio profunda dormo, okulojn, por ke ili ne vidu, kaj estos Mia interligo kun ili, Kiam Mi forigos orelojn, por ke ili ne aŭdu, ĝis la nuna tago. **9** iliajn pekojn. **28** Rilate al la evangelio, ili estas Kaj David diris: Ilia tablo fariĝu por ili reto kaj malamikoj pro vi; sed rilate al la elekteto, ili kaptilo Kaj falpuŝilo kaj repago; **10** Mallumigǔ estas amataj pro la patroj. **29** Ĉar la donacoj iliaj okuloj, ke ili ne vidu; Kaj iliajn lumbojn kaj la vokado de Dio estas nerevokeblaj. **30** malfortigu por ĉiam. **11** Mi do diras: Ĉu ili Ĉar kiel vi iam estis malobeemaj al Dio, sed falpuŝiĝis, por ke ili falu? Nepre ne! sed per jam ricevis kompaton per ilia malobeo, **31** ilia eraro venis savo al la nacianoj, por ĵaluzigi tiel same ankaŭ ĉi tiuj jam malobeis, por ke, ilin. **12** Se do ilia eraro riĉigis la mondon, kaj per la kompato montrita al vi, ili ankaŭ nun ilia perdo estas la gajno de la nacianoj, kiom pli ricevu kompaton. **32** Ĉar Dio kunſlosis ĉiujn en ilia pleneco? **13** Sed mi parolas al vi, nacianoj. malobeo, por ke Li kompatu ĉiujn. (*elēesē g1653*) Laŭ tio, kiom mi estas apostolo al nacianoj, mi **33** Ho, profundo de riĉeco kaj saĝeco kaj scio glorias mian servadon; **14** se nur mi iel povos de Dio! kiel neesploreblaj estas Liaj juĝoj, kaj ĵaluzigi tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi nesekeblaj Liaj vojoj! **34** Ĉar kiu sciis la spiriton kelkajn el ili. **15** Ĉar se la forĵetado de ili estas de la Eternulo? aŭ kiu estis Lia konsilanto? **35** la repacigo de la mondo, kio estos la akcepto aŭ kiu antaŭe al Li donis ion, poste redonatan de ili, se ne vivo el la mortintoj? **16** Kaj se al li? **36** Ĉar el Li kaj per Li kaj al Li estas ĉio. Al la unuaĵo estas sankta, la maso ankaŭ estas sankta; kaj se la radiko estas sankta, la branĉoj ankaŭ estas sanktaj. **17** Sed se kelkaj el la branĉoj derompiĝis, kaj vi, estante sovaĝa olivarbo, engreftiĝis inter ili kaj fariĝis partoprenanto en la radiko kaj graso de la olivarbo, **18** ne fieru super la branĉoj; sed se vi fieras, ne vi portas la radikon, sed la radiko portas vin. **19** Vi do diros: Branĉoj estas derompitaj, por ke mi estu engreftita. **20** Bone; pro nekredemeco ili estas derompitaj, kaj vi staras per via fido. Ne tenu vin alte, sed timu; **21** ĉar se Dio ne indulgis la naturajn branĉojn, Li ankaŭ vin ne indulgos. **22** Vidu do la bonecon kaj severecon de Dio: al la falintoj severecon, sed al vi bonecon, se vi restados en Lia boneco; alie vi ankaŭ detranĉiĝos. **23** Kaj ili ankaŭ, se ili ne restados en sia nekredemeco, engreftiĝos; ĉar Dio povas reengrefti ilin. **24** Ĉar se vi eltranĉiĝis el tio, kio estas nature sovaĝa olivarbo, kaj kontraŭnature engreftiĝis en bonan olivarbon, kiom pli ĉi tiuj, kiuj estas la naturaj branĉoj, engreftiĝos en sian propran olivarbon? **25** Ĉar mi ne volas, **35** Ho, profundo de riĉeco kaj saĝeco kaj scio glorias mian servadon; **14** se nur mi iel povos de Dio! kiel neesploreblaj estas Liaj juĝoj, kaj ĵaluzigi tiujn, kiuj estas mia karno, kaj savi nesekeblaj Liaj vojoj! **34** Ĉar kiu sciis la spiriton kelkajn el ili. **15** Ĉar se la forĵetado de ili estas de la Eternulo? aŭ kiu estis Lia konsilanto? **35** la repacigo de la mondo, kio estos la akcepto aŭ kiu antaŭe al Li donis ion, poste redonatan de ili, se ne vivo el la mortintoj? **16** Kaj se al li? **36** Ĉar el Li kaj per Li kaj al Li estas ĉio. Al la unuaĵo estas sankta, la maso ankaŭ estas sankta; kaj se la radiko estas sankta, la branĉoj ankaŭ estas sanktaj. **17** Sed se kelkaj el la branĉoj derompiĝis, kaj vi, estante sovaĝa olivarbo, engreftiĝis inter ili kaj fariĝis partoprenanto en la radiko kaj graso de la olivarbo, **18** ne fieru super la branĉoj; sed se vi fieras, ne vi portas la radikon, sed la radiko portas vin. **19** Vi do diros: Branĉoj estas derompitaj, por ke mi estu engreftita. **20** Bone; pro nekredemeco ili estas derompitaj, kaj vi staras per via fido. Ne tenu vin alte, sed timu; **21** ĉar se Dio ne indulgis la naturajn branĉojn, Li ankaŭ vin ne indulgos. **22** Vidu do la bonecon kaj severecon de Dio: al la falintoj severecon, sed al vi bonecon, se vi restados en Lia boneco; alie vi ankaŭ detranĉiĝos. **23** Kaj ili ankaŭ, se ili ne restados en sia nekredemeco, engreftiĝos; ĉar Dio povas reengrefti ilin. **24** Ĉar se vi eltranĉiĝis el tio, kio estas nature sovaĝa olivarbo, kaj kontraŭnature engreftiĝis en bonan olivarbon, kiom pli ĉi tiuj, kiuj estas la naturaj branĉoj, engreftiĝos en sian propran olivarbon? **25** Ĉar mi ne volas,

12 Mi do vin petas, fratoj, pro la kompatoj de Dio, ke vi prezentu viajn korpojn kiel vivantan oferon, sanktan, plaĉantan al Dio, kio estas via racia servo. **2** Kaj ne konformiĝu al ĉi tiu mondo; sed aliformiĝu per renovigado de via menso, por ke vi provu, kio estas la bona kaj aprobinda kaj perfekta volo de Dio. (*aiōn g165*) **3** Ĉar mi diras al ĉiu el vi, per la graco al mi donita, ke li ne tro estimu sin, sed estimu sin kun modereco, laŭ mezuro de la fido, kiun Dio disdonis al ĉiu. **4** Ĉar kiel ni havas multajn membrojn en unu korpo, kaj ne ĉiuj membroj havas la saman funkcion, **5** tiel same ni multaj estas unu korpo en Kristo, kaj ĉiuj aparte membroj unu de alia. **6** Sed havante donacojn diversajn laŭ la graco donita al ni, ĉu profetadon, ni profetu laŭ la mezuro de nia fido; **7** aŭ servadon, ni laboru en nia servado; aŭ instruanto, en sia instruado; **8** aŭ admonanto, en sia admonado; la disdonanto agu malavare, la administranto kun diligenteco, la kompatantko kun ĝojo. **9** Via amo estu sen

hipokriteco. Abomeno tion, kio estas malbona; la jena parolo: Amu vian proksimulon kiel vin algluiĝu al la bona. **10** En fratamo estu kore mem. **10** Amo ne faras malbonon al proksimulo; unuigitaj unu al alia, honore preferantaj unu amo do estas la plenumado de la lego. **11** Kaj la alian; **11** en diligenteco ne malviglaj, en tion faru, sciante la ĝustan tempon, ke nun spirito fervoraj, servantaj la Sinjoron; **12** en estas la horo por leviĝo el dormo; ĉar nun nia espero ĝojaj, en aflikto paciencaj, en preĝado savo estas pli proksima, ol kiam ni ekkredis. **12** persistaj; **13** kotizantaj por la bezonoj de la La nokto jam finiĝas, kaj la tago alproksimiĝas; sanktuloj, sekvantaj gastamecon. **14** Benu tiujn, ni demetu do la farojn de mallumo kaj surmetu kiuj vin persekutas; benu, kaj ne malbenu. **15** la armilojn de lumo. **13** Ni iradu dece, kiel Ĝoju kun ĝojantoj, ploru kun plorantoj. **16** Estu en la tago, ne en diboĉado kaj drinkado, nek simpatiaj unu al alia. Ne pripensadu altajn en volupto kaj senbrideco, nek en malpaco aferojn, sed klinadu vin al humilaj aferoj. Ne kaj jaluzo. **14** Sed surmetu la Sinjoron Jesuo opiniu vin saĝaj. **17** Redonu al neniu malbonon Kristo, kaj ne sekvu la intencojn de la karno al pro malbono. Celu aprobindajojn antaŭ ĉiuj voluptoj.

homoj. **18** Se estos eble, restu pacaj viaparte kun ĉiuj homoj. **19** Ne venĝu vin, amataj, sed cedu lokon al kolero; ĉar estas skribite: Ĉe Mi estas venĝo, Mi repagos, diras la Sinjoro. **20** Sed se via malamiko malsatas, donu al li manĝi; se li soifas, donu al li trinki; ĉar tion farante, fajrājn karbojn vi kolektos sur lia kapo. **21** Ne venkiĝu de malbono, sed venku malbonon per bono.

13 Ĉiu animo submetiĝu al la superaj aŭtoritatoj, ĉar ne ekzistas aŭtoritato, krom de Dio; kaj tiuj, kiuj ekzistas, estas starigitaj de Dio. **2** Tiu do, kiu kontraŭstaras al aŭtoritato, rezistas al la ordono de Dio; kaj tiuj, kiuj rezistas, ricevos juĝon. **3** Ĉar regantaj estas teruraĵo ne al la bona agado, sed al la malbona. Ĉu vi volas ne timi aŭtoritatulon? faru bonon, kaj vi havos de li laŭdon; **4** Ĉar li estas servanto de Dio al vi por bono. Sed timu, se vi faras malbonon; ĉar ne vane li portas la glavon, ĉar li estas servanto de Dio, venĝanto por kolero kontraŭ tiu, kiu faras malbonon. **5** Sekve estas necese submetiĝi, ne nur pro la kolero, sed ankaŭ pro konscienco. **6** Ĉar pro tio vi ankaŭ pagas tributon, ĉar ili estas servantoj de Dio, klopodantaj por ĉi tio mem. **7** Redonu ŝuldon al ĉiuj: tributon, al kiu tributo estas ŝuldata; imposton, al kiu imposto; timon, al kiu timo; honoron, al kiu honoro. **8** Al neniu ŝuldu ion, krom la reciproka amo; ĉar amante sian proksimulon, oni plenumis la ceteran legon. **9** Ĉar tio: Ne adultu, Ne mortigu, Ne ŝtelu, Ne deziru, kaj ĉiuj alia ordono, estas resumitaj en

14 Sed akceptu malfortulon en fido, tamen ne por dubaj disputadoj. **2** Unu homo kredas, ke li povas ĉion manĝi; sed alia, estante malforta, manĝas legomojn. **3** Kiu manĝas, tiu ne malestimu tiun, kiu ne manĝas; kaj kiu ne manĝas, tiu ne juĝu tiun, kiu manĝas; ĉar Dio lin akceptis. **4** Kiu estas vi, ke vi juĝas la servanton de alia? antaŭ sia propra sinjoro li staras aŭ falas. Li ja estos starigita, ĉar la Sinjoro povas lin starigi. **5** Unu juĝas unu tagon pli alte ol alian, alia egale juĝas ĉiun tagon. Ĉiu homo konvinkiĝu en sia meno. **6** Kiu observas la tagon, tiu observas ĝin al la Sinjoro; kaj la manĝanto manĝas al la Sinjoro, ĉar li dankas Dion; kaj la nemanĝanto nemanĝas al la Sinjoro, kaj li dankas Dion. **7** Ĉar neniu el ni vivas al si mem, kaj neniu mortas al si mem. **8** Ĉar se ni vivas, ni vivas al la Sinjoro, kaj se ni mortas, ni mortas al la Sinjoro; ĉu ni vivas do, aŭ mortas, al la Sinjoro ni apartenas. **9** Ĉar por tio Kristo mortis kaj viviĝis, por esti Sinjoro de la mortintoj kaj de la vivantoj. **10** Sed vi, kial vi juĝas vian fraton? kaj vi, kial vi malestimas vian fraton? ĉar ni ĉiuj staros antaŭ la tribunalala seĝo de Dio. **11** Ĉar estas skribite: Kiel Mi vivas, diras la Eternulo, antaŭ Mi kliniĝos ĉiu genuo, Kaj ĉiu lango gloros Dion. **12** Tial do ĉiu el ni respondos al Dio pri si mem. **13** Tial ni ne plu juĝu unu alian; sed prefere ni juĝu, ke neniu metu en la vojo de sia frato faligilon aŭ ian ofendilon. **14** Mi scias, kaj konvinkiĝis en la Sinjoro Jesuo, ke nenio estas malpura per si; sed por tiu, kiu

opinias ion malpura, ĝi estas malpura. **15** Ĉar en kredado, por ke vi abunde havu esperon, se pro manĝajo via frato ĉagreniĝas, vi jam laŭ la potenco de la Sankta Spirito. **14** Kaj, ho ne iradas en amo. Ne pereigu per via manĝajo miaj fratoj, mi mem konvinkiĝis pri vi, ke vi tiun, por kiu Kristo mortis. **16** Via bono do ne mem estas plenaj de boneco, plenigitaj per ĉia estu kalumniita; **17** ĉar la regno de Dio estas ne sciado, kaj kapablaj admoni unu la alian. **15** manĝado kaj trinkado, sed justeco kaj paco kaj Tamen mi iom pli kuraĝe skribas al vi, kvazaŭ ĝojo en la Sankta Spirito. **18** Ĉar tiu, kiu en tio rememorigante vin per la graco, donita al mi servas Kriston, plaĉas al Dio, kaj estas aprobata de Dio, **16** ke mi estu servanto de Kristo Jesuo al de homoj. **19** Ni do celu tion, kio apartenas al la nacianoj, solenanta la evangelion de Dio, por paco kaj al reciproka edifo. **20** Ne detruu pro ke la oferado de la nacianoj fariĝu akceptebla, manĝajo la faron de Dio. Ĉio estas ja pura; sed sanktigite de la Sankta Spirito. **17** Mi povas do estas malbone por tiu, kiu manĝas kun ofendo. fieri en Kristo Jesuo pri tio, kio rilatas al Dio. **21** Estas bone ne manĝi viandon, nek trinki **18** Ĉar mi ne kuraĝos priparoli ion, krom tio, vinon, nek fari ion, per kio via frato ofendiĝas. kion Kristo faris per mi, por obeigi la nacianojn, **22** Tiun fidon, kiun vi havas, havu por vi mem vorte kaj fare, **19** en la potenco de signoj kaj antaŭ Dio. Feliĉa estas tiu, kiu ne juĝas sin mem mirindaĵoj, en la potenco de la Sankta Spirito; per tio, kion li aprobas. **23** Sed tiu, kiu estas tiel, ke de Jerusalem kaj ĉirkaŭe ĝis Iliriko mi sendecida, estas kondamnita, se li manĝas; ĉar plene predikis la evangelion de Kristo; **20** jenon li manĝas ne el fido, kaj ĉio, kio ne estas el fido, ambiciante: tiel prediki la evangelion, ne tie, kie estas peko.

15 Ni, kiuj estas fortaj, devas porti la malfortajojn de la nefortaj, kaj ne plaĉi al ni mem. **2** Ĉiu el ni plaĉu al sia proksimulo per tia bono, kia taŭgas, por edifi. **3** Ĉar Kristo ankaŭ ne plaĉis al si mem, sed, kiel estas skribite: La insultoj de Viaj insultantoj falis sur min. **4** Ĉar ĉio, kio estas antaŭe skribita, estas skribita por nia instruado, por ke per pacienco kaj per konsolo de la Skriboj ni havu esperon. **5** Kaj la Dio de pacienco kaj konsolo donu al vi, ke vi simpatiu unu kun alia laŭ Kristo Jesuo; **6** por ke vi unuanime per unu voĉo gloru la Dion kaj Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **7** Tial akceptu unu la alian, kiel ankaŭ Kristo akceptis vin, al la gloro de Dio. **8** Ĉar mi diras, ke Kristo fariĝis servanto al la cirkumcidularo pro la vereco de Dio, por konfirmi la promesojn al la patroj, **9** kaj ke la nacianoj pro lia kompato gloriu Dion, kiel estas skribite: Tial mi gloros Vin inter la popoloj, Kaj pri Via nomo mi kantos. **10** Kaj ankaŭ oni diras: Ĝoju, ho gentoj, kun Lia popolo. **11** Kaj ankaŭ: Gloru la Eternulon ĉiuj popoloj, Kaj laŭdu Lin ĉiuj gentoj. **12** Kaj ankaŭ Jesaja diras: Estos radiko de Jišaj, Kaj la stariĝanto por regi la naciojn. Al li celados la nacioj. **13** Kaj la Dio de espero plenigu vin per ĉia ĝojo kaj paco

Kristo jam estis priparolita, ke mi ne konstruu sur la fundamento de alia; **21** sed kiel estas skribite: Vidos tiuj, al kiuj ne estis dirite pri li, Kaj komprenos tiuj, kiuj ne aŭdis. **22** Pro tio ankaŭ mi ofte estis malhelpita veni al vi; **23** sed jam ne havante lokon en ĉi tiuj regionoj, kaj dum multe da jaroj sopirante veni al vi, **24** kiam mi veturos al Hispanujo, mi venos al vi (ĉar mi esperas vin viziti travojaĝante, kaj esti helpata de vi sur la vojo, se antaŭe mi estos sufice gastinta ĉe vi); **25** sed nun mi veturas al Jerusalem, farante servon al la sanktuloj. **26** Ĉar Makedonujo kaj la Āhaja lando volonte decidis fari monoferon por la nericiaj sanktuloj en Jerusalem. **27** Volonte ili decidis, estante iliaj ŝuldantoj. Ĉar se la nacianoj partoprenas en iliaj spiritaj aferoj, tiuj siavice devas servi al ili ankaŭ en materiaj aferoj. **28** Tial, plenuminte ĉi tion, kaj sigelinte por ili ĉi tiun frukton, mi ekiro Hispanujon, kaj vizitos vin survoje. **29** Kaj mi scias, ke venante al vi, mi venos en la pleneco de la beno de Kristo. **30** Sed mi petas vin, fratoj, pro nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj pro la amo de la Spirito, ke vi kunluktu kun mi en viaj preĝoj al Dio pro mi; **31** ke mi liberiĝu de la malobeemuloj en Judujo, kaj ke mia servo al Jerusalem estu akceptebla al la sanktuloj; **32**

por ke mi venu ĝoje al vi per la volo de Dio kaj trovu ripozon ĉe vi. **33** Kaj la Dio de paco estu kun vi ĉiuj. Amen.

16 Mi rekomendas al vi nian fratinon Febe, kiu estas diakonino de la eklezio en Kenkrea; **2** por ke vi akceptu ŝin en la Sinjoro, kiel konvenas al sanktuloj, kaj ke vi helpu ŝin, en ĉiuj aferoj, pri kiuj ŝi bezonas vin; ĉar ŝi ankaŭ estis helpantino de multaj, kaj de mi mem. **3** Salutu Priskilan kaj Akvilan, miajn kunlaborantojn en Kristo Jesuo, **4** kiuj pro mia vivo riskis siajn kolojn; ilin dankas ne nur mi, sed ankaŭ ĉiuj eklezioj de la nacianoj; **5** kaj salutu la eklezion en ilia domo. Salutu mian amatan Epajneton, kiu estas la unuaĵo de Azio por Kristo. **6** Salutu Marian, kiu multe laboris por vi. **7** Salutu Andronikon kaj Junion, miajn parencojn kaj miajn kunkapitulojn, kiuj estas konataj inter la apostoloj, kaj ankaŭ estis en Kristo antaŭ ol mi. **8** Salutu Ampliason, mian amaton en la Sinjoro. **9** Salutu Urbanon, nian kunlaboranton por Kristo, kaj mian amatan Stahison. **10** Salutu Apelason, la aprobitan en Kristo. Salutu tiujn, kiuj estas ĉe Aristobulo. **11** Salutu mian parencon Herodion. Salutu tiujn ĉe Narkiso, kiuj estas en la Sinjoro. **12** Salutu Trifajnan kaj Trifosan, kiuj laboras en la Sinjoro. Salutu Persison, la virinon amatan, kiu multe laboris en la Sinjoro. **13** Salutu Rufon, elektitan de la Sinjoro, kaj lian kaj mian patronon. **14** Salutu Asinkriton, Flegonon, Hermeson, Patrobason, Hermason, kaj la fratojn ĉe ili. **15** Salutu Filologon kaj Julian, Nereon kaj lian fratinon, kaj Olimpason, kaj ĉiujn sanktulojn kun ili. **16** Salutuunu la alian per sankta kiso. Ĉiuj eklezioj de Kristo vin salutas. **17** Nun mi vin petas, fratoj, observi tiujn, kiuj kaŭzas la malkonsentojn kaj ofendojn kontraŭ la instruado, kiun vi lernis; kaj fortuni vin de ili. **18** Ĉar tiaj homoj servas ne al nia Sinjoro Kristo, sed al sia ventro; kaj per siaj belaj kaj flataj vortoj ili trompas la korojn de la naivuloj. **19** Ĉar via obeemeco estas sciigita al ĉiuj homoj. Tial mi ĝojas pro vi; sed mi deziras, ke vi estu saĝaj rilate la bonon kaj malkleraj rilate la malbonon. **20** Kaj la Dio de paco baldaŭ subpremos Satanon sub viaj piedoj. La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. **21** Salutas vin Timoteo, mia kunlaboranto, kaj Lucio kaj Jason kaj Sosipatro, miaj parencoj. **22** Mi, Tertio, kiu skribis ĉi tiun epistolon, salutas vin en la Sinjoro. **23** Vin salutas Gajo, la gastiganto de mi kaj de la tuta eklezio. Vin salutas Erasto, la ekonomo de la urbo, kaj Kvarto, la frato. **24** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiuj. Amen. **25** Al Tiu, kiu povas fortikigi vin, laŭ mia evangelio kaj la predikado de Jesuo Kristo, laŭ la malkašo de la mistero, silentigita tra eternaj tempoj, (aiōnios g166) **26** sed nun elmontrita, kaj per la profetaj skriboj laŭ la ordono de la eterna Dio sciigita al ĉiuj nacioj por obeado de fido; (aiōnios g166) **27** al la sola saĝa Dio, per Jesuo Kristo estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165)

1 Korintanoj

1 Paŭlo, vokita por esti apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, kaj Sostenes, nia frato, **2** al tiu eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, al tiuj, kiuj estas sanktigitaj en Kristo Jesuo, vokitaj por esti sanktuloj, kune kun ĉiuj, kiuj en ĉiu loko vokas la nomon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ilia Sinjoro kaj nia: **3** Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **4** Mi ĉiam dankas mian Dion pri vi, pro la graco de Dio al vi donita en Kristo Jesuo; **5** ke en ĉio vi riĉiĝis en li, en ĉia parolo kaj ĉia scio; **6** kiel ankaŭ la atesto de Kristo konfirmiĝis en vi; **7** tiel, ke vi malatingas nenian donacon; atendante la malkašon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **8** kiu ankaŭ konfirmos vin ĝis la fino, por ke vi estu neriproĉeblaj en la tago de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **9** Fidela estas Dio, per kiu vi estas alvokitaj en la kunulecon de Lia Filo Jesuo Kristo, nia Sinjoro. **10** Mi petegas vin, fratoj, per la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi ĉiuj parolu tion saman, kaj ke estu neniaj skismoj inter vi; sed ke vi estu perfekte kunigitaj en la sama spirito kaj en la sama juĝo. **11** Ĉar pri vi, miaj fratoj, estas sciigite al mi de la domanoj de Ĥloe, ke ekzistas inter vi malpacoj. **12** Kaj la jenon mi volas diri, ke ĉiu el vi diras: Mi estas de Paŭlo; kaj mi de Apolos; kaj mi de Kefas; kaj mi de Kristo. **13** Ĉu Kristo estas dividita? ĉu Paŭlo krucumiĝis por vi? aŭ ĉu vi baptiĝis en la nomon de Paŭlo? **14** Mi dankas Dion, ke mi baptis nenium el vi krom Krispo kaj Gajo; **15** por ke neniu diru, ke vi baptiĝis en mian nomon. **16** Kaj mi baptis ankaŭ la familion de Stefanas; krom tio mi ne scias, ĉu mi baptis iun alian. **17** Ĉar Kristo sendis min, ne por bapti, sed por prediki la evangelion; ne en saĝeco de vortoj, por ke la kruco de Kristo ne vantigu. **18** Ĉar la pripaŭolo de la kruco estas por la pereantoj malsageto; sed por ni, la savatoj, ĝi estas la potenco de Dio. **19** Ĉar estas skribite: Mi pereigos la saĝeon de la saĝuloj, Kaj la kompetentecon de la kompetentuloj Mi malaperigos. **20** Kie estas la saĝulo? kie estas la skribisto? kie estas la diskutisto de ĉi tiu

tempaĝo? ĉu Dio ne malsagigis la saĝeon de la mondo? (aiōn g165) **21** Ĉar pro tio, ke en la saĝeco de Dio la mondo per sia saĝeco ne konis Dion, bonvolis Dio per la malsageto de la prediko savi la kredantojn. **22** Ĉar Judoj postulas signojn, kaj Grekoj serĉas saĝeon; **23** sed ni predikas Kriston krucumitan, por Judoj falilon, kaj por Grekoj malsagon; **24** sed por la vokitoj mem, ĉu Judoj aŭ Grekoj, Kriston la potencon de Dio, kaj la saĝeon de Dio. **25** Ĉar la malsageto de Dio estas pli saĝa ol homoj; kaj la malforteco de Dio estas pli forta ol homoj. **26** Ĉar rigardu vian vokon, fratoj, ke ne multaj saĝuloj laŭ la karno, ne multaj potenculoj, ne multaj nobeloj, estas vokataj; **27** sed Dio elektis la malsagajn objektojn de la mondo, por hontigi la saĝulojn; kaj Dio elektis la malfortajn objektojn de la mondo, por hontigi la fortajn; **28** kaj la malnoblajn objektojn de la mondo, kaj la malestimatajn Dio elektis, kaj eĉ la nerealajn, por neniiĝi la realajn; **29** por ke neniu karno fieru antaŭ Dio. **30** Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu fariĝis al ni saĝeco el Dio, kaj justeco kaj sanktigo, kaj elaĉeto; **31** por ke, kiel estas skribite: Kiu fieras, tiu fieru en la Eternulo.

2 Kaj mi, fratoj, venante al vi, venis ne kun supereco de parolo aŭ de saĝeco, proklamante al vi la misteron de Dio. **2** Ĉar mi decidis scii ĉe vi nenion, krom Jesuo Kristo kaj tiu krucumita. **3** Kaj mi estis ĉe vi en malforteco kaj en timo kaj en multa tremado. **4** Kaj mia parolo kaj mia prediko estis ne en allogaj paroloj de saĝeco, sed en elmonstro de la Spirito kaj potenco, **5** por ke via fido estu ne laŭ la saĝeco de homoj, sed laŭ la potenco de Dio. **6** Tamen ni parolas saĝeon inter plenaĝuloj, sed saĝeon ne de ĉi tiu mondo, nek de la regantoj de ĉi tiu mondo, kiuj neniiĝas; (aiōn g165) **7** sed ni parolas la saĝeon de Dio en mistero, la saĝeon kaŝitan, kiun Dio antaŭdestinis antaŭ la mondaĝoj por nia glorado; (aiōn g165) **8** kaj kiun scias neniu el la regantoj de ĉi tiu mondo; ĉar se ili ĝin scius, ili ne krucumus la Sinjoron de gloro; (aiōn g165) **9** sed kiel estas skribite: Tion, kion okulo ne vidis kaj orelo ne aŭdis, Kaj kio en la koron de homo ne eniris, Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas.

10 Sed al ni Dio malkāsis ilin per la Spirito; ĉar evidentiĝos; ĉar la tago ĝin montros, pro tio, la Spirito esploras ĉion, eĉ la profundajojn de ke ĝi estas malkāsita en fajro; kaj la fajro mem Dio. **11** Ĉar kiu inter homoj scias la aferojn de provos ĉies laboraĵon, kia ĝi estas. **14** Se restos iu homo, krom la spirito de la homo, kiu estas ies laboraĵo, kiun li surkonstruis, li ricevos en li? tiel same la aferojn de Dio scias neniu, rekompencon. **15** Se ies laboraĵo forbrulos, li krom la Spirito de Dio. **12** Sed ni ricevis ne la suferos perdon; sed li mem saviĝos; tamen kiel spiriton de la mondo, sed la spiriton, kiu estas tra fajro. **16** Ĉu vi ne scias, ke vi estas templo de Dio; por ke ni sciu tion, al ni donacitan de Dio kaj ke en vi loĝas la Spirito de Dio? **17** Se iu Dio. **13** Pri kio ankaŭ ni parolas per vortoj, ne detruas la templon de Dio, tiun detruos Dio; ĉar kiujn instruas homa saĝeco, sed kiujn instruas la templo de Dio estas sankta, kaj vi estas tio. la Spirito; komparante spiritajn kun spiritaj. **14** **18** Neniu sin trompu. Se iu el vi opinias sin saĝa Sed la natura homo ne akceptas la aferojn de la Spirito de Dio; ĉar ili estas por li malsaĝeco; kaj saĝigū. (aiōn g165) **19** Ĉar la saĝeco de ĉi tiu mondo li ne povas ilin sci, pro tio, ke ili estas juĝataj estas malsaĝeco ĉe Dio. Ĉar estas skribite: Li spirite. **15** Sed la spirita homo juĝas ĉion, kaj li kaptas la saĝulojn per ilia ruzajo; **20** kaj ankaŭ: mem estas juĝata de neniu. **16** Ĉar kiu sciis la La Eternulo scias la pensojn de saĝuloj, ke ili menson de la Eternulo, ke li instruu Lin? Sed ni estas vantaj. **21** Tial neniu fanfaron pri homoj. havas la menson de Kristo.

3 Kaj mi, fratoj, ne povis paroli al vi kiel al spirituloj, sed kiel al karnuloj, kiel al infanetoj en Kristo. **2** Mi nutris vin per lakto, ne per manĝoj; ĉar vi ankoraŭ tion ne kapablis; **3** ĉar vi estas ankoraŭ karnaj; ĉar dum ekzistas inter vi jaluzo kaj malpaco, ĉu vi ne estas karnaj kaj iradas laŭ la maniero de homoj? **4** Ĉar kiam unu diras: Mi estas de Paŭlo; kaj alia: Mi estas de Apolos; ĉu vi ne estas homoj? **5** Kio do estas Apolos? kaj kio estas Paŭlo? Servantoj, per kiuvi ekkredis; kaj ĉiu, kiel la Sinjoro al li akvumanto; sed Dio, la kreskiganto. **8** Sed la plantanto kaj la akvumanto estas unu; sed Dio plantanto kaj la akvumanto estas io, nek ŝtonojn, lignojn, fojnon, pajlon, **13** ĉies laboraĵo

apartenas al vi, **22** ĉu Paŭlo, aŭ Apolos, aŭ Kefas, aŭ la mondo, aŭ la vivo, aŭ la morto, aŭ estantajoj aŭ estontaĵoj: ĉio apartenas al vi, **23** kaj vi al Kristo, kaj Kristo al Dio.

4 Tiel oni rigardu nin, kiel servantojn de Kristo kaj administrantojn de la misteroj de Dio. **2** Cetere, ĉi tie estas postulate ĉe administrantoj, ke oni troviĝu fidela. **3** Sed ĉe mi estas tre malgrava afero esti juĝata de vi, aŭ per homa venos la Sinjoro, kiu enlumigos la kaŝitaĵojn de la mallumo kaj klarigos la intencojn de la Sinjoro. **5** Tial juĝu nenion antaŭ la tempo, ĝis donis. **6** Mi plantis, Apolos akvumis; sed Dio de la mallumo kaj klarigos la intencojn de la la kontraŭ mi; tamen mi ne estas pro tio pravigita; sed tiu, kiu juĝas min, estas la Ŝinjoro. **7** Tial do, fratoj, mi alifigure rilatigis al mi kaj Apolos pro vi; por ke vi en ni lernu la kultivotajo de Dio, la konstruotajo de vi ne preterpasi la skribitaĵojn; por ke neniu el estas la graco de Dio al mi donita, kiel kiuvin diferencigas? kaj kion vi havas, kion saĝa majstromasonisto mi metis fundamenton; vi ne ricevis? sed se vi ĝin ricevis, kial vi kaj aliaj surkonstruas. Sed ĉiu zorgu, kiel li fanfaronas, kvazaŭ vi ĝin ne ricevus? **8** Jam surkonstruas. **11** Ĉar neniu povas meti alian vi estas plenigitaj, jam vi riĉigis, vi reĝis sen fundamenton krom tiu, kiu estas metita, tio vi; kaj mi ja volus, ke vi efektive reĝu, por ke estas Jesuo Kristo. **12** Sed se iu konstruas sur la fundamento oron, argenton, multekostajn Ŝtonojn, lignojn, fojnon, pajlon, **13** ĉies laboraĵo kiel mortkondamnitajn; ĉar ni fariĝis spektaklo al la mondo kaj al angeloj kaj al homoj. **10** Ni

estas malsaĝuloj pro Kristo, sed vi estas saĝaj sed per la senfermenta pano de sincereco kaj en Kristo; ni estas malfortaj, sed vi estas fortaj; vereco. **9** En mia epistolo mi skribis al vi, ke vi vi estas gloraj, sed ni estas senhonoraj. **11** Eĉ ĝis ne intermiksu vin kun malĉastuloj; **10** ne tute la nuna horo ni malsatas kaj soifas, kaj ni estas kun la malĉastuloj de ĉi tiu mondo, aŭ kun la nudaj, kaj ni estas batataj kaj senhejmaj; **12** kaj aviduloj kaj rabemuloj, aŭ kun idolanoj; ĉar ni penadas, laborante per niaj proprej manoj; tiuokaze estus necese, ke vi eliru el la mondo; **11** insultate, ni benas; persekutate, ni eltenas; **13** sed nun mi skribas al vi, ke vi ne intermiksu vin, kalumniante, ni petegas; ni fariĝas kiel la balaĝo se iu, nomata frato, eble estas malĉastulo, aŭ de la mondo, la forfetajo de ĉio, eĉ ĝis nun. **14** avidulo, aŭ idolano, aŭ insultanto, aŭ drinkulo, Ne por hontigi vin mi tion skribas, sed, kiel aŭ rabemulo; kun tia homo eĉ ne kunmanĝu. **12** miajn amatajn filojn, por admoni vin. **15** Ĉar Ĉar kiel koncernas min juĝi la eksterulojn? Ĉu kvankam vi eĉ havus dek mil pedagogojn en vi ne juĝas la internulojn, **13** dum la eksterulojn Kristo, tamen vi havas ne multajn patrojn; ĉar juĝas Dio? Forigu el inter vi la malvirtulon. en Kristo Jesuo mi naskigis vin per la evangelio.

16 Mi do petegas vin, estu imitantoj de mi. **17** Pro tio mi sendis al vi Timoteon, kiu estas mia amata kaj fidela filo en la Sinjoro, kaj kiu vin memorigos pri miaj vojoj en Kristo, ĝuste kiel mi instruas ĉie en ĉiu eklezio. **18** Kelkaj blovešvelas, kvazaŭ mi ne venus al vi. **19** Sed mi venos al vi baldaŭ, se la Sinjoro tion volos; kaj mi ekskos, ne la parolon de la blovešvelintoj, sed la potencon. **20** Ĉar la regno de Dio estas ne en parolo, sed en potenco. **21** Kion vi volas? ĉu kun vergo mi venu al vi, aŭ en amo kaj en spirito de humileco?

6 Ĉu iu el vi, havante aferon kontraŭ sia proksimulo, kuraĝas procesi antaŭ la malpiuloj, kaj ne antaŭ la sanktuloj? **2** Aŭ ĉu vi ne scias, ke la sanktuloj juĝos la mondon? kaj se la mondon vi juĝos, ĉu vi ne estas indaj juĝi la plej malgrandajn aferojn? **3** Ĉu vi ne scias, ke ni juĝos anĝelojn? kiom pli do aferoj de la nuna vivo? **4** Se do vi devas starigi tribunalon pri la aferoj de la nuna vivo, ĉu vi faras juĝantoj tiujn, kiuj estas negravaj en la eklezio? **5** Mi diras tion, por vin hontigi. Ĉu efektive ne ekzistas ĉe vi eĉ unu saĝulo, kiu povus decidi inter siaj fratoj, **6** sed frato procesas kontraŭ frato, kaj eĉ antaŭ

5 Efektive oni raportas, ke estas ĉe vi malĉasteco, kaj tia malĉasteco, kia ne ekzistas eĉ inter la nacianoj, ke iu havas la edzinon de sia patro. **2** Kaj vi blovešvelis, kaj ne prefere ploregis, por ke tiu, kiu faris tion, forigis el inter vi. **3** Ĉar mi vere, korpe forestante, sed spirite ĉeestante, jam juĝis, kvazaŭ ĉeestante, heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu: nek tiun, kiu tiel faris tion, **4** en la nomo de nia Sinjoro Jesuo Kristo, en kunveno de vi kaj molmoruloj, nek viruzaĉantoj, **10** nek ŝtelistoj, de mia spirito kun la potenco de nia Sinjoro Jesuo, **5** transdoni tian homon al Satano por Forpurigu la malnovan fermentaĵon, por ke vi estu nova maso, kiel vi estas nefermentintaj. Ĉar por mi permesata, sed ne ĉio estas oportunua. **7** Cio estas por mi permesata; sed mi ne volas sub estu nova maso, nome Kristo; **8** tial ni ankau Pasko estas oferita, nome Kristo; **9** io submetiĝi. **13** Manĝaĵoj por la ventro, kaj la por ni ankau Pasko estas oferita, nome Kristo; ventro por manĝaĵoj; sed Dio neniiigos kune ĝin **10** nefermentaĵo, ne per malnova fermentaĵo, kaj ilin. Sed la korpo estas ne per malĉasteco, nek per fermentaĵo de malico kaj malboneco,

sed por la Sinjoro; kaj la Sinjoro por la korpo; edzino, kaj la nekredanta edzino estas sanktigita
14 kaj Dio levis la Sinjoron, kaj levos ankaŭ nin per la frato; alie viaj infanoj estus profanaj, sed per Sia potenco. 15 Ĉu vi ne scias, ke viaj korpoj nun ili estas sanktaj. 15 Tamen se la nekredanto estas membroj de Kristo? ĉu mi do prenos la volas foriri, li foriru: la frato aŭ la fratino en tiaj membrojn de Kristo, kaj faros ilin membroj de okazoj ne estas sklavigita; sed Dio vokis nin en malĉastistino? Nepre ne! 16 Aŭ ĉu vi ne scias, paco. 16 Ĉar kiel vi scias, ho edzino, ĉu vi savos ke tiu, kiu kuniĝas kun malĉastistino, estas kun vian edzon? aŭ kiel vi scias, ho edzo, ĉu vi savos ŝi unu korpo? ĉar: Ili, Li diris, estos unu karno. vian edzinon? 17 Sed kiel la Sinjoro disdonis al 17 Sed tiu, kiu kuniĝas kun la Sinjoro, estas kun ĉiu, kiel Dio ĉiun vokis, tiel li iru. Kaj tiel mi li unu spirito. 18 Forkuru de malĉasteco. Ĉiu ordonas en ĉiuj eklezioj. 18 Ĉu iu estas vokita, peko, kiun homo faras, estas ekster la korpo; cirkumcidite? li ne fariĝu necirkumcidita. Ĉu iu sed tiu, kiu malĉastas, pekas kontraŭ sia propra estas vokita, necirkumcidite? li ne cirkumcidigu. korpo. 19 Aŭ ĉu vi ne scias, ke via korpo estas 19 Cirkumcido estas nenio, kaj necirkumcido templo de la Sankta Spirito, kiu estas en vi kaj estas nenio; sed la plenumado de la ordonoj kiun vi havas de Dio? kaj vi ne apartenas al vi de Dio. 20 Ĉiu restadu en tiu voksorto, en kiu mem, 20 ĉar vi estas aĉetitaj per prezo; gloru do li estas vokita. 21 Ĉu vi estas vokita, estante Dion en via korpo.

7 Nun rilate al la aferoj, pri kiuj vi skribis:

Estas bone por viro, ne tuŝi virinon. 2 Sed pro malĉastaĵoj ĉiu viro havu propran edzinon, kaj ĉiu virino havu propran edzon. 3 La edzo donu al la edzino ŝian rajtaĵon; tiel same ankaŭ la edzino al la edzo. 4 Ne la edzino, sed la edzo rajtas pri ŝia korpo; tiel same ankaŭ ne la edzo, sed la edzino rajtas pri lia korpo. 5 Ne senigu unu la alian, krom eble kun konsento por kelka tempo, por ke vi dediĉu vin al preĝado, kaj kuniĝu denove, por ke Satano vin ne tentu pro manko de sinregado. 6 Sed tion mi diras kiel permeson, ne kiel ordonon. 7 Sed mi volus, ke ĉiuj homoj estu kiel mi mem. Tamen ĉiu havas sian propran donacon de Dio, unu tiel, alia alie. 8 Sed mi diras al senedzinuloj kaj al vidvinoj: Estas bone por ili resti kiel mi. 9 Sed se ili ne povas sin deteni, ili edziĝu; ĉar estas pli bone edziĝi, ol bruladi. 10 Sed al geedzoj mi ordonas (tamen ne mi, sed la Sinjoro): Ke edzino ne foriĝu de sia edzo 11 (tamen, se ŝi foriĝas, ŝi restu senedza, aŭ denove konsentiĝu kun sia edzo); kaj ke la edzo ne forsendu sian edzinon. 12 Sed al la ceteraj diras mi, ne la Sinjoro: Se iu frato havas nekredantan edzinon, kaj ŝi konsentas loĝadi kun li, li ne forigu ŝin. 13 Kaj se virino havas nekredantan edzon, kaj li konsentas loĝadi kun ŝi, ŝi ne forlasu sian edzon. 14 Ĉar la nekredanta edzo estas sanktigita per la

sklavo? ne ĉagreniĝu pro tio; sed se vi povas liberigi, tion uzu prefere. 22 Ĉar kiu estas vokita en la Sinjoro, estante sklavo, tiu estas liberulo de la Sinjoro; tiel same tiu, kiu estas vokita, estante libera, estas sklavo de Kristo. 23 Vi estas aĉetitaj per prezo; ne fariĝu sklavoj de homoj. 24 Fratoj, ĉiu, kie li estas vokita, tie restadu kun Dio. 25 Sed rilate al virgulinoj, mi ne havas ordonon de la Sinjoro; sed mi donas mian opinion, kiel ricevinta de la Sinjoro indulgon, por esti fidela. 26 Mi opinias do, ke la jeno estas bona pro la nuna neceseco, nome, ke estas bone por viro samstate resti. 27 Ĉu vi estas ligita kun edzino? ne serĉu malligon. Ĉu vi estas malligitaj je edzino? ne serĉu edzinon. 28 Sed se vi edziĝas, vi ne pekas; kaj se virgulino edziĝas, ŝi ne pekas. Sed tiaj personoj havos maltrankvilon en la karno; kaj mi volas indulgi vin. 29 Sed la jenon mi diras, fratoj: La tempo estas mallongita, por ke de nun tiuj, kiuj havas edzinojn, estu kvazaŭ ili ne havus; 30 kaj la plorantoj, kvazaŭ ne plorantaj; kaj la ĝojantaj, kvazaŭ ne ĝojantaj; kaj la aĉetantoj, kvazaŭ ne posedantaj; 31 kaj tiuj, kiuj uzas la mondon, kvazaŭ ne trouzantaj ĝin; ĉar la formo de ĉi tiu mondo forpasas. 32 Sed mi volas, ke vi estu sen zorgoj. La needziĝinto prizorgas la aferojn de la Sinjoro, kiamaniere li povos plaĉi al la Sinjoro; 33 sed la edziĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere li povos plaĉi al sia edzino.

34 Kaj estas diferenco ankaŭ inter edzino kaj virgulino. La needziniĝinto prizorgas la aferojn konscienco, se li estas malforta, ne kuragiĝos de la Sinjoro, por ke ŝi estu sankta korpe kaj spirite; sed la edziniĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere ŝi povos plaĉi al sia edzo. **35** Kaj tion mi diras por via propra utilo; ne por ĵeti kaptilon sur vin, sed pro konveneco, kaj por ke vi atentu la Sinjoron nedistrite. **36** Sed se iu opinias, ke li kondutas nedece kontraŭ sia virgulino, se ŝi preteriras sian agfloradon, kaj se tio estas necesa, li faru tion, kion li volas; li ne pekas; ili geedziĝu. **37** Sed tiu, kiu staras firma en sia koro, havante nenian neceson, sed regas sian propran volon, kaj decidis en sia koro gardi sian virgulinon, faras bone. **38** Tiel tiu, kiu lasas sian virgulinon edziniĝi, faras bone; kaj tiu, kiu ne lasas ŝin edziniĝi, faros pli bone. **39** Edzino estas ligita tiel longe, kiel vivas ŝia edzo; sed se la edzo mortis, ŝi estas libera edziniĝi kun iu, kun kiu ŝi volas; nur en la Sinjoro. **40** Sed laŭ mia opinio ŝi estas pli feliĉa, se ŝi restas samstate; kaj mi opinias, ke mi ankaŭ havas la Spiriton de Dio.

8 Nun rilate al oferitajoj al idoloj: Ni scias, ke ni ĉiuj havas scion. La scio blovešveligas, sed la amo edifas. **2** Se iu opinias, ke li scias ion, tiu ankoraŭ ne tiel scias, kiel li devus sci; **3** sed se iu amas Dion, tiu estas konata de Li. **4** Rilate do la manĝadon de la idoloferitajoj, ni scias, ke idolo estas neniaĵo en la mondo, kaj ke ne ekzistas Dio krom unu. **5** Ĉar kvankam estas tiel nomataj dioj, ĉu en la ĉielo aŭ sur la tero, kiel estas dioj multenombraj, kaj sinjoroj multenombraj, **6** tamen por ni estas unu Dio, la Patro, el kiu estas ĉio, kaj ni por Li; kaj unu Sinjoro, Jesuo Kristo, per kiu estas ĉio, kaj ni per li. **7** Tamen ne ĉe ĉiuj estas tiu scio; sed iuj, pro sia ĝisnuna kutimiĝo al la idolo, manĝas la manĝojon kiel oferitajon al idolo; kaj ilia konscienco, estante malforta, malpuriĝas. **8** Sed manĝajo ne rekondos nin al Dio; ĉar ni havas nek mankon, se ni ne manĝas, nek profiton, se ni manĝas. **9** Sed gardu vin, por ke ĉi tiu via libereco ne fariĝu faligilo por la malfortuloj. **10** Ĉar se iu vidas vin, kiu havas

1 Korintanoj

138

scion, sidantan ĉe manĝo en idolejo, ĉu lia virgulino. La needziniĝinto prizorgas la aferojn konscienco, se li estas malforta, ne kuragiĝos de la Sinjoro, por ke ŝi estu sankta korpe kaj spirite; sed la edziniĝinto prizorgas la aferojn de la mondo, kiamaniere ŝi povos plaĉi al sia edzo. **35** Kaj tion mi diras por via propra utilo; vundante ilian konsciencon malfortan, vi pekas kontraŭ Kristo. **13** Tial se manĝaĵo maledifas mian fraton, mi neniam plu manĝos karnon, por ke mi ne maledifu mian fraton. (aiōn g165)

9 Ĉu mi ne estas libera? ĉu mi ne estas apostolo? ĉu mi ne vidis nian Sinjoron Jesu? ĉu vi ne estas mia laboraĵo en la Sinjoro? **2** Se ĉe aliaj mi ne estas apostolo, tamen almenaŭ mi estas ĉe vi; ĉar la sigelo de mia apostoleco vi estas en la Sinjoro. **3** Mia respondo al tiuj, kiuj min ekzamenas, estas jena: **4** Ĉu ni ne rajtas manĝi kaj trinki? **5** Ĉu ni ne rajtas ĉirkaŭkonduki edzinon, kiu estas kredantino, kiel ankaŭ la ceteraj apostoloj kaj la fratoj de la Sinjoro kaj Kefas? **6** Aŭ mi sola kaj Barnabas, ĉu ni ne rajtas ĉesi labori? **7** Kiu soldato iam dejoras je sia propra elspezo? kiu plantas vinberĝardenon, kaj ne manĝas ĝian frukton? aŭ kiu paštas ŝafaron, kaj ne manĝas el la lakteto de la ŝafaro? **8** Ĉu mi parolas tion kiel homo? ĉu ne diras la leĝo tion saman? **9** Ĉar estas skribite en la leĝo de Moseo: Ne fermu la bušon al bovo drašanta. Ĉu pri la bovoj Dio zorgas? **10** aŭ ĉu Li diras tion tute pro ni? Jes, pro ni ĝi estas skribita; ĉar pluganto devas plugi kun espero, kaj drašanto devas draší kun espero al partopreno. **11** Se ni semis al vi spiritajn aferojn, ĉu estas io grava, se ni rikoltos viajn karnajn aferojn? **12** Se aliaj partoprenas ĉi tiun rajton super vi, ĉu ne ni ankoraŭ pli multe? Tamen ni ne uzis ĉi tiun rajton; sed ni eltenas ĉion, por ke ni neniel malhelpu la evangelion de Kristo. **13** Ĉu vi ne scias, ke tiuj, kiuj sin okupas pri sanktaj aferoj, manĝas el la templaj manĝaĵoj, kaj tiuj, kiuj dejoras ĉe la altaro, partoprenas kune kun la altaro? **14** Tial same la Sinjoro ordonis, ke la proklamantoj de la evangelio vivadu per la evangelio. **15** Sed mi uzis nenion el tiuj rajtoj; kaj mi skribas ĉi tion, ne por ke tio estu farita ĉe mi; ĉar estus pli bone por mi morti, ol se iu vantigus mian fierajon. **16** Ĉar se mi predikas la evangelion,

mi havas nenion, pri kio fieri; ĉar neceseco kelkaj el ili incitis, kaj pereis per serpentoj. **10** kuſas sur mi; ĉar ve al mi, se mi ne predikus la Kaj vi ne murmuru, kiel kelkaj el ili murmuris, evangelion! **17** Ĉar se mi tion faras propravole, kaj pereis per la ekstermano. **11** Tio okazis mi havas rekompencon; sed se ne propravole, al ili kiel ekzemploj, kaj ĝi estas skribita kiel kiel administranto mi estas komisiita. **18** Kio do estas mia rekompenco? Ke kiam mi predikas la mondaĝoj. (**aīōn g165**) **12** Tiu do, kiu opinias, ke evangelion, mi faru la evangelion senpaga, por li staras, sin gardu, por ke li ne falu. **13** Nenia ke mi ne plene uzu mian rajton en la evangelio. tento vin prenis, krom laŭ homa forto; sed **19** Ĉar estante libera de ĉiuj, mi min sklavigis fidela estas Dio, kiu ne lasos vin esti tentataj sub ĉiuj, por ke mi gajnu des pli multajn. **20** super via forto; sed kune kun la tento ankaŭ Kaj al la Judoj mi fariĝis kiel Judo, por ke mi faros la forkurejon, por ke vi povu ĝin elporti. gajnu Judojn; al tiuj, kiuj estas sub la leĝo, kiel **14** Tial, miaj amataj, forsavu vin de idolservado. sub la leĝo, ne estante mem sub la leĝo, por ke **15** Mi parolas kiel al saĝuloj; vi juĝu tion, kion mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la leĝo; **21** al tiuj, mi diras. **16** Ĉu ne estas la kaliko de beno, kiun kiuj estas sen leĝo, kiel sen leĝo, ne estante sen ni benas, partopreno en la sango de Kristo? **17** Ĉu leĝo rilate Dion, sed sub leĝo rilate Kriston, por ne estas la pano, kiun ni dispecigas, partopreno ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen leĝo. **22** Al la en la korpo de Kristo? **17** pro tio, ke ni, kiuj malfortuloj mi fariĝis malforta, por ke mi gajnu estas multaj, estas unu pano, unu korpo; ĉar ni la malfortulojn; mi fariĝis ĉio al ĉiuj, por ke mi ĉiuj prenas parton el la unu pano. **18** Rigardu nepre savu kelkajn. **23** Kaj mi faras ĉion pro la Izraelon laŭ la karno: ĉu ne estas tiuj, kiuj evangelio, por ke mi ĝin partoprenu. **24** Ĉu vi ne manĝas la oferojn, partoprenantoj en la altaro? scias, ke ĉiuj kurantoj en la areno kuras, sed nur **19** Kion do mi diras? ke idoloferitaĵo estas io, unu ricevas la premion? Tiel same kuru, por ke aŭ ke idolo estas io? **20** Sed mi diras, ke tion, vi atingu. **25** Kaj ĉiuj konkuranto sin regas en kion oferas la nacianoj, ili oferas al demonoj, ĉio. Ili faras tion, por ricevi pereontan kronon; kaj ne al Dio; kaj mi ne volas, ke vi partoprenu sed ni, nepereontan. **26** Mi do tiel kuras, kiel kun demonoj. **21** Vi ne povas trinki la kalikon ne sendecide; tiel mi boksas, kiel ne batante la de la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne aeron; **27** sed mi kontuzas mian korpon, kaj ĝin povas partopreni ĉe la tablo de la Sinjoro kaj subpremas; por ke mi, predikinte al aliaj, nepre ne estu mem forrifuzata.

10 Ĉar mi ne volas, fratoj, ke vi ne sciu, ke ni aj prapatroj estis ĉiuj sub la nubo, kaj ĉiuj trairis la maron; **2** kaj ĉiuj baptiĝis en Moseon en la nubo kaj en la maro; **3** kaj ĉiuj manĝis la saman spiritan mangajon; **4** kaj ĉiuj trinkis la saman spiritan trinkaĵon; ĉar ili trinkis el spirita roko, kiu ilin sekvis; kaj la roko estis Kristo. **5** Tamen la plejmulto el ili ne plaĉis al Dio; ili ja disjetiĝis en la dezerto. **6** Sed tio okazis kiel ekzemploj por ni, por ke ni ne deziregu malbonaĵojn, kiel ili ankaŭ deziregis. **7** Kaj vi ne estu idolanoj, kiel estis kelkaj el ili; kiel estas skribite: La popolo sidiĝis, por manĝi kaj trinki, kaj ili leviĝis, por ludi. **8** Kaj ni ne malĉastadu, kiel kelkaj el ili faris, kaj falis en unu tago dudek tri mil. **9** Kaj ni ne incitu la Eternulon, kiel

Kaj vi ne murmuru, kiel kelkaj el ili murmuris, al ili kiel ekzemploj, kaj ĝi estas skribita kiel admono por ni, sur kiuj venis la finoj de la mondajgoj. (**aīōn g165**) **12** Tiu do, kiu opinias, ke li staras, sin gardu, por ke li ne falu. **13** Nenia tento vin prenis, krom la tento ankau. **14** Tial, miaj amataj, forsavu vin de idolservado. **15** Mi parolas kiel al saĝuloj; vi juĝu tion, kion mi gajnu tiujn, kiuj estas sub la leĝo; **16** Ĉu ne estas la kaliko de beno, kiun ni benas, partopreno en la sango de Kristo? **17** Ĉu leĝo rilate Dion, sed sub leĝo rilate Kriston, por ne estas la pano, kiun ni dispecigas, partopreno ke mi gajnu tiujn, kiuj estas sen leĝo. **18** Rigardu nepre savu kelkajn. **19** Kion do mi diras? ke idoloferitaĵo estas io, unu ricevas la premion? Tiel same kuru, por ke aŭ ke idolo estas io? **20** Sed mi diras, ke tion, vi atingu. **21** Vi ne povas trinki la kalikon ne sendecide; tiel mi boksas, kiel ne batante la de la Sinjoro kaj la kalikon de demonoj; vi ne aeron; **22** sed mi kontuzas mian korpon, kaj ĝin povas partopreni ĉe la tablo de la Sinjoro kaj subpremas; por ke mi, predikinte al aliaj, nepre ne estu mem forrifuzata. **23** Ĉio estas permesata; sed ne ĉio estas oportuna. **24** Neniu celu sian bonon, sed ĉiu la bonon de sia proksimulo. **25** Kion oni vendas en la buĉeo, ĉion manĝu, demandante nenion pro konscienco; **26** ĉar al la Eternulo apartenas la tero, kaj ĉio, kio ĝin plenigas. **27** Se iu el la nekredantoj invitgas vin al festeno, kaj vi volas iri, kion oni metas antaŭ vi, ĉion manĝu, demandante nenion pro konscienco. **28** Sed se iu diras al vi: Ĉi tio estas oferitaĵo — ne manĝu, pro la montrinto, kaj pro konscienco: **29** konscienco, mi diras, ne via propra, sed de la alia; ĉar kial mia libereco estus juĝata per alia konscienco? **30** Se mi danke partoprenas, kial mi estus mallaŭdata pri tio, pro kio mi donas dankon? **31** Ĉu do vi manĝas,

aŭ trinkas, aŭ kion ajn vi faras, faru ĉion por vespermanĝon; **21** ĉar en via manĝado ĉiu antaŭ la gloro de Dio. **32** Ne metu faligilon, ĉu por alia prenas sian propan vespermanĝon; kaj Judoj, aŭ por Grekoj, aŭ por la eklezio de Dio; **33** unu malsatas, kaj alia drinkas. **22** Kio? ĉu vi tiel same, kiel mi ankaŭ plaĉas al ĉiuj en ĉio, ne havas domojn, en kiuj vi povas manĝi kaj celante ne mian propan utilon, sed la utilon trinki? aŭ ĉu vi malestimas la eklezion de Dio, de la multaj, por ke ili saviĝu.

11 Vi estu imitantoj de mi, kiel mi ankaŭ estas imitanto de Kristo. **2** Mi laŭdas vin, ke vi min memoras en ĉio, kaj ke vi firme tenas la tradiciojn, ĝuste kiel mi transdonis ilin al vi. **3** Sed mi volas sciigi vin, ke la kapo de ĉiu viro estas Kristo; kaj la kapo de virino estas viro; kaj la kapo de Kristo estas Dio. **4** Ĉiu viro, preĝanta aŭ profetanta kun kapo kovrita, malhonoras sian kapon. **5** Sed ĉiu virino, preĝanta aŭ profetanta kun kapo sensuala, malhonoras sian kapon; ĉar tio estas tia sama, kvazaŭ ŝi estus razita. **6** Ĉar se virino ne estas vualita, ŝi ankaŭ tondiĝu; sed se estas hontinde por virino esti kun haroj tonditaj aŭ razitaj, ŝi estu vualita. **7** Ĉar viro devas ne havi la kapon vualita, pro tio, ke li estas la bildo kaj gloro de Dio; sed virino estas la gloro de viro. **8** Ĉar viro ne estas el virino, sed virino el viro; **9** ĉar ankaŭ viro ne estas kreita por virino, sed virino por viro; **10** pro tio virino devas havi sur la kapo signon de aŭtoritato, pro la anĝeloj. **11** Tamen ne ekzistas virino sen viro, nek viro sen virino, en la Sinjoro. **12** Ĉar kiel virino estas el viro, tiel same ankaŭ estas viro per virino; sed ĉio estas el Dio. **13** Juĝu en vi mem: ĉu decas, ke virino preĝu al Dio nevualite? **14** Ĉu eĉ la naturo mem ne instruas vin, ke se viro havas longajn harojn, tio estas por li malhonoro? **15** Sed se virino havas longajn harojn, tio estas por ŝi gloro; ĉar ŝiaj haroj estas donitaj al ŝi kiel kovraĵo. **16** Sed se iu ŝajnas esti disputema, ni ne havas tian kutimon, nek la eklezio de Dio. **17** Sed ordonante al vi jene, mi ne laŭdas vin, ke vi kunvenas ne por pliboniĝo, sed por malpliboniĝo. **18** Ĉar unue mi aŭdas, ke kiam la Spirito de Dio diras: Jesuo estas anatemita; vi kunvenas en la eklezio, ekzistas inter vi kaj neniu povas diri: Jesuo estas Sinjoro, krom skismoj; kaj mi parte kredas tion. **19** Ĉar necese per la Sankta Spirito. **4** Ekzistas diverseco de estas, ke ankaŭ herezoj estu inter vi, por ke donacoj, sed la sama Spirito. **5** Kaj ekzistas la aprobitoj evidentigui inter vi. **20** Kiam do diverseco de servoj, kaj la sama Sinjoro. **6** Kaj vi kunvenas, estas neeble manĝi la Sinjoran ekzistas diverseco de energioj, sed la sama Dio,

kaj hontigas la nehavantojn? Kion mi diros? ĉu mi vin laŭdos en tio? Mi ja vin ne laŭdas. **23** Ĉar mi ricevis de la Sinjoro tion, kion mi ankaŭ transdonis al vi, ke la Sinjoro Jesuo en la nokto, en kiuj li estis perfidata, prenis panon; **24** kaj doninte dankon, li dispecigis ĝin, kaj diris: Ĉio tio estas mia korpo, kiu estas por vi; ĉi tion faru por memorigo pri mi. **25** Tiel same ankaŭ la kalikon post la vespermanĝo, dirante: Ĉi tiu kaliko estas la nova interligo en mia sango; ĉi tion faru ĉiufoje, kiam vi trinkos, por memorigo pri mi. **26** Ĉar ĉiufoje, kiam vi manĝos ĉi tiun panon kaj trinkos la kalikon, vi proklamas la morton de la Sinjoro, ĝis li venos. **27** Tial ĉiu, kiu neinde manĝos la panon aŭ trinkos la kalikon de la Sinjoro, kulpigos pri la korpo kaj la sango de la Sinjoro. **28** Sed oni sin provu, kaj tiele manĝu el la pano kaj trinku el la kaliko. **29** Ĉar la manĝanto kaj trinkanto manĝas kaj trinkas juĝon al si mem, se li ne pripensas la korpon. **30** Pro tio multaj inter vi estas malfortaj kaj malsanaj, kaj ne malmultaj dormas. **31** Sed se ni pripensus nin mem, ni ne estus juĝitaj. **32** Sed kiam ni estas juĝataj, ni estas punataj de la Sinjoro, por ke ni ne estu kondamnitaj kune kun la mondo. **33** Tial, miaj fratoj, kiam vi kunvenas por manĝi, atendu unu la alian. **34** Se iu malsatas, li manĝu hejme, por ke via kunvenado ne enkonduku juĝon. Kaj la ceteron mi ordigos, kiam mi venos.

12 Rilate spiritajn donacojn, fratoj, mi ne volas, ke vi estu nesciantaj. **2** Vi scias, ke kiam vi estis nacianoj, vi estis forkondukataj al tiuj mutaj idoloj, kiel ajn oni vin kondukis. **3** Tial mi sciigas vin, ke neniu parolanta en la Spirito de Dio diras: Jesuo estas anatemita; vi kaj neniu povas diri: Jesuo estas Sinjoro, krom skismoj; kaj mi parte kredas tion. **4** Ekzistas diverseco de estas, ke ankaŭ herezoj estu inter vi, por ke donacoj, sed la sama Spirito. **5** Kaj ekzistas la aprobitoj evidentigui inter vi. **20** Kiam do diverseco de servoj, kaj la sama Sinjoro. **6** Kaj vi kunvenas, estas neeble manĝi la Sinjoran ekzistas diverseco de energioj, sed la sama Dio,

kiu energias ĉion en ĉiuj. **7** Sed al ĉiu estas membroj en ĝi, ĉiu laŭ sia parto. **28** Kaj Dio donita la elmontro de la Spirito por utilo. **8** metis iujn en la eklezio, unue apostolojn, due Ĉar al unu estas donita per la Spirito la vorto profetojn, trie instruantojn, poste miraklojn, de saĝeco; kaj al alia, la vorto de scio, laŭ la poste donacojn de kuracado, helpojn, direktojn, sama Spirito; **9** al alia, fido, en la sama Spirito; diversaj lingvojn. **29** Ĉu ĉiuj estas apostoloj? al alia, donacoj de resanigoj, en la unu Spirito; ĉu ĉiuj profetoj? ĉu ĉiuj instruantoj? ĉu ĉiuj **10** kaj al alia, energioj por mirakloj; kaj al alia, mirakluloj? **30** ĉu ĉiuj havas kuracan povon? ĉu profetpovo; kaj al alia, distingoj de spiritoj; ĉiuj parolas per lingvoj? ĉu ĉiuj interpretas? **31** al alia, diversaj lingvoj; kaj al alia, interpreto Sed vi deziru forte la pligrandajn donacojn. Kaj de lingvoj; **11** sed ĉion tion energias la unu ankoraŭ pli preferindan vojon mi montras al sama Spirito, dividante al ĉiu aparte, kiel al vi.
li placas. **12** Ĉar kiel la korpo estas unu, kaj havas multajn membrojn, kaj ĉiuj membroj de la korpo, estante multaj, estas unu korpo; tiel same ankaŭ estas Kristo. **13** Ĉar en unu Spirito ni ĉiuj baptiĝis en unu korpon, ĉu Judoj aŭ Grekoj, ĉu sklavoj aŭ liberaj; kaj ĉiuj estas trinkigitaj el unu Spirito. **14** Ĉar la korpo estas ne unu membro, sed multaj. **15** Se la piedo diros: Pro tio, ke mi ne estas la mano, mi ne apartenas al la korpo — ne sekvas de tio, ke ĝi ne apartenas al la korpo. **16** Kaj se la orelo diros: Pro tio, ke mi ne estas la okulo, mi ne apartenas al la korpo — ne sekvas de tio, ke ĝi ne apartenas al la korpo. **17** Se la tuta korpo estus okulo, kie estus la aŭido? Se la tuta estus aŭdado, kie estus la flarado? **18** Sed Dio jam metis la membrojn al la korpo, ĉiun, kiel al Li plaĉis. **19** Kaj se ĉiuj estus unu membro, kie estus la korpo? **20** Nun do ekzistas multaj membroj, sed unu korpo. **21** Kaj la okulo ne povas diri al la mano: Mi vin ne bezonas; nek same la kapo al la piedoj: Mi vin ne bezonas. **22** Sed multe plie la ŝajne malfortaj membroj de la korpo estas necesaj; **23** kaj al tiuj partoj de la korpo, kiujn ni opinias malpli honorindaj, ni donas pli abundan honoron; kaj ni aj negraciaj partoj havas pli abundan gracion; **24** sed ni aj graciaj partoj ne havas bezonon; tamen Dio kunakordigis la korpon, doninte pli abundanton honoron al la parto, kiu havas mankon, **25** por ke ne estu skismo en la korpo; sed ke la membroj prizorgu egale unu la alian. **26** Kaj se unu membro suferas, ĉiuj membroj kune suferas; aŭ se unu membro honoriĝas, ĉiuj membroj kunĝojas. **27** Vi do estas la korpo de Kristo, kaj

13 Se mi parolus la lingvojn de homoj kaj anĝeloj, sed ne havus amon, mi fariĝus sonanta kupro aŭ tintanta cimbalo. **2** Kaj se mi posedus la profetpovon, kaj komprenenus ĉiujn misterojn kaj ĉian scion; kaj se mi havus ĉian fidon, tiel ke mi povus formovi montojn, sed ne havus amon, mi estus nenio. **3** Kaj se mi disdonus mian tutan havon por nutri la malsatulojn, kaj se mi lasus mian korpon por forbrulo, sed ne havus amon, per tio mi neniom profitus. **4** Amo longe suferas, kaj bonfaras; amo ne envias; amo ne fanfaronas, ne ŝveligas sin, **5** ne kondutas nedece, ne celas por si mem, ne koleriĝas, ne pripensas malbonon, **6** ne ĝojas pri maljusteco, sed kunĝojas kun vereco; **7** ĉion toleras, ĉion kredas, ĉion esperas, ĉion eltenas. **8** Amo neniam pereas; sed, ĉu estas profetadoj, ili neniiĝos; ĉu lingvoj, ili ĉesiĝos; ĉu estas scio, ĝi neniiĝos. **9** Ĉar ni scias laŭparte, kaj ni profetadas laŭparte; **10** sed kiam venos perfektaĵo, tiam neniiĝos tio, kio estas laŭparta. **11** Kiam mi estis infano, kiel infano mi parolis, kiel infano mi sentis, kiel infano mi pensis; nun fariĝinte plenaĝulo, mi jam forigis la infanajojn. **12** Ĉar nun ni vidas per spegulo, malhele; sed tiam okulon ĉe okulo; nun mi konas laŭparte; sed tiam mi konos tiel same, kiel ankaŭ mi estas konita. **13** Restas do nun fido, espero, amo, tiuj tri; kaj la plej granda el ili estas amo.

14 Sekvu amon; tamen deziregu spiritajn donacojn, sed prefere, ke vi profetadu. **2** Ĉar tiu, kiu per lingvo parolas, ne al homoj parolas, sed al Dio; ĉar neniu komprenas, sed en la spirito li parolas misterojn. **3** Sed la

profetanto parolas al homoj edifon kaj konsilon sed al la nekredantoj; sed la profetpovo estas kaj konsolon. **4** Tiu, kiu per lingvo parolas, edifas kiel signo, ne al la nekredantoj, sed al la sin mem; sed la profetanto edifas la eklezion. kredantoj. **23** Se do la tuta eklezio kunvenos, **5** Mi volas, ke vi ĉiuj parolu per lingvoj, sed kaj ĉiuj parolos per lingvoj, kaj tien envenos preferere, ke vi profitadu; kaj pli granda estas la neklerulo aŭ nekredantoj, ĉu ili ne diros, ke vi profitanto, ol la per lingvoj parolanta, krom se frenezas? **24** Sed se ĉiuj profetas, kaj envenos li ankaŭ interpretas, por ke la eklezio ricevu nekredanto aŭ neklerulo, li estos konvinkata edifon. **6** Sed nun, fratoj, se mi venus al vi, de ĉiuj, li estos jugata de ĉiuj; **25** la sekretoj parolante per lingvoj, kiel mi vin helpus, se mi de lia koro estos elmontrataj; kaj sekve li falos ne parolus al vi, aŭ en formo de malkašado, aŭ sur sian vizaĝon kaj adoros Dion, deklarante, de sciado, aŭ de profitado, aŭ de instruado? **7** ke Dio ja estas ĉe vi. **26** Kio do estas, fratoj? Eĉ la senvivaĵoj, kiuj produktas sonon, ĉu fluto, Kiam vi kunvenas, ĉiu havas psalmon, havas ĉu harpo, se ili ne donas diferencon en la sonoj, instruon, havas malkašajon, havas lingvon, kiel oni scios, kio estas flutata aŭ harpata? **8** havas interpretacjon. Ĉio fariĝu por edifo. **27** Se ĉar se la trumpeteto donos necertan vocon, kiu oni parolas per lingvo, tio estu duope, aŭ triope pretiĝos por batalo? **9** Tiel ankaŭ vi, se vi per la je plejmulto, kaj laŭvice; kaj unu interpretu; **28** langa ne donas parolon facile kompreneblan, sed se ne ĉeestas interpretanto, oni silentu en kiel oni scios, kio estas parolata? ĉar en la aeron la eklezio; kaj li parolu al si kaj al Dio. **29** Kaj vi parolus. **10** Eble estas tiom da specoj de voĉoj la profetoj parolu duope aŭ triope, kaj la aliaj en la mondo, kaj nenia estas sensignifa. **11** Se do interdiferencigu. **30** Sed se al alia apudsidanta mi ne scios la signifon de la voĉo, mi estos, rilate io malkašiĝos, la unua silentu. **31** Ĉar vi ĉiuj la parolanton, barbaro, kaj la parolanto estos povas profeti unuope laŭvice, por ke ĉiuj lernu, por mi barbaro. **12** Tiel same ankaŭ vi, dum kaj ĉiuj ricevu konsilon; **32** kaj la spiritoj de la vi fervore deziras spiritajn donacojn, klopojn, profetoj estas submetataj al la profetoj; **33** ĉar ke vi havu abunde por la edifo de la eklezio. Dio estas Dio ne de konfuzo, sed de paco; kiel **13** Tial kiu parolas per lingvo, tiu preĝu, ke en ĉiuj eklezioj de la sanktuloj. **34** La virinoj li interpretu. **14** Ĉar se mi preĝas per lingvo, silentadu en la eklezioj; ĉar ne estas permese mia spirito preĝas, sed mia intelekto estas al ili paroli, sed ili submetiĝu, kiel ankaŭ diras senfrukta. **15** Kio do estas? Mi preĝos spirite, kaj la lego. **35** Kaj se ili volas lerni ion, ili demandu mi preĝos ankaŭ intelekte; mi kantos spirite, kaj al siaj edzoj hejme; ĉar estas honte por virino mi kantos ankaŭ intelekte. **16** Alie, se vi benas paroli en la eklezio. **36** Kio? ĉu el vi la vorto de spirite, kiamaniere tiu, kiu okupas la lokon de Dio eliris? ĉu ĝi venis al vi solaj? **37** Se iu ŝajnas la malklerulo, diros Amen ĉe via dankesprimo? al si esti profeto aŭ laŭspiritita, li sciigis pri tio, ĉar li ne scias, kion vi diras. **17** Ĉar vi ja bone kion mi skribas al vi, ke ĝi estas la ordono de dankesprimas, sed la alia ne estas edifata. **18** Mi la Sinjoro. **38** Sed se iu ne scias, li ne sciu. **39** dankas Dion, mi parolas per lingvoj pli ol vi ĉiuj; Tial, fratoj,deziregu profeti, kaj ne malpermesu **19** tamen en la eklezio mi preferus paroli kvin paroli per lingvoj. **40** Sed ĉio fariĝu konvene kaj vortoj per mia intelekto, por ke mi instruu laŭorde.

ankaŭ aliajn, ol dek mil vortoj per lingvo. **20** Fratoj, ne estu infanoj en viaj menojo; tamen en malico estu infanetoj, sed en la menojo estu plenaĝuloj. **21** En la lego estas skribite: Per balbutantaj lipoj kaj per lingvo fremda Mi parolos al ĉi tiu popolo; kaj tamen tiel ili ne volos aŭskulti Min, diras la Eternulo. **22** Tial la lingvoj estas kiel signo, ne al la kredantoj,

15 Kaj mi sciigas vin, fratoj, pri la evangelio, kiun mi predikis al vi, kiun ankaŭ vi ricevis, en kiu ankaŭ vi staras, **2** per kiu vi saviĝis; se vi en memoro tenas, per kiuj vortoj mi ĝin predikis al vi, krom se vi kredis vane. **3** Ĉar mi transdonis al vi komence tion, kion mi ankaŭ ricevis, ke Kristo mortis pro niuj pekoj laŭ la Skriboj; **4** kaj ke li estis entombigita; kaj ke li

releviĝis la trian tagon laŭ la Skriboj; 5 kaj ke ĉion al li. 28 Kaj kiam ĉio estos submetita al li, li aperis al Kefas; poste al la dek du; 6 poste tiam la Filo ankaŭ mem estos submetita al Tiu, li aperis al pli ol kvincent fratoj samtempe, el kiu submetis ĉion al li, por ke Dio estu ĉio en kiuj la plimulto restas ĝis nun, sed kelkaj jam ĉio. 29 Alie kion faros tiuj, kiuj baptiĝas pro la ekdormis; 7 poste li aperis al Jakobo; poste al mortintoj? Se la mortintoj tute ne releviĝas, ĉiuj apostoloj; 8 kaj fine li aperis al mi ankaŭ, kial do ili baptiĝas pro ili? 30 kial ni ankaŭ kiel al infano ekstertempe naskita. 9 Ĉar mi endanĝeriĝas ĉiun horon? 31 Mi asertas per la estas la plej malgranda el la apostoloj, kaj ne singratulado pro vi, fratoj, kiun mi havas en meritas esti nomata apostolo pro tio, ke mi Kristo Jesuo, nia Sinjoro, mi mortas ĉiutage. 32 persekutis la eklezion de Dio. 10 Sed per la Se laŭ homa maniero mi batalis kontraŭ bestoj graco de Dio mi estas tio, kio mi estas; kaj Lia en Efeso, kiel mi per tio profitas? Se la mortintoj graco donacita al mi montriĝis ne vana; sed ne releviĝas, ni manĝu kaj trinku, ĉar morgaŭ mi laboregis pli abunde ol la ceteraj; tamen ni mortos. 33 Ne trompiĝu; Malbonaj kuniĝoj ne mi, sed la graco de Dio, kiu estis kun mi. malbonigas bonajn morojn. 34 Malebriĝu en 11 Ĉu do mi, ĉu ili, tiel ni predikas, kaj tiel vi justeco, kaj ne peku; ĉar kelkaj havas nenian kredis. 12 Nu, se Kristo estas predikata, ke li scion pri Dio; mi tion diras, por hontigi vin. 35 releviĝis el la mortintoj, kiel do diras kelkaj Sed iu diros: Kiel la mortintoj releviĝas? kaj kun el vi, ke ne ekzistas releviĝo de mortintoj? 13 kia korpo ili venas? 36 Ho malsagulo! tio, kion Sed se ne ekzistas releviĝo de mortintoj, ankaŭ vi mem semas, ne viviĝas, se ĝi ne mortos; 37 Kristo ne releviĝis; 14 kaj se Kristo ne releviĝis, kaj tio, kion vi semas, estas ne la estonta korpo, vana ja estas nia predikado, vana ankaŭ estas sed nuda grenero, eble de tritiko, aŭ de alia via fido. 15 Jes, kaj ni montriĝas kiel falsaj speco; 38 sed Dio donas al ĝi korpon, kiel Li atestantoj de Dio; tial ke ni atestis pri Dio, volis, kaj al ĉiu semo ĝian propran korpon. 39 ke Li relevis Kriston; kiun Li ne relevis, se la Ne ĉiu karno estas unu sama karno; sed ekzistas mortintoj ja ne releviĝas. 16 Ĉar se la mortintoj unu karno de homoj, kaj alia de bestoj, kaj alia ne releviĝas, ankaŭ Kristo ne releviĝis; 17 kaj se karno de birdoj, kaj alia de fiŝoj. 40 Ekzistas Kristo ne releviĝis, via fido estas vana; vi estas ankaŭ korpoj ĉielaj kaj korpoj teraj; sed la gloro ankoraŭ en viaj pekoj. 18 Tiukaze ankaŭ pereis de la ĉielaj estas unu, kaj la gloro de la teraj la ekdormintoj en Kristo. 19 Se nur en ĉi tiu estas alia. 41 Ekzistas unu gloro de la suno, kaj vivo ni esperis en Kristo, ni estas el ĉiuj homoj alia gloro de la luno, kaj alia gloro de la steloj; la plej mizeraj. 20 Sed nun Kristo releviĝis el ĉar unu stelo diferencas de alia stelo rilate al la mortintoj, la unuaajo de la dormantoj. 21 gloro. 42 Tia sama ankaŭ estas la releviĝo de Ĉar tial, ke per homo venis la morto, per homo la mortintoj. Ĝi estas semata en putreco, ĝi ankaŭ venis la releviĝo de la mortintoj. 22 Ĉar releviĝas en senputreco; 43 ĝi estas semata kiel en Adam ĉiuj mortas, tiel same ankaŭ en en malhonoro, ĝi releviĝas en gloro; ĝi estas Kristo ĉiuj estos vivigitaj. 23 Sed ĉiu en sia semata en malforteco, ĝi releviĝas en potenco; propra vico: Kristo la unuaajo, poste tiuj, kiuj 44 ĝi estas semata laŭanima korpo, ĝi releviĝas apartenas al Kristo, ĉe lia alveno. 24 Poste venos laŭspirita korpo. Se ekzistas laŭanima korpo, la fino, kiam li transdonos la reĝecon al Dio, al la ekzistas ankaŭ laŭspirita korpo. 45 Tiele ankaŭ Patro; kiam li estos neniiĝinta ĉian regadon kaj estas skribite: La unua homo Adam fariĝis viva ĉian aŭtoritatlon kaj potencon. 25 Ĉar li devas animo. La lasta Adam fariĝis viviganta spirito. reĝadi, ĝis li metos ĉiujn malamikojn sub siajn 46 Tamen unua estas ne tio, kio estas laŭspirita, piedojn. 26 La lasta neniiĝota malamiko estas la sed tio, kio estas laŭanima; poste tio, kio estas morto. 27 Ĉar: Ĉion Li metis sub liajn piedojn. laŭspirita. 47 La unua homo estas el la tero, Sed kiam estas dirate: Ĉio estas submetita, estas elpolva; la dua homo estas el la ĉielo. 48 Kia evidente, ke esceptita estas Tiu, kiu submetis estas la elpolvulo, tiaj estas ankaŭ la elpolvulo;

kaj kia estas la el̄ielulo, tiaj estas ankaŭ la malestimu. Sed antaŭen irigu lin en paco, por el̄ieluloj. **49** Kaj kiel ni portis la figuron de ke li venu al mi; ĉar mi atendas lin kun la la elpolvolo, tiel same ni portos la figuron de fratoj. **12** Sed rilate al la frato Apolos, mi multe la el̄ielulo. **50** Kaj la jenon mi diras, fratoj, petegis lin veni al vi kun la fratoj; sed tute ke karno kaj sango ne povas heredi la regnon mankis volo veni nun; sed li venos, kiam li de Dio; kaj putreco ne heredas senputrecon. havos oportunan tempon. **13** Viglu, staru firme **51** Jen mi sciigas al vi misteron: Ni ne ĉiu en la fido, viriĝu, fortigi. **14** Ĉio via estu farata dormos, sed ni ĉiu ŝanĝigos, **52** en momento, en amo. **15** Mi petegas vin, fratoj (vi konas la en okula ekmovo, ĉe la lasta trumpetsono: ĉar domon de Stefanas, ke ĝi estas la unuaĵo de la trumpetso sonos, kaj la mortintoj releviĝos la Aĥaja lando, kaj ke ili sin dediĉis al la servo senputraj, kaj ni ŝanĝigos. **53** Ĉar estas necese, de la sanktuloj), **16** ke vi ankaŭ submetiĝu al ke ĉi tiu putrema surmetu senputrecon, kaj ke tiaj, kaj al ĉiu kunhelpanto kaj kunlaboranto. ĉi tiu mortema surmetu senmortecon. **54** Sed **17** Kaj mi ĝojas pro la alveno de Stefanas kaj kiam ĉi tiu putrema surmetos senputrecon, kaj Fortunato kaj Aĥaiko, tial, ke vian mankaĵon ili ĉi tiu mortema surmetos senmortecon, tiam plenigis. **18** Ĉar ili refrešigis mian spiriton kaj plenumiĝos la skribita diro: La morto forglutiĝis vian; rekonu do tiajn. **19** La eklezio de Azio vin en venko. **55** Ho morto, kie estas via venko? salutas. Akvila kaj Priskila vin salutas multe en **Ho morto, kie estas via pikilo?** (**Hadēs g86**) **56** La la Sinjoro, kune kun la eklezio en ilia domo. **20** pikilo de la morto estas la peko; kaj la forto de ĉiu fratoj vin salutas. Salutu unu la alian per la peko estas la lego; **57** sed danko estu al Dio, sankta kiso. **21** La saluto de mi, Paŭlo, per mia kiu donas al ni la venkon per nia Sinjoro Jesuo propra mano. **22** Se iu ne amas la Sinjoron Jesuo Kristo. **58** Tial, miaj amataj fratoj, estu firmaj, Kristo, li estu anatemita. Maran-ata. **23** La graco nemoveblaj, ĉiam abundaj en la laboro de la de la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi. **24** Mia Sinjoro, sciante, ke via penado ne estas vanta amo estu kun vi ĉiu en Kristo Jesuo. Amen. en la Sinjoro.

16 Nun rilate al la monkolekto pro la sanktuloj, kiel mi ordonis al la eklezio de Galatujo, tiel ankaŭ vi faru. **2** La unuan tagon de la semajno, ĉiu el vi provizu ĉe si laŭ tio, kion li prospere akiris, por ke ne estu kolekto tiam, kiam mi venos, kiujn vi per leteroj aprobos, tiujn mi sendos, por alporti vian donacon al Jerusalem; **4** kaj se konvenos, ke mi ankaŭ tien vojaĝu, ili vojaĝos kun mi. **5** Sed mi venos al vi, kiam mi estos trapasinta Makedonujon; ĉar Makedonujon mi ja trapasos; **6** sed ĉe vi eble mi restos, aŭ eĉ travintros, por ke vi antaŭen irigu min, kien mi veturos. **7** Ĉar mi ne volas vidi vin nun dumvojaĝe; ĉar mi esperas resti kelkan tempon ĉe vi, se la Sinjoro permesos. **8** Sed mi restos en Efeso ĝis Pentekosto; **9** ĉar pordo granda kaj efika malfermiĝis al mi, kaj estas multaj kontraŭstarantoj. **10** Se Timoteo venos, zorgu, ke li estu ĉe vi sentime; ĉar li faras la laboron de la Sinjoro, kiel mi ankaŭ; **11** neniu do lin

2 Korintanoj

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj la frato Timoteo, al la eklezio de Dio, kiu estas en Korinto, kune kun ĉiuj sanktuloj, kiuj estas en la tuta Aĥaja lando: **2** Graco al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de kompatoj kaj Dio de ĉia konsolo; **4** kiu konsoladas nin en nia tuta aflikto, por ke ni povu konsoli tiujn, kiuj iel afliktiĝas, per la konsolo, per kiu ni mem estas konsolataj de Dio. **5** Ĉar kiel la suferoj de Kristo abundas ĉe ni, tiel same abundas ankaŭ per Kristo nia konsolo. **6** Sed se ni afliktiĝas, tio estas por via konsolo kaj saviĝo; aŭ se ni konsoliĝas, tio estas por via konsolo, kiu energias, per la pacienza elportado de la samaj suferoj, kiujn ni ankaŭ suferadas; **7** kaj nia espero pri vi estas firma, ĉar ni scias, ke kiel vi estas partoprenantoj en la suferoj, tiel ankaŭ vi estas partoprenantoj en la konsolo. **8** Ĉar ni ne volas, ke vi nesciu, fratoj, pri la aflikto, kiu okazis al ni en Azio, ke ni ekstreme super la forto estis depremitaj, tiel, ke ni forte malesperis, eĉ pri la vivo; **9** ni ja ricevis la aljuĝon al morto en ni mem, por ke ni fidu ne nin mem, sed Dion, kiu levas la mortintojn, **10** kaj kiu nin forsavis el tia granda morto kaj forsavos; al kiu ni esperis, ke Li ankoraŭ plu nin forsavos; **11** dum vi ankaŭ nin kunhelpas per via petegado, por ke, pro la donaco donita al ni per multaj personoj, danko estu donata de multaj pro ni. **12** Ĉar jen estas nia singratulado, nome la atesto de nia konscienco, ke en sankteco kaj sincereco antaŭ Dio, ne laŭ homa saĝeco, sed laŭ la graco de Dio, ni kondutadis en la mondo, kaj precipe ĉe vi. **13** Ĉar ni skribas al vi nenion alian krom tio, kion vi legas kaj prikonsentas, kaj mi esperas, ke vi prikonsentos ĝis la fino; **14** kiel ankaŭ vi ja parte prikonsentis pri ni, ke ni estas via singratulado, tiel same, kiel vi ankaŭ estas la nia en la tago de nia Sinjoro Jesuo. **15** Kaj en ĉi tiu fidado mi intencis veni unue al vi, por ke vi havu duoblan gracon, **16** kaj vizitinte vin survoje, trairi en Makedonujon, kaj denove el Makedonujo veni al vi, kaj de vi esti antaŭen irigita al Judujo. **17** Kiam mi do tiel intencis, ĉu mi elmontris kapricemon? aŭ kion mi celas, ĉu mi tion celas laŭkarne, tiel ke estu ĉe mi la Jes, Jes, kaj la Ne, Ne? **18** Sed, kiel Dio estas fidela, nia parolo al vi ne estas Jes kaj Ne. **19** Ĉar la Filo de Dio, Jesuo Kristo, kiu de ni estas predikita inter vi, de mi kaj Silvano kaj Timoteo, ne estis Jes kaj Ne, sed en li la Jes estiĝis. **20** Ĉar kiel ajn multaj estas la promesoj de Dio, en li estas la Jes; tial ankaŭ per li estas la Amen, por la gloro al Dio per ni. **21** Kaj tiu, kiu fortikigas nin kune kun vi en Kristo kaj sanktoleis nin, estas Dio, **22** kiu ankaŭ nin sigelis kaj donis al ni la antaŭgarantiajōn de la Spirito en niaj koroj. **23** Sed mi vokas Dion kiel atestanton sur mian animon, ke por indulgi vin mi ankoraŭ ne venis al Korinto. **24** Ne kvazaŭ ni estrus super via fido, sed ni estas kunhelpantoj de via ĝojo; ĉar per via fido vi staras.

2 Sed mi decidis por mi mem, ke mi ne venos al vi denove en malĝojo. **2** Ĉar se mi vin malĝojigas, kiu do min ĝojigas, krom tiu, kiu estas malĝojigata de mi? **3** Kaj mi skribis tion saman, por ke, veninte, mi ne havu malĝojon de tiuj, pri kiuj mi devus ĝozi, fidante pri vi ĉiuj, ke mia ĝojo estas la ĝojo de vi ĉiuj. **4** Ĉar el multe da aflikto kaj kora dolorego mi skribis al vi kun multaj larmoj, ne por ke vi malĝoju, sed ke vi sciu la amon, kiun mi havas al vi abunde. **5** Sed se iu kaŭzis malĝojon, li kaŭzis malĝojon ne al mi, sed parte (por ne tro forte vin premi) al vi ĉiuj. **6** Sufiĉa al tia homo estas tiu puno, farita de la plimulto; **7** pro tio, kontraŭe, vi devus lin pardoni kaj konsoli, por ke tia homo neniel forglutiĝu per sia troa malĝojo. **8** Tial mi petegas vin, ke vi konfirmu al li vian amon. **9** Ĝuste por tio mi ja skribis, ke mi vin provu, ĉu vi en ĉio estas obeemaj. **10** Sed al kiu vi pardonas ion, mi ankaŭ; ĉar kion mi ankaŭ pardonis, se mi ion pardonis, mi tion faris pro vi antaŭ Kristo, **11** por ke Satano ne gajnu profiton kontraŭ ni: ĉar ni ne estas sen scio pri liaj ruzoj. **12** Kiam mi venis al Troas, por disvastiĝi tie la evangelion de Kristo, kaj kiam en la Sinjoro malfermiĝis al mi pordo, **13**

mi ne ricevis ripozon por mia spirito, ĉar mi ne trovis mian fraton Tito; sed mi adiaŭis ilin kaj montras ĉie per ni la bonodoron de Sia koniĝo. **15** Ĉar ni estas al Dio dolĉa odoro de Kristo, gloron de la Sinjoro, transformiĝas en la saman en la savatoj, kaj en la pereantoj; **16** al ĉi tiuj, bildon, de gloro al gloro, kiel el la Sinjoro la odoro de morto al morto; al tiuj, odoro de vivo Spirito.

al vivo. Kaj kiu estas taŭga por ĉi tio? **17** Ĉar ni ne similas al multaj, kiu faras la vorton de Dio komercaĵo; sed kun sincereco, kaj kiel per Dio, antaŭ Dio ni parolas en Kristo.

4 Pro tio, ke ni havas ĉi tiun administradon, kiel ni ricevis kompaton, ni ne senkuraĝigas; **2** sed ni formetas la kaŝitajn aferojn de honto, ne irante kun ruzeco kaj ne falsante la vorton de

3 Ĉu ni denove komencas nin mem rekomendi? aŭ ĉu ni bezonas, kiel iuj, leterojn rekomendajn al vi, aŭ de vi? **2** Vi mem estas nia letero, skribita sur nia koro, kaj konata kaj legata de ĉiuj; **3** ĉar vi montriĝis, ke vi estas letero de Kristo liverita per ni, skribita ne per inko, sed per la Spirito de la vivanta Dio; ne sur ŝtonaj tabeloj, sed sur la karnaj tabeloj de la koro. **4** Kaj tian fidon ni havas per Kristo al Dio; **5** ne kvazaŭ ni taŭgas ion fari per ni mem, sed nia taŭgeco estas el Dio, **6** kiu ankaŭ taŭgigis nin kiel administrantojn de nova interligo, ne por doni lumon de la scio de la gloro de Dio laŭ litero, sed laŭ spirito; ĉar la litero mortigas, en la vizaĝo de Jesuo Kristo. **7** Sed ni havas ĉi sed la spirito vivigas. **8** Sed se la administrado tamen ne enanguligitaj; embarsatataj, sed ne vizaĝa brileco, jam tamen malpliiĝanta, **9** kiel konsternataj; **10** persekutataj, sed ne forlasataj; do la administrado spirita ne estos pli multe en faligataj, sed ne detruataj; **11** ĉiam portante gloro? **9** Ĉar se la administrado de kondamno en la korpo la mortiĝon de Jesuo, por ke la estas gloro, multe pli abunde la administrado vivo ankaŭ de Jesuo elmontriĝu en nia korpo. de justeco superas en gloro. **10** Ĉar vere tio, kio **11** Ĉar ni, la vivantoj, ĉiam estas submetataj havis gloron, ne estis glorigita en ĉi tiu rilato, al morto pro Jesuo, por ke la vivo ankaŭ de pro la superabunda gloro. **11** Ĉar se tio, kio Jesuo elmontriĝu en nia morta karno. **12** La forpasas, havis gloron, ankoraŭ pli multe tio, morto do energias en ni, sed la vivo en vi. **13** kio restadas, estas en gloro. **12** Havante do tian Sed havante la saman spiriton de fido laŭ la esperon, ni uzas grandan liberecon de parolo, skribo: Mi kredis, kaj tial mi parolis; ni ankaŭ **13** kaj ne kiel Moseo, kiu metis vualon sur sian kredas, kaj tial ankaŭ ni parolas; **14** sciante, ke vizaĝon, por ke la Izraelidoj ne fikse rigardu Tiu, kiu levis la Sinjoron Jesuo, levos nin ankaŭ ĝis finiĝo de tio, kio estis forpasanta; **14** sed kun Jesuo kaj prezentos nin kun vi. **15** Ĉar ĉio iliaj animoj sensentiĝis; ĉar eĉ ĝis hodiaŭ, ĉe estas pro vi, por ke la graco, multoblighita per la legado de la malnova testamento, nelevita multaj, abundigu la dankon al la gloro de Dio. restadas tiu sama vualo, kiu estas forigita en **16** Pro tio ni ne senkuraĝigas; sed kvankam nia Kristo, **15** sed ĝis hodiaŭ, kiam ajn oni legas eksteria homo kadukiĝas, tamen nia interna

homo renoviĝas tagon post tago. **17** Ĉar nia malpeza kaj momenta sufero elfaras por ni, pli kaj pli ekster mezuro, eternan pezon da gloro; (aiōnios g166) **18** dum ni rigardas ne la vidataĵojn, sed la nevidataĵojn; ĉar la vidataĵoj estas tempaj, sed la nevidataĵoj estas eternaj. (aiōnios g166)

5 Ĉar ni scias, ke se la surtera loĝejo de nia tabernaklo dissolviĝos, ni havas de Dio konstruaĵon, domon ne manfaritan, eternan en la ĉielo. (aiōnios g166) **2** Ĉar vere en ĉi tiu ni ĝemas, sopirante al la survestado per nia loĝejo, kiu devenas de la ĉielo; **3** se almenaŭ, vestite, ni ne troviĝos nudaj. **4** Ĉar ni, kiuj estas en ĉi tiu tabernaklo, ĝemas ŝargite, ne pro tio, ke ni deziras servestiĝi, sed ĉar ni deziras surveстиgi, por ke la mortaĵo estu elsortita de la vivo. **5** Kaj Tiu, kiu nin elfaris por ĉi tiu celo, estas Dio, kiu donis al ni la antaŭgarantiajōn de la Spirito. **6** Ni do ĉiam ĝoje kuraĝas, kaj ni scias, ke dum ni ĉeestas en la korpo, ni forestas de la Sinjoro **7** (ĉar ni iradas fide, ne vide); **8** ni ĝoje kuraĝas, kaj ni plivolas foresti de la korpo kaj ĉeesti kun la Sinjoro. **9** Tial ankaŭ ni ambicias, ĉu ĉeestante aŭ forestante, esti akceptindaj ĉe li. **10** Ĉar ni ĉiuj devos elmontriĝi antaŭ la tribunala sego de Kristo, por ke ĉiu ricevu tion, kion li faris en la korpo, laŭ siaj faritaĵoj, ĉu bonaj aŭ malbonaj. **11** Scianto do la timon al la Sinjoro, ni celas kaj ni esperas, ke ni elmontriĝas ankaŭ al viaj konscienco. **12** Ni ne denove nin rekomendas al vi, sed donas al vi kaŭzon fieriĝi pri ni, por ke vi havu ion respondi al tiuj, kiuj fieriĝas ŝajne kaj ne kore. **13** Ĉar ĉu ni estas seriozaj, tio estas pro Dio, aŭ ĉu ni estas seriozaj, tio estas pro vi. **14** Ĉar la amo de Kristo nin devigas; ĉar ni jugas jene, ke ĉar unu mortis pro ĉiuj tial ĉiuj mortis; **15** kaj li mortis pro ĉiuj, por ke la vivantoj jam vivu ne por si mem, sed por tiu, kiu pro ili mortis kaj releviĝis. **16** Tial ni de nun konas nenion laŭkarne; eĉ kvankam ni konis Kriston laŭkarne, tamen ni ne plu lin

donis al ni la administradon de la repacigo; **19** nome, ke Dio estis en Kristo, repacigante la mondon al Si, ne alkalkulantante al ili la kulpojn, kaj komisiis al ni la vorton repacigan. **20** Ni do estas ambasadoroj pro Kristo, kvazaŭ Dio per ni petadus; ni vin petegas pro Kristo, repaciĝu al Dio. **21** Tiun, kiu ne konis pekon, Li faris peko pro ni; por ke ni fariĝu justeco de Dio en li.

6 Kaj kunlaborante kun li, ni petegas ankaŭ, ke vi ne vane akceptu la gracon de Dio **2** (ĉar Li diris: En tempo de favoro Mi aŭskultis vin, Kaj en tago de savo Mi helpis vin; jen nun la tempo de favoro; jen nun la tago de savo); **3** ni donu en nenio okazon por maledifo, por ke oni ne kulpigu nian administradon; **4** sed en ĉio ni aprobigu nin, kiel servantoj de Dio, en multa pacienco, en suferoj, en afliktoj, en malfacilaĵoj, **5** en batovundoj, en malliberigoj, en tumultoj, en laboroj, en maldormoj, en malsatoj, **6** en ĉasteco, en sciado, en pacienco, en afableco, en Spirito Sankta, en amo senhipokrita, **7** en la vorto de vero, en la potenco de Dio; per la armajo de justeco dekstre kaj maldekstre, **8** per gloro kaj malgloro, per malbonfamo kaj bonfamo; kiel trompantoj, tamen veraj; **9** kiel nekonataj, tamen bone konataj; kiel mortantaj, kaj jen ni vivas; kiel pune korektataj, tamen ne mortigataj; **10** kiel dolorplenaj, tamen ĉiam ĝojantaj; kiel malriĉaj, tamen multajn riĉigantaj; kiel nenion havantaj, tamen posedantaj ĉion. **11** Nia bušo estas malfermita al vi, ho Korintanoj, nia koro estas plivastigita. **12** Vi ne estas malvastigitaj en ni, sed vi estas malvastigitaj en viaj proprej internaĵoj. **13** Pro rekompenco samspeca do (mi parolas kiel al infanoj) vi ankaŭ estu plivastigitaj. **14** Ne estiĝu kunjuguloj maltaŭge havas lumo kun mallumo? **15** Kaj kian akordon havas Kristo kun Belial? aŭ kian kunecon havas kredanto kun nekredanto? **16** Kaj kian konsenton havas templo de Dio kun idoloj? ĉar tiel konas. **17** Tial se iu homo estas en Kristo, ni estas templo de Dio vivanta; kiel diris Dio: Mi estas jam nova kreitaĵo; la malnovajoj forpasis, logos inter ili, kaj Mi iros inter ili; kaj Mi estos jen ili jam estiĝis novaj. **18** Sed ĉio estas de ilia Dio, kaj ili estos Mia popolo. **17** Tial Elir el Dio, kiu repacigis nin al Si mem per Kristo kaj inter ili, kaj estu apartaj, diras la Eternulo, Kaj

ne tušu malpurajon; Kaj Mi vin akceptos, **18** Kaj vera. **15** Kaj lia interna amo pli abundas al vi, Mi estos por vi Patro, Kaj vi estos Miaj filoj kaj dum li memoras la obeardon de vi ĉiuj, kiel kun filinoj, diras la Eternulo Plejpotenza.

timo kaj tremo vi lin akceptis. **16** Mi ĝojas, ke en ĉio mi povas fidi al vi.

7 Havante do ĉi tiujn promesojn, amataj, ni

purigu nin de ĉia malpureco karna kaj spirita, **8** Cetere, fratoj, ni sciigas al vi la gracon de Dio, perfektigante sanktecon en la timo al Dio. **2** kiu estas donacita en la eklezioj Makedonaj; Malfermu al ni viajn korojn; ni kontraŭ neniu **2** nome, en grava provo per suferado, la abundo maljuste agis, ni ruinigis neniu, al neniu ni de ilia ĝojo kaj ilia profunda malriĉeco abundis friponis. **3** Ne por vin kondamni mi tion diras; al la riĉo de ilia malavareco. **3** Ĉar mi konstatas, ĉar mi antaŭe diris, ke vi estas en niaj koroj, ke laŭ sia povo — jes, kaj super sia povo — ili por kune vivi kaj kune morti. **4** Granda estas donis memvole, **4** petegante nin per multe da mia parola libereco al vi, granda estas mia petado fari tiun komplezon kaj la komunan fiereco pri vi: mi estas plena de konsolo, al mi helpservadon al la sanktuloj; **5** kaj ne kiel ni superabundas la ĝojo meze de nia tuta aflikto. **5** esperis, sed unue ili sin dediĉis al la Sinjoro, Ĉar eĉ kiam ni jam alvenis en Makedonujon, nia kaj al ni per la volo de Dio. **6** Tiel, ke ni instigis karno tute ne faciligis, sed ni ĉiel depremigis; Titon, ke kiel li antaŭe komencis, tiel same li ekstere estis bataloj, interne timoj. **6** Tamen perfektigui en vi ĉi tiun pluan gracon. **7** Sed kiel Dio, kiu konsolas la humilulojn, konsolis nin per al vi ĉio abundas: fido kaj parolo kaj scio kaj la alveno de Tito; **7** kaj ne nur per lia alveno, sed fervoro kaj via amo al ni, tiel abundu al vi ankaŭ ankaŭ per la konsolo, per kiu li konsoliĝis pri vi, ĉi tiu graco. **8** Mi parolas ne ordonante, sed dum li pridiris al ni vian sopiron, vian doloron, provante per la fervoro de aliaj la sincerecon de vian fervorona pro mi; tiel, ke mi ankorau pli via amo ankaŭ. **9** Ĉar vi scias la gracon de nia ĝojis. **8** Ĉar kvankam mi vin malĝojigis per mia Sinjoro Jesuo Kristo, ke kvankam li estis riĉa, epistolo, mi ne bedaŭras pri tio, kvankam mi tamen pro vi li fariĝis malriĉa, por ke vi per lia ja bedaŭris; ĉar mi vidas, ke tiu epistolo vin malriĉeco fariĝu riĉaj. **10** Kaj en tio mi donas malĝojigis, sed nur mallonge. **9** Mi nun ĝojas, ne mian opinion; ĉar ĉi tio utilas por vi, kiu unuaj pro tio, ke vi malĝojis, sed pro tio, ke vi malĝojis komencis, antaŭ unu jaro, ne nur fari, sed ankaŭ ĝis pento; ĉar vi laŭ Dio malĝojis, por ke vi havu voli. **11** Sed nun kompletigu la faradon ankaŭ; nenian malutilon per ni. **10** Ĉar la malĝojo laŭ tiel ke, kiel estis la volonteco voli, tiel ankaŭ Dio elfaras penton ĝis savo, ne bedaŭrindan; estu la plenumo el via havo. **12** Ĉar kie ekzistas sed la malĝojo de la mondo elfaras morton. la volonteco, ĝi estos akceptita laŭ la havo, ne **11** Ĉar jen kian zorgemon tiu sama malĝojo laŭ la nehavo. **13** Ĉar mi diras tion, ne por ke laŭ Dio elfaris en vi, plue kian senkulpigon, aliaj estu faciligataj kaj vi premataj, **14** sed laŭ plue kian indignon, plue kian timon, plue kian egaleco: via abundo nuntempe fariĝu por ilia sopiron, plue kian fervoron, plue kian venĝon! manko, por ke ilia abundo fariĝu por via manko, En ĉio vi elmontris vin puraj pri la afero. **12** por ke estu egaleco; **15** kiel estas skribite: Tiu, Tial kvankam mi skribis al vi, tamen tio estis ne kiu kolektis pli, ne havis superflue, kaj tiu, kiu pro tio, kiu faris la malbonon, nek pro tio, kiu kolektis malpli, ne havis mankon. **16** Sed danko suferis la malbonon, sed por ke via zorgemo estu al Dio, kiu metas en la koron de Tito la por ni elmontriĝu al vi mem antaŭ Dio. **13** Tial saman zorgon pri vi. **17** Ĉar li ja akceptis la ni konsoliĝis; kaj en nia konsolo ni ĝojis des instigon; sed estante mem tre fervora, li ekiris pli multege pro la ĝojo de Tito, ĉar lia animo al vi memvole. **18** Kaj ni sendis kune kun li la estas refreŝigita de vi ĉiuj. **14** Ĉar se en io mi fraton, kies laŭdo en la evangelio disvastiĝas fanfaronis al li pro vi, mi ne hontis; sed kiel ni tra ĉiuj eklezioj; **19** kaj krom tio, li ankaŭ estis ĉion parolis vereme al vi, tiel same ankaŭ nia elektita de la eklezioj, por vojaĝadi kune kun fanfaronado, kiun mi faris antaŭ Tito, montriĝis

ni rilate al ĉi tiu graco, kiun ni administradas de la sanktuloj, sed ankaŭ abundas per multaj al la gloro de la Sinjoro, kaj por elmontri nian dankoj al Dio; **13** Ĉar provinte vin per ĉi tiu volontecon, **20** evitante tion, ke iu riproĉus nin administrado, ili glorias Dion pro la oboe de rilate al ĉi tiu monhelpo, kiun ni administras; via konfeso al la evangelio de Kristo, kaj pro **21** ĉar ni celas aferojn konvenajn ne nur antaŭ la malavareco de via donaco al ili kaj al ĉiuj; la Sinjoro, sed ankaŭ antaŭ homoj. **22** Kaj ni **14** dum ili mem ankaŭ, per petado por vi, tre sendis kune kun ili nian fraton, kiun ni ofte sopiras al vi pro la grandega graco de Dio en pruvis fervora en multaj aferoj, sed nun multe vi. **15** Danko estu al Dio pro Lia neesprimebla pli fervora pro la granda fido, kiun li havas al vi.

23 Se iu demandas pri Tito, li estas mia kunulo kaj mia kunlaboranto rilate al vi; se pri niaj fratoj, ili estas apostoloj de eklezioj, la gloro de Kristo. **24** Vi do elmontru al ili antaŭ la eklezioj la pruvon de via amo kaj de nia fanfaronado pro vi.

9 Ĉar pri la servado al la sanktuloj estas por

mi superflue skribi al vi; **2** ĉar mi scias vian volontecon, pri kiu mi fanfaronas pro vi al la Makedonoj, ke la Aĥaja lando jam antaŭ unu jaro pretiĝis; kaj via fervoro instigis la plimulton el ili. **3** Sed mi sendis la fratojn, por ke nia fanfaronado pro vi ne fariĝu vanta rilate al ĉi tio, sed, kiel mi diris, por ke vi estu preta, se venus kune kun mi iuj el Makedonujo kaj trovus vin ne preta, ni (por ne diri, vi) ne hontu pro ĉi tiu fido. **5** Mi do opinis ke iu semas ŝpare, ankaŭ rikoltos ŝpare; kaj tiu, faro; **9** kiel estas skribite: Li ŝutis kaj donis al la malriĉuloj; Lia justeco restas eterne. (*aion g165*) **10** Kaj Tiu, kiu donas semon al la semanto kaj panon por nutraĵo, donos kaj multobligras vian fieros ne pretermezure, sed laŭ la amplekso semotan semon, kaj plimultigas la fruktojn de la mezurilo, kiun Dio destinis al ni, por via justeco; **11** dum vi pliriĉiĝos en ĉio al ĉia mezuri, por atingi eĉ ĝis vi. **14** Ĉar ni ne tro malavareco, kiu efikas per ni dankdonadon al Dio. **12** Ĉar la administrado de ĉi tiu servado ne nur kompletigas la mezuron de la bezonoj

10 Mi mem, Paŭlo, petegas vin pro la mildeco kaj dolĉanimoco de Kristo, mi, kiu en via ĉeesto estas humila inter vi, sed, forestante, tre kuraĝas rilate al vi: **2** mi mem petegas vin, ke ĉeestante, mi ne kuraĝu per la insisteco, per kiu mi bontrovas kuraĝi kontraŭ iuj, kiuj rigardas

nin kiel laŭkarne iradantajn. **3** Ĉar kvankam ni iradas en karno, tamen ni ne militadas laŭ karno **4** (ĉar la iloj de nia militado estas la laŭkarnaj, sed potencaj antaŭ Dio por la dejetado de fortikaĵoj); **5** dejetante diskutojn, kaj Dio, kaj ekkaptante ĉiun personon al la oboe al Kristo, **6** kaj starante pretaj puni ĉian malobeon, pretaj,

4 por ke, se venus kune kun mi iuj el Makedonujo kaj trovus vin ne preta, ni (por ne diri, vi) ne hontu pro ĉi tiu fido. **5** Mi do opinis ke iu semas ŝpare, ankaŭ rikoltos ŝpare; kaj tiu, faro; **9** kiel estas skribite: Li ŝutis kaj donis al la malriĉuloj; Lia justeco restas eterne. (*aion g165*) **10** Ĉar, oni diras, liaj letero

7 Ĉiu faru laŭ tio, kion li intencas en la koro, estas gravaj kaj fortaj; sed lia korpa aspekto ne domaĝante, nek pro neceseco; ĉar Dio amas estas malforta, kaj lia parolo malšatinda. **11** Tiu donacanton ĝojan. **8** Kaj Dio povas abundigi homo konsideru, ke kiaj, forestante, ni estas ĉe vi ĉian gracon, por ke vi, havante ĉiam en ĉio ĉian suficecon, abunde rilatu al ĉia bona faro; **9** kiel estas skribite: Li ŝutis kaj donis al la malriĉuloj; Lia justeco restas eterne. (*aion g165*) **10** Kaj Tiu, kiu donas semon al la semanto kaj panon por nutraĵo, donos kaj multobligras vian fieros ne pretermezure, sed laŭ la amplekso semotan semon, kaj plimultigas la fruktojn de la mezurilo, kiun Dio destinis al ni, por via justeco; **11** dum vi pliriĉiĝos en ĉio al ĉia mezuri, por atingi eĉ ĝis vi. **14** Ĉar ni ne tro malavareco, kiu efikas per ni dankdonadon al Dio. **12** Ĉar la administrado de ĉi tiu servado ne nur kompletigas la mezuron de la bezonoj

malpropraj, sed esperante, ke dum kreskos via Neniu opiniu min malsâga; sed se vi ja tiel fido, ni kreskos en vi laŭ nia mezurilo ĝis plua opinias min, tamen min akceptu kiel malsâgan, abundo, **16** por prediki la evangelion ĝis la por ke mi ankaŭ iom fanfaronu. **17** Tion, kion regionoj preter vi, kaj ne fieri pri malpropra mi diras, mi diras ne laŭ la Sinjoro, sed kvazaŭ mezurilo rilate al aferoj jam faritaj. **17** Sed kiu malsâge, en ĉi tiu insistado pri fierado. **18** Ĉar fieras, tiu fieru en la Eternulo. **18** Ĉar ne tiu, kiu multaj fanfaronas laŭ la karno, do mi ankaŭ sin mem rekomendas, estas akceptata, sed tiu, fanfaronos. **19** Ĉar vi afable toleras malsâgulojn, kiun rekomendas la Sinjoro.

11 Mi volas, ke vi pacience toleru min pro iom da malsâgeco; sed efektive vi ja pacience min toleras. **2** Ĉar mi jaluzas pri vi per Dia jaluzo, ĉar mi fianĉigis vin al unu edzo, por ke mi prezento vin kiel ĉastan virgulinon al Kristo. **3** Sed mi timas, ke kiel trompis Evan la serpento per sia ruzeco, viaj animoj iel dekliniĝos for de la simpleco kaj la ĉasteco, kiu estas en Kristo. **4** Ĉar se iu vizitanto predikas alian Kriston, kiun ni ne predikis, aŭ se vi ricevas malsaman spiriton, kiun vi ne ricevis, aŭ malsaman evangelion, kiun vi ne akceptis, facilanime vi lin toleras. **5** Ĉar mi opinias, ke mi neniel malsuperas la plej eminentajn apostolojn. **6** Kaj kvankam mi estas neklera laŭ parolo, mi tamen ne tia estas laŭ scio; sed en ĉio ni malkaše agis ĉe vi inter ĉiuj. **7** Aŭ ĉu mi pekis, humiliigante min, por ke vi estu altigitaj, en tio, ke mi senpage predikis al vi la evangelion de Dio? **8** Mi senigis aliajn ekleziojn, ricevante de ili pagon, por servi al vi; **9** kaj kiam mi ĉeestis ĉe vi kaj havis mankon, mi ne estis ŝarĝo sur iu; ĉar la fratoj, veninte el Makedonujo, plenigis la mezuron de mia bezono; kaj en ĉio mi tenis min ne ŝarĝa rilate vin, kaj ankoraŭ tenos. **10** Jen estas la vero de Kristo en mi, ke ĉi tiu fanfarono ne estos barita kontraŭ mi en la regionoj Āhajaj. **11** Kial? ĉu tial, ke mi vin ne amas? Dio scias. **12** Sed kiel mi faras, tiel mi ankaŭ faros, por forigi la pretekston al tiuj, kiuj deziras pretekston, por ke, en kio ili fieras, ili troviĝu samaj, kiel ni. **13** Ĉar tiaj homoj estas falsaj apostoloj, trompemaj laboristoj, sin aliformante kvazaŭ apostolojn de Kristo. **14** Kaj nenia miro; ĉar Satano mem sin aliformas kvazaŭ anĝelon de lumo. **15** Estas do nenio granda, se liaj servantoj ankaŭ sin aliformas kvazaŭ servantojn de justeco; ilia finiĝo estos laŭ iliaj faroj. **16** Denove mi diras:

Neniu opiniu min malsâga; sed se vi ja tiel fido, ni kreskos en vi laŭ nia mezurilo ĝis plua opinias min, tamen min akceptu kiel malsâgan, abundo, **16** por ke mi ankaŭ iom fanfaronu. **17** Tion, kion regionoj preter vi, kaj ne fieri pri malpropra mi diras, mi diras ne laŭ la Sinjoro, sed kvazaŭ mezurilo rilate al aferoj jam faritaj. **17** Sed kiu malsâge, en ĉi tiu insistado pri fierado. **18** Ĉar fieras, tiu fieru en la Eternulo. **18** Ĉar ne tiu, kiu multaj fanfaronas laŭ la karno, do mi ankaŭ sin mem rekomendas, estas akceptata, sed tiu, fanfaronos. **19** Ĉar vi afable toleras malsâgulojn, estante mem saĝaj. **20** Ĉar vi toleras homon, se li vin sklavigas, se li vin formangas, se li vin kaptas, se li sin altigas, se li batas al vi la vizagón. **21** Mi parolas kvazaŭ per sinmallauðo, kvazaŭ ni estus malfortigintaj. Tamen pri kio iu kuraĝas, pri tio (mi parolas en malsâgeco) mi ankaŭ kuraĝas. **22** Ĉu ili estas Hebreoj? mi ankaŭ. Ĉu ili estas Izraelidoj? mi ankaŭ. Ĉu ili estas el la idaro de Abraham? mi ankaŭ. **23** Ĉu ili estas servantoj al Kristo? (mi parolas kiel frenezulo) mi plie; en laboroj pli abunde, en malliberejo pli abunde, en batoj supermezure, en mortiĝoj ofte. **24** De la Judoj kvinfoje mi ricevis batojn po kvardek sen unu. **25** Trifoje mi estas batita per vergoj, unufoje mi estas prijetita per ŝtonoj, trifoje mi suferis ŝippereon, nokton kaj tagon mi pasis en la profunda maro; **26** en oftaj vojaĝoj, en dangeroj de riveroj, dangeroj de rabistoj, dangeroj de Judoj, dangeroj de la nacianoj, dangeroj en urbo, dangeroj en dezerto, dangeroj en la maro, dangeroj inter falsaj fratoj; **27** en laboro kaj sufero, en oftaj sendormiĝoj, en malsato kaj soifo, en oftaj fastoj, en malvarmo kaj senvesteco. **28** Krom tiuj aferoj eksteraj estas tio, kio min premas ĉiutage, nome la zorgado pri ĉiuj eklezioj. **29** Kiu estas malforta, kaj mi ne estas malforta? kiu estas faligata, kaj mi ne indignas? **30** Se mi nepre devas fanfaroni, mi fanfaronos pri tio, kio rilatas al mia malforteco. **31** La Dio kaj Patro de la Sinjoro Jesuo, Tiu, kiu ĉiam estas benata, scias, ke mi ne mensogas. (*aiōn g165*) **32** En Damasko, la urbestro sub la reĝo Aretas starigis gardistaron en la urbo de la Damaskanoj, por min kapti; **33** kaj tra fenestro oni min delasis laŭflanke de la muro en korbo, kaj mi eliĝis de liaj manoj.

12 Mi nepre devas fanfaroni, kvankam tio ne konvenas; sed mi venos al vizioj kaj

malka oj de la Sinjoro. 2 Mi konas viron en ne iradis la  la sama Spirito?  u ni ne iradis en Kristo, anta  dek kvar jaroj ( u en la korpo, la samaj piedosignoj? 19 Vi ankora  nun  iam mi ne scias,  u ekster la korpo, mi ne scias; pensas, ke ni nin senkulpigas anta  vi. Anta  Dio scias) eklevitaj  is en la trian  ielon; 3 Dio, ni parolas en Kristo. Sed  io, amataj miaj, kaj mi scias pri la tiela viro ( u en la korpo, estas por via edifo. 20  ar mi timas, ke veninte, a  ekster la korpo, mi ne scias; Dio scias), mi iel ne trovos vin tiaj, kiajn mi volas; kaj 4 ke li estis eklevita en Paradizon, kaj a dis ke mi mem estos trovata tia, kian vi ne volas; nedireblajn vortojn, kiujn ne estas permesate ke iel estos malpaco,  aluzo, koleroj, partioj, al homo paroli. 5 Pro tia homo mi fieros; sed kalumnioj, murmurado,  veligoj, tumultoj; 21 ke pro mi mem mi ne fieros, krom rilate al miaj kiam mi revenos, mia Dio min humiligos anta  malforta oj. 6  ar se mi dezirlos fieri, mi ne vi, kaj mi mal ojos pro multaj, kiuj jam anta  estos malsaga ;  ar mi diros la veron; sed mi pekis kaj ne pentis pri la malpureco kaj adulto min detenas, por ke neniu min opiniu supera ol kaj volupto, kiujn ili faris.

tia, kia li vidas min, a  a das  e mi. 7 Kaj pro la treega grandeco de la malka oj — por ke mi ne tro alti , estis donita al mi dornego por la karno, sendito de Satano, por min kontuzi, por ke mi ne tro alti . 8 Pri tio mi petegis trifojne la Sinjoron, ke  i foriru de mi. 9 Kaj li diris al mi: Mia graco sufi as por vi,  ar mia potenco perfekti as en malforteco. Plej  oje do mi plivole fieros pri miaj malforta oj, por ke la potenco de Kristo kovru min. 10 Mi do plezuron havas en malforta oj, en atencoj, en bezonegoj, en persekutoj, en suferoj, pro Kristo;  ar kiam mi estas malforta, tiam mi estas fortaj. 11 Mi malsaga is: vi min devigis;  ar mi devus estis la data de vi;  ar en nenio mi malsuperis la plej eminentajn apostolojn, kvankam mi estas nenio. 12 Vere la signoj de apostolo estis elfaritaj inter vi en  ia pacienco, per signoj kaj mirind oj kaj potenc oj. 13  ar en kio vi fari is malsuperaj kompare al la aliaj eklezioj, krom en tio, ke mi mem ne  arg is al vi? pardonu al mi  i tiun maljusta on. 14 Jen la trian fojon mi min tenas preta veni al vi; kaj mi ne fari os  argo por vi,  ar mi celas ne viajn, sed vin;  ar devus provizi ne la idoj por la gepatroj, sed la gepatroj por la idoj. 15 Kaj plej  oje mi elspezos kaj elspezi os por viaj animoj. Se mi vin amas pli abunde,  u mi estas des malpli amata? 16 Tio estu, tamen mi ne estis  argo por vi; sed estante ruzema, mi vin kaptis per logo. 17  u mi superruzis vin per iu el tiuj, kiujn mi sendis al vi? 18 Mi instigis al Tito, kaj kune kun li mi sendis la fraton.  u Tito vin superruzis?  u ni

13 Jen la trian fojon mi venas al vi. La  la diro de du atestantoj a  tri  iu vorto estu konfirmita. 2 Mi anta diris, kaj mi nun anta diras, kiel  eestante la duan fojon, tiel nun forestante, al la jam pekintaj kaj al  iu ceteraj, ke se mi revenos, mi ne indulgos; 3  ar vi ser as pruvon de tio, ke parolas en mi Kristo, kiu rilate al vi ne estas malforta, sed energias en vi; 4  ar li estis krucumita pro malforto, tamen li vivas per la potenco de Dio.  ar ni anka  estas malfortaj kune kun li, sed ni vivos kune kun li per la potenco de Dio rilate al vi. 5 Provu vin mem,  u vi estas en la fido; ekzamenu vin mem. A   u vi ne scias pri vi mem, ke Jesuo Kristo estas en vi? se ja vi ne estas malaprobindaj. 6 Sed mi esperas, ke vi sci os, ke ni ne estas malaprobindaj. 7 Ni pre as al Dio, ke vi faru nenian malbonon; ne por tio, ke ni montri u aprobataj, sed por ke vi faradu tion, kio estas honorinda, e  kvankam ni estus malaprobindaj. 8  ar ni ne povas fari ion kontra  la vero, sed nur por la vero. 9  ar ni  ojas, kiam ni estas malfortaj kaj vi estas fortaj; anka  ni pre as por via perfekti o. 10 Pro tio mi skribas  i tion, forestante, por ke,  eestante, mi ne agu severe la  la a toritato, kiun la Sinjoro donis al mi por edifado kaj ne por de etado. 11 Fine, fratoj, adia . Perfekti u, konsoli u, estu unuanimaj, vivu pace; kaj la Dio de amo kaj paco estos  e vi. 12 Salutu unu la alian per sankta kiso. 13  iu sanktuloj vin salutas. 14 La graco de la Sinjoro

Jesuo Kristo kaj la amo de Dio kaj la kuneco de
la Sankta Spirito estu kun vi ĉiuj.

Galatoj

1 Paŭlo, apostolo (ne de homoj, nek per homo, sed per Jesuo Kristo, kaj Dio, la Patro, kiu levis lin el la mortintoj), **2** kaj ĉiuj fratoj, kiuj estas kun mi, al la eklezio de Galatujo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **4** kiu sin donis pro niaj pekoj, por liberigi nin el la nuna malbona mondo, laŭ la volo de nia Dio kaj Patro; (**aiōn g165**) **5** al kiu estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (**aiōn g165**) **6** Mi miras, ke tiel rapide vi forigas for de Tiu, kiu vokis vin en la gracon de Kristo, al malsama evangelio; **7** kiu ja ne estas alia, sed troviĝas iuj, kiuj vin maltrankviligas kaj deziras renversi la evangelion de Kristo. **8** Tamen se eĉ ni, aŭ anĝelo el la ĉielo, al vi instruus ian evangelion krom tiu, kiun ni jam al vi instruis, tiu estu anatemita. **9** Kiel ni antaŭe diris, tiel nun mi denove diras: Se iu al vi instruas ian evangelion krom tiu, kiun vi ricevis, tiu estu anatemita. **10** Ĉar ĉu mi nun influas homojn, aŭ Dion? aŭ ĉu mi celas plaĉi al homoj? se mi ankoraŭ nun plaĉus al homoj, mi ne estus servisto de Kristo. **11** Ĉar mi sciigas vin, fratoj, rilate al la evangelio predikita de mi, ke ĝi ne estas laŭ homo. **12** Ĉar mi ne ricevis ĝin de homo, kaj ĝi ne estas instruita al mi krom per malkašo de Jesuo Kristo. **13** Ĉar vi iam aŭdis pri mia estinta vivmaniero en Judismo, ke mi forte persekutis la eklezion de Dio kaj ĝin atakis; **14** kaj mi plimulte progresis en Judismo, ol multaj miaj samaĝuloj en mia nacio, estante multe pli fervorantima pri la tradicioj de miaj prapattroj. **15** Sed kiam bonvole plaĉis al Dio, kiu el la ventro de mia patrino apartigis min kaj per Sia graco min vokis, **16** por malkaši en mi Sian Filon, por ke mi prediku lin inter la nacianoj; mi ne konsiliĝis kun karno kaj sango, **17** kaj mi ne supreniris al Jerusalem, al la antaŭ mi apostoloj, sed mi tuj foriris en Arabujon, kaj poste mi revenis al Damasko. **18** Tiam, post tri jaroj, mi supreniris al Jerusalem, por viziti Kefason, kaj mi restis kun li dek kvin tagojn. **19** Sed neniu alian el la apostoloj mi vidis, krom Jakobo, la frato de la Sinjoro. **20** Pri tio, kion mi skribas al

vi, jen, antaŭ Dio, mi ne mensogas. **21** Poste mi venis en la regionojn de Sirio kaj Kilikio. **22** Kaj mi ankoraŭ estis vizage nekonata de la eklezio de Judujo, kiuj estis en Kristo; **23** sed ili nur aŭdis la jenon: Kiu nin iam persekutis, tiu nun predikas la fidon, kiun iam li atakis; **24** kaj ili gloris Dion en mi.

2 Tiam, post intertempo de dek kvar jaroj, mi denove supreniris al Jerusalem kun Barnabas, kunkondukte ankaŭ Titon. **2** Kaj mi supreniris laŭ Dia malkašo; kaj mi prezentis al ili la evangelion, kiun mi predikas inter la nacianoj, sed aparte al la eminentuloj, por ke mi ne estu vane kuranta, aŭ kurinta. **3** Sed eĉ Titon, kiu estis kun mi, estante Greko, oni ne devigis cirkumcidigi; **4** sed tio estis pro la kaše enportitaj fratoj, kiuj ruze envenis, por spioni nian liberecon en Kristo Jesuo, por ke ili nin sklavigu; **5** al kiu ni ne submetiĝis cedeme, eĉ por unu horo; por ke la vero de la evangelio restadu kun vi. **6** Sed el tiuj, kiuj ŝajne iom valoris (kiaj ajn ili estis, tio por mi ne estas grava: ĉe Dio ne estas personfavorado) — tiuj valoruloj nenion aldonis al mi; **7** sed kontraŭe, kiam ili vidis, ke je la evangelio de la necirkumcido mi estas komisiita tiel same, kiel Petro je la evangelio de la cirkumcido **8** (ĉar Tiu, kiu forte energias en Petro por la apostoleco de la cirkumcido, ankaŭ energias en mi por la nacianoj), **9** Jakobo kaj Kefas kaj Johano, kiuj ŝajne estis kolonoj, rimarkinte la gracon donitan al mi, donis al mi kaj al Barnabas la dekstrajn manojn de kunuleco, por ke ni iru al la nacianoj, kaj ili al la cirkumcidularo; **10** kondiĉe nur, ke ni memoru la malriĉulojn, kion ja mi klopodis jam fari. **11** Sed kiam venis Kefas al Antioĥia, mi lin rezistis vizagón kontraŭ vizagó, ĉar li estis mallaudinda. **12** Ĉar antaŭ ol iuj alvenis de Jakobo, li kunmanĝis kun la nacianoj; sed kiam ili alvenis, li sin fortiris kaj apartigis, timante tiujn, kiuj estis el la cirkumcido. **13** Kaj la aliaj Judoj kune hipokritis, tiel ke eĉ Barnabas mem fortiriĝis per ilia hipokriteco. **14** Kaj kiam mi vidis, ke ili ne prave kondutas laŭ la vero de la evangelio, mi diris al Kefas antaŭ ĉiuj: Se vi, estante Judo, naciane vivas, kaj ne kiel Judoj,

kial vi devigas la nacianojn agi laŭ Judismo? **15** estas ĉiu, kiu pendas sur lignaĵo; **14** por ke venu Ni, nature Judoj, kaj ne pekujo el la nacianoj, sur la nacianojn la beno de Abraham en Kristo **16** sciante, ke praviĝas homo ne per faroj de la Jesuo; por ke per fido ni ricevu la promeson leĝo, sed nur per fido al Jesuo Kristo, ni mem de la Spirito. **15** Fratoj, mi parolas laŭ homo: en Kristo Jesuo kredis, por ke ni praviĝu per Konfirmitan interligon, eĉ nur homan, neniu fido al Kristo, kaj ne per faroj de la leĝo; tial, nuligas nek prialdonas. **16** Sed al Abraham kaj al ke per faroj de la leĝo neniu karno praviĝos. Ia semo la promesoj estis parolitaj. Li ne diras: **17** Sed se, dezirante praviĝi en Kristo, ni mem Kaj al semoj, kvazaŭ pri multaj; sed kvazaŭ unu: montriĝis pekujoj, ĉu Kristo estas servanto de Kaj al via semo, kiu estas Kristo. **17** Sed jen peko? Nepre ne! **18** Ĉar se mi rekonstruas tion, kion mi diras: Interligon, antaŭe konfirmitan kion mi detruis, mi montras min pekujo. **19** Ĉar de Dio, la leĝo, kiu venis kvarcent tridek jarojn per la leĝo mi al la leĝo mortis, por ke mi al Dio poste, ne nuligas, tiel ke ĝi malefektivigus la vivu. **20** Kun Kristo mi krucumiĝis, tamen mi promeson. **18** Ĉar se la heredaĵo estas de la leĝo, vivas; jam ne mi mem, sed Kristo vivas en mi; ĝi jam ne estas de promeso; sed Dio ĝin donis al kaj tiun vivon, kiun mi vivas en karno, mi vivas Abraham per promeso. **19** Kio do estas la leĝo? en fido al la Filo de Dio, kiu min amis kaj sin Ĝi estis aldonita kaŭze de eraroj, ĝis venos la donis pro mi. **21** Mi ne vanigas la gracon de Dio; idaro, al kiu la promeso estas donita; ordigite ĉar se per la leĝo venas justeco, Kristo ja vane per angeloj en la mano de interulo. **20** Interulo ne estas de unu, sed Dio estas unu. **21** Ĉu do la leĝo kontraŭstaras al la promesoj de Dio? Nepre ne! ĉar se estus donita leĝo, kiu povus vivigi, efektive justeco estus per la leĝo. **22** Tamen la Skribo kune enşlosis ĉion sub peko, por ke la promeso per fido al Kristo Jesuo estu donata al ĉiuj, kiuj fidas. **23** Sed antaŭ ol fido venis, ni estis gardataj sub la leĝo, enşlositaj por la fido malkaŝota. **24** Tial la leĝo fariĝis nia pedagogo, kondukanta al Kristo, por ke ni praviĝu per fido. **25** Sed nun, post kiam la fido alvenis, ni jam ne estas sub pedagogo. **26** Ĉar vi ĉiuj per la fido estas filoj de Dio en Kristo Jesuo. **27** Ĉar ĉiuj el vi, kiuj al Kristo baptiĝis, surmetis al si Kriston. **28** Ne estas ja Judo nek Greko, ne estas sklavo nek liberulo, ne estas ja vira kaj virina; ĉar vi ĉiuj estas unu en Kristo Jesuo. **29** Se do vi apartenas al Kristo, vere vi estas la idaro de Abraham, kaj heredantoj laŭ la promeso.

3 Ho malsagaj Galatoj, kiu vin ensorĉis? vin, antaŭ kies okuloj Kristo Jesuo estis publike prezentiita krucumita. **2** Nur la jenon mi deziras sciigi de vi: Ĉu per faroj de la leĝo vi ricevis la Spiriton, aŭ per la aŭdado de fido? **3** Ĉu vi tiel malsagaj estas? komencinte en Spirito, ĉu vi en karno nun perfektiĝas? **4** Ĉu vi vane tiom suferis? se ja tio estas vana. **5** Ĉu do Tiu, kiu donas al vi la Spiriton kaj faras ĉe vi miraklojn, tion faras per faroj de la leĝo, aŭ per la aŭdado de fido? **6** Tiel same, kiel Abraham kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel virtuo. **7** Sciu do, ke tiuj, kiuj rilatas al fido, estas filoj de Abraham. **8** Antaŭvidante do, ke per fido Dio pravigos la nacianojn, la Skribo antaŭpredikis la evangelion al Abraham, dirante: Beniĝos per vi ĉiuj gentoj. **9** Tial do tiuj, kiuj rilatas al fido, beniĝas kun la fidela Abraham. **10** Ĉar ĉiuj, kiuj rilatas al faroj de la leĝo, estas sub malbeno; ĉar estas skribite: Malbenita estas ĉiu, kiu ne persistos en ĉio, kio estas skribita en la libro de la leĝo, por plenumi ĝin. **11** Sed ke neniu praviĝas antaŭ Dio per la leĝo, estas evidento; ĉar: La virtulo vivos per fido; **12** kaj la leĝo ne rilatas al fido; sed: Kiu plenumas ilin, tiu vivos en ili. **13** Kristo elaelcetis nin el la malbeno de la leĝo, fariginte malbeno pro ni; ĉar estas skribite: Malbenita

4 Kaj mi sciigas vin, ke tiel longe, kiel la heredanto estas infano, li neniel malsimilas sklavan, kvankam li estas estro de ĉio; **2** sed li estas sub guvernantoj kaj administrantoj, ĝis la templimo difinita de la patro. **3** Tiel ankaŭ ni, dum ni estis infanoj, estis en sklaveco sub la elementoj de la mondo; **4** sed kiam venis la pleneco de la tempo, Dio elsendis Sian Filon,

el virino naskitan, sub leĝo naskitan, **5** por Sonigu kanton kaj ĝojkriu, ho vi, kiu ne suferas reaĉeti tiujn, kiuj estas sub la leĝo, por ke ni naskodoloron; Ĉar la forlasitino havos pli da ricevu la filadopton. **6** Kaj ĉar vi estas filoj, infanoj, ol la havanta edzon. **28** Sed ni, fratoj, Dio elsendis la Spiriton de Sia Filo en niajn estas filoj de promeso tiel same, kiel Isaak. **29** korojn, kriantaj, Aba, Patro! **7** Tiel ke ĉiu el vi estas jam ne sklavo, sed filo; kaj se filo, ankaŭ laŭspiritulon, tiel estas ankaŭ nuntempe. **30** Sed heredanto per Dio. **8** Tamen, tiam ne konante kion diras la Skribo? Forpelu la sklavon kaj Dion, vi estis en sklaveco al tiuj, kiuj nature ŝian filon; ĉar la filo de la sklavino ne heredos ne estas dioj; **9** sed jam nun konante Dion, aŭ kun la filo de la liberulino. **31** Tial, fratoj, ni pli ĝuste, de Dio konate, kial vi returniĝas al estas filoj ne de sklavino, sed de la liberulino.

la malfortaj kaj mizeraj elementoj, al kiuj vi deziras denove sklavigi? **10** Vi observas tagojn kaj monatojn kaj tempojn kaj jarojn. **11** Mi timas pri vi, ke eble mi vane laboris ĉe vi. **12** Mi petegas vin, fratoj, estu kiel mi, ĉar mi ankaŭ estas kiel vi. Vi neniel al mi malbonfaris; **13** sed vi scias, ke pro malforteco de la karno mi la unuan fojon predikis al vi la evangelion; **14** kaj vian elprovon en mia karno vi ne malestimis nek abomenis, sed kvazaŭ anĝelon de Dio vi akceptis min, kvazaŭ Kriston Jesuon. **15** Kie do estas via singratulado? mi atestas al vi, ke se estus eble, vi estus elshirtaj viajn okulojn kaj donintaj ilin al mi. **16** Ĉu mi do per verdirado fariĝis al vi malamiko? **17** Ili fervore serĉas vin, ne bone; ili eĉ volas elŝlosi vin, por ke vi serĉu ilin. **18** Sed estas bone esti fervore serĉata ĉiam en bona afero, kaj ne nur tiam, kiam mi estas ĉe vi. **19** Mij infanetoj, pro kiuj mi denove suferas naskodoloron, ĝis Kristo formiĝos en vi, **20** mi tute deziris esti ĉe vi nun, kaj ŝanĝi mian vocon; ĉar vere mi dubas pri vi. **21** Diru al mi, vi, kiuj volas esti sub la leĝo, ĉu vi ne aŭskultas la leĝon? **22** Ĉar estas skribite, ke Abraham havis du filojn, unu el la sklavino kaj unu el la liberulino. **23** Tamen tiu el la sklavino naskiĝis laŭ la karno, sed ĉi tiu el la liberulino naskiĝis per promeso. **24** Ĉi tio enhavas alegorion; ĉar la du virinoj estas du interligoj, unu el la monto Sinaj, por sklaveco naskante, kiu estas Hagar. **25** Ĉar tiu Hagar estas la monto Sinaj en Arabujo, kaj prezantas la nunan Jerusalemon, ĉar ŝi estas sklavigita kune kun siaj infanoj. **26** Sed la supera Jerusalem estas libera, kiu estas patrino nia. **27** Estas ja skribite: Ĝoju, ho senfruktulino, kiu ne naskis,

5 Por libereco Kristo nin liberigis; tial staru fortike, kaj ne reimplikiĝu en jugon de sklaveco. **2** Jen mi, Paŭlo, diras al vi, ke, se vi cirkumcidiĝos, Kristo al vi tute ne utilos. **3** Mi denove atestas al ĉiu homo cirkumcidata, ke li estas ŝuldanto, por plenumi la tutan leĝon. **4** Vi, kiuj volas vin pravigi per la leĝo, apartiĝis for de Kristo; vi forfalis de graco. **5** Ĉar ni en la Spirito atendas la esperon de justeco per la fido. **6** Ĉar en Kristo Jesuo nek cirkumcido nek necirkumcido valoras ion, sed nur fido, energianta per amo. **7** Vi bone kuradis; kiu vin malhelpis, ke vi ne obeu la veron? **8** Ĉi tiu influo ne venas de tiu, kiu vin vokas. **9** Malmulto da fermentaĵo fermentigas la tutan mason. **10** Mi fidas pri vi en la Sinjoro, ke vi ne alie sentados; sed tiu, kiu malkvietigas vin, elportos sian propran juĝon, kiu ajn li estas. **11** Sed mi, fratoj, se mi ankoraŭ predikas cirkumcidon, kial mi estas ankoraŭ persekutata? tiuokaze la falpušilo de la kruco estas formovita. **12** Mi volus, ke tiuj, kiuj vin maltrankviligas, sin fortranĉu. **13** Ĉar vi, fratoj, estas vokitaj al libereco; tamen ne uzu vian liberecon kiel pretekston por la karno, sed per amo servu unu la alian. **14** Ĉar la tutalra leĝo estas plenumata en unu diro, jene: Amu vian proksimulon kiel vin mem. **15** Sed se vi mordas kaj manĝegas unu la alian, gardu vin, ke vi ne estu detruitaj unu de la alia. **16** Sed mi diras: Iradu laŭ la Spirito, kaj la deziregon de la karno vi ne plenumos. **17** Ĉar la karno deziregas kontraŭ la Spirito, kaj la Spirito kontraŭ la karno; ĉar ĉi ĉiuj interbatalas reciproke, por ke vi ne faru tion, kion vi volas. **18** Sed se vi estas kondukataj de la Sinjoro, vi jam ne estas sub la leĝo. **19** Evidentaj estas la faroj de la karno,

kiuj estas malĉasteco, malpureco, voluptemo, mi al la mondo. **15** Ĉar nek cirkumcido nek **20** idolkulto, sorĉado, malamikeco, malpaco, necirkumcido estas io, sed nova kreitaĵo. **16** Kaj jaluzoj, koleregoj, partiemeco, skismoj, herezoj, kiuj irados laŭ tiu regulo, paco kaj kompato estu **21** envioj, ebrieco, diboĉado, kaj aliaj similaj; pri sur ili ĉiuj, kaj sur la Izrael de Dio. **17** De nun kiuj mi avertas vin, kiel mi jam antaŭe admonis neniu min ĝenu, ĉar mi portas en mia korpo vin, ke tiuj, kiuj tion faradas, ne heredos la signojn de Jesuo. **18** La graco de nia Sinjoro regnon de Dio. **22** Sed la frukto de la Spirito Jesuo Kristo estu kun via spirito, fratoj. Amen. estas amo, ĝojo, paco, pacienco, komplezo, bonkoreco, fideleco, **23** mildeco, sinregado; kontraŭ tiaj ne ekzistas lego. **24** Kaj tiuj, kiuj apartenas al Kristo Jesuo, jam krucumis la karnon kun ĝiaj pasioj kaj voluptoj. **25** Se ni vivas per la Spirito, en la Spirito ni ankaŭ iradu. **26** Ni ne fariĝu fanfaronemaj, incitante kaj envianta unu la alian.

6 Fratoj, eĉ se homo estos trovita en ia kulpo, vi, kiuj estas spiritaj, restarigu tiun per spirito de mildeco; rigardante vin, ĉiu sin mem, por ke vi ne estu tentataj. **2** Reciproke subtenadu viajn ŝarĝojn, kaj tiamaniere plenumu la leĝon de Kristo. **3** Ĉar, se iu, estante nenio, sin estimas, kvazaŭ li estas io, li sin trompas. **4** Sed ĉiu kontrolo sian propran faradon, kaj tiam li havos singratuladon pri si mem, kaj ne pri sia proksimulo. **5** Ĉar ĉiu devas subteni sian propran portajon. **6** Tiu, kiu estas instruata en la parolo de Dio, partoprenu kun tiu, kiu lin instruas, en ĉiuj bonaĵoj. **7** Ne trompiĝu; Dio ne estas mokata; ĉar ĉion, kion oni semas, tion ankaŭ li rikoltos. **8** Ĉar kiu semas por sia karno, el la karno tiu rikoltos putradon; sed kiu semas por la Spirito, el la Spirito tiu rikoltos eternan vivon. (aiōnios g166) **9** Kaj ni ne lacigū en bonfarado; ĉar ĝustatempe ni rikoltos, se ni ne senfortiĝos. **10** Tial laŭ nia oportuna tempo ni bonfaradu al ĉiuj, precipe al tiuj, kiuj apartenas al la familio de la fido. **11** Vidu, per kiaj grandaj literoj mi skribis al vi propramane. **12** Kiu deziras sin paradi per la karno, tiuj devigas vin cirkumcidiĝi; sole por ke ili ne estu persekutataj pro la kruco de Kristo. **13** Ĉar eĉ tiuj mem, kiuj cirkumcidiĝas, ne observas la leĝon; sed ili deziras, ke vi cirkumcidiĝu, por ke ili fanfaronu pri via karno. **14** Sed por mi ne estu fanfaroni krom pri la kruco de nia Sinjoro Jesuo Kristo, per kiu la mondo estas krucumita al mi, kaj

Efesanoj

1 Paŭlo, apostolo de Jesuo Kristo per la volo de Dio, al la sanktuloj, kiuj estas en Efeso, kaj al la fideluloj en Kristo Jesuo: **2** Graco estu al vi kaj paco de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu benis nin per ĉia beno spirita en la ĉielejoj en Kristo; **4** kiel Li elektis nin en li antaŭ la fondo de la mondo, por ke ni estu sanktaj kaj senmakulaj antaŭ Li en amo; **5** antaŭdestininte nin por filadopto per Jesuo Kristo al Si mem, laŭ la aprobo de Sia volo, **6** al la laŭdo de la gloro de Lia graco, per kiu Li favoris nin en la Amata; **7** en kiu ni havas la elaceton per lia sango, la pardonon de niaj pekoj, laŭ la riĉo de lia graco, **8** kiun li abundigis al ni en ĉia saĝeco kaj prudento, **9** sciiginte al ni la misteron de Lia volo, laŭ Lia bonvolo, kiun Li antaŭdecidis en li, **10** por dispono en la pleneco de la tempo, por sumigi en Kristo ĉion, kio estas en la cieloj kaj sur la tero; **11** en li, en kiu ni fariĝis heredaĵo, destinate laŭ la antaŭdecido de Tiu, kiu ĉion faras laŭ la intenco de Sia volo; **12** por ke ni estu por la laŭdo de Lia gloro, ni, kiu antaŭe esperis en Kristo; **13** en kiu vi ankaŭ esperas, aŭdinte la vorton de la vero, la evangelion de via savo; al kiu ankaŭ kredinte, vi estas sigelitaj per la Sankta Spirito de promeso, **14** kiu estas antaŭgarantiaĵo de nia heredaĵo, por la elaceto de la posedajo, por laŭdo de Lia gloro. **15** Pro tio mi ankaŭ, aŭdinte pri via fido al la Sinjoro Jesuo, kaj via amo al ĉiuj sanktuloj, **16** ne ĉeses danki pro vi, vin nomante en miaj preĝoj; **17** por ke la Dio de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la Patro de gloro, donu al vi spiriton de saĝeco kaj malkašo en la konado de Li; **18** dum la okuloj de via koro estas lumigataj, por ke vi sciu, kia estas la espero de Lia voko, kaj kia la riĉeco de la gloro de Lia heredaĵo en la sanktuloj, **19** kaj kia la supermezura grandeco de Lia potenco al ni, kiu kredas, laŭ la energio de la efikeco de Lia forto, **20** kiun Li faris en Kristo, relevante lin el la mortintoj, kaj sidigante lin dekstre de Li en la ĉieloj, **21** multe super ĉiu reganto kaj aŭtoritato kaj potenco kaj regeco, kaj ĉiu nomo nomata, ne nur en ĉi tiu mondo, sed ankaŭ en la estonta; (*aiōn g165*) **22** kaj ĉion Limetis sub liajn piedojn, kaj donis lin kiel kapon super ĉio por la eklezio, **23** kiu estas lia korpo, la pleneco de Tiu, kiu plenigas ĉion en ĉio.

2 Kaj vin li vivigis, kiam vi estis malvivaj per eraroj kaj pekoj, **2** en kiu vi iam iradis laŭ la vojo de ĉi tiu mondo, laŭ la estro de la potenco de la aero, de la spirito, kiu nun energias en la filo de malobeo; (*aiōn g165*) **3** inter kiu ni ĉiu iam ankaŭ vivis, plenumante la dezirojn de nia karno, farante la volojn de la karno kaj de la menso, kaj ni estis laŭ naturo infanoj de kolerego, kiel ankaŭ la aliaj. **4** Sed Dio, estante riĉa en kompateco, pro Sia granda amo, per kiu Li amis nin, **5** eĉ kiam ni estis malvivaj en niaj eraroj, nin vivigis en Kristo (per graco vi saviĝis), **6** kaj nin levis, kaj nin kunsidigis en la ĉielejoj en Kristo Jesuo; **7** por montri en la mondaĝoj estontaj la superabundan riĉecon de Sia graco en korfavoro al ni en Kristo Jesuo: (*aiōn g165*) **8** Ĉar per graco vi saviĝis per fido; ne per vi mem: ĝi estas dono de Dio; **9** ne el faroj, por ke neniu fanfaroru. **10** Ĉar ni estas Lia faritaĵo, kreitaj en Kristo Jesuo por bonaj faroj, kiujn antaŭarangis Dio, por ke ni iradu en ili. **11** Kaj pro tio rememoru, ke iam vi, nacianoj laŭ la karno, nomataj la Necirkumcido ĉe la tiel nomata Cirkumcido, mane farita sur la karno – **12** ke vi estis tiam sen Kristo, fremdigitaj for de la komunumo de Izrael, kaj eksteruloj de la interligo de la promeso, esperon ne havantaj kaj sen Dio en la mondo. **13** Sed nun en Kristo Jesuo vi, iam malproksimaj, proksimiĝis en la sango de Kristo. **14** Ĉar nia paco estas li, kiu unuigis ambaŭ kaj rompis la intermuron de disigo, **15** en sia karno neniiĝinte la malamon, la legon de ordonoj en dekretoj; por krei en si el la du unu novan homon, tiel farante pacon; **16** kaj por kunakordigi ambaŭ en unu korpo al Dio per la kruco, mortiginte per tio la malamon; **17** kaj li venis kaj predikis pacon al vi malproksimaj kaj al la proksimaj; **18** ĉar per li ni ambaŭ havas en unu Spirito alkondukon al la Patro. **19** Sekve vi jam estas ne fremduj kaj

pasloĝantoj, sed samregnanoj kun la sanktuloj, pleniĝu eĉ ĝis la pleneco de Dio. **20** Nun al Tiu, kaj el la domanaro de Dio, **20** konstruitaj sur la kiu povas tre abunde fari, super ĉio, kion ni fundamento de la apostoloj kaj profetoj, kies povas peti aŭ pensi, laŭ la potenco, kiu energias bazangula ŝtono estas Kristo Jesuo mem; **21** en en ni, **21** estu gloro en la eklezio kaj en Kristo kiu ĉiu aparta konstruajo, bone kunigita, kreske Jesuo ĝis ĉiuj generacioj por ĉiam kaj eterne. fariĝas sankta templo en Kristo; **22** en kiu vi Amen. (aiōn q165)

ankaŭ estas kunkonstruitaj por sanktejo de Dio en la Spirito.

AMi do, malliberulo pro la Sinjoro, petegas

3 Pro tio mi, Paŭlo, malliberulo de Kristo vokitaj, 2 kun ĉia humileco kaj mildeco, kун
Jesuo por vi nacianoj, 2 se vi aŭdis pri la toleremeco, paciencante unu al alia en amo, 3 dispono de tiu graco de Dio, kiu estas donita penante konservi la unuecon de la Spirito en al mi por vi, 3 ke per malkašo la mistero estas la ligilo de paco. 4 Estas unu korpo, kaj unu sciigita al mi, kiel mi jam antaŭe mallonge Spirito, kiel ankaŭ vi estas vokitaj en unu espero skribis, 4 per kio vi povas rimarki, dum vi legas, de via voko; 5 unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, mian komprenon en la mistero de Kristo, 5 6 unu Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kiu en aliaj generacioj ne estis sciigita al la homidoj, kiel ĝi nun malkašigis al liaj sanktaj apostoloj kaj profetoj en la Spirito, 6 ke la nacianoj estas kunheredantoj, kaj samkorpanoj, kaj partoprenantoj en la promeso en Kristo Jesuo per la evangelio, 7 al kiu mi fariĝis servanto laŭ la dono de la graco de Dio, donita al mi laŭ la energio de Lia potenco. 8 Al mi, kiu estas malpli ol la malplej granda el ĉiuj sanktuloj, ĉi tiu graco estas donita, por ke mi prediku inter la nacioj la neesploreblan rielon de Kristo; 9 kaj por ke mi klarigu al ĉiuj, kia estas la dispono de la mistero kaŝita tra ĉiuj mondaĝoj en Dio, kiu kreis ĉion; (aiōn g165) 10 por ke nun konatiĝu al la regantoj kaj aŭtoritatoj en la ĉielejoj, per la eklezio, la multobla saĝeco de Dio, 11 laŭ la eterna decido, kiun Li faris en Kristo Jesuo, nia Sinjoro; (aiōn g165) 12 en kiu ni havas kuragón kaj alkondukon en fidado per nia fido al li. 13 Pro tio mi petas, ke vi ne senfortiĝu pro miaj suferoj por vi, kiu estas via gloro. 14 Pro tio mi fleksas miajn genuojn antaŭ la Patro, 15 el kiu ĉiu familio, en la ĉielo kaj sur la tero, estas nomata, 16 por ke Li donu al vi, laŭ la riĉo de Sia gloro, ke vi estu potence fortigitaj en la interna homo, per Lia Spirito; 17 por ke Kristo loĝu per fido en viaj koroj; tiel, ke vi, enradikigite kaj bazite en amo, 18 kapabligu kun ĉiuj sanktuloj kompreni, kio estas la larĝeco kaj longeco kaj alteco kaj profundeco, 19 kaj scii la amon de Kristo, kiu superas scion, por ke vi vokitaj, 2 kun ĉia humileco kaj mildeco, kун
toleremeco, paciencante unu al alia en amo, 3 penante konservi la unuecon de la Spirito en la ligilo de paco. 4 Estas unu korpo, kaj unu Spirito, kiel ankaŭ vi estas vokitaj en unu espero de via voko; 5 unu Sinjoro, unu fido, unu bapto, 6 unu Dio kaj Patro de ĉiuj, kiu estas super ĉiuj, kaj tra ĉiuj, kaj en ĉiuj. 7 Sed al ĉiu el ni la graco estas donita, laŭ la mezuro de la dono de Kristo. 8 Tial li diras: Kiam li supreniris alten, li alkondukis kaptitojn, Kaj donis donacojn al homoj. 9 (Ĉi tio do: Li supreniris — kio ĝi estas krom tio, ke li ankaŭ antaŭe malsupreniris ĝis la profundaĵoj de la tero? 10 La malsuprenirinto — tiu sama estis la suprenirinto alte super ĉiuj ĉieloj, por plenigi ĉion.) 11 Kaj unu ĵn li donis por esti apostoloj, aliajn, profetoj, aliajn, evangeliistoj; kaj aliajn, paštistoj kaj instruistoj; 12 por perfektigo de la sanktuloj, por la laboro de pastrado, por la konstruo de la korpo de Kristo, 13 ĝis ni ĉiuj atingos la unuecon de la fido kaj de la scio de la Filo de Dio, ĝis la homo perfekta, ĝis la mezuro de la matureco de la pleneco de Kristo; 14 por ke ni jam ne estu infanoj, onde jetataj kaj ĉirkaupelataj de ĉiu vento de doktrino, per jonglado de homoj, per ruzo laŭ artifiko de trompo; 15 sed parolante la veron en amo, ni ĉiel kreskadu en tiun, kiu estas la kapo, Kristo, 16 el kiu la tutu korpo, kunigita kaj kunfortigita tra ĉiu artiko de la livera sistemo, per energio, laŭ la mezuro de ĉiu parto, faras kreskadon de la korpo, por la sinedifado en amo. 17 La jenon do mi diras, kaj protestas en la Sinjoro, ke vi ne plu iru tiel, kiel iras ankaŭ la nacianoj en la vanteco de siaj mensoj, 18 mallumigita en intelekto, fremdigitaj for de la vivo de Dio, pro la nescio, kiu estas en ili, pro la malmoleco de ilia koro; 19 kiu, sensentiĝinte,

fordonis sin al malĉasteco por la praktikado sekrete. **13** Sed ĉio, kio estas refutata, estas de ĉia malpureco kun avideco. **20** Sed vi ne tiel elmontrata per la lumo, ĉar ĉio elmontrata estas lernis Kriston; **21** se almenaŭ vi lin aŭdis, kaj lumo. **14** Tial estas dirite: Vekiĝu, dormanto, en li estis instruitaj, kiel en Jesuo estas vero; kaj releviĝu el la mortintoj, kaj Kristo al vi **22** por ke vi formetu, rilate al antaŭa konduto, lumos. **15** Zorgu do, ke vi atente iradu, ne la malnovan homon, pereeman laŭ trompaj kiel malsagaj, sed kiel sagaj; **16** elaĉetante la deziroj, **23** kaj renoviĝu rilate al la spirito de via tempon, ĉar malbonaj estas la tagoj. **17** Ne estu menso, **24** kaj surmetu la novan homon, kreitan do senprudentaj, sed komprenu, kio estas la laŭ Dio en justeco kaj vera sankteco. **25** Pro tio, volo de la Sinjoro. **18** Kaj ne ebriĝu per vino, en formetante malveron, ĉiu parolu veron kun sia kio estas diboĉo, sed pleniĝu per la Spirito; **19** proksimulo, ĉar ni estas membroj unu de alia. parolante unu al alia per psalmoj kaj himnoj kaj **26** Koleru kaj ne peku, la suno ne subiru sur via kantoj spiritaj, kantante kaj psalmante en viaj kolero; **27** ankaŭ ne donu lokon al la diablo. koroj al la Sinjoro, **20** dankante Dion, la Patron, **28** Ŝtelinto ne plu ŝtelu, sed prefere li laboru, ĉiam pro ĉio en la nomo de nia Sinjoro Jesuo farante bonon per siaj manoj, por ke li havu ion Kristo; **21** submetiĝante unu al alia en la timo al por doni al bezonanto. **29** El via buŝo eliru nenu Kristo. **22** Edzinoj, submetiĝu al viaj edzoj tiel putra vorto, sed nur tio, kio estas bona, por same, kiel al la Sinjoro. **23** Ĉar edzo estas kapo konvena edifado, por ke ĝi donu gracon al la de edzino, kiel ankaŭ Kristo estas kapo de la aŭdantoj. **30** Kaj ne ĉagrenu la Sanktan Spiriton eklezio; kaj li estas la savanto de la korpo. **24** de Dio, en kiu vi estis sigelitaj al la tago de Sed kiel la eklezio sin submetas al Kristo, tiel elaĉeto. **31** Ĉia akreco kaj indigno kaj kolero kaj ankaŭ edzinoj al edzoj en ĉio. **25** Edzoj, amu voĉbruado kaj kalumnio estu formetitaj el inter viajin edzinojn, kiel Kristo amis la eklezion kaj vi, kune kun ĉia malico; **32** kaj estu bonfaraj pro ĝi sin donis, **26** por ke li sanktigu ĝin per unu al alia, bonkoraj, pardonantaj unu al alia, akvolavo, kun la vorto, **27** por ke li starigu ĝin kiel ankaŭ Dio en Kristo pardonis al vi.

5 Estu do imitantoj de Dio, kiel infanoj amataj;

2 kaj iradu en amo, kiel Kristo nin amis kaj sin donis pro ni, donaĵon kaj oferaĵon al Dio por agrabla odoraĵo. **3** Sed malĉasteco kaj ĉia malpureco kaj avideco ne eĉ estu nomataj inter vi, kiel decas por sanktuloj; **4** nek ia hontindaĵo, nek sensenca parolado, nek tro libera babilado, kiu ne konvenas; sed prefere dankesprimo. **5** Ĉar vi ja scias, ke ĉiu malĉastulo kaj malpurulo kaj avidulo, kiu estas idolano, havas nenian heredon en la regno de Kristo kaj Dio. **6** Neniu vin trompu per vantaj vortoj; ĉar pro tiuj aferoj venas sur la infanojn de malobeo la kolero de Dio. **7** Ne estu do partoprenantoj kun ili; **8** ĉar iam vi estis mallumo, sed jam vi estas lumo en la Sinjoro; iru kiel infanoj de lumo **9** (ĉar la frukto de la lumo estas en ĉia boneco kaj justeco vian patrinon (ĝi estas la unua ordono kun kaj vero), **10** provante, kio bone plaĉas al la promeso), **3** por ke estu al vi bone kaj por ke Sinjoro; **11** kaj ne partoprenu kun la senfruktaj longe daŭru via vivo sur la tero. **4** Kaj patroj, faroj de mallumo, sed prefere refutu ilin; **12** ĉar ne kolerigu viajn infanojn; sed nutradu ilin estas hontinde eĉ paroli pri tio, kion ili faras

antaŭ si glora eklezio, ne havanta makulon, nek malglataĵon, nek ion tian, sed por ke ĝi estu sankta kaj sendifepta. **28** Tiel same devas edzoj ami siajn edzinojn kiel siajn proprajn korpojn. Kiu amas sian edzinon, tiu amas sin mem; **29** ĉar oni neniam malamas sian propran karon, sed nutras kaj prizorgas ĝin, kiel ankaŭ la Sinjoro la eklezion; **30** ĉar ni estas membroj de lia korpo. **31** Tial viro forlasos sian patron kaj sian patrilon, kaj aliĝos al sia edzino, kaj ili du estos unu karno. **32** Ĉi tiu mistero estas granda, sed mi parolas pri Kristo kaj la eklezio. **33** Tamen ankaŭ ĉiu el vi individue amu sian edzinon, kiel sin mem; kaj la edzino timu sian edzon.

6 Infanoj, obeu al viaj gepatroj en la Sinjoro, ĉar tio decas. **2** Respektu vian patron kaj frukton de la lumo estas en ĉia boneco kaj justeco vian patrinon (ĝi estas la unua ordono kun kaj vero), **10** provante, kio bone plaĉas al la promeso), **3** por ke estu al vi bone kaj por ke Sinjoro; **11** kaj ne partoprenu kun la senfruktaj longe daŭru via vivo sur la tero. **4** Kaj patroj, faroj de mallumo, sed prefere refutu ilin; **12** ĉar ne kolerigu viajn infanojn; sed nutradu ilin estas hontinde eĉ paroli pri tio, kion ili faras en la disciplino kaj admono de la Sinjoro. **5**

Sklavoj, obeu al tiuj, kiuj laŭ la karno estas viaj sinjoroj, kun timo kaj tremo, en simpleco de via koro, kiel al Kristo; **6** ne laŭ okul servo, kiel homplācantoj, sed kiel sklavoj de Kristo, plenumante el la koro la volon de Dio; **7** kun bonvoleco servante, kiel al la Sinjoro, kaj ne al homoj; **8** sciante, ke, kian ajn bonon faras ĉiu, ĉu sklavo aŭ liberulo, tion saman li ricevos de la Sinjoro. **9** Kaj sinjoroj, agu tiel same al ili, forlasante minacon; sciante, ke via kaj ilia Sinjoro estas en la ĉielo, kaj ne ekzistas ĉe li personfavorado. **10** Cetere, fortiĝu en la Sinjoro kaj en la forteco de lia potenco. **11** Surmetu la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu kontraŭstari al la artifoj de la diablo. **12** Ĉar nia luktado estas ne kontraŭ sango kaj karno, sed kontraŭ regantoj, kontraŭ aŭtoritatoj, kontraŭ mondpotenculoj de la nuna mallumo, kontraŭ la spiritaroj de malbono en la ĉielejoj. (afon g165)
13 Tial prenu al vi la tutan armilaron de Dio, por ke vi povu rezisti en la malbona tago, kaj, farinte ĉion, stari. **14** Staru do, ĉirkaŭzoninte la lumbojn per vero, kaj surmetinte la kirason de justeco, **15** kaj en ŝuiginte la piedojn per la pretiĝo de la evangelio de paco; **16** super ĉio tenante la ŝildon de fido, per kiu vi povos estingi ĉiujn fajrajn sagojn de la malbonulo. **17** Kaj ricevu la kaskon de savo, kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio; **18** per ĉia preĝado kaj petegado en ĉiu tempo preĝante en la Spirito, kaj vigilante por tio en ĉia persisteco kaj petego por ĉiuj sanktuloj, **19** kaj por mi, ke al mi estu donita parolpovo kun malfermo de mia bušo, por ke mi sciigu kuraĝe la misteron de la evangelio, **20** pro kiu mi estas ambasadoro en kateno, por ke mi parolu kuraĝe en ĝi, kiel mi devus paroli. **21** Plue, por ke vi sciigu pri miaj aferoj, kiel mi statas, raportos ĉion al vi Tihiko, la amata frato kaj fidela diakono en la Sinjoro, **22** kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke vi sciigu pri nia stato kaj por ke li konsolu viajn korojn. **23** Paco estu al la fratoj, kaj amo kun fido de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **24** Graco estu kun ĉiuj, kiuj sendeklinige amas nian Sinjoron Jesuon Kristo.

Filipianoj

1 Paŭlo kaj Timoteo, servistoj de Jesuo Kristo, al ĉiuj sanktuloj en Kristo Jesuo, kiuj estas en Filipi, kun la episkopoj kaj diakonoj: **2** Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Mi dankas mian Dion ĉe ĉiu rememoro pri vi, **4** ĉiam en ĉiu mia preĝo por vi ĉiuj farante la peton kun ĝojo, **5** pro via partopreno en la evangelio de post la unua tago ĝis nun; **6** pri tio mem fidante, ke Tiu, kiu komencis bonan faron ĉe vi, ĝin perfektigados ĝis la tago de Jesuo Kristo; **7** kaj ja decas, ke mi tion sentu pri vi ĉiuj, ĉar vi havas min en via koro, kaj vi ĉiuj estas kun mi partoprenantoj en la graco, kiel en miaj katenoj, tiel ankaŭ en la defendo kaj fortigado de la evangelio. **8** Ĉar Dio estas mia atestanto, kiel fervore mi sopiras al vi ĉiuj laŭ la koramo de Kristo Jesuo. **9** Kaj mi preĝas, ke via amo abundu ankoraŭ plie kaj plie, en scio kaj ĉia saĝo, **10** por ke vi aprobu la plej bonajn aferojn kaj estu sinceraj kaj senofendaj ĝis la tago de Kristo, **11** plenigite de la fruktoj de justeco, kiuj estas per Jesuo Kristo, al la gloro kaj laŭdo de Dio. **12** Sed, fratoj, mi volas certigi vin, ke miaj aferoj plie efektiviĝis por la progresado de la evangelio, **13** tiel, ke miaj katenoj estas evidentigitaj en Kristo tra la tuta Pretorio kaj ĉie aliloke; **14** kaj la plimulto el la fratoj en la Sinjoro, pro miaj katenoj fariĝinte sentimaj, supermezure kuragas persiste elparoladi la vorton de Dio. **15** Unuj ja proklamas Kriston eĉ envie kaj malpace, sed aliaj bonvole; **16** ĉi tiuj kun amo, sciante, ke mi estas metita, por defendi la evangelion; **17** sed tiuj kun partieco predikas Kriston, ne sincere, supozante, ke ili aldonos doloron al miaj katenoj. **18** Kio do? nur tio, ke ĉiamaniere, ĉu pretekste aŭ vere, oni predikas Kriston: kaj pro tio mi ĝojas kaj ankoraŭ plu ĝojos. **19** Ĉar mi scias, ke ĉi tio efikos al mia savo, per viaj preĝoj kaj la provizado de la Spirito de Jesuo Kristo, **20** laŭ mia fervora atendado kaj espero, ke mi pri nenio hontiĝos, sed ke per ĉia liberparolo, kiel ĉiam, tiel ankaŭ nun, Kristo estos glorata en mia korpo, ĉu per vivo aŭ per morto. **21** Ĉar

ĉe mi la vivado estas Kristo, kaj morti estas gajno. **22** Sed se mi vivados korpe, tio signifas pluan frukton de laboro; kaj mi ne scias, kion elekti. **23** Ĉar ambaŭflanke mi estas embarasata, havante deziron foriri kaj esti kun Kristo, kio estas multe pli bona; **24** tamen mia restado en la karno estas pli bezona por vi. **25** Kaj tiel fidante, mi scias, ke mi restos kaj apudrestados kun vi ĉiuj, por via progreso kaj ĝojo de fido; **26** por ke mi pli abunde en Kristo Jesuo gratulu min pri vi, per mia denova ĉeestado kun vi. **27** Sed via vivmaniero nur estuinda je la evangelio de Kristo, por ke, ĉu mi alvenos kaj vin vidos, aŭ forestos, mi aŭdu pri viaj aferoj, ke vi fortike staras unuspirite, kunbatalantaj unuaniime por la fido de la evangelio, **28** kaj neniel timigitaj de la kontraŭuloj: kio estas al ili certa signo de pereo, sed al vi certa signo (nepre de Dio) pri via saviĝo; **29** ĉar estas al vi permesite pro Kristo, ne sole kredi al li, sed ankaŭ suferi pro li; **30** havantaj la saman bataladon, kiun vi vidis ĉe mi, kaj pri kiu vi nun aŭdas, ke ĉe mi ĝi ankoraŭ ekzistas.

2 Se do en Kristo ekzistas ia konsolo, ia simpatio de amo, ia kunuleco de la Spirito, ia korfavoro kaj kompato, **2** plenigu mian ĝojon, ke vi tiel same sentu, havante la saman amon, estante unuanimaj, sampensaj, **3** nenion farante malpace aŭ arogante, sed kun humileco rigardante unu la alian kiel pli indan, ol li mem; **4** ne atentu ĉiu siajn proprajn aferojn, sed ĉiu ankaŭ la aferojn de aliaj. **5** Tiu sama spirito estu en vi, kiu estis ankaŭ en Kristo Jesuo, **6** kiu, estante en la formo de Dio, ne rigardis kiel ŝatindajon la egalecon kun Dio **7** sed sin malplenigis, alprenante la formon de sklavo, fariĝante laŭ la bildo de homoj; **8** kaj troviĝinte laŭfigure kiel homo, li sin humiliigis kaj fariĝis obeema ĝis morto, eĉ ĝis la morto per kruco. **9** Pro tio do Dio tre alte superigis lin, kaj donis al li nomon, kiu estas super ĉia nomo, **10** por ke en la nomo de Jesuo kliniĝu ĉiu genuo, de enĉieluloj kaj surteruloj kaj subteruloj, **11** kaj ĉiu lango konfesu, ke Jesuo Kristo estas Sinjoro, al la gloro de Dio, la Patro. **12** Tial,

maj amatoj, kiel vi ĉiam obeis, ne nur dum mia cirkumciduloj, kiuj per la Spirito de Dio adoras, ĉeestado ĉe vi, sed nun eĉ pli multe dum mia kaj nin gratulas pri Kristo Jesuo, kaj ne havas forestado, ellaboru kun timo kaj tremo vian fidon al la karno; **4** kvankam mi mem povas propan savon; **13** ĉar Dio estas Tiu, kiu elfaras havi fidon al la karno; se iu alia pretendas fidi en vi la volon kaj la energion laŭ Sia bonvolo. la karnon, mi ja pli efektive; **5** cirkumcidita **14** Ĉion faru sen murmuroj kaj dispujoj, **15** por la okan tagon, el la raso Izraela, el la tribo de ke vi estu senkulpaj kaj simplaj, filoj de Dio, Benjamen, Hebreo el Hebreoj; rilate la leĝon, neriproĉindaj, meze de perversa kaj malhonesta Fariseo; **6** rilate fervoroni, persekutanto de la generacio, inter kiuj vi brilas kiel lumiloj en la eklezio; rilate la justecon, kiu fariĝas per la mondo, **16** forte tenante la vorton de la vivo; lego, senkulpa. **7** Sed kio estis al mi gajno, tion por ke estu por mi io, pri kio mi povos min mi rigardis kiel malgajnon pro Kristo. **8** Kaj gratuli en la tago de Kristo, ke mi ne vane kuris efektive mi rigardas ĉion kiel malgajnon pro la kaj laboris. **17** Cetere, eĉ se mi estas elverŝata supereco de la scio de Kristo Jesuo, mia Sinjoro, sur la oferon kaj servon de via fido, mi ĝojas pro kiu mi suferis malgajnon de ĉio, kaj rigardas kaj kunĝojas kun vi ĉiuj; **18** kaj tiel same vi ĉion kiel rubon, por ke mi gajnu Kriston, **9** kaj ankaŭ ĝoju kaj kunĝoju kun mi. **19** Sed mi estu trovata en li, ne havante mian justecon, esperas en la Sinjoro Jesuo baldaŭ sendi al vi kiu devenas de la lego, sed la justecon, kiu estas Timoteon, por ke mi ankaŭ refreſiĝu, kiam mi per la fido al Kristo, la justecon, kiu devenas certigas pri via stato. **20** Ĉar mi havas neniu de Dio sur fidon; **10** por ke mi sciu lin kaj la samsentan, kiu sincere zorgos pri via stato. potencon de lia releviĝo kaj la kunulecon en **21** Ĉar ĉiu celas siajn aferojn, ne la aferojn de liaj suferoj, konformiĝinte al lia morto, **11** se Jesuo Kristo. **22** Sed vi ja konas lian provadon, mi povos iel atingi la releviĝon el la mortintoj, ke kiel filo servas al sia patro, tiel li servis kun **12** Ne kvazaŭ mi jam trafis, aŭ jam perfektiĝis; mi por la evangelio. **23** Lin do mi esperas tuj sed mi min pelas antaŭen, se mi nur povos sendi, kiam mi certigas, kio al mi okazos, **24** sed ekteni tion, pro kio mi estas tenata de Kristo mi fidas al la Sinjoro, ke mi mem ankaŭ venos Jesuo. **13** Mij fratoj, mi ne rigardas min kiel baldaŭ. **25** Tamen ŝajnis al mi necese sendi al vi jam ektenantan; sed nur jene: forgesante tion, Epafroditon, mian fraton kaj kunlaboranton kaj kio estas malantaŭe, kaj strebante al tio, kio kunbatalanton, vian senditon kaj helpanton por estas antaŭe, **14** mi min pelas al la celo, por akiri mia bezono; **26** ĉar li sopiris al vi ĉiuj, kaj forte la premion de la supera voko de Dio en Kristo maltrankviliĝis pro tio, ke vi jam sciigis pri lia Jesuo. **15** Ĉiuj el ni do, kiuj estas perfektaj, tiel malsano; **27** ĉar efektive li malsanis, preskaŭ ĝis pensu; kaj se pri io vi pensas alie, tion ankaŭ morto; sed Dio kompatis lin, kaj ne sole lin, sed Dio malkašos al vi; **16** sed ĉiaokaze, laŭ tio, ankaŭ min, por ke mi ne havu malĝojon super kiom ni jam atingis, ni iradu. **17** Fratoj, estu malĝojo. **28** Mi do sendis lin des pli diligente, kunimitantoj de mi; kaj observu tiujn, kiuj tiel por ke, revidante lin, vi ĝoju, kaj ke mi estu sen iradas, kiel vi havas nin kiel ekzempon. **18** Ĉar malĝojo. **29** Akceptu lin do en la Sinjoro kun iradas multaj, pri kiuj mi ofte diris al vi, kaj nun plena ĝojo, kaj tiajn homojn honoru; **30** ĉar pro eĉ plorante diras, ke ili estas malamikoj de la la laboro por Kristo li alproksimiĝis al morto, kruco de Kristo; **19** ilia fino estas pereo, ilia dio riskante sian vivon, por kompletigi tion, kio estas la ventro, kaj ilia gloro estas en ilia honto, mankis ĉe via servado al mi.

3 Fine, fratoj, ĝoju en la Sinjoro. Tute ne ĝenas min al vi skribi ripete, kaj por vi tio estas sendanĝeriga. **2** Gardu vin kontraŭ la hundoj, gardu vin kontraŭ la malbonaguloj, gardu vin kontraŭ la karntranĉuloj; **3** ĉar ni estas la

ili atentas surterajojn. **20** Ĉar nia burĝrajto estas en la ĉielo, de kie ankaŭ ni atendas Savonton, la Sinjoron Jesuo Kristo, **21** kiu denove elformos la korpon de nia humiliĝo, por ke ĝi konformiĝu al la korpo de lia gloro, laŭ la energio, per kiu li eĉ povas ĉion al si submeti.

4 Tial, miaj fratoj amataj kaj alsopirataj, mia Jesuo. La fratoj, kiuj estas kun mi, vin salutas. Ĝojo kaj mia krono, tiel staru fortike en la **22** Ĉiu sanktuloj vin salutas, precipe tiuj, kiuj Sinjoro, miaj amataj. **2** Mi admonas Eŭodian, estas el la domanaro de Cezaro. **23** La graco de kaj mi admonas Sintiĥen, ke ili estu unuanimaj la Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. en la Sinjoro. **3** Kaj mi petegas vin ankaŭ, sincera kunjugulo, helpu tiujn virinojn, ĉar ili kunlaboris kun mi en la evangelio, kune kun Klemento kaj miaj ceteraj kunlaborantoj, kies nomoj estas en la libro de vivo. **4** Ĝoju en la Sinjoro ĉiam; denove mi diros: Ĝoju. **5** Via mildeco estu konata al ĉiuj. La Sinjoro estas proksima. **6** Pri nenie trozorgu; sed pri ĉio, per preĝo kaj peto kun dankesprimo, viaj deziroj sciigū al Dio. **7** Kaj la paco de Dio, kiu superas ĉian intelekton, gardos viajn korojn kaj pensojn en Kristo Jesuo. **8** Fine, fratoj, kio ajan estas vera, kio ajan honesta, kio ajan justa, kio ajan ĉasta, kio ajan ŝatinda, kio ajan bonfama; se estas ia virtuo, se estas ia laŭdo, tion pripensu. **9** Kion vi lernis kaj ricevis kaj aŭdis kaj vidis en mi, tion faru; kaj la Dio de paco estos kun vi. **10** Sed mi forte ĝojas en la Sinjoro, ke vi jam nun revivigis vian zorgon pri mi; vi ja estis zorgemaj, sed mankis al vi oportuna tempo. **11** Tamen mi ne parolas rilate bezonon; ĉar mi lernis, en kia ajan stato mi estas, en tio esti kontenta. **12** Mi scias humiliĝi, kaj mi scias ankaŭ esti en abundeco; ĉie kaj ĉiel mi lernis la sekreton pleniĝi kaj malsati, havi abundon kaj havi mankon. **13** Mi ĉion povas fari en tiu, kiu min fortikigas. **14** Tamen vi bone agis, partoprenante kun mi en mia suferado. **15** Kaj vi mem, Filipianoj, ankaŭ scias, ke en la komenco de la evangelio, kiam mi foriris el Makedonujo, neniu eklezio komunikiĝis kun mi rilate donadon kaj ricevadon, krom vi solaj; **16** ĉar eĉ en Tesaloniko vi pli ol unufoje sendis ion por mia bezono. **17** Mi ne deziras la donacon; sed mi deziras la frukton, kiu plimultiĝos por via profito. **18** Sed mi havas ĉion, kaj estas en abundeco; mi jam pleniĝis, ricevinte per Epafradio vian senditaĵon, agrablan odoraĵon, oferon akceptindan, kiu plaĉas al Dio. **19** Kaj mia Dio satigos ĉian vian bezonon, laŭ Sia riĉo en gloro en Kristo Jesuo. **20** Nun al nia Dio kaj Patro estu gloro por ĉiam kaj eterne. Amen.

(aiōn g165) **21** Salutu ĉiun sanktulon en Kristo

Koloseanoj

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo per la volo de Dio, kaj Timoteo, nia frato, **2** al la sanktuloj kaj fidelaj fratoj en Kristo, kiuj estas en Kolose: Graco al vi kaj paco estu de Dio, nia Patro. **3** predikita tra la tuta kreitaro sub la ĉielo, kaj Ni dankas Dion, la Patron de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ĉiam preĝante por vi, **4** aŭdinte pri via fido en Kristo Jesuo kaj pri via amo al ĉiuj sanktuloj, **5** pro la espero konservita por vi en la ĉielo, pri kiu vi jam antaŭe aŭdis en la vorto de la vero de la evangelio, **6** kiu venis ĝis vi, kiel ankaŭ en la tuta mondo ĝi estas fruktodonata kaj kreskanta, kiel ankaŭ en vi de post tiu tago, en kiu vi aŭdis kaj eksciis la gracon de Dio laŭ la vero; **7** kiel vi lernis de Epafras, nia amata kunservanto, kiu estas fidela diakono de Kristo pro ni, **8** kaj kiu ankaŭ sciigis nin pri via amo en la Spirito. **9** Tial ni ankaŭ, de post la tago, en kiu ni tion aŭdis, ne ĉesas preĝi kaj peti por vi, ke vi pleniĝu per la scio de Lia volo en ĉia spirita saĝo kaj prudento, **10** por ke vi iradu inde je la Sinjoro, al ĉia plaĉado, en ĉia bona farado fruktodonaj kaj kreskantaj en la scio de Dio; **11** fortigitaj per ĉia forto laŭ la potenco de Lia gloro, por ĉia pacienco kaj toleremeco kun ĝojo; **12** dankante la Patron, kiu taŭgigis nin por partopreno en la heredaĵo de la sanktuloj en lumo, **13** kaj liberigis nin el la potenco de mallumo, kaj transportis nin en la regnon de la Filo de Sia amo; **14** en kiu ni havas la elaceton, la pardonon de pekoj; **15** li estas bildo de la nevidebla Dio, la unuenaskito inter la tuta kreitaro; **16** ĉar en li kreiĝis ĉio en la ĉielo kaj sur la tero, ĉio videbla kaj nevidebla, ĉu tronoj, ĉu regecoj, ĉu estrecoj, ĉu aŭtoritatoj; ĉio kreiĝis per li, kaj por li; **17** kaj li estas antaŭ ĉio, kaj en li ĉio ekzistas. **18** Kaj li estas la kapo de la korpo, la eklezio; kaj li estas la komenco, la unuenaskita el la mortintoj, por ke li fariĝu superulo en ĉio. **19** Ĉar la Patro bonvolis, ke en li la tutaj pleneco loĝu; **20** kaj per li kunakordigis al Si mem, pacon farinte per la sango de lia kruco; per li ĉion, ĉu sur la tero, ĉu en la ĉielo. **21** Kaj vin, iam fremdigitajn, kaj mense malamikojn en malbonaj faroj, li tamen jam kunakordigis **22** en la korpo de sia karno, per morto, por starigi vin sanktaj kaj semmakulaj kaj neriproĉebaj antaŭ li; **23** se efektive vi restas en la fido, fonditaj kaj fiksitaj kaj firmaj en la espero de la evangelio, kiun vi aŭdis, kiu estas kies diakono mi, Paŭlo, fariĝis. **24** Nun mi ĝojas pri miaj suferoj pro vi, kaj plenigas la mankon de la afliktoj de Kristo en mia karno pro lia korpo, kiu estas la eklezio; **25** kies diakono mi fariĝis laŭ la aranĝo de Dio, donita al mi pro vi, por plenumi la vorton de Dio, **26** la misteron, kiu estas kaŝita for de la mondaĝoj kaj de la generacioj, sed nun klarigita al liaj sanktuloj, (aiōn g165) **27** al kiuj Dio volis sciigi, kia estis la riĉeco de la gloro de ĉi tiu mistero inter la nacionoj; kiu estas Kristo en vi, la espero de gloro; **28** kaj kiun ni anoncas, admonante ĉiun homon kaj instruante ĉiun homon en ĉia saĝo, por ke ni starigu ĉiun homon perfekta en Kristo Jesuo; **29** por tiu celo mi ankaŭ laboras, klopodante laŭ lia energio, kiu energias en mi kun potenco.

2 Mi volas do, ke vi sciu, kiel grandan klopodon mi havas pro vi, kaj pro tiuj en Laodikea, kaj pro ĉiuj, kiuj ne vidis mian vizaĝon en la karno; **2** por ke iliaj koroj konsoliĝu, dum ili kunkroĉigas en amo, kaj al ĉia riĉeco de la plena certiĝo de kompreno, por ke ili sciu la misteron de Dio, Kriston, **3** en kiu estas kaŝitaj ĉiuj trezoroj de saĝeco kaj de scio. **4** Tion mi diras, por ke neniu vin trompu per parola allogeco. **5** Ĉar kvankam mi laŭ karno forestas, tamen laŭ spirito mi estas kun vi, ĝojante kaj vidante vian ordon kaj la firmecon de via fido al Kristo. **6** Kiel do vi ricevis Kriston Jesuon, la Sinjoron, tiel vi iradu en li, **7** enradikigite kaj konstruite en li, kaj firmigite en la fido, kiel vi estas instruitaj, kun abundo da dankesprimo. **8** Gardu vin, ke neniu prirabu vin per filozofio kaj vanta trompo, laŭ la tradicio de homoj, laŭ la elementoj de la mondo, kaj ne laŭ Kristo; **9** ĉar en li korpe loĝas la tutaj pleneco de la Dieco, **10** kaj vi estas plenigitaj en li, kiu estas la kapo de ĉia estreco kaj aŭtoritato; **11** en kiu ankaŭ vi cirkumcidiĝis

per cirkumcido ne manfarita, en la demeto de homon, kiu estas renovigata al scio laŭ la bildo la korpo de la karno, en la cirkumcido de Kristo; de Tiu, kiu lin kreis; **11** kie ne povas esti Greko **12** enterigite kun li en bapto, en kiu ankaŭ vi kaj Judo, cirkumido kaj necirkumido, barbaro, estas kunlevitaj per la fido al la energio de Dio, Skito, sklavo, liberulo, sed Kristo estas ĉio kaj en kiu lin levis el la mortintoj. **13** Kaj vin, kiuj estis ĉio. **12** Surmetu do, kiel elektitoj de Dio, sanktaj malvivaj per viaj eraroj kaj la necirkumido kaj amataj, koron de kompato, bonkorecon, de via karno, Li vivigis kun li, pardoninte al ni humilecon, mildecon, toleremecon; **13** reciproke ĉiujn erarojn; **14** elviſinte la dekreton kontraŭ ni paciencante kaj pardonante, se iu havas plendon en ordonoj skribitan, kiu estis al ni malfavora, kontraŭ iu; kiel la Sinjoro pardonis vin, tiel kaj li forprenis ĝin el la mezo, najlinte ĝin al la vi ankaŭ faru; **14** kaj super ĉion tion surmetu kruco; **15** kaj foriginte de si la estrecojn kaj la amon, kiu estas ligilo de perfekteco. **15** Kaj aŭtoritatojn, parade malkaſis ilin, triumfante la paco de Kristo prezidu en viaj koroj, al kiu super ili en ĝi. **16** Neniu do vin juĝu pri mangajo, ankaŭ vi estas vokitaj en unu korpo, kaj estu aŭ trinkajo, aŭ rilate al festo, aŭ novmonato, aŭ dankemaj. **16** La vorto de Kristo loĝu en vi riĉe, sabato; **17** kiuj estas ombro de la estontajoj, sed en ĉia saĝeco; kaj instruu kaj admonu unu la la korpo apartenas al Kristo. **18** Neniu forrabu alian per psalmoj kaj himnoj kaj spiritaj kantoj, de vi vian premion per memvola humileco kaj kantante kun graco en viaj koroj al Dio. **17** Kaj kulto de la anĝeloj, entrudante sin en tion, kion kion ajn vi faras per vorto aŭ ago, faru ĉion en li ne vidis, vante blovoſvelinte per sia karna la nomo de la Sinjoro Jesuo, dankante Dion, menso, **19** kaj ne tenante sin al la Kapo, el kiu la la Patron, per li. **18** Edzinoj, submetiĝu al viaj tutaj korpo, per la artikoj kaj ligiloj provizita edzoj, kiel decas en la Sinjoro. **19** Edzoj, amu kaj kunigita, kreskas laŭ la kreskigo de Dio. **20** viajn edzinojn, kaj ne maldolciĝu kontraŭ ili. Se vi mortis kun Kristo for de la elementoj de **20** Infanoj, obeu viajn gepatrojn en ĉio, ĉar tio la mondo, kial, kiel vivantaj en la mondo, vi plaĉas al la Sinjoro. **21** Patroj, ne kolerigu viajn submetiĝas al dekretoj: **21** Ne tuŝu, ne gustumu, infanojn, por ke ili ne senkuraĝi. **22** Sklavoj, ne palpu, **22** pri ĉio, kio pereas per la uzado, obeu en ĉio al la sinjoroj laŭ la karno, ne per laŭ la ordonoj kaj doktrinoj de homoj? **23** Ĉio okulservo, kiel homplaĉantoj, sed en simpleco tio havas ŝajnon de saĝeco en volokulto kaj de koro, timante la Sinjoron; **23** kaj kion ajn vi humileco kaj severeco rilate al la korpo, sed ne faras, laboru plenanime, kiel por la Sinjoro, kaj en ia valoro por plensatigo de la karno.

3 Se do vi estas levitaj kun Kristo, serĉu tion,

kio estas supre, kie Kristo sidas dekstre de Dio. **2** Atentu tion, kio estas supre, ne surterajojn. **3** Ĉar vi mortis, kaj via vivo kaſiĝis kun Kristo en Dio. **4** Kiam aperos Kristo, nia vivo, tiam vi ankaŭ kun li aperos en gloro. **5** Malvivigu do viajn membrojn, kiuj estas sur la tero: malcastecon, malpurecon, volupton, malbonan deziron, kaj avidecon, kiu estas idolkulto; **6** por ke Dio malfermu al ni pordon por la vorto, pro kio venas la kolero de Dio sur la filojn de malobeo; **7** en kiuj vi ankaŭ iam iradis, kiam vi estas ankaŭ enkatenita; **4** por ke mi klarigu ĝin, vivis en ili. **8** Sed nun formetu ankaŭ la jenajn: kiel mi devus paroli. **5** Iradu en saĝeco rilate al koleron, pasian indignon, malicon, kalumnion, la eksteruloj, elacētante la tempon. **6** Via parolo hontindan parolon el via buſo; **9** ne mensogu estu ĉiam kun graco, spicita per salo, por ke unu al alia, ĉar vi jam formetis la malnovan vi sciui, kiel vi devus respondi al ĉiu. **7** Pri ĉiu homon kun liaj agoj, **10** kaj surmetis la novan miaj aferoj sciigos vin Tihiko, la amata frato kaj

ne por homoj, **24** sciante, ke de la Sinjoro vi ricevos la rekompencon de la heredajo; ĉar vi servas la Sinjoron Kristo. **25** Sed ĉiu maljuste faranta ricevos returne laŭ sia maljustaĵo, kaj ne ekzistas personfavorando.

4 Sinjoroj, donu al viaj sklavoj justaĵon kaj egalajon, sciante, ke vi ankaŭ havas Sinjoron en la ĉielo. **2** En preĝado persistu, vigilante en ĝi kun danko; **3** preĝante samtempe ankaŭ pro ni, por paroli la misteron de Kristo, pro kiu mi klarigis, vivis en ili. **4** por ke mi klarigu ĝin, vivis en ili. **5** Iradu en saĝeco rilate al koleron, pasian indignon, malicon, kalumnion, la eksteruloj, elacētante la tempon. **6** Via parolo hontindan parolon el via buſo; **9** ne mensogu estu ĉiam kun graco, spicita per salo, por ke unu al alia, ĉar vi jam formetis la malnovan vi sciui, kiel vi devus respondi al ĉiu. **7** Pri ĉiu homon kun liaj agoj, **10** kaj surmetis la novan miaj aferoj sciigos vin Tihiko, la amata frato kaj

fidela diakono kaj kunservanto en la Sinjoro, **8**
kiun mi sendis al vi ĝuste por tio, ke vi sciigü
pri nia farto, kaj ke li konsolu viajn korojn, **9**
kune kun Onesimo, la fidela kaj amata frato, kiu
estas el vi. Ili sciigos vin pri ĉiuj ĉi tieaj aferoj.
10 Salutas vin Aristarĥo, mia kunnalliberulo,
kaj Marko, kuzo de Barnabas (pri kiu vi ricevis
ordonojn: se li venos al vi, akceptu lin), **11** kaj
Jesu, nomata Justo, kiuj estas el la cirkumcido;
tiuj solaj estas miaj kunklaborantoj por la regno
de Dio, kiuj estis al mi konsolilo. **12** Salutas
vin Epafras, kiu estas el vi, servisto de Kristo
Jesuo, ĉiam klopodeganta pro vi en siaj preĝoj,
por ke vi staru perfektaj kaj konvinkitaj en la
tuta volo de Dio. **13** Ĉar mi atestas pri li, ke li
havas multan fervoron pro vi, kaj pro tiuj, kiuj
estas en Laodikea, kaj en Hierapolis. **14** Salutas
vin Luko, la amata kuracisto, kaj Demas. **15**
Salutu la fratojn en Laodikea, kaj Nimfason, kaj
la eklezion en ilia domo. **16** Kaj kiam la epistolo
estos legitma ĉe vi, faru, ke ĝi estu legata ankaŭ
en la eklezio en Laodikea; kaj ke vi ankaŭ legu
la epistolon el Laodikea. **17** Kaj diru al Arĥipo:
Zorgu pri la diakoneco, kiun vi ricevis en la
Sinjoro, por ke vi plenumu ĝin. **18** La saluto per
la propra mano de mi, Paŭlo. Memoru miajn
katenojn. Graco estu kun vi.

1 Tesalonikanoj

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, la Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco. **2** Ni ĉiam dankas Dion pri vi ĉiuj, memorigante pri vi en niaj pregoj; **3** memorante senĉese vian laboron de fido kaj penadon de amo kaj paciencon de espero al nia Sinjoro Jesuo Kristo, por ĉiu el vi ni estis kiel patro ĉe siaj infanoj, antaŭ nia Dio kaj Patro; **4** sciante, fratoj, amataj de Dio, vian elekton, **5** ĉar nia evangelio venis al vi ne nur parolo, sed ankaŭ kun potenco kaj kun la Sankta Spirito kaj plena certigo; vi scias, kiaj homoj ni ĉe vi montriĝis pro vi. **6** Kaj vi fariĝis imitantoj de ni kaj de la Sinjoro, ŝajo de la Sankta Spirito; **7** tiel, ke vi fariĝis modelo por ĉiuj kredantoj en Makedonujo kaj en la Aĥaja lando. **8** Ĉar de vi la vorto de la Sinjoro estas diseħita ne nur en Makedonujo kaj la Aĥaja lando, sed en ĉiu loko via fido al Dio disvastiĝis, tiel, ke ni ne bezonas diri ion. **9** Ĉar ili mem pri ni rakontas, kian alvenon ni havis ĉe vi; kaj kiel vi vin turnis al Dio for de idoloj, por servi vivantan kaj veran Dion, **10** kaj atendi Lian Filon el la ĉielo, la Filon, kiun Levis el la mortintoj, Jesuon, kiu nin savas de la estonta kolerego.

2 Ĉar vi mem scias, fratoj, ke nia alveno al vi ne montriĝis senfrukta; **2** sed suferinte kaj insultite en Filipi, kiel vi scias, ni kuragiĝis en nia Dio prediki al vi la evangelion de Dio meze de granda konflikto. **3** Ĉar nia instruado ne devenis de eraro, nek de malpureco, kaj ĝi ne estas kun ruzo; **4** sed kiel Dio nin aprobis, por konfidi al ni la evangelion, tiel ni parolas, por plaĉi ne al homoj, sed al Dio, kiu esploras niajn korojn. **5** Ĉar, kiel vi scias, ni neniam trovigis kun vortoj flataj, nek kun avideca preteksto (Dio estas atestanto), **6** nek celante homan gloron ĉe vi aŭ ĉe iu alia, kvankam ni povis esti al vi ŝarĝaj, kiel apostoloj de Kristo. **7** Sed ni estis mildaj inter vi, kiel vartistino, fleganta siajn proprajn infanojn; **8** tiel same ni, sentante por vi koran inklinon, volonte tiam dividus

kun vi, ne nur la evangelion de Dio, sed ankaŭ niajn proprajn animojn, ĉar vi fariĝis por ni tre karaj. **9** Ĉar vi memoras, fratoj, nian penadon kaj laboregon: nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝargo por iu el vi, ni predikadis al vi la evangelion de Dio. **10** Vi estas atestantoj, kaj Dio ankaŭ, kiel sankte kaj juste kaj senkulpe ni kondutis ĉe vi kredantoj; **11** kiel vi scias, ke vin admonante kaj kuragiĝante, kaj petegante, **12** ke vi iradu inde je Dio, kiu vin vokas en Sian regnon kaj gloron. **13** Pro ĉi tio ankaŭ ni senĉese dankas Dion, ke ricevinte per nia parolo la vorton de Dio, vi akceptis ne la homan vorton, sed, kiel ĝi vere estas, la Dian vorton, kiu ankaŭ energias en vi, kiuj kredas. **14** Ĉar vi, fratoj, fariĝis imitantoj de la eklezioj de Dio en Kristo Jesuo, kiuj estas en Judujo; **15** Ĉar tiajn samajn suferojn vi ankaŭ spertis ĉe viaj samlandanoj, kiajn tiuj ĉe la Judoj, **16** kiuj mortigis la Sinjoron Jesuo kaj la profetojn, kaj nin elpelis, kaj ne plācas al Dio, kaj estas kontraŭuloj al ĉiuj homoj; **17** Sed, fratoj, ni, senigite je ili malhelpis al ni prediki al la nacianoj, por ke ili savigu, por kompletigi ĉiam la sumon de siaj pekoj; kaj sur ilin venis la kolero ĝis ekstrema mezuro. **18** Sed, fratoj, ni, des pli fervore klopodis vidi vian vizaĝon kun multa sapiro; **19** Ĉar ni deziris veni al vi; mi, Paŭlo, tion deziris pli ol unufoje; sed malhelpis nin Satano. **20** Ĉar kio estas nia espero, aŭ ŝajo, aŭ krono de singratulado? Ĉu ĝi ja ne estas vi, antaŭ nia Sinjoro Jesuo Kristo ĉe lia alveno? **20** Ĉar vi estas nia gloro kaj nia ŝajo.

3 Kiam do ni jam ne povis resti trankvilaj, ni decidis esti lasitaj solaj en Ateno; **2** kaj ni sendis Timoteon, nian fraton kaj servanton de Dio en la evangelio de Kristo, por firmigi vin kaj konsoli vin pri via fido, **3** por ke neniu estu ŝancelita de tiuj afliktoj; **4** Ĉar vi mem scias, ke ili apartenas al nia sorte. **4** Ĉar kiam ni estis ĉe vi, ni antaŭdiris al vi, ke ni nepre suferos; kaj tio efektive okazis, kiel vi ja scias. **5** Pro tio mi ankaŭ, kiam mi jam ne povis resti trankvila, sendis, por ke mi certigu pri via fido, pro timo, ke eble la tentanto vin tentis kaj ke nia laboro

fariĝos senutila. **6** Sed kiam Timoteo, jūs veninte pri tiuj, kiuj endormiĝis; por ke vi ne malĝoju, al ni de vi, donis al ni bonajn sciigojn pri via kiel la ceteraj, kiuj havas nenian esperon. **14** fido kaj via amo, kaj ke vi ĉiam memoras nin Ĉar se ni kredas, ke Jesuo mortis kaj releviĝis, bonkore, sopirante vidi nin, kiel ni ankaŭ vin, **7** tiel ankaŭ tiujn, kiuj endormiĝis en Jesuo, Dio pro tio ni konsoliĝis, fratoj, pri vi, en ĉia nia venigos kun li. **15** Ĉar ni diras al vi per la vorto malĝojo kaj aflikto, per via fido; **8** ĉar nun ni de la Sinjoro, ke ni, kiuj estos vivaj, restantaj vivas, se vi staras firme en la Sinjoro. **9** Ĉar ĝis la alveno de la Sinjoro, tute ne havos lokon kian dankon ni povas repagi al Dio pri vi, pro la antaŭ la endormiĝintoj. **16** Ĉar la Sinjoro mem tutaj ĝoj, per kiu ni ĝojas pro vi antaŭ Dio; **10** malsupreniroj de la ĉielo, kun signalkrio, kun nokte kaj tage preĝante fervore, ke ni povu vidi la voĉo de la ĉefanĝelo, kaj kun la trumpeteto de vian vizaĝon kaj perfektigi la mankojn de via Dio; kaj la mortintoj en Kristo leviĝos la unuaj; fido? **11** Nia Dio kaj Patro mem kaj nia Sinjoro **17** poste ni, kiuj vivas, ankorau restantaj, estos Jesuo direktu nian vojon al vi; **12** kaj la Sinjoro kune kun ili suprenkapitaj en la nubojn, por pligrandigu kaj abundigu ĝe vi la amon de unu renkonti la Sinjoron en la aero; kaj tiel ni estos al la alia kaj al ĉiuj, kiel ni amas vin; **13** por ke li por ĉiam kun la Sinjoro. **18** Tial per tiuj vortoj faru viajn korojn senkulaj kaj sanktaj antaŭ konsolu unu la alian.

nia Dio kaj Patro, ĉe la alveno de nia Sinjoro Jesuo kun ĉiuj liaj sanktuloj.

5 Sed pri la tempoj kaj okazoj, fratoj, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi. **2** Ĉar vi mem

4 Fine do, fratoj, ni petegas kaj admonas vin en la Sinjoro Jesuo, ke kiamaiere vi lernis de ni, kiel vi devus iradi kaj plaĉi al Dio (kaj vi ja tiel iradas), tiamaiere vi pli kaj pli abunde agu. **2** Ĉar vi scias, kian admonon ni donis al vi en la Sinjoro Jesuo. **3** Ĉar jen estas la volo de Dio, via sanktiĝo, ke vi vin detenu de ŝtelisto; **4** ke ĉi el vi sciu preni al si sian propran aĵon en sankteco kaj honoro, **5** ne en mallumo; **6** tial ni ne dormu, kiel la ceteraj, la pasio de volupto, kiel la nacianoj, kiuj ne konas Dion; **6** ke neniu peku kaj trompu sian fraton en ĉi tie; **7** ĉar la Eternulo estas venĝanto en ĉio tie, kiel ankaŭ ni antaŭavertis vin kaj sed ni viglu kaj estu sobraj. **7** Ĉar kiuj dormas, konas Dion; **8** ke malakceptas, sed ni viglu kaj estu sobraj, surmetante la kirason de atestis. **7** Ĉar Dio nin vokis ne por malpureco, sed por sanktiĝo. **8** Tiu do, kiu malakceptas, savo. **9** Ĉar Dio nin destinis ne al kolero, sed al malakceptas ne homon, sed Dion, kiu donas la ricevo de savado per nia Sinjoro Jesuo Kristo, al vi Sian Sanktan Spiriton. **9** Sed pri amo al **10** kiu mortis por ni, por ke ni vivu kune kun li, la frataro, vi ne bezonas, ke oni skribu al vi, ĉu ni maldormos aŭ dormos. **11** Tial admonu vin ĉar vi mem estas instruitaj de Dio ami unu la reciproke kaj edifu unu la alian, kiel ankaŭ vi alian; **10** ĉar vi ja tion faras al ĉiuj fratoj, kiuj jam faradas. **12** Sed ni petegas vin, fratoj, koni estas en la tuta Makedonujo. Sed ni admonas tiujn, kiuj laboras ĉe vi kaj estras ĉe vi en la vin, fratoj, ke vi amu pli kaj pli abunde, **11** kaj **12** por ke vi iradu konvene antaŭ **13** kaj estimi ilin treege ke vi celu esti kvietaj, kaj fari viajn proprajn kun amo pro ilia laboro. Estu pacemaj unu kun aferojn, kaj labori per viaj manoj, ĝuste kiel ni al vi ordonis; **12** por ke vi iradu konvene antaŭ **14** Kaj ni petas vin, fratoj, admonu la tiuj, kiuj estas ekstere, kaj por ke nenio al vi **15** Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon por manku. **13** Sed ni ne volas, fratoj, ke vi ne sciu **15** Zorgu, ke neniu redonu al iu malbonon por malbono; sed ĉiam sekvu tion, kio estas bona,

unu por alia kaj por ĉiu. **16** Ĝoju ĉiam; **17** preĝu senĉese; **18** pri ĉio donu dankon; ĉar tia estas la volo de Dio en Kristo Jesuo pri vi. **19** Ne estingu la Spiriton; **20** ne malestimu profetaĵojn; **21** elprovu ĉion; tenu firme tion, kio estas bona; **22** detenu vin de ĉia formo de malbono. **23** Kaj la Dio de paco vin sanktigu tute; kaj via spirito kaj animo kaj korpo estu plene konservitaj sen kulpo, ĉe la alveno de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **24** Fidela estas Tiu, kiu vin vokas, kiu ankaŭ faros. **25** Fratoj, preĝu por ni. **26** Salutu ĉiujn fratojn per sankta kiso. **27** Mi solene petegas vin per la Sinjoro, ke oni legu ĉi tiun epistolon antaŭ la tutaj frataroj. **28** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi.

2 Tesalonikanoj

1 Paŭlo kaj Silvano kaj Timoteo al la eklezio de la Tesalonikanoj en Dio, nia Patro, kaj la Sinjoro Jesuo Kristo: **2** Graco al vi kaj paco de Dio, la Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **3** Ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, kiel estas ja dece, pro tio, ke via fido kreskas treege, kaj abundas via reciproka amo de ĉiu al ĉiu, **4** tiel, ke ni mem fanfaronas pri vi en la eklezioj de Dio, pro via pacienco kaj fido sub ĉiu viaj persekutoj kaj afliktoj, kiujn vi elportadas; **5** tio estas evidenta signo de la justa juĝo de Dio; por ke vi montriĝu indaj je la regno de Dio, por kiu vi ankaŭ suferas; **6** ĉar estas justaĵo ĉe Dio redoni afliktojn al tiuj, kiuj vin afliktas, **7** kaj al vi, la afliktataj, ripozon kun ni, ĉe la malkaŝigo de la Sinjoro Jesuo el la ĉielo kun la anĝeloj de lia potenco, **8** en flamanta fajro, por venigi venĝon sur tiujn, kiuj ne konas Dion kaj ne obeas al la evangelio de nia Sinjoro Jesuo; **9** kiuj suferos punadon, eternan detruon de antaŭ la vizaĝo de la Sinjoro kaj de la gloro de lia potenco, (*aiōnios g166*) **10** kiam li venos por esti glorata en siaj sanktuloj, kaj esti admirata ĉe ĉiu, kiuj ekkredis (ĉar nia atestado ĉe vi estis kredata) en tiu tago. **11** Por tiu celo ni ankaŭ konstante preĝas por vi, ke nia Dio vin trouvu indaj je la voko, kaj kun potenco plenumu ĉiun bonvolon de boneco kaj ĉiun laboron de fido; **12** por ke la nomo de nia Sinjoro Jesuo estu glorata en vi, kaj vi en li, laŭ la graco de nia Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo.

2 Nun ni petegas vin, fratoj, koncerne la alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj nian alkolektiĝon al li, **2** ke vi ne fariĝu facile skueblaj mense, kaj ne konsterniĝu, ĉu per spirito, aŭ per parolo, aŭ per letero ŝajne de ni, kvazaŭ la tago de la Sinjoro jam apudestus; **3** neniu vin trompu iamaniere; ĉar nepre antaŭe okazos la apostateco, kaj la homo de peko malkaŝigos, la filo de pereo, **4** iku kontraŭmetas sin kaj levas sin super ĉion, kion oni nomas Dio aŭ adoras; tiel, ke li sidas en la templo de Dio, elmontrante sin, kvazaŭ li estas Dio. **5** Ĉu vi ne memoras, ke

mi diris tion al vi, dum mi estis kun vi? **6** Kaj nun vi scias, kio malhelpas, por ke li malka^{si}gû siatempe. **7** Ĉar la mistero de maljusteco jam energias; sed restas ankoraŭ la malhelpanto, ĝis li estos formovita. **8** Kaj tiam malka^{si}gôs la maljustulo, kiun la Sinjoro Jesuo detruos per la spiro de sia bušo kaj nenigos per la apero de sia alveno; **9** tiun, kies alveno estas pro la energio de Satano kun ĉia potenco kaj kun signoj kaj mensogaj mirindajoj, **10** kaj kun ĉia trompo de maljusteco por la pereantoj, pro tio, ke ili ne ricevis la amon al la vero por esti savitaj. **11** Kaj pro tio Dio sendas al ili energion de eraro, tiel, ke ili kredos mensogon; **12** por ke estu jugataj ĉiuj, kiuj ne kredis la veron, sed trovis plezuron en maljusteco. **13** Sed ni devas ĉiam danki Dion pro vi, fratoj, amataj de la Sinjoro, pro tio, ke Dio vin elektis de la komenco al savo en la sanktigo de la Spirito kaj kredo al la vero; **14** al kiu Li vin vokis per nia evangelio, por la akiro de la gloro de nia Sinjoro Jesuo Kristo. **15** Tial, fratoj, staru firme, kaj tenu la tradiciojn, kiujn vi lernis ĉu per parolo, aŭ per ia letero nia. **16** Nia Sinjoro Jesuo Kristo mem, kaj Dio, nia Patro, kiu nin amis kaj al ni donis eternan konsolon kaj bonan esperon per graco, (*αιώνιος* g166) **17** konsolu viajn korojn kaj fortigu ilin por ĉia bona faro kaj vorto.

3 Fine, fratoj, preĝu por ni, ke la vorto de la Sinjoro disvastiĝu kaj estu glorata, kiel ankaŭ ĝe vi; **2** kaj ke ni forsaviĝu de senprudentaj kaj malbonaj homoj; ĉar ne ĝe ĉiu estas la fido. **3** Sed fidela estas la Sinjoro, kiu vin fortikigos kaj vin defendos kontraŭ la malbonulo. **4** Sed ni fidas la Sinjoron rilate vin, ke vi faras kaj faros tion, kion ni ordonas. **5** Kaj la Sinjoro direktu viajn korojn en la amon al Dio kaj en la paciencon de Kristo. **6** Ni ordonas al vi, fratoj, en la nomo de la Sinjoro Jesuo Kristo, ke vi vin apartigu for de ĉiu frato, kiu iradas senorde kaj ne laŭ la tradicio, kiun oni ricevis de ni. **7** Ĉar vi mem scias, kiel vi devas nin imiti; ĉar ni ne kondutis senorde inter vi; **8** nek manĝis panon donace de iu, sed per laboro kaj penado, nokte kaj tage laborante, por ke ni ne fariĝu ŝargo por iu el vi; **9** ne kvazaŭ ni ne havus tian rajton,

sed por estigi nin ekzemplo antaŭ vi, ke vi nin imitu. **10** Ĉar eĉ kiam ni estis ĉe vi, la jenon ni ordonis al vi: Se iu ne volas labori, tiu ankaŭ ne manĝu. **11** Ĉar ni aŭdas, ke inter vi iradas senorde kelkaj, kiuj tute ne laboras, sed en ĉies aferojn sin enŝovas. **12** Tiajn ni ordonas kaj admonas pro la Sinjoro Jesuo Kristo, ke kviete ili laboru kaj manĝu sian propran panon. **13** Sed vi, fratoj, ne laciĝu en bonfarado. **14** Sed se iu ne obeos al la parolo de ĉi tiu nia epistolo, rimarku tiun, kaj ne estu por li kamaradoj, por ke li hontiĝu. **15** Tamen ne rigardu lin kiel malamikon, sed admonu lin kiel fraton. **16** La Sinjoro de paco mem donu al vi pacon ĉiutempe kaj ĉiumaniere. La Sinjoro estu kun vi ĉiuj. **17** La saluto de mi, Paŭlo, per mia propra mano, kiu estas la signo en ĉiu epistolo; tiel mi skribas. **18** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun vi ĉiuj.

1 Timoteo

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, laŭ la ordono de Dio, nia Savanto, kaj Kristo Jesuo, nia espero, **2** al Timoteo, mia vera filo en fido: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro. **3** Kiel mi, ekironte en Makedonujon, petis vin resti en Efeso, por ke vi admonu kelkajn homojn, ke ili ne instruu alian doktrinon, **4** nek atentu fabelojn kaj senfinajn genealogiojn, kiuj naskas diskutojn, pli ol tiun administradon de Dio, kiu estas laŭ la fido — tiel faru. **5** Sed la celo de la admono estas amo el pura koro kaj bona konscienco kaj sincera fido; **6** kion maltrafinte, kelkaj homoj sin deturnis al vanta babilado, **7** dezirante esti instruistoj de la leĝo, kvankam ili ne komprenas tion, kion ili diras, nek tion, pri kio ili faras aserton. **8** Sed ni scias, ke la leĝo estas bona, se oni ĝin laŭleĝe uzas, **9** sciante, ke la leĝo ekzistas ne por justulo, sed por homoj senlegaj kaj malobeemaj, malpiaj kaj pekemaj, malsanktaj kaj profanaj, por patromortigantoj kaj patrinomortigantoj, hommortigantoj, **10** malĉastuloj kaj viruzacantoj, homstelistoj, mensogantoj, falsejurantoj, kaj ĉio ajn alia kontraŭa al la sana doktrino; **11** laŭ la konfidita al mi evangelio de la gloro de la benata Dio. **12** Mi dankas Kriston Jesuon, nian Sinjoron, kiu min kapabligas, tial, ke li trovis min fidela, destinante min al sia servado; **13** kvankam mi antaŭe estis blasfemanto kaj persekutanto kaj insultanto; tamen mi ricevis kompaton, ĉar mi tion faris nesciante kaj nekredante; **14** kaj la graco de nia Sinjoro abunde sufiĉegis kun fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. **15** Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto, ke Kristo Jesuo envenis en la mondon, por savi pekantojn, el kiuj mi estas la ĉefa; **16** tamen pro tiu kaŭzo mi ricevis kompaton, por ke en mi, kiel la ĉefa, Jesuo Kristo elmontru sian tutan paciencegon, kiel ekzemplo por tiuj, kiuj poste kredos al li por eterna vivo. (aiōnios g166) **17** Nun al la Reĝo eterna, senmorta, nevidebla, la sola Dio, estu honoro kaj gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **18** Ĉi tiun zorgadon mi komisiás al vi,

mia filo Timoteo, laŭ la profetaĵoj, kiuj antaŭiris sur vin, ke per ili vi militadu la bonan militon, **19** tenante la fidon kaj bonan konsciencon, kiun forpuŝinte de si, kelkaj homoj ŝippereis rilate la fidon; **20** el kiuj estas Himeneo kaj Aleksandro, kiujn mi transdonis al Satano, por ke ili lernu ne blasfemi.

2 Mi konsilas do, antaŭ ĉio, fari petegojn, preĝojn, propetadojn, dankojn por ĉiuj; **2** por reĝo kaj ĉiuj eminentuloj, por ke ni vivadu trankvile kaj kviete en plena pieco kaj seriozeco. **3** Tio estas bona kaj akceptebla antaŭ Dio, nia Savanto, **4** kiu volas, ke ĉiuj homoj estu savitaj kaj venu al la scio de la vero. **5** Ĉar ekzistas unu Dio, kaj unu interulo inter Dio kaj homoj, homo, Kristo Jesuo, **6** kiu sin donis kiel elacetaĵon por ĉiuj, ateston elmontrotan en konvenaj tempoj; **7** por kio mi estas nomita predikisto kaj apostolo (mi diras la veron, mi ne mensogas), instruisto por la nacianoj en fido kaj vero. **8** Mi deziras do, ke la viroj preĝu en ĉiu loko, levante sanktajn manojn, sen kolero kaj disputado. **9** Tiel same, ke virinoj sin vestu per decaj vestoj, kun modesteco kaj sobreco; ne kun harplektajoj, aŭ oro, aŭ perloj, aŭ multekostaj vestoj; **10** sed (kio konvenas al virinoj konfesantaj la piecon) per bonfaroj. **11** Virino lernu en kvieteco kun ĉia submetiĝo. **12** Sed mi ne permisas al virino instruadi, nek regi super viro, sed esti en kvieteco. **13** Ĉar Adam kreigis la unua, poste Eva; **14** kaj Adam ne trompiĝis; sed la virino, trompite, falis en pekon; **15** sed si saviĝos per la naskado, se ili daŭras en fido kaj amo kaj sanktiĝo kun sobreco.

3 Fidinda estas la diro: Se iu celas episkopecon, tiu deziras bonan laboron. **2** Episkopo do devas esti neriproĉebla, edzo de unu edzino, sobra, moderema, ordema, gastama, instruema, **3** ne vindrinkema, ne batema; sed mildanima, ne disputema, ne monamanto; **4** reganta bone sian propran domanaron, tenante siajn gefilojn sub regado kun ĉia seriozeco **5** (sed se iu ne scias regi sian propran domon, kiel li zorgos pri la eklezio de Dio?); **6** ne novico, por ke li ne ŝvelu

per fiereco kaj ne falu en la kondamnon de la **10** Ĉar por tio ni laboras kaj batalas, ĉar ni diablo. **7** Krom tio li devas havi bonan ateston apogas nian esperon sur la vivantan Dion, kiu de la eksteruloj, por ke li ne falu en riproĉon estas la Savanto de ĉiuj homoj, precipice de la kaj kaptilon de la diablo. **8** Tiel same diakonoj kredantoj. **11** Tion ordonu kaj instruu. **12** Neniu devas esti seriozaj, ne duflanke parolantaj, ne malestimu vian junecon, sed vi estu ekzemplo tro amantaj vinon, ne avidantaj malhonoran al la kredantoj, per parolo, per konduto, per gajnon; **9** tenantaj la misteron de la fido en amo, per fido, per ĉasteco. **13** Ĝis mi venos, pura konscienco. **10** Kaj tiuj ankaŭ estu unue atentu legadon, konsilon, instruadon. **14** Ne provitaj; poste ili servu kiel diakonoj, se ili malŝatu la donacon, kiu estas en vi, donita al vi estos neriproĉebaj. **11** Virinoj ankaŭ devas per profetado, kun la surmetado de la manojo de esti seriozaj, ne kalumniantoj, sobraj, fidelaj la presbiteraro. **15** Estu diligenta pri tiuj aferoj; pri ĉio. **12** La diakonoj estu edzoj de po unu dediĉu vin al ili, por ke via progreso evidentig'u edzino, regantaj bone siajn gefilojn kaj siajn al ĉiuj. **16** Zorgu pri vi mem kaj pri via instruo. proprajn domojn. **13** Ĉar tiuj, kiuj bone servadis Persistu en tio; ĉar, tion farante, vi savos vin kiel diakonoj, akiras al si bonan gradon kaj mem, kaj tiujn, kiuj vin aŭskultas.

grandan kuraĝon en la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. **14** Ĉi tion mi skribas al vi, esperante veni al vi baldaŭ, **15** sed se mi prokrastos, por ke vi komprenu, kiel oni devas konduti en la domo de Dio, kiu estas la eklezio de la vivanta Dio, la kolono kaj bazo de la vero. **16** Kaj laŭ konsento, granda estas la mistero de pieco: Tiу, kiu elmontriĝis en la karno, praviĝis en la spirito, estis vidita de anĝeloj, pripredikita ĉe la nacioj, prikredita en la mondo, prenita supren en gloro.

4 Sed la Spirito klare diras, ke en la venontaj tempoj kelkaj defalos de la fido, atentante delegantajn spiritojn kaj doktrinojn de demonoj, **2** per la hipokriteco de trompantoj, kiuj havas la konsciencon kaŭterizitan kvazaŭ per brule varmega fero, **3** admonante ne edziĝi, kaj deteni sin de manĝaĵoj, kiujn Dio kreis por ke ili estu danke ricevitaj de tiuj, kiuj kredas kaj scias la veron. **4** Ĉar ĉiu kreitajo de Dio estas bona, kaj nenio devas esti forjetita, se oni ĝin ricevas kun dankesprimo, **5** ĉar ĝi estas sanktigita per la parolo de Dio kaj per preĝo. **6** Se vi memorigos la fratojn pri tio, vi estos bona servanto de Kristo Jesuo, nutrita per la vortoj de la fido kaj de la bona doktrino, kiun vi jam sekvis; **7** sed forrifuzu profanajn kaj avinajn fabelojn. Kaj ekzercu vin al pieco; **8** ĉar korpa ekzercado malmulte utilas; sed pieco utilas al ĉio, havante promeson pri la nuna vivo kaj pri la estonta. **9** Fidinda estas la diro, kaj inda je plena akcepto.

en petegoj kaj preĝoj nokte kaj tage. **6** Sed la voluptamanta, ankoraŭ vivante, malvivas. **7** Tion ankaŭ ordonu, por ke ili estu sen riproĉo. **8** Sed se iu ne zorgas pri siaj propraj, kaj precipe pri siaj familiaroj, tiu malkonfesis la fidon, kaj estas pli malbona ol nekredanto. **9** Estu registrata kiel vidvino tiu, kiu havas ne malpli ol sesdek jarojn, estis edzino de unu viro, **10** estas bone atestata pri bonfarado, edukis infanojn, gastigis fremdulojn, lavis la piedojn de la sanktuloj, helpis la suferantojn, kaj sekvis ĉian bonfaradon. **11** Sed la pli junajn vidvinojn malakceptu; ĉar post kiam ili ekfariĝos luksemaj kontraŭ Kristo, ili deziras edziniĝi, **12** meritante kondamnon, ĉar ili vantigis sian unuan fidon. **13** Krom tio ili lernas esti senutilaj, rondirante de domo al domo; kaj ne sole senutilaj, sed ankaŭ babilemaj kaj sintrudemaj, parolante nekonvenaĵojn. **14** Mi volas do, ke la pli junaj edziniĝu, nasku infanojn, mastrumadu, ne donu

5 Ne riproĉu maljunulon, sed konsilu lin, kiel patron; la pli junajn virojn, kiel fratojn; 2 la maljunulinojn, kiel patrinojn; la pli junajn virinojn, kiel fratinojn, kun ĉia ĉasteco. 3 Respektu tiujn vidvinojn, kiuj estas efektive vidvinoj. 4 Sed se iu vidvino havas filojn aŭ nepojn, ĝi tiuj lernu unue montri piecon ĉe sia propra familio kaj rekompenci sian gepatrojn; ĉar tio estas akceptebla antaŭ Dio. 5 Tiu, kiuj estas efektiva vidvino kaj izolitino, apogas sian esperon sur Dion, kaj persistas

al la malamiko pretekston por kalumnio; **15** homojn en detruo kaj pereo. **16** Ĉar la amo al ĉar kelkaj jam turniĝis flanken post Satano. **17** La presbiteroj, kiuj Dio, forsaviĝu de tiaj aferoj, kaj sekvu justecon, regas bone, estu rigardataj kiel indaj je duobla piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon. **18** Ĉar la Skribo diras: Ne fermu la Batalu la bonan batalon de la fido, kaj ekteni la eternan vivon, al kiu vi estas vokita kaj konfesis bušon al bovo draſanta. Kaj: La laboristo meritas la bonan konfeson antaŭ multaj atestantoj. **19** Kontraŭ presbitero ne akceptu sian salajron. **20** La ĉion vivigadas, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu antaŭ denuncon krom ĉe du aŭ tri atestantoj. **21** Mi admonas vin antaŭ plenumu la ordonon sen makulo, sen riproĉo, pekintojn riproĉu antaŭ la okuloj de ĉiuj, por ke Pontio Pilato atestis la bonan konfeson, **22** Sur neniu surmetu la Dio kaj Kristo Jesuo kaj la elektitaj anĝeloj, ke ĝis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **23** Ne manojn tro rapidece, kaj ne estu partoprenanto en la pekoj de aliaj; konservu vin ĉasta. **24** La plu estu akvotrinkanto, sed uzu iom da vino pro la stomako kaj viaj oftaj malfortoj. **25** Tiel same pekoj de unuj estas evidentaj, antaŭirantaj al la juĝo; kaj aliajn homojn ili sekvas.

26 Ĉiuj subjugaj sklavoj rigardu siajn estrojn kiel indajn je ĉia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasfemataj. **27** Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, ĉar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu. **28** Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la laŭpieca doktrino, **29** tiu estas fanfaronema, nerion sciante, sed malsana je demando kaj privortaj diskutoj, de kiuj naskiĝas envio, malpaco, mallaŭdoj, malbonaj suspektoj, **30** disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnilo. **31** Sed la pieco kun kontenteco estas granda gajnilo; **32** ĉar ni nerion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; **33** sed havante manĝojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. **34** Tamen tiuj, kiuj volas riĉiĝi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsagajn kaj malutilajn dezirojn tiajn, kiaj dronigas la

6 Ĉiuj subjugaj sklavoj rigardu siajn estrojn kiel indajn je ĉia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasfemataj. **7** Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, ĉar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu. **8** Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la laŭpieca doktrino, **9** tiu estas fanfaronema, nerion sciante, sed malsana je demando kaj privortaj diskutoj, de kiuj naskiĝas envio, malpaco, mallaŭdoj, malbonaj suspektoj, **10** disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnilo. **11** Sed la pieco kun kontenteco estas granda gajnilo; **12** ĉar ni nerion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; **13** sed havante manĝojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. **14** Tamen tiuj, kiuj volas riĉiĝi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsagajn kaj malutilajndezirojn tiajn, kiaj dronigas la

15 homojn en detruo kaj pereo. **16** Ĉar la amo al ĉar kelkaj jam turniĝis flanken post Satano. **17** La presbiteroj, kiuj Dio, forsaviĝu de tiaj aferoj, kaj sekvu justecon, regas bone, estu rigardataj kiel indaj je duobla piecon, fidon, amon, paciencon, mildecon. **18** Ĉar la Skribo diras: Ne fermu la Batalu la bonan batalon de la fido, kaj ekteni la eternan vivon, al kiu vi estas vokita kaj konfesis bušon al bovo draſanta. Kaj: La laboristo meritas la bonan konfeson antaŭ multaj atestantoj. **19** Kontraŭ presbitero ne akceptu sian salajron. **20** La ĉion vivigadas, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu antaŭ denuncon krom ĉe du aŭ tri atestantoj. **21** Mi admonas vin antaŭ plenumu la ordonon sen makulo, sen riproĉo, pekintojn riproĉu antaŭ la okuloj de ĉiuj, por ke Pontio Pilato atestis la bonan konfeson, **22** Sur neniu surmetu la Dio kaj Kristo Jesuo kaj la elektitaj anĝeloj, ke ĝis la apero de nia Sinjoro Jesuo Kristo, **23** Ne manojn tro rapidece, kaj ne estu partoprenanto en la pekoj de aliaj; konservu vin ĉasta. **24** La plu estu akvotrinkanto, sed uzu iom da vino pro la stomako kaj viaj oftaj malfortoj. **25** Tiel same pekoj de unuj estas evidentaj, antaŭirantaj al la juĝo; kaj aliajn homojn ili sekvas.

26 Ĉiuj subjugaj sklavoj rigardu siajn estrojn kiel indajn je ĉia honoro, por ke la nomo de Dio kaj la doktrino ne estu blasfemataj. **27** Kaj tiuj, kiuj havas kredantajn estrojn, ne malestimu ilin tial, ke ili estas fratoj, sed servu al ili tiom pli, ĉar tiuj, kiuj partoprenas en la Didonaco, estas fidelaj kaj amataj. Tion instruu kaj konsilu. **28** Se iu instruas malsame kaj ne konsentas al sanaj vortoj, la vortoj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kaj al la laŭpieca doktrino, **29** tiu estas fanfaronema, nerion sciante, sed malsana je demando kaj privortaj diskutoj, de kiuj naskiĝas envio, malpaco, mallaŭdoj, malbonaj suspektoj, **30** disputadoj de homoj mense perversigitaj kaj senigitaj je la vero, supozantaj, ke la pieco estas gajnilo. **31** Sed la pieco kun kontenteco estas granda gajnilo; **32** ĉar ni nerion enportis en la mondon, kaj ni ne povas ion forporti; **33** sed havante manĝojn kaj vestojn, ni estos per tio kontentaj. **34** Tamen tiuj, kiuj volas riĉiĝi, falas en tenton kaj kaptilon kaj multajn malsagajn kaj malutilajndezirojn tiajn, kiaj dronigas la

2 Timoteo

1 Paŭlo, apostolo de Kristo Jesuo, per la volo de Dio, laŭ la promeso de vivo, kiu estas en Kristo Jesuo, **2** al Timoteo, mia amata filo: Graco, kompato, kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Sinjoro. **3** Mi dankas Dion, kiun mi adoras de post miaj praavoj kun pura konscienco, ke konstantan memoron mi havas pri vi en miaj preĝoj, nokte kaj tage **4** sopirante vidi vin, memorante viajn larmojn, por ke mi plenigu de ĝojo; **5** ricevinte rememoron pri la sincera fido, kiu estas en vi, kaj kiu loĝis unue en via avino Lois kaj en via patrino Eŭnike, kaj, mi konvinkiĝis, en vi ankaŭ. **6** Pro tio mi memorigas vin, ke vi reekbruligu la donacon de Dio, kiu estas en vi per la surmetado de miaj manoj. **7** Ĉar Dio donis al ni spiriton ne de malkuraĝeco, sed de potenco kaj amo kaj sinregado. **8** Ne hontu do pri la atesto de nia Sinjoro, nek pri mi, lia malliberulo; sed kunelpoportu suferojn kun la evangelio laŭ la potenco de Dio, **9** kiu nin savis kaj vokis per sankta voko, ne laŭ niaj faroj, sed laŭ Sia propra antaŭintenco kaj laŭ la graco donita al ni en Kristo Jesuo antaŭ tempoj eternaj, (*aiōnios g166*) **10** sed nun malkaŝita per la apero de nia Savanto Jesuo Kristo, kiu neniigis la morton kaj enlumigis la vivon kaj la senmortecon per la evangelio, **11** al kiu mi estas nomita predikisto kaj apostolo kaj instruisto. **12** Pro tio mi ankaŭ suferas tiel; tamen mi ne hontas; ĉar mi konas tiun, al kiu mi kredis, kaj mi konvinkiĝis, ke li havas la povon gardi mian konfiditaĵon ĝis tiu tago. **13** Konservu la modelon de sanaj vortoj, kiujn vi aŭdis de mi, en fido kaj amo, kiuj estas en Kristo Jesuo. **14** La bonan konfiditaĵon gardu per la Sankta Spirito, kiu loĝas en ni. **15** Vi scias, ke fortunigis de mi ĉiuj en Azio, el kiuj estas Figelo kaj Hermogenes. **16** La Sinjoro donu kompaton al la domo de Onesiforo; ĉar li ofte min refreſigis, kaj li ne hontis pri mia kateno, **17** sed kiam li estis en Romo, li elserĉis min tre diligente kaj min trovis **18** (la Sinjoro donu al li, ke li trouvau kompaton ĉe la Sinjoro en tiu tago),

kaj vi scias tre bone, kiom da servoj li faris en Efeso.

2 Vi do, mia filo, fortikiĝu en la graco, kiu estas en Kristo Jesuo. **2** Kaj kion vi de mi aŭdis inter multaj atestantoj, tion transdonu al fidelaj homoj, kompetentaj instrui ankaŭ aliajn. **3** Vi do elportu suferojn, kiel bona militisto de Jesuo Kristo. **4** Neniу militanto sin implikas en la aferojn de ĉi tiu vivo; por ke li plācu al sia varbinto. **5** Kaj se iu konkuras kiel atleto, li ne estas kronata, se li ne laŭregule konkurus. **6** La laboranta terkultivisto devas la unua partopreni en la fruktoj. **7** Konsideru tion, kion mi diras; ĉar la Sinjoro donos al vi komprenon pri ĉio. **8** Memoruj Jesuon Kriston, levitan el la mortintoj, el la idaro de David, laŭ mia evangelio; **9** en ĝi mi elportas suferadon ĝis ligiloj, kiel krimulo, sed la vorto de Dio ne estas ligita. **10** Tial mi suferas ĉion pro la elektitoj, por ke ili ankaŭ atingu la en Kristo Jesuo savon kun gloro eterna. (*aiōnios g166*) **11** Fidinda estas la diro: Ĉar se ni mortis kun li, ni ankaŭ vivos kun li; **12** se ni suferas, ni ankaŭ reĝos kun li; se ni malkonfesos lin, li ankaŭ nin malkonfesos; **13** se ni malfidas, li restas fidela; ĉar li ne povas malkonfesi sin mem. **14** Memorigu ilin pri tio, admonante ilin antaŭ la Sinjoro, ke ili ne vortobatalu, kio estas neniel utila, kun risko de ŝancelo por la aŭdantoj. **15** Klopodu prezenti vin ĉe Dio kiel aprobita, laboranto senriproĉa, ĝuste pritaksante la vorton de la vero. **16** Sed evitu profanajn babiladojn; ĉar ili iros antaŭen al pli multe da malpieco, **17** kaj ilia parolo dismordos kiel gangreno; el kiuj estas Himeneo kaj Fileto, **18** kiuj pri la vero eraris, dirante, ke la releviĝo estas jam pasinta; kaj ili renversas la fidon de kelkaj. **19** Tamen la firma fundamento de Dio staras, havante la jenan sigelon: La Sinjoro konas tiujn, kiuj estas liaj, kaj: Foriru de maljusteco ĉiu, kiu nomas la nomon de la Sinjoro. **20** Sed en granda domo estas vazo ne nur oraj kaj arĝentaj, sed ankaŭ lignaj kaj argilaj, kaj unuj por honoro kaj aliaj por malhonoro. **21** Se do iu purigos sin de ĉi tiuj, li estos vazo por honoro, sanktigita, taŭga por la mastro, pretigita por ĉiu bona laboro.

22 Sed forkuru de junulaj voluptoj, kaj sekvu por admono, por korekto, por disciplino en justecon, fidon, amon, pacon, kune kun tiuj, kiuj justeco; **17** por ke la homo de Dio estu perfekta, vokas la Sinjoron el pura koro. **23** Sed malsagajn plene provizita por ĉiu bona laboro.

kaj neklerajn demandojn evitu, sciante, ke ili naskas malpacojn. **24** Kaj la servisto de la Sinjoro devas ne malpaci, sed esti afabla al ĉiuj, instruema, tolerema, **25** en humileco instruante tiujn, kiuj kontraŭstaras; eble Dio donos al ili penton, por ke ili venu al scio de la vero, **26** kaj por ke ili sobraj eligu el la kaptilo de la diablo, kaptite de li, por plenumi lian volon.

4 Mi ordonas al vi antaŭ Dio, kaj antaŭ Kristo Jesuo, kiu juĝos la vivantojn kaj la mortintojn, kaj pro lia apero kaj lia regno; **2** prediku la vorton; insistu ĝustatempe, malĝustatempe; konvinku, admonu, konsilu, en ĉia pacienco kaj instruado. **3** Ĉar venos tempo, kiam oni ne toleros la sanan instruon; sed havante jukantajn orelojn, amasigos al si instruantojn, laŭ siaj

3 Sed sciu, ke en la lastaj tagoj venos deziroj; **4** kaj ili deturnos de la vero sian orelon, danĝeraj tempoj. **2** Ĉar homoj estos kaj turnos sin flanken al fabeloj. **5** Sed vi estu sinamantaj, monamantaj, fanfaronemaj, sobra en ĉio, elportu suferojn, faru la laboron arogantaj, insultemaj, malobeemaj al gepatroj, de evangeliisto, plenumu vian servadon. **6** Ĉar sendankaj, nesanktaj, **3** neparencamaj, mi jam estas elverŝata kvazaŭ veršofero, kaj nepacigeblaj, kalumniemaj, nesinregantaj, venis la horo de mia foriro. **7** Mi batalis la malmildaj, ne bonamantaj, **4** perfidemaj, bonan batalon, mi finis la kuradon, mi gardis la pasiemaj, ventoplenaj, plezuron amantaj pli ol fidon; **8** de nun estas konservita por mi la krono Dion; **5** havante ŝajnon de pieco, sed neinte de justeco, kiun la Sinjoro, la justa juĝisto, ĝian potencon; de ĉi tiuj ankaŭ vin forturru. **6** donos al mi en tiu tago; kaj ne nur al mi, sed

Ĉar el ĉi tiuj estas tiuj, kiuj rampas en domojn, kaj forkaptas malsagajn virinojn, ŝarĝitajn de pekoj, forkondukatajn per diversaj voluptoj, **7** ĉiam lernantaj, kaj neniam kapablajn veni al la scio de la vero. **8** Kaj kiel Janes kaj Jambres kontraŭstaris al Moseo, tiel same ĉi tiuj ankaŭ kontraŭstaras al la vero, homoj kun malnobligita spirito, por la fido senvaloraj. **9** La mantelon, kiun mi lasis en Troas ĉe Karpo, Sed ili ne plu iros antaŭen; ĉar ilia malsageco alportu, kiam vi venos, kaj la librojn, precipe la evidentigaj al ĉiuj, kiel ankaŭ fariĝis ĉe tiuj.

10 Sed vi sekvis mian instruon, konduton, al mi multe da malbono; la Sinjoro redonos al li celon, fidon, toleremecon, amon, paciencon, laŭ liaj faroj; **15** kontraŭ li vi ankaŭ vin gardu, **11** persekutojn, suferojn, kiaj okazis al mi en ĉar li multege kontraŭstaris al niaj vortoj. **16** Ĉe Antioĥia, en Ikonio, en Listra; kiajn persekutojn mia unua pledo, neniu staris kun mi, sed ĉiuj mi suferis; kaj el ĉio tio la Sinjoro min savis. **12** Jes, kaj ĉiuj, kiuj volas vivi pie en Kristo Jesuo, estos persekutataj. **13** Sed malbonaj homoj por ke per mi la anonco estu plene publikigita, kaj ruzuloj ĉiam iros antaŭen al pli granda kaj ke ĉiuj nacianoj aŭdu; kaj mi forsaviĝis el la malbono, trompantaj kaj trompatataj. **14** Sed restu vi en tio, kion vi lernis kaj pri kio vi certiĝis, sciante, de kiu vi ĝin lernis, **15** kaj ke jam de frua infaneco vi konas la sanktajn skribojn, kiuj povas fari vin saĝa por savo per la fido, kiu estas en Kristo Jesuo. **16** Ĉiu skribajo kaj la domon de Onesiforo. **20** Erasto restis en inspirita de Dio estas ankaŭ utila por instruo,

10 Salutu Priskilan kaj Akvilan Amen. (**aiōn g165**) **19** Salutu Priskilan kaj Akvilan kaj la domon de Onesiforo. **20** Erasto restis en Milet. **21** Klopodu veni antaŭ la vintro. Salutas

vin Eübulo kaj Pudens kaj Lino kaj Klaŭdia kaj
ĉiu fratoj. **22** La Sinjoro estu kun via spirito.
Graco estu kun vi.

Tito

1 Paŭlo, servisto de Dio kaj apostolo de Jesuo Kristo, laŭ la fido de la elektitoj de Dio, kaj laŭ la scio de la vero, kiu estas laŭ pieco, **2** kun espero al eterna vivo, kiun la senmensoga Dio promesis antaŭ la tempoj eternaj, (*aiōnios g166*) **3** sed ĝustatempe Li elmontris Sian vorton en la anonco, kiu estas al mi konfidita konforme al la ordono de Dio, nia Savanto; **4** al Tito, mia vera filo laŭ komuna fido: Graco kaj paco de Dio, la Patro, kaj de Kristo Jesuo, nia Savanto. **5** Pro tio mi lasis vin en Kreto, ke vi aranĝu la aferojn mankohavajn kaj starigu presbiterojn en ĉiu urbo, kiel mi ordonis al unu edzino, kies infanoj estas kredantoj, kaj ne estas akuzitaj pri diboĉo, nek ribelemaj. **6** Ĉar episkopo devas esti sen riproĉo, kiel administranto de Dio; ne obstina, ne kolerema, ne drinkema, ne malpacema, ne avidanta malhonoran gajnon; **8** sed gastama, bonamanta, sobra, justa, sankta, sinreganta, **9** tenanta la fidelan vorton, kiu estas laŭ la instruado, por ke li povu admoni pri la sana doktrino kaj ankaŭ refuti la kontraŭdirantojn. **10** Ĉar ekzistas multaj homoj ribelemaj, vantaj parolantoj kaj trompistoj, precipe tiuj el la cirkumcido, **11** kies buŝoj devas esti fermitaj; homoj, kiuj renversas tutajn domojn, instruantaj nekonvenaĵojn por malhonora gajno. **12** Unu el ili, profeto samnacia, diris: La Kretanoj ĉiam estas mensogantoj, malbonaj bestoj, mallaboremaj mangeguloj. **13** Tiu atesto estas vera. Tial akre riproĉu ilin, por ke ili estu sanaj en la fido, **14** ne atentante Judajn fabelojn, kaj ordonojn de tiuj homoj, kiuj deturnas sin de la vero. **15** Ĉe la puraj, ĉio estas pura; sed ĉe la malpuraj kaj nekredantaj, nenio estas pura; sed ilia meno kaj ilia konscienco estas malpurigitaj. **16** Ili pretendas koni Dion; sed per siaj agoj ili malkonfesas Lin, estante abomenaj kaj malobeemaj kaj por ĉiu bona faro senvvaloraj.

2 Sed parolu vi tion, kio konvenas al la sana doktrino: **2** ke la maljunuloj estu sobraj,

seriozmienaj, prudentaj, sanaj en la fido, en amo en pacienco; **3** ke la maljunulinoj tiel same estu je sintenado respektmaj, ne kalumniantoj, nek sklavigitaj de troa vino, sed instruantaj la bonon; **4** por ke ili eduku la junulinojn ami siajn edzojn, ami siajn infanojn, **5** esti prudentaj, ĉastaj, hejme laborantaj, bonfaremaj, submetiĝemaj al siaj propraj edzoj, por ke la vorto de Dio ne estu blasfemita; **6** konsilu tiel same la junulojn, ke ili estu prudentaj; **7** pri ĉio montrante vin ekzemplo de bonaj faroj, en via instruado montrante sincerecon, seriozecon, **8** paroladon sanan, nekondamneblan; por ke la kontraŭulo hontu, havante nenion malbonan diri kontraŭ ni. **9** Admonu sklavojn, ke ili estu submetiĝemaj al siaj propraj sinjoroj kaj plaĉantaj al ili en ĉio; ne kontraŭdiremaj, **10** ne ŝtelantaj, sed montrantaj ĉian bonan fidelecon; **11** Ĉar jam aperis la graco de Dio, nia Savanto. **11** Ĉar portante savon al ĉiuj homoj, **12** instruante nin, ke foriginte malpiecon kaj laŭmondajn dezirojn, ni vivadu sobre, juste, kaj pie en la nuna mondo, (*aiōn g165*) **13** atendantaj la feliĉan esperon kaj la malkašon de la gloro de nia granda Dio kaj Savanto, Jesuo Kristo, **14** kiu donis sin por ni, por elaĉeti nin el ĉia maljusteco kaj por purigi al si popolon propran, fervoran pri bonaj faroj. **15** Tion parolu, kaj konsilu kaj riproĉu kun ĉia aŭtoritato. Neniu vin malestimu.

3 Memorigu ilin, ke ili submetiĝu al regantoj kaj estroj, ke ili estu obeemaj, pretaj por ĉiu bona laboro, **2** ke ili ne parolu malbonon pri iu ajn, estu ne malpacemaj, sed dolcanimaj, montrantaj cian mildecon al ĉiuj homoj. **3** Ĉar ni ankaŭ estis iam malsagaj, malobeemaj, trompitaj, servantaj al diversaj pasioj kaj voluptoj, vivantaj en malico kaj envio, malamindaj, kaj malamantaj unu la alian. **4** Sed kiam aperis la boneco de Dio, nia Savanto, kaj Lia amo al homoj, **5** ne per laboroj faritaj en justeco, kiujn ni mem farus, sed laŭ Sia kompato Li savis nin, per la lavado de renasko, kaj per la renovigo de la Sankta Spirito, **6** kiun Li riĉe surverſis sur nin per Jesuo Kristo, nia Savanto; **7** por ke ni, justigite per Lia graco, fariĝu heredantoj laŭ la espero de eterna vivo.

(aiōnios g166) 8 Fidinda estas la diro, kaj mi volas, ke pri tio vi atestadu kun certeco, por ke tiuj, kiuj ekkredis al Dio, zorgu pri bonaj faroj. Tiuj aferoj estas bonaj kaj utilaj al la homoj; 9 sed evitu malsagajn demandojn kaj genealogiojn kaj diskutojn kaj prilegajn disputojn, ĉar ili montriĝas senutilaj kaj vanaj. 10 Se iu estas herezulo ankoraŭ post unua admono kaj dua, evitu tiun, 11 sciante, ke tia homo perversigis kaj pekas, estante memkondamnita. 12 Kiam mi sendos al vi Artemason aŭ Tihikon, rapidu veni al mi al Nikopolis; ĉar mi decidis travintri tie. 13 Antaŭen irigu Zenason, la legiston, kaj Apoloson sur ilia vojaĝo kiel eble plej rapide, por ke nenio manku al ili. 14 Kaj niaj amikoj ankaŭ lernu daŭrigi bonajn laborojn, por necesaj bezonoj, por ke ili ne estu senfruktaj. 15 Ĉiuj, kiuj estas ĉe mi, vin salutas. Salutu vi tiujn, kiuj amas nin en la fido. Graco estu kun vi ĉiuj.

Filemon

1 Paŭlo, malliberulo por Kristo Jesuo, kaj

Timoteo, la frato, al Filemon, nia amato kaj kunlaboranto, **2** kaj al Apfia, la fratino, kaj al Arĥipo, nia kumbatalanto, kaj al la ekleazio

en via domo: **3** Graco al vi kaj paco de Dio,

nia Patro, kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo. **4** Mi

ĉiam dankas mian Dion, memorigante pri vi en miaj preĝoj, **5** aŭdinte pri via amo kaj pri la fido, kiun vi havas al la Sinjoro Jesuo kaj al ĉiuj sanktuloj; **6** por ke la partoprenado en via fido fariĝu energio per la sciigo de ĉiu bonaĵo, kiu estas en vi, por Kristo. **7** Ĉar mi

tre ĝojis kaj havis multon da konsolo pro via amo, ĉar la koroj de la sanktuloj refreŝigis per vi, frato mia. **8** Kvankam do mi havas plenan

kuraĝon en Kristo, por ordoni al vi tion, kio estas konvena, **9** tamen pro la amo mi preferas

petegi tia, kia mi estas, Paŭlo, maljunulo kaj nun ankaŭ malliberulo pro Kristo Jesuo; **10** mi

petegas vin koncerne mian filon, kiun mi naskis en miaj katenoj; tio estis Onesimo, **11** kiu estis iam senutila por vi, sed nun estas utila por vi

kaj por mi; **12** mi ĵus resendis al vi lin mem, alivorte, mian propran koron; **13** lin mi volonte

ja tenus apud mi, por ke anstataŭ vi li estu al mi helpanto en la ligiloj de la evangelio; **14** sed mi

nenion volis fari sen via konsento; por ke via boneco estu ne kvazaŭ deviga, sed laŭvola. **15**

Ĉar eble li pro tio estas apartigita for de vi por

kelka tempo, por ke vi havu lin por ĉiam; (*aiōnios*

g166) **16** jam ne kiel sklavon, sed kiel pli bonan ol

sklavo, kiel fraton amatan, precipite por mi, sed des pli por vi, kaj en la karno kaj en la Sinjoro.

17 Se vi do rigardas min kiel kunulon, akceptu lin tiel same, kiel min mem. **18** Se tamen li faris ian malhonestajon, aŭ ŝuldas ion al vi,

tion enkalkulu en mian konton; **19** mi, Paŭlo, skribas per mia propra mano, mi ĝin repagos; mi tamen ne diras al vi, ke vi viaparte ŝuldas al mi eĉ vin mem. **20** Jes, frato mia, lasu min havi plezuron de vi en la Sinjoro; refreŝigu mian koron en Kristo. **21** Fidante pri via obeo, mi skribas al vi, sciante, ke vi faros eĉ pli multe, ol kiom mi diras. **22** Sed krom tio pretigu por mi

gastoĉambron; ĉar mi esperas, ke mi, laŭ viaj preĝoj, estos donita al vi. **23** Salutas vin Epafras, mia kummalliberulo en Kristo Jesuo, **24** Marko, Aristarĥo, Demas, Luko, miaj kunklaborantoj. **25** La graco de nia Sinjoro Jesuo Kristo estu kun via spirito. Amen.

Hebroj

1 Dio, kiu multafoje kaj multamaniere parolis en la tempo antikva al niaj patroj en la profetoj, **2** en tiuj lastaj tagoj parolis al ni en Filo, kiun Li nomis heredanto de ĉio, per kiu ankaŭ Li faris la mondaĝojn, (aiōn g165) **3** kiu, estante la elbrilo de Lia gloro kaj plena bildo de Lia substanco, kaj subtenante ĉion per la vorto de sia potenco, kaj farinte la elpurigon de niaj pekoj, sidiĝis dekstre de la Majesto en altaĵoj; **4** fariĝinte tiom pli granda ol la anĝeloj, kiom pli bonegan nomon ol ili li heredis. **5** Ĉar al kiu el la anĝeloj Li iam diris: Vi estas Mia Filo, Hodiaŭ Mi vin naskis? kaj denove: Mi estos al li Patro, Kaj li estos al Mi Filo? **6** Kaj ankoraŭ, kiam Li enkondukas la unuenaskiton en la mondon, Li diras: Kaj klinigu antaŭ li ĉiuj anĝeloj de Dio. **7** Kaj pri la anĝeloj Li diras: Kiu faras la ventojn Laj senditoj, Flamantan fajron Laj servantoj; **8** sed pri la Filo: Via trono estas Dia trono por ĉiam kaj eterne; La sceptro de via regno estas sceptro de justeco. (aiōn g165) **9** Vi amas virton kaj malamas malvirton; Tial Dio, via Dio, oleis vin per oleo de ĝojo pli ol viajn kamaradojn. **10** Kaj: En antikveco Vi, ho Eternulo, fondis la teron, Kaj la ĉielo estas la faro de Viaj manoj. **11** Ili pereos, sed Vi restos; Kaj ĉiuj ili eluziĝos kiel vesto, **12** Kiel veston Vi ilin ŝangos, kaj ili ŝanĝiĝos. Sed Vi restas la sama, Kaj Viaj jaroj ne finiĝos. **13** Sed al kiu el la anĝeloj Li iam diris: Sidu dekstre de Mi, Ĝis Mi faros viajn malamikojn benketo por viaj piedoj? **14** Ĉu ne estas ili ĉiuj spiritoj servantaj, elsendataj, por servi al tiuj, kiuj estas heredontoj de la savo?

2 Pro tio ni devas pli diligente atenti la aŭditajojn, por ke ni de ili ne forflosu. **2** Ĉar se la vorto parolata per anĝeloj montriĝis konstanta, kaj ĉiu dekliniĝo kaj malobeo **3** Ĉar ĉi tiu estas rigardita kiel inda je tiom ricevis justan rekompencon, **3** kiamaniere ni pli granda gloro ol Moseo, kiom pli grandan forsaviĝos, malŝatinte tian gravan savon? kiu, honoron, ol la domo, havas ĝia stariginto. **4** Ĉar unue ekanoncite per la Sinjoro, estas konfirmita al ni de la aŭdintoj; **4** dum Dio ankaŭ kunatestis per signoj kaj mirindaĵoj kaj diversaj potencajoj kaj disdonoj de la Sankta Spirito, laŭ Sia volo.

mondon, pri kiu ni paroladas. **6** Sed iu atestis ie, dirante: Kio estas homo, ke Vi lin memoras? Kio estas homido, ke Vi pensas pri li? **7** Vi malaltigis lin malmulte antaŭ la anĝeloj, Per honoro kaj beleco Vi lin kronis. Vi faris lin reganto super la faritaĵoj de Viaj manoj; **8** Ĉion Vi metis sub liajn piedojn. Ĉar, metante ĉion sub lin, Li nenion lasis ne submetita. Sed nun ni ankoraŭ ne vidas ĉion submetita sub lin. **9** Sed la malmulte sub la anĝeloj malaltigitan Jesuon ni vidas, pro la sufero de morto, kronita per honoro kaj beleco, por ke per la favoro de Dio li gustumu morton por ĉiu. **10** Ĉar konvenis al Li, por kiu ĉio estas, kaj de kiu ĉio estas, alkondukanta multajn filojn al gloro, perfektigi per suferado la estron de ilia savo. **11** Ĉar la sanktiganto kaj la sanktigatoj estas ĉiuj el unu; pro tiu kaŭzo li ne hontas nomi ilin fratoj, **12** dirante: Mi predikos Vian nomon al miaj fratoj, En la mezo de popola kunveno mi Vin gloros. **13** Kaj ankaŭ: Mi fidos Lin. Kaj ankaŭ: Jen mi kaj la infanoj, kiujn Dio donis al mi. **14** Ĉar do la infanoj partoprenas en sango kaj karno, li ankaŭ mem egale partoprenis en ili, por ke per morto li nenigu tiun, kiu havis la potencon de morto, tio estas la diablo, **15** kaj liberigu tiujn, kiuj per timo de morto dum la tuta vivo estis subigitaj al sklaveco. **16** Ĉar vere li ektenas ne anĝelojn, sed la idaron de Abraham li ektenas. **17** Tial li devis en ĉio similiĝi al siaj fratoj, por ke li fariĝu kompatema kaj fidela ĉefpastro en la aferoj de Dio, por fari repacigon por la pekoj de la popolo. **18** Ĉar per tio, ke li mem, tentate, suferis, li povas helpi la tentatojn.

3 Tial, fratoj sanktaj, partoprenantaj en ĉievo, pripensu la Apostolon kaj Ĉefpastron de nia konfeso, Jesuon, **2** kiu estis fidela al Tiu, kiu nomis lin kiel ankaŭ Moseo en Lia domo. **3** Ĉar ĉi tiu estas rigardita kiel inda je tiom pli granda gloro ol Moseo, kiom pli grandan forsaviĝos, malŝatinte tian gravan savon? kiu, honoron, ol la domo, havas ĝia stariginto. **4** Ĉar ĉi domo estas starigita de iu; sed la stariginto de ĉio estas Dio. **5** Kaj Moseo ja estis fidela en Lia tutu domo, kiel servanto, por atestaĵo kaj disdonoj de la Sankta Spirito, laŭ Sia volo. pri tio, kio estis parolata; **6** sed Kristo, kiel **5** Ĉar ne al anĝeloj Li submetis la estontan filo super Lia domo; kies domo ni estas, se ni

tenos nian kuraĝon kaj la ĝojadon de nia espero ne parolus poste pri alia tago. **9** Tial restas firmaj ĝis la fino. **7** Tial, kiel diras la Sankta sabata ripozo por la popolo de Dio. **10** Ĉar tiu, Spirito: Hodiaŭ, se vi aŭskultas Lian vocon, **8** Ne kiu venis en sian ripozejon, ankaŭ mem ripozas obstinigu vian koron, kiel en la indignigo, Kiel de siaj faroj, kiel Dio de Staj. **11** Ni klopojudi do en la tago de la tento en la dezerto, **9** Kiam viaj veni en tiun ripozejon, por ke neniu falu laŭ patroj Min incitis, Esploris kaj vidis Miajn farojn la sama ekzemplo de malobeo. **12** Ĉar la vorto kvardek jarojn. **10** Pro tio Mi indignis kontraŭ de Dio estas viva kaj energia, kaj pli akra ol ĉia tiu generacio, Kaj Mi diris: Ili ĉiam estas kun glavo dutranĉa, kaj penetranta ĝis divido de la koro malgusta, Kaj ili ne volas koni Miajn vojojn; animo kaj spirito, kaj de artikoj kaj medolo, kaj **11** Tial Mi juris en Mia kolero, Ke ili ne venos kritikanta la pensojn kaj celojn de la koro. **12** Kaj en Mian ripozejon. **12** Gardu vin, fratoj, ke ne ne ekzistas kreitajo kaŝita antau Lia vidado; sed estu en iu el vi koro malbona de nekredemo, en ĉio estas nuda kaj evidenta al la okuloj de Tiu, al defalo de la vivanta Dio; **13** sed konsilu unu la kiu nia afero rilatas. **14** Havante do ĉepastron alian ĉiutage, dum estas nomate hodiaŭ, por ke grandan, trapasintan la cielon, Jesuon, la Filon neniu el vi estu obstinigita per la trompeco de Dio, ni tenu firme nian konfeson. **15** Ĉar ni peko; **14** ĉar ni fariĝis partoprenantoj en Kristo, havas ĉepastron ne tian, kiu ne povus simpatii se la komencon de nia certiĝo ni tenos firma kun niaj malfortaĵoj, sed tentitan en ĉio tiel ĝis la fino; **15** dum estas dirite: Hodiaŭ, se vi same, tamen sen peko. **16** Ni do alvenu kun aŭskultas Lian vocon, Ne obstinigu vian koron, kuraĝo al la trono de graco, por ke ni ricevu kiel en la indignigo. **16** Ĉar kiu, aŭskultinte, kompaton kaj trovu gracon por ĝustatempe indignigis? ĉu ne ĉiu elirintoj el Egiptujo per helpo.

Moseo? **17** Kaj kontraŭ kiuj Li indignis kvardek jarojn? ĉu ne kontraŭ la pekintoj, kies korpoj falis en la dezerto? **18** Kaj al kiuj Li juris, ke ili ne venos en Lian ripozejon, krom al la neobeantoj? **19** Kaj ni vidas, ke ili pro nekredemo ne povis enveni.

5 Ĉar ĉiu ĉepastro, prenata el inter homoj,
pro homoj estas difinita por aferoj rilatantaj
al Dio, por ke li oferu kaj donacojn kaj oferojn
pro pekoj; **2** povante indulgi tiujn, kiuj estas
malkleraj kaj erarantaj, tial, ke li mem estas
ĉirkaŭata de malforteco; **3** kaj pro tio li devas,

4 Ni do timu, ke, kiam al ni restas promeso
veni en Lian ripozejon, iu el vi eble ŝajne
malatingos ĝin. **2** Ĉar al ni ankaŭ estas evangelio
anoncita tiel same, kiel al ili; sed al ili la aŭdita
parolo ne utilis, ne miksite kun fido ĉe la
aŭdantoj. **3** Ĉar ni ekkredintoj venas en la
ripozejon, kiel Li diris: Tial Mi ĵuris en Mia
kolero, Ke ili ne venos en Mian ripozejon;
kvankam la faritaĵoj estis finitaj jam de post
la fondo de la mondo. **4** Ĉar Li diris ie pri la
sepa tago jene: Kaj Dio ripozis en la sepa tago
de Sia tuta laboro; **5** kaj ankaŭ jene: Ili ne venos
en Mian ripozejon. **6** Ĉar restas do por iuj veni
en ĝin, kaj tiuj, al kiuj la evangelio unue estis
predikita, ne envenis pro malobeo, **7** denove Li
difenis iun tagon, dirante en David: Hodiaŭ, post
tiom da tempo; kiel estas dirite: Hodiaŭ, se vi
aŭskultas Lian vocon, Ne obstinigu vian koron.
8 Ĉar se Josuo al ili estus doninta ripozon, Li

kiel por la popolo, tiel ankaŭ por si mem oferi pro pekoj. **4** Kaj neniu alprenas al si tiun honoron krom la vokato de Dio, tiel same, kiel Aaron. **5** Tiel ankaŭ Kristo sin mem ne honoris, por fariĝi ĉefpastro, sed lin honoris Tiu, kiu diris al li: Vi estas Mia Filo, Hodiaŭ Mi vin naskis; **6** kiel ankaŭ alioke Li diris: Vi estas pastro por ĉiam, Laŭ la maniero de Melkicedek. **(aiōn g165)** **7** En siaj karnaj tagoj, pregojn kaj petegojn oferinte, kun forta kriado kaj larmoj, al Tiu, kiu povis lin savi el morto, kaj audiite pro sia pia timo, **8** tiu, kvankam li estis Filo, tamen lernis obeon per tio, kion li suferis; **9** kaj perfektigite, li fariĝis la fonto de eterna savo al ĉiuj al li obeantaj; **(aiōnios g166)** **10** nomite de Dio ĉefpastro laŭ la maniero de Melkicedek. **11** Pri tiu ni havas dirotaĵoin multain, kai malfacile

Car kvankam vi jam devus esti instruistoj, vi klarigeblajn tial, ke vi surdiĝis en audiado. **12**

ankoraŭ bezonas, ke oni instruu al vi, kiaj estas la promeso la nešanĝeblecon de Sia intenco, la komencaj elementoj de la orakoloj de Dio, intermetis ĵuron, **18** por ke per du nešanĝeblaj kaj vi fariĝis bezonantoj de lako kaj ne de aferoj, en kiuj ne eble estas por Dio mensogi, solida nutraĵo. **13** Ĉar ĉiu, kiu nutriĝas per lako, fortan konsolon havu ni, kiuj rifuĝis, por akiri estas nesperta rilate la vorton de justeco; ĉar li la esperon antaŭ ni metitan, **19** kiun ni havas estas infaneto. **14** Sed solida nutraĵo estas por la plenaĝuloj, kiuj per uzado havas la sentojn ekzercitaj, por distingi inter bono kaj malbono.

6 Tial, ĉesigante la diskutadon pri la elementoj

de Kristo, ni iru antaŭen al perfektiĝo, ne metante denove fundamenton de pento el malvivaj faroj kaj de fido al Dio, **2** de la dogmaro pri baptoj, surmetado de manoj, de revivigo de mortintoj, de eterna juĝo. (aiōnios g166) **3** Kaj tion ni faros, se Dio permisos. **4** Ĉar ĉe tiuj, kiuj unufoje estas allumitaj kaj gustumis la ĉielan donon kaj fariĝis partoprenantoj en la Sankta Spirito, **5** kaj gustumis la bonan vorton de Dio kaj la potencojn de la estonta mondo, (aiōn g165)

6 kaj defalis, ne estas eble renovigi ilin ankoraŭ al pento, dum ili rekrucumas al si la Filon de Dio kaj elmetas lin al publika malhonoro. **7** Ĉar la tero, kiu entrinkis la pluvon, sur ĝin ofte venantan, kaj produktas kreskaĵojn, taŭgajn por tiuj, pro kiuj ĝi ankaŭ estas kultivata, ricevas benon de Dio; **8** sed se ĝi donas dornojn kaj kardojn, ĝi estas malaprobataj kaj proksima al malbeno; ĝia fino estas en brulando. **9** Sed ni certigas al ni aferojn pli bonajn pri vi, amatoj, kaj aferojn, kiuj akompanas savon, kvankam ni tiel parolas; **10** ĉar Dio ne estas maljusta, por forgesi vian laboron kaj la amon, kiun vi montris al Lia nomo, servinte al la sanktuloj kaj ankoraŭ servante. **11** Sed ni deziras, ke ĉiu el vi montru tian saman diligentecon por la plenumo de la espero ĝis la fino; **12** por ke vi fariĝu ne maldiligentaj, sed imitantoj de tiuj, kiuj per fido kaj pacienco heredas la promesojn. **13** Ĉar kiam Dio promesis al Abraham, Li ĵuris per Si mem (ĉar Li ne povis ĵuri per iu pli granda), **14** dirante: Certe benante Mi benos vin, kaj multigante Mi multigos vin. **15** Kaj tiel, atendinte kun pacienco, li atingis la promeson. **16** Ĉar homoj ĵuras per la pli granda, kaj ĉe ili la ĵuro por certigo estas fino de ĉia disputado. **17** Kaj Dio, Jehuda, pri kiu tribo Moseo diris nenion rilate volante montri pli abunde al la heredantoj de

la promeso la nešanĝeblecon de Sia intenco, kiel ankron de la animo, firman kaj konstantan, enirantan internen de la kurteno; **20** kien eniris Jesuo, la antaŭulo por ni, fariĝinte ĉefpastro por ĉiam laŭ la maniero de Melkicedek. (aiōn g165)

7 Ĉar tiu Melkicedek, reĝo de Salem, pastro

de Dio la Plejalta, kiu renkontis Abrahamon revenantan de la mortigado de la reĝoj, kaj lin benis, **2** kaj al kiu ankaŭ Abraham donis dekonon el ĉio (urue laŭ interpreto reĝo de justeco, kaj poste reĝo de Salem, tio estas reĝo de paco; **3** senpatra, senpatrina, sengenealogia, havanta nek komencon de tagoj, nek finon de vivo, sed similigita al la Filo de Dio), restas pastro por ĉiam. **4** Nun pripensu, kiel granda estis ĉi tiu, al kiu la patriarcho Abraham donis dekonon el la akiraĵoj. **5** Kaj efektive el la filoj de Levi tiuj, kiuj ricevas la pastran oficon, havas ordonon imposta laŭleĝe podekone la popolon, tio estas, siajn fratojn, kvankam elirintaj el la lumboj de Abraham; **6** sed tiu, kies genealogio ne estas el ili, ricevis de Abraham dekonajojn, kaj benis tiun, kiu havis la promesojn. **7** Sed ekster ĉia kontraŭparolo, la malpli granda ricevas benon de la pli granda. **8** Kaj ĉi tie homoj, kiuj mortas, ricevas dekonajojn, sed tie unu, pri kiu estas atestate, ke li vivas. **9** Kaj, por tiel diri, per Abraham ankaŭ Levi, la ricevanto de dekonajoj, donis dekonajojn; **10** ĉar li estis ankoraŭ en la lumboj de la patro, kiam Melkicedek lin renkontis. **11** Tial, se ekzistis perfekteco per la Levida pastreco (ĉar sub ĝi la popolo ricevis la leĝon), kia plua bezono estis, ke levigū alia pastro laŭ la maniero de Melkicedek, kaj ne estu nomata laŭ la maniero de Aaron? **12** Ĉar kiam la pastraro ŝanĝiĝas, necese ankaŭ fariĝas ŝanĝo de leĝo. **13** Ĉar tiu, pri kiu tio estas dirita, estas ano de alia tribo, el kiu neniu servis ĉe la altaro. **14** Ĉar evidente estas, ke nia Sinjoro devenis de Jehuda, pri kiu tribo Moseo diris nenion rilate pastrecon. **15** Kaj tio eĉ pli evidentas, se laŭ

simileco de Melkicedek levigas pastro alia, **16** interligo, kies interulo li fariĝis kaj kiu sur pli kiu estas farita ne laŭ la leĝo de ordono karna, bonaj promesoj estas dekretila. **7** Ĉar se tiu sed laŭ la potenco de vivo nedetrujebla; **17** ĉar unua interligo estus sendifekta, tiam ne estus li havas la ateston: Vi estas pastro por ĉiam serĉita loko por dua. **8** Ĉar riproĉante ilin, Li Laŭ la maniero de Melkicedek. (*aiōn g165*) **18** Ĉar diris: Jen venos la tempo, diras la Eternulo, okazas vere nuligado de antaŭiranta ordono, Kiam Mi faros kun la domo de Izrael kaj la pro ĝia malforteco kaj senutileco **19** (ĉar la leĝo domo de Jehuda interligon novan: **9** Ne tian, nenion perfektigis); kaj okazas la enkonduko de kiel la interligo, kiun Mi faris kun iliaj patroj pli bona espero, per kiu ni alproksimiĝas al Dio. En la tago, kiam Mi prenis ilian manon, por **20** Kaj pro tio, ke ne mankas jurado **21** (ĉar ili sen elkonduki ilin el la lando Egipta, Ĉar ili ne restis jurado estas faritaj pastroj, sed ĉi tiu kun juro en Mia interligo, Kaj Mi malatentis ilin, diris laŭ Tiu, kiu diris pri li: La Eternulo Juris, kaj ne la Eternulo. **10** Sed jen estas la interligo, kiun pentos: Vi estas pastro por ĉiam); (*aiōn g165*) **22** Mi faros kun la domo de Izrael Post tiu tempo, Jesuo fariĝis garantiulo de des pli bona interligo. diras la Eternulo: Mi metos Mian legojn en ilian **23** Kaj ili ja fariĝis pastroj multenombraj, ĉar pro internon, Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos, Kaj morto estas malpermesata al ili daŭri; **24** sed ĉi Mi estos ilia Dio, Kaj ili estos Mia popolo. **11** Kaj tiu, pro sia eterna daŭrado, havas sian pastrecon ne plu instruos ĉiu sian proksimulon, Kaj ĉiu nešanĝebla. (*aiōn g165*) **25** Tial ankaŭ li povas savi sian fraton, dirante: Ekkonu la Eternulon; Ĉar ĝis la ekstremajo tiujn, kiuj alproksimiĝas per ĉiuj Min konos, De iliaj malgranduloj ĝis iliaj li al Dio, ĉar li ĉiam vivas, por propeti pro ili. granduloj; **12** Ĉar Mi pardonas iliajn kulpojn, **26** Ĉar por ni konvenis tia ĉefpastro, sankta, Kaj iliajn pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu senpeka, semmakula, apartigita for de pekuoj, rememoros. **13** Dirante: Novan interligon — Li kaj farita pli alta ol la ĉielo; **27** li ne havas malnovigis la unuan. Kaj tio, kio kadukiĝas kaj ĉiutagan necesacon, kiel tiuj ĉefpastroj, oferi oferojn, unue pro la propraj pekoj, poste pro la pekoj de la popolo; ĉar tion li faris unufoje por ĉiam, oferante sin mem. **28** Ĉar la leĝo starigas kiel ĉefpastrojn homojn, kiuj havas malfortecon; sed la vorto de la juro, kiu estas post la leĝo, nomas Filon, perfektigitan por ĉiam. (*aiōn g165*)

9 Sed eĉ la unua interligo havis ordonojn pri Diservado, kaj sanktejon mondan. **2** Ĉar tabernaklo estis pretigita: la unua, en kiu estis la kandelabro kaj la tablo kaj la panoj de propono; ĝi estas nomata la Sanktejo; **3** kaj post la dua kurteno, la tabernaklo nomata la Plejsanktejo, **4** havanta la oran incensilon, kaj

la keston de interligo, tegitan entute per oro, en kiu estis vazo ora (enhavanta la manaon) kaj la ekflorinta bastono de Aaron kaj la tabelo de la interligo, **5** kaj super tio kerubojn de gloro superombrantajn la fermoplaton, pri kiuj ni nun ne povas detale paroli. **6** Kiam do ĉi tio estis tiel aranĝita, en la unuan tabernaklon eniras ĉiam la pastroj, farante la Diservojn; **7** sed en la duan, unufoje en la jaro eniras la ĉefpastro sola, ne sen sango, kiun li oferas pro si kaj pro la eraroj de la popolo; **8** per tio la Sankta Spirito montras, ke la vojo en la sanktejon ankoraŭ ne estas elmontrita, dum la unua tabernaklo ankoraŭ staras; **9** kio estas parabolo por la nuna servadon des pli bonan, ju pli bona estas la tempo; laŭ kio estas oferataj donacoj kaj oferoj,

8 Jen do la resumo rilate la diritajojn: Ni havas tian ĉefpastron, kiu sidiĝis dekstre de la trono de la Majesto en la ĉielo, **2** servanto de la sanktejo, kaj de la vera tabernaklo, kiun starigis ne homo, sed la Sinjoro. **3** Ĉar ĉiu ĉefpastro estas enoficigita por oferi donacojn kaj oferojn; kaj tial estas necese, ke ankaŭ ĉi tiu havu ion por oferi. **4** Sed se li estus sur la tero, li tute ne estus pastro, tial, ke jam ekzistas oferantoj de donacoj laŭ la leĝo; **5** kiuj servas al la ekzemplo kaj ombro de ĉielaj aferoj, kiel Moseo estis admonita, faronte la tabernaklon; ĉar: Zorgu, Li diris, ke vi faru ĉion laŭ la modelo, kiu estis montrita al vi sur la monto. **6** Sed nun li ricevis servadon des pli bonan, ju pli bona estas la

kiuj ne povas laŭ la konscenco perfektigi la adoranton, **10** nur altrudate (kun manĝajoj kaj trinkajoj kaj diversaj lavadoj kaj karnaj purigadoj) ĝis tempo de reformo. **11** Sed Kristo, aperinte kiel ĉefpastro de la estontaj bonoj, per la pli granda kaj pli perfekta tabernaklo, ne manfarita, tio estas ne el ĉi tiu kreo, **12** nek per la sango de kaproj kaj bovidoj, sed per sia propra sango, eniris unufoje por ĉiam en la sanktejon, atinginte eternan elaĉeton. (aiōnios g166) **13** Ĉar se la sango de kaproj kaj bovoj, kaj la cindro de bovidino, ŝprucigite sur malpurulojn, sanktigas ĝis la purigado de la karno: **14** kiom pli la sango de Kristo, kiu per la eterna Spirito sin oferis senmakula al Dio, purigos vian konsciencon el malvivaj faroj, por servi al la vivanta Dio? (aiōnios g166) **15** Kaj pro tio li estas interulo de nova testamento, por ke (post kiam morto okazis por la elaĉeto de tiuj pekoj, kiuj estis sub la unua testamento) la vokito ricevu la promeson de la eterna heredaĵo. (aiōnios g166) **16** Ĉar kiam estas testamento, nepre devas esti la morto de la testamentinto. **17** Ĉar testamento efektiviĝas rilate mortinton, ĉar ĝi neniam efikas, dum vivas la testamentinto. **18** Tial ankaŭ la unua testamento ne sen sango dediĉiĝis. **19** Ĉar Moseo, parolinte ĉiun ordonon laŭ la leĝo al la tutaj popoloj, prenis la sanguon de bovidoj kaj kaproj, kun akvo kaj lano skarlata kaj hisopo, kaj aspergis la libron mem kaj la tutan popolon, **20** dirante: Jen estas la sango de la interligo, kiun Dio ordonis al vi. **21** Plue li aspergis per la sango la tabernaklon kaj ĉiujn vazojn de la Diservo. **22** Kaj laŭ la leĝo, preskaŭ ĉio puriĝas per sango; kaj sen sangoverŝado ne fariĝas absolvo. **23** Necese do estis, ke la ekzemploj de la enĉielaj aferoj estu purigitaj per ĉi tiuj, sed la enĉielaj aferoj mem per pli bonaj aferoj, ol ĉi tiuj. **24** Ĉar eniris Kristo ne en sanktejon manfaritan, ekzemplon de la vera; sed en la ĉielon mem, por aperi antaŭ la vizaĝo de Dio por ni; **25** nek estas necese, ke li oferu sin ofte, kiel la ĉefpastro eniras en la sanktejon jaron post jaro, kun sango ne propra; **26** alie li devus ofte suferi de post la fondo de la mondo; sed nun unufoje en la fino de la mondaĝo li aperis,

por forigi la pekon per la ofero de si mem. Kristo, oferite unufoje, por porti la pekojn de multaj, aperos duan fojon, aparte de peko, al tiuj, kiuj lin atendas, por savo.

10 Ĉar la leĝo, havante ombron de estontaj bonajoj, ne la bildon mem de la aferoj, neniam povas, per tiuj samaj oferoj, kiujn oni oferadas senĉese jaron post jaro, perfektigi la tien venantajn. **2** Ĉar alie ĉu ili ne ĉesus esti oferataj? tial, ke la adorantoj, unufoje purigite, jam ne havus konsciencon pri pekoj. **3** Sed en tiuj oferoj estas ĉiu jara rememorigo pri pekoj. **4** Ĉar ne eble estas, ke la sango de bovoj kaj kaproj forprenus pekojn. **5** Tial, venante en la mondona, li diris: Oferojn kaj donacojn Vi ne deziras, Sed korpon Vi preparis por mi; **6** Bruloferojn kaj pekoferojn Vi ne ŝatis. **7** Tiam mi diris: Jen mi venis (En la rulaĝo de la libro estas skribite pri mi), Por plenumi Vian volon, ho Dio! **8** Antaŭe dirinte: Oferojn kaj donacojn kaj bruloferojn kaj pekoferojn Vi nek deziris nek ŝatis (kiuj estas oferataj laŭ la leĝo), **9** tiam li diris: Jen mi venis, por plenumi Vian volon. Li forprenas la unuan, por ke li starigu la duan. **10** Laŭ tiu volo ni estas sanktigitaj per la ofero de la korpo de Jesuo Kristo unufoje por ĉiam. **11** Kaj ĉiu pastro staradas ĉiutage, servante kaj oferante ofte la samajn oferojn, kiuj neniam povas forpreni pekojn; **12** sed li, oferinte unu oferon por pekoj por ĉiam, sidiĝis dekstre de Dio; **13** de nun atendante, ĝis liaj malamikoj fariĝos benketo por liaj piedoj. **14** Ĉar per unu ofero li perfektigis ĝis eterneco la sanktigojn. **15** Kaj la Sankta Spirito ankaŭ atestas al ni; ĉar, dirinte: **16** Jen estas la interligo, kiun Mi faros kun ili Post tiu tempo, diras la Eternulo: Mi metos Miajn leĝojn en ilian internon, Kaj sur ilia koro Mi ilin skribos; li ankaŭ diras: **17** Kaj liaj pekojn kaj malbonaĵojn Mi ne plu rememoros. **18** Sed kie estas absolvo de ĉi tiuj, ne plu estas oferado pro peko. **19** Havante do, fratoj, kuraĝon eniri en la plejsanktejon per la sango de Jesuo, **20** per la vojo nova kaj vivanta, kiun li dediĉis por ni, tra la kurteno, tio estas, lia karno, **21**

kaj havante grandan pastron super la domo de Dio, **22** ni alproksimiĝu kun sincera koro, en pleneco de fido, kun niaj koroj aspergitaj for de malbona konscienco, kaj kun la korpoj lavitaj per akvo pura; **23** ni tenu firme la konfeson de nia espero sendekliniĝe; ĉar la promesinto estas fidela; **24** kaj ni pripensu unu la alian, por nian kunvenadon, kiel estas la kutimo de iuj; **25** ne forlasante instigi al amo kaj bonaj faroj; **26** fido neeble estas plaĉi al Li; ĉar necese estas, Ĉar se, ricevinte la scion de la vero, ni pekos memvole, jam ne restas ofero pro pekoj, **27** kaj ke Li fariĝas rekompencanto al tiuj, kiuj sed ia timoplena atendo de jugo, kaj de fajra diligente serĉas. **7** Per la fido Noa, avertite pri la kolero, kiu ekstermos la kontraŭulojn. **28** Tiu, ankoraŭ ne vitudis aferoj, kun pia timo konstruis kiu malſatis la leĝon de Moseo, sen kompato arkeon por la savado de sia domo; per kio li mortas ĉe du aŭ tri atestantoj; **29** kiom pli kondamnis la mondon, kaj fariĝis heredanto de severan punon, vi opinias, ke meritos tiu, kiu la justeco laŭ fido. **8** Per la fido Abraham, piedpremis la Filon de Dio kaj rigardas kiel ne obeis eliri en lokon, kiun li estas ricevonta sanktan la sangon de la interligo, per kiu li estis kiel heredajo; kaj li eliris, ne sciante, kien li sanktigita, kaj kiu spitis la Spiriton de graco? **30** iras. **9** Per la fido li fariĝis pasloĝanto en la Ĉar ni konas Tiun, kiu diris: Ĉe Mi estas venĝo, lando de la promeso, kiel lando fremda, loĝante Mi repagos. Kaj ankaŭ: La Eternulo jugos Sian en tendoj kun Isaak kaj Jakob, kunheredantoj popolon. **31** Terure estas fali en la manojn de la sama promeso; **10** ĉar li serĉis la urbon la vivanta Dio. **32** Sed memoru la antauajn havantan la fundamentojn, kies arĥitekturisto tagojn, en kiuj vi, jam allumite, elportis grandan kaj konstruanto estas Dio. **11** Per la fido ankaŭ konflikton de suferoj; **33** unuflanke, kiam vi Sara mem ricevis kapablon gravediĝi, eĉ post fariĝis spektaklo per riproĉoj kaj doloroj, kaj la ordinara aĝo, ĉar ŝi kredis la Promesinton aliflanke, kiam vi partoprenis kun tiuj, kiuj tian fidela; **12** sekve ankaŭ el unu, kaj tiu kvazaŭ sperton havis. **34** Ĉar vi kompatis tiujn, kiuj malviva, leviĝis tiel multaj, kiel la steloj de la estis en katenoj, kaj ĝoje akceptis la rabadon ĉielo laŭnombre, kaj kiel la sablo, kiu estas sur de via posedaĵo, sciante, ke vi mem havas la bordo de la maro, nekalkulebla. **13** Ĉiuj tiuj pli bonan kaj restantan posedaĵon. **35** Tial ne mortis en fido, ne ricevinte la promesojn, sed forĝetu vian kuragón, kiu havas rekompencon vidinte kaj salutinte ilin de malproksime, kaj grandan. **36** Ĉar vi havas bezonon de pacienco, konfesinte, ke ili estas fremduloj kaj migrantoj por ke, plenuminte la volon de Dio, vi ricevu la sur la tero. **14** Ĉar tiuj, kiuj parolas tiamaniere, promeson. **37** Ĉar ankoraŭ iomete da tempo, konstatas, ke patrolandon ili serĉas. **15** Kaj se La venonto venos, kaj ne malfruos. **38** Sed ili tenadus en memoro tiun landon, el kiu ili virtulo vivos per sia fideleco; Kaj se li sin tiros eliris, ili havus ian okazon por reiri. **16** Sed nun malantaŭen, mia spirito ne ĝojos en li. **39** Sed ni pli bonan landon ili celas, tio estas, ĉielan; tial ne estas el la malantaŭen tirigantaj en pereon, Dio ne hontas pri ili, esti nomata ilia Dio; ĉar Li sed el la kredantaj por la gajnado de la animo. por ili pretigis urbon. **17** Per la fido Abraham, provate, oferis Isaakon; tiu, kiu akceptis la promesojn, ekoferis ja sian solenaskiton; **18** nome tiu, al kiu estis dirite: Per Isaak oni nomos vian idaron; **19** pensante, ke Dio povas relevi lin

11 Kaj la fido estas realigo de esperataĵo, provado de aferoj ne vidataj. **2** Ĉar per tio la antikvuloj ricevis bonan ateston. **3** Per la fido

eĉ el la mortintoj; el kie ankaŭ li en similaĵo lin retrovis. **20** Per la fido Isaak benis Jakobon kaj Esavon pri estontaj aferoj. **21** Per la fido Jakob, mortante, benis ĉiun el la filoj de Jozef, kaj adorkliniĝis sur la supro de sia bastono. **22** Per la fido Jozef, ĉe la fino de sia vivo, aludis la foriron de la Izraelidoj, kaj pri siaj ostoj ordonis. **23** Per la fido Moseo, naskiĝinte, estis kaŝata tri monatojn de la gepatroj, ĉar ili vidis la infaneton belega, kaj ne timis la dekreton de la reĝo. **24** Per la fido Moseo, plenkreskinte, rifuzis esti nomata filo de filino de Faraono, **25** plivole elektante kunsuferi kun la popolo de Dio, ol havi la kelktempan ĝuadon de peko, **26** taksante la riproĉon de Kristo pligranda riĉeco ol la trezoroj Egiptaj, ĉar li rigardis al la estonta rekompenco. **27** Per la fido li forlasis Egiptujon, ne timante la koleregon de la reĝo; ĉar li persistis, kiel vidante Tiun, kiu ne estas videbla. **28** Per la fido li observis la Paskon kaj la sangaspergon, por ke la ekstermando de la unuenaskitoj ne tušu ilin. **29** Per la fido li trapasis la Ruĝan Maron kvazaŭ sekteron, kion fari penante, la Egiptoj dronis. **30** Per la fido la muroj de Jeriĥo falis, ĉirkatuirite sep tagojn. **31** Per la fido la malĉastistino Raĥab ne pereis kun la nekredantoj, akceptinte la spionojn kun paco. **32** Kaj kion mi diru plu? ĉar mankus al mi tempo por rakonti pri Gideon kaj Barak kaj Ŝimōn kaj Jiftah kaj David kaj Samuel kaj la profetoj; **33** kiuj pere de fido venkis regnojn, plenumis justecon, atingis promesojn, fermis la bušojn de leonoj, **34** estingis la forton de fajro, forsavigis de la tranĉrando de glavo, el malforteco refortigis, fariĝis potencaj en militado, forkurigis armeojn de fremdutoj. **35** Virinoj rericevis siajn mortintojn per revivigo; kaj aliaj suferis turmentadon, ne akceptante liberigon, por atingi pli bonan releviĝon; **36** kaj aliaj elproviĝis per mokado kaj skurĝado kaj ankaŭ de katenoj kaj malliberiĝo; **37** ili estis ŝtonmortigataj, dissegataj, tentataj; per glavo ili estis mortigitaj; ili ĉirkaŭvagis en ŝafaj kaj kapraj feloj, senigite, subpremate, dolorigate **38** (je kiuj la mondo ne estisinda); ili vagadis en dezertoj, sur montoj, en kavernoj kaj kašejoj de

la tero. **39** Kaj ĉiuj tiuj, ricevinte bonan ateston per sia fido, ne ricevis la promeson, **40** ĉar Dio antaŭvidis por ni ion pli bonan, por ke ili sen ni Jakob, ne estu perfektigataj.

12 Tial ankaŭ ni, havante ĉirkaŭ ni tian nubegon da atestantoj, formetu ĉion pezan kaj la pekon embarasantan, kaj persiste kuru la kuradon antaŭ ni metitan, **2** direktante la rigardon al la aŭtoro kaj perfektiganto de la fido, Jesuo, kiu, pro la ĝojo antaŭ li metita, suferis la krucon, malestimante honton, kaj sidiĝis dekstre de la trono de Dio. **3** Ĉar pripensu tiun, kiu suferis tian kontraŭdiradon de pekuolo kontraŭ li, por ke vi ne lacigū kaj ne malfortigu en viaj spiritoj. **4** Vi ankoraŭ ne kontraŭstaris ĝis sango, batalante kontraŭ peko; **5** kaj vi forgesis la admonon, kiu rezonas kun vi, kiel kun filoj: Mia filo, ne malŝatu la punon de la Eternulo, Nek svenu, riproĉate de Li; **6** Ĉar kiun la Eternulo amas, tiun Li punkorektas, Kaj Li skurĝas ĉiun filon, kiun Li akceptas. **7** Se vi suferas punon, kiel al filoj Dio rilatiĝas al vi; ĉar kia filo estas, kiun la patro ne punas? **8** Sed se vi estas sen puno, en kiu ĉiuj fariĝas partoprenantoj, tiuokaze vi estas bastardoj, kaj ne filoj. **9** Cetere ni havis patrojn de nia karno, kiuj nin punis, kaj ni respektis ilin; ĉu ni ne multe pli submetiĝu al la Patro de la spiritoj, kaj vivu? **10** Ĉar ili ja dum kelke da tagoj laŭ sia volo punis; sed Li, por utilo, por ke ni partoprenu en Lia sankteco. **11** Ĉiu puno portempe ŝajnas esti ne ĝoja, sed malĝoja; sed poste ĝi donas la pacplenan frukton de justeco al tiuj, kiuj per ĝi estas ekzercitaj. **12** Tial levu la manojn pendantajn kaj la senfortajn genuojn; **13** kaj faru rektajn vojetojn por viaj piedoj, por ke tio, kio estas lama, ne deturniĝu, sed prefere resaniĝu. **14** Serĉu pacon kun ĉiuj, kaj la sanktiglon, sen kiun neniu vidos la Sinjoron; **15** rigardante zorge, por ke neniu maltrafu la gracon de Dio, por ke nenia radiko de maldolĉeco, altkreskante, vin ĝenu, kaj por ke per tio multaj ne malpuriĝu; **16** por ke ne estu iu malĉastulo aŭ malpiulo, kiel Esav, kiu por unu manĝo vendis sian unuenaskitecon. **17** Ĉar vi scias, ke eĉ kiam li poste deziris heredi

la benon, li estis rifuzita; ĉar por pentado hieraŭ, hodiaŭ, kaj ĝis eterneco. (aiōn g165) 9 Ne li trovis nenian lokon, kvankam kun larmoj forportiĝu per dogmaroj diversaj kaj fremdaj; li ĝin serĉis. 18 Ĉar vi ne alvenis al monto ĉar estas bone, ke la koro estu plifortigata per tušebla kaj brulanta per fajro, kaj al nigreco kaj graco, ne per manĝaĵoj, per kiuj ne profitis la mallumo kaj ventego, 19 kaj sono de trumpeteto okupiĝantaj pri ili. 10 Ni havas altaron, el kiu la kaj voĉo de paroloj, kies aŭdantoj petegis, ke servantoj de la tabernaklo havas nenian rajton plua vorto ne estu parolata al ili, 20 ĉar ili ne manĝi. 11 Ĉar la korpoj de tiuj bestoj, kies sango povis elporti la ordonon: Se eĉ brutu tuſos la estas en la sanktejon enportata de la ĉefpastro mronton, ĝi estu ŝtonmortigita; 21 kaj tiel terura pro peko, estas bruligataj ekster la tendaro. 12 estis la aperaĵo, ke Moseo diris: Mi timegas kaj Tial Jesuo ankaŭ, por ke li sanktigu la popolon tremas; 22 sed vi alvenis al la monto Cion kaj per sia propra sango, ekster la pordego suferis. al la urbo de vivanta Dio, la ĉiela Jerusalem, 13 Tial ni eliru al li ekster la tendaro, portante kaj al miriadoj da anĝeloj, 23 al la ĝeneralaj lian riproĉon. 14 Ĉar ĉi tie ni ne havas restantan kunvenon kaj eklezio de la unuenaskitoj, en la urbon, sed estontan ni serĉas. 15 Per li do ni ĉielo enskribitaj, kaj al Dio, la Juĝisto de ĉiuj, oferu al Dio ĉiam oferon de laudo, tio estas, la kaj al la spiritoj de justuloj perfektigitaj, 24 frukton de niaj lipoj konfesantaj al lia nomo. 16 kaj al Jesuo, la interulo de nova interligo, kaj Sed ne forgesu la bonfaradon kaj kunulecon; al la sango de aspergo, kiu parolas pli bonajn ĉar tiaj oferoj plaĉas al Dio. 17 Obeu al tiuj, aferojn ol la sango de Habel. 25 Gardu vin, ke vi kiuj vin regas, kaj submetiĝu; ĉar ili viglas pro ne forrifuzu la parolanton. Ĉar se ne forsavigis viaj animoj, kvazaŭ liveronte raporton; por ke tiuj, kiuj forrifuzis la admonanton sur la tero, kun ĝojo ili faru tion, kaj ne ĝemante, ĉar ĉi des malpli ni, deturnante nin de la parolanto el tio estus senprofita por vi. 18 Preĝu por ni; la ĉielo, 26 kies voĉo tiam skuis la teron; sed ĉar ni fidas, ke ni havas bonan konsciencon, nun Li promesis, dirante: Ankoraŭ unufoje Mi dezirante en ĉio honeste vivi. 19 Sed des pli ekmovos ne sole la teron, sed ankaŭ la ĉielon. urĝe mi petegas vin fari tion, por ke mi tiom pli 27 Kaj tiu diro: Ankoraŭ unufoje — montras la frue estu redonata al vi. 20 Nun la Dio de paco, translokigon de la skuitaĵoj, kiel de faritaĵoj, por kiu realevis el la mortintoj la grandan paštiston ke la neskueblaj restu. 28 Tial, ricevante region de la ŝafoj, nian Sinjoron Jesuo, per la sango neskuēblan, ni havu dankemecon, per kiu ni adoru Dion akcepteble kun respektego kaj pia timo; 29 ĉar nia Dio estas fajro konsumanta.

13 La fratamo daŭradu. 2 Ne forgesu gastamon al nekonatoj; ĉar per tio iuj gastigis anĝelojn, ne sciante. 3 Memoru la katenitojn, kvazaŭ vi ankaŭ estus katenitaj, kaj la suferantojn, ĉar vi ankaŭ estas en la korpo. 4 Estu honorata la edzezo ĉe ĉiuj, kaj la lito estu senmakula; ĉar malĉastulojn kaj adultulojn Dio jugos. 5 Estu via karaktero sen monamo; estu kontentaj je tio, kion vi havas; ĉar Li mem diris: Mi ne foriroς de vi kaj ne forlasos vin. 6 Tial ni kurāgas diri: La Eternulo estas mia helpanto, mi ne timos; Kion faros al mi homo? 7 Memoru viajn regintojn, kiuj parolis al vi la vorton de Dio; kaj ilian fidon imitu, pripensante la finon de ilia vivmaniero. 8 Jesuo Kristo estas la sama

frue estu redonata al vi. 20 Nun la Dio de paco, kiu relevis el la mortintoj la grandan paštiston de la ŝafoj, nian Sinjoron Jesuo, per la sango de la eterna interligo, (aiōnios g166) 21 perfektigu vin en ĉia bona laboro, por plenumi Lian volon, farante en vi tion, kio plaĉas al Li, per Jesuo Kristo, al kiu estu la gloro por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) 22 Kaj mi petegas vin, fratoj, toleru la vorton de konsilo, ĉar mi skribis al vi per malmulte da vortoj. 23 Sciu, ke estas liberigita nia frato Timoteo, kun kiu, se li venos baldau, mi vin vidos. 24 Salutu ĉiujn, kiuj vin regas, kaj ĉiujn sanktulojn. Tiuj, kiuj estas el Italuj, vin salutas. 25 Graco estu kun vi ĉiuj. Amen.

Jakobo

1 Jakobo, servisto de Dio kaj de la Sinjoro Jesuo Kristo, al la dek du triboj, kiuj estas dispelitaj: Saluton! **2** Rigardu ĉion kiel ĝojigan, miaj fratoj, kiam vi falas en diversajn tentojn, **3** sciante, ke la provado de via fido faras paciencon. **4** Kaj la pacienco havu sian perfektan faradon, por ke vi estu perfektaj kaj kompletaj, ne havante mankon. **5** Sed se al iu el vi mankas saĝeco, li petu Dion, kiu donacas al ĉiuj malavare kaj ne riproĉas, kaj ĝi estos al li donata. **6** Sed li petu en fido, neniel dubante; ĉar la dubanto similas ondon de la maro, ventopelatan kaj skuatatan. **7**

Ĉar tiu homo ne pensu, ke li ricevos ion de la Sinjoro — **8** duoblanima homo, ŝanceliga en ĉiuj siaj vojoj. **9** Sed la malaltranga frato ĝoju pri sia alteco; **10** kaj la riĉulo pri sia humiliĝo; ĉar kiel floro de herbo li forpasos. **11** Ĉar la suno levigas kun la brulvento kaj sekigas la herbon, kaj ĝia floro falas, kaj la gracio de ĝia formo pereas; tiel ankaŭ la riĉulo velkos en siaj vojoj. **12** Felicita estas la homo, kiu elportas tenton; ĉar kiam li estos elprovita, li ricevos la kronon de vivo, kiun la Sinjoro promesis al tiuj, kiuj lin amas. **13** Neniu diru, kiam li estas tentata: Mi estas tentata de Dio; ĉar Dio ne estas tentebla de malbono, kaj Li mem tentas nenion; **14** sed ĉiu estas tentata, kiam li estas fortirata de sia dezirado, kaj delegata. **15** Tiam la dezirado, gravediĝinte, naskas pekon; kaj la peko, maturiĝinte, naskas morton. **16** Ne trompiĝu, miaj amataj fratoj. **17** Ĉiu bona donaĵo kaj ĉiu perfekta donaco estas de supre, malsuprenvenante de la Patro de lumoj, ĉe kiu ne povas ekzisti ŝanĝo, nek ombro de sinturnado. **18** Laŭ Sia propra volo Li naskis nin per la vorto de la vero, por ke ni estu kvazaŭ unuaĵo de Liaj kreitaĵoj. **19** Tion vi scias, miaj amataj fratoj. Sed ĉiu rapidu aŭdi, malrapidu paroli, malrapidu koleri; **20** ĉar la kolero de homo ne efektivigas la justecon de Dio. **21** Tial, formetinte ĉian malpurecon kaj superfluon de malico, akceptu kun humileco la enplantitan vorton, kiu povas savi viajn animojn. **22** Sed estu plenumantoj de la vorto, kaj ne nur aŭskultantoj, trompantaj vin mem.

23 Ĉar se iu estas aŭskultanto de la vorto, kaj ne plenumanto, li similas iun, kiu rigardas sian naturan vizagón en spegulo; **24** ĉar li sin rigardas kaj foriras, kaj tuj forgesas, kia li estis. **25** Sed tiu, kiu fikse rigardas en la perfektan leĝon, la leĝon de libereco, kaj tiel restas, ne estante aŭskultanto, kiu forgesas, sed plenumanto, kiu energias, tiu estos benata en sia faro. **26** Se iu ŝajnas al si religia, ne bridante sian langon, sed trompante sian koron, ties religio estas vanta. **27** Religio pura kaj senmakula antaŭ nia Dio kaj Patro estas jena: viziti orfojn kaj vidvinojn en ilia mizerio, kaj sin gardi sen malpuriĝo de la mondo.

2 Miaj fratoj, ne kun personfavorado tenu la fidon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, la gloria Sinjoro. **2** Ĉar se en vian sinagogon envenas viro kun oraj ringoj, en bela vestaro, kaj envenas ankaŭ malriĉulo en malpura vestaro; **3** kaj vi respektas la bele vestitan homon, kaj diras: Sidiĝu ĉi tie en bona loko; kaj diras al la malriĉulo: Staru tie, aŭ sidiĝu sube apud mia piedbenketo; **4** ĉu vi ne diferencigas en vi mem, kaj fariĝas juĝistoj malbone pensantaj? **5** Aŭskultu, miaj amataj fratoj; ĉu Dio ne elektis la malriĉulojn laŭ la mondo, por esti riĉaj rilate al fido, kaj heredantoj de la regno, kiun Li promesis al tiuj, kiuj Lin amas? **6** Sed vi malhonoradis la malriĉulon. Ĉu ne subpremas vin la riĉuloj, kaj mem trenas vin antaŭ la tribunaloj? **7** Ĉu ili ne blasfemas la honorindan nomon, sur vin metitan? **8** Tamen, se vi plenumas la regan leĝon laŭ la Skribo: Amu vian proksimulon kiel vin mem — vi faras bone; **9** sed se vi favoras personojn, vi faras pekon, kulpigitaj de la leĝo, kiel malobeintoj. **10** Ĉar ĉiu, kiu observas la tutan leĝaron, sed falpuŝigas pri unu punkto, fariĝis kulpa pri ĉio. **11** Ĉar Tiu, kiu diris: Ne adultu — diris ankaŭ: Ne mortigu. Se do vi ne adultas, sed mortigas, vi fariĝis malobeinto kontraŭ la leĝo. **12** Tiel parolu, kaj tiel agu, kiel juĝotoj laŭ leĝo de libereco. **13** Ĉar al tiu, kiu ne kompatis, la juĝo estos senkompara; la kompato sin altigas super la juĝo. **14** Kia estas la profito, miaj fratoj, se iu diras, ke li havas fidon, sed ne havas farojn? ĉu tiu fido povas

lin savi? **15** Se frato aŭ fratino estas nuda kaj malkvieta malbono, plena de mortiga veneno. sen ĉiutaga manĝo, **16** kaj iu el vi diras al ili: **9** Per ĝi ni benas la Sinjoron kaj Patron; kaj per Iru en paco, estu varmaj kaj sataj; tamen vi ĝi ni malbenas homojn, faritajn laŭ la bildo de ne donas al ili tion, kion la korpo bezonas, kia Dio; **10** el la sama bušo eliras beno kaj malbeno. estas la profito? **17** Tiel same fido, ne havante Mijaj fratoj, tio devus ne tiel esti. **11** Ĉu la fonto farojn, estas en si mem malviva. **18** Kaj cetere elsprucigas el la sama aperturo dolĉan akvon iu diros: Vi havas fidon, kaj mi havas farojn; kaj maldolĉan? **12** ĉu figarbo, mijaj fratoj, povas montru al mi vian fidon aparte de faroj, kaj doni olivojn, aŭ vinberarbo figojn? kaj sala mi per mijaj faroj montros al vi la fidon. **19** akvo ne donas dolĉajon. **13** Kiu inter vi estas Vi ja kredas, ke Dio estas unu; vi faras bone; saĝa kaj prudenta? tiu elmontru per honesta la demonoj ankaŭ kredas kaj tremas. **20** Se ĉu vivado siajn farojn en mildeco de saĝeco. **14** vi volas scii, ho vantulo, ke la fido sen faroj Sed se vi havas akran jaluzon kaj malpacon en estas senfrukta? **21** Ĉu nia patro Abraham ne via koro, ne fieru, kaj ne mensogu kontraŭ la praviĝis per faroj, oferinte sian filon Isaak sur vero. **15** Ĉi tiu saĝeco ne devenas de supre, sed la altaro? **22** Vi vidas, ke la fido kunagis kun estas monda, laŭsenta, demona. **16** Ĉar kie estas liaj faroj, kaj per faroj la fido perfektiĝis; **23** kaj ĵaluzo kaj malpaco, tie estas konfuzo kaj ĉia plenumiĝis la Skribo, kiu diras: Kaj Abraham malnobla ago. **17** Sed la saĝeco, kiu estas de kredis al Dio, kaj tio estis kalkulita al li kiel supre, estas unue ĉasta, poste pacema, milda, virto; kaj li estis nomita: amiko de Dio. **24** Vi cedema, plena de kompatemo kaj bonaj fruktoj, vidas, ke homo praviĝas per faroj, kaj ne sole sen partieco, sen hipokriteco. **18** Kaj la frukto per fido. **25** Tiel same, ĉu ankaŭ la malĉastisto de justeco estas semata en paco por tiuj, kiuj Rahab ne praviĝis per faroj, kiom ŝi akceptis la faras pacon.

senditojn kaj forsendis ilin per alia vojo? **26** Ĉar kiel la korpo aparte de la spirito estas malviva, tiel ankaŭ fido aparte de faroj estas malviva.

4 De kie militoj kaj de kie bataloj inter vi? ĉu ne de viaj voluptoj, militantaj en viaj membroj? **2** Vi deziras, kaj ne havas; vi mortigas

3 Ne estu multaj instruistoj, mijaj fratoj, sciante, ke ni ricevos pli severan jugon. **2** Ĉar militas; vi ne havas, ĉar vi ne petas. **3** Vi petas multokaze ni ĉiuj falpuŝiĝas. Se iu ne falpuŝiĝas kaj ne ricevas, tial, ke vi petas malprave, por ke parole, tiu estas perfekta homo, kapabla bridi ankaŭ la tutan korpon. **3** Se ni al la ĉevaloj enmetas la bridojn en la bušojn, por ke ili obeu ankaŭ la tutan korpon. **4** Jen ankaŭ la ŝipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel malamikeco al Dio? Ĉiu do, kiu volas esti amiko al ni, ni ankaŭ ĉirkaŭturnas ilian tutan korpon. **5** Jen, kiel grandan de la mondo, fariĝas malamiko de Dio. **5** Aŭ **4** Jen ankaŭ la ŝipoj, kiuj, kvankam ili estas tiel malamikeco al Dio? **6** Sed Li donas pli grandan gracon. Tial estas kien ajn la volo de la direktilio decidas. **5** dirite: Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la Tiel ankaŭ la lango estas malgranda membro, humiluloj Li donas gracon. **7** Submetiĝu do al kaj fanfaronas grandaĵojn. Jen, kiel grandan Dio; sed rezistu la diablon, kaj li forkuros de vi. arbaron ekbruligas fajrero! **6** Kaj la lango estas fajro; mondo da maljusteco inter niaj membroj estas la lango, kiu malpurigas la tutan korpon kaj ekbruligas la radon de la naturo kaj estas ekbruligita de Gehena. (**Geenna g1067**) **7** Ĉar ĉiun specon de bestoj kaj birdoj, de rampaĵoj kaj enmarajoj la homa raso al si subigas kaj subigis; **8** sed la langon neniu povas subigi; ĝi estas

8 Alproksimiĝu al Dio, kaj Li alproksimiĝos al vi. Purigu la manojn, vi pekuloj, kaj ĉastigu la korojn, vi duoblanimuloj. **9** Mizeru kaj malgoju kaj ploru; via ridado turniĝu en ploron, kaj via ŝojo en malgojon. **10** Humiliĝu antaŭ la Sinjoro, kaj Li vin altigos. **11** Ne kalumnii unu la alian, fratoj. Kiu kalumnias fraton aŭ jugas sian fraton, tiu kalumnias la legon kaj jugas la legon; sed se

vi jugas la legon, vi jam estas ne plenumanto de li venigu la presbiterojn de la eklezio; kaj ili la lego, sed juganto. **12** Unu estas la legdonisto pregu super li, ŝmirinte lin per oleo en la nomo kaj jugisto, Tiu, kiu povas savi aŭ pereigi; kiu vi de la Sinjoro; **15** kaj la prego de fido savos la estas, juganta vian proksimulon? **13** Atentu nun malsanulon, kaj la Sinjoro relevos lin; kaj se li vi, kiu diras: Hodiau aŭ morgaŭ ni iros al tiu faris pekojn, tio estos pardonita al li. **16** Konfesu urbo kaj restos tie unu jaron kaj negocados kaj do viajn pekojn unu al la alia, kaj pregu unu profitos; **14** kvankam vi ne scias, kio morgaŭ por la alia, por ke vi resaniĝu. Petego de justulo okazos. Kio estas via vivo? Vi ja estas vaporo, multe efikas per sia energio. **17** Elija estis homo kiu mallongan tempon montriĝas kaj poste samnatura, kiel ni, kaj li pregis fervore, ke ne malaperas. **15** Anstataŭ diri: Se la Sinjoro volos, pluvu; kaj ne pluvos sur la teron dum tri jaroj ni vivados kaj faros ĉi tion aŭ tion. **16** Sed nun vi kaj ses monatoj. **18** Kaj denove li pregis; kaj la fieras pri viaj memfidaĵoj; ĉiu tia singratulado ĉielo donis pluvon, kaj la tero ekiproductis sian estas malbona. **17** Kiu do scias bonfari, kaj ne frukton. **19** Miaj fratoj, se iu el vi forvagos de la bonfaras, ĉe tiu estas peko.

5 Atentu nun, riĉuloj; ploregu kaj kriegu pro la mizeroj sur vin alvenontaj. **2** Via riĉo putriĝis, kaj viaj vestoj konsumiĝas de tineoj. **3** Via oro kaj via argento rustiĝis; kaj ilia rusto atestos kontraŭ vi, kaj konsumos vian karnon, kiel fajro. En la lastaj tagoj vi kolektadis trezoron. **4** Jen krias la de vi trompe retenata salajro de la laboristoj, kiuj falĉis viajn kampojn; kaj la krioj de la rikoltintoj venis en la orelojn de la Eternulo Cebaot. **5** Vi luksadis sur la tero, kaj diboĉadis; vi nutradis viajn korojn en tago de buĉado. **6** Vi kondamnis, vi mortigis la justulon; li ne kontraŭstaras al vi. **7** Pacienco, fratoj, ĝis la alveno de la Sinjoro. Jen la terkultivisto atendas la multevaloran frukton de la tero, paciencante pri ĝi, ĝis ĝi ricevos la fruan kaj la malfruan pluvon. **8** Vi ankaŭ paciencu; fortikigu viajn korojn; ĉar la alveno de la Sinjoro alproksimiĝas. **9** Ne murmuru, fratoj, unu kontraŭ la alia, por ke vi ne estu jugataj; jen la jugisto staras antaŭ la pordo. **10** Prenu, fratoj, kiel ekzemplon de suferado kaj pacienco, la profetojn, kiuj parolis en la nomo de la Sinjoro. **11** Jen ni nomas feliĉaj tiujn, kiuj elportis suferon; vi aŭdis pri la pacienco de Ijob, kaj vidis la finan agadon de la Sinjoro, ke la Sinjoro estas kompatema kaj indulgema. **12** Sed antaŭ ĉio, miaj fratoj, ne ĵuru, nek per la ĉielo, nek per la tero, nek per ia alia ĵuro; sed via jes estu jes, kaj via ne estu ne; por ke vi ne falu sub jugon. **13** Ĉu iu el vi suferas? li pregu. Ĉu iu estas gaja? li psalme kantu. **14** Ĉu iu el vi malsanas?

vero, kaj iu lin returnos, **20** oni sciu, ke tiu, kiu

returnas pekulon de la elvoja forvago, savos

animon el morto kaj kovros amazon da pekoj.

1 Petro

1 Petro, apostolo de Jesuo Kristo, al la elektitoj, kiuj estas el la dispelitaro, paslogantaj en Ponto, Galatujo, Kapadokio, Azio, kaj Bitinio, **2** kiu estis antaŭdifinita antaŭ la fondo de la laŭ la antaŭscio de Dio, la Patro, en sanktigo de la Spirito, por obeo kaj aspergo de la sango de Jesuo Kristo: Graco al vi kaj paco pligrandiĝu. **3** Benata estu la Dio kaj Patro de nia Sinjoro Jesuo Kristo, kiu laŭ Sia granda kompato nin renaskis en esperon vivan per la relevigo de Jesuo Kristo el la mortintoj, **4** en heredajon ne pereontan, ne makulotan, ne velkontan, rezervitan en la ĉielo por vi, **5** kiuj estas gardataj de la potenco de Dio per fido al savo preta malkaŝiĝi en la lasta tempo. **6** En tio vi ĝojetas, kvankam por kelka tempo, se estas necese, malĝojigite en diversaj tentoj, **7** por ke la provado de via fido, pli multevalora ol oro, kiu pereas, kvankam per fajro provite, troviĝu efika por laŭdo kaj gloro kaj honoro en la malkašo de Jesuo Kristo; **8** kiu, ne vidinte, vi amas; kiu kvankam nun vi ne vidas, tamen, al li kredante, vi ĝojetas per ĝojo nedirebla kaj gloroplena; **9** ricevante la celon de via fido, savon de animoj. **10** Koncerne tiun savon esploris kaj serĉis la profetoj, kiuj profetis pri la graco venonta al vi; **11** serĉante, kiu kian tempon montris la enestanta en ili Spirito de Kristo, kiu atestis antaŭe la suferojn por Kristo kaj la sekventajn glorojn. **12** Kaj al ili malkaŝiĝis, ke ne al si mem, sed al vi, ili liveris tion, kio nun estas proklamita al vi de tuij, kiuj predikis al vi la evangelion per la Spirito Sankta, elsendita el la ĉielo; en kiujn aferojn anĝeloj deziras enrigardi. **13** Tial, ĉirkaŭzoninte la lumbojn de via meno, estu sobraj kaj esperadu perfekte la gracon alportantan al vi en la malkašo de Jesuo Kristo; **14** kiel infanoj de obeo, ne formiĝante laŭ la voluptoj, kiujn vi antaŭe havis en via nescio; **15** sed kiel via Vokinto estas sankta, tiel vi ankaŭ fariĝu sanktaj en ĉia konduto; **16** pro tio, ke estas skribite: Vi estu sanktaj, ĉar Mi estas sankta. **17** Kaj se vi vokas la Patron, kiu sen personfavorado jugas laŭ la faro de ĉiu, vi pasigu en timo la tempon de via ĉi tiea loĝado; **18** sciante, ke ne per pereemaj

objektoj, oro aŭ arĝento, vi elaĉetiĝis el via vanta vivmaniero, kiun vi ricevis de viaj patroj; **19** sed per multekosta sango, kiel de ŝafido senmakula kaj sendifepta, la sango de Kristo; **20** kiu estis antaŭdifinita antaŭ la fondo de la mondo, sed elmontrita en la fino de la tempoj pro vi, **21** kiuj per li fidas Dion, kiu relevis lin el la mortintoj kaj donis al li gloron; por ke via fido kaj espero estu al Dio. **22** Ĉastiginte viajn animojn, en la obeo al la vero, por sincera amo al la frataro, amu unu la alian el la koro fervore; **23** renaskite, ne el pereema semo, sed el nepereema, per la vorto de Dio, vivanta kaj restanta. (aiōn g165) **24** Ĉar: Ĉiu karno estas herbo, Kaj ĉiu ĝia ĉarmo estas kiel kampa floreto. Sekiĝas herbo, velkas floreto; **25** Sed la vorto de la Eternulo restas eterne. Kaj ĉi tiu estas la parolo, kiu estas predikita al vi. (aiōn g165)

2 Formetinte do ĉian malbonon kaj ĉian trompon kaj hipokritecon kaj enviojn kaj ĉiajn kalumniojn, **2** kiel ĵusnaskitaj suĉinfanoj, sopiru al la spirita lakto pura, por ke vi per tio kresku en savon, **3** se vi gustumis, ke la Sinjoro estas bona; **4** al kiu alvenante, kvazaŭ al ŝtono vivanta, de homoj rifuzita, sed ĉe Dio elektita, honorinda, **5** vi ankaŭ, kiel ŝtonoj vivantaj, konstruiĝas domo spirita, sankta pastraro, por oferi spiritajn oferojn, akcepteblajn de Dio per Jesuo Kristo. **6** Ĉar estas enhavate en skribo: Jen Mi kuŝigas en Cion bazangulan ŝtonon, elektitan, valoregan; Kaj kiu lin fidas, tiu ne estos hontigita. **7** Por vi do, la fidantoj, estas la valoregeco; sed por nefidantoj: Ŝtono, kiu malſatis la konstruantoj, Fariĝis ŝtono bazangula; **8** kaj: Ŝtono de falpuŝiĝo kaj roko de alfrapiĝo; ili falpuŝiĝas pro la vorto, malobeante, por kio ankaŭ ili estas difinitaj. **9** Sed vi estas raso elektita, pastraro rega, nacio sankta, popolo Diposedata, por ke vi proklamu la gloron de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en Sian lumen mirindan; **10** kiu iam estis ne-popolo, sed nun estas popolo de Dio; antaŭe nekompatitoj, sed nun kompatitoj. **11** Amataj, mi petegas vin kiel fremdulojn kaj migrantojn, detenu vin de karnaj voluptoj, kiuj militadas

kontraŭ la animo; **12** kondutante dece ĉe la infanoj vi fariĝis, bonfarante, kaj ne ektimigate nacianoj, por ke, kvankam ili kalumnias vin kiel per ia teruro. **7** Tiel same, edzoj, kunvivadu malbonagulojn, tamen, vidante viajn bonfarojn, kun viaj edzinoj laŭscie, donante honoron al la ili glori Dion en la tago de vizitado. **13** Submetu virino kiel al la plimalforta ilo, kaj estante ankaŭ vin al ĉiu homa institucio pro la Sinjoro; ĉu kun ili kunheredantoj de la graco de vivo, por al la reĝo, la superreganto; **14** ĉu al regantoj, ke viaj preĝoj ne malhelpiĝu. **8** Fine, estu ĉiuj kiel liaj senditoj por venĝo al malbonaguloj samideaj, simpatiaj, fratamemaj, kompatemaj, kaj por laŭdo al bonaguloj. **15** Ĉar la volo humilanimaj; **9** ne repagantaj malbonon kontraŭ de Dio estas, ke bonfarante, vi silentigu la malbonon, nek insulton kontraŭ insulto, sed nesciadon de homoj malsağaj; **16** kiel liberaj, kaj kontraue benadantaj; ĉar al tio vi estas vokitaj, ne farantaj el la via libereco kovrilon de malico, por ke vi heredu benon. **10** Ĉar: Kiu volas sed kiel servistoj de Dio. **17** Ĉiu ĵn honoru. La ami vivon kaj vidi bonajn tagojn, Tiu gardu frataron amu. Dion timu. La reĝon honoru. sian langon kontraŭ malbono, Kaj sian bušon **18** Servantoj, submetu vin al viaj sinjoroj kun kontraŭ mensoga parolo; **11** Li deklinigu de ĉia timo; ne sole al la bonaj kaj malseveraj, malbono kaj faru bonon, Li serĉu pacon, kaj ĉasu sed ankaŭ al la malbonhumoraj. **19** Ĉar tio ĝin. **12** Ĉar la okuloj de la Eternulo estas turnitaj estas laŭdinda, se pro konscienco al Dio oni al la piuloj, Kaj Liaj oreloj al iliaj krioj; Sed la elportas malĝojon, suferante maljuste. **20** Ĉar vizaĝo de la Eternulo estas kontraŭ tiuj, kiuj kia honoro estas, se, pekante kaj sekve batate, faras malbonon. **13** Kaj kiu faros al vi malbonon, vi tion pacience elportas? sed se, bonfarante se vi fariĝos fervoraj en la bono? **14** Sed se vi eĉ kaj sekve suferante, vi tion pacience elportas, suferus pro justeco, feliĉegaj vi estus; kaj ilian tio estas laŭdinda antaŭ Dio. **21** Ĉar al ĉi tio vi timon ne timu, nek maltrankviliĝu; **15** sed la estas vokitaj; pro tio, ke Kristo ankaŭ suferis Sinjoron Kriston sanktigui en viaj koroj; estu pro vi, postlasante por vi ekzemplon, por ke vi ĉiam pretaj doni defendan respondon al ĉiu, kiu sekvu liajn postesignojn; **22** pekon li ne faris, vin demandas pri la motivo de la espero en vi, kaj trompo ne troviĝis en lia bušo; **23** insultate, sed kun humileco kaj timo; **16** havantaj bonan li ne insultis responde; suferante, li ne minacis, konsciencon; por ke, dum vi estas malestimataj, sed submetis sin al la juste juĝanta; **24** li mem hontu tiuj, kiuj kalumnias vian bonan konduton portis niajn pekojn en sia korpo sur la lignaĵo, en Kristo. **17** Ĉar pli bone estus, se tiel volus por ke ni, malvivigite koncerne pekojn, vivu Dio, suferi pro bonfarado, ol pro malbonfarado. por justeco; per lia vundo vi resaniĝis. **25** Ĉar vi **18** Ĉar Kristo ankaŭ unufoje suferis pro pekoj, estis kiel ŝafoj eravagantaj; sed nun vi returne justulo pro maljustuloj, por ke li nin konduku venis al la Paštisto kaj Episkopo de viaj animoj.

3 Tiel same, edzinoj, submetu vin al viaj propraj edzoj; por ke, eĉ se iuj ne obeas al la vorto, ili sen la vorto estu gajnitaj per la konduto de siaj edzinoj, **2** rigardante vian konduton kun timo ĉastan. **3** Via ornamo estu ne la ekstera ornamo de harplektado kaj orportado, aŭ la surmetado de vestoj; **4** sed la kaŝita homo de la koro en la nedifektebla vesto de spirito milda kaj tankvila, kiu estas multevalora antaŭ Dio. **5** Ĉar tiel same ankaŭ, en la tempo antikva, la sanktaj virinoj, kiuj esperis al Dio, ornamis sin, submetante sin al siaj propraj edzoj; **6** kiel Sara obeis al Abraham, nomante lin sinjoro; kies

al Dio; mortigite en la karno, sed vivigite en la spirito; **19** en kiu ankaŭ li iris kaj predikis al la enkarceraj spiritoj, **20** kiu iam malobeis, kiam la longedaŭra pacienco de Dio atendis en la tagoj de Noa dum la pretigado de la arkeo, en kiu malmultaj, tio estas ok personoj, elsaviĝis tra akvo; **21** kiu ankaŭ vin nun savas en antitipo, la bapto, ne la formetado de la karna malpurajo, sed la demando de bona konscienco al Dio per la releviĝo de Jesuo Kristo; **22** kiu estas dekstre de Dio, irinte en la ĉielon; al li anĝeloj kaj aŭtoritatoj kaj potenco estas submetitaj.

4 Ĉar Kristo do suferis en la karno, vi ankaŭ armu vin per la sama intenco; ĉar la suferinto

en la karno apartiĝis de pekoj; 2 por ke vi suferoj de Kristo kaj partoprenanto en la travivu la reston de la enkarna tempo jam malkaŝota gloro: 2 Paštū la gregon de Dio ne laŭ la voluptoj de homoj, sed laŭ la volo ĉe vi, direktante ĝin, ne devige, sed volonte, de Dio. 3 Ĉar la tempo pasinta suficias, por laŭ Dio; ne pro avideco, sed bonvole; 3 ne elfari la deziron de la nacianoj kaj iradi en kvazaŭ sinjorante super la heredo, sed fariĝante diboĉoj, voluptoj, vindrinkado, brufestenoj, ekzemploj al la grego. 4 Kaj kiam elmontriĝos ebrieco, kaj abomenaj idolkultoj; 4 en kio ili la Ĉefpaštisto, vi ricevos la nevelkontan kronon miras, ke vi ne kuras kune kun ili en la saman de gloro. 5 Tiel same, vi plijunuloj, submetu superfluon de diboĉado, kaj ili kalumnias vin; 5 vin al la pliaĝuloj. Tial ankaŭ vi ĉiu submetu ili pirespondos al Tiu, kiu estas preta juĝi la vin unu al la alia, kaj zonu vin per humileco; vivantojn kaj la mortintojn. 6 Ĉar por tio ankaŭ ĉar Dio kontraŭstaras al la fieruloj, sed al la la evangelio estas anoncita al la mortintoj, por humiluloj donas gracon. 6 Humiligu vin do sub ke ili estu korpe juĝitaj laŭ homoj, sed spirite la potencan manon de Dio, por ke Li altigu vivu laŭ Dio. 7 Sed la fino de ĉio alproksimiĝas; vin ĝustatempe; 7 surfetante sur Lin ĉian vian prudentiĝu do, kaj sobriĝu por preĝo; 8 antaŭ zorgon, ĉar Li zorgas pri vi. 8 Estu sobraj, ĉio havante fervoran amon unu al alia; ĉar amo vigladu; via kontraŭulo, la diablo, kiel leono kovras amazon da pekoj; 9 estu gastamaj unu blekeganta ĉirkaŭiras, serĉante, kiun li povos al alia sen murmurado; 10 laŭmezure, kiel ĉiu forgluti; 9 lin rezistu, konstantaj en la fido, ricevis donacon, tiel ĝin administrante inter vi, sciante, ke la samaj suferoj plenumiĝas en via kiel bonaj administrantoj de la diversaspeca frataro en la mondo. 10 Kaj la Dio de ĉia graco, graco de Dio; 11 se iu parolas, li parolu kvazaŭ kiu vin alvokis al Sia eterna gloro en Kristo, orakolojn de Dio; se iu administras, li administru kvazaŭ el la forto, kiun Dio provizas; por ke en kiu vin alvokis al Sia eterna gloro en Kristo, mem perfektigos, firmigos, plifortigos vin ne longe suferintajn. (aiōnios g166) 11 Al Li estu la ĉio Dio estu glorata per Jesuo Kristo, kies estas la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) 12 Per Silvano, la fidela frato, kiel mi opinias, al vi (aiōn g165) 12 Amataj, ne surpriziĝu pri la fajrego mi skribis mallonge, konsilante kaj atestante, ĉe vi okazanta por provi vin, kvazaŭ io stranga ke ĉi tio estas la vera graco de Dio; en ĝi firme okazus ĉe vi; 13 sed laŭ tio, ke vi partoprenas staru. 13 Vin salutas la en Babel kunelektitino, en la suferoj de Kristo, ĝoju; por ke ankaŭ en la kaj Marko, mia filo. 14 Salutu unu la alian per elmontro de lia gloro vi ĝoju ravege. 14 Se vi estas riproĉataj pro la nomo de Kristo, feliĉegaj vi estas; ĉar la Spirito de gloro kaj la Spirito de Dio restas sur vi. 15 Nur neniu el vi suferu kiel mortiginto, aŭ ŝtelisto, aŭ malbonfarinto, aŭ kiel sintrudanto en malpropraj aferoj; 16 sed se iu suferas kiel Kristano, li ne hontu; sed li gloru Dion en tiu nomo. 17 Ĉar jam venis la tempo por la komenco de la juĝo ĉe la domo de Dio; kaj se ĝi komenciĝas ĉe ni, kia estos la sorto de tiuj, kiuj ne obeas al la evangelio de Dio? 18 Kaj se justulo apenaŭ saviĝas, kie aperos malpiulo kaj pekulo? 19 Tial ankaŭ tiuj, kiuj suferas laŭ la volo de Dio, alkonfidu siajn animojn en bonfarado al fidela Kreinto.

5 La presbiterojn do inter vi mi admonas, estante kunpresbitero kaj atestanto de la

2 Petro

1 Simon Petro, servisto kaj apostolo de Jesuo

Kristo, al tiuj, kiuj ricevis egale altvaloran fidon, kiel ni, en la justeco de nia Dio kaj Savanto Jesuo Kristo: **2** Graco al vi kaj paco pligrandigu en sciado pri Dio, kaj pri Jesuo, nia Sinjoro; **3** pro tio, ke lia Dia povo donacis al ni ĉion rilatantan al vivo kaj pieco, per la scio

de tiu, kiu nin vokis per sia propra gloro kaj virto; **4** per kiuj li donacis al ni la promesojn karegajn kaj tre grandajn; por ke per ili vi fariĝu partoprenantoj en Dia naturo, forsaviginte el la putreco, kiu estas en la mondo per voluptemo.

5 Kaj pro tiu sama kaŭzo viaflanke aplikante ĉian diligentecon, en via fido aldonu virton; kaj en virto scion; **6** kaj en scio sinregadon; kaj en sinregado paciencon; kaj en pacienco piecon; **7** kaj en pieco fratamikecon, kaj en fratamikeco amon. **8** Ĉar tiuj ecoj, se ĉe vi ili troviĝas kaj abundas, faras vin nek mallaboremaj nek senfruktaj en la scio de nia Sinjoro Jesuo Kristo.

9 Ĉar tiu, al kiu mankas tiuj ecoj, estas blinda, miopa, forgesinte la forpurigon el siaj antaŭaj pekoj. **10** Sekve, fratoj, pli diligente klopođu, por certigi vian vokon kaj elekton; ĉar farante tion, vi neniam falpušigos; **11** ĉar tiel al vi estos riĉe provizita la eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo. (aionios g166)

12 Pro tio mi ĉiam estos preta rememorigi vin pri tiuj aferoj, kvankam vi ilin scias kaj estas fortigitaj en la ĉeestanta vero. **13** Kaj mi opinias konvena, dum mi estas en ĉi tiu tabernaklo, vigligi vin per rememorigo; **14** sciante, ke baldaŭ estos la demeto de mia tabernaklo, ĝuste kiel nia Sinjoro Jesuo Kristo montris al mi. **15** Kaj mi diligente penos, ke post mia foriro vi povu konstante rememori tion. **16** Ĉar ne sekvinde fabelojn sofismajn, ni konigis al vi la potencon kaj alvenon de nia Sinjoro Jesuo Kristo, sed vidinte per propraj okuloj lian majeston. **17** Ĉar li ricevis de Dio, la Patro, honoron kaj gloron, kiam al li tia voĉo estis alportita el la brilega gloro: Ĉi tiu estas Mia Filo, la amata, en kiu Mi havas plezuron; **18** kaj tiun voĉon, kunestante

kun li sur la sankta monto. **19** Kaj ni havas la profetan vorton konfirmitan; kiun atentante, vi bone faras, kvazaŭ lampon lumantan en malhela loko, ĝis ektagiĝos kaj la matenstelo ekleviĝos en viaj koroj; **20** antaŭ ĉio sciante, ke neniu profetaĵo de la Skribo enhavas en si sian propran klarigon. **21** Ĉar neniam profetaĵo estas alportita per homa volo; sed homoj, movataj de la Sankta Spirito, parolis laŭ Dio.

2 Sed ankaŭ falsaj profetoj troviĝis inter la popolo tiel same, kiel inter vi estos falsaj instruistoj, kiuj sekrete enkondukos herezojn pereigajn, eĉ malkonfesante la Sinjoron, kiu ilin elaĉetis, kaj venigante sur sin rapidan pereon. **2** Kaj ilian senbridecon sekvas multaj, per kiuj la vojo de la vero estos kalumniata.

3 Kaj en avideco per trompaj paroloj ili vin komercos; ilia kondamno nun de post tre longe ne malfruas, kaj ilia pereo ne dormas. **4** Ĉar se Dio ne indulgis anĝelojn pekintajn, sed, eniniferiginte ilin en kavernojn de mallumo, transdonis ilin rezervatajn por la juĝo; (Tartaro g5020) **5** kaj ne indulgis la mondona antikvan,

sed gardis Noan kun sep aliaj, predikanton de justeco, kiam Li sendis diluvon sur la mondona de malpiuloj; **6** kaj, cindriginte la urbojn Sodom kaj Gomora, kondamnis ilin per katastrofo, farinte ilin ekzempler al estontaj malpiuloj; **7** kaj savis justan Loton, ĉagrenegatan de la senbrida konduto de la malvirtuloj **8** (ĉar tiu justulo, loĝante inter ili, en vidado kaj aŭdado, turmentis sian justan animon, tagon post tago, pro iliaj malvirtaj faroj); **9** la Sinjoro do scias savi el tento la piulojn, kaj teni sub puno la maljustulojn ĝis la tago de juĝo; **10** sed precipe tiujn, kiuj iras laŭ la karno en volupto de malpuraĵo, kaj malestimas regadon. Arogantaj, obstinaj, ili ne timas insulti aŭtoritatojn; **11** sed kontraŭe, anĝeloj, superante laŭ forto kaj potenco, ne faras insultan akuzon kontraŭ ili antaŭ la Sinjoro. **12**

Sed tiuj, kiel bestoj senprudentaj, naskitaj laŭ naturo por kaptado kaj pereo, blasphemante en aferoj, kiujn ili ne scias, en sia putreco pereos, **13** en malbono ricevante pagon por malbono; homoj, kiuj opinias entagan dibocon plezuro alportitan el la ĉielo, ni mem aŭdis, kunestante kaj estas makuloj kaj hontindajoj, diboçante en

sia uzado de la agapoj, dum ili kunfestenas kun La Sinjoro ne malrapidas pri la promeso, kiel vi; **14** havante okulojn plenajn de adulto kaj ne iuj malrapidecon kalkulas; sed pacientas al vi, reteneblajn de pekado; forlogante malfirmajn volante, ne ke iuj pereu, sed ke ĉiuvenu al animojn; havante koron lertan por avideco; pento. **10** Sed la tago de la Sinjoro venos, kvazaŭ estante filoj de malbeno; **15** forlasinte la rektan ŝelisto; en tiu tago la ĉielo forpasos kun muĝa vojon kaj erarvaginte, sekvinte la vojon de bruego, kaj la elementoj brulante solviĝos, kaj Bileam, filo de Beor, kiu amis la rekompencon la tero kaj la faritajoj en ĝi forbrulos. **11** Ĉar de malbonfarado; **16** sed li estis riproĉita pro tiamaniere ĉio tio solviĝos, kiaj homoj vi do sia malobeo; muta azeno, parolante per homa devus esti en sankta konduto kaj pieco, **12** voĉo, haltigis la frenzezon de la profeto. **17** atendante kaj akcelante la alvenon de la tago Ili estas putoj senakvaj, kaj nebuletoj pelataj de Dio, pro kio la ĉielo flamanta solviĝos, kaj la de ventego; por ili la nigreco de mallumo estas elementoj per fajra brulado fluidiĝos? **13** Sed laŭ rezervita. **18** Ĉar, elparolante fanfaronajojn de Lia promeso ni atendas novan ĉielon kaj novan vanteco, ili forlogas en la karnovolupton per teron, en kiuj loĝas justeco. **14** Tial, amataj, tion senbrideco tiujn, kiuj ĵus forsaviĝis de tiuj, kiuj atendante, klopo du troviĝi en paco, senmakulaj vivadas en eraro; **19** anoncante al ili liberecon, kaj neriproĉindaj antaŭ Li. **15** Kaj rigardu la ili mem estas sklavoj de putreco; ĉar al kiu iu paciencon de nia Sinjoro kiel savon; kiel ankaŭ submetiĝas, al tiu ankaŭ li sklaviĝas. **20** Ĉar se, nia amata frato Paŭlo, laŭ la saĝeco donita al forsaviĝinte el la malpurajoj de la mondo per la li, jam skribis al vi, **16** kiel ankaŭ en ĉiu siaj scio de la Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo, ili epistoloj, parolante en ili pri ĉi tio; en kiuj estos denove tien implikitaj kaj venkitaj, ilia estas iuj aferoj malfacile kompreneblaj, kiujn lasta stato fariĝos pli malbona, ol la unua. **21** la malkleruloj kaj malkonstantuloj tordas, kiel Ĉar estus por ili pli bone ne ekkoni la vojon de ankaŭ la ceterajn skribajojn, al sia propra pereo. justeco, ol, ekkominte ĝin, returni sin for de la **17** Vi do, amataj, ĉi tion antaŭsciante, gardu vin, sankta ordono al ili transdonita. **22** Al ili okazis por ke vi ne forlogiĝu per la eraro de la pekuloj, laŭ la vera proverbo: Hundo reveninta al sia **18** Sed kresku en graco kaj scio de nia Sinjoro kaj vomitaĵo, kaj porkino lavita al ruliĝado en koto.

3 Jam ĉi tiun duan epistolon, amataj, mi skribas al vi; en ambaŭ mi instigas vian sinceren menson per rememorigo; **2** por ke vi memoru la antaŭdirojn de la sanktaj profetoj, kaj la ordonon de la Sinjoro kaj Savanto per viaj apostoloj; **3** unue sciante, ke en la lastaj tagoj mokemuloj venos kun mokado, irante laŭ siaj propraj voluptoj, **4** kaj dirante: Kie estas la anonco de lia alveno? ĉar de kiam la patroj endormiĝis, ĉio restas kiel de post la komenco de la kreo. **5** Ĉar ili volonte forgesas, ke ĉielo ekzistas de antikve, kaj tero kunmetita el akvo kaj meze de akvo, laŭ la vorto de Dio; **6** per kio la tiamaj mondo, diluvite, pereis; **7** sed la nuna ĉielo kaj la tero per la sama vorto estas destinitaj por fajro, rezerve ĝis la tago de juĝo kaj pereo de malpiuloj. **8** Sed ne forgesu ĉi tiun unu aferon, amataj, ke ĉe la Sinjoro unu tago estas kiel mil jaroj, kaj mil jaroj kiel unu tago. **9**

1 Johano

1 Tion, kio estis de la komenco, kion ni aŭdis, kion ni vidis per niaj proprej okuloj, kion ni rigardis kaj niaj manoj palpis, koncerne la Vorton de vivo **2** (kaj la vivo elmontriĝis, kaj ni vidis kaj atestas kaj anoncas al vi la vivon, la eternan vivon, kiu estis ĉe la Patro kaj montriĝis al ni); (**aiōnios g166**) **3** kion ni vidis kaj aŭdis, tion ni anoncas al vi, por ke vi ankaŭ havu kunulecon kun ni; kaj nia kunuleco estas kun la Patro kaj kun Lia Filo Jesuo Kristo; **4** kaj ĉi tion ni skribas, por ke nia ĝojo kompletigū. **5** Kaj jen estas la anonco, kiun ni aŭdis de Li kaj anoncas al vi, ke Dio estas lumo, kaj da mallumo estas en Li neniom. **6** Se ni diras, ke ni havas kunulecon kun Li, kaj iradas en la mallumo, ni mensugas, kaj ne faras la veron; **7** sed se ni iradas en la lumo, kiel Li estas en la lumo, ni havas kunulecon unu kun la alia, kaj la sango de Jesuo, Lia Filo, nin purigas de ĉia peko. **8** Se ni diras, ke pekon ni ne havas, ni nin trompas, kaj la vero ne estas en ni. **9** Se ni konfesas niajn pekojn, Li estas fidela kaj justa por pardoni al ni niajn pekojn kaj nin purigi de ĉia maljusteco. **10** Se ni diras, ke ni ne pekis, ni faras Lin mensoginto, kaj Lia vorto ne estas en ni.

2 Infanetoj miaj, ĉi tion mi skribas al vi, por ke vi ne peku. Kaj se iu pekas, ni havas Advokaton ĉe la Patro, Jesuon Kriston, la justan; **2** kaj li estas repacigo pro niaj pekoj, kaj ne sole pro niaj, sed ankaŭ pro la tuta mondo. **3** Kaj per ĉi tio ni scias, ke ni konas lin: se ni observas liajn ordonojn. **4** Kiu diras: Mi lin konas, kaj ne observas liajn ordonojn, tiu estas mensoganto, kaj la vero ne estas en li; **5** sed en ĉiu ajn, kiu observas lian vorton, vere perfektiĝis la amo al Dio. Per ĉi tio ni scias, ke ni estas en li: **6** kiu diras, ke li restas en li, tiu mem devus tiel iradi, kiel li iradis. **7** Amataj, al vi mi skribas ne ordonon novan, sed malnovan ordonon, kiun vi havis de la komenco; la malnova ordono estas la vorto, kiun vi aŭdis. **8** Ankaŭ mi skribas al vi novan ordonon, kiu estas vera en li kaj en vi;

ĉar la mallumo forpasas, kaj la vera lumo jam brilas. **9** Kiu diras, ke li estas en la lumo, kaj malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo ankoraŭ ĝis nun. **10** Kiu amas sian fraton, tiu restas en la lumo, kaj en li ne estas faligajo. **11** Sed kiu malamas sian fraton, tiu estas en la mallumo, kaj iras en la mallumo, kaj ne scias, kien li iras, ĉar la mallumo blindigis al li la okulojn. **12** Mi skribas al vi, infanetoj, ĉar la pekoj al vi estas pardonitaj pro lia nomo. **13** Mi skribas al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribas al vi, junuloj, ĉar vi venkis la malbonulon. Mi skribis al vi, infanoj, ĉar vi konas la Patron. **14** Mi skribis al vi, patroj, ĉar vi konas tiun, kiu estas de la komenco. Mi skribis al vi, junuloj, ĉar vi estas fortaj, kaj la vorto de Dio restas en vi, kaj vi venkis la malbonulon. **15** Ne amu la mondron, nek la mondajojn. Se iu amas la mondron, la amo al la Patro ne estas en li. **16** Ĉar ĉio, kio estas en la mondo, la dezirego de la karno kaj ladezirego de la okuloj kaj la fiereco de vivo, estas ne de la Patro, sed de la mondo. **17** Kaj forpasas la mondo kaj ĝia dezirego; sed la plenumanto de la volo de Dio restas por eterne. (**aiōn g165**) **18** Infanoj, jam estas la lasta horo; kaj kiel vi aŭdis, ke antikristo venas, jam leviĝis multe da antikristoj; per tio ni scias, ke estas la lasta horo. **19** De ni ili eliris, sed ili ne estis el ni; ĉar se ili el ni estus, ili restus ĉe ni; sed ili eliris, por ke ili elmontriĝu, ke ili ĉiu ne estas el ni. **20** Kaj vi havas sanktoleadon de la Sanktulo, kaj vi scias ĉion. **21** Mi skribis al vi ne pro tio, ke vi ne scias la veron, sed pro tio, ke vi ĝin scias, kaj pro tio, ke nenia mensogo estas el la vero. **22** Kiu estas la mensogisto, krom tiu, kiu malkonfesas, ke Jesuo estas la Kristo? Tiu estas la antikristo, kiu malkonfesas la Patron kaj la Filon. **23** Ĉiu, kiu malkonfesas la Filon, ne havas la Patron; tiu, kiu konfesas la Filon, havas ankaŭ la Patron. **24** Vi do lasu resti en vi tion, kion vi aŭdis de la komenco. Se tio, kion vi aŭdis de la komenco, restos en vi, vi ankaŭ restos en la Filo kaj en la Patro. **25** Kaj jen estas la promeso, kiun li promesis al ni: la vivo eterna. (**aiōnios g166**) **26** Ĉi tion mi skribis al vi pri tiuj, kiuj vin forlogas de

la vojo. **27** Pri vi, la sanktoleado, kiun vi ricevis fratoj. **17** Sed se iu havas mondan posedajon kaj de li, restas en vi, kaj vi ne havas bezonon, ke iu vidas sian fraton havantan bezonon kaj fermas vin instruu; sed kiel lia sanktoleado vin instruas sian kompaton kontraŭ li, kiel la amo de Dio pri ĉio kaj estas vera kaj ne estas mensogo, kaj restas en li? **18** Infanetoj, ni amu, ne laŭ vorto kiel ĝi vin instruis, vi restas en li. **28** Kaj nun, nek laŭ lango, sed laŭ faro kaj vero. **19** Per tio ni infanetoj, restu en li; por ke, se li elmontriĝos, scios, ke ni estas el la vero, kaj ni certigos nian ni havu kuraĝon, kaj ne hontu antaŭ li ĉe lia koron antaŭ Li **20** en ĉio ajn, pri kio nia koro alveno. **29** Se vi scias, ke li estas justa, vi scias, nin kondamnas; ĉar Dio estas pli granda ol nia ke ankaŭ ĉiu, kiu faras justecon, el li naskiĝis.

3 Rigardu, kian amon la Patro donis al ni, ke ni estas nomataj infanoj de Dio; kaj tiaj ni estas.

Pro tio la mondo nin ne konas, ĉar ĝi Lin ne konis. **2** Amataj, nun ni estas infanoj de Dio, kaj ankoraŭ ne elmontriĝis, kio ni estos. Ni scias, ke se li elmontriĝos, ni estos similaj al li; ĉar ni vidos lin, kiel li estas. **3** Kaj ĉiu, kiu havas ĉi tiun esperon rilate lin, sin sanktigas tiel same, kiel li estas sankta. **4** Ĉiu, kiu faras pekon, faras ion kontraŭ la leĝo; kaj peko estas kontraŭleĝeco. **5**

Kaj vi scias, ke li elmontriĝis, por forigi pekojn;

kaj peko ne estas en li. **6** Ĉiu, kiu restas en

li, ne pekas; ĉiu pekanto lin ne vidis, nek lin

falsaj profetoj eliris en la mondon. **2** Jen kiel

konas. **7** Infanetoj, neniu vin forlogu; kiu faras

vi ekkonas la Spiriton de Dio: ĉiu spirito, kiu

justecon, tiu estas justa tiel same, kiel li estas

konfesas, ke Jesuo Kristo venis en la karno,

justa; **8** kiu faras pekon, tiu estas el la diablo;

estas el Dio; **3** kaj ĉiu spirito, kiu ne konfesas

ĉar la diablo pekas de la komenco. Por tio la

Jesuon, ne estas el Dio; kaj ĉi tiu estas la spirito

Filo de Dio elmontriĝis, por ke li detruu la

de antikristo, pri kiu vi aŭdis, ke ĝi venas; kaj

farojn de la diablo. **9** Ĉiu, kiu naskiĝis de Dio, ne

nun ĝi jam estas en la mondo. **4** Infanetoj, vi

faras pekon, ĉar lia semo restas en li; kaj li ne

estas el Dio, kaj ilin venkis; ĉar pli granda estas

povas peki, ĉar li naskiĝis de Dio. **10** Jen kiel

Tiu, kiu estas en vi, ol tiu, kiu estas en la mondo.

evidentiĝas la infanoj de Dio, kaj la infanoj de

la diablo: ĉiu, kiu ne faras justecon, ne estas de

mondo, kaj la mondo ilin aŭskultas. **6** Ni estas

Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton. **11** Ĉar jen

el Dio; kiu konas Dion, tiu nin aŭskultas; kiu

estas la anonco, kiun vi aŭdis de la komenco:

ne estas el Dio, tiu nin ne aŭskultas. Jen kiel

ke ni amu unu la alian; **12** ne kiel Kain estis de

la malbonulo kaj mortigis sian fraton. Kaj pro

de eraro. **7** Amataj, ni amu unu la alian; ĉar la

kio li lin mortigis? Ĉar liaj faroj estis malbonaj,

amo estas el Dio; kaj ĉiu, kiu amas, naskiĝas el

kaj la faroj de lia frato estis justaj. **13** Ne miru,

Dio kaj Dion konas. **8** Kiu ne amas, tiu ne konas

fratoj, se la mondo vin malamas. **14** Ni scias, ke

Dion, ĉar Dio estas amo. **9** Jen kiel la amo de Dio

ni jam pasis el morto en vivon, ĉar ni amas la

elmontriĝis en ni: ke Dio sendis en la mondon

fratojn. Kiu ne amas, tiu restas en morto. **15** Ĉiu,

Sian Filon solenaskitan, por ke ni vivu per li.

10 kiu malamas sian fraton, estas hommortiganto;

Jen estas la amo, ne ke ni amis Dion, sed ke Li

kaj vi scias, ke ĉiu hommortiganto ne havas

amicis nin, kaj sendis Sian Filon kiel repacigon

vivon eternan, restantan en li. (*alio* g166) **16** Per

pro niaj pekoj. **11** Amataj, se Dio tiel amis nin,

ĉi tio ni konas amon: ĉar li demetas sian vivon

pro ni; kaj ni devus demeti nian vivon pro la

iam vidis; se ni reciproke nin amas, Dio restas

koro, kaj scias ĉion. **21** Amataj, se nia koro ne kondamnas nin, ni havas kuraĝon antaŭ Dio; **22** kaj ĉion ajn, kion ni petas, ni ricevas de Li, ĉar ni observas Lajn ordonojn, kaj faras tion, kio plaĉas antaŭ Li. **23** Kaj jen estas Lia ordono, ke ni kredu al la nomo de Lia Filo, Jesuo Kristo, kaj amu unu la alian tiel same, kiel Li al ni donis ordonon. **24** Kaj kiu observas Lajn ordonojn, tiu en Li restas, kaj Li en tiu. Kaj per tio ni scias, ke Li restas en ni: per la Spirito, kiun Li donis al ni.

4 Amataj, kredu ne al ĉiu spirito, sed provu la spiritojn, ĉu ili estas el Dio; ĉar multaj de antikristo, pri kiu vi aŭdis, ke ĝi venas; kaj farojn de la diablo. **5** Ili estas el la mondo; pro tio ili parolas laŭ la de la diablo: ĉiu, kiu ne faras justecon, ne estas de mundo, kaj la mondo ilin aŭskultas. **6** Ni estas Dio, nek tiu, kiu ne amas sian fraton. **7** Amataj, ni amu unu la alian; ĉar la spiriton de vero, kaj la spiriton de malbonulo kaj mortigis sian fraton. Kaj pro de eraro. **8** Jen kiel la amo de Dio

ni amas, kaj la diablo: ĉar la diablo estas elmontriĝis en ni: ke Dio sendis en la mondon

fratojn. Kiu ne amas, tiu restas en morto. **9** Jen kiel la amo de Dio

ni amas, kaj sendis Sian Filon kiel repacigon vivon eternan, restantan en li. (*alio* g166) **10** Per

pro niaj pekoj. **11** Amataj, se Dio tiel amis nin,

ĉi tio ni konas amon: ĉar li demetas sian vivon

pro ni; kaj ni devus demeti nian vivon pro la

iam vidis; se ni reciproke nin amas, Dio restas

en ni, kaj Lia amo perfektiĝis en ni; **13** jen kiel kiu ne havas la Filon de Dio, tiu la vivon ne ni scias, ke ni restas en Li, kaj Li en ni: ĉar el Sia havas. **13** Ĉi tion mi skribis al vi, por ke vi sciu, Spirito Li donis al ni. **14** Kaj ni vidis kaj atestas, ke vi havas vivon eternan; al vi, kiu kredas al la ke la Patro sendis la Filon por esti la Savonto de nomo de la Filo de Dio. (aiōnios g166) **14** Kaj jen la mondo. **15** En ĉiu ajn, kiu konfesas, ke Jesuo estas la kurago, kiun ni havas antau Li: ke se ni estas la Filo de Dio, Dio restas, kaj li en Dio. **16** ion petas laŭ lia volo, Li nin aŭskultas; **15** kaj se Kaj ni konas kaj kredis la amon, kiun Dio havas ni scias, ke kion ajn ni petas, Li nin aŭskultas, al ni. Dio estas amo; kaj kiu restas en amo, tiu ni scias, ke ni havas la petojn, kiujn ni petis de restas en Dio, kaj Dio restas en li. **17** Jen kiel Li. **16** Se iu vidas sian fraton pekantan pekon ne amo perfektiĝis ĉe ni: ke ni havu kuragon en la al morto, tiu petos, kaj Li donos al li vivon, por tago de juĝo; ĉar ĝuste kia li estas, tiaj ankaŭ ni la pekantoj ne al morto. Ekzistas peko al morto; estas en ĉi tiu mondo. **18** Timo ne ekzistas en ne pri tio mi diras, ke li petegu. **17** Ĉia nejusteco amo; sed perfekta amo eljetas timon, ĉar timo estas peko; kaj ekzistas peko ne al morto. **18** havas turmentegon; kaj timanto ne perfektiĝas Ni scias, ke ĉiu naskito el Dio ne pekas; sed en amo. **19** Ni amas, ĉar Li unue nin amis. **20** Se la naskito el Dio sin gardas, kaj la malbonulo iu diras: Mi amas Dion, kaj malamas sian fraton lin ne tušas. **19** Ni scias, ke ni el Dio estas, kaj — tiu estas mensoganto; ĉar kiu ne amas sian fraton, kiun li vidis, tiu ne povas ami Dion, kiun li ne vidis. **21** Kaj la jenan ordonon ni havas de Li: ke kiu amas Dion, tiu amu ankaŭ sian fraton.

5 Ĉiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Kristo, naskiĝis el Dio; kaj ĉiu, kiu amas la Naskinton, amas ankaŭ la naskiton el Li. **2** Per tio ni ekscias, ke ni amas la infanojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj plenumas Lajn ordonojn. **3** Ĉar jen estas la amo al Dio: ke ni observas Lajn ordonojn; kaj Laj ordonoj ne estas pezaj. **4** Ĉar ĉio, kio el Dio naskiĝis, venkas la mondon; kaj jen estas la venko venkinta la mondon: nia fido. **5** Kaj kiu estas la venkanto de la mondo, krom tiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Filo de Dio? **6** Ĉi tiu estas la veninto per akvo kaj sango, Jesuo Kristo; ne sole en la akvo, sed en la akvo kaj en la sango. **7** Kaj la Spirito estas la atestanto, ĉar la Spirito estas la vero. **8** Ĉar tri estas la atestantoj: la Spirito, kaj la akvo, kaj la sango; kaj la tri en unu konsentas. **9** Se ni akceptas la ateston de homoj, pli granda estas la atesto de Dio; ĉar jen estas la atesto de Dio: ke Li atestis pri Sia Filo. **10** Kiu kredas al la Filo de Dio, tiu havas en si la ateston; kiu ne kredas al Dio, tiu faris Lin mensoginto, pro tio, ke li ne kredis la ateston, kiun Dio atestis pri Sia Filo. **11** Kaj jen estas la atesto: ke Dio donis al ni la vivon eternan; kaj tiu vivo estas en Lia Filo. (aiōnios g166) **12** Kiu havas la Filon, tiu havas la vivon;

2 Johano

1 La presbitero al la elektita sinjorino kaj ŝiaj infanoj, kiujn mi amas en la vero; kaj ne mi sola, sed ankaŭ ĉiuj, kiuj konas la veron; **2** pro la vero restanta en ni, kaj ĝi estos ĉe ni por ĉiam:
(aiōn g165) **3** Graco, kompato, paco, estos ĉe ni, de Dio, la Patro, kaj de Jesuo Kristo, la Filo de la Patro, en vero kaj amo. **4** Mi treege ĝojas, ke mi trovis iujn el viaj infanoj iradantajn en la vero tiel same, kiel ni ricevis ordonon de la Patro. **5** Kaj nun mi vin petegas, sinjorino, skribante ne kvazaŭ novan ordonon al vi, sed tiun, kiun ni havis de la komenco, ke ni amu unu la alian. **6** Kaj jen estas la amo: ke ni iradu laŭ Laj ordonoj. Tio estas la ordono, tiu sama, kiun vi aŭdis de la komenco, ke vi iradu en ĝi. **7** Ĉar multaj delegantoj eliris en la mondon, kiu ne konfesas Jesuon Kriston venantan en karno. Tio estas la deleganto kaj la antikristo. **8** Gardu vin, ke vi ne perdu viajn elfaritaĵojn, sed ke vi ricevu plenan rekompencon. **9** Ĉiu, kiu iras antaŭen kaj ne restas en la instruado de Kristo, ne havas Dion; kiu restas en la instruado, tiu havas kaj la Patron kaj la Filon. **10** Se iu al vi venas kaj ne kunportas ĉi tiun instruadon, ne ricevu lin en la domon, kaj al li ne donu salutan vorton; **11** ĉar kiu al li salute parolas, tiu partoprenas en liaj malbonfaroj. **12** Havante multon por skribi al vi, mi ne volis skribi per papero kaj inko; sed mi esperas veni al vi kaj paroli vizagōn kontraŭ vizago, por ke via ĝojo estu plena. **13** Salutas vin la infanoj de via fratino, la elektita.

3 Johano

1 La presbitero al Gajo, la amata, kiun mi amas en la vero. **2** Amato, mi preĝas, ke al vi prosperu ĉio, kaj vi bonsanu tiel same, kiel prosperas al via animo. **3** Ĉar mi treege ĝojis, kiam fratoj venis kaj atestis pri via vereco, kiel vi iradas en la vero. **4** Pli grandan ĝojon mi ne havas, ol aŭdi pri miaj infanoj iradantaj en la vero. **5** Amato, vi faras fidele rilate al ĉiuj viaj klopoj por la fratoj kaj tiuj fremduloj, **6** kiuj atestis vian amon antaŭ la eklezio; kaj vi faros bone, tiujn antaŭenigante dece je Dio, **7** ĉar pro la Nomo ili eliris, akceptante nenion de la nacianoj. **8** Ni devas do akcepti tiajn, por ke ni estu kunlaborantoj kun la vero. **9** Mi skribis iom al la eklezio; sed Diotrefes, kiu amas la estrecon inter ili, nin ne akceptas. **10** Tial, se mi venos, mi rememorigos al li la farojn, kiujn li faras, per malbonaj paroloj babilante kontraŭ ni; kaj ne kontenta je tio, li mem ne akceptas la fratojn, nek tion permisas al tiuj, kiuj volas, kaj ilin el la eklezio elpelas. **11** Amato, imitu ne la malbonon, sed la bonon. Bonfaranto estas el Dio; malbonfaranto ne vidis Dion. **12** Pri Demetrio estas atestite de ĉiuj, kaj de la vero mem; kaj ni ja atestas; kaj vi scias, ke nia atesto estas vera. **13** Mi havis multon por skribi al vi; sed mi ne volas skribi al vi per inko kaj kano; **14** sed mi esperas vidi vin baldaŭ, kaj ni parolos vizaĝon kontraŭ vizaĝo. Paco al vi. Salutas vin la amikoj. Salutu laŭ nomo la amikojn.

Judas

1 Judas, servisto de Jesuo Kristo kaj frato de Jakobo, al la alvokitoj, amataj en Dio, la Patro, kaj konservitaj por Jesuo Kristo: **2** Kompato al vi kaj paco kaj amo pligrandiĝu. **3** Amataj, kiam mi faris ĉian diligentecon, por skribi al vi pri nia komuna savo, mi deviĝis skribi al vi, por kuraĝigi vin batali por la kredo, jam per unu fojo transdonita al la sanktuloj. **4** Ĉar enŝteligis iuj homoj, jam antaŭ longe destinitaj por ĉi tiu kondamno, malpiuloj, ŝangante la gracon de nia Dio en diboēcon, kaj malkonfesante la solan Estron kaj nian Sinjoron Jesuo Kristo. **5** Mi do volas rememorigi vin, kvankam vi jam per unu fojo sciigis pri ĉio, ke la Sinjoro, savinte popolon el la Egipta lando, poste pereigis la nekredantojn. **6** Kaj anĝelojn, kiuj ne konservis sian regadon, sed forlasis sian propran loĝejon, Li rezervis sub mallumo en katenoj ĉiamaj ĝis la juĝo en la granda tago. (**aiōnios g126**) **7** Kiel ankaŭ Sodom kaj Gomora kaj la cirkauaj urboj tiel same, kiel ĉi tiuj, malĉastiĝinte kaj foririnte post fremdan karnon, estas elmontritaj kiel ekzemplo, suferante la punon de eterna fajro. (**aiōnios g166**) **8** Tamen tiel same ankaŭ ĉi tiuj en siaj sonĝadoj malpurigas la karnon, malestimas aŭtoriton, kaj insultas honorojn. **9** Sed Mihael, la ĉefanĝelo, kiam en kontraŭstaro al la diablo li disputis pri la korpo de Moseo, ne kuraĝis lin akuzi insulte, sed diris: La Sinjoro vin riproĉu. **10** Sed tiuj insultas ja ĉion, kion ili ne scias; sed kion ili per naturo komprenas, kiel la bestoj senprudentaj, en tio ili malvirtigas. **11** Ve al ili! ĉar ili iris sur la vojo de Kain, kaj forĝetis sin en la eraron de Bileam por dungopago, kaj pereis en la kontraŭdirado de Korah. **12** Ili estas la subkvaj rokoj en viaj agapoj, kun vi kunkonvenante, sentime sin paštante; nuboj senakvaj, per vento disportataj; aŭtunaj arboj senfruktaj, dufoje mortintaj, elradikigitaj; **13** sovaĝaj marondoj, elsaŭmantaj siajn hontindajon; steloj vagantaj, por kiuj la nigreco de mallumo por eterne estas rezervata. (**aiōn g165**) **14** Kaj al ili ankaŭ Hanoħ, la sepa post Adam, profetis, dirante: Jen la Sinjoro venis kun Siaj sanktaj miriadoj, **15** por fari juĝon kontraŭ ĉiuj, kaj por kondamni ĉiujn malpiulojn pri ĉiuj malpiajoj, kiujn ili malpie faris, kaj pri ĉiuj obstinaj paroloj, kiujn malpiaj pekujoj parolis kontraŭ Li. **16** Ili estas murmuremuloj, plendemuloi, irantaj laŭ siaj voluptoj (dum ilia bušo parolas fanfaronaĵojn) kaj favorantaj personojn pro profito. **17** Sed vi, amataj, memoru la dirojn antaŭe parolitajn de la apostoloj de nia Sinjoro Jesuo Kristo; **18** nome, ke ili diris al vi: En la lasta tempo estos mokemuloj, irantaj laŭ siaj propraj voluptoj malpiaj. **19** Tiuj estas la apartigantoj, laŭsentaj, ne havantaj la Spiriton. **20** Sed vi, amataj, konstruante vin sur via plej sankta fido, preĝante en la Sankta Spirito, **21** konservu vin en la amo al Dio, atendante la kompaton de nia Sinjoro Jesuo Kristo por eterna vivo. (**aiōnios g166**) **22** Kaj unujn, kiuj ŝanceliĝas, indulgu; **23** kaj unujn savu, eltirante ilin el la fajro; kaj aliajn kompatu kun timo; malamante eĉ la veston makulitan de la karno. **24** Kaj al Tiu, kiu povas vin gardi senfalaj, kaj starigi vin senriproĉaj antaŭ Sia gloro en granda ĝojo, **25** al la sola Dio, nia Savanto, per Jesuo Kristo, nia Sinjoro, estu gloro, majesto, potenco, kaj aŭtoritato, antaŭ ĉiu mondaĝo, kaj nun, kaj ĝis la eterneco. Amen. (**aiōn g165**)

Apokalipso

1 Apokalipso de Jesuo Kristo, kiun Dio donis al li, por montri al siaj servistoj tion, kio devas baldaŭ okazi; kaj Li sendis kaj montris ĝin per Sia anĝelo al Sia servisto Johano, **2** kiu atestis la vorton de Dio kaj la ateston de Jesuo Kristo, pri ĉio, kion li vidis. **3** Feliĉaj estas la legantoj kaj la aŭskultantoj de la vortoj de la profetaĵo kaj la observantoj de la skribitaĵoj en ĝi; ĉar la tempo estas proksima. **4** Johano al la sep ekleazioj en Azio: Graco al vi kaj paco de Tiu, kiu estas kaj estis kaj venos; kaj de la sep spiritoj antaŭ Lia trono; **5** kaj de Jesuo Kristo, la fidela atestanto, la unuenaskita el la mortintoj, kaj la reganto de la reĝoj de la tero. Al tiu, kiu nin amas, kaj nin malligis de niaj pekoj per sia sango, **6** kaj faris nin regno, pastroj al lia Dio kaj Patro; al li la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. Amen. (aiōn g165) **7** Jen li venas kun la nubo; kaj lin vidos ĉiuj okulo, kaj tiuj, kiuj lin trapikis; kaj ĉiuj gentoj de la tero ploros pro li. Vere, Amen. **8** Mi estas la Alfa kaj la Omega, diras la Sinjoro, la Dio, kiu estas kaj estis kaj venos, la Plejpotenca. **9** Mi, Johano, via frato kaj partoprenanto kun vi en la aflikto kaj regno kaj pacienco de Jesuo, estis sur la insulo nomata Patmos pro la vorto de Dio kaj la atesto de Jesuo. **10** Mi min trovis en la Spirito en la tago de la Sinjoro, kaj mi aŭdis malantaŭ mi grandan vocon kvazaŭ de trumpeteto, **11** dirantan: Kion vi vidas, tion skribu en libron kaj sendu al la sep ekleazioj: al Efeso kaj al Smirna kaj al Pergamo kaj al Tiatira kaj al Sardes kaj al Filadelfia kaj al Laodikea. **12** Kaj mi min turnis, por vidi la vocon, kiu parolis kun mi. Kaj turniĝinte, mi vidis sep orajn lampingojn; **13** kaj meze de la sep lampingoj iun similan al la Filo de homo, vestitan ĝispiede, kaj zonitan ĉirkau la brusto per ora zono. **14** Kaj lia kapo kaj liaj haroj estis blankaj kiel blanka lano, kiel neĝo; kaj liaj okuloj estis kiel fajra flamo; **15** kaj liaj piedoj estis kiel brillanta latuno, kvazaŭ rafinita en forno; kaj lia voĉo estis kiel voĉo de multaj akvoj. **16** Kaj li havis en sia dekstra mano sep stelojn; kaj el lia bušo eliris akra dutranĉa glavo; kaj lia aspekto estis kiel brilas la suno

en sia fortoco. **17** Kaj kiam mi vidis lin, mi falis ĉe liaj piedoj kvazaŭ serviva. Kaj li metis sian dekstran manon sur min, dirante: Ne timu; mi estas la unua kaj la lasta, **18** kaj la vivanta; kaj mi fariĝis mortinta, kaj jen, mi estas vivanta por ĉiam kaj eterne, kaj mi havas la ŝlosilojn de la morto kaj de Hades. (aiōn g165, Hadēs g86) **19** Skribu do tion, kion vi vidis, kaj kio estas, kaj kio okazos poste; **20** la misteron de la sep steloj, kiujn vi vidis en mia dekstra mano, kaj la sep orajn lampingojn. La sep steloj estas la anĝeloj de la sep ekleazioj; kaj la sep lampingoj estas la sep ekleazioj.

2 Al la anĝelo de la ekleazio en Efeso skribu: Tiele diras la tenanto de la sep steloj en sia dekstra mano, la iranto meze de la sep oraj lampingoj: **2** Mi scias viajn farojn, kaj vian laboron kaj vian paciencon, kaj ke vi ne povas toleri la malbonulojn, kaj ke vi provis tiujn, kiuj nomas sin apostoloj kaj ne estas tiaj, kaj trovis ilin malveraj; **3** kaj vi havas paciencon kaj toleris pro mia nomo kaj ne laciĝis. **4** Sed mi havas kontraŭ vi, ke vi forlasis vian unuan amon. **5** Memoru do, de kie vi falis, kaj pentu, kaj faru la unuajn farojn; alie mi venos al vi, kaj formovos vian lampigon el ĝia loko, se vi ne pentos. **6** Sed ĉi tion vi havas, ke vi malamas la farojn de la Nikolaitoj, kiujn mi ankaŭ malamas. **7** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la ekleazioj. Al la venkanto mi donos manĝi el la arbo de vivo, kiu estas en la Paradizo de Dio. **8** Kaj al la anĝelo de la ekleazio en Smirna skribu: Tiele diras la unua kaj la lasta, kiu fariĝis serviva kaj vivis: **9** Mi scias vian aflikton kaj vian malriĉecon (vi tamen estas riĉa), kaj la blasfemon de tiuj, kiuj nomas sin Judoj, kaj estas ne tiaj, sed sinagogo de Satano. **10** Ne timu tion, kion vi sufberos; jen la diablo ĵetas iujn el vi en malliberejon, por ke vi estu elprovataj; kaj vi havos aflikton dek tagojn. Estu fidela ĝis morto, kaj mi donos al vi la kronon de vivo. **11** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la ekleazioj. La venkanto tute ne difektiĝos de la dua morto. **12** Kaj al la anĝelo de la ekleazio en Pergamo skribu: Tiele diras la portanto de la

akra dutranĉa glavo: **13** Mi scias, kie vi loĝas: tie, **3** Kaj al la anĝelo de la eklezio en Sardes skribu: kie estas la trono de Satano; kaj vi tenas firme Tiele diras tiu, kiu havas la sep Spiritojn de mian nomon, kaj ne malkonfesis mian fidon, Dio, kaj la sep stelojn: Mi scias viajn farojn, eĉ en la tagoj de Antipas, mia fidela atestinto, ke vi estas nomata viva, kaj estas malviva. **2** kiu estis mortigita inter vi, kie loĝas Satano. **14** Fariĝu vigla, kaj firmigu la restojn, kiuj estis Sed mi havas kelkon kontraŭ vi: ke vi havas tie preskaŭ mortantaj; ĉar mi ne trovis viajn farojn sekventojn de la instruo de Bileam, kiu instruis plenumitaj antaŭ mia Dio. **3** Memoru do, kiel vi al Balak ĵeti falilon antaŭ la Izraelidojn, por ricevis kaj aŭdis; kaj observu, kaj pentu. Se do ke ili manĝu idoloferitaĵojn kaj malĉastu. **15** vi ne viglos, mi venos, kvazaŭ ŝtelisto, kaj vi ne Kaj vi ankaŭ havas sekventojn de la instruo scios, je kiu horo mi venos al vi. **4** Sed vi havas de la Nikolaitoj tiel same. **16** Pentu do; alie mi en Sardes kelkajn nomojn, kiuj ne makulis siajn rapide venos al vi, kaj militos kontraŭ ili per vestojn; kaj ili promenos kun mi en blankajoj; la glavo de mia bušo. **17** Kiu havas orelon, tiu ĉar ili estas indaj. **5** La venkanto estos tiel vestita aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezio. Al per blankaj vestoj; kaj mi ja ne elstrekos lian la venkanto mi donos el la kaŝita manao, kaj mi nomon el la libro de vivo, kaj mi konfesos lian donos al li blankan ŝtoneton, kaj sur la ŝtoneto nomon antaŭ mia Patro kaj antaŭ Lijaj anĝeloj. novan nomon skribitan, kiun konas neniu krom **6** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito la ricevanto. **18** Kaj al la anĝelo de la eklezio diras al la eklezio. **7** Kaj al la anĝelo de la eklezio en Tiatira skribu: Tiele diras la Filo de Dio, kiu en Filadelfia skribu: Tiele diras la sanktulo, la havas okulojn kiel fajra flamo, kaj liaj piedoj verulo, kiu havas la ŝlosilon de David, tiu, kiu estas kiel brillanta latuno: **19** Mi scias viajn malfermas, kaj neniu fermas; kiu fermas, kaj farojn, kaj viajn amon kaj fidon kaj servardon neniu malfermas: **8** Mi scias viajn farojn (jen mi kaj paciencon, kaj pri viaj faroj, ke la lastaj estas donis antaŭ vi pordon malfermitan, kiun neniu pli multaj ol la unuaj. **20** Sed mi havas kontraŭ povas fermi), ke vi havas kelkan potencon, kaj vi, ke vi toleras la virinon Izobel, kiu nomas observis mian vorton, kaj ne malkonfesis mian sin profetino; kaj ŝi instruas kaj delogas miajn nomon. **9** Jen mi donas el la sinagogo de Satano, servistojn malĉasti kaj manĝi idoloferitaĵojn. **21** kiuj sin nomas Judoj, kaj estas ne tiaj, sed Kaj mi donis al ŝi tempon, por ke ŝi pentu; kaj mensugas; jen mi igos ilin veni kaj adorkliniĝi ŝi ne volas penti pri sia malĉasteco. **22**Jen mi antaŭ viaj piedoj, kaj scii, ke mi vin amis. **10** Ĉar ĵetos ŝin en liton, kaj la kun ŝi adultantojn en vi observis la vorton de mia pacienco, mi ankaŭ grandan aflikton, se ili ne pentos pri ŝiaj faroj. vin konservos el tiu horo de provo, kiu venos **23** Kaj mi pereigos ŝiajn idojn per morto; kaj sur la tutan mondon, por provi la logantojn sur ĉiu eklezioj scios, ke mi estas tiu, kiu esploras la tero. **11** Mi venos rapide; tenadu tion, kion internaĵojn kaj korojn; kaj mi donos al ĉiu el vi vi havas, por ke neniu forprenu vian kronon. laŭ viaj faroj. **24** Sed al vi mi diras, al la ceteraj **12** La venkanton mi faros kolono en la templo en Tiatira, al ĉiu, kiu ne havas ĉi tiun instruon, de mia Dio, kaj li ne plu eliros el ĝi; kaj mi kaj kiu ne konas la profundajojn de Satano, kiel skribos sur li la nomon de mia Dio, kaj la nomon oni diras: Mi ne ĵetos sur vin alian ŝargon. **25** de la urbo de mia Dio, la nova Jerusalem, kiu Tamen tion, kion vi havas, tenu, ŝis mi venos. venas malsupren de mia Dio el la ĉielo, kaj mian **26** Kaj al la venkanto kaj la observanto de miaj novan nomon. **13** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, faroj ŝis la fino mi donos aŭtoritatlon super kion la Spirito diras al la eklezio. **14** Kaj al la la nacioj; **27** kaj li regos ilin per fera sceptro, anĝelo de la eklezio en Laodikea skribu: Tiele kiel la potaj vazoj estas dispecigataj; kiel mi diras la Amen, la atestanto fidela kaj vera, la ankaŭ ricevis de mia Patro; **28** kaj mi donos al komenco de la kreo de Dio: **15** Mi scias viajn li la matenan stelon. **29** Kiu havas orelon, tiu farojn, ke vi estas nek malvarma, nek varmega; aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezio. mi volus, ke vi estu aŭ malvarma aŭ varmega.

16 Tial, ĉar vi estas varmeta, kaj nek malvarma nek varmega, mi elspudos vin el mia bušo. **17** Ĉar vi diras: Mi estas riĉa kaj akiris riĉon, kaj nenion mi bezonas; kaj vi ne scias, ke vi estas la mizera kaj kompatinda kaj malriĉa kaj blinda kaj nuda; **18** mi konsilas al vi aĉeti de mi oron rafinitan per fajro, por ke vi riĉigu; kaj blankajn vestojn, por ke vi vin vestu, kaj por ke ne aperu la honto de via nudeco; kaj kolirion, por ŝmiri viajn okulojn, por ke vi vidu. **19** Ĉiujn, kiujn mi amas, mi riproĉas kaj punas; estu do fervora, kaj pentu. **20** Jen mi staras ĉe la pordo kaj frapas; se iu aŭdas mian vocon kaj malfermas la pordon, mi eniros al li kaj manĝos kun li, kaj li kun mi. **21** Al la venkanto mi donos sidiĝi kun mi sur mia trono, kiel mi ankaŭ venkis kaj sidiĝis kun mia Patro sur Lia trono. **22** Kiu havas orelon, tiu aŭskultu, kion la Spirito diras al la eklezio.

4 Post tio mi rigardis, kaj jen pordo malfermita en la ĉielo, kaj la unua voĉo, kiun mi aŭdis, estis voĉo kvazaŭ de trumpeteto parolanta kun mi, dirante: Suprenvenu ĉi tien, kaj mi montros al vi tion, kio devas okazi poste. **2** Tuj mi min trovis en la Spirito; kaj jen trono starigis en la ĉielo, kaj sur la trono unu sidanta; **3** kaj la Sidanto estis en aspekto simila al ŝtono jaspisa kaj sardia; kaj jen ĉielarko ĉirkaŭ la trono, aspektis simila al smeraldo. **4** Kaj ĉirkaŭ la trono estis dudek kvar tronoj; kaj sur la tronoj mi vidis dudek kvar presbiterojn sidantajn, vestitajn per blankaj vestoj; kaj sur iliaj kapoj orajn kronojn. **5** Kaj el la trono eliris fulmoj kaj voĉoj kaj tondroj. Kaj antaŭ la trono brulis sep fajraj torĉoj, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio; **6** kaj antaŭ la trono kvazaŭ vitra maro, simila al kristalo; kaj meze apud la trono kaj ronde ĉirkaŭ la trono kvar kreitaĵoj, plenaj de okuloj antaŭ kaj malantaŭe. **7** Kaj la unua kreitaĵo similis leonon, kaj la dua kreitaĵo similis bovidon, kaj la tria kreitaĵo havis vizaĝon kvazaŭ homan, kaj la kvara kreitaĵo similis aglon flugantan. **8** Kaj la kvar kreitaĵoj, havantaj po ses flugiloj, estas ĉirkaue kaj interne plenaj de okuloj; kaj paŭzon ili ne havas tage kaj nokte, dirante: Sankta, sankta, sankta, estas Dio, la Sinjoro,

Plejpota, la estanta kaj estinta kaj venonta. **9** Kaj kiam la kreitaĵoj donos gloron kaj honoron kaj dankon al la Sidanto sur la trono, al la Vivanto por ĉiam kaj eterne, (**aiōn g165**) **10** la dudek kvar presbiteroj falos antaŭ la Sidanto sur la trono, kaj ili adorkliniĝos al la Vivanto por ĉiam kaj eterne, kaj jetos siajn kronojn antaŭ la trono, dirante: (**aiōn g165**) **11** Inda Vi estas, ho nia Sinjoro kaj nia Dio, ricevi la gloron kaj la honoron kaj la potencon; ĉar Vi kreis ĉion, kaj pro Via volo ĉio ekzistis kaj kreigis.

5 Kaj mi vidis en la dekstra mano de la Sidanto sur la trono libron, skribitan interne kaj malantaŭe, sigelitan per sep sigeloj. **2** Kaj mi vidis fortan anĝelon, proklamantan per granda voĉo: Kiu estas inda malfermi la libron kaj rompi ĝiajn sigelojn? **3** Kaj neniu en la ĉielo, nek sur la tero, nek sub la tero, povis malfermi la libron, aŭ rigardi ĝin. **4** Kaj mi multe ploris, ĉar troviĝis neniu inda malfermi la libron, aŭ ĝin rigardi; **5** kaj unu el la presbiteroj diris al mi: Ne ploru; jen la leono el la tribo de Jehuda, la Markoto de David, venkis, por malfermi la libron kaj ĝiajn sep sigelojn. **6** Kaj mi vidis meze inter la trono kaj la kvar kreitaĵoj, kaj meze de la presbiteroj, Ŝafidon starantan, kvazaŭ oferbuĉitan, havantan sep kornojn kaj sep okulojn, kiuj estas la sep Spiritoj de Dio, senditaj sur la tutan teron. **7** Kaj li venis, kaj prenis ĝin el la dekstra mano de la Sidanto sur la trono. **8** Kaj kiam li prenis la libron, la kvar kreitaĵoj kaj la dudek kvar presbiteroj falis antaŭ la Ŝafido, havantaj ĉiu harpon, kaj orajn pelvojn plenajn de incenso, kiuj estas la pregoj de la sanktuloj. **9** Kaj ili kantis novan kanton, dirante: Vi estas inda preni la libron kaj malfermi ĝiajn sigelojn; ĉar vi estis mortigita, kaj vi elaĉetis al Dio per via sango homojn el ĉiu tribo kaj lingvo kaj popolo kaj nacio, **10** kaj faris ilin al nia Dio regno kaj pastroj; kaj ili regas sur la tero. **11** kaj la presbiteroj; kaj ilia nombro estis miriadoj da miriadoj kaj miloj da miloj; **12** dirantaj per granda voĉo: Inda estas la Ŝafido, la mortigita, ricevi la potencon kaj riĉon kaj saĝecon kaj

forton kaj honoron kaj gloron kaj laŭdon. **13** Kaj ĉiun kreitaĵon, kiu estis en la ĉielo kaj sur la tero kaj sub la tero kaj sur la maro, kaj ĉion en ili, mi aŭdis dirantajn: Al la Sidanto sur la trono, kaj al la Ŝafido, estu la laŭdo kaj la honoro kaj la gloro kaj la potenco por ĉiam kaj eterne. (**aiōn g165**) **14** Kaj la kvar kreitaĵoj diris: Amen. Kaj la presbitero falis kaj adorkliniĝis.

6 Kaj mi rigardis, kiam la Ŝafido malfermis unu el la sep sigeloj, kaj mi aŭdis unu el la kvar kreitaĵoj dirantan kvazaŭ per voĉo de tondro: Venu. **2** Kaj mi rigardis, kaj jen blanka ĉevalo, kaj la sidanta sur ĝi havis pafarkon; kaj estis donita al li krono; kaj li eliris venkanta, kaj por venki. **3** Kaj kiam li malfermis la duan sigelon, mi aŭdis la duan kreitaĵon dirantan: Venu. **4** Kaj eliris alia ĉevalo, flamkolora; kaj al la sidanta sur ĝi estis donite forpreni pacon de la tero, kaj ke oni mortigu unu la alian; kaj al li estis donita granda glavo. **5** Kaj kiam li malfermis la trian sigelon, mi aŭdis la trian kreitaĵon dirantan: Venu. Kaj mi rigardis, kaj jen nigra ĉevalo; kaj la sidanta sur ĝi havis en la mano pesilon. **6** Kaj mi aŭdis kvazaŭ voĉon, meze de la kvar kreitaĵoj, dirantan: Mezuro da tritiko por denaro, kaj tri mezuroj da hordeo por denaro; kaj la oleon kaj la vinon ne difektu. **7** Kaj kiam li malfermis la kvaran sigelon, mi aŭdis la voĉon de la kvara kreitaĵo dirantan: Venu. **8** Kaj mi rigardis, kaj jen pala ĉevalo; kaj la nomo de la sidanta sur ĝi estis Morto; kaj Hades sekvis kun li. Kaj estis donita al ili aŭtoritato super kvarono de la tero, por mortigi per glavo kaj per malsato kaj per morto kaj per la sovaĝaj bestoj de la tero. (**Hades g86**) **9** Kaj kiam li malfermis la kvinan sigelon, mi vidis sub la altaro la animojn de la mortigitaj pro la vorto de Dio kaj pro la atesto, kiun ili havadis; **10** kaj ili kriis per granda voĉo, dirante: Ĝis kiam, ho Estro, la sankta kaj vera, Vi ne juĝas kaj ne venĝas nian sangan al la logantoj sur la tero? **11** Kaj estis donita al ĉiu el ili blanka robo; kaj estis dirite al ili, ke ili atendu ankoraŭ kelkan tempon, ĝis ankaŭ iliaj kunservistoj kaj iliaj fratoj, mortigotaj kiel ili mem, plensumiĝos. **12** Kaj mi rigardis, kiam li malfermis la sesan

sigelon, kaj fariĝis granda tertremo; kaj la suno fariĝis nigra kiel sakajo el haroj, kaj la tutu luno fariĝis kiel sango; **13** kaj la steloj de la ĉielo falis sur la teron, kiel figarbo, skuate de forta vento, ĵetas siajn nematurajn figojn. **14** Kaj la ĉielo formoviĝis, kvazaŭ kунvolvata libro; kaj ĉiu monto kaj ĉiu insulo formoviĝis de sia loko.

15 Kaj la reĝoj de la tero kaj la granduloj kaj la milistroj kaj la riĉuloj kaj la fortuloj kaj ĉiu sklavo kaj ĉiu liberulo sin kaſis en la kavernoj kaj inter la rokoj de la montoj; **16** kaj ili diris al la montoj kaj al la rokoj: Falu sur nin, kaj nin kaſu for de la vizaĝo de la Sidanto sur la trono, kaj for de la kolero de la Ŝafido; **17** ĉar venis la granda tago de ilia kolero; kaj kiu povas starī?

7 Post tio mi vidis kvar anĝelojn starantajn sur la kvar anguloj de la tero, retenantajn la kvar ventojn de la tero, por ke ne blovu vento sur la teron, nek sur la maron, nek sur ian arbon. **2** Kaj mi vidis alian anĝelon suprenirantan de la sunleviĝo, havantan sigelilon de la vivanta Dio; kaj li ekkriis per granda voĉo al la kvar anĝeloj, al kiuj estis donite difekti la teron kaj la maron, **3** dirante: Ne difektu la teron, nek la maron, nek la arbojn, antaŭ ol ni sigelos sur iliaj fruntoj la servistojn de nia Dio. **4** Kaj mi aŭdis la nombron de la sigelitoj, cent kvardek kvar miloj, sigelitaj el ĉiu tribo de la Izraelidoj; **5** El la tribo de Jehuda estis sigelitaj dek du miloj; El la tribo de Ruben, dek du miloj; El la tribo de Gad, dek du miloj; **6** El la tribo de Ašer, dek du miloj; El la tribo de Naftali, dek du miloj; El la tribo de Manase, dek du miloj; **7** El la tribo de Simeon, dek du miloj; El la tribo de Levi, dek du miloj; El la tribo de Isaĥar, dek du miloj; **8** El la tribo de Zebulun, dek du miloj; El la tribo de Jozef, dek du miloj; El la tribo de Benjamen estis sigelitaj dek du miloj. **9** Post tio mi rigardis, kaj jen granda homamaso, kiun neniu povis kalkuli, el ĉiu nacio, kaj el ĉiu tribo kaj popoloj kaj lingvoj, starantaj antaŭ la trono kaj antaŭ la Ŝafido, vestitaj per blankaj roboj, kaj kun palmoj en iliaj manoj; **10** kaj ili kriis per granda voĉo, dirante: Savo al nia Dio, la sidanta sur la trono, kaj al la Ŝafido. **11** Kaj ĉiuj anĝeloj staris ĉirkau la trono kaj la presbiteroj kaj la kvar

kreitaĵoj; kaj ili falis sur sian vizaĝon antaŭ la trono, kaj adorkliniĝis al Dio, **12** dirante: Amen; La laŭdo kaj la gloro kaj la saĝeco kaj la danko kaj la honoro kaj la potenco kaj la forto estu al nia Dio por ĉiam kaj eterne. Amen. (**aiōn g165**) **13** Kaj respondis unu el la presbiteroj, dirante al mi: Kiuj estas ĉi tiuj per blankaj roboj vestitaj, steloj, por ke mallumiĝu trono de ili, kaj ke ne kaj de kie ili venis? **14** Kaj mi diris al li: Mia lumu dum trono de la tago, kaj por la nokto sinjoro, vi scias. Kaj li diris al mi: Ĉi tiuj estas la venantoj el la granda afliktado, kaj ili lavis siajn robojn, kaj blankigis ilin en la sango de la Ŝafido. **15** Tial ili estas antaŭ la trono de Dio; kaj ili servas al Li tage kaj nokte en Lia templo; kaj la Sidanto sur la trono etendos super ili Sian tabernaklon. **16** Ili ne plu malsatos, nek plu soifos; ne frapos ilin la suno nek ia varmego; **17** ĉar la Ŝafido, kiu estas meze de la trono, paštros ilin kaj kondukos ilin al akvofontoj de vivo; kaj Dio forviĝos de iliaj okuloj ĉiun larmon.

8 Kaj kiam li malfermis la sepan sigelon, fariĝis silento en la ĉielo por ĉirkaŭ duono de horo.

2 Kaj mi vidis la sep anĝelojn, kiuj staras antaŭ Dio; kaj estis donitaj al ili sep trumpetoj. **3** Kaj alia anĝelo venis, kaj staris apud la altaro, havante incensilon oran; kaj estis donita al li multe da incenso, por ke li aldonu ĝin al la preĝoj de ĉiuj sanktuloj sur la altaro ora, kiu estis antaŭ la trono. **4** Kaj la fumo de la incenso, kun la preĝoj de la sanktuloj, leviĝis antaŭ Dio el la mano de la anĝelo. **5** Kaj la anĝelo prenis la incensilon, kaj li plenigis ĝin per la fajro de la altaro, kaj jetis ĝin sur la teron; kaj fariĝis tondroj kaj voĉoj kaj fulmoj kaj tertremo. **6** Kaj la sep anĝeloj, havantaj la sep trumpetojn, sin pretigis, por trumpeteti. **7** Kaj la unua trumpetis, kaj fariĝis hajlo kaj fajro, miksitaj kun sango, kaj ili estis jetitaj sur la teron; kaj trono de la tero forbrulis, kaj trono de la arboj forbrulis, kaj la tutaj verda herbo forbrulis. **8** Kaj la dua anĝelo trumpetis, kaj kvazaŭ granda monto, per fajro brulantanta, estis jetita en la maron; kaj trono de la maro fariĝis sango; **9** kaj mortis trono de la kreitaĵoj en la maro, kiu havis vivon; kaj trono de la Ŝipoj pereis. **10** Kaj la tria anĝelo trumpetis, kaj falis el la ĉielo granda stelo, brulanta kiel torĉo, kaj ĝi falis sur trionon

de la riveroj kaj sur la fontojn de la akvoj; **11** kaj la nomo de la stelo estas Absinto; kaj trono de la akvoj fariĝis absintaĵo; kaj multe da homoj mortis de la akvoj, ĉar ili maldolĉiĝis. **12** Kaj la kvara anĝelo trumpetis, kaj estis frapita trono de la suno kaj trono de la luno kaj trono de la aglon, flugantan en meza ĉielo, dirantan per granda voĉo: Ve! ve! ve al la loĝantoj sur la tero, Ŝafido. **13** Kaj mi rigardis, kaj mi aŭdis unu tiel same. **14** Kaj mi rigardis, kaj mi aŭdis unu la ceteraj voĉoj trumpetaj de la tri anĝeloj ankoraŭ trumpetontaj!

9 Kaj la kvina anĝelo trumpetis, kaj mi vidis stelon el la ĉielo falintan sur la teron; kaj al li estis donita la ŝlosilo de la puto de la abismo. (**Abyssos g12**) **2** Kaj li malfermis la puton de la abismo; kaj el la puto leviĝadis fumo, kiel fumo el granda forno; kaj mallumiĝis la suno kaj la aero pro la fumo de la puto. (**Abyssos g12**) **3** Kaj el la fumo eliris akridoj sur la teron; kaj al ili estis donita povo, kiel havas povon la skorpioj de la tero. **4** Kaj estis ordonite al ili, ke ili ne difektu la herbon de la tero, nek ian verdajon, nek ian arbon, sed nur tiujn homojn, kiu ne havas sur la frunto la sigelon de Dio. **5** Kaj al ili estis komisiite, ke ili ne mortigu ilin, sed ke ili estu tormentataj kvin monatojn; kaj ilia turmento estis kiel turmento de skorpio, kiam ĝi pikvundas homon. **6** Kaj en tiuj tagoj la homoj serĉos morton, kaj ĝin tute ne trovos; kaj ili deziregos morti, kaj morto forflugos de ili. **7** Kaj la formoj de la akridoj similis ĉevalojn, pretigitajn por milito; kaj sur iliaj kapoj estis kvazaŭ kronoj similaj al oro, kaj iliaj vizaĝoj estis kiel vizaĝoj de homoj. **8** Kaj ili havis harojn kiel haroj de virinoj, kaj iliaj dentoj estis kiel de leonoj. **9** Kaj ili havis kirasojn, kiel kirasoj el fero; kaj la sono de iliaj flugiloj estis kiel la sono de ĉaroj, de multe da ĉevaloj kurantaj en militon. **10** Kaj ili havis vostojn similajn al vostoj de skorpioj, kaj pikilojn; kaj en iliaj vostoj estas ilia kapablo difekti la homojn kvin monatojn. **11** Ili havis super si reĝon, la anĝelon de la abismo; lia nomo estas en la Hebrea lingvo

Abadon, kaj en la Greka lingvo li havas la nomon Apolion. (*Abyssos g12*) **12** La unua Veo jam pasis; jen post tio venas ankoraŭ du Veoj. **13** Kaj la sesa anĝelo trumpetis, kaj mi aŭdis vocon el la kornoj de la ora altaro, kiu staras antaŭ trumpeton: Malligu la kvar anĝelojn, ligitajn apud la granda rivero Eüfrato. **15** Kaj malligiĝis al mi denove, dirante: Iru, prenu la libreton la kvar anĝeloj, pretigitaj por la horo kaj tago trumpeto: Malligis al mi denove, dirante: Iru, prenu la libreton de la homoj. **16** Kaj la nombro de la armeoj de la anĝelo, kaj diris al li: Donu al mi la libreton. Kaj kavalerio estis ducent milionoj; mi aŭdis ilian kiel Li evangelis al Siaj servistoj, la profetoj. **17** Kaj tiel mi vidis la ĉevalojn en la maldolcigos al vi la ventron, sed en via bušo vizio, kaj la sidantajn sur ili, havantajn kirasojn ĝi estos dolĉa kiel mielo. **18** Per tiuj tri plagoj triono de la homoj estis elirantaj el iliaj bušoj. **19** Ĉar la kapablo de la ĉevaloj estas en iliaj bušoj kaj en iliaj vosto; ĉar iliaj vosto similas serpentojn kaj havas kapojn; kaj per ĉi tiuj ili vundas. **20** Kaj la ceteraj homoj, kiuj ne estis mortigitaj per tiuj plagoj, ne pentis pri la faroj de siaj manoj, por ne adorkliniĝi al demonoj, kaj al la idoloj oraj kaj arĝentaj kaj kupraj kaj ŝtonaj kaj lignaj, kiuj povas nek vidi, nek aŭdi, nek marŝi; **21** kaj ili ne pentis pri siaj mortigoj, nek pri siaj sorcoj, nek pri sia malĉastado, nek pri siaj ŝteloj.

10 Kaj mi vidis alian fortan anĝelon, malsuprenirantan el la ĉielo, vestitan per nubo; kaj la ĉielarko estis super lia kapo, kaj lia vizaĝo estis kiel la suno, kaj liaj piedoj kiel kolonoj el fajro; **2** kaj li havis en la mano libreton malfermitan; kaj li metis la dekstran piedon sur la maron, kaj la maldekstran sur la teron; **3** kaj li ekkriis per granda voĉo, kiel leono blekas; kaj kiam li kriis, la sep tondroj parolis per siaj voĉoj. **4** Kaj kiam la sep tondroj parolis, mi volis skribi; kaj mi aŭdis vocon el la ĉielo, dirantan: Sigelu tion, kion parolis la sep tondroj, kaj ĝin ne skribu. **5** Kaj la anĝelo, kiun mi vidis staranta sur la maro kaj sur la tero, levis sian dekstran manon al la ĉielo, **6** kaj juris per la Vivanto por ĉiam kaj eterne, kiu kreis la ĉielon kaj tion,

kio estas en ĝi, kaj la teron kaj tion, kio estas en ĝi, kaj la maron kaj tion, kio estas en ĝi, ke tempo ne plu ekzistas; (*aion g165*) **7** sed en la tagoj de la voĉo de la sepa anĝelo, kiam li tuj trumpetos, tiam finiĝos la mistero de Dio, Dio, **14** dirantan al la sesa anĝelo, kiu havis la kiel Li evangelis al Siaj servistoj, la profetoj. **8** trumpeton: Malligu la kvar anĝelojn, ligitajn Kaj la voĉo, kiun mi aŭdis el la ĉielo, parolis apud la granda rivero Eüfrato. **15** Kaj malligiĝis al mi denove, dirante: Iru, prenu la libreton la kvar anĝeloj, pretigitaj por la horo kaj tago malfermitan en la mano de la anĝelo, staranta kaj monato kaj jaro, por ke ili mortigu trionon sur la maro kaj sur la tero. **9** Kaj mi iris al la de la homoj. **16** Kaj la nombro de la armeoj de la anĝelo, kaj diris al li: Donu al mi la libreton. Kaj kavalerio estis ducent milionoj; mi aŭdis ilian kiel Li evangelis al Siaj servistoj, la profetoj. **17** Kaj tiel mi vidis la ĉevalojn en la maldolcigos al vi la ventron, sed en via bušo vizio, kaj la sidantajn sur ili, havantajn kirasojn ĝi estos dolĉa kiel mielo. **18** Kaj mi prenis la kiel el fajro kaj el jacinto kaj el sulfuro; kaj la libreton el la mano de la anĝelo, kaj formangis kapoj de la ĉevaloj estis kiel kapoj de leonoj, kaj ĝin; kaj en mia bušo ĝi estos dolĉa kiel mielo, kaj el iliaj bušoj eliris fajro kaj fumo kaj sulfuro. Kiam mi ĝin mangis, mia ventro maldolciĝis. **11** **19** Ĉar la kapablo de la ĉevaloj estas en iliaj bušoj; **20** Kaj la ceteraj homoj, kiuj ne estis mortigitaj per tiuj plagoj, ne pentis pri la faroj de siaj manoj, por ne adorkliniĝi al demonoj, kaj al la idoloj oraj kaj arĝentaj kaj kupraj kaj ŝtonaj kaj lignaj, kiuj povas nek vidi, nek aŭdi, nek marŝi; **21** kaj ili ne pentis pri siaj mortigoj, nek pri siaj sorcoj, nek pri sia malĉastado, nek pri siaj ŝteloj.

11 Kaj estis donita al mi kano, simila al bastono; kaj iu diris: Leviĝu, kaj mezuru la templon de Dio, kaj la altaron, kaj la adorantojn en ĝi. **2** Kaj la korton ekster la templo preterlasu, kaj ne mezuru ĝin, ĉar ĝi estas donita al la nacioj; kaj la sanktan urbon ili piedpremos kvardeko de monatojn. **3** Kaj mi donos komision al miaj du atestantoj, kaj ili profetas mil ducent sesdek tagojn, vestite per sakajo. **4** Ili estas la du olivarboj kaj la du lampingoj, starantaj antaŭ la Sinjoro de la tero. **5** Kaj se iu volas difekti ilin, fajro elvenas el ilia bušo kaj formangas iliajn malamikojn; kaj se iu volas difekti ilin, tiamaniere li devas esti mortigita. **6** Ili havas la povon fermi la ĉielon, por ke ne pluvu dum la tagoj de ilia profetado; kaj ili havas povon super la akvoj, por ŝanĝi ilin en sangon, kaj frapi la teron per ĉia plago ĉiufoje, kiam ili volos. **7** Kaj kiam ili finos sian ateston, la besto, kiu suprenvenas el la abismo, faros militon kontraŭ ili kaj venkos ilin kaj mortigos ilin. (*Abyssos g12*) **8** Kaj iliaj kadavroj kušas sur la strato de la granda urbo, kiu nomiĝas la ŝpirite Sodom kaj Egiptujo, kie ankaŭ ilia Sinjoro estis krucumita. **9** Kaj el la popoloj kaj triboj kaj lingvoj kaj nacioj oni rigardas iliajn kadavrojn dum tri tagoj kaj duono, kaj ne lasas meti iliajn

kadavrojn en tombon. **10** Kaj la loĝantoj sur kiu regos ĉiujn naciojn per fera sceptro; kaj ŝia la tero ĝojas pri ili, kaj gajigas; kaj ili sendos infano estis forkaptita supren al Dio kaj al Lia donacojn unu al la alia; ĉar tiuj du profetoj trono. **6** Kaj la virino forkuris en la dezerton, turmentadis la loĝantojn sur la tero. **11** Kaj kie ŝi havis lokon pretigitan de Dio, por ke tie post la tri tagoj kaj duono la spirito de vivo oni nutru ŝin mil ducent sesdek tagojn. **7** Kaj el Dio eniris en ilin, kaj ili starigis sur siaj fariĝis milito en la ĉielo: Mihael kaj liaj anĝeloj piedoj; kaj granda timo falis sur tiujn, kiuj ilin ekmilitis kontraŭ la drako; kaj militis la drako rigardis. **12** Kaj ili aŭdis grandan voĉon el la kaj ĝiaj anĝeloj; **8** kaj ne prosperis al ili, kaj ne ĉielo, dirantan al ili: Suprenvenu ĉi tien. Kaj plu troviĝis ilia loko en la ĉielo. **9** Kaj ĵetiĝis ili supreniris en la ĉielon en la nubo; kaj liaj malsupren la granda drako, la antikva serpento, malamikoj rigardis ilin. **13** Kaj en tiu horo fariĝis nomata Diablo kaj Satano, la trompanto de granda tertremo, kaj dekono de la urbo falis; la tutu mondo; ĝi ĵetiĝis sur la teron, kaj ĝiaj kaj en la tertremo mortis sep mil homoj; kaj anĝeloj ĵetiĝis kun ĝi. **10** Kaj mi aŭdis grandan la ceteraj pleniĝis de timo, kaj donis laŭdon voĉon en la ĉielo, dirantan: Nun fariĝis la savo al la Dio de la ĉielo. **14** La dua Veo jam pasis; kaj la potenco kaj la reĝeco de nia Dio, kaj la jen la tria Veo rapide venas. **15** Kaj la sepa aŭtoritato de Lia Kristo; ĉar ĵetiĝis malsupren anĝelo trumpetis; kaj fariĝis grandaj voĉoj en la ĉielo, dirante: La regno de la mondo fariĝis regno de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo; kaj li pro la sango de la Ŝafido, kaj pro la vorto de reĝos por ĉiam kaj eterne. (aiōn g165) **16** Kaj la sia atesto; kaj ili ne amis sian vivon ĝis morto dudek kvar presbiteroj, kiuj antaŭ Dio sidas sur siaj tronoj, falis sur la vizagón kaj adorkliniĝis ili logas. Ve al la tero kaj al la maro! ĉar la al Dio, **17** dirante: Ni dankas Vin, ho Dio, la diablo malsupreniris en vin, havante grandan Sinjoro, la Plejpotenca, kiu estas kaj estis; ĉar koleron, sciante, ke li havas nur mallongan Vi alprenis Vian grandan potencon kaj regis. **18** tempon. **13** Kaj kiam la drako vidis, ke ĝi estas Kaj la nacioj furiozis, kaj venis Via kolero, kaj la ĵetita sur la teron, ĝi persekutis la virinon, tempo de la mortintoj, por esti jugataj, kaj la kiu naskis la viran infanon. **14** Kaj al la virino tempo doni la rekompencon al Viaj servistoj, la estis donitaj la du flugiloj de la granda aglo, profetoj, kaj al la sanktuloj, kaj al la timantoj de la detruantojn de la tero. **19** Kaj malfermiĝis la duontempon, for de la vizaĝo de la serpento. en ĉiela templo de Dio, kaj vidiliĝis en Lia templo **15** Kaj la serpento eljetis el sia bušo, post la la kesto de Lia interligo; kaj fariĝis fulmoj kaj virinon, akvon kvazaŭ riveron, por ke ĝi igu voĉoj kaj tondroj kaj tertremo kaj granda hajlo. **16** Kaj la tero helpis la virinon, kaj la tero malfermis sian bušon, kaj englutis la riveron, kiun la drako eljetis el sia bušo. **17** Kaj la drako furiozis kontraŭ la virino, kaj foriris, por fari militon kontraŭ la restintojn de ŝia idaro, kiuj observas la ordonojn de Dio kaj havas la ateston de Jesuo;

12 Kaj granda signo vidiliĝis en la ĉielo: virino vestita per la suno, kaj la luno sub ŝiaj piedoj, kaj sur ŝia kapo krono el dek du steloj; **2** kaj estante graveda, ŝi ekkriis, naskodolorigate kaj suferante por naski. **3** Kaj vidiliĝis alia signo en la ĉielo; kaj jen granda ruĝa drako, havanta sep kapojn kaj dek kornojn, kaj sur siaj kapoj sep diademojn. **4** Kaj ĝia vosto trenis trionon de la steloj de la ĉielo, kaj ĵetis ilin sur la teron; kaj la drako staris antaŭ la virino naskonta, por ke, kiam ŝi estos naskinta, ĝi formangi ŝian nomojn de blasfemo. **5** Kaj ŝi naskis filon, viran infanon, vidis, estis simila al leopardo, kaj ĝiaj piedoj

13 kaj ĝi staris sur la sablo de la maro. Kaj mi vidis beston suprenirantan el la maro, havantan dek kornojn kaj sep kapojn, kaj sur siaj kornoj dek diademojn, kaj sur siaj kapoj ke, kiam ŝi estos naskinta, ĝi formangi ŝian nomojn de blasfemo. **2** Kaj la besto, kiun mi infanon.

estis kiel de urso, kaj ĝia bušo kiel bušo de leono; kaj la drako donis al ĝi sian potencon kaj tronon kaj grandan aŭtoritaton. **3** Kaj mi vidis unu el ĝiaj kapoj kvazaŭ morte vunditan; kaj la morta vundo saniĝis; kaj la tuta tero miris post la besto; **4** kaj ili adorkliniĝis al la drako, ĉar ĝi donis sian aŭtoritaton al la besto; kaj ili adorkliniĝis al la besto, dirante: Kiu estas simila al la besto? kaj kiu povas militi kontraŭ ĝi? **5** kaj estis donita al ĝi bušo, parolanta grandaĵojn kaj blasfemajjn; kaj estis donita al ĝi aŭtoritato agadi dum kvardeko monatoj. **6** Kaj ĝi malfermis la bušon por blasfemoj kontraŭ Dio, por blasfemi Lian nomon kaj Lian tabernaklon kaj la loĝantojn de la ĉielo. **7** Kaj estis donite al ĝi fari militon kontraŭ la sanktuloj, kaj venki ilin; kaj estis donita al ĝi aŭtoritato sur ĉiu tribo kaj popolo kaj lingvo kaj nacio. **8** Kaj adorkliniĝos al ĝi ĉiuj loĝantoj de la tero, kies nomo ne estas skribita en la libro de vivo, libro de la Ŝafido oferita jam de la fondo de la mondo. **9** Se iu havas orelon, tiu aŭskultu. **10** Se iu malliberigas, en malliberecon li iras; se iu per la glavo mortigos, li devas per la glavo esti mortigita. Ĉi tie estas la pacienco kaj la fido de la sanktuloj. **11** Kaj mi vidis alian beston suprenirantan el la tero; kaj ĝi havis du kornojn, simile al ŝafido, kaj ĝi parolis kiel drako. **12** Kaj ĝi ekzercas la tutan aŭtoritaton de la unua besto antaŭ ĝi. Kaj ĝi devigas la teron kaj la loĝantojn sur ĝi adorkliniĝi al la unua besto, kies morta vundo saniĝis. **13** Kaj ĝi faras grandajn signojn, devigante eĉ fajron malsupreniri el la ĉielo sur la teron antaŭ la homoj. **14** Kaj ĝi trompas la loĝantojn de la tero per la signoj, kiujn estis donite al ĝi fari antaŭ la besto; dirante al la loĝantoj sur la tero, ke ili faru bildon al la besto, kiu havis la glavovundon kaj vivis. **15** Kaj estis donite, ke ĝi donu spiron al la bildo de la besto, por ke eĉ parolu la bildo de la besto, kaj faru, ke ĉiuj, kiuj ne volas adorkliniĝi al la bildo de la besto, estu mortigitaj. **16** Kaj ĝi devigas ĉiujn, la malgrandajn kaj la grandajn, la riĉajn kaj la malriĉajn, la liberajn kaj la sklavajn, ricevi markon sur la dekstra mano aŭ sur la frunto; **17** por ke neniu povu aĉeti aŭ vendi, krom tiuj, kiuj havas la markon, la nomon de la besto, aŭ la numeron de ĝia nomo. **18** Ĉi tie estas saĝeco. Kiu havas prudenton, tiu kalkulu la numeron de la besto; ĉar ĝi estas la numero de homo; kaj ĝia numero estas sesdek ses.

14 Kaj mi rigardis, kaj jen la Ŝafido staranta sur la monto Cion, kaj kun li cent kvardeko kvar miloj, havantaj lian nomon, kaj la nomon de lia Patro, skribitajn sur ilia frunto. **2** Kaj mi aŭdis voĉon el la ĉielo, kiel voĉon de multaj akvoj, kaj kiel voĉon de granda tondro; kaj la voĉo, kiun mi aŭdis, estis kiel de harpistoj, harpantaj per siaj harpoj; **3** kaj ili kantas kvazaŭ novan kanton antaŭ la trono kaj antaŭ la kvar kreitaĵoj kaj la presbiteroj; kaj neniu povis lerni la kanton krom la cent kvardeko kvar miloj, la elācetitoj el la tero. **4** Ili estas tiuj, kiuj ne malpuriĝis kun virinoj; ĉar ili estas virguloj. Ili estas la sekventoj de la Ŝafido, kien ajan li iras. Ili estas elacētitaj el inter la homoj, la unuaĵo al Dio kaj al la Ŝafido. **5** Kaj en ilia bušo ne troviĝis mensogo; ili estas senkulpaj. **6** Kaj mi vidis alian anĝelon, flugantan en meza ĉielo, havantan eternan evangelion, por evangelii la loĝantojn de la tero kaj ĉiun nacion kaj tribon kaj lingvon kaj popolon, (**aiōnios g166**) **7** kaj dirantan per granda voĉo: Timu Dion, kaj donu al Li gloron, ĉar venis la horo de Lia juĝo; kaj adorkliniĝu al la Kreinto de la ĉielo kaj la tero kaj la maro kaj la fontoj akvaj. **8** Kaj alia anĝelo, dua, sekvis, dirante: Falis, falis Babel la granda, kiu trinkigis ĉiujn naciojn el la vino de la kolero de ŝia malĉastajo. **9** Kaj alia anĝelo, tria, sekvis ilin, dirante per granda voĉo: Se iu adorkliniĝas al la besto kaj al ĝia bildo, kaj ricevas markon sur sia frunto aŭ sur sia mano, **10** tiu ankaŭ trinkos el la vino de la kolero de Dio, kiu estas pretigita nemiksite en la pokalo de Lia kolero, kaj li turmentiĝos en fajro kaj sulfuro antaŭ la sanktaj anĝeloj kaj antaŭ la Ŝafido; **11** kaj la fumo de ilia turmento levigas por ĉiam kaj eterne; kaj ne havas paŭzon tage kaj nokte tiuj, kiuj adorkliniĝas al la besto kaj al ĝia bildo, kaj ciu, kiu ricevas la markon de ĝia nomo. (**aiōnios g165**) **12** Ĉi tie estas la pacienco de la sanktuloj,

kiuj observas la ordonojn de Dio kaj la fidon de Jesuo. **13** Kaj mi aŭdis voĉon el la ĉielo, dirantan: Skribu: Feliĉaj estas la mortintoj, kiuj de nun mortas en la Sinjoro; vere, diras la Spirito, por ke ili ripozu de siaj laboroj; ĉar iliaj faroj sekvas kun ili. **14** Kaj mi rigardis, kaj jen blanka nubo, kaj sur la nubo sidanto, simila al la Filo de homo, havanta sur sia kapo oran kronon, kaj en sia mano akran rikoltilon. **15** Kaj alia angelo eliris el la templo, kriante per granda voĉo al la sidanta sur la nubo: Sendu vian rikoltilon, kaj rikoltu; ĉar venis la horo por rikolti, ĉar la rikolto de la tero tromaturiĝis. **16** Kaj la sidanta sur la nubo jetis sian rikoltilon sur la teron; kaj la tero rikoltiĝis. **17** Kaj alia angelo eliris el la enĉiela templo, ankaŭ havante akran rikoltilon. **18** Kaj alia angelo eliris el la altaro, havante aŭtoritaton super la fajro; kaj li kriis per granda voĉo al la portanto de la akra rikoltilo, dirante: Sendu vian akran rikoltilon, kaj detranĉu la vinberarojn de la vinberarbo de la tero; ĉar tute maturiĝis ĝiaj vinberoj. **19** Kaj la angelo jetis sian rikoltilon en la teron kaj detranĉis la vinberarbon de la tero kaj jetis ĝin en la grandan vinpremilon de la kolero de Dio. **20** Kaj la vinpremilo estis tretita ekster la urbo, kaj eliris sango el la vinpremilo, ĝis la bridoj de la ĉevaloj, en la spaco de mil sescent stadioj.

15 Kaj mi vidis alian signon en la ĉielo, sur la sunon; kaj estis donite al ĝi brulvundi grandan kaj mirindan: sep angelojn homojn per fajro. **9** Kaj la homoj brulvundiĝis havantaj sep plagojn, la finajn, ĉar en ili finiĝis per granda varmego, kaj ili blasfemis la nomon la kolero de Dio. **2** Kaj mi vidis kvazaŭ vitran maron, miksitajn kun fajro; kaj tiujn, kiuj venkis la beston kaj ĝian bildon kaj la numeron de ĝia nomo; kaj ili staris sur la vitra maro, havante harpojn de Dio. **3** Kaj ili kantis la kanton de Moseo, la servanto de Dio, kaj la kanton de la Ŝafido, dirante: Grandaj kaj mirindaj estas Viaj faroj, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca; justaj kaj veraj estas Viaj vojoj, ho Reĝo de la nacioj. **4** Kiu ne timos, ho Sinjoro, kaj ne gloros ke pretiĝu la vojo de la reĝoj, kiuj venas el Vian nomon? ĉar Vi sola estas sankta; ĉar ĉiuj venos kaj adorkliniĝos al Vi; ĉar Viaj nacioj venos kaj adorkliniĝos al Vi; ĉar Viaj spiritojn, kvazaŭ ranojn, elirantaj el la bušo de justaĵoj elmontriĝis. **5** Kaj post tio mi rigardis, la drako, kaj el la bušo de la besto, kaj el la bušo de la falsa profeto; **14** ĉar ili estas spiritoj atesto en la ĉielo; **6** kaj elvenis el la templo la de demonoj, farantaj signojn; ili foriras al la

sep anĝeloj, havante la sep plagojn, vestite per linoj pura kaj luma, kaj zonite ĉirkaŭ la brusto per ora zono. **7** Kaj unu el la kvar kreitaĵoj donis al la sep anĝeloj sep orajn pelvojn, plenajn de la kolero de Dio, la vivanta por ĉiam kaj eterne. **8** Kaj la templo pleniĝis de fumo el la gloro de Dio kaj el Lia potenco; kaj neniu povis eniri en la templon, ĝis finiĝos la sep plagoj de la sep anĝeloj.

16 Kaj mi aŭdis grandan voĉon el la templo, dirantan al la sep anĝeloj: Iru, kaj elverſu sur la teron la sep pelvojn de la kolero de Dio. **2** Kaj la unua foriris, kaj elverſis sian pelvon sur la teron; kaj fariĝis malbona kaj dolora ulcero sur la homoj, kiuj havis la markon de la besto kaj kiuj adorkliniĝis al ĝia bildo. **3** Kaj la dua elverſis sian pelvon en la maron; kaj fariĝis sango, kiel de mortinto; kaj mortis ĉiu vivanta estajo en la maro. **4** Kaj la tria elverſis sian pelvon en la riverojn kaj en la fontojn de akvoj; kaj fariĝis sango. **5** Kaj mi aŭdis la anĝelon de la akvoj dirantan: Justa estas Vi, la estanta kaj estinta, la Sanktulo, ĉar Vi tiele juĝis; **6** ĉar ili elverſis la sangan de sanktuloj kaj profetoj, kaj sangan Vi donis al ili trinki; ili tion meritas. **7** Kaj mi aŭdis la altaron dirantan: Vere, ho Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, veraj kaj justaj estas Viaj juĝoj. **8** Kaj la kvara elverſis sian pelvon

reĝoj de la tuta mondo, por kolekti ilin por la milito de la granda tago de Dio, la Plejpotenca. **15** (Jen mi venas kvazaŭ ŝtelisto. Feliĉa estas tiu, kiu viglas kaj konservas siajn vestojn, por ke li ne iru nuda, kaj oni ne vidu lian honton.) **16** Kaj oni kolektis ilin en lokon, nomatan en la Hebrea lingvo Har-Magedon. **17** Kaj la sepa ĉi tie estas la signifo, kiu havas saĝecon: la sep anĝelo elverŝis sian pelvon sur la aeron; kaj eliris granda voĉo el la templo, for de la trono, **10** kaj ili estas sep reĝoj; la kvin jam falis, la dirante: Fariĝis! **18** kaj okazis fulmoj kaj voĉoj unu estas, la alia ankoraŭ ne venis; kaj kiam li kaj tondroj; kaj okazis granda tertremo tia, kia ne okazis de kiama homoj estiĝis sur la tero, besto, kiu ekzistas kaj ne ekzistas, estas arkaŭ tiela tertremo, tiel granda. **19** Kaj la granda oka, kaj estas el la sep; kaj ĝi iras en pereon. **12** urbo disiĝis en tri partojn, kaj la urboj de la nacioj falis; kaj Babel la granda estis memorata antaŭ Dio, por doni al ĝi la pokalon de la vino aŭtoritaton kiel reĝoj, kun la besto, por unu de la furiozeco de Lia kolero. **20** Kaj ĉiu insulo horo. **13** Tiuj havas unu intencon, kaj ili donas forflugis, kaj la montoj ne troviĝis. **21** Kaj granda sian potencon kaj aŭtoritaton al la besto. **14** Tiuj hajlo, peza kvazaŭ po talanto, falis el la ĉielo sur la homojn; kaj la homoj blasfemis Dion pro la plago de la hajlo; ĉar ĝia plago estas treege granda.

17 Kaj unu el la sep anĝeloj, havantaj la sep pelvojn, venis kaj parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tien, mi montros al vi la juĝon de la granda malĉastistino, kiu sidas sur multaj akvoj; **2** kun kiu la reĝoj de la tero malĉastis, kaj la logantoj sur la tero ebriĝis per la vino de ŝia malĉasteco. **3** Kaj li forportis min en la Spirito en dezerton; kaj mi vidis virinon, sidantan sur skarlata besto, plena de nomoj de blasfemo, havanta sep kapojn kaj dek kornojn. **4** Kaj la virino estis vestita per purpuro kaj skarlato, kaj ornamita per oro kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj, kaj havis en sia mano oran pokalon, plenan de abomenindajoj kaj la malpuraĵoj de ŝia malĉasteco, **5** kaj sur sia frunto nomon skribitan: MISTERO, BABEL LA GRANDA, LA PATRINO DE LA MALĈASTISTINO KAJ DE LA ABOMENINDAĴOJ DE LA TERO. **6** Kaj mi vidis la virinon ebria de la sango de la sanktuloj, kaj de la sango de la martiroj de Jesuo. Kaj vidinte ŝin, mi miris per granda miro. **7** Kaj la anĝelo diris al mi: Kial vi miris? mi diros al vi la misteron de la virino, kaj de la besto, kiu portas ŝin kaj kiu havas la sep kapojn kaj la dek kornojn. **8** La

besto, kiun vi vidis, ekzistis, sed ne ekzistas, kaj venos supren el la abismo kaj iros en pereon. Kaj la logantoj sur la tero, kies nomoj ne estas skribitaj en la libro de vivo jam de la fondo de la mondo, miroj, kiam ili vidos la beston, ke ĝi ekzistas kaj ne ekzistas, sed venos. (*Abyssos g12*) **9** **10** kaj estas sep montoj, sur kiuj sidas la virino; kaj kapoj estas sep montoj, sur kiuj sidas la virino; **11** Kaj la venos, li devos resti kelkan tempon. **12** Kaj la besto, kiu ekzistas kaj ne ekzistas, estas arkaŭ tiela tertremo, tiel granda. **13** Kaj la granda oka, kaj estas el la sep; kaj ĝi iras en pereon. **14** Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis, estas dek reĝoj, nacioj falis; kaj la Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos antaŭ Dio, por doni al ĝi la pokalon de la vino aŭtoritaton kiel reĝoj, kun la besto, por unu de la furiozeco de Lia kolero. **15** Kaj ĉiu insulo horo. **16** Tiuj havas unu intencon, kaj ili donas forflugis, kaj la montoj ne troviĝis. **17** Kaj granda sian potencon kaj aŭtoritaton al la besto. **18** Tiuj militos kontraŭ la Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos sur la homojn; kaj la homoj blasfemis Dion pro ilin, ĉar li estas Sinjoro de sinjoroj, kaj Reĝo de reĝoj; kaj venkos tiuj, kiuj estas kun li, vokitaj kaj elektitaj kaj fidelaj. **19** Kaj li diris al mi: La akvoj, kiujn vi vidis, kie sidas la malĉastistino, estas popoloj kaj homamasoj kaj nacioj kaj lingvoj. **20** Kaj la dek kornoj, kiujn vi vidis, kaj la besto, malamos la malĉastistinon, kaj faros ŝin izolita kaj nuda, kaj manĝos ŝian karnon, kaj forbruligos ŝin per fajro. **21** Ĉar Dio enmetis en ilian koron efektivigi Lian intencon, kaj efektivigi unu intencon, kaj doni sian regnon al la besto, ĝis la vortoj de Dio plenumiĝos. **22** Kaj la virino, kiun vi vidis, estas la granda urbo, kiu havas reĝecon super la reĝo de la tero.

18 Post tio mi vidis alian anĝelon, malsuprenirantan el la ĉielo, havantan grandan aŭtoritaton; kaj la tero lumiĝis per lia gloro. **2** Kaj li forte kriis per granda voĉo, dirante: Falis, falis Babel la granda, kaj fariĝis loĝejo de demonoj, kaj malliberejo de ĉia malpura spirito, kaj malliberejo de ĉia malpura kaj malaminda birdo. **3** Ĉar per la vino de la kolero de ŝia malĉasteco falis ĉiuj nacioj; kaj la reĝoj de la tero malĉastis kun ŝi, kaj la komercistoj de la tero riĉiĝis per la potenco de ŝia lukso. **4** Kaj mi aŭdis alian vocon el la ĉielo, dirantan: Elvenu el ŝi, ho Mia popolo, por ke vi ne partoprenu

en ŝiaj pekoj, kaj por ke vi ne ricevu el ŝiaj dezertiĝis. **20** Ĝojegu super ŝi, ho ĉielo, kaj la plagoj; **5** ĉar ŝiaj pekoj amasigis ĝis la ĉielo, kaj sanktuloj, kaj la apostoloj, kaj la profetoj; ĉar Dio memoris ŝiajn maljustaĵojn. **6** Redonu al Dio decidis pri ŝi laŭ via juĝo. **21** Kaj fortaj anĝeloj ŝi, ĝuste kiel ŝi donis, kaj duobligu duoble laŭ prenis ŝtonon, kvazaŭ grandan muelstonon, kaj ŝiaj faroj; en la pokalo, kiun ŝi miksis, miksu ĵetis ĝin en la maron, dirante: Tiel per puŝego al ŝi duoblon. **7** Kiom ŝi gloris sin kaj voluptis, dejetiĝos Babel, la granda urbo, kaj jam ne plu tiom donu al ŝi da turmento kaj funebro; ĉar troviĝos. **22** Kaj voĉo de harpistoj kaj muzikistoj ŝi diras en sia koro: Mi sidas reĝino, kaj mi ne kaj flutistoj kaj trumpetistoj jam ne plu aŭdiĝos estas vidvino, kaj mi tute ne vidos funebron. **8** En vi; kaj ĉia metiisto de ĉia metio jam ne plu Tial en unu tago venos ŝiaj plagoj, morto kaj troviĝos en vi; kaj sono de muelstono jam ne plu funebro kaj malsatego; kaj ŝi forbrulos per fajro; aŭdiĝos en vi; **23** kaj lumo de lampo jam ne plu ĉar fortas estas Dio, la Sinjoro, kiu ŝin juĝas. brilos en vi; kaj voĉo de fianĉo kaj fianĉino jam **9** Kaj la reĝoj de la tero, kiuj malĉastis kun ŝi ne plu aŭdiĝos en vi; ĉar viaj komercistoj estis kaj voluptis, ploros kaj ĝemos pri ŝi, kiam ili la granduloj de la tero; ĉar per via sorĉado ĉiuj rigardos la fumon de ŝia brulado, **10** starante nacioj trompiĝis. **24** Kaj en ŝi troviĝis la sango malproksime pro timo de ŝia turmento, dirante: de profetoj kaj sanktuloj, kaj de ĉiuj mortigitaj Ve! ve, la granda urbo, Babel, la fortaj urbo! ĉar sur la tero.

en unu horo venis via juĝo. **11** Kaj la komercistoj de la tero ploras kaj lamentas pri ŝi, ĉar jam neniu aĉetas ilian komercaĵon; **12** komercaĵon el oro kaj arĝento kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj kaj bisino kaj purpuro kaj silko kaj skarlato, kaj ĉia parfuma ligno kaj ĉia vazo ebura kaj ĉia vazo el plej altvaloraj lignoj kaj el kupro kaj fero kaj marmoro, **13** kaj cinamo kaj amomo kaj incenso kaj ŝmiraĵo kaj olibano kaj vino kaj oleo kaj faruno kaj tritiko kaj brutoj kaj ŝafoj, kaj el ĉevaloj kaj ĉaroj, kaj korpoj kaj animoj de homoj. **14** Kaj la fruktaro de la deziroj de via animo malaperis for de vi, kaj ĉio bongusta kaj brila pereis for de vi, kaj oni ne plu trovos ilin. **15** La negocintoj de tiuj komercaĵoj, kiuj riĉiĝis per ŝi, malproksime staros pro la timo de ŝia turmento, plorante kaj lamentante, **16** kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo, la vestita per bisino kaj purpuro kaj skarlato, kaj ornamita per oro kaj altvaloraj ŝtonoj kaj perloj! **17** ĉar en unu horo pereis tiom da riĉeco. Kaj ĉiu ŝipestro, kaj ĉiu ien ŝipe veturanta, kaj maristoj, kaj ĉiuj, kiuj sur la maro laboris, staris malproksime, **18** kaj kriis, vidante la fumon de ŝia brulego, dirante: Kio similas la grandan urbon? **19** Kaj ili ĵetis polvon sur siajn kapojn, kaj kriis, plorante kaj lamentante, kaj dirante: Ve! ve, la granda urbo! en kiu riĉiĝis ĉiuj, kiuj havis siajn ŝipojn sur la maro per ŝia lukseglo! ĉar en unu horo ŝi

19 Post tio mi aŭdis kvazaŭ grandan voĉon de granda homamaso en la ĉielo, dirantan: Haleluja! La savo kaj la gloro kaj la potenco apartenas al nia Dio; **2** ĉar veraj kaj justaj estas Liaj juĝoj; ĉar Li juĝis la grandan malĉastistinon, kiu infektis la teron per sia malĉasteco, kaj Li venigis la sangon de Siaj servistoj el ŝia mano. **3** Kaj duan fojon ili diris: Haleluja! Kaj ŝia fumo levigas por ĉiam kaj eterne. (**aiōn g165**) **4** Kaj la dudek kvar presbiteroj kaj la kvar kreitaĵoj falis kaj adorkliniĝis al Dio, la sidanta sur la trono, dirante: Amen, Haleluja! **5** Kaj el la trono eliris voĉo, dirante: Laŭdu nian Dion, ĉiuj Liaj servistoj, vi, kiuj timas Lin, la malgrandaj kaj la grandaj. **6** Kaj mi aŭdis kvazaŭ voĉon de granda homamaso kaj kvazaŭ voĉon de multaj akvoj kaj kvazaŭ voĉon de fortaj tondroj, dirantaj: Haleluja! ĉar la Sinjoro, nia Dio, la Plejpotenza, regas. **7** Ni ĝoju kaj triumfu, kaj donu al Li la gloron; ĉar venis la edziĝo de la Ŝafido, kaj lia edzino sin pretigis. **8** Kaj estis donite al ŝi, ke ŝi sin vestu per bisino luma kaj pura; ĉar la bisino estas la justaĵoj de la sanktuloj. **9** Kaj li diris al mi: Skribu: Feliĉaj estas la invititaj al la edziĝa festeno de la Ŝafido. Kaj li diris al mi: Tio estas la veraj vortoj de Dio. **10** Kaj mi falis antaŭ liaj piedoj, por adorkliniĝi al li. Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, kiuj

konservas la ateston de Jesuo; adorkliniĝu al Dio; ĉar la atesto de Jesuo estas la spirito de profetado. **11** Kaj mi vidis la ĉielon malfermitan; sur ili, kaj ĵugô estis donita al ili; kaj mi vidis kaj jen blanka ĉevalo, kaj la sidanta sur ĝi, la animojn de la senkapigitaj pro la atesto de nomata Fidela kaj Vera; en justeco li ĵugas kaj Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj tiujn, kiuj ne militas. **12** Kaj liaj okuloj estas fajra flamo, kaj adorkliniĝis al la besto, nek al ĝia bildo, kaj sur lia kapo estas multaj diademoj; kaj li havas ne ricevis la markon sur sia frunto kaj sur sia nomon skribitan, kiun konas neniu krom li mem. **13** Kaj li estas vestita per vesto, trempita jarojn. **5** La ceteraj mortintoj ne vivis, ĝis finiĝos en sangon; kaj lia nomo estas: La Vorto de Dio. **14** Kaj la armeo en la ĉielo sekvis lin sur blankaj kaj sankta estas la partoprenanto en la unua ĉevaloj, vestite per bisino blanka kaj pura. **15** releviĝo; super tiuj la dua morto havas nenian Kaj el lia bušo eliras akra glavo, por ke li per ĝi aŭtoritaton; sed ili estos pastroj de Dio kaj de frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera sceptro; Kristo, kaj regos kun li mil jarojn. **7** Kaj kiam kaj li tretas la vinpremilon de la furiozeco de finiĝos la mil jaroj, Satano estos ellasita el sia la kolero de Dio, la Plejpotenza. **16** Kaj li havas malliberejo, **8** kaj eliros, por trompi la naciojn sur la vesto kaj sur la femuro nomon skribitan: en la kvar anguloj de la tero, Gog kaj Magog, REĜO DE REĜOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ. **17** por kolekti ilin por la milito; ilia nombro estas Kaj mi vidis unu anĝelon, starantan en la suno; kiel la sablo de la maro. **9** Kaj ili supreniris kaj li ekkriis per granda voĉo, dirante al ĉiuj laŭlarĝe de la tero kaj ĉirkauis la tenderon birdoj, kiuj flugas en meza ĉielo: Venu, kolektiĝu de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro al la granda festeno de Dio; **18** por ke vi manĝu malsupreniris el la ĉielo, kaj ekstermis ilin. **10** karnon de reĝoj kaj karnon de milestroj kaj Kaj la diablo, kiu trompis ilin, estis jetita en la karnon de fortuloj kaj karnon de ĉevaloj kaj de iliaj rajdantoj, kaj karnon de ĉiuj homoj, liberaj kaj sklavaj, grandaj kaj malgrandaj. **19** Kaj mi vidis la beston, kaj la reĝojn de la tero kaj iliajn armeojn, kunigitaĵn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la ĉevalo kaj kontraŭ lia armeo. **20** Kaj la besto estis kaptita, kaj kun ĝi la falsa profeto, kiu faris antaŭ ĝi la signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto kaj adorkliniĝis al ĝia bildo; ili ambaŭ estis jetitaj vivaj en la lagon fajran, brulantaj per sulfuro; (*Limmē Pyr g3041 g4442*) **21** kaj la ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la sidanta sur la ĉevalo, la glavo, kiu eliris el lia bušo; kaj ĉiuj birdoj satiĝis per ilia karno.

20 Kaj mi vidis anĝelon malsuprenirantan el la ĉielo, havantan la ŝlosilon de la abismo kaj grandan katenon en sia mano. (*Abyssos g12*) **2** Kaj li ekkaptis la drakon, la antikvan serpenton, kiu estas la Diablo kaj Satano, kaj enkatenis lin por mil jaroj, **3** kaj jetis lin en la abismojn kaj fermis ĝin kaj sigelis ĝin super li, por ke li ne plu trompu la naciojn, ĝis finiĝos la mil jaroj;

post tio li devos esti malligita por kelka tempo. (*Abyssos g12*) **4** Kaj mi vidis tronojn, kaj oni sidis sur ili, kaj ĵugô estis donita al ili; kaj mi vidis kaj jen blanka ĉevalo, kaj la animojn de la senkapigitaj pro la atesto de nomata Fidela kaj Vera; en justeco li ĵugas kaj Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kaj tiujn, kiuj ne vivis, kaj ili regis kun Kristo mil mem. **5** La ceteraj mortintoj ne vivis, ĝis finiĝos en sangon; kaj lia nomo estas: La Vorto de Dio. **6** Felicaj la armeoj en la ĉielo sekvis lin sur blankaj kaj sankta estas la partoprenanto en la unua ĉevaloj, vestite per bisino blanka kaj pura. **15** releviĝo; super tiuj la dua morto havas nenian Kaj el lia bušo eliras akra glavo, por ke li per ĝi aŭtoritaton; sed ili estos pastroj de Dio kaj de frapu la naciojn; kaj li regos ilin per fera sceptro; Kristo, kaj regos kun li mil jarojn. **7** Kaj kiam kaj li tretas la vinpremilon de la furiozeco de finiĝos la mil jaroj, Satano estos ellasita el sia la kolero de Dio, la Plejpotenza. **16** Kaj li havas malliberejo, **8** kaj eliros, por trompi la naciojn sur la vesto kaj sur la femuro nomon skribitan: en la kvar anguloj de la tero, Gog kaj Magog, REĜO DE REĜOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ. **17** por kolekti ilin por la milito; ilia nombro estas Kaj mi vidis unu anĝelon, starantan en la suno; kiel la sablo de la maro. **9** Kaj ili supreniris kaj li ekkriis per granda voĉo, dirante al ĉiuj laŭlarĝe de la tero kaj ĉirkauis la tenderon birdoj, kiuj flugas en meza ĉielo: Venu, kolektiĝu de la sanktuloj kaj la amatan urbon; kaj fajro al la granda festeno de Dio; **18** por ke vi manĝu malsupreniris el la ĉielo, kaj ekstermis ilin. **10** karnon de reĝoj kaj karnon de milestroj kaj Kaj la diablo, kiu trompis ilin, estis jetita en la karnon de fortuloj kaj karnon de ĉevaloj kaj de iliaj rajdantoj, kaj karnon de ĉiuj homoj, liberaj kaj sklavaj, grandaj kaj malgrandaj. **19** Kaj mi vidis la beston, kaj la reĝojn de la tero kaj iliajn armeojn, kunigitaĵn, por fari militon kontraŭ la sidanta sur la ĉevalo kaj kontraŭ lia armeo. **20** Kaj la besto estis kaptita, kaj kun ĝi la falsa profeto, kiu faris antaŭ ĝi la signojn, per kiuj li trompis tiujn, kiuj ricevis la markon de la besto kaj adorkliniĝis al ĝia bildo; ili ambaŭ estis jetitaj vivaj en la lagon fajran, brulantaj per sulfuro; (*Limmē Pyr g3041 g4442*) **21** kaj la ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la sidanta sur la ĉevalo, la glavo, kiu eliris el lia bušo; kaj ĉiuj birdoj satiĝis per ilia karno.

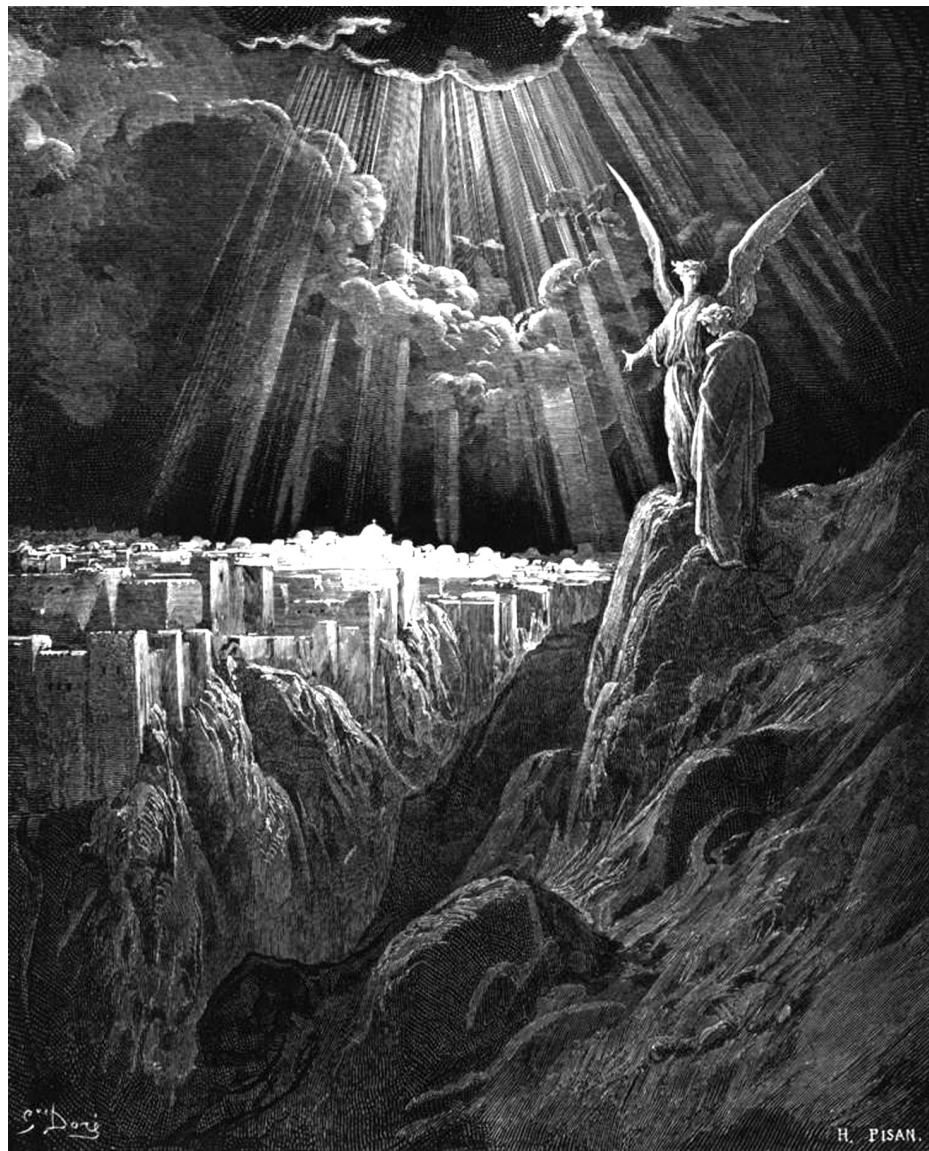
Kaj la diablo, kiu trompis ilin, estis jetita en la lagon fajran kaj sulfuran, kie troviĝas la besto kaj la falsa profeto; kaj ili estos turmentataj tage kaj nokte por ĉiam kaj eterne. (*aiōn g165, Limmē Pyr g3041 g4442*) **11** Kaj mi vidis grandan blankan tronon, kiu la Sidanton sur ĝi, antaŭ kies vizaĝo forflugis la tero kaj la ĉielo; kaj ne troviĝis loko por ili. **12** Kaj mi vidis la mortintojn, grandajn kaj malgrandajn, starantajn antaŭ la trono; kaj libroj estis malfermitaj; kaj estis malfermita alia libro, kiu estas la libro de vivo; kaj la mortintoj estis ĵugataj el la skribitaĵoj en la libroj, laŭ siaj faroj. **13** Kaj la maro liveris la mortintojn, kiuj estis en ĝi; kaj la morto kaj Hades liveris la mortintojn, kiuj estis en ili; kaj ĉiu estis ĵugata laŭ siaj faroj. (*Hades g86*) **14** Kaj la morto kaj Hades estis jetitaj en la fajran lagon. Tio estas la dua morto — la fajra lago. (*Hades g86, Limmē Pyr g3041 g4442*) **15** Kaj se iu ne troviĝis skribita en la libro de vivo, tiu estis jetita en la fajran lagon. (*Limmē Pyr g3041 g4442*)

21 Kaj mi vidis novan ĉielon kaj novan teron; ĉar la unua ĉielo kaj la unua tero forpasis; kaj la maro jam ne ekzistis. **2** Kaj mi

vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, stadiojn; ĝia longo kaj ĝia larĝo kaj ĝia alto malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio, estas egalaj. **17** Kaj li mezuris ĝian muron, cent pretigitan kiel fianĉino, ornamita por sia edzo. kvardek kvar ulnojn, laŭ mezuro de homo, tio **3** Kaj mi aŭdis grandan vocon el la trono, estas, de anĝelo. **18** Kaj la strukturo de ĝia dirant: Jen la tabernaklo de Dio estas kun muro estis jaspiso; kaj la urbo estis pura oro, la homoj, kaj Li loĝos kun ili, kaj ili estos Laj simila al pura vitro. **19** La fundamentoj de la popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos muro de la urbo estis ornamitaj per altvaloraj ilia Dio; **4** kaj Li forvišos ĉiun larmon el iliaj ŝtonoj ĉiuspecaj. La unua fundamento estis okuloj; kaj la morto jam ne ekzistas; ne plu jaspiso; la dua, safiro; la tria, kalcedonio; la ekzistas funebro, nek plorado, nek doloro; la kvara, smeraldo; **20** la kvina, sardonikso; la sesa, unuaj aferoj forspasis. **5** Kaj diris la Sidanto sardio; la sepa, krizolito; la oka, berilo; la naŭa, sur la trono: Vidu, Mi faras ĉion nova. Kaj Li topazo; la deka, krizopraso; la dek-unua, jacinto; diris: Skribu, ĉar tiuj vortoj estas fidelaj kaj la dek-dua, ametisto. **21** Kaj la dek du pordegoj veraj. **6** Kaj Li diris al mi: Ĉio fariĝis. Mi estas estis dek du perloj, ĉiu el la pordegoj estis el la Alfa kaj la Omega, la komenco kaj la fino. unu perlo; kaj la strato de la urbo estis pura Mi donos donace al la soifanto el la fonto de oro, kvazaŭ travidebla vitro. **22** Kaj templon en la akvo de vivo. **7** La venkanto heredos ĉion; ĝi mi ne vidis; ĉar Dio, la Sinjoro, la Plejpotenca, kaj Mi estos por li Dio, kaj li estos por Mi kaj la Ŝafido estas ĝia templo. **23** Kaj la urbo ne filo. **8** Sed por la timemaj kaj nekredemaj kaj bezonas la sunon, nek la lunon, por brili al ĝi; abomenindaj kaj mortigistoj kaj malĉastuloj kaj ĉar la gloro de Dio lumis al ĝi, kaj ĝia lampo sorĉistoj kaj idolanoj kaj ĉiuj mensoguloj, ilia estas la Ŝafido. **24** Kaj la nacioj promenos per lotajo estos en la lago, brulanta per fajro kaj ĝia lumo; kaj la reĝoj de la tero alportas en ĝin sulfuro; tio estas la dua morto. (**Limnē Pyr g3041 g4442**) **9** Kaj venis unu el la sep anĝeloj, havantaj ŝafidon gloron. **25** Kaj ĝiaj pordegoj tute ne estos kaj li parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tien, mi fermitaj tage (ĉar nokto ne ekzistas tie); **26** kaj la sep pelvojn, plenajn de la sep finaj plagoj; ili alportos en ĝin la gloron kaj la honoron de la kaj li parolis kun mi, dirante: Venu ĉi tien, mi nacioj; **27** kaj tute ne eniros en ĝin io malpura, montrons al vi la fianĉinon, la edzinon de la nek faranto de abomenindajo kaj mensogo; sed Ŝafido. **10** Kaj li forportis min en la Spirito sur nur la skribitaj en la libro de vivo de la Ŝafido. monton, grandan kaj altan, kaj li montris al mi la sanktan urbon Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio, **11** havantan la gloron de Dio; ĝia lumo estis simila al ŝtono plej altvalorata, kvazaŭ jaspiso kristaleca; **12** kun muro granda kaj alta, kun dek du pordegoj, kaj apud la pordegoj dek du anĝeloj; kaj nomoj surskribitaj, kiuj estas la nomoj de la dek du triboj de la Izraelidoj; **13** oriente estis tri pordegoj, kaj norde tri pordegoj, kaj sude tri pordegoj, kaj okcidente tri pordegoj. **14** Kaj la muro de la urbo havis dek du fundamentojn, kaj sur ili dek du nomojn de la dek du apostoloj de la Ŝafido. **15** Kaj mia kunparolanto havis mezurilon, oran vergon, por mezuri la urbon kaj ĝiajn pordegojn kaj ĝian muron. **16** Kaj la urbo staras kvadrata, kaj ĝia longo estas tiom, kiom la larĝo; kaj li mezuris la urbon per la vergo, dek du mil

22 Kaj li montris al mi riveron de akvo de vivo, helan kiel kristalo, elirantan el la trono de Dio kaj de la Ŝafido, **2** meze de ĝia strato. Kaj ĝi flanko de la rivero estis arbo de vivo, portanta dek du fruktojn, liveranta sian frukton ĉiunonate; kaj la folioj de la arbo estis por la resanigo de la nacioj. **3** Kaj ne plu ekzistas malbeno; kaj en ĝi estos la trono de Dio kaj de la Ŝafido; kaj Laj servistoj Lin adoras; **4** kaj ili vidos Lian vizaĝon; kaj Lia nomo estos sur ilia frunto. **5** Kaj nokto ne plu ekzistas; kaj ili ne bezonas lunon de lampo, nek lunon de suno; ĉar Dio, la Sinjoro, lumos al ili; kaj ili reĝos por ĉiam kaj eterne. (**aiōn g165**) **6** Kaj li diris al mi: Tiuj vortoj estas fidelaj kaj veraj; kaj la Sinjoro, la Dio de la spiritoj de la profetoj, sendis Sian anĝelon, por montri al Siaj servistoj tion, kio devas okazi baldaŭ. **7** Kaj jen mi rapide venos.

Feliĉa estas tiu, kiu observas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro. **8** Kaj mi, Johano, estis la aŭdanto kaj la vidanto de ĉi tio. Kaj kiam mi aŭdis kaj vidis, mi falis, por adorkliniĝi antaŭ la piedoj de la anĝelo, kiu montris tion al mi. **9** Kaj li diris al mi: Gardu vin, ke vi tion ne faru; mi estas kunservisto kun vi kaj kun viaj fratoj, la profetoj, kaj kun la observantoj de la vortoj de ĉi tiu libro; adorkliniĝu al Dio. **10** Kaj li diris al mi: Ne sigelu la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro; ĉar la tempo estas proksima. **11** La maljustulo ankoraŭ estu maljusta; kaj la malpurulo ankoraŭ estu malpura; kaj la justulo ankoraŭ faru juston; kaj la sanktulo ankoraŭ sanktiĝu. **12** Jen mi rapide venos; kaj mia rekompenco estas kun mi, por repagi al ĉiu laŭ lia faro. **13** Mi estas la Alfa kaj la Omega, la unua kaj la lasta, la komenco kaj la fino. **14** Feliĉaj estas tiuj, kiuj lavas siajn robojn, por ke ili havu rajton sur la arbo de vivo, kaj ke ili eniru tra la pordegoj en la urbon. **15** Ekstere estas la hundoj kaj la sorĉistoj kaj la malĉastuloj kaj la mortigistoj kaj la idolanoj, kaj ĉiu, kiu amas kaj faras mensogon. **16** Mi, Jesuo, sendis mian anĝelon, por atesti al vi ĉi tion por la eklezioj. Mi estas la markoto kaj ido de David, la hela, la matena stelo. **17** Kaj la Spirito kaj la fianĉino diras: Venu. Kaj la aŭdanto diru: Venu. Kaj la soifanto venu; kiu volas, tiu prenu donace la akvon de vivo. **18** Mi atestas al ĉiu, kiu aŭdas la vortojn de la profetaĵo de ĉi tiu libro: Se iu aldonos al ili, Dio aldonos al li la plagojn, skribitajn en ĉi tiu libro; **19** kaj se iu forprenos el la vortoj de la libro de ĉi tiu profetaĵo, skribitaj en ĉi tiu libro, Dio forprenos lian lotaĵon el la arbo de vivo kaj el la sankta urbo. **20** La atestanto de tio diras: Vere, mi rapide venos. Amen; venu, Sinjoro Jesuo. **21** La graco de la Sinjoro Jesuo estu kun ĉiuj sanktuloj. Amen.

*Kaj mi vidis la sanktan urbon, novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo for de Dio,
pretigitan kiel fiančino, ornamita por sia edzo. Kaj mi aŭdis grandan voĉon el la trono,
dirant: Jen la tabernaklo de Dio estas kun la homoj, kaj Li loĝos kun ili,
kaj ili estos Liaj popoloj, kaj Dio mem estos kun ili kaj estos ilia Dio;
Apokalipso 21:2-3*

Gvidilo por Legantoj

Esperanto at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

Glosaro

Esperanto at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hades g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

Glosaro +

AionianBible.org/Bibles/Esperanto---Esperanto-Bible/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

Luko 8:31
Romanoj 10:7
Apokalipso 9:1
Apokalipso 9:2
Apokalipso 9:11
Apokalipso 11:7
Apokalipso 17:8
Apokalipso 20:1
Apokalipso 20:3

Agoj 3:21
Agoj 15:18
Romanoj 1:25
Romanoj 9:5
Romanoj 11:36
Romanoj 12:2
Romanoj 16:27
1 Korintanoj 1:20
1 Korintanoj 2:6
1 Korintanoj 2:7
1 Korintanoj 2:8
1 Korintanoj 3:18
1 Korintanoj 8:13
1 Korintanoj 10:11
2 Korintanoj 4:4
2 Korintanoj 9:9
2 Korintanoj 11:31
Galatoj 1:4
Galatoj 1:5
Efesanoj 1:21
Efesanoj 2:2
Efesanoj 2:7
Efesanoj 3:9
Efesanoj 3:11
Efesanoj 3:21
Efesanoj 6:12
Filipianoj 4:20
Koloseanoj 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Hebroj 1:2
Hebroj 1:8
Hebroj 5:6
Hebroj 6:5
Hebroj 6:20
Hebroj 7:17
Hebroj 7:21
Hebroj 7:24
Hebroj 7:28
Hebroj 9:26
Hebroj 11:3
Hebroj 13:8
Hebroj 13:21
1 Petro 1:23

1 Petro 1:25
1 Petro 4:11
1 Petro 5:11
2 Petro 3:18
1 Johano 2:17
2 Johano 1:2
Judas 1:13
Judas 1:25
Apokalipso 1:6
Apokalipso 1:18
Apokalipso 4:9
Apokalipso 4:10
Apokalipso 5:13
Apokalipso 7:12
Apokalipso 10:6
Apokalipso 11:15
Apokalipso 14:11
Apokalipso 15:7
Apokalipso 19:3
Apokalipso 20:10
Apokalipso 22:5

aïdios

Romanoj 1:20
Judas 1:6

1 Korintanoj 3:18
1 Korintanoj 8:13
1 Korintanoj 10:11
2 Korintanoj 4:4

Apokalipso 5:13
Apokalipso 7:12
Apokalipso 10:6
Apokalipso 11:15

aiōn

Mateo 12:32
Mateo 13:22
Mateo 13:39
Mateo 13:40
Mateo 13:49
Mateo 21:19
Mateo 24:3
Mateo 28:20
Marko 3:29
Marko 4:19
Marko 10:30
Marko 11:14
Luko 1:33
Luko 1:55
Luko 1:70
Luko 16:8
Luko 18:30
Luko 20:34
Luko 20:35
Johano 4:14
Johano 6:51
Johano 6:58
Johano 8:35
Johano 8:51
Johano 8:52
Johano 9:32
Johano 10:28
Johano 11:26
Johano 12:34
Johano 13:8
Johano 14:16

2 Korintanoj 11:31
Galatoj 1:4
Galatoj 1:5
Efesanoj 1:21
Efesanoj 2:2
Efesanoj 2:7
Efesanoj 3:9
Efesanoj 3:11
Efesanoj 3:21
Efesanoj 6:12
Filipianoj 4:20
Koloseanoj 1:26
1 Timoteo 1:17
1 Timoteo 6:17
2 Timoteo 4:10
2 Timoteo 4:18
Tito 2:12
Hebroj 1:2
Hebroj 1:8
Hebroj 5:6
Hebroj 6:5
Hebroj 6:20
Hebroj 7:17
Hebroj 7:21
Hebroj 7:24
Hebroj 7:28
Hebroj 9:26
Hebroj 11:3
Hebroj 13:8
Hebroj 13:21
1 Petro 1:23

aiōnios

Mateo 18:8
Mateo 19:16
Mateo 19:29
Mateo 25:41
Mateo 25:46
Marko 3:29
Marko 10:17
Marko 10:30
Luko 10:25
Luko 16:9
Luko 18:18
Luko 18:30
Johano 3:15
Johano 3:16
Johano 3:36
Johano 4:14
Johano 4:36
Johano 5:24
Johano 5:39
Johano 6:27
Johano 6:40
Johano 6:47
Johano 6:54
Johano 6:68

Johano 10:28
Johano 12:25
Johano 12:50
Johano 17:2
Johano 17:3
Agoj 13:46
Agoj 13:48
Romanoj 2:7
Romanoj 5:21
Romanoj 6:22
Romanoj 6:23
Romanoj 16:25
Romanoj 16:26
2 Korintanoj 4:17
2 Korintanoj 4:18
2 Korintanoj 5:1
Galatoj 6:8
2 Tesalonikanoj 1:9
2 Tesalonikanoj 2:16
1 Timoteo 1:16
1 Timoteo 6:12
1 Timoteo 6:16
2 Timoteo 1:9
2 Timoteo 2:10
Tito 1:2
Tito 3:7
Filemon 1:15
Hebroj 5:9
Hebroj 6:2
Hebroj 9:12
Hebroj 9:14
Hebroj 9:15
Hebroj 13:20
1 Petro 5:10
2 Petro 1:11
1 Johano 1:2
1 Johano 2:25
1 Johano 3:15
1 Johano 5:11
1 Johano 5:13
1 Johano 5:20
Judas 1:7
Judas 1:21
Apokalipso 14:6

eleēsē

Romanoj 11:32

Geenna

Mateo 5:22
Mateo 5:29
Mateo 5:30
Mateo 10:28
Mateo 18:9
Mateo 23:15
Mateo 23:33
Marko 9:43

Marko 9:45
Marko 9:47
Luko 12:5
Jakobo 3:6
Hadēs
Mateo 11:23
Mateo 16:18
Luko 10:15
Luko 16:23
Agoj 2:27
Agoj 2:31
1 Korintanoj 15:55
Apokalipso 1:18
Apokalipso 6:8
Apokalipso 20:13
Apokalipso 20:14

Limnē Pyr

Apokalipso 19:20
Apokalipso 20:10
Apokalipso 20:14
Apokalipso 20:15
Apokalipso 21:8

Sheol

Genezo 37:35
Genezo 42:38
Genezo 44:29
Genezo 44:31
Nombroj 16:30
Nombroj 16:33
Readmono 32:22
1 Samuel 2:6
2 Samuel 22:6
1 Reĝoj 2:6
1 Reĝoj 2:9
Ijob 7:9
Ijob 11:8
Ijob 14:13
Ijob 17:13
Ijob 17:16
Ijob 21:13
Ijob 24:19
Ijob 26:6
Psalmaro 6:5
Psalmaro 9:17
Psalmaro 16:10
Psalmaro 18:5
Psalmaro 30:3
Psalmaro 31:17
Psalmaro 49:14
Psalmaro 49:15
Psalmaro 55:15
Psalmaro 86:13
Psalmaro 88:3
Psalmaro 89:48

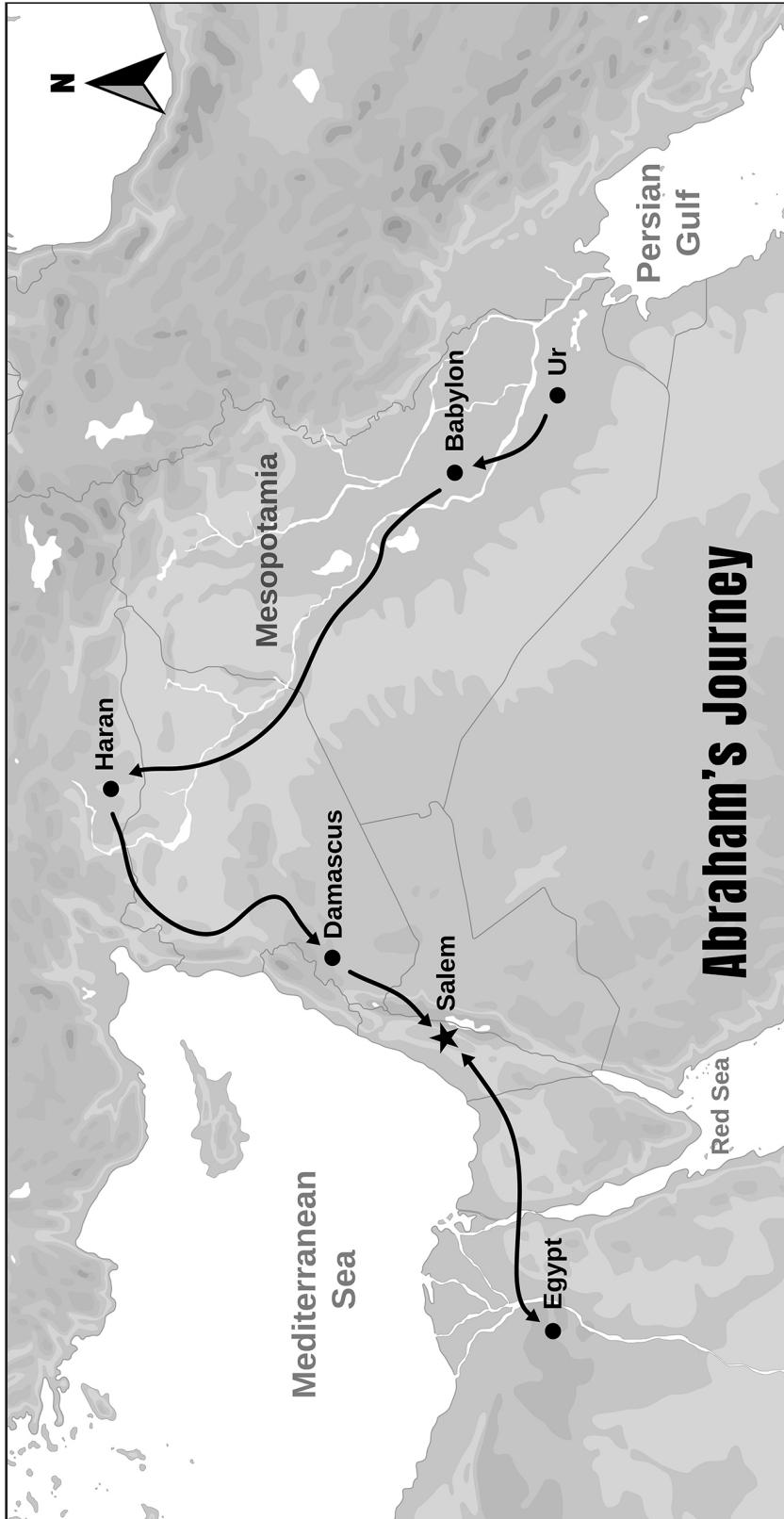
Psalmaro 116:3
Psalmaro 139:8
Psalmaro 141:7
Sentencoj 1:12
Sentenco 5:5
Sentenco 7:27
Sentenco 9:18
Sentenco 15:11
Sentenco 15:24
Sentenco 23:14
Sentenco 27:20
Sentenco 30:16
Predikanto 9:10
Alt Kanto 8:6
Jesaja 5:14
Jesaja 7:11
Jesaja 14:9
Jesaja 14:11
Jesaja 14:15
Jesaja 28:15
Jesaja 28:18
Jesaja 38:10
Jesaja 38:18
Jesaja 57:9
Jehezkel 31:15
Jehezkel 31:16
Jehezkel 31:17
Jehezkel 32:21
Jehezkel 32:27
Hošea 13:14
Amos 9:2
Jona 2:2
Hašabuk 2:5

Tartaroō

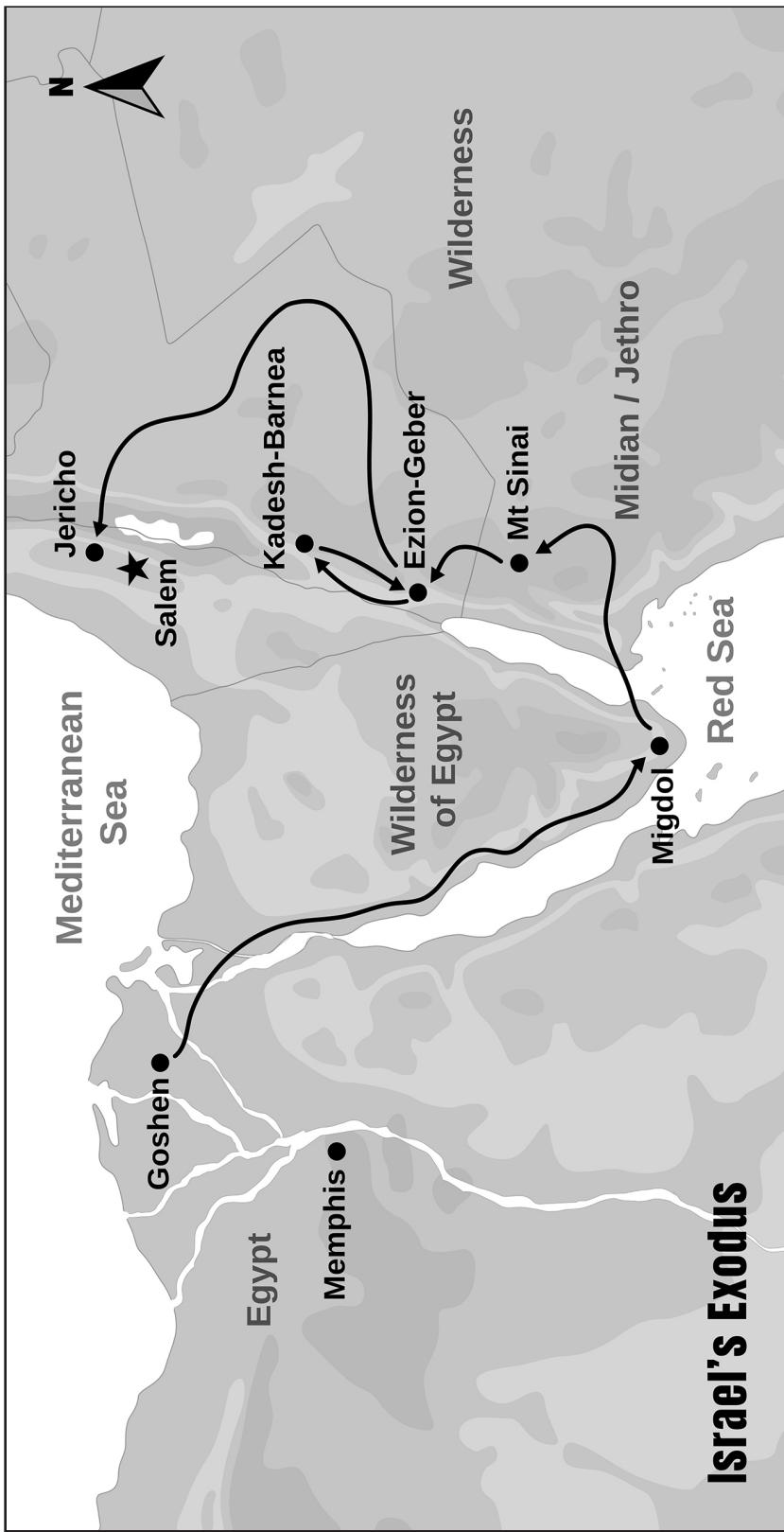
2 Petro 2:4

Questioned

None yet noted

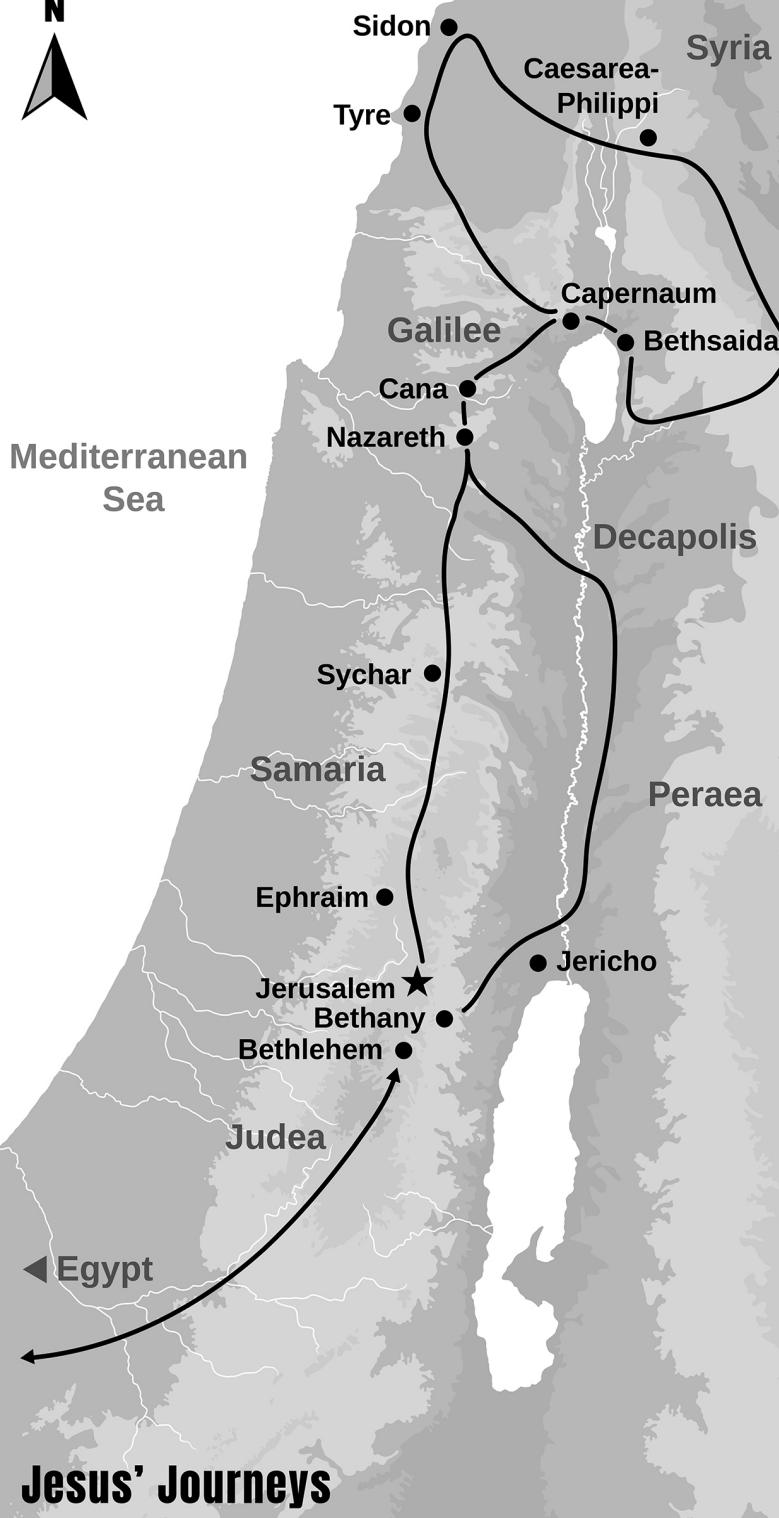

Per la fido Abraham, vokite, obeis eliri en lokon, kian li estis ricevonta kiel heredajon; kaj li eliris, ne sciante, kien li iras. - Hebroj 11:8

Kiam Faraono forliberigis la popolon, Dio ne triges ilin per la vojo de la lando Filista, kiu estis proksima;
ĉar Dio diris: Eble la popolo pentos, kiam ĝi retritos Egipcion. - Eliro 13:17

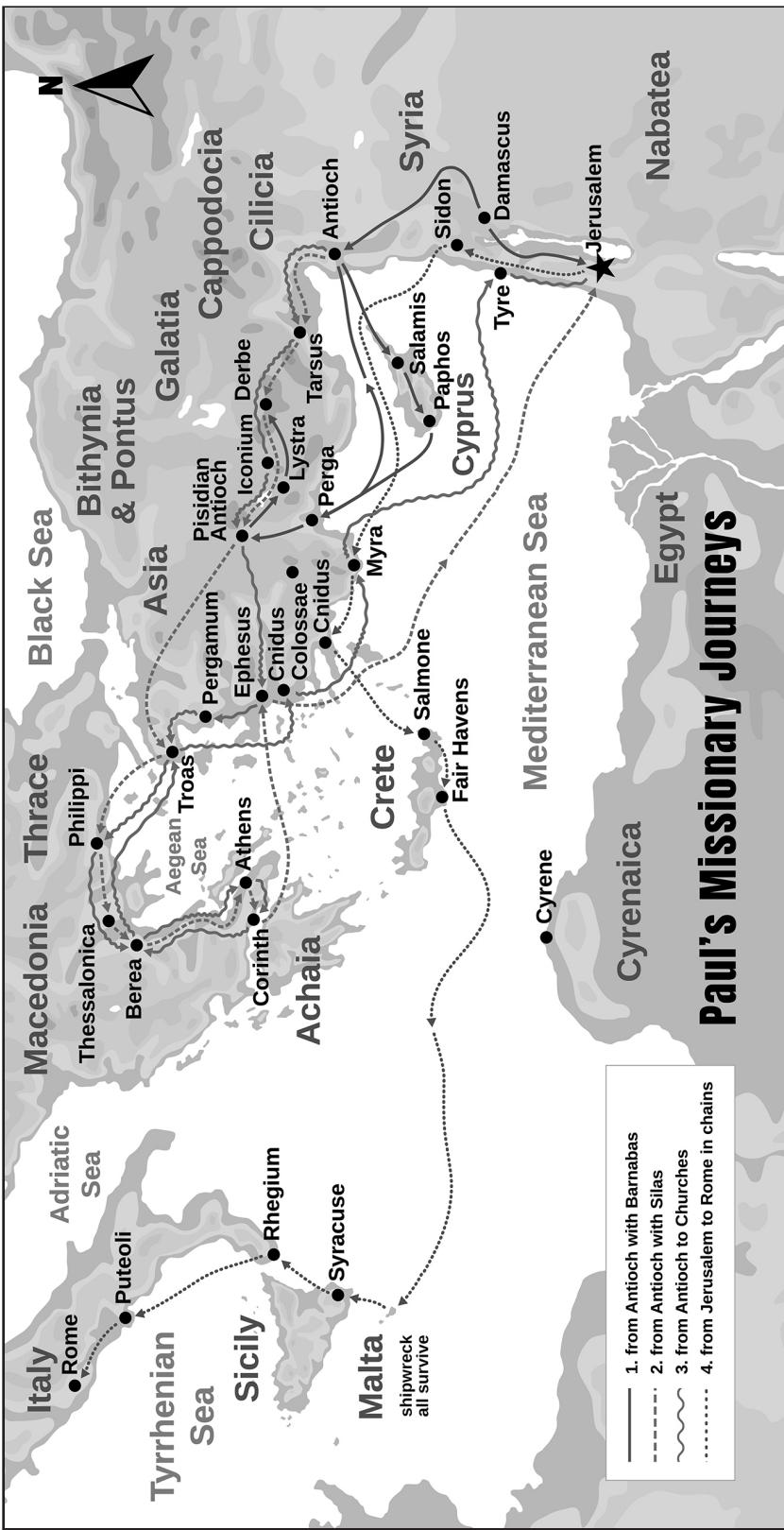
Israel's Exodus

Jesus' Journeys

Ĉar la Filo de homo venis, ne por esti servata, sed por servi, kaj por doni sian vivon kiel elaceton por multaj. - Marko 10:45

Paul's Missionary Journeys

Paulo, servito de Jesuo Kristo, apostolo volita, apartigita al la evangelio de Dio, - Romanoj 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyred in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyred in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ►			Genesis 1:26 - 2:3	
How are we sinful? ►			Romans 5:12-19	
Where are we?			Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
► Who are we?	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7	

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory				
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth				
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3				
John 8:58 Pre-incarnate		John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise	God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City				
Psalm 139:7 Everywhere		John 14:17 Living in believers						
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth								
Luke 16:22 Blessed in Paradise								
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				Matthew 25:41 Revelation 20:10				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command								
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus								
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa				
				Revelation 19:20 Lake of Fire				
				Revelation 20:2 Abyss				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Destino

Esperanto at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our Good News sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. "*If the first fruit is holy, so is the lump*," Romans 11:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

Disciple All Nations

Inu do kaj discipligu ĉiuj nacioj, baptante ilin en la nomon de la Patro kaj de la Filo kaj de la Sankta Spirito; - Mateo 28:19

